

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Ergün Poyraz

bilgi yayınevi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

SERTİFİKA NO 15033

ISBN 978 - 975 - 22 - 0391 - 4

2011 . 06 . Y . 0105 . 4319

Birinci Basım

Mayıs 2011

BİLGİ YAYINEVİ

Merkez: Meşrutiyet Cd., No: 46/A, Yenışehir 06420 / ANKARA

Tlf.: (0-312) 434 49 98/ 434 49 99/ 431 81 22 • **Faks:** (0-312) 431 77 58

Temsilcilik: İstiklâl Cd., Beyoğlu İş Mrk., No: 187,

Kat: 1/133, Beyoğlu 34433 / İSTANBUL

Tlf.: (0-212) 244 16 51 - 244 16 53 • **Faks:** (0-212) 244 16 49

BİLGİ KİTABEVİ

Sakarya Cd., No: 8/A, Kızılay 06420 / ANKARA

Tlf.: (0-312) 434 41 06 • **Faks:** (0-312) 433 19 36

BİLGİ DAĞITIM

Merkez: Gülbahar Mh., Gülbağ Cd., No: 33, A-B Blok,

Mecidiyeköy 34387/ İSTANBUL

Tlf.: (0-212) 217 63 40 - 44 • **Faks:** (0-212) 217 63 45

Şube: Narlıbahçe Sk., No: 17/1, Cağaloğlu 34112 / İSTANBUL

Tlf.: (0-212) 522 52 01 - 512 50 59 • **Faks:** (0-212) 527 41 19

www.bilgiyayinevi.com.tr • info@bilgiyayinevi.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

Ergün Poyraz

KALPAZAN

kapak: murat sayın

**Bu kitabın yayın hakkı,
yazarıyla yapılan sözleşme gereği
Bilgi Yayınevi Basım Dağıtım Kitabevi
ve Kırtasiye A.Ş.'ye aittir.**

**Kaynak gösterilmeden kitaptan
alıntı yapılamaz; yayınevinin yazılı
izni olmadan radyo ve televizyona
uyarlanamaz; oyun, film, elektronik kitap,
CD ya da manyetik bant haline getirilemez;
fotokopi ya da herhangi bir
yöntemle çoğaltılamaz.**

baskı: cantekin matbaacılık

yayıncılık ticaret ltd. şti.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://raptey.org>

(0-312) 384 34 35 - 384 34 36

***Dr. Necip Hablemitoğlu,
İhsan Güven ve
Mustafa Kemal'in Askerleri'ne...***

İÇİNDEKİLER

Önsöz	11
Emin Çölaşan'ın Önsözü	13
Kalpazanlık, Dolandırıcılık, Fuhuş ve Çeteden	
Dosyalılar, Ergenekon İftiralarına Sığınyor	17
Süper Yetki Süper Maaş	30
AKP ile Rüşvette Şampiyon	31
Tayyip, Alpaslan Aslan'ı Tanıyor mu	41
Tuncay Güney-Tayyip Erdoğan Görüşmesi	42
Danıştay Olayının İrticayla İlgisi Yokmuş!	45
Hâkimler	48
Polisten Dayak Fasılları	52
Yolsuzluklar ve Yolsuzlukları Ortaya Çıkaranların	
Akıbeti	54
AKP'liler Hizbullah'ı Seviyooo	57
Katilin Elinden İnsan Hakları Ödülü	59
Askerlik Yapmak Bir Şereftir	60
Temel Nerede?	66
Galatasaray'ın Yediğı Kazık	68
Güçlü Ekonomi Yalanı	69
AKP Tepinirken Ağlayan Rakamlar	70
Villa ve Nema	73
Tayyip ve Faiz	76
Gazze Paraları Faizde	77
TMSF'den Yandaşlara Kıyak	80
Harcırah Zenginleri	84
Her Zamanki Gibi Bir Suikast Masalı	85
Tayyip'in Adamları	92
Pırlanta ve Motorin Vergisi Niye Düştü?	98
Suikast Palavrası	101
Dört Günlük Kayboluşun Sırrı	106

Tamince'ye Üstün Hizmet Ödülü	110
Suikastçı Fare	112
“Onu hapishanede susturacağız”	121
MİT'ten Tayyip'e Suikast	123
“Şerefsiz! Alçak! Vurdururum onu!..”	128
İsviçre'deki Gizli Kasa	132
Tayyip ve Çetesi	136
Tayyip'in Parmaksız Hasan'ı	140
Cezaevi mi, Saray mı?	143
“Şiir Okudum” Yalanı	152
Tayyip ve Hariri İlişkisi	170
Yağmanın Adı Telekom	174
Medya Sevinçten Uçtu!	175
Seks Skandallarının Göbeğindeki Dost	179
Bunga Bunga	181
Uyuşturucu Satıcısından Koruma	185
Yalan Rüzgârı	188
Yetimin Hakkını Yabancıya Yediriyor	193
Fakir Edebiyatı Bu Çantada Sırıttıyor	196
Cinci Hoca	198
Cezaevinde Mangal Sefası	
“Eğer Bir Gün Başbakan Olursam”	203
Padişahım Üşümesin	210
Pipi Ölçümcüsü	213
Başdanışmanlardan Ahmet Ergün	219
İhale Komisyonlarından Sorumlu Danışman	221
Tayyip'i ve Ülkeyi Kim Yönetiyor?	229
Tayyip'i Yönlendiren 7 Amerikalı	244
Ağaçlar Ağlıyor	246
Yolsuzluklara Milli Görüşçüler Bile Dayanamadı	248
Memlekette Ağaç mı Yoktu?	250
Ağaçtan Çıkacak Bakanlar	253
Ülke Kaynakları Yurtdışına	256

Tayyip ve Mafyası	259
Ünlü 1 Milyar	263
Bir Yanda Deprem Bir Yanda Göbek Fası	269
CHP ve Tayyip	271
Tayyip'in Masalları	273
Babası Askere Gitmedi mi?	285
Tayyip'in Dedesi	289
Tayyip'i Yapamayınca Rumları Türk Yaptılar	293
Türk Yapılan Papazlar	295
Tayyip'e Göre İsa'nın Yeryüzündeki Temsilcisi	297
Başpapaz Tayyip'e Duacı	302
“Hristiyanlar İçin Böyle Çalışan Bir Başbakan Görmedim”	305
Sırtını Sıvazladı, Kodese Attırdı	308
“İyi ki yazıyorsunuz”	313
Arınç'ın Annesinin Yemek Parası	314
Yeni Başlayanlar İçin Bülent Arınç	316
Bülent Arınç'tan Hem Yalan Hem İftira	320
Arınç'ın Şivan'ı, Tayyip'in Kaya'sı	328
Kin Kapısını Açtıramadılar	329
Camiyi Satışa Çıkardılar	332
Kadir Başkan, Cami Arsasına Muhallebici Yaptı	334
Bu da Cami Soygunu	336
Yıldırım Aşkı	337
Olan Kürşat'a Oldu, İbo'ya da	343
Türban Yalanları	345
Sakal mı, Bıyık mı?	349
Ağladı	354
Ağladı ama Hatırlamadı	360
Netekim'e Yağcılık	361
Paşa'nın Kaplıcası	364
Kaybedilen İki Arkadaş	365
İşkence Yalanı	368

Tosltoy Okumuş!	378
Kasımpaşalı Kudret, Pera ve Tayyip	380
Tayyip İçki Masasında	384
Demokrasi Araç	388
Şaştı Osman	390
Sanki Hitler'den Kopya	394
Apo ile Görüşme	401
AKP'den Eşcinsellere Açılan Kucak	402
Camide Defile	409
İslamoğlu ve Küçük Bir Çocuk	412
"Dava bitti ama benimle ilgili bir karar yok"	417
Başsavcı, Dosyanın İstenmesini Talep Etti	427
Tayyip'in Dostları	431
Deniz Feneri-Vakıfbank İlişkisi	435
Deniz Feneri Parasını Gizlemek İçin Kredi Çekildi	437
Vakıfbank-Erdoğan İlişkisi	439
Ve Katil, TRT'de	445
Ağca'lı Operasyon, Yurtdışında Yankı Uyandırdı	447
Yurttan Sesler Korosu Gizli Tanık Yapılsın	450
Ahmet Hakan ve Yalçın Küçük	452
Silivri Kitapları	460
Silivri'den Esen Poyraz	461
Bir Diktatörün Sonu	464

“Herkesin bir hikâyesi var, doğru. Bazılarımızınsa binlerce... R. Tayyip Erdoğan onlardan biri. Toplumsal ilginin merkezinde olanların belki de en başında geliyor. Adı üstünde, Başbakan... O bize bakıyor, ama biz ona daha çok bakıyoruz. Sevgi ya da nefretle, hayranlık ya da kızgınlıkla, umut ya da kaygıyla; ama mutlaka merakla izliyoruz onu.”

“R. Tayyip Erdoğan Bir Liderin Doğuşu” adlı kitabın sunuş yazısı bu cümlelerle başlıyordu.

Kasım 2010 tarihinde piyasaya çıkan kitap; Tayyip’in konuşmalarını yazan ve o yazılanları okuyan basın danışmanı ve aynı zamanda AKP İstanbul Milletvekili **Hüseyin Besli** ile **Ömer Özbay** tarafından yazılmıştı.

Hüseyin Besli, *Yeni Şafak* gazetesindeyken kendisine Tayyip tarafından gönderilen mektupları köşesinde yazar, insanlara duyururdu.

Yani;

Bir nevi postacılık görevi görürdü.

İşte bu **Hüseyin Besli**’nin kaleminden Tayyip’i gerçek dışı anlatımlarla parlatmayı amaçlayan kitabın sunuşu şöyle devam ediyordu:

“R. Tayyip Erdoğan yıllardır bu ülkenin gündeminde. Son 8 yılın da Başbakanı. Tanımayanımız yok, hep karşımızda. Kamera, fotoğraf, yazı, karikatür, hep onu taşıyor bize. Akrabalarımızdan daha çok görüyor, yakın arkadaşlarımızdan daha çok biliyoruz onu. Kimi zaman kızıyor, kimi zaman onunla gurur duyuyoruz. Her yaptığı, her dediği ve neredeyse yapıp etmedikleri de bizi çok ilgilendiriyor; her şeyini bilmek istiyoruz. Her tür iletişim aracı bu doyumsuz açlığımıza su

taşıyor. Daha da meraklanıyor ve daha da çok biliyoruz. Her kalemşorun mahareti tasavvurumuzdaki R. Tayyip Erdoğan imgesine yeni bir şey ekliyor ve bir eksikliği hatırlatıyor. En çok bildiğimizi sandıklarımızın, aslında ve çoğunlukla en az bildiklerimiz olduğunu hüznle fark ediyoruz...”

Kitabın sunuş yazısındaki bir cümle insanı düşündürmeden edemiyordu:

“Her şeyini bilmek istiyoruz.”

Bu cümle yağcılık amaçlı olunca sınır tanımıyor, ancak iş eleştiriye veya gerçek dışı anlatımları ortaya çıkarmaya gelince hemen “özel hayat” ve “gizlilik” feryatları ortalığı kaplıyordu.

Bakın takdim yazısında daha neler vardı:

“Hep en güçlü olduğumuz yerden kırılırız.”

R. Tayyip Erdoğan’a çok yakın ve çok uzağız. Bu kitabı, sözü edilen eksiklik duygusunu bir nebze de olsa gidermek amacıyla başladık. O eksikliği daha da büyüttüğümüzü, ancak bitirirken fark ettik.

O şarkı daha bitmemişti...

Dolayısıyla bu kitap; bir ülke, bir insan ve ‘şimdi’nin tarihine dairdir. Anlatılan hepimizin hikâyesidir; hepimizin hikâyesini yazan adamın hikâyesi...”

“Kambersiz düğün olmaz” demiş atalarımız. Ben de bir nebze bile olsa Tayyip’in hayat hikâyesine katkıda bulunmak, kitapta yer alan gerçek dışı anlatımları düzeltmek amacıyla aldım kalemî kâğıdı elime...

Bakalım görelim kalem ne yazar, nice yazar...

Ergün Poyraz
Nisan 2011
Silivri Cezaevi

EMİN ÇÖLAŞAN'IN ÖNSÖZÜ

Hürriyet gazetesinde idim. Günün birinde tıknaz, orta boylu, pehlivan yapılı bir adamla tanıştım. Gazeteye gelmiş ve yazdığı bir kitabı adıma imzalayıp getirmişti. Doğru söylemek gerekirse, hangi kitap olduğunu şu anda anımsamıyorum.

İsmi **Ergün Poyraz** olan arkadaş, daha sonra birkaç kez daha gazeteye geldiğinde hep yeni çıkan kitaplarını getirdi.

Çok ama çok ilginç kitaplardı.

Abdullah Gül, Recep Tayyip Erdoğan, Bülent Arınç gibileri ve nice benzerlerini belgelerle anlatıyordu.

Ben ve Türk kamuoyu, bu şahısları **Ergün Poyraz**'ın kitaplarından tanıma fırsatı bulduk.

Birkaç yazımda onun kitaplarını tanıttım. Şimdiye kadar yüzlerce yazar için yazdığım kitap tanıtma yazılarını **Ergün Poyraz** fazlasıyla hak ediyordu.

Nice gerçekleri onun kitaplarından öğrendim, nice belgeleri yine onun kitaplarında gördüm.

AKP döneminde Türkiye'yi yönetenler, o kitaplar sayesinde tek tek gözlerimizin önünden geçti. Okudukça "*Vay bee, demek böyleymiş!*" dedik.

Bir gün gazetede kendisine sormuştum:

"Ergün, bu kadar belgeyi ve bilgiyi nereden buluyorsun?"

Ergün Poyraz mütevazı adamdı. Yanıtı kısa ve öz oldu:

"Araştırınca bulunuyor!"

AKP iktidarının baskıları her kesimin üzerinde ve her geçen gün artmaya başlamıştı. Polis devleti kuruluyor, medya patronları korkutuluyor, her kesim sindirilip diz çöktürülüyordu.

Şimdi lütfen şu ilginç sürece bir bakın!

22 Temmuz 2007 seçimleri yapılmış ve **AKP yüzde 47** oy alarak yeniden iktidar olmayı başarmıştı. Hemen seçimin ardından, **27 Temmuz 2007'de Ergün Poyraz Ergenekon** davasından tutuklandı. İlk tutuklananlardan biriydi.

Beni soracak olursanız, seçimden üç hafta sonra, **14 Ağustos 2007** günü iktidarın baskıları sonucu *Hürriyet* gazetesinden kovuldum!

Baskı dönemi artık resmen ve açıkça karşımızdaydı.

Ergün Poyraz'ı bir daha görmedim, haber almadım.

Silivri cezaevinde yatıyordu. Sesi çıkmıyordu. Duruşmalarda ne yaptığını bilmiyordum çünkü medyaya hiçbir şey yansıtmıyordu.

Bugün de bilmiyorum.

Ondan aldığım tek haber, içeride kitap yazmayı sürdürdüğü idi. Eğer yanılmıyorsam içeride iki kitap yazdı: *"Amerika'daki İmam"* ve *"Takunyalı Führer."*

Her ikisinde de ağırlıklı olarak Tayyip'i anlatıyordu.

Şimdi elinizde *"Kalpazan"* var. Günümüz iktidarının ve onun başındakilerin bir anlamda serüveni... Özü aynı ama adeta çok sayıda ayrı öyküden ve ayrı konudan oluşan bir siyasi kitap.

Bir kitabın yazarıyla doğrudan ilişkiniz olmazsa, o kitabı ancak okuduğunuz zaman ne olduğunu anlarsınız. Hele yazar cezaevinde yatıyorsa ve ona ulaşmanız mümkün değilse, kitabın ruhuyla ilgili bazı sorular sorup onun fikirlerini önceden alamazsınız.

Ergün Poyraz bana bir ziyaretçisi aracılığı ile Silivri'den haber göndermiş:

"Acaba bu kitabın önsözünü Emin Çölaşan yazar mı?"

Böyle bir isteği geri çevirmek, hele özgürlüğünü yitirmiş bir insana yapılacak en büyük saygısızlık olurdu. Elbette kabul ettim.

Kitabı Bilgi Yayınevi yetkililerinden hemen istedim, çok acele okudum çünkü baskıya girmek üzereydi. Üç günde ancak bitirdim ve şimdi oturdum, bu önsözü yazıyorum!

“Kalpazan”’ı bir önsözde bütünüyle anlatmak mümkün değil. **Kalpazanlar** her zaman her yerde, karşımızda, yanımızda, dibimizde!

Her gün **kalpazanların** marifetleriyle yatıp kalkıyoruz.

“Kalpazan” şimdi sizin elinizde.

Bu ibret belgesi olan kitabı bir solukta okuyacağınıza ve özellikle Tayyip’i çok daha iyi tanıma fırsatı bulacağınıza inanıyorum.

Okudukça şaşırarak, yeni şeyler öğrenecek, önceden bildikleriniz konusunda belleğinizi tazeleyecek, içinizden veya sesli olarak **“Vay canına, Allah Allah, bu kadarı da olmaz!”** diyeceksiniz.

Cezaevinde kitap yazmak kolay iş değil. Cezaevinde daktilo yasak, bilgisayar yasak. O halde ne yapacaksınız?

El yazısıyla yazacaksınız!

Ergün Poyraz zoru başarmış, kitabını elle yazmış.

Muhteşem bir kitap ortaya çıkarmış. Elllerine sağlık.

Emin Çölaşan
Ankara, Mayıs 2011

**KALPAZANLIK, DOLANDIRICILIK, FUHUŞ
VE ÇETEDEN DOSYALILAR,
ERGENEKON İFTİRALARINA SİĞİNİYOR**

Gerçekten;

Besli ve Özbay'ın dediği gibi o şarkı bitmedi!

Bitmeyecek...

Bakın size **Ankara 19. Asliye Hukuk Mahkemesi**'nde yer alan ilginç bir belgeden söz edeceğim:

"İlgi: 20.11.2007 tarihli ve 2007/204 esas no'lü yazınız.

İlgi yazınıza konu, Başbakan Recep Tayyip ERDOĞAN hakkında Anayasa'nın 83'üncü maddesine göre işlem yapmak üzere Başkanlığımıza sunulan 3/127 esas numaralı dosyanın konusu, 'görevi ihmal; 3/132 esas numaralı dosyanın konusu ise zimmet, kamu taşıma biletlerinde kalpazanlık, resmi evrak ve kayıtlarda sahtecilik ile cürüm işlemek için teşekkül oluşturmaktır.'

Bahsi geçen iki dosyaya ait fezlekelerin birer sureti ilişikte gönderilmiştir.

Bilgilerinizi rica ederim.

Ali Osman KOCA
*Türkiye Büyük Millet Meclisi
Genel Sekreteri"*

Yukarıdaki fezleke, Tayyip'in "**Musa'nın Çocukları**" adlı kitabıma açtığı davada mahkemenin TBMM'den istediği belge olarak dosyaya girmişti.

Tayyip'in kalpazanlık dahil birçok suçtan dosyası olduğu bilgilerini mahkemeye gönderen Meclis Genel Sekreteri **Ali Osman Koca** ile ilgili olarak, "**Hilafet Ordusu'ndan Arap Kürt Partisi**"ne adlı kitabımda "**Atamalara Mumcu müdahalesi**" başlığı altında özetle şunları yazmıştım:

"Mumcu, Milli Eğitim Bakanı olduktan sonra diğer bakanlıklara yapılan atamalarda da etkili olmaya başladı. Turizm Bakanlığında Müsteşar Yardımcılığı'na getirilen İsmail Kökbulut, Erkan Mumcu'ya olan yakınlığı ve Fethullahçı olarak bilinmekteydi.

İstanbul Fatih Kaymakamlığı'nın; fuhuş yapıldığını bildirdiği, genel ahlak açısından Turizm Deneme İşletme belgesinin verilmesini uygun bulmadığı Seranda Oteli'ne işletme belgesi vermiş olmasından ötürü Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı 3.1.2003 tarihli 'İddianame' ile İsmail Kökbulut ve arkadaşlarının bu eylemlerine uyan TCK 240. maddesine göre Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmalarını istemişti.

Ali Osman Koca; Mülkiye Başmüfettişiydi, TBMM Genel Sekreter Yardımcısı oldu. TBMM Genel Sekreter adayı...

Koca, Erkan Mumcu'nun Turizm Bakanı olduğu dönemde Turizm Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı olarak görev yaptı. Mumcu'nun en güvendiği Fethullahçı isimlerden. Aldığı rüşvet karşılığında, İstanbul Fatih Kaymakamlığının fuhuş yapıldığını bildirdiği, genel ahlak açısından Turizm Deneme İşletme belgesinin verilmesinin uygun olmayacağını vurguladığı Seranda Oteli'ne işletme belgesi verdiği iddia edilenlerdendi...

Ve;

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 3.1.2003 tarihli iddianamesiyle, eylemine uyan TCK'nın 240. maddesine göre Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmalarını istediği sanıklar arasında yer alıyordu..."

Kitap hakkında sadece İsmail Kökbulut tazminat davası açtı. Açtığı davada; yazdığım kitap yüzünden zarara uğradığını belirterek benden milyarlarca lira istedi.

Mahkemeye gelen belgelerden, bırakın zarara uğramayı AKP Hükümeti sayesinde terfi üzerine terfi aldığı da kanıtlandı. Hakkında kitapta yazdıklarımın belgeli olması nedeniyle **Kökbulut** davayı kaybetti ve böylece milyar hayalleri suya düştü.

Aynı başlık ve devamında yer alan **Ali Osman Koca** dava açamadı. Kitapta, o günlerde TBMM Genel Sekreterliği'ne aday olduğumu yazmıştım. Mahkemeye Tayyip ile ilgili **“kal-pazanlıktan soruşturması var”** şeklinde gönderdiği yazıdan anlaşılacağı gibi olmuş.

Olur!

Yakışır da!

Zaten, Tayyip ve AKP Hükümeti bu göreve de sicili temiz birini getirecek değildi ya...

AKP hükümetiyle birlikte Seka, Telekom, Tüpraş, Petkim gibi değerlerimiz, madenlerimiz, fabrikalarımız bedelinin çok çok altında paralarla yabancılara peşkeş çekildi.

Kabotaj Kanunu'na göre Türk karasularında her türlü taşımacılık hakkı Türk vatandaşlarına aitken, **İstanbul Deniz Otobüsleri A.Ş.'nin** yüzde 30'u ABD merkezli uluslararası Evangelist Hristiyan tarikatı **Nazerene Kilisesi'nin** önde gelen üyelerinden İskoçyalı **Brian Souter'in** sahip olduğu **Souter Investment'in** bulunduğu şirketler topluluğuna adeta bağışlanıyordu.

İDO yani **İstanbul Deniz Otobüsleri A.Ş.'nin** pazarlama işini Yunan Kilisesi yapıyordu.

Tekel'in alkollü içecekler bölümü 2004 yılında 292 milyon dolara Mey İçki'ye satıldı. Mey İçki, 2006 yılında Amerikalı Texas Pacific Group'a 810 milyona devredildi. Şubat 2011'de ise Johnnie Walker, Guinness ve Baileys gibi markaların sahibi,

dünyanın en büyük içki üreticisi İngiliz Diageo, Yeni Raki'nın üreticisi Mey İçki'yi, Texas Pacific Group ile Actera'dan 2,1 milyar dolara satın almak için anlaşıyordu.

Bu son satın alma ile 2004 yılında 192 milyon dolara satılan Tekel'in içecek bölümü, 7 kat fazlasına, 2,1 milyar dolarla İngilizlerin oluyordu.

İçki düşmanlığı ile prim yapmaya çalışan AKP'liler içki şirketlerine kıyak üzerine kıyak çekiyorlar, onların kazançlarını kat be kat artırmak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

Diageo'nun da aralarında yer aldığı bazı yabancı içki şirketlerine, 2001-2009 arasında ithal ettikleri ürünlere çifte fatura düzenledikleri, yani sahtecilik yaparak devleti dolandırdıkları iddiasıyla **500 milyon doları** bulan vergi cezası kesilmişti.

Vergi cezalarının affedilmesini isteyen içki üreticileri başta Tayyip ve bazı AKP'liler ile gece yarıları otellerde buluşuyorlar ve içkili sazlı sözlü toplantıların ardından anlaşma sağlanıyordu.

Sahtecileri seven bazı AKP'liler, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki Torba Yasası ile içki üreticilerinin bu cezalarına da af getiriyordu.

İçki üreticilerine ülkemizi cennet haline getirmeleri yetmiyormuş gibi bir de dönüp;

"İçki ile mücadele ediyoruz" şeklinde riyakârlık kokan açıklamalar yapıyorlar, polislerle ve yandaşlarına birkaç gari-banı dövdürüyorlardı.

AKP hükümetinin başındaki Tayyip'in künyesini yukarıda verdim.

Şimdi de kadrosunda bulunan bazı isimlere bakalım ki, bizleri senelerdir kimler yönetiyor, yakından tanıyalım.

Yıllarca Maliye Bakanlığı yapan **Kemal Unakıtan**;

“Dolandırıcılık, nitelikli dolandırıcılık, zimmet, naylon fatura, hayali ihracat, vergi ve gümrük kaçakçılığı, emniyeti suiistimal, resmi mercilere yalan bilgi vermek, bankalar kanununa muhalefet etmek” dahil daha birçok suçtan hakkında dosyalar vardı.

Unakıtan’ın yerine gelen bakan **Mehmet Şimşek**; İngiliz çıkarlarını her şeyden üstün tutacağına dair yemin ederek İngiliz vatandaşı olmuş birisiydi.

İngiliz Mehmet, 2001’deki ekonomik bunalımı; ülkemizdeki parasının 10 milyar dolarını birden çekerek başlatan Amerikan Yatırım Bankası **Merrill Lynch**’in **Ortadoğu ve Afrika Bölgesi Ekonomik ve Stratejik Araştırmalar Bölümü Başkanlığı**’nda da bulunmuştu.

Merrill Lynch, Tayyip’in kızının kinasının yapıldığı evin sahibi olan **Topbaşlar**’ın ve yine **“Tayyip’i deliğe süpürmeyin”** şeklinde ABD’lilere akıl veren danışmanı **Cüneyt Zapsu**’nun, BİM şirketindeki ortaklarındandı.

Kayıp trilyon davası sanığı ve şahsi harcamalarını devlete ödettirmekten yargılanan ve bu paraları geri ödemeye mahkûm olan **Abdullah Gül**’ün oğlu **Ahmet Münir** de, stajını **Merrill Lynch**’de yapmıştı.

Bugün Tayyip’in yandaşları olarak sahne alanlar;

O gün krizi,

Merrill Lynch’in gerçekleştirdiğini örtmek için dönemin Cumhurbaşkanı **Ahmet Necdet Sezer**’in anayasa kitapçığı atmasına bağlıyorlardı.

Şimşek; CIA Ortadoğu Masası Şefi **Marc Grossman** döneminde 4 yıl ABD Ankara Büyükelçiliği’nde görev yapmıştı.

Tayyip'in **Kamu Bankaları Yönetim Kurulu Başkanlığı**'na getirdiği **Zeki Sayın**; **Ülker**'lerin finans kurumundan gelmeydi...

"Nitelikli dolandırıcılık, gerçeğe aykırı beyanda bulunmak, emniyeti suiistimal, suça iştirak ve çete kurmak" suçlarından hakkında soruşturmalar bulunuyordu...

Tayyip'in bakanlarından **Kürşat Tüzmen** Wikileaks belgelerine **"avantacı"** olarak geçiyor, **Tüzmen**'in sürekli koruyup kolladığı kankası **Enis Eryılmaz** hakkında **dolandırıcılık** davası açılıyordu.

Yine Tayyip'in **Ziraat Bankası Genel Müdürlüğü**'ne getirdiği **Can Akın Çağlar** da, Tayyip'in pazarlamacısı olduğu **Ülker**'lerin **Family Finans**'ından getiriliyordu.

Çağlar da **Zeki Sayın** gibi aynı suçlardan sicilliydi.

Tayyip Erdoğan'ın otellerinde tatil yaptığı işadamları **Fettah Tamince**'nin ortaya çıkan son vukuatı neydi?

Tabii ki yine sahtecilik!..

Açıkçası;

Başkalarının yerine sahte imza atma!

TBMM Başkanlık Divanı, Tayyip'in ve Abdullah'ın otellerinde tatil yaptığı, Maliye Bakanı'nın otelinde nişan yaptığı ve devlete vergi ödememesi ile meşhur **Fettah Tamince**'ye, komisyondaki AKP'li üyelerin oyu ile **"Üstün Hizmet Ödülü"** verme kararı alıyordu.

Tayyip'in örtülü ödeneğin başına getirdiği **Maksut Serim** ise **"sahtecilikten"** hükümlüydü.

Serim'in oğlu **Yasin Ekrem Serim**, Devlet Bakanı **Egemen Bağış**'a bağlı **AB Genel Sekreterliği Müşaviri**.

Oğul **Serim**, **Türk Telekom Arena** stadında 40 bin kişinin hep bir ağızdan Tayyip'i protesto etmesi üzerine taraftar-

lara hakaret üzerine hakaret yağıdırıyor, adeta babasının oğlu olduğunu ortaya koyuyordu:

“Böyle bir şerefsizlik yok. Nankörsünüz... Kimin sayesinde o statda maç izliyorsunuz? Kim yaptı lan o stadı size? Geri zekâlı, kuş beyinliler...”

AKP Sivas Milletvekili ve Tayyip’e İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı’ndan bu yana en yakın isimlerden biri olan **Mustafa Açıkalın**;

“Zimmet, bilet kalpazanlığı, resmi evrak ve kayıtlarda sahtecilik ile cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak” suçlarından yargılanıyordu.

AKP’den Kayseri milletvekili yapılan, **Adem Baştürk**, Tayyip’in Genel Sekreter Yardımcısı. İşte onun da cemaziyyel evveli:

“Belediyede kurulan teşekkülün kurucularından olmak, irtikâp, zimmet, ihalelere fesat karıştırmak, görevi kötüye kullanmak, özel evrakta sahtekârlık ve kamu kurumlarını dolandırmak.”

AKP Genel Sekreteri **İdris Naim Şahin**’in de aynı cürümlerden, yani;

“Zimmet, bilet kalpazanlığı, resmi evrak ve kayıtlarda sahtecilik ile cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak”tan davaları vardı...

Tayyip’in İmam Hatip’ten arkadaşı olan **İdris Naim Şahin**, 12 Haziran 2011 seçimlerinde Ordu ilinden 1. sırada aday gösteriliyordu.

Para kolay kazanılınca, harcaması da o denli kolay oluyordu. 17 Ocak 2011 tarihli **Haber Türk** gazetesinde yer alan bir haberde;

Fatsalılar Kültür ve Dayanışma Gecesi'nde Kadir İnanır'ın 1977 yılında Türkan Őoray ile birlikte çevirdiği "Selvi Boylum Al Yazmalım" filminde giydiği mont ve atkı-nın benzerlerinin açık artırmayla satışa sunulduğu aktarılıyor, yine aynı haberin devamında; AKP Genel Sekreteri İdris Naim Şahin'in "açık artırmanın finalinde 50 bin lira vererek mont ve atkıyı satın aldığı" belirtiliyordu.

Hayatı boyunca memur olan ve son derece yoksul bir aileden gelen AKP Genel Sekreteri İdris Naim Şahin, Mahmutpaşa'dan 50 TL'ye alınabilecek mont ve atkıya en az 75 ailenin bir aylık yiyecek parası kadar miktarı vererek, 50 bin TL  d yordu.

Tayyip, Bijan'dan tanesi ortalama 30 bin dolar olan takım elbiselerden ve 12 bin dolarlık gömleklerden giyinmeye, 8 bin dolarlık ayakkabı kullanmaya başlıyor, çoraplarına adının baş harflerini işletiyordu. Taktığı saatlerin ortalama fiyatı 40 bin dolardı.

28 Ocak 2011 tarihli *Yeniçağ* gazetesi Emine'yi kolunda, Hollandalı modacıların imzasını taşıyan ve fiyatı 2.200 dolar olan V&R marka çantayla görüntülüyor ve "*Fakir edebiyatı bu çantada sırtıyor*" diyorlardı.

2.200 dolarlık **Victor&Rolf** marka  antayla Erzurum'a gitti diye eleştirilen Emine, Şubat 2011 başında Kırgızistan'a giderken bu defa kolunda 6 bin euro'luk **Coco Chanel**  anta taşıyordu.

Ya Amerika'ya giderken?.. İşte onu ne siz sorun ne ben söyleyeyim!

Belçika'da adı sanı duyulmamış bir dernek 2011 başlarında Emine'ye  d l veriyordu.

 d l, oldukça ilginçti;

Çanta!

AKP'li Çalışma Bakanı **Ömer Dinçer**'in dosyaları ise şunlardı; **"Nitelikli zimmet, sahte belge, ihaleye fesat karıştırmak."**

Dinçer, Yargıtay 4. Hukuk Dairesi'nin kararında, **"Cumhuriyet karşıtı söylemleri sabit olan kişi"** olarak geçiyordu.

Tayyip'in Çalışma Bakanı **Ömer Dinçer**, üniversitede akademik kariyer yapmak için **"yazdım"** dediği bir kitabı veriyor, ancak kitabın **intihal** yani bir başkasından **aşırma** olduğu anlaşılıyor ve ceza yiyordu.

Tayyip de **"Bu Şarkı Burada Bitmez"** adlı kitabı **İbrahim Deveci**'den ve kitabın ismini de **Şanar Yurdatapan**'dan aşırmamış mıydı?

MÜSİAD eski Başkanı **AKP Rize Milletvekili Ali Bayramoğlu** hakkında, iki adet dokunulmazlığının kaldırılma istemli fezleke bulunuyordu.

Birinci dosyası, **"Resmi belgede sahtecilik, Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun 314, 4/5 ve TCK'nın 204/1-3 maddelerinde yer alan suçları işlemekten."**

Bayramoğlu'nun ikinci dosyası ise **"Kaçakçılık ve sahtecilik"** suçları. Bu suçları işlediği için dokunulmazlığının kaldırılması isteniyor.

AKP'li bir diğer milletvekili **Dengir Mir Mehmet Fırat** hakkında ise;

"Hakaret, ihaleye fesat karışdırma ve iftira" suçlarını içeren dört dosya bekliyordu.

Milli Eğitim Bakanlığı eski Müsteşarı ve **AKP İstanbul Milletvekili Nejat Birinci** hakkında, görevde yetkiyi kötüye kullanma dahil 18 suç dosyası bulunuyordu.

Yine AKP'li **Veysel Eroğlu**, “**Nitelikli zimmet, sahte belge, ihaleye fesat karıştırmak ve görevi kötüye kullanmaktan**” dokunulmazlık zırhı sayesinde şimdilik kurtuluyordu.

İçişleri eski Bakanı **Abdülkadir Aksu**;

“**Özel evrakta sahtecilik ve seçim kanununa muhalefet...**” türü suçlardan şimdilik dokunulmazlık zırhıyla korunuyordu.

Tayyip'i övme kitabında sürekli olarak en yakınında olduğu anlatılan isimlerden **Ahmet Ergün, Necmi Kadioğlu ve Harun Karaca'nın** sicillerinde yer alan eylemleri ise;

“**Cürüm işlemek için Kurulan Teşekkülün Kurucusu ve Yöneticisi Olmak, İrtikâp, Zimmet, İhaleye Fesat Karıştırmak, Görevi Kötüye Kullanmak, Özel Evrakta Sahtecilik ve Kamu Kurumunu Dolandırmak**”tı.

Tayyip, 12 Haziran 2011'de yapılacak milletvekili seçimlerinde, **Harun Karaca'yı** İstanbul 3. bölgeden milletvekili adayı olarak gösteriyordu.

Ali Dibo'cu Adalet Bakanı **Sadullah Ergin** ve **Nihat Ergün** başta olmak üzere AKP'liler hakkında işlem yapılmayı bekleyen “**Zimmet, kalpazanlık, resmi evrak ve kayıtlarda sahtecilik ile cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak dahil bir çok suçtan**” dosya sayısı 141'di...

Bu suçlardan yargılanmayı bekleyen insanların büyük çoğunluğu, tabii ki öncelikle yargıyı ele geçirme planları yapacak ve kendi oluşum ve çetelerini kamufle etmek için suçsuz günahsız insanları örgüt ve çete suçlamalarına muhatap edeceklerdi.

Zira,

Son seçimlerde seçilemeyen AKP kurucusu ve Merkez Disiplin Kurulu Üyesi, Hizbullah terör örgütü sanıklarının avukatı **Mehmet Ali Bulut**, yine eski milletvekillerinden

Ersönmez Yarbay ve İbrahim Köşdere, “görevi kötüye kullandıkları” gerekçesiyle 2 yıl hapis cezası alıyordu.

2010 yılı hac mevsiminde AKP’li 100’e yakın milletvekili hacca gidiyordu. Buraya kadar tamam...

Tamam da bundan sonrası sakat.

Zira;

AKP milletvekillerinin, hacda yani Mekke’de iken Meclis’telermiş gibi oy kullandıkları ortaya çıkıyordu.

Olay üzerine MHP Grup Başkanvekili Oktay Vural, **“Bunun adı kalpazanlık, ibadetleriyle çelişir”** diyor ve şunları söylüyordu:

“Her şeyden önce bizler milletin vekiliyiz. Vekil dürüst, doğru olmalı. Meclis’te böyle katakulli işler olmamalı. Aslında Meclis’te yapılan bu mükerrer oy yeni bir şey değil. Daha önce vekil olmayan Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu’nun adına bile oy kullanıldı bu Meclis’te.

Eğer hacca giden milletvekili, boş pusula gönderip imzalamışsa, ibadetle çelişir. Değer erezyonu var. Bu düpedüz kalpazanlığa giriyor.”

Tayyip’in şirketlerinden **İhsan Gıda Pazarlama ve Ticaret Limited Şirketi**’ndeki ortağı **Ergün Bodur**, aynı zamanda **Ülker**’lerle de ortaktı.

Yurtbank’ın eski sahibi **Ali Balkaner**, savcılığa verdiği ifadesinde;

“Ergün Bodur, Belediyedeki işlerimi para karşılığı hallediyor” diyordu.

Tayyip’in kasalarından ve yakın akrabası **Remzi Gür**, 2008 yılında Cumhurbaşkanlığı seçimleri nedeniyle rüşvet vermeye teşebbüs suçundan 10 ay hapis cezasına çarptırılıyordu.

AKP Genel Başkan Yardımcısı ve Tayyip'in oğlunun Reyhan ile evlenmesinde önyak olan aileden Nevzat Yalçıntaş'ın oğlu Murat, rüşvet suçlamasıyla tutuklanıyordu.

Tayyip'in can ciğer kuzu sarması olduğı isimlerden biri de Dursun Uyar'dı.

Yimpaş'ın patronu Dursun Uyar hakkında, gurbetçi vatandaşlarımızı dolandırdığı gerekçesiyle Almanya Interpol kanalıyla yakalama kararı çıkarıyor, AKP Hükümeti Dursun'u Almanya'ya teslim etmiyordu.

Başta Dursun Uyar'ın Yimpaş'ı olmak üzere İslami holdingler tarafından dolandırılan vatandaşlarımız dertlerini Tayyip'e anlattıklarında aldıkları cevap;

"Sahtekârlar, paraları verirken bana mı danıştınız" oluyordu.

Yine Tayyip'in en yakınındaki isimlerden RTÜK eski Başkanı Zahit Akman'dan Mehmet Gürhan'a kadar birçok isim hakkında, Deniz Feneri'nden Almanya'da nitelikli dolandırıcılıktan soruşturmalar yürütölüyordu.

Zahit Akman, RTÜK Başkanırken devlet millet kesesinden 4 bin dolarlık evde kalıyor, milyon dolarlık lüks arabalara biniyordu.

RTÜK Başkanırken, sanata "müstehcen" diyor, Ankara'nın ünlü caddelerinden Esat'taki kahvehaneye makam otosuyla okey oynamaya gidiyor ve orada masada yakalanıyordu.

Yetmiyor; yoksul halkın cebinden kesilen vergilerle Las Vegas'a "Tüketici Elektronikü Fuarı"na gitmek için izin alıyor, ancak kumarhaneden fuarı takip ettiğı görülüyordu.

11 Ocak 2010 tarihli Akşam gazetesi, "Okeyden Blackjack'e" başlığı altında Akman'ın maceralarını özetle şöyle anlatıyordu:

“Teknoloji ve yetişkin eğlence fuarı aynı merkezde bulundu. Kumarhane salonunda teknoloji dünyasının önemli isimlerinden birisini veya Türkiye’den bir bürokratı elinde purosunu, bu bayanlarla (porno yıldızlar) aynı masada Blackjack oynarken görebiliyorsunuz. Kaçış yok. Çünkü, ben gözlerimle RTÜK eski Başkanı Zahit Akman’ı gördüm bu durumda.”

Tayyip; **“Köylüye hayvancılık için milyonlarca lira teşvik verdik”** diyordu.

Oysa,

Köylü aç sefil bir durumda yaşam mücadelesi verirken, hayvancılık sektörüne daha doğrusu ithal hayvan sektörüne Tayyip’in kasası **Remzi Gür**, Ülker’lerin Yüksek İstişare Kurulu Üyeleri’nden **Yırcalılar**, konfeksiyoncu **Aydınlı Grup** gibi kuruluşlar katılıyor ve tabii ki milyonlarca euro’luk teşvikleri de bunlar kapıyordu.

Tüyü bitmemiş yetimlerin hakkı, TRT’den milyonlarca dolar olarak, **Sergen Yalçın’dan Hakan Şükür’e**, AKP Kurucusu **Ayşe Böhürler’den Fehmi Kuru’ya** kadar iktidar yanlısı isimlerin cebine akıyordu.

Hakan Şükür’e yılda 1 milyon lira civarında bir para ödendiği basında yer alıyordu.

Fehmi Kuru, **Derya Sazak**, **Fuat Keyman**, **Mustafa Erdoğan’a** aylık ortalama 10 bin, **Ergun Babahan** ve **Taha Akyol’a** 12 bin, **Oral Çalışlar** ve **Reşat Çalışlar’a** 7 bin 400, **Önder Aytaç’a** 6 bin, **Ekrem Dumanlı’ya** 6 bin, **Mümtazer Türköne** ve **Emre Aköz’e** aylık 5 biner, **D. Ülke Arıboğan**, **Mustafa Akyol**, **Beril Dedeoğlu’na** 4 biner, **Tamer Korkmaz’a** yaklaşık 5 bin TL gibi rakamlar ödeniyor, AKP ve Hükümet yanlısı programlar yaptırılıyordu.

Bu programlar en çok izlenen ilk 100’e bile giremiyor, tabiri caizse vatandaş parası ile hovardalık yapılıyordu.

SÜPER YETKİ SÜPER MAAŞ

AKP bir yasa tasarısı hazırlıyor ve Anayasa Mahkemesi **Haşim Kılıç**'ın maaşını 15 bin liraya çıkarmaya hazırlanıyordu.

TBMM Anayasa alt komisyonunda görüşülmekte olan Anayasa Mahkemesi'nin yapısına ilişkin yasa tasarısı, Yüksek Mahkeme Başkanı ve üyelerine süper yetkilerin yanı sıra, "süper maaş" öngörüyor.

Milliyet gazetesinin haberine göre; yasa tasarısı kabul edilirse 7 bin lira maaş alan **Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç**, başbakan, bakanlar ve milletvekillerini geride bırakarak 12 bin 360 TL aylık alacak.

Yol giderleri, tazminatlar ve gündelikler dikkate alındığında başkanın maaşı 14-15 bin TL'yi bulacak. Anayasa Mahkemesi Başkanvekili 11 bin 583, üyeler 11 bin 370 lira alacak.

Görev süresi dolan üye, emeklilik süresine ulaşıncaya kadar, maaşının üçte ikisini almaya devam edecek. Yüksek Mahkeme Üyeleri ile eş ve çocukları, ceplerinden tek kuruş harcamadan ömür boyu en kaliteli hastanelerden ücretsiz sağlık hizmeti alacak.

Alt Komisyonun CHP'li üyesi Mersin Milletvekili **İsa Gök**, *"Yargıtay ve Danıştay Başkanı 6 bin TL maaş alırken, Anayasa Mahkemesi Başkanı 12 bin 500 lira aylık alacak. Bu, hükümet tarafından verilmiş bir rüşvettir"* diyordu.

AKP İLE RÜŞVETTE ŞAMPİYON

6 Şubat 2011 tarihli *Yeniçağ* gazetesinde **Sabahattin Önkibar**, *"Birinciliğin böylesi"* başlığı altında AKP döneminde rüşvet alma ve vermede Avrupa birincisi olduğumuzu şöyle işliyordu:

"Yazacaklarım iddia değil, uluslararası bir çalışma ve belgenin ürünü. Dünyanın yolsuzluk barometresini elinde tutan ve duyuran ünlü Transparency International Kurumu uluslararası yolsuzluk anket ve çalışmalarını sonuçlandırdı.

Buna göre Türkiye rüşvet alma ve vermede Avrupa'da şampiyon, yani 1 numara...

Bitmedi;

Türkiye dünya klasmanında Liberya, Ghana, Afganistan ve Irak gibi ülkelerin ardında 6. sırada...

Evet, Tayyip Erdoğan ve AKP'nin yönettiği Türkiye rüşvet olayında Kenya, Uganda, Senegal, Papua Yeni Gine gibi yamyam ülkelerden bile geride...

Soruyorum, bu mudur ülkeyi adaletle ve hakça yönetmek?

Bu mudur kimsesizlerin kimsesi olmak?

Ve bir başka soru:

Rüşveti veren halk, alanlar ise ülkeyi yönetenler değil mi?

Sahi kim yönetiyor ülkeyi?"

ABD üst yönetimi Tayyip hakkında *"İsviçre'de 8 ayrı hesabı var"* diyen diplomatlarına; *"Diplomatlarımız yazdıkları telgraflarda samimi ve dürüst değerlendirmelerini sunarlar. Bunu yapmaya devam edecekler"* sözleriyle sahip çıkıyordu.

Yani Tayyip'in İsviçre'de gizli hesapları var iddialarının arkasında duruyorlardı. Peki Ya Sudan, Dubai, İtalya, İngiltere, Amerika'da!..

Ya Tayyip ne yapıyordu?

Amerikalılara bir şey diyemiyor, basına ve muhalefete çatarak durumu idare etmeye çalışıyordu.

Karikatüriste dava açan Tayyip'in Adalet Bakanı ABD gezisinde muhatabını bilgilendiriyor, ancak ertesinde hiçbir yasal başvuruda bulunulmuyordu. Bu bilgilerden dolayı elem ve üzüntü duymadığı anlaşıyordu.

Neyse, bu arada Tayyip'i cilalama kitabını unuttuk. Kitabı yazan herhangi biri değil, **Hüseyin Besli**; AKP kurucusu ve AKP İstanbul milletvekili!..

Başka?

Tayyip'in İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı dönemi öncesinden bugüne kadar basın başdanışmanlarından... Üstelik Tayyip'in yaptığı konuşmaların metin yazarı.

Kaldı ki kitabın denetleyicisi de Tayyip!..

Yani;

T.C. Başbakanı!..

Bakın bu arada **Hüseyin Besli**'nin sicilini unuttuk...

O halde, hatırlatalım:

"Cürüm işlemek için oluşturulan çetenin elemanı olmak. Görevini kötüye kullanmak, zimmet, ihalelere fesat karıştırmak ve kamu kurumlarını dolandırmak."

Ne güzel değil mi?

Bozacının Şahidi Şıracı...

Mustafa Elitaş; AKP Grup Başkanvekili ve Kayseri Milletvekili. Kayseri'de hurdacılık yapan **Hacı Ali Avcı**, Kayseri Cumhuriyet Başsavcı Vekiline verdiği ifadede, AKP Grup Başkanvekili ve Kayseri Milletvekili **Mustafa Elitaş**'ın, Kayseri'deki şirketinin genel müdürü AKP Kayseri İl Genel Meclisi Üyesi **Emrullah Tellioğlu** aracılığıyla, fabrikasına bi-

tişik hangarda bulunan, ancak kendisine ait olmayan 7-8 milyon değerindeki hacizli malı sattığını ve bu durumun ortaya çıkmaması için kendisini tehdit ettiğini söylüyordu.

Olay soruşturmaya konu olunca; **Emrullah Tellioğlu**'nun *"Benim ağam devlet, sizi Kayseri'den silerim"* yollu tehditleri **Hacı Ali Avcı** tarafından açıklanıyordu.

Şaban Dişli, AKP Genel Başkan Yardımcısıydı. Aynı zamanda Sakarya Milletvekili... Tayyip'in uluslararası ilişkiler konusunda güvendiği danışmanlarından...

İstanbul'da imarsız bir arsayı **Mehmet Karasu** isimli biri satın alıyordu. **Karasu**, aldıktan sonra arsayı da içine alan bir imar değişikliği yapılması öngörülüyor. Böylece arsa değerlendirildikten sonra **Şaban Dişli**'ye net 1 milyon dolar ödenmesi taahhüt ediliyordu.

Arsa yaklaşık 3 milyon dolara alınıyor sonra imar değişikliği yapılarak **Tesco** adlı bir kuruluşa 13 milyon dolara satılıyordu.

Şaban Dişli, öyle uyanıktı ki alacağı para için sözleşme bile yapmıştı.

1 Nisan 2006 tarihinde ne diyordu, Tayyip;

"Yolsuzluğa bulaşanı devletten de partiden de atarım."

Şaka gibi değil mi?

Şaban Dişli'yi attı mı?

Hayır!

Yolsuzluğa karışan diğer isimleri?

Hayır!

Kendisini?

Ona da hayır!..

Onları da atmadı, aksine ödüllendirdi.

Ama onların yolsuzluklarını ortaya çıkaranları, ya partiden attırdı, ya devletten, ya da çalıştıkları gazetelerden...

Yetmedi;

Birçoğunu da Silivri zindanlarına tıktı.

Oysa;

Tayyip, bir zamanlar ne diyordu?

“Adalet, gün gelecek yargıyı siyasallaştıranlara da lazım olacaktır.”

Başka?

“Adalet! Evet, adaletten bahsediyorum. Toplumdaki ortak paydalardan en önemlisi olan adalet duygusunu yaraladığınız zaman, yalnızca haksız mahkûmiyetlere yol açmış olmazsınız. Bu ülkenin hukuki geleceğini, bu milletin vicdanını da yaralamış ve kanatmış olursunuz.

Çünkü;

Herhangi bir zamanda, herhangi bir kimseye yapılan adaletsizliği; şimdiye kadar hiçbir hukuk anlayışı, hiçbir yönetim, hiçbir güç odağı meşrulaştıramamıştır.

Gözleriniz ve vicdanınızla tarihe bakınız.”

Dün, Pınarhisar cezaevine girmeden önce böyle konuşan Tayyip, ***“Gözleri ve vicdanıyla tarihe bakmayı unutup”,*** yolsuzluklarını ortaya çıkaran insanlara ekibi ile iftira üzerine iftira atıyor, onların haksız yere cezaevlerinde çile doldurmalarına neden oluyordu.

Tayyip, yolsuzluklar hakkında bakın daha neler söylüyordu:

“Yolsuzluk; nitelikli dolandırıcılık, nitelikli hırsızlıktır. Bu dönemde de buna tevessül edenler olabilir. Olacaktır da... Ancak şunu samimiyetle ifade ediyorum, buna tevessül eden her kim olursa olsun asla müsamaha görmeyecek ve gereken cezaya da çarptırılacaktır.”

Dün böyle konuşan Tayyip, bugün ne yapıyordu?

Devletin en kritik noktalarına nitelikli dolandırıcıları, nitelikli hırsızları, sahte evrak ve sahte belge düzenleyenleri getiriyordu.

3 Kasım 2002 seçimleri öncesi AKP için kasèt hazırlayan iki isme paraları ödenmiyor, her iki ismin aileleri oldukça uzun süren yargı sürecinde perişan oluyor ve aile yapıları bozuluyordu.

Yaşanan sürece tepki gösteren **Sadi Ata** adeta saçını başını yoluyordu:

"Bunlar Allah'a kitaba inanıyorlarsa insan hakkının yenmesini nasıl izah ediyorlar? 6 senedir iki aile perişan oldu."

AKP'nin çekleri nedense hep karşılıksız çıkıyordu. AKP Trabzon eski İl yöneticisi **Adnan Bayram**, partiyle yollarını ayırıyor ve alacaklarını istiyordu.

Bayram'a AKP Trabzon İl Başkanlığınca 28 Şubat 2010 tarihli 25 bin lira tutarında bir çek veriliyordu. **Bayram** da çeki iş yaptığı boyacı **Kadir Özyurt**'a aktarıyordu. Vadesi geldiğinde çeki tahsil etmeye giden **Özyurt**'a çekin karşılığı olmadığı söyleniyordu.

Bu durumun ardından **Özyurt** icra takibi başlatıyor, AKP Trabzon İl Başkanı **Adnan Günnar**, *"Partiler ne borç alır ne borç verir. **Adnan Bayram**'ın partiden alacağı yoktur"* şeklinde inkâr yoluna gidiyordu.

AKP eski yönetiminde Mali İşler Başkan Yardımcısı olan **Mehmet Atmaca**, çek iddiasının doğru olduğunu ve **Adnan Bayram**'a elden verilen çekin AKP Trabzon İl Başkanlığına ait olduğunu söylüyordu.

Çete ve oluşumları bu ülkede iktidar olup, keselerini ve kasalarını doldururken, vatandaşlar ise kendilerine ekmek, ço-

cuklarına mama alacak parayı bile bulamıyorlar, işçi ve emekliler çöplerden karınlarını doyurmak zorunda kalıyorlardı.

15 Ocak 2011 tarihli *Sözcü* gazetesinin manşet haberinde; ***Antalya'da bebeği için marketten mama çalan kadının bebeği ile birlikte hapse atıldığı*** haberi yer alıyordu.

Aynı haberin üstünde ise, Tayyip'in damadının da bünyesinde olduğu Çalık Grubu'nun büyüdükçe büyüdüğü haber yapılıyor ve şöyle deniyordu:

"Sabah-ATV'yi aldıktan sonra Tayyip'in damadını holdingine müdür yapan Çalık, Irak'ta 445 milyon dolarlık ihale kaptı."

Gerek yurtiçinde gerekse yurtdışında ihaleler birbirini takip etti.

Cinci Hoca, ya da Nam-ı diğer **Ali Kalkancı, Fadime Şahin** olayı patlak verince *Star TV*'de, ilişkisinin olduğu bazı ünlü simaların isimlerini açıklıyordu:

Recai Kutan, Melih Gökçek, Burhan Özfatura ve daha birçok isim...

Diğer isimleri bırakalım, son günlerde uyuşturucudan tutuklanan **Kalkancı**'ya görüştüğü bir başka ismi daha soralım mı?

Hadi soralım:

El cevap:

"R. Tayyip Erdoğan."

Tayyip'in yeğeni uyuşturucudan tutuklanıyordu. En yakınında yer alan **Kasımpaşalı Kudret** dahil birçok adamı uyuşturucu, çete, gasp, kadın pazarlama vb. suçlardan sabıkalıydı.

20 Şubat 2010 tarihinde Venezuela'nın Puerto Miranda limanında düzenlenen bir operasyonla bir gemiye el konuluyordu.

Tayyip, sürekli olarak ülkenin büyükelçisini sıkıştırıyor ve geminin serbest bırakılmasını istiyordu.

Ve;

Çok geçmeden Tayyip'in, **"Serbest bırakın"** dediği gemide **kokain** olduğu ortaya çıkıyordu.

Tayyip'in danışmanı ve Tayyip'i övme kitabının yazarı **Hüseyin Besli**, **Gerçek Hayat** dergisinde çıkan bir yazısında; **"Kadınlar sunulmuştur. Boyu da kısadır. Kadın-erkek eşitliği olmaz. Kadın cinsellikte hep alttadır"** şeklinde vecizeler yumurtluyordu.

Kitapta adı oldukça sık geçen bir diğer isim olan Tayyip'in koruyucusu, gizli kasası **Hasan Yeşildağ** hakkında basında, **uyuşturucudan cinayete** kadar birçok olay aktarıldı.

"Takunyalı Führer" adlı kitabımda **Hasan Yeşildağ** ile ilgili birçok olayın yanında şunları da yazmıştım:

"Ağca yanlışlıkla salıverildikten sonra yakalandığında, kardeşi Adnan Ağca cezaevinin önünde medya ordusu karşısında isyan ediyordu. Öfkeliydi Adnan Ağca. O öfkeyle ileri geri bir sürü şey söylüyordu..."

İşte Ağca'nın iddialarından en önemlisi:

'Başbakan'ın gizli kasası Hasan Yeşildağ. Her gün gizli gizli görüşme yapıyorlar. Mehmet Ali Ağca'nın suç ortağı Hasan Yeşildağ, Kartal'da beraberlerdi.'

Şaşırtıcı değil mi?

Ne demek istiyor acaba?"

Adnan Ağca'nın ne demek istediği çok geçmeden anlaşıyordu: "Ağabeyime bir şey olursa bildiklerimi anlatırım." Ağca'nın tehditleri işe yaradı. M. Ali'yi hiçbir TV kanalı programa çıkartmaz, hiçbir gazete kendisinden bahsetmezken TRT, Ağca ile cıvık cıvık yağcılık kokan bir program yaptı.

Programın tepki alması üzerine yayını savunan; **Ağca'nın** kardeşinin tehditlerinin merkezindeki isim olan Tayyip'ti.

Yani;

Tehditler adresini bulmuştu.

Dinci ve Fethullahçı medya da **Ağca'yı** yeni keşfedilmiş bir maden gibi görüyor, biri alıyor biri bırakıyor, kendisiyle dizi röportajlar yapıyorlardı.

Tayyip'in en yakınında bulunan isimlerden biri de **Kasımpaşalı Kudret'ti. Kasımpaşalı Kudret'in**, gasptan uyuşturucuya, uyuşturucudan cinayete, cinayetten fuhuşa kadar onlarca sabıkası vardı.

Tayyip, **Kasımpaşalı Kudret'in** içki masalarından da can ciğeri idi...

Bir zamanlar mezarlıkta kafa çeken Kudret, Tayyip'in başkan olması için çok çalıştı. Tayyip de başkan olduktan sonra Kudret'i unutmadı.

Öyle ki;

Kudret, kendini övdürmek için yazdırdığı kitapta da baş argümanlardan biriydi.

Tayyip'in çevresinde; çetecilik, dolandırıcılık, nite-likli dolandırıcılık, sahtecilik, görevi kötüye kullanmak, irtikâp, zimmet, naylon fatura, sahte evrak düzenlemek gibi suçlardan dosyası olan çok sayıda kimse vardı.

Satılan bunca ulusal değere rağmen, boşuna mı 80 küsur yılda yapılan borçlanmanın kat be kat fazlası yapıldı.

Örtülü ödenek harcamaları neden bu denli artarak rekor üzerine rekor kırıyor zannediyorsunuz?

Tayyip, bütün bu oluşumların tam göbeğinde yer alıyordu. Bütün bu gerçeklere rağmen çıkıp meydanlara;

"Ülkeyi çetelerden temizliyoruz" diyebiliyordu.

Oysa,

Tayyip ve yandaşları ülkeyi dört bir yanda çetelerin cirit attığı bir arena haline getiriyorlardı.

Getirmekle kalmıyorlar;

Kendi çetelerinin, kendi kirli oluşumlarının yağma, talan, soygun, vurgun ve ihanetlerini kamufle etmek için **Atatürkçü** insanlara **Ergenekon** dümeni ile iftira kampanyası düzenleyerek dikkatleri başka yönlelere çekiyorlardı.

Yargıyı ele geçirme planları da bu nedenlere dayanıyordu. Yukarıda yer alan suçlarla ilgili dosyaların birçoğu dokunulmazlık yüzünden sırasını bekliyor ve bu yüzden;

Tayyip ve çetelerinin korkulu rüyaları oluyordu.

Bu sicile sahip insanlar, işledikleri suçları kamufle etmek ve bir korku imparatorluğu yaratmak amacıyla **Hitler**'in Alman Meclisi'ni yakmasına benzer bir olayı ülkemizde gerçekleştiriyordu.

Kanlı Danıştay saldırısını siyasi iktidar lehine yargıda kullanan ise, sözde **Ergenekon** sürecinin rantından beslenen bir savcı oluyordu:

Zekeriya Öz!..

Zekeriya Öz, Çine Savcılığı zamanında; Adaleti Güçlendirme Fonu'nda biriken paraları paylaşma eyleminden dolayı soruşturma geçiriyordu.

Yani millet malına, yani tüyü bitmemiş yetimin hakkına el uzattığı iddia ediliyordu.

Diğer soruşturma konusuna göre: Yine Çine'de bir işadama silah sattırmak istiyor ve aynı işadama tarafından sin-kafli sözlerle rehin alınıyor ve olay Savcı Zekeriya tarafından örtbas edilmek isteniyordu.

Bu özellikleriyle tam da Tayyip'in aradığı savcıydı... Allah için Tayyip de Zekeriya'dan hiçbir şey esirgemiyordu.

Öyle ki; kullandığı makam arabasını kendisine tahsis ediyordu.

Böyle bir ahlak yapısına sahip olan savcılar, Başbakan ve yakınları ne suç işlerse işlesin onlar hakkında işlem yapabilir mi?

Yapmaz, zaten yapamadılar da...

Başka?

Zekeriya, bu huyundan vazgeçer mi?

Başbakan'ın bir zamanlar çalıştığı sucukçudan "**hibe si-lah**" avuçluyordu. Birbirimizi hiç tanımıyoruz masallarıyla...

Zekeriya, **aşırı şişko** olduğu için askerlikte çürüğe ayrılmıştı. İşkembeci dükkânlarının açılışlarında boy gösteriyordu.

Adı **Gülen** cemaati ile anılıyordu.

Zekeriya, her önüne gelen yeri kazdırıp, toplu mezar arıyordu.

Mezarları bulacak, askeri suçlayacak, Tayyip ve avanesinin iltifatlarına mazhar olacaktı.

Bu arada;

Bitlis'in Mutki İlçesi'nde bulunan çöp alanında, 1999 yılında çatışmada yaşamını yitiren PKK'lılar ve dokuz kişiye ait toplu mezarlar bulunuyordu.

Toplu mezarların defin belgesinin altında imzası bulunan dönemin DYP'li Mutki Belediye Başkanı **Mehmet Sait Birlik**, mezarlarda kendisinin rolü olmadığını savunuyordu.

Birlik; cenazelerden haberinin olmadığını belirtiyor, çatışmada ölenlerin cesetlerinin jandarma karakolunun önüne dizildiğini ve bunu savcı, jandarma komutanı, doktor dahil herkesin gördüğünü ifade ediyordu.

Belediye Başkanı **Birlik**, o dönem sorumlu savcılardan birinin ismini veriyor ve "**Bunları ona sorun**" diyordu:

“Zekeriya Öz.”

Evet;

O dönem **Mutki Savcısı Zekeriya Öz**’dü.

Ne ilginç değil mi?

Tam Tayyip’e yakışacak savcı.

TAYYİP, ALPASLAN ASLAN’I TANIYOR MU?

Ergenekon iddianamelerinin ek klasörlerinden 87’ncisinde, Tayyip’in en yakın adamlarından ve danışmanlarından **Ahmet Ergün** hakkında şunlar yer alıyordu:

“Millet Gıda’nın sahibi, Kola Turka’nın ortağı ve dağıtım şirketinde... Av. Alpaslan Aslan bunun üç yıldır yanındaymış. Başbakan Tayyip Erdoğan da iyi tanırmış...”

Belgeyi *“aslı gibidir”* diye onaylayan da **Ayhan Işık** isimli polis memuruydu.

Belgelere göre Danıştay hâkimlerinin katili **Alpaslan Aslan**, olaydan önce üç yıl **Ahmet Ergün** ile berabermiş.

Alpaslan Aslan’ın en yakınlarındaki isimlerden bir diğeri de **Fethullah Gülen**’in yeğeni **Kemalettin Gülen**’di.

Ne hikmetse mahkeme bu konuları hep görmezden geliyordu.

Bazen de oldukça ilginç kararlar veriyordu.

Aynı; **Alpaslan Aslan**’ın *“bombaları aldım”* dediği **Süleyman Esen**’i alel acele salması gibi...

TUNCAY GÜNEY-TAYYİP ERDOĞAN GÖRÜŞMESİ

Diğer yandan **Ergenekon** tezgâhının yürümesi için, **Tuncay Güney** isimli biri devreye sokuluyordu.

Kara çarşafli şeriatçı **Emine Şenlikoğlu**, homoseksüel haham yamağı **Tuncay Güney** ile çok iyi bir arkadaşlıklarının olduğunu sözlerine ekliyordu.

Tuncay Güney, katıldığı *Objektif* programında Tayyip'in "*Beynimin yarısı*" diye tanımladığı **Metiner** için şunları söylüyordu:

"Mehmet Metiner benim arkadaşım. Beraber çalıştık."

Tayyip'in eski arkadaşı kara çarşafli **Emine Şenlikoğlu**; **Tuncay Güney**'i yere göğe sığdıramıyor, onun kendilerine çok büyük hizmetlerde bulunduğunu anlatıyor, **Tuncay Güney**'in heykelinin dikileceğini ve dikilmesi gerektiğini iddia ediyordu.

23 Mart 2009 tarihli *Yeni Şafak* gazetesinde, **Emine Şenlikoğlu**'nun, **Tuncay Güney**'in **Ergenekon** yapılanmasının ortaya çıkarılmasında önemli rol üstlendiği şeklindeki açıklamaları yer alıyordu. **Şenlikoğlu**'nun;

"Onu tanıdığım için utanmıyorum. Tuncay Güney'in heykeli dikilmeli" şeklindeki sözleri, **Ergenekon** tezgâhındaki figürleri ortaya çıkarıyordu.

Şenlikoğlu'nun açıklamaları bu kadarla bitmiyor, ko-nuştukça açılıyordu. **Şenlikoğlu Emine**, "*Tuncay Güney'in Türkiye'deyken birçok kişiyle muhatap olduğunu, ancak şu an o kişilerin sesinin çıkmadığını*" belirtiyor, "*Kimsenin Tuncay Güney benim evime de gelirdi, ben de onunla muhatap oldum demediğinden*" yakınıyordu.

Tayyip'in dava arkadaşı **Emine Şenlikoğlu**, bu sessizliğin hesabını sormayı da ihmal etmiyor, **Tuncay Güney** ile sürekli telefon görüşmeleri yaptıklarını anlatıyordu.

Çok geçmeden;

Tuncay Güney ile görüşenlerden birinin de Tayyip olduğu ortaya çıkıyordu.

Tuncay Güney;

Vakit ve Yeni Şafak gazetelerinde çalıştıktan sonra kendisi ile birlikte *Strateji Dergisi*'ni ikinci kez çıkarmaya başlayan **Kemal Kaplan'a;**

"Ben Tayyip Erdoğan'la geçen sene görüştüm. Hem de içinde yer aldığı partisinin aleyhinde bir görüşmeydi, bu..." diyordu.

Güney, sadece Tayyip ile mi bir araya geliyordu?

Olur mu?

Tayyip'in sürekli olarak en yakınında yer alan isimlerden **Yusuf Tülin** ile de görüşmüş.

Hem de;

Tayyip'in Yargıtay'da bekleyen cezası hakkında...

Kaplan, bu bilgileri "Köstebek-JİTEM-MİT ve MOS-SAD Üçgeninde Tuncay Güney ile 240 Gün" adlı kitabında veriyordu.

Ergenekon iftiraları sürecinde bulunan hem gizli hem de açık tanık **Osman Yıldırım** ise; öz yeğenini para karşılığı erkeklere satmaktan sabıkalı, sahtecilikten, öldürmeye teşebbüsten, ablasını öldürmekten ve **Atatürk'e** hakarettten hükümlü, Danıştay saldırısından ve *Cumhuriyet* gazetesine bomba atmak ve attırmaktan tutuklu, bir söylediği bir söylediğini tutmayan, sürekli yalan üzerine yalan uyduran biriydi.

Dincilere ve Fethullahçılara göre böyle bir adamın tanıklığı mübarekti. Günlerce bu insanı öven haberler yaptılar...

Günlerce, aylarca cezaevi cezaevi dolaşarak, müebbede ve uzun süreli cezalara mahkûm olmuş, tecavüzcüler, katiller,

gaspçılar, PKK'lılar ve hayattan hiçbir beklentisi kalmamış insanlar aranarak onlara gizli tanıklık teklif edilmiş, öğretilen bilgilerle Atatürkçü insanlara iftiralar attırılmıştı.

Bu yalancı tanıklar arasında APO'ya kadın sağlayanlar da vardı, asker ve polis katili PKK'lılar da...

DANIŞTAY OLAYININ İRTİCAYLA İLGİSİ YOKMUŞ!

Arif Doğan, siyasal dinci Timaş yayınlarından Ocak 2011'de çıkan, kendisinin söylediğini **Cüneyt Dalgakıran**'ın yazdığı *"Jitem'i Ben Kurdum"* adlı kitabında, Danıştay saldırsının para için gerçekleştirildiğini iddia ediyor ve işkembeden atma sanatında yine kendi rekorunu egale ediyordu. Gelin önce **Arif Doğan**'ın aktardıklarını okuyalım:

"...Bu olaylar yaşandıktan sonra oturup düşündüm. Bunlar böyle yazmışlar ama bu işte gerçek payı olabilir, dedim. Olayı irdelemeye ve incelemeye başladım. İşin içinde gerçekten de para olayı var, Danıştay olayında ölen yargıçların da hiç günahı yok.

Olayın aslı şu;

Danıştay'a gelen bir dava var. Uyuşturucu trafiğiyle ilgili bir dava... Bana gelen kaynak beş milyon doların doğru olduğunu söyledi. Ama bunu Veli Küçük getirtmemiş. O kurşunları, mermileri döken avukat, beş milyon doları davayı halletmesi için hâkim ve savcılara götürülmek üzere bir aracıya veriyor.

Hâkimlerin ve savcıların bu olaydan hiçbir şekilde habberleri yok. Bu tamamen aracı olan kansız, dinsiz, imansızın oyunudur. Alparslan Arslan'ın müvekkili beraat edeceğine ağırlaştırılmış müebbet yiyor. Haricen duyduğuma göre avukat çıldıracak gibi oluyor. Beş milyon dolar verildi ama adam da beraat etmedi diye panikliyor. İşte olaylar bunun üzerine geliyor.

Para meselesini perdelemek için de olaya gerici eylem süsü verildi. Bir taşla iki kuş vurmak istediler. Olayın irticayla, tarikatla, dinle, hacıyla, hocayla hiçbir alakası yoktu. Bana da bu olay daha mantıklı geldi. Halbuki o duruşmada görevli hâkim ve savcıların olaydan hiç haberi yok,

aracı olan adam da parayı aldı gitti, kayıp. Avukatın da akli dengesinin bozulduğu söyleniyor. Siz olsanız sizin de bozulur. Beş milyon dolar az para değil. Bırakacağım diye para verenlerden hesap soruyor. Bu olayla ilgili benim değerlendirmem budur...”

Evet;

Bu cümleler noktası virgülüne, siyasal dinci **TİMAŞ Yayınları**’nın yayımladığı kitaptan alınma. Şimdi diyeceksiniz ki yarım sayfalık bir bölümde hangi yalan ve yanlışları düzeltelim?

Her şeyden önce Danıştay’da;

Uyuşturucu ile ilgili bir dava görülmez.

Ya ne görülür?

Birincisi; “Tam Yargı” yani tazminat davaları, daha açık deyişle tüm kamu kurum ve kuruluşlarının eylem ve işlemleri ile ilgili zararları kapsayan davalar...

İkincisi; yine ülkedeki tüm kurum ve kuruluşlarla yani İdare ile ilgili iptal davaları...

Dolayısıyla, **Alpaslan Aslan**’ın müvekkili böyle bir suçtan Danıştay’da yargılanamayacağı için; ne beraat eder ne de müebbet yer.

Böyle; saçma bir iddiayı sadece **Arif Doğan** gibiler yer ve bir yerlere yaranmak amacıyla insanlara yedirmek için kırk takla atarlar.

Arif Doğan’ın söylediklerinin tam aksine;

Danıştay olayının tam göbeğinde irtica da vardı, tarikat da...

Hatta; cincisi, büyücüsü de olmak üzere hacı ve hoca takımı da...

Üstelik,

Öz yeğenini erkeklere pazarlayan muhabbet tellalları da...

Öz yeğenini 200 lira karşılığı erkeklere pazarlayan ve **Ergenekon** iftiranamelerinin yalan rekoru kıran tanığı **Osman Yıldırım** 17 Mayıs 2006 tarihinde **Sinan Berberoğlu**'na çektiği mesajda; aynı Fethullah, aynı siyasal dinciler gibi kendilerini **"Allah'ın aslanları"** olarak nitelendiriyordu:

"Selamun aleyküm Hesap No: 0013051.8 S. Beyli Şubesi. 5 bin dolar yeterli Allah senden razı olsun. Allah'ın aslanları."

Arif Doğan kim?

Kendi anlatımlarına göre, Jandarma istihbaratında yıllarca görev yapmış biri.

Başka? Hukuk Fakültesi'nde de okumuş!..

Ne diyor?

"Danıştay'a gelen bir dava var. Uyuşturucu trafiğiyle ilgili bir dava."

Peki, böyle bir yanlışı ilk mektep talebeleri yapar mı?

Tabii ki yapmaz!..

Ama devletin istihbaratının göbeğinde olduğunu iddia eden adam yapıyor ve yapmakla kalmıyor, bir de bunun üzerine senaryo yazıyor...

Ya milleti aptal zannediyor, ya da...

Gerçi **Arif Doğan**'ın hakkını yemeyelim; kitapta doğru olarak söylediği bir cümle 109. sayfada yer alıyordu:

"Dünyada söylenecek en kolay şey yalandır."

HÂKİMLER

Bizleri yargılayan 13. Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi **Sedat Sami Haşıloğlu** bu göreve, yani mahkeme üyeliğine getirilmeden önce, Çatalca Sulh Ceza Mahkemesi'nde görevliydi.

Ailesine ait Vakıflarla ilişkiliydi...

Haşıloğlu, Çatalca'da eşinin dayısı olan **Eyüp Aytemur** adına **Çatalca İcra Müdürlüğü**'nden ucuz taşınmaz satın alma girişiminde bulunuyordu. Bu amaçla Çatalca İcra Müdürü'ne baskı uyguluyor ve satışına karar verilen uygun taşınmazları saptayıp kendisine bildirmesini istiyordu.

Sedat Sami Haşıloğlu, satışa çıkartılan uygun gayrimenkullerin kendisine bildirilmesi konusunda İcra Müdürlüğüne baskı üzerine baskı uygulamaya devam ediyordu. Bu baskıları kısa zamanda sonuç veriyordu. **Çatalca İzaleyi Şüyu Satış Memurluğu**'nun 2006/25 satış sayılı dosyasında değerli olduğuna inandığı bir taşınmazın, 14 Mayıs 2007 tarihinde yapılan ihalesine katılıyor ve bu ihalenin 120 bin TL bedelle eşinin dayısı **Eyüp Aytemur**'a kalmasını sağlıyordu.

Bunun için gerekli olan teminat, bizzat Hâkim **Sedat Sami Haşıloğlu** tarafından ödenmişti. Bu amaçla TL'ye çevrilmek üzere **Ziraat Bankası Çatalca Şubesi**'ne 40 bin dolar gönderildiğinde, işlem için kendisinin imzası istenince; ***"Ben hâkimim, yarın öbür gün 40 bin doları bozdurduğum tespit edilirse anlatamam"*** diyerek bundan vazgeçmiş ve elindeki döviz Çatalca'da faaliyet gösteren **Yaşar Kuyumcu**'da gayri resmi olarak bozdurup teminatı bu parayla yatırmıştı.

Bu olay, 14 Mayıs 2007 tarihinde yaşanmıştı. Bundan yaklaşık bir ay sonra yani 12 Haziran 2007 tarihinde Ümraniye'de malum bombalar bulunmuştu. Bu bombaların bulunmasından 16 gün sonra **Sedat Sami Haşıloğlu**, 28 Haziran 2007

tarihli kararname ile Çatalca Sulh Ceza Hâkimliği'nden Özel Yetkili 13. Ağır Ceza'ya atanmıştı.

Tarih itibariyle son derece dikkat çekici olan bu gelişmeler yaşanırken, satın alınan bu taşınmazın üzerine yapılacak inşaat ruhsatlarının İdare Mahkemesince iptal edilmesi üzerine, **Haşiloğlu**, bakiye bedeli ihtara rağmen ödetmeyerek arsayı satın almaktan vazgeçmişti.

Taşınmazın yasa gereği yeniden satışa çıkarıldığını duyan **Sedat Sami**, bir yargıç olarak bu gibi durumlarda ödenen teminatın iadesinin yasaya göre mümkün olmadığını çok iyi biliyordu.

Buna rağmen; tayin edildiği Beşiktaş Adliyesi'nden Çatalca Adliyesi'ne özel olarak gelmiş, İcra Müdürünü çağır-mış, İcra Müdürü hanımı, diğer görevlileri dışarı çıkararak boşalttığı bir odaya kapatmış ve şu sözleri söyleyebilmişti:

"Satış kararı vermişsin. Aynı gün seni görseydim öldürebilirdim."

Atatürkçü insanları yargılayan 13. Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi, görevli memura kendisine çıkar sağlamadığı için böyle bir tehditte bulunuyordu. Bu yapıdaki bir insanın yeri neresiyken, **Atatürkçü** insanlara komplo olarak düzenlenen bir soruşturmanın davasında, tertiplere devam ederek suçsuz insanları gerekçe bildirmeksizin haksız yere ısrarla cezaevinde tutuyordu.

Bakın, **Atatürkçü** yurtsever insanları gerekçe bildirmeksizin cezaevinde bırakan hâkim daha neler söylemiş:

"Aynı gün seni görseydim öldürebilirdim. Bugün teminatı geri vereceksin. Yoksa tayin telin yarın elinde olur. Ben şimdiye kadar istediğim yerde çalıştım. İstediğim kişiyi istediğim yerde çalıştıracak ve istediğim yerde çalışacak kadar kuvvetliyim."

Haşiloğlu bu sözleriyle **Çatalca İcra Müdürü Fatima Arıkan**'a tehditte bulunmuştu. Bu olgu ve buna benzer belgeler 17 Mart 2008 ve takip eden tarihlerde **Çatalca İcra Müdürü Bayan Arıkan** tarafından **Adalet Bakanlığı**'na intikal ettirildiği halde, tertiplerle başlayan, düzmece belge ve yalancı tanıklarla sürdürülen **Ergenekon** davası hâkimlerinden **Sedat Sami Haşiloğlu** hakkında Bakanlık tarafından ne işlem yapıldığı halen de bilinmiyor.

Ama;

Bilinen bir gerçek vardır ki, olayı Adalet Bakanlığı'na intikal ettiren **Çatalca İcra Müdürü Fatima Arıkan**, **Sedat Sami Haşiloğlu**'nun tehditleri doğrultusunda Gaziantep'e sürülmüştü.

Oysa;

Haşiloğlu, tehdit ettiği memur hanıma işini yaptırmak için önceleri iltifatlarla bulunmayı ihmal etmiyordu. **Haşiloğlu**, ölümle tehdit ettiği bayan memurun gönlünü başlangıçta bakın nasıl okşuyordu:

"Bugün her zamankinden daha güzelsiniz."

Ne acı değil mi?

Devletin ve milletin malını haksız yere elde etmeye çalışan ve bu eyleminde tehditlere başvuran biri hakkında işlem yapılması gerekirken, AKP iktidarının olanakları ile yine Tayyip ve ekibi tarafından kurulan **Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemesi**'nde üye oluyordu.

Ya, kamunun çıkarlarını korumaya çalışan görevli?

O, devletin ve milletin hakkını koruma suçu (!) nedeniyle sürgüne gidiyordu.

Heyetteki bir diğer Hâkim **Hasan Hüseyin Özese**; Zekeriya'nın kankasıydı. Polisten yemek görünümlü brifing aldıklarında Zekeriya ile sarmaş dolaş fotoğraflar çektiyordu.

Yine heyet hâkimlerinden **Hüsnü Çalmuk** Kırıkkale'den gelmişti. Tayyip'e övgü dolu kitap yazan **Fehmi Çalmuk** ile kardeş olduğu, duruşmada huzurunda ileri sürülmüştü. Bu aile bağıını **Avukat Vural Ergül** mahkemede açıklayınca başı önde dinlemiş, bir cevap verememişti.

Kardeşi TRT'de daire başkanlığı koltuğuna otururken, o da Atatürkçüleri yargılayan mahkemeye üye oluyordu.

POLİSTEN DAYAK FASILLARI

Tayyip'in polisi, **Atatürkçü'lere**, yurtseverlere çuval çuval iftiralarla acımasızca saldırırken, öğrencileri, memurları, işçi ve emeklileri her fırsatta dayaktan geçiriyor, onlarca insanın ölümüne sebep oluyorlardı. İş öyle azıtıyorlardı ki, hamile bir kadını bile acımasızca döverek karnındaki çocuğunu düşürüyorlardı.

Sopalayacak kimseyi bulamadıklarında **İzmir Rüştü Ünsal Polis Okulu'nda** olduğu gibi kendilerinden düşük rütbelilere kötek atıyorlardı.

Tayyip'in polisi dövme olayında öyle ileri gidiyordu ki, bu dayak fasıllarından Tayyip'in *"idolüm"* dediği dünürü **Sadık Albayrak** bile nasibini alıyor, polis onun da kolunu bacağına kırıyordu. Ne hikmetse Tayyip bu konuda gıkını bile çıkarmıyordu.

Dünürünü dayaktan geçiren polis hakkında Tayyip, *"ileri demokrasinin savunucusu"* diyordu.

"İleri demokrasi de ne ola ki" diye garip garip sormayın, Amerika'nın Irak'a getirdiği *"özgürlük"* ne ise Tayyip'in ileri demokrasisi de o!..

Tayyip'in kendi deyimi ile askerlikten yırttırtığı polisi, vatandaşı adeta dayak manyağı yapıyordu. Polisler, 10 Şubat 2011 tarihinde harç parasını protesto eden öğrencileri hacamat ediyor, yerlerde sürüklüyor, öğrencileri asfalt üzerine yatırıp, suratlarına ayaklarıyla basıyorlardı.

12 Şubat 2011'de ise Amerikalılara özenen polis, keyfi olarak çevirdiği elektrik teknisyenlerini asfalta yatırıp üzerlerine basarak sözde arama yapıyordu. Hiçbir suçu olmayan, sadece işlerine giden insanlar, uzunca bir süre yerde yatırılıyorlardı.

Kaldı ki;

Tayyip, Sakarya'ya miting için gelecekti. Polis aklına eseni çeviriyor, zulüm yapıyordu.

Oysa;

Teknisyenler; Tayyip'in ziyareti sırasında elektrik arızası olmasın diye görevlendirilmişlerdi.

Ancak;

Türk insanına her türlü ceberrutluğu sergileyen polis; uyuşturucu kaçakçısı **Mustafa Bayram** karşısında el pençe divan duruyordu.

Refah ve Fazilet Partisi kökenli ve AKP'ye yakınlığı ile bilinen uyuşturucu kaçakçısı Milletvekili **Mustafa Bayram**, uyuşturucudan karakolda tutulan oğlunu karakol basıp, polisleri tokatlayarak kurtarıyordu.

Bu duruma da, ne Tayyip'in ne de polislerin hiçbir tepkileri olmuyordu.

YOLSUZLUKLAR VE YOLSUZLUKLARI ORTAYA ÇIKARANLARIN AKİBETİ

Tayyip ve ekibinin yolsuzluklarını ortaya çıkaranlar, ya **Ergenekon** dümeniyle cezaevlerine gönderiliyor, ya da türlü baskılarla sindiriliyorlardı.

Ali Dibo'cu Adalet Bakanı başta olmak üzere Hatay'da ihale yolsuzluklarını ortaya çıkaran **AKP** Milletvekili **Fuat Geçen** ânında partiden ihraç ediliyordu.

AKP'nin kurucu isimlerinden **Ertuğrul Yalçınbayır**, yolsuzlukların ayyuka çıkması sonucu partiden ayrılıyordu. **Yalçınbayır**; **AKP**'nin iktidara gelmesinden sonra *"Yiyicilik, yalakalık ve yobazlık arttı"* diyordu.

Mehmet Elkatmış, *"Partililerin yolsuzluklarına geçit vermediğim için bu sefer aday yapılmadım"* diyordu.

Erkan Mumcu, Bakanlığı döneminde *"Katılmadığım çözümlerin altına imza atmak istemiyorum"* şeklinde görüş belirttiği için bakanlığı bırakmak, partiden ayrılmak zorunda kalıyordu.

Abdüllatif Şener, başta **Yahudi Ofer**'e özelleştirme adı altında sağlanan imkânların altına imza atmadığı için, önce özelleştirmenin başından sonra bakanlıktan alınıyor ve ardından partiden de uzaklaşması sağlanıyordu.

Ofer'lere; **Tüpraş** hisselerini yasalara aykırı bir şekilde veriyorlar, **Kuşadası** limanını yolsuzluk destanı yazarak devrediyorlar, **Galataport**'u ise yağma destanı yaparak peşkeş çekiyorlardı.

Tayyip'in kardeşinin gemilerinde çalıştığı **Yahudi Ofer**'e, altı ayda 800 milyon dolar ekstradan kazandırıyorlardı.

İsraililere kafa tutma senaryoları ile **Manavgat**'ın suyunu içindeki balıklarla, **GAP**'ın verimli arazilerini ürünleriyle, enerji ve petrol hatlarını altın tepsi içinde **Yahudilere** sunuyorlardı.

Sonra;

Gazze'ye yardım tezgâhı ile insanları gemilere doldurarak İsrail'in saldıracağını bile bile yola çıkarıyorlardı.

Kendi milletvekillerini son anda gemilerden indiriyorlar, diğer insanlarla ölüm sözleşmeleri yapıyorlardı.

Mensuplarını cezaevlerine doldurdukları Donanma'nın gemileriyle korumakla yükümlü oldukları vatandaşlarımız göz göre göre ölüme gönderilince, utanmadan tazminat pazarlıkları yapıyor, cümle âleme rezil olmakla kalmıyor, tazminat yerine hakaret alıyorlardı.

Ve çok geçmeden, Tayyip'in talimatı ile **Gazze** için toplanan paraların **Vakıfbank Finans Market Şubesi**'nde faize yatırıldığı ortaya çıkıyordu.

Yani;

Gazzeliler orada aç ve perişanken, yaralılarına vermek için bir parça pamuk, birkaç damla ilaç bulamazken, Tayyip ve ekibi onların mağduriyetlerini bir nebze de olsa azaltmak amacıyla insanların verdikleri paraları faize yatırıyorlardı.

Tıpkı, Bosna'da katliam ve tecavüzlere uğrayan Müslümanlar için toplanan paraları kendi çıkarları için kullandıkları gibi...

Peki, bu davranış insanlığa sığar mı?

Sığmaz!..

Ya Müslümanlığa?

Ona hiç sığmaz!

Wikileaks belgelerine adı, *"yolsuzluklara dayanamadığı için ayrılan bakan"* olarak geçen **Abdüllatif Şener**, bu belgelerdeki bilgileri doğruluyor, *"yolsuzluklara dayanamayıp istifa eden o bakan benim"* diyordu.

Polis, asli görevini unutup, Atatürkçülere, yurtseverlere çamur ve iftira atarak onları cezaevlerine göndereceğim diye yırtınır, ülkemin insanlarını Tayyip'e yağcılık olsun diye dayaktan geçirirken, hırsızlar, gaspçılar, katiller ve PKK'lılar, Hizbullahçılar ve cümle teröristler bayram yapıyordu.

Yurdum insanının evine hırsız girmeyeni hemen hemen yok gibiydi. Yoksulundan işadamına, milletvekilinden bakanına, eski başbakanlardan, eski cumhurbaşkanlarına kadar herkesin konutu hırsızların istilasından geçmişti.

Öyle ki,

Son zamanlarda çok sevdiklerini söyledikleri eski Cumhurbaşkanı **Özal**'ın evi bile hırsızlarca yağmalanmıştı.

Başka;

Tayyip'in İstanbul'a geldiğinde defalarca namaz kıldığı, İstanbul Kısıklı'da evine 150 metre mersafede bulunan Abdullah Ağa Camii de hırsızların istilasına uğruyordu.

Tayyip'in dünürünün evi de hırsızların uğrak yerleri arasındaydı.

AKP'li Devlet Bakanı Aliye Kavaf'ın koruma arabası herkesin gözü önünde hırsızlarca çalınıyordu.

Ve...

Arabanın herhangi bir parçası değil, arabanın tamamı korumaların ve polislerin gözleri önünde çalınıyordu.

Polis, PKK'lılara gül, karanfil verirken, onlar; cinayetlerine cinayet katıyorlar, memlekette neredeyse yakmadık araba bırakmıyorlardı. Hatta bombalama olaylarını şehrin göbeklerinde gerçekleştirmeye başlıyorlardı.

AKP Hükümeti bu durumdaki polise 2011 bütçesinden 11 milyar verirken, hor gördüğü yüksek yargıya ise sadece 246 milyon TL ayırıyordu.

AKP'LİLER HİZBULLAH'I SEVİYOOO!..

Fethullah, Hizbullah'ı "*Hz. Muhammed Mustafa'nın askerleri*", "*Allah'ın Ordusu*" diye lanse etmişti.

Niye etmesin?

Hizbullah, İzzettin Yıldırım ve ekibini katlederek Fethullah grubunun önünü açıyordu.

Yıldırım grubu **Said-i Nursi'nin "Kürt olmasını ve Kürtçülüğünü"** öne çıkarıyor, onu öyle sahipleniyorlardı. **Gülen** grubu ise onun Kürtçülüğünü gizleyerek bu yoldan kazanç ve mevki temin etmeye çalışıyordu.

Yıldırım grubu üstünlüğü ele geçirseydi, **Gülen** cemaati tarih olacaktı.

İşte burada devreye **Gülen'in "Allah'ın ordusu"** diye nitelendirdiği **Hizbullah** giriyor ve **İzzettin Yıldırım** grubu Nurcuları katlederek Fethullahçıların önündeki en büyük engeli ortadan kaldırıyordu.

Ardından **Hizbullah'ı** Fethullahçı polislerle tepeletiyordu.

Tayyip'in "*Beynimin yarısı*" diye tanımladığı danışmanlarından **Mehmet Metiner, Fehmi Koru** ve günümüzün bazı AKP milletvekilleri, Londra'da Hizbullah lideri **Hüseyin Velioğlu** ile masrafları İran tarafından karşılanan bir konferans düzenliyorlar, İngiliz basınına "*Humeyni yanlısı Türkler*" olarak geçiyorlardı.

İçişleri Bakanı **Beşir Atalay** Hizbullah'ın dini liderlerinden **Humeyni'ye** öylesine sadakatle bağlıydı ki, doktora tezinin kapağına bile onun resmini koymuştu.

Kırıkkale Üniversitesi Rektörlüğü yaparken **Atatürk** ilke ve inkılaplarına karşı hasmane tutumları, **Humeyni** yanlısı eylemleri nedeniyle ve üniversiteyi irticai yapılanmaların odağı haline getirdiği gerekçesiyle YÖK tarafından görevinden alınmıştı.

AKP kurucusu **M. Ali Bulut**, **Hizbullah**'ın avukatıydı.

CHP Genel Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu**, AKP'yi **Hizbullah** ile ilişkilendirince, Tayyip köpürüyor, sağa sola saldırıyordu.

Kılıçdaroğlu; *"Batman ve Van'da AKP'li vekiller 2010 yılının Ağustos ayında Hizbullah derneklerine gitti"* diyerek iddiasının arkasında duruyordu.

26 Ocak 2011'de Kılıçdaroğlu'nun iddialarına, derneklere giden isimlerden biri olan AKP Batman Milletvekili **Ahmet İnal**'dan yanıt geliyordu.

İnal, **Hizbullah'a** yakınlığı ile bilinen **Mustazaf-Der'i** ziyaret ettiğini doğruluyor, ancak adeta şark kurnazı edasıyla şu sözleri söylüyordu:

"Mustazaf-Der Hizbullah'ın Derneği mi değil mi biz onu bilemeyiz."

Oysa,

O yörede, **Mustazaf Der'in Hizbullah'ın** yan kuruluşu olduğunu 7'den 70'e bilmeyen bir kişiyi bulmak imkânsızdı.

Hal böyle olunca;

168 insanımızı domuz bağı ile katleden **Hizbullah Terör Örgütü** üyeleri, kadrolaşması tamamlanan Adli Tıp'ta dosyaları senelerce bekletildikten sonra, AKP nin yürürlüğe koyduğu ve yürütmesini bin bir oyunla birkaç defa ertelediği **"adrese teslim yasa"** ile on yılda tahliye oluyorlar ve özgürlüklerine kavuşmalarını halay çekerek kutluyorlardı.

Sizin anlayacağınız;

Hizbullah insanlarımızı domuz bağı ile vahşice öldürürken, Tayyip ve yandaşları **adaleti** aynı domuz bağı ile katlediyordu.

Tayyip ve destekçileri sayesinde, Hizbullahçıların dışında; PKK'lılar, DHKP-C'liler, katliam sanıkları, eli kanlı katiller, tecavüzcüler, kalpazanlar, gaspçı ve hırsızlar bir gecede hürriyetlerine kavuşuyorlardı.

KATİLİN ELİNDEN İNSAN HAKLARI ÖDÜLÜ

Tayyip, İnsan Hakları Ödülü de alıyordu.

Kimden?

Kimden olacak, son günlerde yaklaşık bin kadar vatandaşı katleden "çöl tilkisi" lakaplı **Kaddafi**'nin elinden...

Tayyip, bu ödülü almak için ülkenin en önemli işlerini yüzüstü bırakmış, **Kaddafi**'nin çadırına koşmuştu.

"Hem Kaddafi'nin elinden ödül alıp hem demokrat pozları nasıl takınılır?.."

Derseniz, işte bunun cevabı yok.

Mısır'daki ayaklanmalar karşısında **Hüsnü Mübarek**'e fetvalar verip çağrılar yaparken, Libya diktatörü karşısında süt dökmüş kediye dönüyordu.

ASKERLİK YAPMAK BİR ŞEREFTİR

Tayyip;

Pontus isyanlarına katılan bir aileden geliyor, bu nedenle **“Türküm”** diyemiyordu.

Ülke;

Çoluk çocuk, genç yaşlı, kadın erkek tüm millet aç ve perişan bir halyde Kurtuluş Savaşı verirken, Tayyip’in ne babasının ne de dedesinin askerlik yaptığına dair herhangi bir bilgi, belge veya kayıt, kendisi hakkındaki hiçbir kitapta yer almıyordu. Özellikle Sarıkamış’taki açıklamasından sonra bu konu tartışmalara neden oluyordu.

Potamyalı Tayyip; 7 Ocak 2011 tarihinde, **“Dostum”** diye hitap ettiği Yunan Başbakanı **Yorgo Papandreu’yu** Erzurum’da konuk ediyor, yollarına gül döktürüyor, şehir turu yaptırıyor, onu yağla balla ağırlıyor, reklam amaçlı gittiği **cuma namazını** bile **Yunanlı Yorgo** uğruna terk ediyordu.

“Dostum Yorgo” diyerek bir de kayak takımı hediye ediyor, Yorgo’nun Erzurum’a gelmesinin çok önemli olduğunu söylüyordu.

Sonra da bir Yorgo’ya bir de kendi boynuna **turkuaz** atkı takarak halkı selamlıyordu.

Erzurum halkına Yorgo’yu ayakta alkışlatıyor, bu durumu şaşkınlıkla karşılayan Yunan gazeteciler **“Yorgo Yunanistan’da bile bu kadar alkışlanmadı”** diye yazıyordu.

Tayyip, Erzurum stadında yaptığı konuşmada;

“Dostum Yorgo ile çok verimli görüşmeler yaptık. İki ülke arasındaki ilişkileri burada bir kez daha güçlendirdik” diyordu.

Yorgo ise, *“Türkiye’nin ve Türk askerinin Ada’da işgalci olduğunu”* ileri sürerek, açıyordu ağzını, yumuyordu gözlerini...

Yorgo, buldu ya aciz ve pısırtığı;

“Uluslararası toplum, işgali yasal göremez. Türkiye işgal sürdükçe AB üyesi olamaz” diyerek, basıyordu fırçayı!..

Tayyip, boynu bükük onu dinliyor ve ne gariptir ki **“van münit, van minüt”** diyemiyordu.

Tayyip, danışıklı dövüş **“van münit”** dışında sürekli olarak dış politikada hep boyun eğen oluyordu.

İsveç, Ermeni yalanlarını onayladı diye parlıyor, elçiyi geri çekiyor, 19 gün geçmeden parlaması sönüyor ve elçiyi tekrar geri yolluyordu.

Alçak Koltuk ve Mavi Marmara krizlerinde de elçiyi geri çağırıyor, ancak sıkıyı görünce ânında geri gönderiyordu. Mavi Marmara’da İsrail askerlerinin aldığı *“kellelerin”* her birinin başına 100 bin lira tazminat koparacağını ilan ediyordu.

Ve...

“Hadi len” cevabını alınca bir anda sus pus oluyordu.

Ermeni tasarısına kızıyor, ABD’ye gitmeyeceğini açıklıyordu. Ancak aradan 6 gün geçmeden Amerika’daydı.

İslam ve Peygamber düşmanı, PKK destekçisi **Rasmussen**’in NATO’daki görevini veto edeceğini söyledi, ne çare ki ilk önce kendisi onayladı.

Füze kalkanı olayında ise tam bir zikzak çizdi. *“Komuta bizde olmazsa kabul etmeyiz”* dedi, amma her zamanki gibi anlamayı ilk imzalayan oldu.

Oysa;

Tayyip bir gülücük ile ülke liderlerini tavlayacağını iddia ediyor, 2010 Yurt Dışı Müteahhitlik Hizmetleri Ödül

Töreni'nde, dış politikadaki sırlarını anlatıyor ve vücut diliyle konuştuğunu söylüyordu.

Tayyip, sözlerine şöyle devam ediyordu:

“Zaman olur bir gülücük bir lideri ülkenize çeker, ama bunun yürekten olması, iç dünyamızdan olması lazım.”

Takunyali'ya kimse öğretmemiş ki, ülkeler arası ilişkilerde geçerli olan tek şeyin taraf ülkelerin çıkarları olduğunu!..

Kaldı ki;

Olmadıkları da her olayda kanıtlanıyor, sürekli geri adım atan hep Tayyip oluyordu.

Tayyip'in dostu Yorgo'nun ardından, Kıbrıs'taki Tayyip destekçileri adadaki Türkler için “has...r” diyorlardı.

Danışıklı döğüş bu olayın ardından “hastir” çekenlere gıkı çıkmayan Tayyip, tüm Kıbrıs Türk halkını “besleme” olmakla suçluyor, onları yalnızlığa iterek Rumlara yem yapmak istiyordu.

Tayyip, dedelerinin isyancılığını kamufle etmek amacıyla 8 Ocak 2011 günü; ***Birinci Dünya Savaşı sırasında, Sarıkamış için erzak taşıyan bir geminin Rize limanına geldiğinde çuvalları taşıyacak kimse bulunamadığı için, çocuklar ve kadınların bu çuvalları omuzladıklarını*** anlatıyor ve şöyle devam ediyordu:

“Zira neredeyse bütün Rize, rahmetli dedem de dahil olmak üzere, cepheye buraya gelmişti. Büyükdedem Rize Güneysulu Kemal Mutlu, burada, Sarıkamış'ta şehit düşerek hakkın rahmetiyle kucaklaştı.”

Tayyip'in basın danışmanın yazdığı ve yine Tayyip'in onayladığı, ***“Recep Tayyip Erdoğan, Bir Liderin Doğuşu”*** adlı kitabında ise ne deniyordu:

“Babası Ahmet Erdoğan, Koça Dayı’nın ‘Arkamızda sıra dağlar, hemen önümüzde Karadeniz’ diye tarif ettiği bu coğrafyada fazla uzun kalmamış. 1918’lerde daha on beş yaşındayken Rize’den ayrılıp, Zonguldak’taki akrabalarının yanına yerleşmiş. Burada çalışarak geçirdiği dört yılın ardından da İstanbul’a göçmüştü.”

Kitapta, dedesinin de Valiye isyan ettiği için öldürüldüğü iddiaları yer alıyordu.

Diğer dedeleri ile ilgili de hiçbir bilgiye rastlanmıyordu.

Kaldı ki; Milli Savunma Bakanlığı tarafından 1998 yılında yayımlanan ve beş ciltten oluşan PKK terörüne kadar verdiğimiz tüm şehitlerimizin künyeleri dahil bilgilerinin yer aldığı **“Şehitlerimiz”** ciltlerinde, Rize’den Sarıkamış’ta şehit düşenler başlığı altında üç isim vardı.

Bunlar; **Ahmetoğlu Aziz, Memişoğlu Bayram ve Şabanoğlu Bayram**’dı.

Kemal Mutlu, bu isimler arasında yer almıyordu. Zaten olması da imkânsızdı. Zira 1915 yılında soyadı yoktu.

Kaldı ki;

Tayyip’e övgü olarak yazılan kitapta dedesi ile ilgili böyle bir bilgi olmadığı gibi, ne **“Bu şarkı Burada Bitmez”** adlı kitapta, ne de **Ruşen Çakır ve Ergenekon** tutuklularını yargılayan mahkemede hâkimlik yapan **Hüsnü Çalmuk**’un kardeşi Fehmi’nin Tayyip’i övme amaçlı kaleme aldığı **“R. Tayyip Erdoğan, Bir Değişimin Öyküsü”** adlı kitapta **Sarıkamış’ta donan dede**’den bahsedilmiyordu.

Tayyip, burada yine cinliğini konuşturuyor, nasıl olsa kayıtlara ulaşamayacağını düşünerek işkembe-i kübra’dan atıyor, büyük dedesinin Sarıkamış’ta donduğu yalanına sarılıyordu.

Ancak; Bakanlık kayıtları aklına gelmemişti.

Böylece;

Tayyip'in mumunun yanması bir kere daha yatsıyı bulmuyordu.

şunu herkesin bilmesi gerekir ki;

Ölkemizde siyasal dincilerin, tarikat önderlerinin babaları kendi aralarında şöyle konuşuyor ve bu uğurda birbirleriyle yarışıyorlardı:

"Öyle bir evlat yetiştiriyorum ki, bunları kendi dinleri ile vuracak."

Vurmadılar mı?

Vurdular!

Hem de ne vurdular!..

Türk Ordusu, tarihinde girdiği hiçbir savaşta kaybetmediği kadar subayı; başta Fethullahçı cemaat ve tarikatlardan yetişen, polis, savcı, hâkim, homoseksüel haham, kendi öz yeğenini erkeklere pazarlayan bir eli kanlı bir muhabbet tellalı, Apo'ya kadın sağlayan müebbetle mahkûm eli kanlı PKK'lılar ve DHKP'C'liler eliyle kaybetti.

Silivri cephesi, Sakarya muharebelerinden daha fazla Türk Subayını teslim aldı.

"Yurtdışındaki Gülen okullarının kime ne zararı var?"

şeklinde yaygara yapanlar bilmeli ki;

Yurdumuzda sadece cemaat ve tarikat yurtlarında yetişen hainlerin sergilediği bu davranışı, o ölkelerin okullarında filizlenen çocuklar yine buradaki gibi kendi ölkelerinde Amerikan çıkarları doğrultusunda yapacaklar...

Bu okulların faaliyet gösterdikleri memleketlerde yetişen beyni yıkanmış çocuklar, kritik görevlere gelmelerinin ardından ülkelerini buradaki gibi kansız bir iç savaş ile Amerika'ya teslim edeceklerdir.

Örtbas ettiklerini açıklama cüretini gösteren Tayyip'in aksine, **Mustafa Kemal'in Askeri Necip Hablemitoğlu'nun** katillerini gerçekten arayanlar, Rusya'da Nur risalelerinin yasaklanması ve Fethullah'ın okullarının kapatıldığı haberlerinin hemen ertesinde kendisinin öldürüldüğünü unutmadılar.

Afrika'nın kuzeyinden başlayan olayları takip edecek bu kıtanın madenlerinin ele geçirilmesi sürecinde, **Gülen** okullarının kurulma gerekçesi de bu bağlamda yakından takip edilmelidir.

2011 yılının Ocak ayının ilk haftasında Tunus'u diktatörlükle yöneten başkan **Zeynel Abidin Bin Ali** ve eşi **Leyla**, halkın paralarıyla keyif sürmelerinin ardından ülkeyi savaş alanına döndürüyorlardı.

23 yıldır ülkeyi polisin gücünü kullanarak demir yumrukla sindiren **Zeynel Abidin Bin Ali** 5 milyardan fazla servet yapıyor ve milleti soyup Suudi Arabistan'a kaçarken, ardında aç, yoksul ve işsiz bir halk bırakıyordu.

TEMEL NEREDE?

İnternet siteleri ve insanlar arasında Tayyip'i en ufak bir şekilde eleştirilenlerin polis dayaağı ve cezaevleri ile sonuçlanan akıbetleri karşısında fıkralar üretiliyordu. İşte bunlardan birisi:

Başbakan, Karadeniz gezisinde bir üniversiteyi ziyaret etmiş.

Ziyaret esnasında sınıfın birinde öğrencilerle tanışmış.

O malum duruşuyla beden dilini de kullanarak bir konuşma yapmış.

Etkili konuştuğunu düşünerek, "Sorusu olan var mı?" demiş.

Temel; "Evet, ben size üç soru soracağım" sözleriyle el kaldırmış. Başlamış sorularını sormaya:

"1. Bu kadar yıpranmış olmanız gerekirken oylarınız nasıl oldu da arttı?

2. Özelleştirme adı altında bütün önemli kurumları yabancılara sattınız, bunlardan ne kadar para kazanıldı?

3. Bu paralar nerede?"

Tam bu sırada zil çalmış. Başbakan; "2. derste devam ederiz" deyip çıkmış.

Derse yeniden girince, "Nerede kalmıştık?" diye sormuş.

Bu sefer Dursun ayağa kalkmış; "Bizim sorularımızı cevaplayacaksınız" şeklinde bir hatırlatma yapınca,

Başbakan çaresiz, "İyi, tekrar sorun bakalım" cevabını vermiş.

Dursun:

"Size beş sorum olacak:

1. İktidarda yıpranmış olmanıza rağmen oylarınız nasıl oldu da arttı?

2. *Özelleştirme adı altında bütün önemli kurumları yabancılar sattınız, bunlardan ne kadar para kazanıldı?*
3. *Bu paralar nerede?*
4. *Demin teneffüs zili neden yarım saat erken çaldı?*
5. *Temel nerede?"*

GALATASARAY'IN YEDİĞİ KAZIK

İngiltere'nin **Glaskow** Stadı 100 milyon, **Lizbon Luz** Stadı 79 milyon, **Porto Drago** Stadı 94 milyon euro'ya mal oluyordu. Bu stadların yanında **Türk Telekom Arena** Stadı'na 315 milyon lira harcandığı açıklanıyordu.

Tayyip, bu statta protesto edilince, al görmüş boğa gibi saldıracak yer arıyor, Galatasaray'ın bu statta tek Allah'ın kurşunun olmadığını iddia ediyor ve Galatasaraylıları nankör-lükle suçluyordu.

Oysa,

Galatasaray, o **arena** için Mecidiyeköy'ün göbeğinde 34 bin metrekairelik araziye sahip muhteşem stadı feda etmişti.

Yani 1 milyarlık arazi veriyor, karşılığında şehir dışında 315 milyona mal olan ancak o paranın üçte birine bile daha mükemmeli yapılabilecek bir **ucubeye** sahip oluyordu.

Sizin anlayacağınız Galatasaray, kazığı katmerli yemişti.

Buna rağmen; AKP'liler Galatasaraylılara ağız dolusu hakaretler yağıdırıyorlardı. 3 karılı **Şeyhülislam** (!) damadı ve **Hanefi Avcı**'nın yakın arkadaşı AKP Grup Başkan Vekili **Suat Kılıç** bakın nasıl yırtınıyordu:

"İdrakten mahrum sefiller. 100'lerce trilyon harcandı o stadyum için, rüya bir proje gerçekleşti Başbakan sayesinde. İdrakten mahrum sefillere yazıklar olsun."

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı Spor AŞ'nin Genel Müdür Yardımcısı, tam bir hezeyan içinde feryat ediyordu:

"Galatasaraylılığımdan utanıyorum. Başbakanı, TT Arena'da yuhalayanların babaları belli değildir. Şerefsizler, yuhalayan kahpe Galatasaray taraftarı."

GÜÇLÜ EKONOMİ YALANI

İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası'nın "Faiz ve Kâr Transferi-2011" adlı raporuna göre, AKP'nin hükümet olduğu 8 yıllık dönemde yurtdışına giden para 84 milyar TL.

Ancak büyük satışların son yıllarda olduğunu düşünürsek, yabancılardan doğrudan yatırımlardan elde ettiği kâr rakamı katlanarak büyüyecek... Yeniden yapılanmaydı, krizdi derken paralar harcandı, çoğu şimdilik burada kaldı. Ektiler, suladılar, olgunlaştırdılar, şimdi hasat zamanı.

Murat Muratoğlu bu konuda bakın neler anlatıyor:

"Türk tahvillerine yabancılardan büyük talep, 'Borsa yabancılarla uçuyor' başlıklarını hatırlıyor musunuz? Sıcak para gelsin, içimizi ısıtsın diyenleri? Aldılar, sattılar tatlı parayı buldular. Vergisi yok, kurgusu yok, temiz para..."

Topla ikisini, mevcut iktidarın dönemini kapsayan 2003-2010 yılları arasında yabancılardan, Türkiye'den yaptıkları kâr transferi 89 milyar dolar...

Türkiye'nin elde ettiği 35 milyarlık dolarlık gelir düşüldüğünde net kâr transferi 54 milyar dolar...

Anlaşılacağı üzere yedi yılda toplam Türkiye'de elde edilen kârların 54 milyar dolarlık bölümü Türkiye'den çıkarak başka ekonomileri ihya etti."

Tayyip sayesinde, ülke, "Yağma Hasan'ın böreğine" döndü. Avrupa, Amerikan ve Arap Bankaları, finans kurumları milyonlarca dolar götürürken, Yunan bankaları da onları izledi.

Yunan Emeklilik Fonu, 2003 yılında 100 milyon dolar bozdurup faize yatırıyor, bu fakir ülkenin insanlarına gitmesi gereken 130 milyon doları keselerine indirerek 2007'de 230 milyon dolar ile ülkelerine dönüyorlardı.

Bırakın diğer ülke kiliselerini, Yunan kiliseleri bile Türkiye'den aldıkları faiz gelirleriyle ihya oluyorlardı.

AKP TEPİNİRKEN AĞLAYAN RAKAMLAR

10 Şubat 2011 tarihli *Yeniçağ* gazetesinde **Sabahattin Önkibar**, "*Hangisine inanalım*" başlığı altında ülkenin dün-den bugüne geldiği durumu rakamlarla anlatıyor, "*AKP tepinirken ağlayan rakamlar*" diyordu.

AKP ve yandaşlarına sorarsanız, Türkiye ekonomik rö-nesansını yaşıyor ama bizatihi devletin rakamları bu yuttur-malara isyan ediyordu.

AKP iktidara geldiğinde ülkenin borcu 214 milyar iken, bugün 560 milyar liraya çıkıyordu.

Tayyip ve AKP, satılan bunca mal varlıklarına rağmen Cumhuriyet tarihinin en büyük borçlanmasını yaparak mem-leketi borç batağına sürüklüyordu.

1923-2002 arası savaş ve darbe yılları dahil, Türkiye'nin ortalama büyüme oranı 4,9 iken AKP'nin son sekiz yılında bu oran yüzde 4,1'e iniyordu.

AKP'li Bakan **Ali Babacan**, sadece 2010 yılının ilk 7 ayında 25 bin işyerinin kapandığını açıklamak zorunda kalıyordu. Varın gerisini siz hesaplayın.

AKP ile birlikte, eğitimi dandik, sağlık hizmetleri yerler-de, insanların güvenliği Allah'a emanet bir hale geliyorduk.

Yandaşlara milyarlar akıtılırken AKP yönetiminde sosyal güvenlik kurumları, vatandaşın kolesterol ilacından sonra ha-yati önem taşıyan şeker ölçüm çubuklarının parasını da öde-mekten vazgeçiyordu.

Tayyip ve ekibi, bu durumu gizlemek için kâh pastane dükkânı açıyorlar kâh muhallebici; sonra da tesis açtık diyerek insanların gözlerini bağlamaya çalışıyorlardı.

Kaldı ki;

"Açtık" dedikleri tesis ya kumarhaneydi ya da otel.

Neyse haklarını yemeyelim.

Arada bir market açılışları da yapıyorlardı.

Tayyip, Kars'ta 7 katlı bir otelin açılışını gerçekleştiriyor ve ardından otelin üç katının kaçak olduğu ve bu durumun mahkemeye yansıdığı belgeleniyordu.

Devlet Bakanı **Cemil Çiçek** Temmuz 2010'da Kıbrıs'ta gündüz cami protokolü imzalıyor, gece ise içinde Kıbrıs'ın en büyük kumarhanesi olan **Cratos Oteli**'nin açılışını yapıyordu.

3 karılı Şeyhülislam'ın (!) damadı AKP'li **Suat Kılıç** ise kumarhane bölümünü gizleyerek **Çiçek**'in otel açtığını söylüyordu.

1923'ten 2002'ye devletin ödediği faiz 125 milyar dolar iken, 2002-2008 arası bu rakam 635 milyar dolara fırlıyordu.

Ülke, Tayyip ve şürekâsı tarafından tefecilerin eline düşen müflis tüccar seviyesine indiriliyordu.

2002'de vatandaşın bankalara borcu 6 milyar dolar iken, 2011'de bu miktar 170 milyar dolara erişiyordu.

Tayyip ve yandaşlarının yalanlarını belgeleyen bir gerçek de yurdum insanının düştüğü bu kötü durumdu. Tayyip iktidarının ilk günlerinde Türk insanının bankalara borcu 6 milyardan 170 milyar dolara çıkıyor, bu durum; enflasyon yalanları başta olmak üzere birçok gerçeğe ışık tutuyordu.

2002'de 10 bin kişi devlete borcunu ödeyemez durumda iken, bugün borcunu ödeyemeyenlerin sayısı 625 bin kişiye ulaşıyordu.

AKP ve Tayyip, zengini daha zengin yaparken fakiri ölme terk etmiş, orta halli insanları ise verdiği maaşla yoksulluğun pençesine teslim etmişti. İnsanlar çöplüklerden topladıkları ile karınlarını zar zor doyururken, tabii ki borçlarını da ödeyemiyordu.

2002’de işsizlik yüzde 8 iken, bugün yüzde 13’lere çıkıyordu.

Bu oran resmi rakam. Bir de bu orana yansımayan pamuktan tütüne, tütünden buğdaya kadar ekim yapıp para kazanan ve ailesini geçindirmeye çalışan insanların, AKP iktidarıyla bu ürünleri ekemeyerek işsiz kalmasını eklerseniz, işsizlik rakamlarındaki korkunç oranlara ulaşabilirsiniz.

Ya yok ettikleri hayvancılık yüzünden işsiz kalanlar?

“Ekonomi iyi gidiyor” yalanını belgeleyen bir oran da şöyleydi:

Yoksul sayısı 2002’de 8 milyon iken, bugün 12 milyona yükseliyordu.

Dış ticaret açığı 2002’de 18 milyar dolar iken bugün 72 milyar doları buluyordu.

“Ekonomimiz süper” diyen Tayyip yandaşı gazetelerden damadın *Sabah*’ı, kriz nedeniyle 60 kişiyi, **Turgay Ciner**’in **Yiğit Bulut**’lu *Habertürk*’ü ise 100 kişiyi kapının önüne koyuyordu.

VİLLA VE NEMA

Tayyip, referandum öncesi villaları ile ilgili haberler çıkmaya başlayınca **27 Ağustos 2010** tarihinde bir koşu **TGRT Haber**'e varıyor ve insanları kendince birtakım yanıltıcı bilgilerle kandırma hareketine girişiyordu.

Bakın, Tayyip'in havuzlu villaları ile ilgili açıklamalarına:

"İstanbul Belediye Başkanlığı dönemimde Belediye'nin Florya'da muhteşem bir köşkü vardı. Ben orada oturmadım. 'Nereden çıktıysam orada oturacağım' dedim. Başbakan olduğum âna kadar orada oturdum.

Ankara'da resmi konutta oturmadım. Subayevleri'nde kirada oturuyoruz... Bir arkadaşımızın (çocukluk arkadaşı Müteahhit Mehmet Gür) evi... Kirada oturuyorum diye beyefendi bir şey söylüyor mu? Florya'daki köşkte oturmadı diyor mu? 17 yıl bir firmanın distribütörlüğünü yaptım. Oturduğumuz yerde eniştem, kardeşim ve köylüm beraberiz... Şu anda benim oturduğum villa o arkadaşımın villasıdır. 5 tane ona düştü. 6-7 tane de toprak sahibinin. Bizim de arayış içinde olduğumuzu bildiği için 'sizlere maliyetine vereceğim' dedi.

Biz o sırada şirketi devrettik. Biz oraya onun evinin kiracısı olarak taşındık. Benim payıma düşen param da bir özel finans kuruluşunda durmaktadır. Oradan elde ettiğim nema'yla bunun kirasını ödüyorum. Biz anlatmaktan, onlar iddia etmekten bıkmadı..."

Şimdi,

Tayyip, kirasını neyle ödüyormuş?

Özel finans kuruluşunda yatan parasından elde ettiği **nema**'yla kirasını ödüyormuş.

Yani;

Tayyip, kirasını faiz geliriyle ödüyormuş.

Oysa;

Üstadları **Necip Fazıl** ne diyor?

Faiz yiyenler öteki tarafta cezalandırılacaklar, diyor.

Desin!

O sözler; Tayyip'in üstadını bağlar.

Neyse...

Çok geçmeden Tayyip'in diğer söylediklerinin de doğru olmadığı ortaya çıkıyordu.

Sözcü gazetesinden **Hande Zeyrek**, Tayyip'in "**Villada 5 bin TL'ye oturuyorum**" sözlerinin gerçeği yansıtmadığını, yöredeki uzmanlardan edindiği bilgi ile belgeliyordu. Uzmanlara göre; Tayyip'in **İstanbul Kısıklı Saklıbahçe Sitesi**'nde oturduğu villanın aylık kirası en azından **10 bin** liraydı.

Tayyip, "**arkadaşımın**" dediği villayı 3,5 milyona sattırma garantisi veriyor, ancak uzmanlar bu rakamın da doğru olmadığını vurguluyorlardı.

Tayyip'in içinde oturduğu, muslukları altın kaplama olan villanın değeri en az 7 milyon liraydı.

Emlakçılar parayı hazırlayıp Tayyip'e "**hadi**" dediklerinde, Tayyip her zamanki kıvraklığına bürünüyor ve villayı satmaktan vazgeçiyordu.

Çok geçmeden Tayyip'in "**arkadaşımın**" dediği villanın da oğluna ait olduğu ortaya çıkıyordu.

Bu defa;

Tayyip "**oğluma kira ödüyorum**" diyor, ancak kira dekontlarını ve belgelerini gösteremiyordu.

Tayyip'in TGRT'ye yalan söylediğinin ötesinde, şimdi, buradan Maliye Bakanlığı'na soralım:

Tayyip'in oğlu yine Tayyip'in açıklamalarına göre ayda en az 5 bin TL kira geliri sahibi oluyor, basit bir hesapla bu rakam yılda 60 bin TL ediyordu.

Açın vergi kayıtlarını bakın bakalım, Tayyip'in oğlu ne kadar kira gelir vergisi ödemiş.

Yemedi mi?

Alın size bir ihbar daha:

Tayyip'in oğulları, kardeşi, eniştesi vs. bilimum ailesi buradan tanesi 1'er milyon liraya villalar almışlardı. Bu villalar 4 yılda değerlerini 10 kat daha artırdılar.

O yörede böyle 4 yılda değerini 10 kat artıran başka villalar var mı?

TAYYİP VE FAİZ

Tayyip'in en fazla raks ettiği kavramların başında faiz geliyordu. 6 Ekim 1996 tarihinde *Yeni Şafak* gazetesinde Mustafa Karaalioğlu'na verdiği demeçte "Faiz" hakkında şöyle konuşuyordu:

"Faiz; şu anda bunu tehir ediyoruz. Ama kaldırmaktan vazgeçmiş değiliz. Faiz de vermiş değiliz. Yine aynı düşünüyoruz ama şu anda buzdolabına koyuyoruz."

Tayyip, 1994 yılında *Cumhuriyet* gazetesinde çıkan demecinde;

"İktidarda olduğumda faizi rant olarak görüyorsam, o zaman bana sorabilirsiniz. Şu anda Türkiye'de ancak kendi sesini duyurmaya çalışan bir grubun elemanı durumundayım" derken, kendisinin faiz işine mahkûm olduğunu söylemeyi de ihmal etmiyordu.

Başbakan olduktan sonra ülkeyi faiz cennetine çeviren Tayyip, Yunan Emeklilik Fonu'ndan Arap kodamanlarına kadar binlerce para babasına ülkenin gelirlerini faiz olarak aktarıyordu.

Tayyip, gazetecilerin yanında bankadaki hesabını kontrol ederken şu sözleri söylüyordu:

"Bakalım neması ne kadar olmuş."

Ve ardından nemayı yani faizi cebe indiriyordu.

Böylece Tayyip'in faize karşı değil faize dost olduğu bir kere daha belgeleniyordu.

Öyle ya "**nema**"nın bir diğer adı neydi?

"Faiz", yani "Riba."

Ey Tayyip'e oy verenler! Açın ve Kur'an-ı Kerim'i okuyun bakalım. Riba hakkında Allah kullarına ne emrediyor.

GAZZE PARALARI FAİZDE

İsrail'in Gazze'yi ablukaya aldığı günlerde, Bosna olaylarında olduğu gibi yardım kampanyaları düzenleniyordu. Bilindiği gibi Bosnalılara gönderilmek üzere toplanan paralar bankalarda faize yatırılmış, bankaların batmasıyla paraların Milli Görüşçülerce iç edildiği ortaya çıkmıştı.

Tayyip'in talimatı ile başlayan Gazze'ye yardım kampanyaları sonucunda toplanan paraların miktarı ve bu paraların ne yapıldığı, iki yıl boyunca açıklanmıyordu.

Saadet Partisi Genel Başkan Yardımcısı **Hasan Bitmez** tarafından paraların akibeti bir defa daha Hükümet'e soruldu.

Bitmez'in ısrarlı takibi sonucu; 2009 yılında yardım kampanyasında toplanan 55 milyon 485 bin 492 lira, 337 bin 941 dolar ve 3 milyon 623 bin 913 euro'nun, Vakıfbank Finans Market Şube'sinde, faizde yani ribada olduğu ortaya çıkıyordu.

Yani sizin anlayacağınız Tayyip ve ekibi, nasıl kendisinden öncekiler Bosna paralarının üzerine yattıysa, 2 yıldır Gazze için toplanan paraları faizde tutarak bu paralara da konmanın hesabını yapıyorlardı.

Zira;

Onları; **ne Filistinlinin dramı ne de Gazzelilerin göz yaşları ilgilendiriyordu.**

İlgilendikleri tek şey, Filistinlilerin dramı üzerinden azami bir şekilde yararlanarak prim yapmaktı.

Oysa, bu paraların, en kısa sürede kendileri için toplandığı Gazzelilere aktarılması gerekmez miydi?

15 Şubat 2011 tarihli AKP Grup Toplantısında Tayyip, ülkenin sorunları yokmuş gibi, Filistinlilerin sorunlarını dile getiriyor, onların dramları üzerinden ajitasyon yapıyordu.

AKP milletvekili **Zeynep Dağı**, kameraları da görünce Tayyip'in sözleri karşısında ağlamaya başlıyor, nedenini sorunlara *"2 yıl önce Gazze'ye gitmiştim. Orada yaşadıklarım aklıma geldi. Duygulandım"* diyordu.

Oysa;

Çok uzağa değil, GATA'ya bir uğrasa, orada vatan evlatlarının Tayyip'in dostunun verdiği İtalyan malı PKK mayınları ile ayaklarını, kollarını, gözlerini, vücutlarının büyük bir bölümünü kaybeden gazilerle karşılaşacak, şehit yakınlarının acılarını görecekli.

Her nedense şehitler için bir damla gözyaşı dökmeyen AKP'liler, hep başkaları için ağlıyordu.

Gerçi bu ağlamalarındaki samimiyet de tartışılırdı. Çünkü Filistinliler için gerçekten ağlasalardı, ilkönce toplanan paraların faize yatırılmasının hesabını sorar yeri göğü inletirlerdi.

Sizin anlayacağınız, insanların dramları gerçekte onları hiç ilgilendirmiyor, onların acılarının üzerinden kazanacaklarının hesabını yapıyorlardı.

Öyle ya;

Gazze, Pakistan, Bosna gibi yerler için para toplayan ve bu paraların çok büyük bir kısmını iç eden bu insanlar, şehitler için neden bir Allah kuruşu toplamıyorlardı?

Cevap;

Oldukça basit:

Çünkü bu paraların takibi kolay olacak ve bu nedenle iç edemeyeceklerdi.

Ergenekon tutuklularını hücrelere atarken, hükümlü **Abdullah Öcalan**'ı hücreden çıkaran ve Avustralya'dan ken-

disine “Sayın” diye seslenip, şehitlere “Kelle” diyen Tayyip’ten başka bir şey beklenmesi mümkün müydü?

“Kervanımı her zaman yürütürüm” zihniyetindeki Tayyip’e, “*Sen nasıl olur da terörist başına ‘sayın’, aziz şehitlere ‘kelle’ dersin?*” diye hesap soranlar ile bu konuda mahkeme kararlarına imza atanlar kimler diye internetten araştırın bakalım, hangi sepete konulmuşlar.

Gerisi lafı güzafdır.

TMSF'DEN YANDAŞLARA KIYAK

3 Şubat 2011 tarihli Sözcü gazetesinde gazeteci ve yazar **Emin Çölaşan**, TMSF'nin sattığı değerli malları AKP ve Tayyip'e yakın isimlerin yok fiyatına alması hakkında bakın neler yazıyordu:

"Sevgili okuyucularım, adına TMSF (Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu) denilen bir kuruluş var. Niçin kurulmuştu? Hortumcuların parasına ve varlıklarına el koyacak, devletin ve milletin malını ve parasını güya yine devlete ve millete kazandıracaktı!..

TMSF, öteki tüm kamu kurumları gibi, giderek AKP'nin şubesi olmaya dönüştü. İktidara yakın işadamlarına sonsuz olanaklar sağladı. Devletin ve milletin parası unutuldu, mallar AKP'li işadamlarına peşkeş çekildi.

İşadamı Halis Toprak'ın adını duymuşsunuzdur. Bu ülkede Diyarbakır'ın Lice ilçesi dahil nice fabrikalar ve tesisler kurdu, binlerce kişiye ekmek verdi. Ancak Halis Bey AKP'li değildi ve yok edilmesi gerekiyordu, Bütün fabrikalarına el koydular, ölmüş eşek fiyatına sattılar.

Halis Bey ağlaştı, feryat etti. Onun sesini burada birkaç kez duyurdum ama kim takar! Her şeyi gitti.

Devlet içinde devlet olan sonsuz yetkili TMSF ile baş etmek zordu. Hatta mümkün değildi.

Halis Toprak'ın İstanbul Emirgân'da, Boğaz'ın hemen yanı başında Aslanlı Köşk adıyla bilinen bir köşkü vardı. Sadece İstanbul'un değil, Türkiye'nin en pahalı mülklerinden biri idi. TMSF burasını kime sattı biliyor musunuz?

Tayyip'in en yakınlarından, Tayyip'in çocuklarını okutan işadamı Remzi Gür'e!

Kaçta sattı? 23 milyon 800 bin Türkîş lira'ya! Yine ölmüş eşek fiyatına! Boğaz kıyısında 11 dönümlük arazi, içinde gör-

kemli yapılar, yeşil alan ve her şey... Malın yeni sahibi Remzi Gür oldu. Tek başına girdiği ihaleyi kazandı ve tapusunu iki gün önce cebine koydu. Halis Toprak yazılar yazdı, mahkemeye gitti, feryat etti... Dedi ki 'Yapmayın etmeyin, burasının değeri en az 100 milyon liradır. Hiç değilse değerine satın da devlet kazansın!' Dinleyen olmadı.

Şimdi Remzi Gür'den beklenen, bu köşkün arazisine bir cami yaptırıp günde beş vakit TMSF yetkilileri ile Tayyip'in gelmişine geçmişine hayırdualar ettirmesidir. Böyle bir devlet kuşu herkese nasip olmaz.

İşadamı Erol Aksoy'un Cine-5 isimli televizyon kanalı vardı. TMSF, Erol Bey'in bütün parası ve malları ile birlikte buna da el koydu. Kanal şu anda aynen TRT gibi AKP'nin sesi olarak görev yapıyor, yandaş medyadan bazı yalakalara program yaptırıp paralar ödüyor.

TMSF, Cine-5'i de satmaya karar verdi ve güya ihale açtı. Erol Aksoy'dan 100 milyon dolar isteyen TMSF, ihale için Cine-5'e 40 milyon dolar değer biçti. Hem de beş yıl vadeli. Bir sürü uzun ve karmaşık olaylar dizisi sonrasında, son ihale iki gün önce yapıldı.

Sadece Arap'ların El Cezire televizyonu girdi ve 21 milyon dolar verdi!

TMSF bu hafta toplanıp kesin kararını verecekmiş!

Dün bu olayı biraz araştırmak zorunda kaldım. Kimdir nedir bu kanalı almaya talip olan El Cezire Türk Yayıncılık şirketinin sahip ve yöneticileri? Karşıma çıkan, tablo aynen şöyle:

Şirketin yüzde 75'i Ali Vural Ak isimli bir Türk avukata ait. Geri kalan dört Arap'ın isimleri şöyle:

Abdülaziz Muhammed, Wadah Aref, Khalid Abdullah ve Ehab Ratep Shihabi. Bunların ilk üçü şirketin yönetim kurulu üyesi. Ancak ne ilginçtir, paranın yüzde 75'ini ko-

yan Türk avukat yönetiminde yer almıyor! Hayret, vallahi hayret!

Belki avukat bey çok yardımsever biridir! Ne bileyim, belki de ABD'de bir üniversitede İslam Araştırma Merkezini finanse etmektedir.

Acaba RTÜK kurallarını yerine getirebilmek amacıyla muvazaa yani kanuna karşı hile mi yapıyor?

Evet, değeri en az 100 milyon dolar olan ve yıllardır TMSF tarafından AKP'nin sesi olarak yönetilen Cine-5 televizyonu, yakında AKP'nin bir başka sesi olan El Cezire'ye, Katarlı Araplara satılacak. Hem de sadece 21 milyon dolar karşılığında!

Bu El Cezire öyle bir kanal ki!..

Göstermelik ihaleye girmişti ya, geçtiğimiz salı günü Tayyip'in AKP Grup toplantısında yaptığı konuşmayı baştan sona Arapça'ya çevirip canlı yayımladı.

Bir şey daha sorayım! El Cezire Türk Yayıncılık Şirketi ne zaman kuruldu da, Cine-5'i almak istiyor?

26 Ocak 2011 günü kuruldu! Peki bu çiçeği burnunda şirketin kuruluşu nerede yapıldı?

Avukat Faik Işık'ın bürosunda!

Faik Işık kim?

Tayyip'in avukatlarından biri!

TMSF bu Cine-5'i ölmüş eşek fiyatına Katar Emirliği'nin Araplarına armağan etmesin de kime etsin yani!

Beşiktaş 19 Noterliğinin 10 Ağustos 2009 gün ve 19865 sayılı belgesi.

TMSF, yine işadamı Erol Aksoy'un çok değerli mülklerini satmış. Alanlar, bu mülkü başkalarına satmış.

Çift taraflı ticaret!

Peki kim almış, kime satmış? Bu belgenin sadece 2. paragrafını özetliyorum:

'Söz konusu gayrimenkul (İstanbul'un en değerli yerinde görkemli binalar) müvekkilimizin hissedar olduğu GAP İnşaat Yatırım adlı şirket tarafından Albayrak Gayrimenkul Yatırım Ortaklığı AŞ unvanlı şirketten 25 milyon dolara satın alınmış ve tapuda tescil edilmiştir.

İmza: Ahmet Çalık vekili avukat Serhat Demir.'

Bu isimler bana yabancı gelmiyor!

Albayrak!.. İktidar destekçisi Yeni Şafak'ın sahibi olmasın!

Ahmet Çalık!.. İktidar destekçisi Sabah gazetesi ile atv'nin sahibi olmasın!

Aaaa, bu kadar da rastlantı olur mu canım!..

TMSF satıyor, hep bunlar alıyor, sonra birbirlerine satıyor!..

Yok canım olur mu hiç!

Bir de işin son boyutuna bakalım... TMSF el koyuyor, kelepir fiyatla satıyor ve malların çoğu Remzi Gür, Ahmet Çalık, Albayrak ailesi tarafından alınıyor!

Rastlantı, rastlantı!.."

HARCIRAH ZENGİNLERİ

AKP milletvekilleri, kıyak maaş ve diğer yan gelirlerin dışında, dış ülkelere yaptıkları geziler için bile devletten yüzbinlerce lira alıyordu.

Sadece 2007'den 2010 yılına kadar olan dönem içinde, AKP'li **Mevlüt Çavuşoğlu**, Almanya, Japonya, Fransa, Azerbaycan, Bulgaristan, Rusya ve Çek Cumhuriyeti'ne gitmiş, bu seyahatleri için yoksul milletin kesesinden 183 bin TL harcanmıştı.

Aslan Cebeci 134 bin lira, **Vahit Erdem** 134 bin lira, **Ruhi Açıkgöz** 130 bin lira, **Mehmet Tekelioğlu** 127 bin lira, **Mustafa Ünal** 116 bin lira, **Nursuna Memecan** 103 bin lira *Zaman* gazetesi yazarı Mümtazer'in çok sevgili zevcesi **Özlem Türköne** 107 bin lira, **Lokman Ayva** 94 bin lira, **Murat Mercan** 93 bin lira, **Ali Rıza Alaboyun** 93 bin lira, **Afif Demirkıran** 71 bin lira, **Mehmet Ceylan** 66 bin lira, **Yaşar Yakış** 63 bin lira alıyordu.

"Ben buradan söz veriyorum. Bu yoksul insanları temsil için gittiğimde, asla ayrıca para almayacağım" diyen milletvekilleri aranmaktadır.

HER ZAMANKİ GİBİ BİR SUİKAST MASALI

Kasım 2010 tarihinde piyasaya çıkan *“R. Tayyip Erdoğan, Bir Liderin Doğuşu”* adlı kitap; Tayyip’in konuşmalarını yazan ve o yazılanları okuyan Tayyip’in basın danışmanı, aynı zamanda AKP kurucusu ve İstanbul Milletvekili **Hüseyin Besli** ile şair olduğu söylenen **Ömer Özbay** tarafından yazılmıştı.

Kitap; çok büyük reklamlara rağmen en çok okunanlar arasına giremedi. Ya, yüzde 50’ye yakın oyu olduğu iddia edilen Tayyip’in hayatını kimse merak etmemiş ya da insanlar tanıtlarlarda yazılanların doğru olmadığını hemen anlamışlardı.

Tayyip’i övme kitabının daha başlangıcında, dünden bugüne aynı senaryo, yani bırakın yüzyılı, insanlık tarihinin en büyük yalanlarından biri vardı:

“Tayyip’e suikast.”

Bu başlık; kim bilir belki de suikastlardan beslenmenin getirdiği bir alışkanlıktı.

Ya da;

İnsanları enayi yerine koymanın bir değişik versiyonuydu...

Daha doğrusu;

Her ikisi de birden...

Tayyip, siyasi rakipleri tarafından ne zaman sıkıştırılsa, yolsuzluklar ne zaman alevlense, mağduriyete ne zaman ihtiyaç duyulsa, besleme biat medyası ile emniyet işbirliği yaparak hemen bir balon patlatılır ve Tayyip’in suikastten kurtulduğu manşetlere taşınırdı.

Bu dün de böyleydi, bugün de...

Tayyip’i methetme kitabında; *“Derin Kalleşlik”* başlığı altında Tayyip’in daha İstanbul Büyükşehir Belediye

Başkanlığına seçilmeden önce uğrayacağı bir başka suikast balonu daha uçuruluyordu.

Bakın bu suikast (!) nasıl olacaktı;

"İstanbul İl Teşkilatı'ndan Özel Kalem Müdürü Mustafa Yüce arıyordu:

'Alo, Ahmet abi, biraz önce adamın biri arayıp saat 13.00-15.00 arası iki saat boyunca telefon ve elektriğimizin kesileceğini söyledi... Arar da ulaşamazsanız merak etmeyin.'

'Kimmiş, sormadın mı? Nereden arıyormuş?'

'Soramadım ki. Lafı biter bitmez kapadı telefonu.'

'Tamam, sağ ol.'

Ahmet Ergün, telefonu kapatıp yanımıza dönerken, 'İl'den aradılar' dedi. Canı sıkılmıştı. 'Adamın biri, Mustafa'yı arayıp telefon ve elektriğimizin iki saat süreyle kesileceğini söylemiş.'

Elektriklerin kesilmesine alışmıştık, fakat aynı anda telefonun da kesilecek olması biraz tuhaftı; yine de fazla üstünde durmadık. Nitekim daha sonra İl'i arayıp 'Haberin aslı çıktı mı?' diye sormak aklımıza bile gelmedi.

27 Mart 1994 yerel seçimleri hızla yaklaşıyor. Refah Partisi İstanbul İl Teşkilatı olarak seçim kampanyamızı sürdürüyoruz. Göz gözü görmez bir telaş içinde kaptırmışız kendimizi, o mahalle senin bu sokak benim, koşturup duruyoruz.

Akşama doğru Ahmet Ergün'ün telefonu yine çaldı. Aramızda cep telefonu olan tek kişi kendisi olduğu için, arandığında önemli bir şey olabilir saikiyle ister istemez kulak kesilirdik.

'Alo, buyurun...'

'Sabahleyin, özel kalem müdürünüzü arayıp il binasında telefon ve elektriğinizin kesileceğini söylemiştim. Gördünüz... Ne dediysem oldu.'

'Gördük görmeye de, siz kimsiniz beyefendi? Nedir, ne derdiniz var bizimle?'

'Sizi uyarıyorum: Adamınız, derhal adaylıktan çekilecek ve bunu bir basın toplantısıyla deklare edecek. Aksi halde...'

'Evet, aksi halde?..'

'Bir sonraki uyarımız kanlı olacak!..''

Cep telefonları dahi yokken bugün ribayla beslenen Tayyip ve ekibi uyarılara aldırılmıyormuş ve seçim çalışmalarına devam ediyorlarmış...

Bugünün **Abdullah Gül**'ün danışmanı ve dünün TMSF Başkanı **Ahmet Ergün**'ün cep telefonuna yansıyanlara göre, bakın sonra ne olmuş:

"Birden sinirlerimizi alt üst eden bir sesle irkildik, Ahmet Ergün'ün telefonu çalıyordu. Daha doğrusu çalmıyor, kulaklarımızın zarını parçalıyordu. Hepimiz, pür dikkat nefesimizi tutmuş, adamın söylediklerini duymaya çalışıyoruz.

'Uyarılarımı dikkate almadınız' diyor, telefonun öbür ucundaki meşum ses: 'Kan akacak demiştim, kaale almadınız. Bu size son ikazım!.. Bu gece bir programınız daha var. Adayınız konuşma yapacak. Söyleyin, vazgeçsin. Aksi halde konuşma esnasında vurulacak.'"

Tayyip bu!

Böyle tehditlere pabuç bırakır mı?

"Bırakır hem de ne bırakır... Ne zaman bırakmadı ki" diyerek münafıklık yapıp (!) ortalığı karıştırmayın. Ben bırakmaz (!) diyorsam bırakmaz...

Bi yol hele bakın Tayyip nasıl gürlemiş:

"Arkadaşlar, herkes görevinin başına!"

Bu kadar mı?

Olur mu?

Şu eklemeyi de yapmış:

"Devam ediyoruz!"

Daha sonra gelişmeler şöyle sürmüştü:

"Konuşma, bir minibüsün üstünde yapılacak. Gönüllü arkadaşlarımız ve teşkilat çalışanları, kendilerini Reis'e siper ediyorlar.

İçimizde silah taşıma ruhsatı olan arkadaşlarımız var. Ayrıca pompalı tüfeklerimiz mevcut. Eller tetikte, etrafı kolluyoruz. Öyle gerginiz ki, kazara çocuğun biri maytap patlatsa, kıyamet kopacak!

Oldukça kısa tutulan konuşmanın ardından program sona eriyor. Başka türlü olmasına da imkân yok zaten.

İşimizi bitirip Tayyip Bey'i evine ulaştırmak üzere yola çıkmaya hazırlanırken, telefon çalıyor:

'Gece henüz bitmedi!' diyor, telefondaki ses: 'Eve varıncaya kadar katedeceğiniz uzun bir yolunuz var... Ensenizdeyiz.'

Tam, 'kazasız belasız programı tamamladık' diye avunurken, bu telefonla, sabahtan beri içinde yuvarlandığımız karanlığa bir kez daha saplanıp kalıyoruz. Tedirginlik, yılgınlık, karamsarlık; hülasa, 'pes artık' diyebileceğimiz ne varsa, had safhada. Bir taraftan da teyakkuz durumundayız; ne işe yarayacaksa!..

Adamların işi ne kadar sıkı tuttukları ortada... Her attığımız adımdan haberdar oluyorlar. Teknolojik sütrelere karnalıtısında pusuya yatıp, uzaktan uzağa bize meydan okuyan organize bir kallesliğin hedef tahtasındayız.

İyi de, ne yapacağız?

Tehdit telefonlarından, polis dahil kimseye söz etmemiştik."

Şimdi burada biraz duraklayalım:

Ne diyor, Tayyip'i övenler:

"Polis dahil kimseye söz etmemiştik."

Niye?

Çünkü bu iddialar baştan sona kurgu, baştan sona yalandı. Ama onlar gerekçelerini bakın nasıl açıklıyorlardı:

"Özellikle devlet katında hiçbir mercinin, bu süreci engelleyebileceğini düşünmüyorduk. Arkamıza dönüp baktığımızda tezimizi kanıtlayacak yığınla olay vardı.

...Durumün ciddiyetini ve maruz kaldığımız kalleşliğin yaratacağı sonuçları kestirmeye çalışıyoruz ve maalesef, işin içinden bir türlü çıkamıyoruz.

Reis, tartışmaları dinliyor ve nihai kararını açıklıyor: 'Korkunun ecele faydası yok... Eve gidiyoruz!'

Kararlı bir ses duymak insanı rahatlatıyor. Eve dönüş güzergâhını gözden geçirmeye başlıyoruz. Kısıklı caddesinden eve gidecek yola girildikten sonraki ilk yüz metrelik bölüm çok tehlikeli. Yol boyunca devam eden çalılık ve dalları birbirine karışmış bodur ağaçlar, arkasına gizlenen bir tehlikeyi ele vermeyecek kadar yoğun.

İşe yarayacağını umut ederek bir hareket planı yapıyoruz.

Konvoyun önündeki araçta koruma görevini üstlenen arkadaşlarımız olacaktı. Makam aracını ortaya almıştık. Reis, arkada Mustafa Erdoğan'ın aracındaydı. Makam aracında Reis'in oturduğu koltukta başka bir arkadaşımız olacak, yanına da Ahmet Ergün oturacaktı. Aracı her zaman olduğu gibi Ahmet Çamlı kullanacaktı.

Hiç bitmeyecekmiş gibi uzayıp giden o yolu nasıl geçtiğimizi hiç hatırlamıyorum. Tek hatırladığım, gerilim filmlerini aratmayacak bir maceranın ardından sağ salim eve ulaştığımızda, hepimiz terden sıırıslıkladık..."

Tabii bu durumda insanın aklına ilk önce şu soru geliyor:

Terden mi?

Yoksa...

Neyse; karıştırmayalım.

Böyle bir durum gerçek olsaydı, anlattıklarının aksine ellerinden gelen sadece bu olurdu...

Bakın daha neler olmuş, okumaya devam edelim:

"Aynı binanın alt katındaki ofiste toplanmıştık. Herkes bulunduğu bir koltuk ya da iskemleye yığılmış rahatlamaya çalışıyordu.

Birden odanın sessizliğini parçalayan bir telefon sesiyle yerimizden fırladık; katilimiz arıyordu. Hepimiz nefesimizi tutmuş, Ahmet Ergün'ün yüzüne bakıyoruz. Yüzünde beliren her değişiklikten bir mana çıkarma telaşındayız. Konuşmanın sonuna doğru, Ahmet'in yüzü aydınlanır gibi oluyor; bu sefer gerçekten rahatlıyoruz...

'Ne dedi?'

Ahmet Bey, duymuyor bile. Sayıklar gibi kendi kendine aynı sözcükleri tekrarlayıp duruyor: 'Bitti! Kâbus, bitti!'

'Ahmetciğim, ne dedi? Anlatsana, biten ne? Kâbus kim?'

'Dedi ki...'

'Evet...'

'Adamınız herifmiş' dedi. 'Adaylığı hayırlı olsun!..'

Hepsi bu mu yani? Bütün gün çektiklerimiz, bu bir çift sözü hak edebilmek için miydi? 'Adamınız herifmiş!..' İyi de, bunu şimdi mi öğrendiniz?

Anlaşılan, ölümü gösterip sıtmaya razı ederek Tayyip Bey'e bir mesaj vermeye çalışıyorlardı: İstanbul'a 'Başkan' olabilirsin, hatta Türkiye'ye 'Başbakan' bile olabilirsin; fakat oyunu bizim kurallarımızla oynayacaksın!.. Patronun kim olduğunu unutmayacaksın!.. Kurduğumuz dengeyi bozmayacaksın!..

Peki, verilen mesaj yerine ulaşmış mıydı?

Haşa!.."

Tayyip ve arkadaşları o denli cesaretlilermiş ki; kimliği belirsiz birinin telefonu ile ödleri bir yerlerine karışmış, kendi deyimleri ile **kâbus üzerine kâbus** yaşamışlar.

Tayyip ve arkadaşlarının bu pervasızlıkları (!) karşısında meçhul tehditçi onlara şu sözleri söylemiş?

“Adamınız herifmiş.”

Onlar bu durumu nasıl karşılamış?

“İyi de, bunu şimdi mi öğrendiniz?”

Peki, bu “herif” ne demek?

Açıklayayım:

Mustafa Nijat Özön tarafından kaleme alınan ve **İnkılap Yayınları**’nca basımı yapılan **İlköğretim** çocukları için hazırlanan **Çağdaş Türkçe Sözlük**’te;

Herifin karşısında şu açıklamalar bulunuyordu:

“Önemsiz, sıradan bayağı kimse...”

Başka anlamı var mı?

Olmaz mı?

“Güven vermeyen biri!”

TAYYİP'İN ADAMLARI

Tayyip'i övme kitabına burada biraz ara verelim ve kitapta geçen bazı isimlerin ortak şirketleri hakkında bilgi verelim:

Tayyip'i övme kitabında yer alan ve Tayyip'in sağ kolu gibi çalışan isimlerin birbirleriyle ortak oldukları birçok şirket vardı. Bu şirketler, ihaleleri, dün Tayyip'in başkanı olduğu belediyeden alıyorlardı, bugün yine Tayyip'in Başbakan olduğu iktidardan...

Hasan Yeşildağ ve kardeşlerinin, ticari sahada ortaklarının arasında ilginç bir isim vardı;

Hasan Dağcı!

Şimdi doğal olarak, **Hasan Dağcı** da kim diyeceksiniz...

Söyleyeyim:

Tayyip'in özel kalem müdürü!

Sırdaşı!

Yani en yakınındaki isimlerden biri...

Şimdi Tayyip'in kasası ve en yakınındaki isimler; **Esentepe Mahallesi Gazeteciler Sitesi'nde Detay Kültür Eğitim Basım Sanat ve Turizm Limited Şirketi** adı ile bir şirket kurmuşlar.

Ne güzel değil mi?

Şirketin ortakları şu şekildeydi:

Ermet İnşaat Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti...

Hasan Dağcı.

M.A. Minyatür Mimari Tasarım Maket Turizm Yazı Ltd. Şti.

Hasan Yeşildağ'ın kardeşi, Tayyip döneminden beri AKP'li Büyükşehir Belediyesi Encümen Üyesi **Zeki Yeşildağ**.

Yeşildağ, ilginç bir hareket yapıyor, ortaklıktan ayrılıyor ancak şirketin müdürlüğüne getiriliyordu.

Yeşildağ kardeşler **Hasan**, **Mehmet** ve **Zeki'nin**, **Tayyip'in** oğlundan ismini alan ve **Şişli'de** faaliyet gösteren **Burak Turizm ve Sanayi Limited Şirketi** adıyla bir başka ticarethaneleri vardı.

Firmanın iş konusu şöyleydi:

“Her türlü turizm amaçlı faaliyetlerde bulunmak, yurtiçi ve yurtdışına tur düzenlemek, otel, motel, kafeterya, turistik satış mağazaları, reyonları ve benzeri turistik tesis işletmeciliği yapmak, almak, satmak, kiralamak ve kiraya vermek, turistik ve ticari amaçlarla gayrimenkuller satın almak, satmak, inşa etmek, müteahhitliği yapmak, devir almak, devretmek, kiralamak, kiraya vermek, bu amaçla ihalelere katılmak, gayri menkuller üzerinde leyh ve aleyhte ipotek tesis etmek ve ana sözleşmesinde yazılı diğer işler...”

Yeşildağ kardeşlerin **Zeytinburnu'nda** etkinlik gösteren bir diğer şirketleri; **Zeya İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi**'ydi.

Tayyip'i övme kitabında adı çok geçen ve sürekli **Tayyip'in** yanında yer alan ve onu **Pınarhisar cezaevine** teslim eden, sürekli olarak **İlçe'de** kalarak **Tayyip'in** hizmetinde bulunan, sırdaşlardan **Ahmet Ergün'ün** de **İstanbul'da** birçok şirketi bulunuyordu.

Milliyet gazetesinden **Serpil Yılmaz**, 16 Mayıs 2002'de “**yurtdışına para kaçırma**” iddiasıyla polis tarafından aranıyordu.

Ergenekon iddianameleri ek klasörlerinde yer alan **Emin Şirin** ile **Şaban Kalafat** arasındaki telefon görüşmelerinde, **Ahmet Ergün'ün** **Refah Partisi'nin** seçim anketlerinde birinci gösterilmesi için araştırma şirketlerine para aktardığı konuşuluyordu.

Ahmet Ergün; "Cürüm İşlemek İçin Kurulan Teşekkülün Kurucusu ve Yöneticisi Olmak, İrtikap, Zimmet, İhaleye Fesat Karıştırmak, Görevi Kötüye Kullanmak, Özel Evrakta Sahtecilik ve Kamu Kurumunu Dolandırmak"tan sicilli idi...

Yargılandığı dosyada verdiği savcılık ifadesinde; **Belediye'den ihale alan firmalardan yüzde 3 ile 10 arasında komisyon aldıklarını çok açık bir şekilde söyleyen isim.**

Ahmet Ergün'ün İkitelli Mehmet Akif Mahallesi, İnönü Caddesi, Star Sokak'ta YAAO İletişim Teknolojileri İnternet ve Tanıtım Hizmetleri ve Sanayi Ticaret Limited Şirketi adıyla faaliyet gösteren şirketin de ortağı olan bir diğer isim sizce kimdi?

Sıkı durun;

Hasan Dağcı!

Yani Tayyip'in sırdaşı ve özel kalem müdürü...

Hasan Dağcı ve Ahmet Ergün'ün Kısıklı Mahallesi Kısıklı Caddesi Üsküdar'da iştigal eden bir diğer şirketi; Belen İnşaat ve Taahhüt ve Turizm Ticaret Limited Şirketi'ydi.

**Hasan Dağcı'nın yurtiçinde ve yurtdışında kara, deniz, hava, nakliye işleri yapma konulu şirketteki ortağının soyadı, Tayyip'in belediye döneminden beri avukatı ve Hükümet ol-
duktan sonra Bakan yaptığı Hayati ile aynı soyadını taşıyordu:
Yazıcı...**

Tayyip'in özel kalem müdürleri, danışmanları ve cümle yakınlarının birbirleriyle kurdukları şirketlerin sayısı, bırakın bir kitabı, ansiklopedi olacak kadar çok.

Ülkemizde yapılan tüm özelleştirmelere, buradan gelen milyar dolarlara rağmen, 80 küsur yılda yapılan borçlanma-
nın 8 yılda yapmasının altındaki etkenlerden en önemlileri,

yandaş firmalara verilen ihaleler ve kredi adı altında tüyü bitmemiş yetimlerin haklarının peşkeş çekilmesi idi.

O nedenle, bu şirketler ve aldıkları ihalelerle ilgili bilgileri yine başımıza **Ergenekon iftiranameleri** gibi bir çorap örülmezse **bir başka çalışmaya bırakırken**, Tayyip'in bir diğer özel kalem müdürünün başarılarına bakalım:

Öyle ya;

Musa'nın Çocukları'nı yazdıktan sonra cezaevine gönderildim.

Takunyalı Führer'i kaleme aldım ve yayımlanmasının ardından Ankara'da uydurulan bir başka örgüte monte edilmeye çalışıldım. Ve monte çalışmaları hâlâ devam ediyor.

"Örgütün düzenleyeceği eylem neymiş?" diye hiç sormayın.

Ben cevap vermeye utanıyorum. Bu soysuzlar iftira atmaya doymuyor:

"Tayyip'e suikast."

Günlerce besleme basının manşetlerden verdiği suikast hayallerinin sonucu ne oldu?

Gözaltına alınanlar önce tutuklandı, aradan bir hafta geçmeden serbest bırakıldı.

Yanaşma basın her zamanki gibi serbest bırakılmaları görmedi.

Ha, sözde örgütçülerden bir tanesi içeride yatıyor.

O da karşılıksız çekten!

Yetmedi,

Star gazetesi başta olmak üzere siyasal dinci ve Fethullahçı basın, **Baykal** hakkında yayımlanan kaset hakkında bana iftira atmaya çalıştı.

Oysa;

Tayyip'in **Zülfü Livaneli**'nin kasetini yayımlatma olayına baksalar, yöntemin aynı olduğunu görürlerdi.

9 Ağustos 2008 tarihli *Sözcü* gazetesinde **"Erdoğan'ın kara kutusu parayı buldu"** başlıklı yazıda, bir dönem Tayyip'in Belediye'den bu yana en yakın adamı olan, İstanbul Belediyesi Belediye İktisadi Teşekküllerinden BELTUR'un eski Genel Müdürü **Hikmet Nuri Bulduk**'un görev yaptığı sürede mal varlığını trilyonlara katlayarak gayrimenkul zengini olmasıyla ilgili bir haber yer alıyor ve şunlar aktarılıyordu:

"Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Özel Kalem Müdürlüğü görevinden sürpriz bir biçimde ayrılan ve memuriyet görevinden de istifa eden Hikmet Bulduk'a ait mal varlığı CHP tarafından TBMM'ye getirildi.

Erdoğan'a en yakın isimlerden biri olan ve 'kara kutu' olarak tanımlanan Bulduk'un, son dört yıl içinde değeri trilyonları bulan 5 ayrı gayrimenkul satın aldığı belirtildi."

Ev kirasının Başbakanlık tarafından ödendiği öne sürülen **Bulduk**'un mal varlığı, dönemin CHP Grup Başkanvekili **Kemal Kılıçdaroğlu**'nun tespitlerine göre şöyleydi:

Kadıköy Erenköy'de bağımsız daire...

11 Temmuz 2007 günü Kadıköy Küçükbakkalköy Gardenya 7 Plaza Sitesi'nde bir konut.

22 Ekim 2007 günü Ankara Çayyolu semtinde mesken.

5 Temmuz 2004 tarihinde gayrimenkullerine Gebze Birinci Bölgede bir mesken daha...

Bulduk, 25 Mayıs 2004 tarihinde Kadıköy Erenköy'de bir ev satın almıştı.

Tayyip'in kara kutusu olarak adlandırılan **Bulduk**'un eşi de İstanbul'da bir restoran zincirine ortak oluyordu.

Bulduk'un hünerleri bu kadar da değildi. 9 Ocak 2011 tarihli *Cumhuriyet* Gazetesinden **Şehriban Kılıç**, "**Bulduk, altın buldu**" başlığı altında, örtülü ödenekle gündeme gelen Başbakan'ın eski özel kalem müdürü, m cevharat, bilgisayar ve saat satışına başladığı Tayyip'in özel kalem müdürlüğünü yaptığı 4 yıl içinde servetine servet kattığını ve son olarak da 3 şirkete ortak, bir şirkete de yönetim kurulu  yesi olduğunu yazıyordu:

" rt l  ödenekle gündeme gelen Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın eski özel kalem müdürü ve örtülü  deneg n başındaki ikinci adam olarak bilinen Hikmet Nuri Bulduk bilgisayar, saat ve m cevharat satışlarına başladı.

2008 yılında dönemin CHP Grup Başkanvekili Kemal Kılıçdaroğlu tarafından gündeme getirilen ve örtülü  denek ile gündemden düşmeyen Hikmet Bulduk aradan geçen 3 yıl-da 3 şirkete ortak, 1 şirkete de yönetim kurulu  yesi oldu.

Aralarında Gold Teknoloji marketlerinin bulunduğu GSA Saat M cevharat Optik ve Kozmetik Sanayi Dış Ticaret Aş'ye Yönetim Kurulu  yesi olarak giren Bulduk, ardından da aynı grupta Eylül 2010'da GSA Kurumsal Hizmetler şirketi'ni kurdu. Bu şirkete 500 bin lira sermaye ile ortak olan Hikmet Bulduk aralarında Guess, Esprit, Diesel'in bulunduğu saat markalarının satışını yapıyor.

Bulduk, Eylül 2009'da çoğunluk hissesinin kendisine ait olduğu toplam 100 bin TL sermayeli Dört yildız Meşrubat şirketi'ne ortak oldu. Ardından da bir ay sonra yani Ekim 2009'da yüzde 50'si kendisine ait Hızlı Meşrubat Pazarlama şirketini kurdu."

Ne demişler?

Bal tutan parmağını yalar!

Ama bunlar bal küpünü köküyle götürdüler...

PIRLANTA VE MOTORİN VERGİSİ NİYE DÜŞTÜ?

O dönem CHP'nin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı olan **Kemal Kılıçdaroğlu** 4 Şubat 2009 tarihinde, *"Başbakan'a soruyorum. Ekrem Tosun'u tanıyor mu?"* diye bir sual yöneltiyordu.

Tayyip, bu soruya cevap verirken, **Kılıçdaroğlu**'nu yalancılıkla itham etmeyi unutmuyor ve şöyle konuşuyordu:

"Bugün gazetelerin bir tanesinde gördüm. 'Filanca' diyor, 'Başbakan'ın nesidir?' Ben bilmiyorum kimdir, nedir. Söyle bakayım ben de tanışayım. Böyle iftira olur mu? Bir isim koymuş, Filanca, Başbakan'ın nesidir? Ben ne bileyim ya. Tanımıyorum, bilmiyorum. Ne kanımda, ne ne-sebimde hiç tanıdığım, bildiğim birisi değildir."

Tayyip, aynı Ofer olayında ve diğerlerinde olduğu gibi *"Tanımıyorum, bilmiyorum"* diyordu ama sözlerinin daha yatsı olmadan gerçeği yansıtmadığı ortaya çıkıyordu.

Ekrem Tosun, Tayyip'in oğlu Bilal ile gelini Sema'nın **Cihan Kamer**, **Atasay Kamer**, **Simay Kamer**, **Çiğdem Kamer** ile ortak olduğu **Atagold** adlı şirkette temsilcileriydi. Mali Müşavir olarak da çalışan **Tosun**, şirkette onlar adına da her türlü imzaya yetkiliydi.

Tayyip Erdoğan'a yakınlığı ile tanınan **Cihan Kamer**, **Atasay Holding**'in sahibiydi. Denizlili bir kuyumcu ailenin çocuğuydu. Kamuoyunun gündemine ilk kez 2002 yılında, **Erdoğan**'ın mal varlığı açıklamasıyla geliyordu.

Erdoğan, AKP'yi kurduktan sonra, *"Mal varlığımdaki artış, çocuklarımda düğününde hediye edilen altınlardan kaynaklanıyor. Bu altınları Atasay kuyumculukta bozdurdum"* demişti. Bu tarihten sonra Tayyip'in yurtdışındaki

gezilerinin değişmez isimleri arasında **Cihan Kamer** de yer alıyordu.

Tayyip'in hayat felsefesi "**Al gülüm ver gülüm**" prensibine dayanıyor, bu kuralın yaşama geçirilmesinde "**Abi**" diye hitap ettiği **Kemal Unakıtan** yardımcı oluyordu.

Cihan Kamer grubu Tayyip'e mal varlığı davasında yaptığı kıyağın karşılığını fazlasıyla görüyor, ilk etapta milyar dolarlık 13 elektrik santrali ihalesini birden alıyordu.

Cihan Kamer aldığı ihalelerden dördünü hemen **Hamdi Akın**'a devrediyor, elini sıcak sudan soğuk suya sokmadan milyonlarca doları cebe indiriyor, bu ticari dehalıklarının sonunda dünyanın en zenginleri arasında yer buluyordu.

Hele Tayyip'in oğlu ve geliniyle pırlanta işine girince kim tutardı **Atasay**'ları...

"Sadece kadınların altıncı hissi vardır ve bu onları Atasay'a götürür" şeklinde reklamları olan **Atasay**, başta pırlanta olmak üzere değerli taşların ticaretini yapıyordu.

Tayyip'in oğlu ve gelininin **Atagold Kuyumculuk**'a ortak olması, 5 yıl önce hayata geçirilen ve çok tartışılan bir düzenlemeyi de yeniden gündeme getiriyordu.

AKP Hükümeti, başta **Tayyip** ve **Maliye Bakanı Unakıtan**'ın gayretleriyle 1 Ağustos 2004 tarihinde **KDV Yasası**'nı değiştiriyordu. Elmas, pırlanta, yakut, zümrüt, topaz, safir, zebercet, inci gibi değerli taşların **KVD**'si yüzde 18'den sıfıra indiriliyordu.

İlaç ve tıbbi ürünlerden yüzde 18 **KVD** alınırken, makaradan, ekmekten, simitten de **KDV** alınıyordu.

AKP; temel gıda maddelerine zam yağdırırken, repo, yatırım fonu ve bono gibi faiz geliri olan yatırım araçlarında büyük oranlarda vergi indirimine gidiyordu.

Yine AKP hükümeti yandaşlar için bereket tanrıçası olmaya devam ediyordu.

Başta **Cihan Kamer** olmak üzere, Tayyip'in aile dostları ile kasası **Remzi Gür, Sistem, Atlantis, Gürdeniz, Gürdoğan** isimli deniz nakliyat şirketleri kuruyorlardı.

Kurdular da ne oldular diye sormayın, ne olacak, pırlantadaki vergi indirimleri bu sektörde de hemen uygulamaya konuldu. Gemilerin çalışmasında en çok gider miktarı olan motorin, deniz nakliyat şirketlerine ÖTV'siz yani vergisiz verilmeye başlandı.

Bu kişilere adresli özel kararın hemen ardından Tayyip'in kardeşi Mustafa ile oğlu Burak önce bir denizcilik şirketi ve ardından da **Remzi Gür**'ün ortağı ve akrabası **Hasan Doğan**'dan taksitle bir gemi alıyorlardı. Üstelik gemiye yük taşıyacak müşteriler de hazırды.

Hasan Doğan da bu kıyağın ardından, önce *Star* gazetesinin Yönetim Kuruluna ve sonrasında Futbol Federasyonu Başkanlığı'na getiriliyordu.

SUİKAST PALAVRASI

2 Şubat 2011 tarihli *Hürriyet* gazetesinde M. Yılmaz, “İşte bu işi çok yadırgadım” başlığı altında son versiyon Tayyip’e suikast yalanı ile ilgili görüşlerini açıklıyordu:

“Dünkü gazetelerde Başbakan’a yönelik bir suikast ihbarının MİT tarafından ‘bir bilgi notu ile’ Başbakanlığa iletildiği haberi vardı.

MİT, bu bilgilerin; ‘teyit edilmeyen duyum ve ihbarlara dayandığını’ belirtiyor.

Teyit edilmeyen duyum ve ihbarlar söz konusu ise böyle bir girişim olmadığı sonucunu mu çıkarmalıyız?

Gazetelerdeki haberlerde kafa karıştıracak her şey mevcut!

Bulgaristan’da yaşayan bir emekli albay, ‘Kırmızı Kitap Çeçenistan’ yazarı bir general, o generalin Çeçenistan’dan getirttiği iki kiralık katil!

Bu bilgiler doğru ise MİT neden bir ‘bilgi notu’ ile yetinmiş ve bir operasyon ile bu hainliği planlayanları yakalayamamış?

Hadi diyelim ki ‘personel sayısı operasyon yapmaya yeterli değildi,’ neden bu bilgiyi Emniyet ile paylaşıp, hainleri yakalamamışlar?

Başbakanlık, kendisine iletilen bu bilgi notunu görünce İçişleri Bakanlığı’nın olanaklarını neden seferber etmemiş?

Ve neden bu bilgiler, Ergenekon Davası’na bakan mahkeme sorunca ortaya çıkmış?

Mahkeme bu konuyu sormasa, bu bir sır olarak mı kalacaktı?

Oldukça tuhaf bir durum olduğunu kabul etmemiz gerek..”

Bu yazının ardından, bir gün sonra, 3 Şubat 2011’de Mehmet Yılmaz yazısına şöyle devam ediyordu:

"MİT'in 'teyit edilmeyen duyum ve ihbarlara dayanan' suikast bilgisini Başbakanlığa göndermiş olması, önceki gün birçok gazetenin manşetindeydi.

Dün yer darlığı nedeniyle sormadığımız sorularla bugün devam edelim.

MİT, söz konusu olayın 'teyit edilemeyen duyum ve ihbarlara dayandığını' özel olarak vurguluyor.

MİT'e her gün bu türden kaç ihbar geliyor, bilemiyorum. Çok sayıda olmalı.

MİT'in görevlerinden biri de bu zaten: Kendisine gelen duyum ve ihbarları değerlendirmek. Ciddiyetini incelemek, ihbarın doğruluğuna ilişkin sonuçlar elde edince de bunun gereklerini yerine getirmek!

MİT'in bu görevini yerine getirdiğini varsaymalıyız, çünkü araştırmışlar ve duyum ile böyle olduğuna göre bunu neden ciddiymiş gibi Başbakanlığa bildirmişler?

Hatırlayacaksınız MİT daha önce de böyle bir şey yapmıştı. Doğruluğu kanıtlanmamış bir listeyi bilgi diye göndermiş, birçok gazetecinin yalan yanlış ihbarlarla zan altında kalmasına yol açmıştı.

Demek ki bu MİT için bir alışkanlık halini almış!

Öte yandan dün Radikal'in haberi de gösteriyor ki, ne Kısıklı'da suikast için 'kiralanan bir ev' var, ne Bulgaristan'da yaşayan bir emekli albay, ne de eylemin finansörü olduğu iddia edilen şahıs!

İddiada gerçek olan tek şey 'ihbar notu!'

Bunun gazetelere nasıl manşet olduğunu gerçekten merak ettim.

Gazetecilik standartlarında bir düşüşe mi işaret ediyor, Yoksa;

Seçim öncesi gerçek olmayan 'Başbakan'a suikast' haberleriyle AKP'ye oy toplama çabası mı?"

2 Şubat 2011 tarihinde Sözcü gazetesinden Mehmet Türker de suikast palavrası ile ilgili şunları yazıyordu:

"Aradan 3 yıl geçmiş, MİT'in doğrulanmayan bu duyuma ilişkin notu, bomba gibi gündeme düşüyor:

'Başbakana suikast hazırlığı!'

Vay canına!..

Tam da seçimlere 4.5 ay kala!..

Haberi kim patlatıyor?..

Başbakan'ın damadının başında olduğu holdinge ait gazete!..

Bu gazete haberi, 'Başbakan'a suikast hazırlığı bilgisi-ne ulaştık' diye veriyor!..

Ne büyük gazetecilik!..

Efendim, Recep Bey'in akrabalarının oturduğu, Üsküdar, Kısıklı'daki sokakta bulunan sarı bir apartmanın bodrum katı, vaktiyle bir Ergenekon sanığı tarafından kiralanmış, evin caddeye bakan kısmından iki tuğla çıkarılmış!..

Sonra ne olmuş?..

Hiiiç!..

Ağırlıklı olarak yandaş gazeteler haberin peşinde!..

Sevgili Başbakanları için suikast hazırlığı yapılmış!..

Ne zaman? 3 yıl önce!..

Ve doğrulanmamış!..

MİT doğrulanmasa bile böyle bir notu ilgili kurumlara göndermiş!

Ama seçime beş kala Recep Bey için çok iyi bir propaganda ve 'mağdur edebiyatı' yapma fırsatı!"

Gelmiş geçmiş en büyük devlet adamı Recep Bey bu memleket için kelle koltukta çalışıyor!..

Ülkeye ileri demokrasiyi getiren sultanımızı Allah korumuş!..

Daha önce de benzer senaryo **Recep Bey**'in muavini **Manisalı** (Siirtli) **Bülent** için yazılmış, değerli devlet adamı suikasttan kıl payı kurtulmuştu.

Evinin bulunduğu sokakta tatbikat yapan suikastçı (!) subaylar polis tarafından yakalanmış, acemi suikastçılardan biri krokinin bulunduğu kâğıdı yutmuş veya yutmaya çalışmış (orası hâlâ belli olmadı), Türkiye'de yer yerinden oynamıştı!..

Bu nedenle Özel Kuvvetlerin Kozmik Odası basılmış, burada arama yapan yargıç da şüpheli bir araç tarafından takip edilirken, polis suikastçıları suçüstü yakalamıştı!..

Suikastçılar **aşçıyla elektrikçi** çıkmış, araçta suikastta kullanılacak bol miktarda **soğan-patates** bulunmuştu!..

Sonra?..

Sonra bunların hepsinin düzmece olduğu anlaşılmıştı!..

Ne soruşturma açıldı, ne de bir daha ses çıktı!..

Unutuldu gitti!..

Recep'e suikast hazırlığı, **Bülent**'inki kadar bile değil!...

MİT duyum almış, araştırmış, **doğrulatamamış, ancak çalışma sistemi gereği bunu ilgili kurumlara bildirmiş!..**

Aradan 3 yıl geçiyor, doğrulanmayan, yani aslı astarı olmayan bu duyum Recep Bey'in damadının gazetesinde çok önemli bir gazetecilik başarısı gibi manşet oluyor, diğer yandaş gazeteler de haberin üzerine atlıyor, iktidar yalakası besleme yazarların kaleminden kan damlamaya başlıyor!..

Valla 40 yıl düşünse kimsenin aklına gelmezdi!..

2007 yılında "**doğrulanmayan bir suikast hazırlığı duyumu**", 2011 yılında gündemi değiştiriyor, görülmemiş bir komedi sahneleniyor!..

Mağdur edebiyatıyla gelip saltanat kurdular ama yine de mağdur edebiyatından vazgeçemiyorlar.

Spekülatif Haber

MİT'in Tayyip'e suikast düzenleneceği raporu (!) hakkında konuşan İçişleri Bakanı **Beşir Atalay**, raporu inandırıcı bulmadığını şu sözleri ile açıklıyordu:

“Doğrulanmış ve açıklanmış bir şey değil. Bizim çalışmamız içinde olan bir konu değil. Bunu spekülatif bir haber olarak değerlendiriyorum.”

Bu açıklama da şunu gösteriyordu ki;

Artık;

Suikast palavralarına Tayyip'in bakanları bile inanmıyor, **“spekülatif”** yani **“kurgu”** diyordu.

DÖRT GÜNLÜK KAYBOLUŞUN SIRRI

Güya MİT'in suikast ihbarı yaptığı günlerde Tayyip, seçim çalışmalarının yorgunluğunu atmak için 25 Temmuz 2007 tarihinde devletin ana uçağı ile Antalya'ya tatile çıkıyordu.

26 Temmuz Perşembe günü Antalya Havalimanı'na gelen Tayyip ile Emine gazetecileri atlatarak Serik İlçesine bağlı Belek Beldesindeki Rixos Premium Hotel'e geçti. Başbakanlık korumaları gazetecilerin görüntü almasını engellemek için büyük çaba gösterdi. **Fethullah Gülen** için "*Benim idolüm*" diyen İş adamı **Fettah Tamince**'ye ait otelde özel villada kalan Tayyip ve ailesi 4 günlük tatilin ilk gününde dışarı çıkmadı.

27 Temmuz Cuma günü oteldeki keyfinden vazgeçemeyen Tayyip, **cuma namazına bile gitmedi**.

28 Temmuz Cumartesi günü Tayyip ve Emine Rixos'un sahibi **Tamince**'nin lüks yatıyla denize açıldı.

29 Temmuzda otelde keyif yapan Tayyip ve ailesi 30 Temmuz'da Ankara'ya döndü.

Yani suikast bahane, devlet ve millet kesesinden tatil şahaneydi.

O nedenle suikast ihbarlarını da hep Tayyip ve çevresi kendi kendilerine yapıyorlardı.

Tayyip, suikast ihbarlarını sadece mağdur edebiyatı yapmak için mi yaptırıyor zannediyorsunuz? Bu ihbarlar sonucunda hem 7 yıldızlı tatiller yapıyor, hem otellerinde tatilini geçirdiği işadamlarına ihale üzerine ihale verdirerek kazancına kazanç katıyordu.

Tayyip'in otellerinde krallar gibi ağırlandığı **Tamince**'nin ortağı olduğu 10 şirketin son 9 yılda, devlete kurumlar vergisi olarak hiç vergi ödememesi tepkilere neden oluyordu. Dönemin CHP Grup Başkanvekili **Kılıçdaroğlu**, Başbakan **Erdoğan**'ın Doğan Holding Yönetim Kurulu Başkanı **Aydın**

Doğan'ı Al Capone'a benzettiğini anımsatarak, **Tamince'nin** "yatırım mucizesinin" incelenmesi gerektiğini vurguluyordu.

Kılıçdaroğlu, vergi şampiyonu olanların incelendiğini belirterek, *"vergi şampiyonu listesinde olmayan ve hiç vergi ödememiş olanların incelenmesi anlam taşır"* dedi.

Kılıçdaroğlu, **Tamince'nin** 10 şirketinin 9 yıl boyunca hiç vergi ödememesinin nedeninin yatırım da olabileceğini, bilinmeyen gelişmelerden de kaynaklanabileceğini kaydediyor ve şöyle devam ediyordu:

"Fakat yatırım öncesinde ne kadar vergi ödendiğinin de açıklanması gerekiyor. Bu kadar kısa sürede zenginleşmenin, bunca mal varlığının oluşabilmesi için ciddi kazançlar ve ödenen vergiler olması lazım. Tamince'nin mal varlığının inandırıcı gerekçesi olmalıdır."

Prof. Dr. Şükrü Kızılot da, genellikle yatırım yapanların kazanç elde etseler bile vergi ödemeyebildiklerini belirterek, *"Yaklaşık 2 yıl öncesine kadar yatırım indirimi diye adlandırılan bir teşvik vardı. Buna göre, turizm yatırımlarında oran yüzde 100 olarak belirlenmişti. Yapılan yatırım harcaması kadar kazanç elde edilmediği sürece vergi ödenmiyordu. Ancak son 2 yıldır yatırım indirimi adı altında verilen teşvik kaldırıldı"* şeklinde açıklamalarda bulunuyordu.

Antalya Lara'daki Termal Park Projesi'nde, ilk ihalenin nedensiz iptalinin ardından hiçbir değişiklik yapılmadan çıkılan ikinci ihaleyi, Başbakan **Erdoğan** ve ailesini günlüğü 9 bin 500 dolarlık suite ağırlayan **Fettah Tamince** kazanmıştı.

Tayyip, sadece bayramlarda mı son derece lüks otellerde tatil yapıyor, eğlencelere katılıyor?

Olur mu, yakışır mı?

Hıristiyan vatandaşlarımızın Noel'lerini kutladı diye dinci basın, eski Cumhurbaşkanı **Sezer**'i neredeyse "kâfir" ilan ediyordu.

Ancak;

Tayyip, Hıristiyanların Noel'ini kutlamakla kalmayıp, kendi de kutlamalara fiilen iştirak ederken hiç sesleri çıkmıyordu.

Dinci *Vakit* gazetesi 31 Aralık 2009 tarihinde "**Noel'i kutlamak küfür**" başlığı altında, Süleymaniye Camii emekli vaizi **Ali Rıza Demircan**'ın; "**Çeşitli felaketlerin ve rezilliklerin yaşandığı yılbaşı kutlamalarının mekruh, haram ve küfür olduğu**" şeklindeki sözleri ile birlikte şu açıklamalarına da yer veriyordu:

"Bir Hıristiyan âdeti olan yılbaşı, nüfusunun %99'u Müslüman olan ülkemizde yanlış anlaşılmalara, özentiler ve kartel medyasının propagandası ile bir özentili haline getirilmek isteniyor..."

"Yılbaşının Müslümanlar için dini ya da tarihi bir meşruiyeti yoktur."

Demircan, inanç ve değer yargıları konusunda yabancılarla benzemenin; mekruh, haram ve küfür olduğunu da kaydediyordu.

Vakit gazetesinin haberinin yayımlandığı aynı gün Tayyip, ailesi ile birlikte, bu ülkede trilyonlar kazanmasına rağmen sırtını Tayyip, Fethullah ve Abdullah'a dayayarak vergi ödememesiyle ünlünen **Fettah Tamince**'nin Antalya Belek'teki Rixos Premium Otel'inde 2010'u karşılamak için hazırlıklar yapıyordu.

Tayyip, Emine, küçük oğulları Bilal, gelini Reyhan ve torunu Ömer Tayyip, yılbaşını kutlamak için geceliği 7 bin 600 euro olan Hector Villalarında kalıyordu.

Tayyip ve ailesinin kaldığı Belek'teki Rixos Premium Otel'de konaklayanlar için hazırlanan yeni yıl eğlencesi akşam saat 8'de başlıyordu. İstanbul Gelişim Orkestrası ve DJ Performans konukları eğlendiriyor, içkiler su gibi akarken, gece yarısı başlayan parti ise sabaha kadar devam ediyordu.

TAMİNCE'YE ÜSTÜN HİZMET ÖDÜLÜ

TBMM Başkanlık Divanı, Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan**'ın otellerinde tatil yaptığı işadamı **Fettah Tamince**'ye "Üstün Hizmet Ödülü" verme kararı da aldı. Komisyonadaki AKP'li üyelerin oyu ile seçilen **Fettah Tamince**'nin son ortaya çıkan vukuatı ise sahte imza!

20 Haziran 2010 tarihli *Aydınlık* bakın bu konuda neler aktarıyordu:

"Tamince, ortağı olduğu şirketin genel kurulunda kendisini başkanlığa seçtirmek için 'hazirun' (toplantıda hazır bulunanlar) listesine müdahale etti. Fettah Tamince, ana hissedarlar Tefvik Arif ve Refik Arif'i Genel Kurul'da bulunmadıkları halde orada gösterdi ve onların yerine sahte imza attı.

Tamince, sahte imza ile kendini şirket Yönetim Kurulu Başkanlığına seçtirmekle kalmadı; şirket adına kendisi için 'Her konuda imzaya tam yetkili' kararı aldırdı.

Durumu kendilerine gelen bir fakstan öğrenen Bilge Turizm şirketi sahiplerinin avukatı, 'Müvekkilimiz bu toplantılara hiçbir şekilde katılmadığı halde hazirun cetvelinde katılmış gibi gösterilmiştir' dedi.

Tutanağa geçirildi.

Toplam 3.5 milyon paylı Bilge Turizm Ticaret AŞ'de Tamince'ler, sadece 26.200 pay (yüzde 1'den az) ile ortak. Şirketin yüzde 99'u Tefvik Arif ve Refik Arife ait. Kazak asıllı Arifler, Amerika'da yaşıyorlar. Şirket, Antalya'daki Labada Otel'i'nin de sahibi.

Ariflerin avukatı Tefvik Adnan Gür, durumu o dönemde tutanakla şirketin genel kurulunda karar defterine geçirdi.

19 Temmuz 2007 tarihli karar defterinden, sahteciliğin bir defaya mahsus olmadığı anlaşıyordu. 2003'teki olağan ve 2004'teki olağanüstü genel kurullarda da şirketin asıl sahibi

Arifler katılmadıkları halde, hazirun cetvelinde katılmış gibi gösterilmişti.

Bütün bunları saptayan Av. Gür, şirket bilançosunu onaylamadı. Daha sonra yapılan genel kurulda Bilge Turizm AŞ yönetimi Vakıf Arif, Refik Arif ve Gündüz Akdeniz'den oluşturuldu.

Bilge Turizm AŞ'nin, Fettah Tamince'nin yönetiminde olduğu 2004 yılından 2008 yılına kadar sıfır vergi matrahı açıkladığı ortaya çıktı. Şirket Tamince'nin elindeyken hep zararda gösterilmiş, böylece hiç vergi ödenmemiş.

Fettah Tamince'nin yönetim kurulu üyesi ve başkanı olarak görev üstlendiği, yüzde 1'den yüzde 56'ya kadar değişen oranlarda paylarının bulunduğu şirketlerin on yıldan beri kurumlar vergisi ödemediği saptandı."

Fettah Tamince, Antalya Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nı 29 Mart seçimlerinde kaybeden **Menderes Türel**'i danışman olarak şirketine aldı.

Türel, ihalesi daha sonra yargı kararıyla iptal edilen **Lara Park**'ı kendisine veren isim...

Ne güzel değil mi, al gülüm ver ödülüm pardon gülüm.

Tamince, Rusya'nın el koyduğu Fethullahçı okulun sahibi görünen **Tolerans Vakfı** kurucularından.

Tamince, 26 Nisan 2004 günkü *Hürriyet* gazetesinde yayımlanan **Yener Süsoy** ile röportajında, **Fethullah Gülen** ile ilişkileri konusunda şunları söylüyordu:

"Fethullah Hoca benim için bir değerdir, bir idoldür; sık sık Amerika'ya gidip ziyaret ediyorum. Lisedeyken vaazlarını dinlemek için Antalya'dan İzmir'e giderdim."

SUİKASTÇI FARE

Tayyip'i övme kitabına demeç üzerine demeçler veren Hasan'da malzeme bol. Maşallah çenesi de oldukça düşük, konuştuğu konuşuyordu...

Hasan gelişi güzel konuşmakla kalmıyor, suikastçılar arasına bir de fareyi katıyordu.

Nasıl mı?

Hadi gelin bir de Tayyip'e fareli suikast masalını ondan dinleyelim:

"Her şey çok normal giderken bile benim aklım, İsviçre'den kalkıp, apar topar Türkiye'ye gelmeme sebep olan o 'meşum istihbarat'ta. Bunca gelen gidenin arasında tehlikenin nereden ve kimden geleceğini kestirmek hiç kolay değil. Her şeyden, herkesten kuşku duymak zorunda kalıyorum.

Bir gün genç bir mahkûm geldi, hapishaneye. Son derece atletik yapılı, sıırım gibi bir çocuk. Dosyasına baktım, 'görevli memura mukavemetten' ceza almış. Gardiyana, 'Bu çocuk şu köşedeki kameranın altında yapsın görüşmelerini' dedim. Ayrıca 'Gözün üstünde olsun' diye de tembihledim. İşin gari-bi, çocuğun ziyaretçileri de kendisi gibi; genç ve atletik.

Bir süre sonra ortada ters bir şeyler döndüğünü anlayan bu arkadaş, gelip durumuyla ilgili açıklama yaptı: Kendisi dövüş ustasıymış; ziyaretine gelenler de sahip olduğu spor salonuna devam eden öğrencileri.

Ziyadesiyle huylandığım bir diğer mahkûm da askerliğini yeni bitirdiğini söyleyen bir gençti. Mahkûmiyetinin ilk günü bana gelip yekten 'Tayyip Bey'e hizmet etmek' istediğinden falan söz etti. İznim olursa bizim koğuştta kalmak istiyordu. Referans olarak, Refah Partisi zamanındaki Kartal İlçe Teşkilatı'nı göstermişti; soruşturduk, tanıyan kimse çıkmadı.

Gardiyandan dosyasını istedim. Suçu, 'emre itaatsizlik'ti ve tesadüfe bakın ki, tam dört aylık hapis cezasına çarptırılmıştı. Başefendi bizi kırmadı; bu arkadaşın, görüş günleri haricinde koğuşundan dışarı çıkarılmaması için yaptığımız ricayı, anlayışla karşıladı.

Asıl sıkıntıyı da başka hapishanelerden Pınarhisar'a tayıni çıkan infaz koruma memurları konusunda yaşıyordum. Dışardan geldikleri için kimin nesi olduklarını bilmemiz mümkün değil; bu da haliyle huzursuzluk yaratıyor insanda.

Tedbirli davranmanın, zaman zaman sıkıntılara yol açtığının farkındayım; fakat tedbirsizliğin nelere mal olacağını bildiğim için de sürekli teyakkuz halindeyim. Gündüzleri neyse de gece olunca, hassasiyetim bazen beni bile yoruyor...

Bir gece, bahçeden gelen bir çıtırtı duydum. Kulak kabarttım; kısa aralıklarla devam eden bir çıtırtıydı. Ses, Tayyip Bey'in de dikkatini çekmişti.

Bahçede çıtırtı çıkartabilecek herhangi bir hareketliliğin sensörler tarafından algılanması gerekiyordu. Oysa alarm çalışmamıştı. Bu durumun bir tek açıklaması vardı: Bahçeye kurduğum sistem, devre dışı bırakılmıştı.

Geldiler diye mırıldandım kendi kendime: önceki teşebbüslerinin boşa çıktığını görünce, bu sefer işi ciddiye alıp, 'tim' gönderdiler!

Yemek yapmakta kullandığım bıçaklardan en cesametlisini kapıp, koğuşun bahçeye açılan kapısında mevzilenmiştim. Reis, çalışma masasından meraklı gözlerle beni izliyor.

Bahçedeki ses kesilmiş, fakat aynı çıtırtı şimdi koğuş kapısında başlamıştı. Sanırım kapıyı yokluyorlardı. Öyle gerginim ki; çelik bir yay gibiyim. Son kez, göz ucuyla Tayyip Bey'e bakıyorum, o gayet sakin; kollarını göğsünde kavuşturmuş, arkasına yaslanarak beni seyreliyor.

Kapının sürgüsünü usulca geri çektim. Planım basit: Kapıyı aniden açıp, yaratacağım şaşkınlıktan yararlanarak karşıma ilk çıkan, muhtemelen siyah giysili, kar maskeli ele-

manı haklayacağım. Elinden alacağım silahla da diğerlerine saldıracağım.

İçimden üçe kadar sayıp, 'Bismillah!' diye haykırarak, hızla kapıyı açtım!

Bu hareketimin şaşkınlık yaratacağı konusunda yanılmamıştım. Karşımda, ne yapacağını bilemez halde donup kalmış bir tarla faresi, gözlerini kırpıştırarak bana bakıyordu. Bacaklarımdaki yayın, birden boşaldığını hissettim; fare ayağımın altındaydı.

Başımı içeri uzatıp, Reis'e seslendim:

'Fareymiş!'

'İyi...'

'Öldürüyorum!'

'...'

Ayağımı, nasıl bir hırsla bastırıdıysam..."

Hasan, mangal yapa yapa, mangal yürekli olmuş çıkmış...

Çıkar!

Çıkmalı!..

Şimdi Hasan'ın açıklamalarına tekrar bakalım:

Önce;

"Bir gece, bahçeden gelen bir çıtırtı duymuş."

Kulak kabartmış, kısa aralıklarla devam eden bir çıtırtıymış...

Üstelik Tayyip de bu sesleri işitmiş...

Bozacının şahidi şıracı!

Sonra;

Cezaevinin bahçesine tutuklu Tayyip'in kurduğu sistem çalışmayınca, devre dışı bırakıldığını anlamış.

Her yanından zekâ fişkırıyor ya...

“Geldiler” diye mırıldanmış kendi kendine. Önceki teşebbüslerinin boşa çıktığını görünce, bu sefer işi ciddiye alıp, ‘tim’ gönderdiler diye içinden geçirmiş!

Üfff ki, ne üfff!..

Bak sen şu askerlere, Tayyip’i cezaevinde öldürmek için **“tim”** bile gönderiyorlar; ama unuttukları bir şey var, zira orada Hasan var!..

Hasan!...

O işler o kadar kolay mı?

Değil (!)

Tim dediğin ne ki?.

Özel kuvvetlerin olursa 5 kişiden oluşuyor, diğer birimlerde 13 ile 20 kişi arasında!..

Taekwandocu Hasan için bunlar vızıltı!..

Bakın mangal yürekli (!) Hasan ne yapıyor:

Kapının sürgüsünü, içeriden usulca geri çekiyor. Çekiyor ama kapı dediği dışarıdan gardiyan tarafından açılması gereken cezaevi kapısı; çaktırmayın, yemiş gibi yapın...

Planı da oldukça basitmiş:

Kapıyı aniden açıp, yaratacağı şaşkınlıktan yararlanarak karşısına ilk çıkan, muhtemelen siyah giysili, kar maskeli elemanı haklayacak!

Sonra;

Elinden alacağı silahla da diğerlerine saldıracak...

Gülmeyin,

Vallaha bu cümleler noktası virgülüne kadar Tayyip’i övme kitabından alındı.

Kitabın yazarları; Tayyip’in danışmanı, halka ve parlamentoya yaptığı konuşma metinlerini yazan ve İstanbul

Milletvekili olan **Hüseyin Besli** ile bir şair. Üstelik kitap piyasaya çıkmadan önce Tayyip tarafından titizlikle (!) incelenmiş ve onaylanmış...

En heyecanlı (!) yerinde kitabı bıraktık; hadi tekrar dönelim kitaba;

Hasan; kapıyı aniden açınca ne yapacak?

Timciler hıyar ya, onun bu hareketinin yaratacağı şaşkınlığın ardından donup kalacaklar... Sonra da Hasan bu durumdan yararlanarak karşısına ilk çıkan, muhtemelen siyah giysili, kar maskeli elemanı haklayacak...

Hepsini anladık da... Her ne kadar muhtemelen dese de, karşısına çıkacakların siyah giysili kar maskeli olduklarını nereden çıkarıyor?

Bunun cevabı yok... Herhalde bunu yazanlar, o sırada Özel Kuvvetlerin kozmik odasına baskını televizyondan izliyorlardı.

Hele konunun sonundaki fare olayı, Hasan'ın ve Tayyip'in ruh hallerinin tam bir yansıması!

Hasan, kapının sürgüsünü usulca geri çekmiş. Planı basitmiş: Kapıyı aniden açıp, yaratacağı şaşkınlıktan yararlanarak karşısına ilk çıkan, muhtemelen siyah giysili, kar maskeli elemanı haklayacak. Ellerinden alacağı silahla da diğerlerine saldıracak.

Bu düşüncelerle;

İçinden üçe kadar sayıp, “Bismillah!” diye haykıracak, hızla kapıyı açmış!

Hasan, hızla kapıyı açıyor, karşısında gözlerini kırıştıracak duran bir fare!

Bu nasıl fareyse o hareket karşısında kaçmıyor, gözlerini kırıştıtarak Hasan'a bakıyor...

Sanki yeni bir “love story” doğuyor!..

Fare ve Hasan!..

Tabii; bu arada Hasan’ın dile getiriş biçimine bakınca, gariban farenin donmuş olduğunu ama gözlerini kırıştırdığını anlıyor ancak gene de şaşırıyorduk. Her tarafı donan farenin demek ki gözleri donmamış...

Hasan, gerilmiş yay gibi ya hemen fareyi patilerinin altına alıyor, kedi cinsinden gelme mi nedir?

Sonra...

Başını içeri uzatıp, Reisine sesleniyor:

“Fareymiş!”

Reisi de yanıtlıyor:

“İyi...”

Ve...

Reisinden aldığı emirle de fareyi öldürüyor.

Peki, bu zırvaları anlatanları, insanlarımıza yutturmak isteyenleri bir tarafa bırakırsak;

İnsanın bu herzelere inanması için, herhalde fare beyni kadar beyne sahip olması gerekiyordu.

Tayyip ve Hasan insanları yanıltmanın yolunu bulmuş, dolu dizgin gidiyorlardı.

Her ikisi de, kendilerini parlatmanın en kolay yolunun bu tür masallar olduğunu keşfetmişlerdi.

Bakın Tayyip’e övgü kitabında, **Ergenekon** iddianamele-
rindeki “gizli tanık”ın Tayyip’e karşı suikast yalanına nasıl yer veriyorlardı.

“Yorumsuz:

Erdoğan’a Cezaevinde Suikast Planı!”

Ergenekon soruşturmasının ikinci iddianamesinin ek klasörlerinde yer alan 9 gizli tanığın ifadeleri vahim.

İkinci iddianamenin ekleri arasında Hisar kod adlı bir başka gizli tanık şu iddiayı ortaya atıyor:

'Erdoğan, Pınarhisar Cezaevi'nde yattığı sırada öldürülecekti. Bu Suikast için Remzi ve Fadıl adlı iki gardiyan Pınarhisar'a tayin edildi. Ancak son anda suikasttan vazgeçildi.

Erdoğan'ı kendileri mi öldürecekti yoksa katillere yardımcı mı olacaklardı, bunu net olarak bilemiyorum..."

Adi bir suçtan hapishaneye giren Hisar'ın, tanık olduğunu iddia ettiği diyaloglar şöyle:

"Kırklareli'ndeyken Mustafa Duyar ile tanıştık. Daha sonra cezaevine Vedat Ergin getirildi. Bu kişilerin Duyar'ı öldüreceğini duydum. Konuyu hapislane yönetimine ilettim. Ama hiçbir önlem almadılar. Sonra Ergin ve adamları beni tehdit etti. Duyar bu sırada başka cezaevine naklini istedi ve Afyon'a gitti. Daha sonra Ergin'in adamları Afyon Cezaevi'nde onu öldürdü. Erdoğan, Kırklareli Pınarhisar Cezaevi'nde tutukluydu.

Bizim cezaevindeki Remzi ve Fadıl isimli gardiyanların tayini bu hapishaneye çıktı. Bu kişilerin Erdoğan'ı öldüreceği konuşuldu. Hatta bunu Zafer isimli gardiyan da söylemişti. Ancak öldürmeden vazgeçildiğini yine kendisinden duydum."

Şimdi gelelim aklımıza takılan sorulara cevap aramaya:

Kitabı yazan herhangi biri değil, Hüseyin Besli; AKP kurucusu ve AKP İstanbul Milletvekili!..

Başka?

Tayyip'in İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminin öncesinden bugüne kadar basın başdanışmanlarından...

Üstelik Tayyip'in yaptığı konuşmaların metninin yazarı.

Kaldı ki kitabın denetleyicisi Tayyip, yani T.C. Başbakanı!..

Tabii bu arada **Besli**'nin sicilini unuttuk, hatırlatalım:

“Cürüm işlemek için oluşturulan çetenin elemanı olmak, görevini kötüye kullanmak, zimmet, ihalelere fesat karıştırmak ve kamu kurumlarını dolandırmak.”

Şimdi bu **Hüseyin Besli**'nin yazdığı kitapta, gizli tanık beyanına dayanılarak, Tayyip'e suikast yapmak için **Remzi ve Fadıl** adlı iki gardiyanın **Pınarhisar'a tayin edildiği** iddia ediliyordu.

O halde soralım:

Remzi ve Fadıl hakkında herhangi bir takibat yapıldı mı, yapıldıysa sonucu ne çıktı?

Hatta bu iddiaları ortaya attığı söylenen bir diğer isim, **Zafer** adlı gardiyanın ifadesi alındı mı?

Bu yapılan işlemlerden alınan sonuçlar neden kitaba konulmadı?

Konulmaz, konulamaz... Zira siyasal İslamcılarda atmanın sınırı yok.

Ergenekon iddianamelerinde yer alan gizli tanıkların birçoğunun, namus, şeref, haysiyet gibi kavramlardan uzak, dünyada beklentisi kalmamış, en az bir-iki müebbet cezası almış, para ve vaat karşılığı insanlara her türlü iftirayı atabilecek karakterde insanlar olduğu ortaya çıkmıştı.

Gizli tanıklardan birinin; kendi öz yeğenini erkeklere pazarlamaktan, ablasını öldürmekten, Danıştay olayına karışmaktan, **Atatürk'e** hakarete kadar birçok suçtan sabıkalı olduğu ortaya çıkmıştı.

Kendisine, F Tipi elemanları ve bazı AKP'lilerden oluşan bir grup polis ve yine birtakım adliye mensubu hâkim ve savcılar tarafından, cezaevinden kurtulmanın yolunun suçsuz insanlara iftira atmaktan geçtiği öğretilmişti.

O da yalanlarına yalan katarak hünerlerini sergilemeye çalışıyordu.

Bir diğer gizli tanığın ise, PKK'lı ve Apo'ya kadın sağlayan bir muhabbet tellalı olduğu belgelenmişti.

Ergenekon iddianamelerinde PKK'lılardan, DHKPCilerden, 2. Cumhuriyetçiler, Siyasal Dinciler ve Fethullahçılardan oluşan bir gizli tanık sürüsü ile **Atatürkçü** insanlara iftira atılarak baskı ve sindirme yapılmaya çalışılıyordu.

Dolayısıyla gizli tanıkların birçoğunun attığı iftiraların kanıtının olup olmadığına bakılmadan, **Remzi**, **Fadıl** ve **Zafer** adlı gardiyanlar hakkında yapılan soruşturmaların sonucu yansıtılmadan insanlar yanıltılabilir mi?

Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanına hiç yakışır mı?

Böyle kitap yazılır mı?

Bu yazılana kitap denilebilir mi?

Zaten Tayyip'i cilalama kitabındaki yazılanları kimse yemediği için, satış listelerinde ilk ona bile giremedi.

“ONU HAPİSHANEDE SUSTURACAĞIZ”

Gördünüz mü? Tayyip’in adamlarına ve suikastlara daldık, esas suikastı (!) ve kitabı unuttuk. Hadi tekrar kitapta kaldığımız yere dönelim:

“Hasan Yeşildağ, konsolosluktaki işlerini bitirmiş, çıkmak için kapıya yönelmişti. Güvenlik bankosunda oturan polis memurunu görünce durdu:

‘Cengiz abi burada mı?’

‘Yukarıda.’

‘Hazır yolumuz düşmüşken, uğrayıp bir selam vereyim’ dedikten sonra, polis memurunun bir şey söylemesini beklemeden asansöre yöneldi.

Normalde, randevu almadan kimse yukarıya çıkamazdı.

Cengiz Bey’le içli dışlı olduğunu bildikleri için, kendisini bu kuralın dışında tutuyorlardı.

Cengiz Bey, Hasan’ı karşısında görünce sevinmişti. Odada kendinden başka asker tıraşlı, koyu takım elbiseli iki kişi daha vardı.

‘Hasan’cığım, hoş geldin!’ dedi. ‘Buyur otur, seni misafirlerimle tanıştırayım: Türkiye’den geliyorlar. İki de bizden emekli. Çok değerli ağabeylerimiz!’

*Konuşmaya pek hevesli görünmeyen misafirler, tanışma faslı biter bitmez televizyondaki haberlere dalmışlardı. Spiker, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı’na verilen hapis cezasının Yargıtay tarafından onaylandığını söylerken, arka planda **Tayyip Erdoğan**’ın görüntüleri yer alıyordu.*

Cengiz Bey, yüzünü tiksintiyle buruşturarak misafirlerine döndü:

‘Yahu, kesemediniz gitti, şu herifin sesini!’ dedi. ‘Bak, hâlâ konuşup duruyor!’

Misafirlerden, yaşlı olanı;

'Merak etme!' diye, cevap verdi. Sesi boğuk ve hırıltılıydı.

'Az kaldı... Hapishanede bitireceğiz işini!.'

Hasan Yeşildağ, duyduğu sözlerin dehşetiyle donup kalmıştı.

Kulaklarına inanamıyordu!..

'Adamlardaki pervasızlığa bak!.' diye geçirdi içinden.

'Cinayete azmettikleri yetmezmiş gibi, ulu orta dillendirmekten de zerre kadar çekinmiyorlar.'

O odada biraz daha kalırsa, gittikçe artan tedirginliğinin kendisini ele vereceğinden korkarak toparlanmaya çalıştı.

Cengiz abisi, Tayyip Bey'le tanıştığından habersizdi.

'Müsaadenizle' dedi. 'Benim kalkmam lazım; gecikirsem trafiğe takılırım.'

Asansöre doğru yürürken, başı zonkluyor, bacaklarının titremesine mani olamıyordu. Tamamen tesadüf eseri olarak elde ettiği bu bilgi, hayati önemi haizdi:

Çünkü,

Cengiz Alkan, MİT İsviçre sorumlusuydu!.."

MİT'TEN TAYYİP'E SUİKAST

Kitaba göre, **Cengiz Alkan**, MİT İsviçre sorumlusuy-muş!..”

Ya Hasan Yeşildağ?

Adı, kanun dışı işlere bulaşmış, kendi ve kardeşleri çetecilikten yargılanmış, mafya yapılanması halinde olan biriydi.

Şimdi!..

Tayyip'i yağlama kitabına ara verelim ve aklımıza takılan soruları soralım:

Tabii ki, adli sicili kabarık **Hasan Yeşildağ** ile Tayyip'in ilişkisi normaldi.

Normal olmayan, **Hasan**'ın komşu ziyaretine gider gibi, Milli İstihbarat Teşkilatı İsviçre sorumlusunun odasına girmesi-ydi. Kaldı ki komşu ziyaretlerinde bile önceden haber verilir. Böyle salla pati misafirlik olmaz.

Öyle ya;

İsviçre'de yaşayan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları, aynı **Hasan** gibi çat kapı o ülkedeki MİT sorumlusunun odasına girebiliyor mu?

Bırakın odasına girmeyi oradaki vatandaşlarımız MİT sorumlusunun isminin **Cengiz Alkan** olduğunu biliyorlar mı?

MİT'in İsviçre sorumlusu olduğu ileri sürülen **Cengiz Alkan** ve yanındakiler nasıl bir istihbaratçılardır ki, **Hasan**'ın Tayyip'e bu denli yakın olduğundan haberleri yok da onun yanında Tayyip'e suikast yapacaklarını açıklıyorlar?

Yine aynı istihbaratçılar, özellikle MİT sorumlusu ile “**abikardeş**” ilişkisi içinde olduğu **Hasan Yeşildağ**'ın, Tayyip'e ne derece yakın olduğunu bilmez de, aynı ortamda Tayyip'in işini hapis-hanede bitireceklerini söyler?

Böyle şey olur mu?

Normalde olmaz!

Hiçbir istihbaratçı, yapmayı planladıkları böyle bir eylemi ulu orta söylemez.

Ama;

Hasan'a göre söyler!

Zira;

Hasan Yeşildağ, MİT'çi Cengiz'in yanındakileri "as-ker tıraşlı" olarak tanımlarken, hem askere vurmayı hem de Tayyip'e yağ çekmeyi son haddine çıkararak kendine çıkar sağlamanın yollarını da arıyordu.

Öyle ya;

Asker tıraşlı MİT'çilerin Tayyip'e suikast yapmasını ön-leyecek, böylece Tayyip, hayatını Hasan'a borçlu olacaktı.

Hasan Yeşildağ, Tayyip'in çocukluğundan bu yana korkak, pısırsık, ödle, silik, ürkek yapısını bildiği için ve onun bu özelliklerinden Fethullahçı polisler, adliyelerdeki F tipi elemanlar, dinci, Fethullahçı ve 2. Cumhuriyetçi basın ve diğ-erleri gibi azami olarak faydalanmak istiyor, böylece senaryo üzerine senaryo yazıyordu.

Hadi gelin, Hasan Yeşildağ başta olmak üzere, parlat-ma kitabının yazarı AKP Milletvekili Hüseyin Besli ve ki-taptaki baş oğlan Tayyip'e bir soru daha soralım:

Hasan, İsviçre'de elini kolunu sallayarak nereye giriyor-du?

İsviçre MİT sorumlusunun odasına...

Güzel;

İsviçre MİT sorumlusu Cengiz, Hasan'ı karşısında görür görmez ne yapıyordu?

Kitaba ve Hasan'a göre; oldukça sevinmişti.

Buraya kadar da iyi...

Odada MİT'çi Cengiz'den başka asker tıraşlı, koyu takım elbiseli iki kişi daha varmış.

Cengiz, onlara rağmen;

"Hasan'cığım, hoş geldin!" demiş. Demekle kalmamış bir de; ***"Buyur otur, seni misafirlerimle tanıştırayım: Türkiye'den geliyorlar. İkisi de bizden emekli. Çok değerli ağabeylerimiz!"***

Şeklinde Hasan'la konuşmasına devam etmiş.

Sonra;

Sohbet etmeye pek hevesli görünmeyen misafirler, tanışma faslı biter bitmez televizyondaki haberlere dalmışlar. Spiker, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı'na verilen hapis cezasının Yargıtay tarafından onaylandığını söylerken, arka planda **Tayyip Erdoğan**'ın görüntüleri yer alıyormuş.

Samimi olmalarına rağmen MİT'çi Cengiz, Hasan'ın Tayyip'e sevdıyla bağlı olduğunu bilmiyormuş ve o nedenle de;

Cengiz, yüzünü tiksintiyle buruşturarak misafirlerine dönmüş;

"Yahu, kesemediniz gitti, şu herifin sesini!" demiş. ***"Bak, hâlâ konuşup duruyor!"*** diye de ilave etmiş.

Misafirlerden, yaşlı olanı;

"Merak etme!" diye, cevap vermiş.

Sesi boğuk ve hırıltılıymış.

Eee gayet normal!..

Üçüncü sınıf Yeşilçam filmlerinde öyle değil mi?

Hırıltıyla konuşmasına devam etmiş.

"Az kaldı... Hapishanede bitireceğiz işini!.."

Hasan Yeşildağ, duyduğu sözlerin dehşetiyle donup kalmış.

Bakın şu Allah'ın işine;

Kulaklarına da inanamıyormuş!..

Bir de;

“Adamlardaki pervasızlığa bak!..” diye geçirmiş, içinden. ***“Cinayete azmettikleri yetmezmiş gibi, ulu orta dillendirmekten de zerre kadar çekinmiyorlar”*** şeklinde ***“aklından geçirmiş”*** diyeceğim ama böyle kurgu kuran birine ***“aklından geçirdi”*** sözleri yakışmayacağı için **kellesinden** diyelim.

Ve sorumuzu soralım:

Küçücük bebelerden emekli paşalara kadar cümle insanları **“Tayyip’e suikast yapacaklar”** iftiraları ve **Ergenekon** dümeniyle Silivri’ye tıkanlar, niye MİT’çi Cengiz’i **“suikastçılar listesine”** almıyorlar ve ona bu konu ile ilgili en ufak bir sual bile yöneltmiyorlardı?

Mesela;

Ergenekon’da MİT’çi Cengiz niye yok!..

Yoksa MİT’çi Cengiz, Dandanakan da mı?

Hem adamı Tayyip’e suikastla suçlayacaksınız hem de ona hiçbir soru sormayacaksınız, sordunuzsa bunu kitabınıza almayacaksınız...

Olur mu?

Olmaz!

Çünkü,

Bu suikast anlatımları baştan sona düzmece, yalan ve iftiraydı!

Hep öyle oldu.

Her zamanki gibi;

Tayyip'i korkutma, tıstırma amaçlıydı.

Zira Hasan; hayatı boyunca öldürüleceği korkusuyla yaşayan Tayyip'ten azami bir şekilde faydalanmanın yolunun, onun bu ödleliğini kullanmaktan geçtiğini biliyordu.

Tıpkı **Ergenekon** gibi!..

Amerikalıların kucaklarından düşmeyen Fethullahçılar ve 2. Cumhuriyetçiler de, Tayyip'in bu hastalığını keşfederek **Ergenekon** yalanlarını icat etmediler mi?

Gerek Yahudi hizmetkârı "**Yalanyolu**" ve gerekse yazılı paçavralarında, sürekli olarak Tayyip'e suikast yalanlarını gündemde tutmadılar mı?

Tuttular!..

Ve bu olayın kaymağını yiye yiye doyamadılar...

“ŞEREFSİZ! ALÇAK! VURDURURUM ONU!..”

“Başlıktaki ifadeler bana ait değil, Başbakanlık kol-tuğunda oturan Recep Tayyip Erdoğan’a aittir” diyerek yazısına başlayan **Sabahattin Önkibar**, 2 Şubat 2001 tarihli **Yeni Çağ**’daki köşesinde anlatımlarına şöyle devam ediyordu:

“Evet, ‘şerefsiz, alçak’ ve ‘vurdururum onu’ sözleri edebilen başbakanımız yargının fütursuzca kuşatılmasına karşı koyan ve toplumsal muhalefeti dillendiren CHP’li milletvekillerinin yaptıklarına ‘eşkiyalık’ nitelemesinde bulunabiliyor.

İyi de MHP’ye şerefsiz, Kılıçdaroğlu’na alçak ve kendi partili arkadaşı için ‘vurdururum onu’ tehdidinde bulunmak mı ağır ifade, yoksa CHP’li milletvekillerin yaptığı demokratik çağrı mı, onu siz okurlarımın vicdanına bırakıyorum.

Şerefsiz lafının ne zaman edildiğini biliyorsunuz!

Yüzbinler hatta milyonlarca şahidi var.

Hatırlayacaksınız MHP, ‘AKP İmralı’da Öcalan’la pazarlık yapıyor’ demişti.

Demesiyle de Tayyip Erdoğan ‘Bunu söylemek şerefsizlik’ dedi.

Peki, MHP’nin yaptığı iftira mıydı?

Hayır, değildi ve bizzat Tayyip Erdoğan daha sonra bunu dolaylı olarak kendisi itiraf etti yani Öcalan’ın devletle (MİT’le) görüştüğünü kabul etti.

Peki, MİT gibi bir kurum referandum öncesi Başbakan’a sormaksızın Öcalan’la görüşebilir mi?

Asla ve kat’a mümkün değil.

Alçak nitelemesinin mazisi eski değil, üç gün önce edildi. Üstelik bu tabir dil sürçmesi de değil çünkü sürekli ediliyor.

Gelelim ‘vurdururum onu’ ifadesine...

Bu sözün onlarca şahidi var ki başta Prof. Erbakan, Şevket Kazan ve Oğuzhan Asiltürk canlı tanıklardır.

Ben bu olayı şimdi Numan Kurtulmuş ile politika yapan eski RP’li milletvekili avukat Şeref Malkoç’tan dinledim ve

iki yıl önce bana bu anlatılanları **Malkoç'a** atfen bu sütuna yansıttım.

İlginçtir, neredeyse her yazımıza dava açan **Tayyip Erdoğan** bu yazımız için ne dava açtı ne de bir düzeltme gönderdi.

Gelin şimdi bu hadiseyi bir kez daha hatırlayalım:

Yıl: 1991'in Kasım ayı.

Recep Tayyip Erdoğan bu tarihte yapılan genel seçimde RP-MHP-IDP ittifakında İstanbul Eyüp Bölgesinden liste başıdır.

Seçim biter ve sayıma geçilir.

Tayyip Erdoğan ilk sayımda parti tercihinine göre mebus seçildiğini düşünerek peşin peşin kutlamaları kabul etmeye başlar.

Ancak ilerleyen saatlerde ilginç bir gelişme yaşanır.

O seçimlerde ilk kez uygulanan milletvekili tercihi sistemine göre yine RP-MHP-IDP listesinden arka sıralardan aday olan Milli Görüş kökenli ve Rizeli **Mustafa Baş** birinci sıradaki **Tayyip Erdoğan'ı** tercih oylarında geçer ve **Erdoğan'ın** yerine o milletvekili olur.

Tayyip Erdoğan bu sonuç üzerine fevran eder ve tercih oyu ile önüne geçen **Mustafa Baş'ı** hışımla aramaya başlar.

Mustafa Baş Ankara'ya kaçır ve durumu lideri **Erbakan** ile kurmaylarına anlatır.

Erdoğan'ın hırsı geçmez ve bir grup adamı ile RP Genel Merkezini basıp aynen şu sözü eder;

'Derhal **Mustafa Baş'ı** istifa ettireceksiniz. Milletvekilliği benim hakkım. Yoksa onu vurdururum.'

Erbakan ve arkadaşları **Erdoğan'ın** tehditleri karşısında **Mustafa Baş'ı** tedbir olsun diye hemen bu süreçte saklanması için Hollanda'ya gönderir ve haftalarca orada muhafaza edilir.

İnanmayan açsın telefonu Şevket Kazan'a ya da Şeref Malkoç'a sorsun ya da Mustafa Baş seçilir seçilmez Avrupa'ya çıktı mı ve ne zaman döndü, devletin kayıtlarına baksın..."

Tayyip'in kardeşliği ve "beynimin yarısı" dediği **Mehmet Metiner**'in anlatımlarına göre de Tayyip, milletvekilliğini **Mustafa Baş**'a kaptırınca düşüp bayılmıştı.

Oysa;

Benim *"Takunyalı Führer"* adlı kitabıma karşı kendini övdürmek için yazdırdığı *"Bir Liderin Doğuşu"* adlı kitapta, yine gerçekler gizlenerek insanlar yanıltılmaya çalışılıyordu.

Bakın kitabın 74. sayfasında, Tayyip'in **Mustafa Baş**'ın seçilmesinden sonra yaptıkları nasıl gizlenip tam tersi bir açıklamada bulunuluyordu:

"Aradan on günden fazla zaman geçmiştir. Bir gün R. Tayyip Erdoğan, Ali İbiş ve Ahmet Ergün, Beylerbeyi'nde yemekten bir haber alırlar. Mustafa Baş, Yüksek Seçim Kurulu'na itiraz edecektir.

Ahmet Ergün;

'Reis! Müsaade edersen biz de Ankara'ya gidelim, önünü kesecek bir şeyler yapmaya çalışalım' der. Tayyip Erdoğan bir süre düşünür:

'Hayır gitmeyin!' der. *'Bir o itiraz etti, bir biz. Kaderi daha fazla zorlamayalım!'*

Tayyip, kendi açıklamaları ile yaptıkları birbirini tutmayan nadir kişiliklerdendi. Kendi anlatımları ile takiyye sanatının üstad-ı âzamları arasına girecek biri varsa bunun tek adayı Tayyip'ti.

Bitmedi;

Yahu bu Tayyip Erdoğan değil midir, 1989'daki mahalli genel seçimlerde Beyoğlu Seçim Kurulu'nda görevli hâkime hakaret eden ve hapse giren.

Şimdi bu Tayyip Erdoğan ona buna eşkıya demez mi, ne diyeyim ben!"

Ne demiş Tayyip, yıllarca dava arkadaşlığı yaptığı **Mustafa Baş** hakkında **Erbakan** ve arkadaşlarına?

"Derhal Mustafa Baş'ı istifa ettireceksiniz. Milletvekilliği benim hakkım. Yoksa onu vurdururum."

Erbakan ve arkadaşları ne yapmış?

Seçilmek **Mustafa Baş**'ın hakkı olduğu halde, hemen korku ve telaşla onu yurtdışına kaçırmışlar.

Niye?

Biliyorlar ki Tayyip, her türlü ilişki içinde ve hırsı için yapamayacağı hiçbir şey yok.

Peki, Müslüman'ın tanımı nasıldı?

Elinden ve dilinden diğer Müslümanların emin olduğu kişi!

Tayyip'ten hocası dahil diğerleri emin miydi?

Tabii ki hayır!

Emin olsalar hiç Mustafa Baş'ı "Tayyip öldürtecek" korkusuyla kaçırmırlar mıydı?

Sonra;

Türk tarihine geçmiş en büyük yalan:

"Ülkeyi çetelerden temizliyoruz."

İSVİÇRE'DEKİ GİZLİ KASA

Hasan Yeşildağ; İsviçre'de yaşayan, adı cinayetten çeteye kadar birçok olaya karışmış biriydi. İsviçre'de ise uyuşturucu kaçakçılığıyla anılmıştı. Kardeşi Ali, "Aliço" lakaplı Ali Fevzi Bir'i kaçırmıştı. O da cinayet dahil birçok olaydan aranıyordu.

O nedenle;

Bu adamın Tayyip ile ilişkisi gayet normaldi.

Ne diyordu M. Ali Ağca'nın kardeşi Adnan Ağca:

"Başbakan'ın gizli kasası Hasan Yeşildağ. Her gün gizli gizli görüşme yapıyorlar. Mehmet Ali Ağca'nın suç ortağı Hasan Yeşildağ, Kartal'da beraberlerdi."

Neymiş?

Hasan Yeşildağ, Tayyip'in gizli kasasıymış.

Başka?

Her gün gizli gizli görüşüyorlarmış...

Daha başka?

Hasan Yeşildağ, Mehmet Ali Ağca'nın suç ortağıymış!

Bir de;

Kartal'da birliktelermiş.

Peki;

Adnan Ağca'nın bu açıklamalarına Tayyip veya Yeşildağ'dan bir yalanlama geldi mi?

Hayır!

*"Takunyalı Führer"*de yazdım. Tayyip de, Yeşildağ da beni mahkemeye verdi ve benden 50'şer milyar istiyorlar.

İsterler, istesinler...

Allah versin!

Ama;

Her ikisi de kitapta yer alan bu bölümleri görmezden geldiler, yani bir satırına bile itirazda bulunmadılar.

Bulunamadılar!

Ya ne yaptılar?

Hiçbir TV kanalının ve yazılı basının yüz vermediği **M. Ali Ağca**'yı hem TRT'ye çıkardılar, hem de yandaş medyalarında sayfa sayfa röportaj yaptırdılar...

Yaptırmakla da kalmadılar. Tayyip, bir de bu söyleşilere övgü üzerine övgü düzdü...

Şimdi **Ağca**'nın kardeşi, *"Yeşildağ, Tayyip'in kasası"* diyor, ne Tayyip ne de **Yeşildağ** kendisini yalanlıyor, yalanlamadıkları gibi **Ağca**'ya kol kanat geriyorlar.

Niye germesinler?

Ağca ve kardeşi, Wikileaks belgelerinde geçen 8 adet gizli hesap ve fazlasıyla ilgili bildiklerini bir bir açıklarlarsa, işte o zaman yandı gülüm keten helva.

Şimdi on puanlık bir uzman sorusu:

Wikileaks belgelerinde Tayyip'in İsviçre'de bulunan 8 adet gizli hesabı açıklanınca, apar topar İsviçre'ye giden, hesapları düzene sokan "MİT elemanı" kimdi?

Bilmiyor musunuz?

O zaman;

"Yeşilim yeşilim" türküsünü söylemeye devam edin.

Güzel!

Aynı günlerde Amerika'ya **Edelman**'la görüşmeye giden bir başka isim de **Ali Dibo**'cu Adalet Bakanı'ydı.

Sabahattin Önkibar, 4 Ocak 2011 tarihinde *Yeniçağ* gazetesinde bu haberi şöyle aktarıyordu:

"Haber dün odatv'de yayımlandı... Kaynak, Yılmaz Polat ki yakından tanıdığım Sevgili Yılmaz, Savaş Süzal ile beraber Washington'daki en iyi iki Türk gazetecisidir.

Yılmaz Polat'a göre Adalet Bakanı Sadullah Ergin 'ABD'ye yaptığı' ve içeriği hâlâ sır olan ziyarette Edelman'la gizlice görüşmüş.

Hatırlayacaksınız, Adalet Bakanı, 2 Aralık 2010 tarihinde apar-topar ABD'ye uçmuş ve orada sadece 24 saat kaldıktan hemen sonra geri dönmüştü.

Basından saklanan bu sır ziyaretin Wikileaks belgelerinin yayınından iki gün sonra olması önemli.

Çünkü o belgelerde Başbakan Erdoğan'ın İsviçre Bankalarında hesapları olduğu iddiaları vardı ve kaynak da ABD Elçisi Edelman'dı.

Sadullah Ergin 24 saat süren ziyaretinde önce meslektaşları Eric Holder'le bir araya geldi ve hemen akabinde Atlantic Council adlı araştırma kurumunun basına ve dinleyicilere kapalı olan toplantısına katıldı:

Burada altı çizilecek husus, bu toplantının gündemi ile katılımcıların hâlâ sır olarak tutulması ve açıklanmamasıdır.

'Atlantic Council malum, '2009'da Kürt raporu hazırlayan ve Türkiye'de tepkilere sebep olan bir kurum...' İşte bu kurumda Adalet Bakanımızın, muhtevası ve katılımcıları devlet sırrı gibi saklanan bir toplantıya katılıyor olması ilginç değil midir?

Deneyimli gazeteci Yılmaz Polat'ın ulaştığı bilgiye göre bu toplantıya katılanlardan biri de Edelman'mış. Ve Bakan Ergin, Tayyip Erdoğan'ın İsviçre bankalarındaki hesapları var diyen bu eski ABD Ankara Büyükelçisi ile bir araya gelmiş.

Bir başka ayrıntı da Bakan Ergin'le beraber, Adalet Bakanı Müsteşarı Ahmet Kahraman ve özel seçilen 8 yargıcın ABD'de misafir ve Arizona'ya götürülmesidir.

Arizona önemli, zira Meksika sınırındaki o bölgede Meksika kökenli ABD vatandaşları oturuyor. **Ahmet Kahraman** yönetimindeki heyetin o bölgeye gitmesinin, Güneydoğu bağlamında bir hazırlığın olabileceğine işaret olduğu dillerdedir.

Sahi, Bakan bu sır ziyareti niçin açıklamıyor da spekülasyonlara zemin hazırlıyor?.. Açıklasın aydınlanalım."

ABD üst yönetimi Tayyip hakkında **"İsviçre'de 8 ayrı hesabı var"** diyen diplomatlarına şu sözlerle sahip çıkıyordu:

"Diplomatlarımız yazdıkları telgraflarda samimi ve dürüst değerlendirmelerini sunarlar. Bunu yapmaya devam edecekler."

Peki, Tayyip, ABD'lilere bir şey diyor muydu?

Tabii ki hayır!

Ya ne yapıyor?

Sadece bu İsviçre'deki gizli hesaplarını yazan basına ve bunu dillendiren muhalefete saldırıyordu.

Kendisine İsviçre bankalarında hesabı olmadığına dair yazı al diyenlere;

"İsviçre'deki 3 bin bankaya ayrı ayrı sizde hesabım var mı mı diyeyim?" mealinde konuşuyordu.

Oysa;

Türkiye Maliye Bakanlığı, İsviçre devletine başvurursa, onlar bu sorunun yanıtını ânında veriyorlardı.

Baykal, hakkında bu tip iddialar ortaya atıldığında bu işi kolayca yapmış, yurtdışında hesabı olmadığını kanıtlamıştı.

TAYYİP VE ÇETESİ

Neyse biz tekrar dönelim, **Yeşildağ**'ın anlatımlarının da yer aldığı Tayyip tarafından AKP İstanbul milletvekiline yazdırılan, Tayyip'i yıkama kitabı olan **"Bir Liderin Doğuşu"**nun ilgili bölümlerine:

"Hasan Yeşildağ, bu olaydan iki hafta sonra Türkiye'deydi.

Aldığı bilgiyi ilk olarak İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi üyesi olan kardeşi Zeki Yeşildağ'la paylaştı.

İkisi de, bir süre için durumu Tayyip Bey'e açmanın uygun olmayacağını düşündüler.

Ne gibi önlemler alabileceklerini gözden geçirirken Zeki, kestirip attı:

'Abi, uzatmaya gerek yok' dedi. 'Tayyip Bey'le beraber sen de gireceksin cezaevine; mahpusluğun yabancısı değilsin. En sağlam çözüm bu değil mi sence de?'

Kardeşi, doğru söylüyordu..."

Şimdi burada bir mim daha koyalım ve başlayalım aklımıza gelen sorulara cevap bulmaya:

Hasan Yeşildağ ile kardeşi neye karar veriyor?

Hasan'ın Tayyip ile beraber cezaevine girmesine.

Peki,

Bu kararı alırken Tayyip'e danışıyorlar mı?

Tabii ki hayır!

Niye?

Çünkü biliyorlar ki, Tayyip onlar ne derse onu yapmak zorunda. Kendisinin denetiminden geçen kitaba göre, sanki Tayyip adeta onların kuklası!

Tayyip'in başka seçeneği var mı?

Yok!

Çünkü;

Tayyip daha alt bir görevde.

O nedenle;

Yeşildağ, son kez İsviçre'ye gittiğinde, işlerini bir arkadaşına, eşini ve çocuklarını Allah'a emanet edip geri dönerken bile Tayyip'e danışmaz.

Zira bu öneriyi, bu oldu bittiyi Tayyip'in kabul edeceğinden son derece emindir...

Bakın; Tayyip'e methiyeler düzülen **"Bir Liderin Doğuşu"** adlı kitapta **Yeşildağ** ile ilgili daha neler anlatılıyor:

"Hasan Yeşildağ, liseden sonra Yüksek Teknik Öğretmen Okulu'nu kazandığında, çok sevinmişti. Fakat daha birinci sınıftan itibaren, öğrenciliğinin tadını çıkarmaya hiç fırsatı olmayacaktı.

Bir gün, dışardan gelen on-on beş kişilik bir grup sınıfı basmış, Tercüman ve Hergün gazetesi okuyan iki çocuğu hırpalamaya kalkışmışlardı.

Hasan, bu durumu delikanlılığa sığdıramamış, taekwondoda siyah kuşak sahibi olmanın da sevki tabiisiyle olaya bigâne kalamamıştı. Çatışma esnasında, saldırganlardan epeyce bir kısmını saf dışı bırakmakla birlikte kendisi de başına isabet eden bir demir çubuk darbesiyle fena halde yaralanmıştı.

Kafasındaki yarayı, sekiz dikiş atıp kapatmışlardı. Lakin o kavgadan sonra kendisine yakıştırılan 'ülküçü militan' sıfatından kurtulması, pek kolay olmayacaktı.

Kavgadaki mahareti, kulaktan kulağa yayılınca, namı bir hayli artmış, fakat hayatı da aynı ölçüde zorlaşmıştı.

Çaresiz, 'Ülkü Ocakları'na sığınacaktı.

Kadıköy'de yeterli desteği bulamayınca, Üsküdar Ülkü Ocaklarına takılmaya başladı.

Bu arada, CHP hükümeti marifetiyle Ülkü Ocakları kapatılmış, yerine Muhsin Yazıcıoğlu başkanlığında 'Ülkücü Gençlik Derneği' kurulmuştu.

Yeni derneğin Üsküdar Şubesi'ni açmak için 'Genel Merkez'le yaptığı görüşmeler, olumlu sonuçlandı.

Üsküdar Ülkücü Gençlik Derneği'nin Başkanı olunca zevahiri kurtardığını, kısmen de olsa durumu toparladığını sanmıştı.

Fakat bir yıl geçmeden işler yine sarpa sarmış, yirmi arkadaşıyla birlikte 'çete kurmak' suçundan tutuklanmıştı.

1979 yılının Şubatında 'Siyasi Şube'deydi. On beş gün boyunca sorguya çekildi; günde yirmi dört saat işkencedeydi."

Hasan öyle desteksiz atıyordu ki, bir günün kaç saat olduğunu da unutmuş, günde yirmi dört saat işkencede olduğunu söylüyordu. Yani yirmi dört saatin yirmi dört saatini sürekli olarak işkencede geçirmiş; yememiş, içmemiş, tuvalet vb. ihtiyaçlarını görmemiş. Sürekli işkencede...

Boşuna demiyorlar;

Atma be Hasan atma!..

Aslında Hasan'a şunu söylemek lazım...

Bre Hasan, bırak bu ayakları da;

MİT ile ilişkini anlat.

Hani diyorum, şu anlı şanlı MİT'imiz, çıksa bir açıklama yapsa; "**Hasan'ı tanımıyoruz**" diye...

Ne güzel olur değil mi?

Kaldı ki, *Takunyali*'da yazdım. Tayyip MİT'ten gelen her talimatı harfiyen uyguluyordu. Hatta "**beynimin yarısı**" şeklinde lanse ettiği **Mehmet Metiner**'in faaliyetleri nedeniyle MİT tarafından uyarılınca, **Ali Bulaç, Mehmet Metiner** ve Tayyip üçlü toplantı yapmışlar, bu toplantının ardından MİT'in istediği gibi **Metiner**'in ortalıkta fazla görülmemesi kararını almışlardı.

Daha sonra İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı kol-
tuğunda oturan Tayyip, MİT'e *"Emirleriniz yerine getirildi"*
demişti.

Yani;

Tayyip de MİT karşısında basit bir emir kuluydu.

Ve o kesimi kontrol altında tutmak amacıyla önü açılan
bir Truva atıydı.

Neyse bunları *"İplikçi"*ye bırakalım ve dönelim Hasan'a:
Bakın Hasan, *işkembe-i kübra*'dan sallamaya nasıl devam
ediyor:

*"Ardından, Selimiye ve Maltepe Askeri Cezaevlerinde ge-
çen mapusluk yılları başladı.*

*Yirmi ay süren hapishane hayatı boyunca yargılandığı
davalar, beraatla sonuçlanmıştı..."*

Hasan, Tayyip'e yaranmak amacıyla ülkücü geçmişini
silme için her ne kadar *"kazara ülkücü oldum"* dese de,
durum kendi anlatımlarından çıkan sonuca göre hiç de öyle
değildi.

Çünkü;

Kitapta; yaptığı iddia ettiği kavgadan sonra *"Çaresiz,
'Ülkü Ocakları'na sığınacaktı"* cümlesini kurduruyor, ar-
dından Kadıköy Ülkü Ocaklarında kendine yüz verilmediğin-
den yakınıyordu.

TAYYİP'İN PARMAKSIZ HASAN'I

Yeşildağ, yine kendi anlatımlarına göre; Ülkü Ocaklarına sığınmak zorunda kalan birinin asla yapamayacağı bir şeyi de gerçekleştiriyor, Üsküdar Ülkücü Gençlik Derneği'ni kuruyor ve oranın başkanı oluyordu.

Yani sığındığı yerde herhangi biri olması gerekirken, aniden baş oluyordu.

Yeşildağ, her şeyi anlatıyor. İyi güzel de **"parmaksız"** lakabını aldığı olayı niye anlatmıyor diye sorarsanız, işte o sorunun cevabı kitapta yok.

Geçelim ve **Yeşildağ**'ın masallarını dinleyelim:

"Şimdi, yeni bir hayata başlayacaktı. Ama olmadı. Haksız yere ceza çekmenin, yargılanıp beraat etmenin, 'sistemle uzlaşmak' için yeterli olmadığını, çok geçmeden anlayacaktı.

Tahliyesinden iki ay sonra, '12 Eylül Darbecileri' iş başı yapmış, vakit geçirmeden 'taciz faaliyetlerine' başlamışlardı.

Önce, evini basıp ağabeyini işkenceye aldılar; akabinde anne ve babasını...

İsviçre'ye sığınmak zorunda kaldı.

Pınarhisar mapusanesinde, Tayyip Erdoğan'a 'can yoldaşı' olacağı vakte kadar da, orada yaşadı."

Hasan Yeşildağ, hapishanede suikasta uğrayacağı endişesiyle Tayyip Bey'i yalnız bırakmamaya karar verdiğinde, ilk iş olarak bankasına gidip bir çek defteri alır.

Amacı, yakın bir arkadaşına çek kesip, vadesi geldiğinde ödemeyerek karşılıksız çek kesmekten **"içeri"** girmektir.

Kendisini mahkemeye vermesi için arkadaşına bir de avukat tutar.

Çekin üzerindeki rakam 370.000 TL'dir. O günlerde **"ha"** deyince bulunacak kadar basit bir meblağ değildir ve sonuçta **"karşılıksız çek"** yazmaktan mahkemelik olur.

Dava aleyhine sonuçlanırsa 12 ay hapis cezası alacak ve bunun 4 ayını fiilen yatmak zorunda kalacaktır.

Duruşmada, yana yakıla hâkimden kendisini hapse mahkûm etmesini talep eder...

Hâkim, yirmi yıllık meslek hayatında ilk defa, böylesine “saçma” bir taleple karşılaşmanın şaşkınlığı içindedir.

“Bu cezayı vermezseniz hatır çeki kestiğim arkadaşım parayı ödemez; kaldı ki arkadaşım olduğu için ben de isteyemem” der.

Tek çıkar yolun “hapse mahkûmiyet” cezası olduğuna, hâkimi ikna eder.

Zaman darlığına ve adalet sisteminin olanca hantallığına karşın, canını dişine takarak sürdürdüğü “hukuk mücadelesi-ni” (!) nihayet kazanmış ve kendisini hapse mahkûm ettirmeyi başarmıştır.

Sonuçtan haberdar etmek için Tayyip Bey’i aradığında, onu Sakarya’da, bir kapalı spor salonunda konuşma yaparken bulur.

Doğruca kürsüye varır. Mahkemeden aldığı evrakı uzatıp, tekmili verir:

“Ben hazırım!..”

Gördünüz mü, Hasan’daki becerikliliği?

Tayyip’in cezası kesildikten sonra, çok kısa süre içinde bütün bu işleri başarıyor, üstelik Tayyip’e muhalif iktidar döneminde...

Aynı Hasan, *“Takunyalı Führer”* adlı kitabımı toplatmak için savcı savcı gezmiş ancak umduğunu bulamamıştı.

Daha sonra bir savcı ona akıl vermiş: *“Kitap toplatmak bizim işimiz değil, sen mahkemelere başvur.”*

O da bu nasihatten sonra, bu kez mahkeme mahkeme dolaşmış, ancak kitabı yine toplatamamıştı.

Hasan, Tayyip'i övme kitabında yatacakları cezaevini seçmeleri olayını ve sonrasını da şöyle anlatıyordu:

"Hangi hapishanede yatacakları konusunda ihtimaller gözden geçirilir: Erdek, Karamürsel, Çorlu, Akyazı derken, Pınarhisar Cezaevi kesinlik kazanır."

Ya işte böyle. Adamlar kalacakları malikânelerini, pardon cezaevlerini de kendileri seçiyor.

"Hasan Yeşildağ, önceden gidip cezaevini gezer. Yapılacak işlerin bir listesini çıkarır:

Yönetimden gerekli izinleri aldıktan sonra kendilerine tahsis edilen koğuşu bir güzel temizletir. Duvarlara kâğıt kaplatır, zemine, boydan boya halı döşetir. Elektrik ve sıhhi tesisatı yeniler. Sıcak su temini için şofben taktırır. Koğuşun bahçeye ve koridora açılan kapılarını boyatıp yalnızca içeriden açılabilen ilave sürgüler yaptırır. Çatıya manyetik bariyerler, bahçeye elektronik sensörler yerleştirir. Gerekli gördüğü kör noktalara kamera sistemi kurdurur.

Sıra mobilya ve beyaz eşyaya geldiğinde keseye davranmak Erhan Şenol'a düşer."

Kitaba biraz ara verip, Erhan Şenol ile ilgili kısa bir bilgi vereyim:

Erhan Şenol, 1999-2004 yılları arasında Eyüp Belediyesi Meclis Üyesiydi. 2003 yılında AKP İl Yönetim Kurulu Üyesi oldu. Şu anda AKP'li Büyükşehir Belediyesi'nde Meclis Üyesi...

Beşiktaş Büyükçarşı'da tekstilci. Ayrıca ses teknolojisi işiyle de ilgili...

CEZAEVİ Mİ SARAY MI?

Bu kısa açıklamadan sonra tekrar kaldığımız yere dönelim:

"Derin donduruculu büyük boy bir buzdolabı, çamaşır ve bulaşık makinesi, toplantı ve çalışma masaları, deri koltuklar, oturma grupları ve büyük ekran bir televizyonla, kalacakları koğuşu ve cezaevi kütüphanesini, sıkıcılıktan uzak bir yaşam ve çalışma alanına dönüştürürler.

Bu arada mahkûm ve gardiyanlar da unutulmamıştır:

Herkese pantolon, gömlek, ayakkabı ve eşofman takımı alınır.

Hasan Yeşildağ, ağalığın 'vermekle kaim' olduğunun farkındadır..."

İşte bu satırlar, hiçbir hukuk devletinde olmaması gereken rezaletlerdir.

Şimdi düşünün, en garibanından başlayarak, öğretim üyeleri, gazeteci ve yazarlar ile Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterine kadar yurtseverlerin dahil edildiği **Ergenekon iftiraları** nedeniyle insanların tutuklu kaldığı cezaevlerinin hangisinde çamaşır makinesi vardı?

Hiçbirinde.

Yine hangisinde bulaşık makinesi vardı?

Yine hiçbirinde.

Bırakın normal tutuklu olmayı, orgeneraller bile koğuşlarında çamaşır ve bulaşık makinelerinin hayalini dahi kuramadılar.

Hatta çamaşır ve bulaşık makinelerini de bir kenara koyun, haftada iki gün o da birer saatten başka sıcak su bulamadık, bulamadılar. O da beş-altı kişilik koğuşlarda ortalama on dakikayı bile bulmuyordu.

Ama Tayyip ile Hasan, yattıkları cezaevinde bunları almış koğuşlarına koymuşlar...

Başka?

Toplantı ve çalışma masaları,

Deri koltuklar,

Oturma grupları

Ve...

Büyük ekran bir televizyon!..

Ergenekon iftiraları ile Silivri'de yatanlar için bunlar rüya!

Onların tabakları, bırakın insanı, hiçbir canlının bile içinde yemeğini yiyemeyeceği şekilde adi plastik.

Kaşıklar, yanları keskin bıçak gibi ağızları yara içinde bırakıyor.

Tayyip saray gibi bir melikânedede kalırken, **Ergenekon iftiraları** ile cezaevlerini dolduran yurtseverler niye böyle bir zulme maruz kalıyor?

Çünkü,

Buradaki tutuklular;

Ülkeyi satmaktan değil, hainlikten değil, yolsuzluktan değil, sahtecilikten de değil, kalpazanlıktan, naylon fatura, dolandırıcılık, nitelikli dolandırıcılıktan ise hiç değil!..

Onlar millet malını yemekten de değil;

Onlar vatan bölünmesin, insanlar din tüccarları tarafından ihanete uğrayıp soyulmasın, **Atatürkçülük** yaşasın dedikleri için cezaevindeler!

O nedenle onlara plastik iskemle bile çok!

Zaten onların da cezaevinde bulabildikleri, ikinci kalite birer tane plastik iskemle, ortaya bir-iki plastik masa...

O kadar,

Hepsi o kadar!..

Hatta; hastalandıklarında sevk edilecekleri Devlet Hastanesindeki sorumlulardan biri, *“Uğraşmayın bunlarla, dayayın antibiyotiği gebersin p...”* diyerek talimatlar yağdırıyordu.

Peki, “Bu nasıl adalet, bu nasıl hak, bu nasıl hukuk!” dersiniz işte o sorunun cevabı:

Sözde Müslümanların adaleti bu!

Tayyip ve yoldaşları kaldıkları koğuşı kâğıtlarla kaplamışlar. Kandıra başta olmak üzere bizim kaldığımız cezaevlerinde neredeyse ailelerimizin fotoğraflarını bile asmak yasak.

Babasını halen tanımayan çocuğu birkaç aylık bebekken tutuklanan yurtsevere, oğlunu fotoğrafından okşamasını bile çok görürler ve tek kişilik hücreye koyarlar...

Tayyip ile Hasan’ın kaldıkları koğuşun zeminine ise, boydan boya son derece kaliteli yünlü halılar döşetilir.

Oysa;

Kandıra cezaevinde koğuş arkadaşlarım, yere namaz kılmak için ufak bir seccade bile seremiyorlardı.

Sebep?

Yasak!

Hasan, Tayyip ile kaldıkları koğuşun *“elektrik ve sıhhi tesisatı yeniler. Sıcak su temini için şofben taktırır.”*

Ergenekon’dan yatanlara fazladan bir battaniye bile verilmiyordu. Hele Kandıra’da sağlık nedeniyle bile olsa ikinci yastığa izin yoktu. Elbise parçalarından yaptığım küçük yastığa bile el koymuşlardı. Sıcak su ise haftada ancak iki saat...

Demin de bahsettiğim gibi, eğer koğuşun kalabalıklsa pa-yına düşen sıcak su zamanı 10-20 dakika...

Bunların hepsi iyi de... Hasan ile Tayyip'in anlatımlarına göre, yattıkları koğuşun kapısını içeriden sürgülemek olayına ne demeli...

Ve bu nedenle kapılara içeriden sürgü taktırmalarına...

İşte böyle bir durum dünya tarihinde, ne Türkiye'de görüldü ne de başka bir ülkede...

Koğuşu içeriden kilitleyip, istediği zaman dışarı çıkabilen biri **"ben cezaevinde kaldım"** diyebiliyorsa, işte o insan **"kal-pazanlara bile şapka çıkarttıracak çapta bir sahtekârdır."**

Bakın; Hasan ile Tayyip başka neler yapmış?

Çatıya manyetik bariyerler, bahçeye elektronik sensörler yerleştirmişler. Gerekli gördükleri kör noktalara kamera sistemi kurdurmuşlar...

Sanki cezaevinde değil, İsviçre'de Cenevre'de gölün kenarındaki kendilerine ait malikânedeler!

Kaldığı cezaevine bu sistemleri yerleştirecek bir mahkûmu, ne Türk tarihi yazdı ne de dünya tarihi...

Sonra **"şiiir okudum cezaevine girdim"** masalları!..

Bu arada mahkûm ve gardiyanlar da unutulmamış:

Ne yapılmış?

"Herkes pantolon, gömlek, ayakkabı ve eşofman takımı alınmış..."

Mahkûmları bilemem ama bu pantolon, gömlek, ayakkabı ve eşofman takımını alan her memur açıkça rüşvet almıştır ve bu isimler yargı önüne çıkarılmalıdır.

Adalet kavramı en azından bunu gerektirir. Zira memurlara verilen bu ve benzeri eşyaların paraları İstanbul halkına hizmet için gitmesi gereken paralardı. Ancak gerek Tayyip ve gerekse ekibi, bu paraları kendi şatafatları için harcamışlardı.

Gelin, Hasan'ı ve kankası Tayyip'i izlemeye devam edelim:

“Son kez İsviçre’ye gittiğinde, işlerini bir arkadaşına, eşini ve çocuklarını Allah’a emanet edip geri dönmüştür.”

Hasan, işlerini güvendiği arkadaşına bırakırken, eşini ve çocuklarını ise Allah’a emanet etmiş ve Türkiye’ye dönmüş...

“Demek ki Allah’a oldukça güveniyormuş...” şeklinde bir düşünceye kapılırsanız çok yanılırsınız.

Çünkü bu denli Allah’a güvenen bir kimse, pekâlâ Tayyip’i de eşi ve çocukları gibi Tanrı’ya emanet edebilirdi.

Ama;

Ne hikmetse Tayyip’i; etmedi, edemez!

Her zaman vurgularım, siyasal dincilerin Brütüsleri yine kendileridir diye...

Sürekli gerçek dışı anlatımlarda bulundukları için, bir önce söyledikleri bir sonra söyledikleri ile daima çelişki halindedir.

Öyle ya; **sen karını ve çocuklarını Allah’a emanet edeceksin; ama iş Tayyip’e gelince;**

“Sen geri dur!

Aaa Tanrı!

Tayyip’i ben koruyacağım.”

Diyeceksin, olur mu hiç?

Olmaz!

Tabii ki olmaz!..

Bakın kitapta **Yeşildağ** ile ilgili anlatımlara nasıl devam ediliyordu:

“Dışarıdaki işlerini bitirip, Reis’ten üç gün önce Pınarhisar Cezaevi’ne teslim olduğunda, mahkûmlar ve gardiyanlar tarafından krallar gibi karşılanır. Yanında getirdiği hediyeleri dağıtırken, ortalık bayram yerine döner.”

Tabii, Hasan; Adalet Bakanı ya!..

Hasan, Adalet Bakanlığı Müfettişleri gibi cezaevini teftiş etmeyi de unutmaz:

“Koşuşu ve aldığı güvenlik önlemlerini son kez gözden geçirir. Her şey, yerli yerindedir. T.C. Pınarhisar Kapalı Ceza ve Tevkif Evi, mahzun ve utangaç bir çocuk gibi başını önüne eğmiş, ‘tarihi misafir’ini beklemektedir.”

Çeteciler baş olduğundan beri, benim ülkemin muz cumhuriyetleri kadar itibarının kalmaması boşuna değildi. Adalet Bakanı’nı krallar gibi karşılayamayan memurlar bir çete başını karşılamak için şenlikler düzenliyor, ona padişahın sol veziri muamelesi yapıyorlardı.

Bu durum, kendi anlatımlarının yer aldığı kitaplara ve gazetelere geçmesine rağmen savcılardan çıt çıkmıyordu.

Tayyip Erdoğan, yanında;

“Cürüm İşlemek İçin Kurulan Teşekkülün Kurucusu ve Yöneticisi Olmak, İrtikâp, Zimmet, İhaleye Fesat Karıştırmak, Görevi Kötüye Kullanmak, Özel Evrakta Sahtecilik ve Kamu Kurumunu Dolandırmak”tan sicilli Ahmet Ergün...

Ve...

Yargılandığı ve dokunulmazlık nedeniyle yargılamayı bekleyen yolsuzluk dosyalarındaki avukatı Hayati Yazıcı olduğu halde içeri girmiş, hapishanenin ağır demir kapıları ardından kapanmış...

Bakın, bundan sonraki cezaevi pardon zorunlu tatil serüveni nasıl anlatılıyordu:

“Çok uzaklardan gelen bir kadın çılgılığı, dağılmak üzere olan kalabalığın üzerinde müphem kavisler çizerek, cezaevinin demir parmaklıkları arasından içeri süzüldü. Kapısında ‘Müdüriyet’ yazan odaya ulaştığında, herkesin tüyleri diken diken olmuştu. Hayati Yazıcı, yanında duran savcıya, ‘Sayın savcım’ dedi, ‘tanıdınız mı bu sesi?’ Sonra savcının bir şey söylemesine fırsat vermeden sorduğu soruyu yine kendisi ce-

vapladı: Adaletin ikonagrafik tanrıçası Bayan Justitia'nın çiğliği!.. Zavallı kadın!.. Yine kim bilir kimin tacizine uğradı!..”

Hayati'nin bu sözlerine karşılık son günlerde yaşananlara bir bakalım:

AB yasalarına uyum dümeni ile belli bir süreden fazla tutuklu kalanların haklarında kesin hüküm verilmemişse tahliye edilmeleri ile ilgili kanunu sürekli olarak erteliyorlardı.

Taa ki;

Hizbullah, PKK, DHKP-C ve benzeri eli kanlı örgüt militanlarının durumlarının istedikleri sürelerle gelmesine kadar...

Bunların tutukluluk süresi on yıla ulaşınca, yani hazırladıkları kanun adrese teslim hale gelince düğmeye basıyorlar ve eli kanlı teröristleri halaylarla özgürlüklerine kavuşturuyorlardı...

Hizbullah terör örgütünün beyin takımı ve tetikçileri bir gecede cezaevlerinden çıkıyorlardı.

Hizbullah'ın askeri kanat sorumlusu **Cemal Tutar**, örgütün üst düzey yöneticisiydi. Beykoz'da örgüt lideri **Hüseyin Velioğlu**'nun öldürüldüğü söylenen baskında yakalanmıştı. 73 kişinin ölümünden sorumlu olduğu gerekçesiyle cezalandırılması isteniyordu.

Edip Gümüş: O da Beykoz'daki operasyonda yakalandı. 35 ayrı eylemde 42 kişinin ölümünden sorumlu tutuluyordu.

Rıfat Demir: Hizbullah'ın tetikçilerinden olduğu ileri sürülüyordu. 2001 yılında yakalanmıştı. Aldığı emirler doğrultusunda 24 kişiyi öldürdüğü iddia edilmişti. **Demir** de tahliye edildi.

Demir'le birlikte örgütün diğer sorumluları da cezaevlerine veda ediyordu.

Tabii ki, **Hizbullah** militanları öncelikle salınacaklardı.

Fethullah Gülen, onları hangi sözlerle ululuyordu:

“Sürekli ittikaya kendisini salmış, kaptırmış, arayışına girmiş, yakalamış, dahasını arayan, takvanın dahasını arayan derinlerden derin kutsiler...”

Başka?

“Hz. Muhammed Mustafa’nın askerleri.”

Daha?

“Allah’ın ordusu!”

Yetmiyor:

“Tabiri caizse Allah Partisi... Siyasi boğuşmalar, siyasi partiler karşısında Allah partisi...”

Tayyip’in “beynimin yarısı” diye tanımladığı **Mehmet Metiner**, bazı AKP milletvekilleri, **Hizbullah**’ın lideri **Hüseyin Velioğlu**, **Fehmi Koru** Londra’da konferans veriyorlar, masrafları ise yine Hizbullah’ın finansörü olan İran hükümeti karşılıyordu.

Ama;

Bütün bunlara rağmen Hizbullah ile uydurma örgüt **Ergenekon** bağlantılı diyenler yine aynı ekip...

Peki, 138 vatandaşımızın katilleri olan Hizbullahçıları cezaevinden “**adrese teslim yasa**” ile kurtaran kim?

Şüphesiz, AKP hükümeti ve Tayyip!..

Durum böyle olmasına rağmen, bunlar yine utanmadan sıkılmadan yüzleri bile kızarmadan uydurdıkları “**Ergenekon ile Hizbullah bağlantılı**” şeklinde yaygara koparacaklardı.

Uyuşturucu kaçakçısı **Urfi Çetinkaya**’nın adamları, kanlı baskınların sorumluları, asker katili PKK’lılar, DHKP-C’liler, 4 yaşındaki çocuğa tecavüz edenler dahi bir gecede hürriyetlerine kavuştular...

İşadaminin boğazını keserek öldüren **Ali Sunar** ile Ermeni **Grigoryan Gagik** de serbest kalanlar arasındaydı.

Beyoğlu 3. Ağır Ceza Mahkemesi 4 kişinin katilini serbest bırakıyordu, ondan bir gün önce de 5 kişiyi öldüren tahliye olmuştu.

Hizbullahçısı, PKK'lısı, DHKP-C'cisi, İBDA'cısı, katili, katliamcısı, gaspçısı, hırsız, tecavüzcüsü, cezaevlerinden akın akın çıkıyorlardı.

Ama;

Atatürkçü yurtseverlere ise gün yüzü haramdı!..

Hele bir de Tayyip ve ekibinin yolsuzluklarını ortaya çıkarmışlarsa külliye haram!..

Tayyip ve yandaşları kanunu erteleterek Hizbullahçıların ve PKK'lıların, kendilerine yakın çetelerin, af kapsamına girmesini sağlıyorlardı. Ardından Hizbullahçıları, PKK'lıları katil ve canileri salarak önce yandaşlarını kurtarıyorlar, ardından planları gereği toplumda oluşan infialden yararlanma yoluna gidiyorlardı.

Bunları gerekçe göstererek ve Yargıtay'ın iş yükünü ve davalarını çabuk bitirememesini bahane ederek, yandaş Yargıtay oluşturmak için yeni daireler açmak için kolları sıvıyorlardı.

Çünkü;

Gerek Tayyip ve gerekse yandaşları, sicillerinde yer alan dokunulmazlık nedeni ile askıda duran ve daha sonra işledikleri suçlardan başka türlü kurtulamayacaklarını biliyorlardı.

Yandaşları; suçsuz insanları domuz bağı ile öldürmüşlerdi.

Tayyip ve AKP ise; hukuku, adaleti, insanlığı domuz bağı ile katlettiler.

Peki, yukarıda “**şiiir okudum, cezaevine düştüm**” yalanlarının sahne aldığı cezaevi hikâyeleri dinlediğimizde çıkan sonuç;

Gerçekten adaletin, birilerinin tecavüzüne uğradığı ve domuz bağı ile katledildiğiydi!..

O gün bugün marka bastığı...

“ŞİİR OKUDUM” YALANI

Tayyip, her fırsatta *“şiiir okudum, bunun sonucunda hapis yattım”* diye kanlı gözyaşı dökerdi.

Gerçek;

Tayyip’in anlattığı gibi değildi. Siirt’te yaptığı konuşmanın tümü nedeniyle yargılanmış ve hapis cezası almıştı. Cezası Yargıtay’ca onaylanınca Pınarhisar Cezaevi’nde krallar gibi bir dört ay geçirmişti.

6 Aralık 1997 tarihinde Siirt’te yaptığı konuşmasında Tayyip şöyle gürlüyordu:

“Bütün meselemiz bu ülkedeki zihniyetlerdir. Yıllarca bu ülkeyi yanlış zihniyetlere mahkûm edenlere karşı biz mücadelemizi sürdüreceğiz. Zihniyetler bakidir... Allah’a yaslan ki ayakta kalasın. İşte bu noktadan konuşuyorum.

Ben Siirtli kardeşlerimi seviyorum. Siirtlilerin eniştesi damadı olarak değil, ben sizleri, beni yaratan Allah sizleri yarattığı için seviyorum.

Benim referansım İslam’dır. Evet, göğsümü gere gere söylüyorum, benim referansım İslam’dır...

Kardeşler bir şeyi iyi yapacağız. Din ile beraber olmaya mecburuz...”

Tayyip, Belediye Başkanlığı dönemlerinde her Amerika’ya gittiğinde ilk önce Yahudi kuruluşlarını ziyaret ediyor ve bunu azami bir şekilde gizli tutmaya çalışıyordu. AKP seçimi kazandıktan sonra başbakan olabilmek için bu defa Amerika’ya gidiyor ve oradaki Yahudilere *“Her dediğinizi yaparım. Beni İstanbul Yahudilerine sorun”* şeklinde yalvarıyordu.

Tayyip, 9 Mayıs 2010 tarihinde Musevi Cemaati lideri Sami Herman’a şu sözleri söylüyordu:

“Zaten siz benim en önemli referansımsınız.”

Ne güzel değil mi?

Böylece;

Siirt'te "**Referansı İslam'dı... AKP Genel Başkanı ve Başbakan olunca referansı Yahudi oldu...**"

Siirt'te "**Allah'a yaslanın**" diyordu. AKP Genel Başkanı olunca **Amerika'ya sığınıyordu.**

Siirt'te yaptığı bu konuşmada, Tayyip, kökenlerinin ne olduğunu bilmiyor ya da öyle görünmek istiyordu:

"İmam Hatip'te okuyorum, bana diyorlar ki, 'Sen Rizelisin, Lazsın. Bu kadar ısrar edince babama 'Baba biz neyiz, Türk müyüz, Laz mıyız' diye sordum. Babam dedi ki 'Oğlum ben de sordum, ben de bilmiyorum.'

Büyük dedem 'Allah bize kavmimizi (milletimizi) sormayacak' demiş. Ne demek bu? Allah bize ölünce, Rabbin kim, Nebin kim diye soracak. Kavmin ne diye bir soru yok. Yine de sorarlarsa 'Müslümanım' de geç."

Tayyip, kendi anlatımlarına göre Siirt konuşmasına kadar olan sürede kökenini bilmiyor (!) "**Ben Türküm**" diyemiyor. Başbakan olduktan sonra gerçekleştirdiği Gürcistan ziyareti sırasında Gürcü Devlet Başkanına; "**Ben Gürcüyüm, eşim Arap**" şeklinde konuşuyor.

"Ben size dünyadan bir örnek veriyorum. Biliniz ki her devrin Firavun'ları, Nemrut'ları vardır. Ama her Firavun'un Bir Musa'sı, her Nemrut'un bir İbrahim'i vardır..."

Türkiye'de ırk ayrımı yapılıyor... Okunan ezanları kimse susturamayacak... Çünkü ezanın sustuğu yerde insanın huzuru olmaz.

Kürt, Arap, Çerkez ayrımı yapılamaz... Türkiye'deki ırk ayrımcılığına kesinlikle son vereceğiz."

Tayyip, **Erbakan** dahil diğer liderleri Firavun ve Nemrut'a benzetirken kendini de Musa yerine koyuyordu. Danışmanı

Akif de kendisini *“Musa’nın soyundan geliyor”* diye lanse edince; Ben de ona *“Musa’nın çocuğu”* dedim.

Dedim de ne oldu?

Önce beni; *“Bana ‘Musa’nın çocuğu’ diyorlar, kardeşim Abdullah’a da ‘Musa’nın Gülü’”* sözleriyle ağlayarak TÜSİAD’a şikâyet etti.

Ardından;

Ver elini Kandıra F Tipi Cezaevi, oradan da Silivri!..

Tayyip, meydanlarda anlattığı gibi **şiiir okuduğu için değil** Siirt’te yaptığı konuşmada; **“Halkı, sınıf, din, ırk, mezhep veya bölge farklılığı gözetererek kin ve düşmanlığa tahrik etmekten”** cezaya çarptırıldı.

Ve Pınarhisar’da dört ay tatil yaptı.

Kaldı ki Tayyip, ilk hapis cezasını Siirt’te okuduğu şiiir nedeniyle aldığını söylüyordu. Bu da doğru değildi, Tayyip’in 1989 yılında hâkime hakaretten ceza aldığını **Ergenekon** davası avukatlarından **Ali Rıza Dizdar**, duruşmalarda açıklıyordu.

26 Mart 1989 yerel seçimlerinde Tayyip, Refah Partisi Beyoğlu Belediye Başkan adayıydı. Tayyip seçimler öncesinde bar, pavyon, genelev, meyhane dememiş gezmiş, sarhoş masalarında coşmuş, herkesten oy istemişti.

Sonuçlar açıklandınca işler umduğu gibi gitmemiş, seçimleri kaybetmişti. Tayyip, her zamanki tavrını takınarak, seçim yenilgisinin suçunu bir başkasına atmak istiyor, Sandık Başkanı Eyüp 2. Asliye Ceza Mahkemesi Hâkimi **Nazmi Özcan**’ı sarhoş olmakla suçluyor ve *“sarhoş kafayla ceza veremezsin”* diyordu.

Olay yerinde bulunan görevliler bir tutanak tutuyor, Tayyip polis nezaretinde adliyeye getiriliyordu. Tayyip, olaydan dört gün sonra 31 Mart 1989’da savcılığa ifade için çağırılıyordu.

Beyoğlu adliyesindeki ifadenin ardından, tutuklanma iste-
miyle nöbetçi 4. Asliye Ceza Mahkemesi'ne sevk ediliyordu.

Ancak;

Tayyip, bekleme salonundan kaçıyordu.

Hakkında dava açılan Tayyip'e 27 Nisan 1989 tarihinde
duruşma günü veriliyor, duruşmaya çıkan Tayyip, savcılıкта-
ki ifadesini inkâr ediyordu. Mahkeme Tayyip'i tutuklayarak
Sağmalcılar Cezaevi'ne gönderiyordu.

Ancak;

Ülkemizde yasalar örümcek ağı gibiydi. Zayıflar takılıyor,
güçlüler delip geçiyordu. Kararlar, tamamının olmasa bile hâ-
kimlerin büyük çoğunluğunun cüzdanından çıkıyordu.

Tayyip Sağmalcılar Cezaevi'nde de torpilini konuşuru-
yor, tutuklu koğuşunda değil revirdeki bakımlı odalarda yine
tatil yapıyordu.

Araya hatırlı ve paralı kişiler girince mahkemeden Tayyip
için bir hafta sonrasına gün alındı. Yeni duruşma gününde
500 TL ödeyen Tayyip kefaletle serbest kaldı.

Yargılamanın sonunda görevli hâkime hakaretten altı ay
hapis ve 20 lira para cezasına çarptırıldı. Hapis cezası 920 TL
para cezasına çevrildi. Ve o da tecil edildi.

Bakın, **"Bir Liderin Doğuşu"** adlı sena etme kitabında
Tayyipçiler anlatımlarına nasıl devam ediyor:

*"Bundan sonrasını, bırakalım 'içeriden biri' anlatsın;
koğuş arkadaşı, Hasan Yeşildağ: Tayyip Bey, Hayati Abi'yle
birlikte içeri girdi. Hepimizin gözleri dolmuştu. Yukarı gel-
di. Yukarıda Erhan Şenol, Zeki Yeşildağ falan var. Yüzbaşı
orda, Üsteğmen orda, Savcı orda... Tanıştılar. Sonra biz iki-
miz koğuşa geçtik.*

Hapishaneye ilk girildiği ânın psikolojisini bildiğim için ne zaman boşalacak diye bekliyorum; fakat Reis'te tık yok. Etrafa şöyle bir göz attı: 'Güzel olmuş!' dedi.

Hapis cezası, 'hürriyeti kısıtlamak'la ilgili; içerde ne yaptığına karışmıyorlar. Biz de kendimize göre bir şeyler yapmıştık.

Reis'i beklerken, hapishanede bulunan mahkûm ve gardiyanlarla toplantı yapıp, herkesi sıkı sıkı uyarmıştım: Tayyip Bey'in yanında sigara içilmeyecek! Bacak bacak üstüne atılmayacak! Laubali hareketlerden kaçınılacak! Herkes, saygılı olacak!.."

Hasan, bunları kime söylüyor?

Mahkûm ve gardiyanlara!

Peki, Hasan'ın cezaevindeki konumu ne?

Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü?

Cıkkk!..

O zaman ne?

Mahkûm!..

Hem de,

Alelade bir mahkûm!

Şöyle bir düşünün; gelmiş ve geçmişte hangi mahkûm, bırakın diğer mahkûmları, gardiyanlara böyle talimat vermiştir?

Bunun ikinci bir örneği var mıdır?

Bu kitabı okuyan görevliler, Tayyip'e yalakalık yapmaları için bir mahkûmdan emir ve rüşvet alan bu gardiyanları nasıl görevde tutabilir?

Gardiyanları bırakın, o cezaevinin müdürleri, savcılar Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü ve diğerleri ne işe yarıyorlar, bu olaylara nasıl seyirci kalıyorlar?

F Tipi cezaevlerinde dedesi yaşındaki tutuklulara, hatta generallere bile sadece ön adlarıyla hitap eden gardiyanlar, Tayyip karşısında nasıl terbiye edilirler?..

Bakın daha neler olmuş:

"Bu kurallar, hapishaneye gelen ziyaretçiler için de harfiyen uygulandı. Görüşme süresi, herkes için 20 dakikayla sınırlandırılmıştı.

Eksik olmasınlar, içeride kaldığımız sürece bu kuralları ihlal eden olmadı.

Gece yarısı olmuştu. İsviçre'den gelirken getirdiğim bir takvim vardı duvarda; onu sordu. 'Burada geçen her gün için bir tane çizeceğiz' dedim. 'Ay bitince, çevireceğiz. Her ay için ayrı bir manzara var.' 'Tamam' dedi. Aldı kalemi, 'Bismillah' deyip ilk günün üstünü çizdi.

Sonraki günler, öyle yoğun geçti ki, çoğu zaman, belki bir hafta çizik atmayı unutuyorduk...

Yattığımızda saat 2.30'du. Öyle yorgundum ki, başımı yastığa koyar koymaz uyumuşum.

Saat 5.00'te bir tıkırtıyla uyandım; baktım, Reis sabah namazı için hazırlık yapıyordu. Uykumu alamadığım için biraz zorlansam da, kalkıp abdest aldım.

Namaza yabancı biri degildim. Önceleri sadece cumaları kılardım. 1978'de cezaevine düşünce beş vakit namaza başlamıştım. Maltepe Cezaevi'nin başkanıydım. Orada istisnasız herkesi namaza alıştırmıştım. Bazı uyanıklar, sabah namazına kalkmamak için 'hamamcıyım' diyerek mazeret göstermeye başlamışlardı. Baktım, 'namaz kaçaklarının' sayısı gün geçtikçe artıyor; büyük bir bidonda su ısıtmaya başladım.

Jiletin iki ucuna kablo bağlayıp, geceden bidonun içine attın mı, su sabaha kadar ısınıyordu. 'Hamamcıyım' diyene, 'Tamam git yıkan, biz bekleriz' diyordum. Birkaç gün sonra hiç hamamcı kalmadı.

Tarih, tekerrürden ibaretmiş ya, işte yine hapishanede-yiz...

Altı üstü dört rekat namaz kılacağız diyordum, kendi kendime. On dakika bile sürmez. Sonra tekrar yatar uyuruz, ölüm yok ya sonunda.

Sünneti kıldık. Ben kalkıp kamet getirdim. Reis, imam oldu, sesi çok güzel; insanı teskin ediyor...

'Yasin' suresiyle kıldırıldığı için, namaz biraz uzun sürdü. Namaz bitti; arkasından 'aşr-ı şerif' okudu. Saate baktım, tamı tamına kırkbeş dakika!

Mahpusluğunun ilk günü ya, maneviyat ihtiyacı tavan yaptı zannımca, dedim; fazla üstünde durmadım.

İkinci gün de ilk günkü gibi uzun sürünce, ne yalan söyleyeyim birazcık işkillendim. Fakat bir yandan da, 'duygusallığı geçmemiş besbelli' diyerek, içimi serinletmekten geri durmuyorum.

Fakat o da ne? Üçüncü gün de, sabah namazımızın hitamı, benim bir saatlik uykuma mal olmasın mı?

Daha duamı bitirip elimi yüzüme sürmeden, kararımı vermiştim. Ya kaderime razı olup susacaktım, ya da uykusuzluktan telefolmak üzere olduğumu Reis'e anlatabilecek adil bir elçi bulacaktım kendime. İkinci yolun daha uygun olacağını düşünerek, vakit kaybetmeden durumu Ahmet Ergün'e açtım.

Ertesi gün, **'Şikâyetçiymişsin, benden' dedi. 'Estağfurullah!'** dedim.

'Bak, ne diyeceğim: Sabaha kadar yatmayalım. Sabah olunca namazımızı kılar, öyle yatarız.'

Sonraki günlerde, Reis'in önerdiği programı uyguladık; fena da olmadı. En azından uykumuz bölünmüyordu.

Öğleden önce kalkıp, güne hazırlanıyorduk. Kahvaltıdan sonra gazetelere şöyle bir göz atacak kadar zamanımız oluyordu.

Ardından ziyaretçi akını başlıyordu. Görüşmeler, akşam saatlerine kadar sürüyordu.

Akşam, yemek esnasında veya sonrasında yakın arkadaş çevresiyle bir araya geliniyor, gündeme düşen olaylarla ilgili görüş teatisinde bulunuluyordu..."

Hasan ile Tayyip yaklaşan seçimleri de düşünerek din tacirliğini zirveye çıkarıyorlar, her şartta namaz kıldıklarını ilan ederek bir nevi reklamlarını yapıyorlardı.

Zira din; onlar için, her fırsatta kullanacakları bir argümandı.

Hasan, Tayyip ile beraber tatil günlerini anlatmaya devam ediyordu:

"Üç kişilik bir arkadaş grubu vardı dışarıda. Her hafta bir konuyla ilgi yaptıkları çalışmayı Tayyip Bey'e sunarlar ve bir önceki hafta sundukları dosyayı tartışmaya açarlardı. Haftada bir yapılan bu toplantılarda zaman kısıtlaması olmazdı.

Maç olduğu günlerde, bilhassa hafta sonları civar ilçelerde görev yapan askeri ve mülki erkân ve diğer bürokratlar yurkariya koyduğumuz dev ekrandan maç seyretmeye gelirlerdi.

Saat 23.00 gibi Reis, gelen mektupları okumaya başlardı.

Hatırladığım kadarıyla 13.000 mektup almış, hepsini okumuş ve her birine tek tek cevap yazmıştı.

Özellikle İmam Hatip'li kızların mektuplarını okurken gözleri buğulanırdı. Zaman zaman benim de çok etkilendiğim mektuplar olmuştur. Hele bir tanesi vardı ki, hiç unutamam; Bayrampaşa'da tekstil atölyesinde çalışan bir işçi kızıdan geliyordu: 'Başkanım!' diyordu, mektubunun bir yerinde, 'size yazmaya karar verdiğimde, arkadaşlarım alay ettiler benimle. Sen kim, Tayyip Erdoğan kim, koskoca Belediye Başkanı! Okumak şöyle dursun, zarfını bile açmaz senin mektubunun... N'olur Başkanım! Mektubum elinize geçerse, sadece 'mektubunu aldım' diye yazıp gönderin; o bile bana yeter..'

Okurken ikimizin de gözleri sulanmıştı. Tayyip Bey, 'Sevgili kızım!' diye başlayan yarım sayfalık bir cevap yazdı. Gönderdik.

Çok geçmeden aynı kızdan ikinci bir mektup geldi. Kendisine değer verilip cevap yazılmasından dolayı ne kadar mutlu olduğunu anlatıyor, birbiri ardına teşekkürler yağıdırıyordu. Arkadaşlarının şaşkınlık içinde olduklarını, onu masaya çıkarıp Tayyip Bey'den gelen mektubu tekrar tekrar okutuklarını söylüyordu.

Nişanlı bir kız, düğününü ertelediğini yazmıştı; 'Çünkü' diyordu 'sizi düğünümüze bekliyoruz' Hapisten çıktıktan sonra katıldığı ilk düğün, o kızımızın düğünüydü sanırım..."

Sadece 4 rekâtlık sabah namazını 1 saat gibi bir sürede kılan Tayyip ile Hasan diğer vakit namazlarını herhalde üçer saatten aşağı eda edemiyorlardı. Kendi anlatımlarına göre 24 saatin neredeyse yarından fazlası namaza gidiyormuş.

Sonra dört ayda 30 bin ziyaretçi ile görüşmüşler...

Bunların içinde anlatmadıkları İngiliz ve Amerikan Büyükelçileri ve onların görevlileri de var.

Tayyip ile Emine'nin kendileri için ayrılan koğuşta uzun uzun görüşmeleri de cabası...

4 ayda 30 bin ziyaretçiye vakit ayırmalarının yanında, yemek, içmek, uyumak vb. ihtiyaçları için de zamana gereksinimleri olan Tayyip ve Hasan, bu arada 13 bin mektup almış ve bu mektupları Tayyip tek tek okumuş...

Okur mu?

Zor, okur!

Kaldı ki, okumakla da kalmamış bir de kendi el yazısı ile tek tek cevaplamış...

Hasan'ın anlatımlarına göre bir tekini bile ne başkasına okutmuş, ne de başkasına cevap yazdırmış...

Hepsini kendi yapmış!

Sadece basit bir hesaplama 13 bin mektubu okumak, hiçbir şey yememek, içmemek, uyumamak vb. şartıyla neredeyse 4 ayı geçer...

Ya cevaplamak...

Hani diyeceksiniz;

Yalan olur da hiç bu kadarı da olur mu?

Olur, olur!..

Siyasal dincilerde her yol mübah!..

Nişanlı bir kız, Tayyip'e gönderdiği mektupta düğününü ertelediğini yazmış; "*çünkü*" diyormuş "*sizi düğünümüze bekliyoruz.*"

Sonra;

Tayyip, hapisten çıkmış ve o kızın düğününe gitmiş.

Ama;

Aynı Tayyip, kendisinin Emine ile evlenmesine vesile olan dava arkadaşı Şule Ablasının hapisten çıkmasını bekleyememiş ve düğününü yapmıştı.

Oysa Şule'nin cezaevinden çıkmasına 1 ay kadar bir zaman kalmıştı...

Tayyip'e cezaevinde yazdığı mektuplarda yardımcı olmak isteyen koğu arkadaşları İlker Aycı, **Başbakanlık Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı Başkanlığı'na** atanıyordu.

Sivas katliamcılarının da avukatı olan **Hayati Yazıcı**, Tayyip'in de o günlerde dava vekiliydi. **Yazıcı**, bugün Tayyip'in Bakanı.

Tayyip de, Sivas'ta insanları yakan ve o eylemi "**Şanlı Sivas Kıyımı**" olarak niteleyen İBDA-C'ye, bayramlarda tebrik kartı göndermiyor muydu?

Şimdi aynı Tayyip, Sivas olaylarını olmayan **Ergenekon** örgütüne yıkma telaşına düşüyordu.

Geçelim.

Hasan, bakın daha neler anlatıyor:

“Postacıyı çok yorduğumuzun farkındaydık. Bu yüzden her geldiğinde ya bir kutu çikolata ya da baklavayla gönlünü almadan göndermezdik.

Haftada iki gün, spor yapıyorduk; günde iki saat. İki gün de İngilizce hocası geliyordu, Tayyip Bey için. Yine haftada iki gün, Pazartesi ve Perşembe günleri oruç tutuyorduk...”

Cezaevinde, Tayyip için haftada iki gün İngilizce hocası da geliyormuş, İngilizce öğrensin diye...

Mübarek sanki cezaevi değil, yedi yıldızlı dinlenme kampı... Tayyip tatilde İngilizce öğrenmiş ya, Başbakan olunca bu İngilizcesini sergiliyor, ben de *“Takunyalı Führer”* adlı kitabımda bunları kaleme alıyordum. Hadi *“Tayyip’in İngilizcesi”* başlıklı yazıyı tekrar okuyalım:

“Meclis albümünde Tayyip’in bildiği yabancı dil, hanesinde ‘İngilizce’ yazıyordu. Böylece Tayyip’in, kendi beyanına göre iyi derecede ‘İngilizce’ konuşup yazdığını öğreniyorduk.

‘Bilirim’ diyorsa;

Bilir!

‘Konuşurum’ diyorsa;

Konuşur!

‘Yazarım’ diyorsa;

Yazar!

Ne yani;

Koskoca Başbakan yalan mı söyleyecek?

8 Ağustos 2009 tarihli **Hürriyet** gazetesinin **Kelebek** ekinde **Mevlüt Tezel**, *‘Tayyip Erdoğan İngilizcesi’* başlığı altında Tayyip’in İngilizce gelişimini anlatıyordu:

"Sevgili okurlar önceki gün Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Rusya Başbakanı Vladimir Putin ve İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi'nin katılımıyla gerçekleşen 'enerji zirvesini' kahkahalarla izledim.

Evet, böyle bir mucize gerçekleşti.

Rusya, Türkiye ve Avrupa'dan geçecek doğalgaz borularını konu alan sıkıcı bir devlet töreninde bile gülecek bir şey çıkıyor...

Bu mucizeyi gerçekleştiren kahraman ise Başbakanımızdı.

Erdoğan, konuşmaların ardından gazetecilere ilgilerinden dolayı teşekkür ederken, 'Acele etmeyin dağılmıyoruz, beraber bir mesajımız olacak' dedi ve o müthiş cümleyi kurdu:

'Sayın Silvio come here.'

Başbakan Erdoğan'ın Türkçe ve İngilizceyi birleştirerek yeni bir dil kurma hayali var galiba. Tıpkı Davos'taki 'van minüt, van minüt, olmaz, olmaz, van minüt' örneğinde olduğu gibi...

Erdoğan'ın 'sayın' demesinin dışında kafama asıl takılan sözü 'come here.'

Başbakanımız bariz bir şekilde İtalya Başbakanı'na 'Silvio buraya gel' diyor.

Bir de Erdoğan'ın, 'Come here' derken bir elini boşluğa doğru uzatma âni var ki, evlere şenlik!

Eğer o el 'gel gel işareti' yapsaydı, bir an Erdoğan ile Berlusconi'nin asker arkadaşı olduklarını düşünecektim.

Berlusconi'nin 'Come here' diyen Erdoğan'a 'Van minüt' dediğini hayal edin, ortalık yıkılırdı herhalde...

Erdoğan ile Berlusconi'nin daha önceki buluşmalarında da buna benzer samimi ortamlara şahit olmuştuk.

Evet, Berlusconi sempatik bir başbakan ama Erdoğan'a karşı daha da samimi. Ne zaman bir araya gelseler, habire gülüyorlar.

Gerçekten ilginç!

Şaka bir yana, Başbakan Erdoğan'ın yetersiz İngilizcesi umarım ileride başımıza sorun açmaz."

16 Kasım 2008 tarihinde İtalya Başbakanı **Silvio Berlusconi** *"Erdoğan'a sevgiyle bağlıyım"* diyordu.

Atalarımız ne güzel söylemiş:

Her dalkavuk bir alığın sırtından geçinir.

Konumuzla ne ilgisi var demeyin, aklıma geldi öyle söyledim.

Tuncay Mollaveisoğlu, *"Görünmez Holding"* adlı kitabında *"Bir nikâh, üç pazarlık"* başlığı altında bakın **Tayyip ve Silvio** ilişkisi hakkında neler söylüyordu:

"Avrupa'da bazı ülkelere davet bile edilmeyen Berlusconi'nin AB üyeliğimizi etkileyeceği yalanları 'yılın düğünü' komedyası eşliğinde yalaka kalemlerce işlenirken iki lider arasında çok önemli bir pazarlık gözden kaçırılıyordu.

2000 yılının nisan ayında İtalyan Telekom Şirketi **Telecom Italia Mobile (TİM)**, Türkiye İş Bankası ile birlikte **İŞ-TİM** adlı bir konsorsiyum kurmuş, 2,5 milyar liralık rekor bir fiyat ile GSM lisansı satın almıştı. Turkcell ve Telsim'e rakip olan **İŞ-TİM ARİA** adıyla GSM pazarına üçüncü şirket olarak giriyordu. Devletin elinde bir GSM lisansı daha kalmıştı.

Türkiye pazarında üç GSM operatörü olması ve üçüncü sırada satılanın 2,5 milyara gitmesi sebebiyle eldeki dördüncü lisansı hemen satamayacağını anlayan devlet bu lisansı Türk Telekom'a devretti. Türk Telekom (TT) henüz özelleşmemişti. 2,5 milyar lira değerindeki dördüncü lisansı alan TT hemen **Aycell** adında bir şirket kurup piyasaya girdi.

Bu sırada işler İtalyanların istediği gibi gitmiyordu. **ARİA** beklenen çıkışı yakalayamamış zarar etmişti. İtalyanlar **ARİA'yı** bilançolarında sıfır değer olarak gösterirken, ortağı olan İş Bankası ise ilginç bir şekilde aynı şirketi bilançoların-

da oldukça değerli gösteriyordu. Yani kâr-zarar dengesi açısından İtalyanlar için hiçbir değeri olmayan ARİA, İş Bankası için altın yumurtlayan tavuktu. Bu 'kafa karışıklığı' 2004 yılında netleşecek ve İş Bankası Faaliyet Raporunda, iştiraki olan İş-TİM nedeniyle 791 milyon lira zarar ettiğini açıklamak zorunda kalacaktı.

Türkiye'de GSM pazarında aradıklarını bulamayan İtalyanlar ihaleyi aldıktan iki yıl sonra çarpıcı bir açıklama ile gündeme oturdular. İtalyan şirketi TİM'i gündeme taşıyan açıklama özetle şöyleydi:

'Biz Türkiye'de memnun değiliz, zarar ediyoruz. Roaming (dolaşım) ile ilgili bize verilen sözler yerine getirilmedi. Türkiye pazarından çıkacağız ve Türkiye'yi uluslararası tahkime vereceğiz.'

İşte Tayyip'in dostluk ilişkileri da tam bu noktada devreye girdi. İtalyan lider Berlusconi TİM'in ARİA'da uğradığı zararı gidermesi için Tayyip'ten yardım istiyordu. İtalya'da Berlusconi'nin bu işi çözmek için Türkiye'ye gideceği haberleri yer alırken, Türkiye'de de dezenformasyon süreci devreye sokuldu.

Türk Telecom'un kurduğu Aycell ile ilgili, şirketin iyi yönetilmediği ve zarar ettiği açıklamaları basında peşi sıra yer alıyordu. ARİA ve Aycell ile ilgili haberler eş zamanlı olarak çıkıyordu. Acaba bu iki şirketin evlendirileceği birilerine sızdırılmış mıydı?

2004 yılı başında beklenen buluşma gerçekleştirildi. İtalyanlar Berlusconi'nin sorunu çözmenin yanında kârlı bir anlaşma ile döneceğinden emindi. Ancak onlar bile Türklerin duyarsızlığı karşısında şaşkına döneceklerdi. Tayyip'in arkadaşı Silvio'ya Türk hazinesinin 3 milyar dolar zararına neden olacaktı.

Türkiye'yi yağmalayan oligarşinin emrinde olan basın, Berlusconi ile Erdoğan'ın buluşmasına 'Düğün yemeği' baş-

lığını atmıştı. Çırağan Sarayı'nda bir araya gelen iki lider İtalyan ve Türk işadamlarından oluşan kalabalık bir davetli topluluğu ile yemek yemiş, ardından İtalyanların sorunlarının çözüldüğü açıklanmıştı.

DEİK ve Türk ABD İş Konseyi Başkan Yardımcısı, Türk İspanyol İş Konseyi Başkanı **Zeynel Abidin Erdem**, Tayyip'in attığı cesur (!) adımla Avrupa kapılarını Türkiye'ye araladığını söylüyordu!

Peki, neydi AB kapılarını bize açan adım? **Erdoğan** ne vermişti de İtalyanlar ve Türkiye'deki işbirlikçi sermaye sevinçten havalara uçuyordu?

Berlusconi ile **Erdoğan** toplantısının ardından Türk Telekom'a yani devlete ait Aycell ile Aria'nın birleştirileceğini açıklamışlardı. O güne kadar Türkiye'ye tehditler savuran İtalyan şirket TİM'in Ceo'su **Marco De Bendetti** anlaşılmadan duyduğu memnuniyeti dile getiriyor ve şunları söylüyordu:

'...Bu operasyon sonucu Türkiye'deki mevcudiyetimizdeki problemleri yasal yoldan çözdük'..

Bu birleşmenin ardından kurulan yeni operatörün adı AVEA idi. Bu şirkette İtalyanlar TİM ile yüzde 40, Türk Telekom Türk Devletinin kuruluşu olarak yüzde 40 ve İş Bankası yüzde 20 hisse sahibiydi. Artık ARİA ve AYCELL'in yerine AVEA vardı.

Bu anlaşmanın ardından medyada büyük bir alkış koptu. ARİA ile Aycell'in birleşmesinin yaratacağı sinerjiden, Türkiye'ye yabancı sermaye yağacağına, Türkiye'nin AB'ye hemen alınacağına kadar bir dizi haber ve köşe yazısı yayımlandı...

Zamanın Cumhurbaşkanı **Necdet Sezer**, bu olaydaki yağma ve ihaneti görmüş ve bu konuda Devlet Denetleme Kurulu'nu görevlendirmişti.

Devlet Denetleme Kurulu hazırladığı raporda; Aria'nın İş Bankası İtalyan ortaklığı ile birleşmeden önce iflas ettiğini or-

taya çıkardı. Kurul bağımsız denetim şirketi Ernest&Young'un hazırladığı gizli rapora da yer vererek, ARİA'nın 2002 yılı sonunda yasal olarak iflas ettiğini belgeledi. İflas, amortisman ve itfa payları hesaplarda gösterilmeyerek gizlenmişti."

AKP Hükümeti **Berlusconi**'nin ricası üzerine İŞ-TİM'in yani ARİA'nın zararlarını, batıklarını ve başarısızlığını üstlenecek adresi bulmuştu.

Aycell ve Türk Telekom!

Yani daha açık bir deyişle; Türkiye Cumhuriyeti'nin hazinesi... Daha da açarsak tüyü bitmemiş yetimlerin bile öncelerinin hakkı...

Tayyip ile Ulaştırma Bakanı **Binali Yıldırım**'ın çabalarıyla özel bir kanun çıkarıldı. Katrilyonlarca lira zarar Türk halkına yazılırken, kazanç ise **Silvio Berlusconi**'nin hesabına kaydedildi. Daha sonra Türk Telecom'un satışından vurgun daha da büyüyecek, Oger Telekom ile birlikte TT'yi satın alan İtalyanlar AVEA'nın büyük çoğunluğunu ele geçirecekti.

Hepsi bu kadar mı, olur mu?

Berlusconi, ARİA ortaklarından İtalyan Telecom şirketinin zararını arkadaşı Tayyip sayesinde Türk hazinesine yüklemiş, üstüne üstlük devletin yani Türk Telekom'un Aycell ile batık ARİA'yı birleştirerek çok kârlı bir ortaklığa imza atmıştı.

Ancak,

Ta İtalya'lardan kalkıp **Erdoğan**'ın kirvelliğini yapan **Berlusconi**'ye bu kopardıkları yetmemişti. Yeni kurulan AVEA'da İtalyanlar, İş Bankası ve Türk Telekom ile ortak olmuştu. Türk Telekom ise satılmak üzereydi. TT ya İtalyanların istemediği bir gruba satılırsa ne olacaktı? Acaba arkadaşı Tayyip TT'nin alıcıları konusunda da bir manevra yapabilir miydi? Acaba İtalyanlar hazır AVEA'ya da ortak olan TT'nin satışından pay kapabilirler miydi?

İslam dünyasını çağıdı bulan **Berlusconi**, ne hikmetse çıkış yolunu Müslüman topraklarda buluyordu. **Erdoğan**'ın Lübnan ziyareti sonrası birbirini hiç tanımayan iki grup, **Hariri** ailesi ile İtalyan Telecom Şirketi Türk Telecom'un ihalesinde bir anda ortak oluverdi! Telekom İtalya'nın TT'yi alamazsak Telekom'dan çıkarız tehditleri ise yersizdi. Çünkü "düğün" şans getirirdi.

Türkiye yağmasında yapılacak daha çok iş vardı. Hattırlayalım, **Erdoğan**'ın aile fotoğrafında yer alan Çalık Grubu da Etisalat Grubu ile birlikte bu ihaleye girmişti. Yani İtalyanlar ve **Hariri** ailesi yani **Oger Grubu** ile **Çalık Grubu** rakipti. Ancak Tayyip'in kurduğu bu düzende bir ihaleye rakip gerseniz de bir başka ihalede pekâlâ birlikte olabilirsiniz.

Nitekim Tayyip'in yardımları karşılıksız kalmamış olmalı ki, İtalya'nın bölgesinde önemli şirketlerden biri olan Eni Grubu, Çalık Grubu ile evlendirildi. Ailenin bu iki üyesine ihale vermek ise, Türkiye gibi gelişmekte olan ve AB kapılarını zorlayan (!) bir ülkede zor değildi.

Tayyip ülkeyi enerji üssü yapacaktı. Samsun'dan Ceyhan'a uzatılacak petrol boru hattının yapım işi Tayyip'in sadakatsizlikle bağlı olduğu dostu **Berlusconi**'nin ENİ şirketi ile yine Tayyip'in damadının Genel Müdür olduğu **Çalık Grubu**'na verildi.

Üstelik;

İhalesiz olarak!

Projenin yapım maliyeti 1 milyar doları buluyordu.

"Görünmez Holding" adlı kitabında Tayyip ve şürekasının karıştığı yolsuzlukları mükemmel bir şekilde işleyen **Mollaveisoğlu**, rakiplerin ortak olmasını da şöyle anlatıyordu:

"Çalık Grubu bir süre sonra Türk Telekom'u kaptırdığı rakipleriyle ortak oldu. Bu ortaklığın gerçekleştiği ülke Başbakan Erdoğan'ın ilgisine mazhar olan Arnavutluk'tu."

Arnavutluk'ta devlete ait olan Telekom şirketi Albtelecom'un hisselerinin yüzde 76'sı özelleştiriliyordu. Çalık Grubu'nun elinden kaçırdığı Türk Telekom artık ortağı idi...

Arnavutluk'ta ihaleye giren Çalık-TT ortaklığı 800 bin hanenin yüzde 33'üne hizmet veren Albtelecom'u satın aldı. Çalık'ın Çalık Enerji Telekomünikasyon (Cetel) dışında bankacılık alanında da yatırımları vardı. Çalık Arnavutluk'ta daha önce de bir banka satın almıştı. Arnavutluk Başbakanının Erdoğan'ın düğününe katılmasını sürpriz olarak görenlere ne demeli acaba?"

Türk Telekom'un satışından Tayyip ve şürekası, Lübnan ve İtalyan Devletleri, Suudi Oger Grubu yani Hariri Ailesi, Telekom İtalya, British Telekom, yani Türkiye'nin diz çökmesini bekleyen çevreler ve tabii ki;

Tayyip'in sadakatla bağlı olduğu dostu;

Silvio Berlusconi!..

Satıştan; Türkiye Cumhuriyeti ve Türk halkı ise kaybedenler arasında yer alıyordu.

Mollaveisoğlu;

"Türk Telekom'un satılmasının güvenlik ile ilgili de büyük kaygılar yaratacağı ortadaydı. İhaleyi alan Arap şirketinin arkasında İngiliz gizli servisinin olduğuna dair ciddi iddialar var. İhalede dağıtılan komisyonun 500 milyon dolar olduğu da sektörde konuşulan ancak ispatlanması zor iddialar arasında" diyordu.

Ancak;

Tayyip'in Belediye Başkanlığı döneminde olduğu gibi bir cesur Cumhuriyet Savcısı çıkar da, onları yine sorguya alırsa vallahi o zamanki gibi bülbül olup şakırlar...

TAYYİP VE HARİRİ İLİŞKİSİ

Başbakan **Erdoğan**'ın uluslararası "dostluk" ilişkilerinin bir başka yarışması da Türk Telekom'un satışında yaşandı. **Erdoğan**'ın yabancı işadamlarından oluşan aile fotoğrafında **Hariri** ailesinin önemli bir yeri vardı.

2004 yılının Ocak ayında Başbakan **Erdoğan**, beraberinde Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan** ile birlikte ilginç bir seyahate çıkıyordu.

Beşincisi düzenlenen Cidde Ekonomik Forumu'na katılan **Erdoğan**, temasları sırasında Lübnan Başbakanı **Refik Hariri** ile baş başa görüşme imkânı da buluyordu. Misafir konuşmacı olduğu Forum'da **Erdoğan**'ın şu sözleri dikkat çekmişti:

"Altını çizerek bir şey söylemek istiyorum.

Yalnız, yanlış anlaşılırim endişesini de taşıyorum. İslam Ortak Pazarı anlayışını doğru bulmuyorum. Çünkü, ne olursa olsun bu birliktelikleri ne etnik, ne dini kökene ne de coğrafyaya bağlı olarak düşüneceğiz. Artık dünyada bunların hiçbirisi kaldı mı? Kuruluşları böyle oluşturmaya kalktığımız anda kamplaşmalar başlar, münasebetler kesilebilir. Ortak payda dayanışma olabilir. Ya da çok farklı bir üst değer bulunabilir. Ama bu dünyadaki küreselleşme ile doğru orantılı olmalıdır. 21'inci Yüzyıl'ın adı paylaşım asrıdır. Bunu anlamayanlar dışında kalacaktır."

Peki, paylaşım asrının farkında olan bir Başbakan, nasıl olur da ülkesine ait ne varsa bu pazarda açık artırmaya çıkarabilir? Paylaşımında karşılıklılık ilkesi esas iken, nasıl olur da ülkesini hep pay edilen safta tutmaya özen gösterir? Nasıl olur da başka ülkelerin devlet şirketlerine kendi devletine ait şirketleri pervasızca satabilir?

Erdoğan, sermayeye etnik ve dini temellerle bakmadığını altını çiziyordu. Türk Telekom'un satışında bu anlayışın mı etkisi var bilinmez ama **Erdoğan**, dostluk ilişkisini geliştirdiği Lübnan asıllı **Hariri** ailesi ile İtalyan arkadaşı **Berlusconi**'nin etkili olduğu İtalyan Telekom Şirketi'ni Türk Telekom'da birleştirmeyi başaracaktı.

Cidde'deki toplantıda bir araya gelen ve karşılıklı olarak Lübnan ve Türkiye'de buluşma sözü veren **Hariri** ile **Erdoğan** bu sözlerine sadık kaldılar. Mayıs 2004'te **Erdoğan**, **Hariri**'yi Türkiye'de ağırladı. Lübnan ile ilişkiler Başbakanlık düzeyi ile sınırlı değildi. **Hariri** ülkesine döndükten kısa süre sonra, dönemin Dışişleri Bakanı **Abdullah Gül** de iadeyi ziyarette bulundu. 2004 yılının Temmuz ayı başında gerçekleşen ziyarette **Gül**, Lübnanlı yatırımcıları Türkiye'ye çağırıyordu.

Aynı yılın sonunda **Refik Hariri** Başbakanlık görevinden istifa ederek şirketlerinin başına geçti. Takvimler 14 Şubat 2005'i gösterdiğinde bölgede dengeleri değiştirecek bir suikast gerçekleşti. **Hariri** düzenlenen bombalı saldırı sonucu hayatını kaybetmişti. Dışişleri Bakanı **Gül** suikasttan üç gün sonra Lübnan'a gitti ve **Hariri** ailesine bizzat başsağlığı diledi. **Erdoğan**'a ise bu görüşmeden üç ay sonra yeniden Lübnan'a gitme fırsatı doğmuştu. 16-17 Haziran 2005 tarihlerinde **Hariri** anısına toplanan ve adı ülkemizde daha önce hiç duyulmayan Arap Ekonomik Forumu'na katıldı. Uzun yıllardan sonra Başbakan düzeyinde Lübnan'a gerçekleştirilen ilk gayri resmi ziyarette bu.

Erdoğan eşi **Emine Erdoğan** ile birlikte **Hariri** ailesinin evine giderek taziyelerini sundu. Bu görüşmede Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan** ile eşi **Ahsen Unakıtan** da yer alıyordu. **Erdoğan**'ın daha sonra "kardeşim" diye hitap edeceği **Fuad Sinyora**'nın da bu taziye ziyaretinde bulunduğu iddia edildi.

Türk Telekom'un satış sürecinin öncesindeki görüşme trafiğine kısa bir ara verip, **Fuad Sinyora'nın** kim olduğuna bakalım. Eski Lübnanlı bakan **Sinyora, Hariri'nin** kurduğu hükümetlerde uzun yıllar Maliye Bakanlığını yönetti. **Hariri** öldürüldükten sonra yapılan seçimlerde Başbakanlığa getirilecek olan **Sinyora**, Lübnan'ı borç batağına sürükleyen politikaların da mimarı olarak sayılıyor. **Hariri'nin** özel kasası olduğu yönünde iddialar bulunan **Sinyora, Tayyip Erdoğan** ile sıkı dost olacak, **Erdoğan** daha sonra Lübnan'a Türk askeri gönderecek kadar bu "dostluğu" derinleştirecekti.

15-16 Haziran tarihlerinde gerçekleşen ve Maliye Bakanı **Unakıtan** ile Başbakan **Erdoğan'ın** yer aldığı **Hariri** görüşmesinden bir gün sonra, Lübnanlı Saudi Oger firması ile Telekom İtalya (TIM) Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na konsorsiyum kurduklarını bildirdiler. Türk Telekom'un muhtemel sahipleri belli olmuştu. Daha sonra bu konsorsiyuma İngiliz British Telekom'un da dahil olduğu ortaya çıktı.

Erdoğan'ın Lübnan ziyareti öncesinde, Türk Telekom için son teklif verme tarihinin uzatılması o dönemde dikkatlerden kaçmıştı. Daha önce 31 Mayıs 2005 olarak açıklanan son teklif verme süresi 24 gün uzatılmıştı. Yani 24 Haziran 2005'e kadar. **Hariri** ile İtalyanlar da 17 Haziranda, **Erdoğan'ın** ziyaretinden bir gün sonra, TT'ye teklif vereceklerini açıklayarak ihaleye "son dakikada" katılmış oldular.

13 gün sonra TT'nin ihalesi gerçekleşti. 1 Temmuz 2005'te Türkiye'nin en değerli kamu varlığı kapalı kapılar ardında gerçekleşen "görüşme trafiğinin" ardından, Lübnanlı Oger, İtalyan TIM ve İngiliz British Telekom'un (BT Tekonsult) oldu.

Türk Telekom'un yüzde 55 hissesi için Saudi Oger Konsorsiyumu, Birleşik Arap Emirlikleri Şirketi Etisalat Ortak

Girişim Grubu ile yarıştı. Diğer katılımcılar neredeyse ihale-
nin başında elenmişti.

Etisalat grubunda ilginç bir isim yer alıyordu. **Erdoğan**'ın
aile fotoğrafında baş köşede yer alan **Çalık Grubu**. Grup,
Etisalat ve Dubai İşlamic Bank konsorsiyumu ile ihaleye ka-
tılmış, 6 milyar 500 milyon dolara kadar çıkmış, rakiplerinin
50 milyon dolar artırımını ile ihaleden çekilmişti.

Ancak;

Bu yarışmada Tayyip kimseyi küstürmüyordu. TT ihale-
sinden çekilen Dubai İşlamic Bank ile **Çalık Grubu** ortaklığı-
na daha sonra, TİGEM'e ait **Atatürk**'ün kendi parasıyla kur-
durduğu Yalova'daki arazi turizm amaçlı devredilecekti.

YAĞMANIN ADI TELEKOM

Saudi Oger (Lübnan)-Telecom Italia International (TIM-İtalya)-BT Telconsult (British Telecom-İngiltere) konsorsiyumu, nihai teklifini “Bir peşin, 5 yılda 4 taksitte” ödemek kaydıyla 6 milyar 550 milyon dolara çıkararak ihaleyi kazanmıştı. Devir işlemlerinin ardından 1.6 milyar dolar ödenecek, kalan her yıla eşit taksitler bölünecekti. Oysa Türk Telekom’un bir yıllık kârı 1.7 milyar dolardı. 2004 yılında 1.7 milyar dolar kâr açıklayan Türk Telekom satıldığında kasasında 2.2 milyar YTL vardı.

Bunun anlamı şuydu:

Türk Telekom kârı karşılığında satılmıştı. İlk taksit kasadaki paradan ödenecek, üstelik üzerine 100 milyon dolar artacak, kalan taksitler de TT’nin kârı ile rahatlıkla ödenebilecekti! Türkiye’yi kuşatan Görünmez Holding’e yön verenlerin Telekom başarısı! Yolsuzluk ekonomisinin en önemli basamaklarından birini oluşturuyordu...

MEDYA SEVİNÇTEN UÇTU!

Şanlı “Türk (!) Medyası”, Telekom yağmasında üzerine düşeni fazlasıyla yerine getirmişti. Telekom’un satılmasının ülke ekonomisini uçuracağından, yabancı yatırımların Türkiye’ye akacağına kadar bir dizi yalan ve propaganda ile kamuoyu yemlenmiş, aykırı sesler boğulmuştu.

Oysa Türk Telekom, özelleştirildikten sonra zam yapan, yani tarifeleri artıran, yani özelleştirmenin amacına aykırı olarak rekabet ve ucuzluk yerine hizmeti daha pahalı hale getiren, dünyanın tek telekom şirketi olma özelliğini de koruyor.

Telekom yağmasının ardından Lübnan ve İtalyan gazeteleri, haklı olarak bayram havasında bu haberlere yer verdiler. Lübnan’da yayımlanan *Müstakbel* gazetesi “*Türk Telekom bir mücevher*” başlığını atarken, İtalya’nın en önemli ekonomi gazetesi *IL Sole 24*, “*İtalyan Telekom Türk Telekom’u Fethetti*” başlığını kullandı. Türk Telekom’u alanlar sevinçten uçuyordu. Ancak burada çarpıcı olan, satanların daha büyük bir sevinç içinde olmasıydı! Gazeteci **Rahmi Yıldırım**, Türk basınında çıkan manşetleri sıralıyor ve soruyordu:

“Kimin malını kime veriyorsunuz?”

Lübnan ve İtalyan medyası gibi Türk medyası da düğün bayram havasında.

Zaman gazetesi; “*Telekom 6,55 milyar dolara Arap-İtalyan ortaklığının*” diyerek bayram ilan ediyordu.

3 Temmuz 2005 tarihli *Referans* gazetesinin manşeti:

“Türk Telekom İhalesi Tarihi Bir Adım” şeklindeydi.

Aynı tarihli *Sabah* gazetesine göre; her özelleştirme sonrasında çalışanların bir kısmı işten atılır ya, **Erdoğan** “*Telekom çalışanlarının sokağa atılmayacağını*” söylemiş.

Ama tehdit etmekten de geri durmamış:

“Ancak yan gelip yatamayacaklar. Olay bu kadar basit.”

Satış sonrası en ilginç manşet ise; *Vatan*’inkiydi:

“Arap Sermayesi 6.5 Milyar Dolar Verdi.”

Oysa:

Arap sermayesinden bir kuruş bile çıkmamıştı. Araplar ve ortakları, derenin kuşunu derenin taşıyla vurmuşlardı.

Nasıl mı?

Türk Telekom’u alan Arap ve İtalyanların sevinci normaldi. Ancak garip olan, kazığı köküyle yiyen Türk tarafının bayram etmesiydi.

Zaten **Turan** da öyle söylüyordu:

“Araplar ve İtalyanlar bayram etmekte haklılar. Çünkü rüyalarında görseler hayra yormayacakları derecede kârlı bir alış veriş yaptılar. Zaten ne diyordu alan şirketin müdürü: ‘Türk Telekom bir mücevher.’

Gerçekten bir mücevher aldılar, hem de sudan ucuza aldılar.

Nasıl sevinmesinler! Türk Telekom’un yüzde 55’ine 6 milyar 550 milyon dolara sahip oluyorlar. O da ilki peşin olmak üzere yıllık taksitler halinde altı taksitte ödeyecekler.

İlk taksit 1 milyar 637 milyon dolar. Sonraki taksitler de 983’er milyon dolar.

Türk Telekom’un geçen yılki kârı ise 1 milyar 700 milyon dolar.

Yani adamların her yıl taksit diye ödeyecekleri rakam, Türk Telekom’un yıllık kârı bile değil. Satın alanlar imtiyaz sözleşmesinin sonunda Telekom’un altyapısının da sahibi olacaklar.

Bu satış tamı tamına şuna benziyor:

Bir eviniz var ve aylık 500 lira olmak üzere yılda 6 bin liradan kiraya veriyorsunuz. Kiracı altı yıl oturduktan sonra evin sahibi oluyor.

Bu satıştan kiracı olsanız sevinirsiniz de, ev sahibi olsanız sevinir misiniz?

Satışın böylesine bayram edecek ev sahibi ya delidir ya da hesap kitap bilmiyordur.

Bizimkilerin böyle bir satıştan düğün bayram etmelerine hâlâ akıl erdiremiyorum. Çünkü deli değiller, hesap kitap da biliyorlar.

Hükümet adamları olsun, medyada köşe başlarını tutmuş yorumcular olsun, günlerdir satışın ekonomiyi ne kadar rahatlatacağına (!) ilişkin rakamlar sıralayıp duruyorlar.

Efendim, özelleştirme kaynakların daha rasyonel ve rantabl kullanımını sağlar. Devlet işletmeciliği dipsiz kuyudur, kara deliktir, kaynaklar çarçur edilir. Çarçur edilen milli servettir, hepimizin ödediği vergilerdir. Milli servet çarçur edilince pasta büyümaz, refah artmaz. Türk Telekom ihalesi yabancı yatırımcının Türk ekonomisine güvenini artıracaktır. Ülkemize yabancı sermaye akacak, üretim artacak, pasta büyüyecek, refah yükselecek...

Özelleştirmeye karşı kara gözlüklüler, hâlâ modası geçmiş ideolojilerin peşindeler...

Özelleştirme yanlıları, televole ekonomistleri ne derlerse desinler, benim aklım almıyor. İyi kötü aklım da var, ama bu satışa aklım ermiyor. Tam da özelleştirme yanlılarının söylediği gibi kara gözlüklüyüm ama onlar gibi paragözlüklü değilim. Sinirlenmeden edemiyorum.

Yahu Allah'tan korkun!

Türk Telekom'un yıllık kârı 1 milyar 700 milyon dolar değil mi?

Evet!

Alan şirketin ödeyeceği yıllık taksit, Türk Telekom'un yıllık kârından daha az değil mi?

Evet!

Bu satıştan gelecek para Türk Telekom'un üç-beş yıllık kârına eşit değil mi?

Evet!

Adamlar altı yıl taksit ödedikten sonra şirketin sahibi olmayacaklar mı?

Evet!

Peki bunun neresi kârlı alışveriş?..”

Üstelik Türk Telekom satıldığında kasasında duran 2 milyar civarındaki para da alanların oluyor ve ilk taksidi o paradan ödedikleri gibi ceplerine bir de para kalıyordu.

Başka;

Telekom faturaları için bankalardaki komisyonlar da alanlara kalıyor, o da yaklaşık 2 milyara geliyordu.

Yani:

Adamlar derenin taşı ile derenin kuşunu vurmuşlardı.

1 kuruş para getirmediikleri gibi, hem de Telekom'u aldıkları anda milyarlar kazanmışlardı.

Böylece;

AKP hükümeti ile yandaş ve yanaşma medya mutluluk gözyaşları dökerken, her hissesinde Türk halkının alınteri bulunan Türk Telekom, İtalyan ve Araplara peşkeş çekiliyordu.

İnsanın ülkenin değerlerini bu denli yok bedellerle satması için ihanet içinde olması da yetmez, alan şirketlerle de bir ortaklığı olmalıdır.

SEKS SKANDALLARININ GÖBEĞİNDEKİ DOST

İtalya Başbakanı **Berlusconi**'nin adı seks skandalları dahil birçok yolsuzluklara karışınca, Tayyip, İtalyan gazetelelerinden *Corriere Della Sera*'ya bir röportaj veriyor ve şunları söylüyordu:

“Berlusconi bir meslektaş, bir dosttur, aileden biridir. Dolayısıyla onun özel yaşamına dair olaylara girmek ne dürüstlüğe yakışır ne de sadakate...”

Şimdi,

Soralım Tayyip'e.

Başbakanlık ne zamandan beri meslek oldu?

Bir ülkenin başbakanı kendi ülkesine mi sadakatle bağlıdır, yoksa çıkar ilişkisi olduğu başka bir ülkenin başbakanına mı?

Tayyip, **Baykal**'ın hakkında iddia edilen ve gerçek olmadığı ortaya çıkan görüntüler konusunda *“karısını aldatana adam bile denmez”* derken, karısını, sevgilisini ve önüne gelen herkesi aldatan **Berlusconi**'ye ise;

“Aziz dostum” diyor;

Yetmiyor, bir de kendisine *“sadakatle”* bağlı olduğunu ilan ediyordu.

Aynı ortak özelliklere sahip oldukları için mi?

Berlusconi ülkemizde asıl ününü Tayyip'in gelinini öperek yapmıştı.

Eşinden ayrıldığında, *“Artık bekâarım, güzel kız getirene kıyak geçerim”* şeklindeki sözleri ve eskort kızlarla olan ilişkileriyle de şöhretine şöhret katmıştı.

Berlusconi ülkemizde birçok ballı ihaleyi İtalya adına almış, tabiri caiz ise ülkemizi de öpmüştü...

Tayyip, 14 Mayıs 2010 tarihinde Atina ziyareti öncesi sanki olay gerçekmiş gibi şunları söylüyordu:

"Eşlerine ihanet edenleri hiçbir zaman bu toplumun içinde kalkıp da mağdur olarak göremeyiz..."

Bir de:

"Karısını aldatana adam bile denmez."

İyi güzel de, Tayyip bu sözleri **Berlusconi**'ye niye söyleyemiyordu; üstelik ona sadakatle bağlıydı?

Sahi;

Niye?

"Artık bekâрім, güzel kız getirene kıyak geçerim" dediği için mi?

Ya da;

Licia Nunez'den **Eleonara Gaggioli**'ye; Avrupa Parlamentosu'na aday gösterdiği **Angela Sozio**'dan AP üyesi yaptırdığı **Barbara Matera**'ya, Çevre Bakanı yaptığı **Stefania Prestigiacomo**'dan yine Bakanlık görevi verdiği **Mara Carfagna**'ya kadar onlarca haremi olduğu için mi?

Ya da;

Hareminde 18 yaşından küçük kızları da barındırdığından mı?

Bilemem ki!..

Ya da?..

BUNGA BUNGA

Haklı olarak soracaksınız, bu **bunga bunga** da neyin nesi diye?

Hemen açıklayayım;

Bunga bunga; Tayyip'in sadakatle bağlı olduğu dostu Silvio'nun düzenlediği seks partileri için kullandığı şifre.

İtalyan savcılar, bunga bunga partilerine katılan kızlardan bazılarının ifadelerini alıyor ve bu ifadeler basına sızıyordu. Bu partilere katılan ve beş bin dolar alan bir genç kız bakın neler anlatıyordu:

"Yaklaşık 20 kızdık. Herkes üzerini çıkarıp, dans etmeye başladı. Bazı kızların üzerinde sutyen ve tanga iç çamaşırı vardı. Onlar Berlusconi'nin yanına gittiler. O da ayağa kalkıp onları öpmeye ve dokunmaya başladı.

Sonra, Berlusconi içlerinden akşam kendileriyle kalacakları ve eve gidecekleri seçti."

Görgü tanığı olarak dinlenen genç kız, *"Önce kendimi bu olaya alıştırmıştım. Ancak Berlusconi'yi görünce, gerçekten de arzum gitti ve orada yaptığı her şeyden midem bulandı. Ben eve gittim"* diyordu.

Yani Tayyip'in kadim dostundan escort kızların bile midesi bulanıyordu.

Ama;

Tayyip, böyle birine sadakatla bağlı olduğunu ilan etmekten çekinmiyordu.

15 Ocak 2011 tarihli gazetelerde yer alan habere göre, 17 yaşındaki Faslı striptizcinin *"Berlusconi ile bunga bunga partisine katıldım"* demesi üzerine, İtalyan savcılar Başbakan'ı ifadeye çağırıyordu.

Düşünün, koskoca İtalyan Başbakanı Silvio, savcılar karşısında uçkuru yüzünden ter dökecekti.

İnsan;

“Hay Allah müstahakını versin e mi Silvio!”

Demekten kendini alamıyor. “Tayyip’e sadakati öğretmişsin, amma ondan savcı nasıl ayarlanır öğrenememişsin, daha beter ol!”

Yok muydu elinde fazla mercedes, eski silah?..

Çağırsaydın Abant’taki otele, verseydin eline bir bardak çay, atsaydın kışına bi şaplak. Buradaki şişko gibi en fazla heyecandan elindeki bardağı düşürürdü.

Bir tabak yal bile mi bulamadın yedirecek? Dostun Tayyip’e bir sorsaydın, “bu işleri nasıl beceriyorsun” diye, valahi o sana anlatırdı.

Suçlarını, pisliklerini, ihanetlerini örtecekleri buldun mu gerisi tamam. Birkaç sütü bozuk da zaten bunların ardından gelir.

Biri, senin, ailenin ve yakın adamlarının yolsuzluklarını mı ortaya çıkardı?

Anasından emdiğini burnundan getirirdin.

Biri fuhuş partilerini mi ihbar etti?

Hayatını karartırdın.

Biri ülkeye ihanetlerini mi kanıtladı?

Yandaş medya desteği ile istikbalini söndürürdün.

Üstüne bir de savcı ve hâkim desteği;

Al sana ballı börek!

Nasıl mı?

İlahi Silvio, aç Tayyip’e bir telefon, sana öğretsin...

Silvio'yu bir kenara bırakalım ve biz, Tayyip'in koruyucusu ve kasası Hasan'ı izlemeye devam edelim:

"Cezaevi dışında bir ekip oluşturmuştuk; gelen ziyaretçileri ilk olarak bu arkadaşlarımız karşılıyor, savcıdan görüş izni alma gibi konularda yardımcı oluyorlardı..."

Gelenleri gruplar halinde görüşme salonuna alıyorduk. İçeride kaldığımız dört ay boyunca yurtdışından gelenler dahil, 30.000'den fazla ziyaretçimiz olmuştu..."

Tayyip ile Hasan'ı dört ayda 30 bin kişinin ziyaret etmesine izin veren Bakanlık, **Ergenekon** tutuklularına dört yılda üç ziyaretçiye bile çok görüyordu. Güya her tutukluya olduğu gibi bana üç ziyaretçi hakkı verdiler, haftada 45 dakika, o da cam bölmenin ardında. Sonra ziyaretçilerimden ikisini örgüt üyesi diye tutukladılar. Keza avukatlarımı da...

Niye?

Kimse bunlarla görüşmesin, tamamen yalnız kalsınlar ve böylece Tayyip ve siyasal dincilerin yolsuzluklarını kaleme alacak kimse çıkmasın diye...

Hasan, cezaevindeki tatil günlerini anlatmayı sürdürüyor, biz de okumaya devam edelim:

"Bir de Pınarhisar'a gelip de hapishaneye hiç uğramadan, orada konaklama yeri olarak kullanılan benzin istasyonunda oyalananlar vardı. Bunlar, Tayyip Bey'i ziyarete gelen İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde görevli bürokratlara yalakalık yaparak çıkar sağlamayı uman uyanıklardı. Oraya gelerek, akılları sıra Tayyip Bey'e ne kadar yakın olduklarını göstermiş oluyorlardı."

Ziyarete geldiği halde isminin kayıtlara geçmesini istemeyenler de oluyordu. Bunlar daha çok 'eski' Başkan'a yakın olmanın kariyerlerini olumsuz yönde etkilemesinden çekinen bürokratlardı."

Reis'i çok duygulandıran iki ziyaretçiyi hiç unutmuyorum. Bunlardan biri Fenerbahçeli kas hastası Sedat, diğeri denize dalarken boynu kırılıp felç olan, Kara Hasan. İkisi de sedye ile gelip Başkan'ı ziyaret etmişlerdi. İlginç ziyaretçilerimiz de vardı. Gümrükçü bir arkadaş, elinde bir tek karanfil ve bir paket sigarayla her hafta ziyarete geliyordu. Savcı Bey'den rica ettim, daha fazla izin vermemesi için; çünkü vakit yetersizliğinden görüşemeyip dönenler vardı.

En çok keyif aldığımız ziyaret, Çeribaşılardan ziyaretiydi. Edirne'nin Çeribaşıları, toplanıp gelmişler. Toplam dokuz kişiydiler.

Kendi aksanları ve özgün dilleriyle konuşuyorlardı. Başkan da aynı aksanla onlara laf yetiştirmekten hiç geri kalmadı. Gırgır, muhabbet derken ortalığı kırıp geçirdiler; gerçekten çok hoş bir günümüzdü.

Benim bir de Sarı Lütfü olayım var. Başkan'ı ziyarete gelmiş; ayrıca, beni de tanır. 'Senin burada ne işin var?' deyince, neden ve nasıl girdiğimi, çek davasını falan kısaca anlatmıştım. Keşke anlatmasaydım; çünkü anlattıklarımı bir kaç dakika sonra bana şantaj yapmak için kullandı.

Malum, ziyaret süresi 20 dakika. Yoğunluk nedeniyle, kim olursa olsun bu süreyi aşmasına müsaade etmiyorum. Lütfü, tutturdu, 'Beni 45 dakika görüştüreceksin!' diye. Ben olmaz dedikçe, o ısrar ediyor. Sonunda, 'Ya beni 45 dakika görüştürürsün ya da gidip çeki öder, seni tahliye ettiririm; tercih senin!' demesin mi? Düşündüm, Lütfü bu, öder mi öder. 'Buyur, Lütfücüğüm!' demek zorunda kaldım..."

Hasan, Tayyip'i parlatma kitabında İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun oğlu Murat ile görüşmesini ve Murat'ın ondan Hasan Celal Güzel ile ilgili talebini bakın nasıl anlatıyordu:

"Hazır, ziyaretçilerden söz açmışken, Murat Aksu'nun ziyaretini de mutlaka anlatmalıyım.

Murat Aksu, Başkan'a yaptığı ziyareti tamamladıktan sonra, bana geldi.

'Hasan Abi, sizinle görüşmek istediğim bir husus var' dedi; 'Biliyorsunuz, Hasan Celal Güzel de Tayyip Bey gibi düşünce suçundan hüküm giydi, mahkûmiyeti kesinleşti. Sizin tahliyenizden kısa bir süre sonra da o hapse girecek. Gördüğüm kadarıyla burası oldukça düzenli bir hapisane; o da gelip cezasını burada yatsa diyorum, sizce de makul müdür?'

'Makuldür' dedim..."

Ne güzel değil mi, İçişleri Bakanı'nın oğlu Hasan Celal'in yatacağı hapisane konusunu Adalet Bakanı veya yetkilileri ile değil, çete başı Hasan ile konuşuyor. Bu durum bile, şu anda ülkeyi kimlerin yönettiği konusunda sanırım yeterince aydınlatıcı olacaktır.

Okumaya devam edelim:

"Peki, burada kaldığı sürece kendisine göz kulak olabilecek, eli ayağı düzgün birini bulabilir miyiz?"

'Sanırım öyle biri var' dedim; ve gardiyandan, Gaziantep'li Mehmet isimli mahkûmu getirmesini istedim.

Mehmet, 1.85 boyunda, çakır gözlü, eli ayağı düzgün, akli başında genç bir mahkûmdu. Geldiğinde, kendisini Murat Aksu'yla tanıştırdım; bir süre baş başa görüştüler. Konuşmaları bitince, tekrar koğuşuna gönderdim.

Murat Aksu, 'İyi bir arkadaş'a benziyor' dedi, 'kendisine soramadım, hangi suçtan yatıyor?'

'İhracat suçundan' dedim.

'Evrakta sahtecilik, yanlış beyanname vermek gibi bir nedenle mi, yani?'

'Hayır, Murat'çıgım' dedim, 'o saydığın nedenlerle bir ilgisi yok. O arkadaş, eroin ihracatı yapmaktan dolayı hapis yatıyor.' Bunu duyunca Murat, önce bir şaşkınlık yaşadı; ve hemen ardından öyle bir gülme krizine yakalandı ki sormayın!

'Yahu, kardeşim' dedim, 'bu kadar gülecek ne var bunda? Burası hapishane ve sana önerebileceğim en temiz mahkûm da bu arkadaş. Kızına kısmet arayan teyzeler gibi ille de doktor, mühendis, iş adamı olsun diye tutturacaksan, nafile; başka yere bakacaksın o zaman!'"

Tayyip'in **"ülkeyi çetelerden temizliyoruz"** derken, neyi kast ettiğini bu cümleler bile yeterince izah ediyor. Yanı başında koruma niyetine duran gizli kasası çeteci... Bu çetecinin cezaevinde **Hasan Celal Güzel** gibi isimleri emanet ettikleri korumaları eroin kaçakçısı...

Kendisine oy toplayan bir başka çeteci...

Uyuşturucudan gaspa kadar onlarca sabıka sahibi;

Kudret!

Adamın dört bir yanı çeteci!

Sonra da çıkıp ortalıkta bağırıp duruyor;

"Ülkeyi çetelerden temizliyoruz."

Geçmişte ortaoyunlarında bile böyle komik sahneler olmadı...

Oysa;

Ülkeyi çetelere ve eşkıya sürülerine teslim ederken, onlara karşı bu vatani savunan Atatürkçü yurtseverleri ise Silivri zindanlarına gönderiyorlardı.

Hasan Yeşildağ, kaldığı yerden anlatmaya devam ediyor:

"İsviçre'den gelirken bir valiz dolusu kahvaltılık getirmiştim.

Hepsini mahkûmlara dağıtmak zorunda kaldım.

İlk sabah kahvaltımızın mükemmel olmasını istiyordum. Özene bezene müthiş bir kahvaltı sofrası hazırladım ve Reis'i buyur ettim. Masayı görünce, 'Hasan bu ne?' dedi. 'Hemen kaldır bunları! Kahvaltı masamızda, ekmek dahil üçten fazla çeşit bulunmayacak, buna bilhassa dikkat edelim!'

Masaya itinayla yerleştirdiğim çeşit çeşit peynirlerin, kaymak ve reçellerin vaat ettiği damak zevkinden belli ki zerre kadar etkilenmemiş, hapishanedeki ilk kahvaltımızı bir lezzet ayinine çevirmeme göz yummamıştı.

Bana düşeni söyledim: 'Tamam Reis' dedim!

Ben tamam demesine dedim de, bu sefer de ziyaretçilerin getirdiği yiyeceklerle başımız dertteydi. Demek istediğim, bütün o gelen yiyecekleri mahkûmlara eşitliği gözeterek dağıtmak büyük meseleydi..."

Hasan'ın hazırladığı kahvaltı masasını görünce Tayyip ne demiş?

"Hemen kaldır bunları! Kahvaltı masamızda, ekmek dahil üçten fazla çeşit bulunmayacak..."

Tayyip'in hayatını anlatacak kitaba verilecek en uygun isimlerden biri de **"Yalan Rüzgârı"** olurdu. Sürekli olarak kuş sütünün eksik olmadığı masalarda kahvaltı yapan, 7 yıldızlı otellerde kişi başına geceliği 10 bin doların üstünde fiyatlarla tatilini geçiren Tayyip'in ***"Kahvaltı masamızda, ekmek dahil üçten fazla çeşit bulunmayacak..."*** şeklindeki sözleri, saf Müslümanları avlamaya yönelik takiiye kokan söylemlerdi.

16 Ocak 2011 tarihli *Milliyet* gazetesinde Tayyip'in **"suşi"** isteği yer alıyordu:

"Konya Büyükşehir Belediyesi, 'Kardeş şehir' olarak ilan ettikleri Japonya'nın Kyoto şehri ile ilişkilerin geliştirilmesine katkıda bulunmak üzere Selçuklu İlçesi'nde 30 bin metrekarelik alana 'Japon Kyota Parkı' yaptırdı.

Japon mimari ve kültürüne uygun yapılan Japon Kyota Parkı'nın açılışı 28 Ağustos 2010'da Başbakan Recep Tayyip Erdoğan tarafından gerçekleşti. Erdoğan, parkta bulunan restoranda verilen iftar yemeğine katıldı. Erdoğan açılış sırasında Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek'e, 'Suşi var mı yemekte?' diye sordu. Suşinin olmadığını öğrenince, 'O zaman ne anlamı var' diyen Erdoğan'ın dileği gerçekleşti.

Başta 'suşi' olmak üzere Japon mutfağından 5 çeşit yemek müşterilerin beğenisine sunulmaya başlandı. Restoran Müdürü Mevlüt Tellioğlu: 'O gün menümüzde suşi yoktu. Başbakanımızın isteği doğrultusunda şu an menümüzde var. Suşi'nin dört ayrı çeşidini müşterilerimize sunuyoruz.'

Ne ilginç değil mi?

Güya Tayyip;

“Kahvaltı masamızda, ekmek dahil üçten fazla çeşit bulunmayacak...” diyormuş.

Ama

Konya’da balık çeşitleri yetmiyor, bir de “suşi” yani “çiğ balık” istiyor, hem de dört çeşit!

Anasından doğduğunda suşi yiyordu ya!

“Takunyalı Führer” adlı kitabımda ***“Tok, açın halinden anlamaz”*** başlığı altında, bakın Tayyip’in sadece uçaktaki yemek mөнüsünü nasıl yazmıştım:

“Bijan’dan tanesi ortalama 30 bin dolar olan takım elbiselerden giyinen, geceliği kişi başına 10 bin doların üstünde olan otellerde ailesiyle tatil yapan Erdoğan, 5 Eylül 2009 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş’ın bir tabak çorbanın 20 TL olduğu lüks otelde iftar görünömlü ziyafet masasına çöküyor ve ‘Evlerde israf var. Fakir bile israf yapıyor’ diyebiliyordu.

‘Komşusu aç iken tok yatan bizden değildir.’ 6 Haziran 2009 tarihli Sözcü gazetesi bu manşetle çıkıyor, Tayyip ve şürekasının çeşit çeşit balık yerken çekilmiş fotoğraflarını yayımlıyorlardı.

Millet ekmek bulamazken, Başbakan’ın Ata uçağından sonra fakir halkın kesesinden milyonlarca dolar ödeyerek aldığı DAP adlı uçağında, 140 çeşit yemek arasından istediğini seçtiğı ve afiyetle yediğı haber yapılıyordu.

Başbakan’a ATA ve DAP adlı uçaklarında servis edilen yemeklerin listesi, değme lüks restaurantlara taş çıkartıyordu. Mönüde, etlisinden sütlüsüne ne ararsan vardı. Bir kuş sütü eksikti. Bulsalar onu da koyacaklardı. İşte Tayyip’in mөнüsünden bazıları:

Kuzu kapama
Izgara palamut
Kâğıtta levrek
Dana kuşbaşı fasulye
İslim kebabı
Mantı
Hünkârbeğendi
Ispanak soslu raviglio
Rende kaşarlı makarna çeşitleri
Ordövr tabakları
Meze tabakları
Salata çeşitleri
Somon
Lakerda
Karides
Kereviz sapı
Tatlı çeşitleri
Sabah uçuşları için sıcak simit..."

17 Kasım 2008 tarihli *Hürriyet* gazetesinde, Tayyip ile Emine'nin **AKP İstanbul Milletvekili Mesude Nursuna Memecan**'ın evinde katıldığı ziyafet ile ilgili haberler yer alıyordu.

Yemeğe katılan isimler şöyleydi:

Can Paker ve zevcesi **Mihriban, Ömer Çelik, Sabah** gazetesinden Penthouse'un cetvellisi **Emre Aköz** ve eşi **Nur Çintay, Star**'dan **Mehmet Altan** ve refikaları **Ümit**, yine **Star**'dan **Eser Karakaş, Prof. Dr. Deniz Ülkü Arıboğan, Cem Kozlu, Nevbahar** ve **Ali Koç** çifti, **Mustafa Taviloğlu** ve hanımı **Lüset, Faruk Eczacıbaşı, Prof. Dr. Tosun Terzioğlu** ve karısı **Nuran, Nur Vergin...**

Tayyip ile haremi Emine'nin baş konuk olduğu ziyafetin yemek listesi, Hasan'ın Tayyip için sergilediği reklamlarına hiç uymuyordu:

Anadolu'dan Enginar, iç bakla, 7-8 çeşit zeytinyağlılar, taze badem, palamut şiş, yetmedi suşi, salata çeşitleri; keriz pardon cevizli kereviz salatası, narlı buğday salatası ve diğerleri...

Tatlı çeşitleri ise oldukça boldu:

Nar peltesi ve Panna Cotta favoriler arasındaydı.

“**Panna Cotta**, ne tür bir tatlı?” diye soracak olursanız, bunun cevabı ben de yok.

Zira Tayyip'in kullandığı gecekondu bölgelerinde bu tür bir tatlı olmadığı gibi, kimse de bu isimde bir tatlıyı görmemiştir.

Bırakın gecekondu bölgelerini;

Orta direk içinde bile bu isimde tatlı bilen yok!

İçki servisinin de yapıldığı gecede, Başbakan'ın karşısında **Talister** içen **Emre Aköz**'den bahsediliyordu. Şimdi diyeceksiniz “**Bu Talister ne?**” Allah'tan onun ne olduğunu yazmışlar; bu Talister, isli bir **viski** çeşidiymiş.

Bu Talister, içenin dilini çözmekle kalmaz, bir de cesaretini artırır mış. 30 Kasım 2008 tarihli *Milliyet* gazetesinde yer alan bir yazıya göre, Emre'nin de dili açılmış ve Atatürkçülere karşı olan kinini kusarken Tayyip'e de mealen şöyle akıl vermiş:

“Bunların yuvalandığı Tıp Fakültelerini Üniversitelerden ayırıp burunlarını sürtün.”

Emre, Tayyip'in karşısında Talister içerken;

Tayyip, Emre'nin karşısında ne içmiş?

Ben orada yoktum, bilemem...

Aksırıncaya, pıskırıncaya, tıskırıncaya kadar yemiş içmişler...

Tayyip ve şerikleri mide sefası yaparken, ülkede insanlar açlıktan ya intihar ediyorlardı ya da çırpına çırpına ölüyorlardı.

Açlıktan ölenlerin arasına 2,5 aylık Kübra bebek de katılıyordu.

19 Ocak 2011 tarihli *Sözcü* gazetesinde yer alan haberde; Samsun Tekkeköy’de evlerinde aylardır gram yiyecek olmayan ailenin 2,5 aylık bebeklerinin ölüm haberi yer alıyordu.

Tabii insanın aklına hemen bir soru takılıyor:

“Kenar-ı Dicle’de bir kurt kapsa kuzuyu, gelir adli ilahi sorardı Ömer’den onu” masalları ve vaatleriyle iktidar olan Tayyip, bebeğin ailesini telefonla aradı mı?

Tabii ki aramadı!

Niye arasın?

Bebek Kübra’nın derdi türban değildi ki...

YETİMİN HAKKINI YABANCIYA YEDİRİYOR

Gazeteci **Necati Doğru** yetim hakkı ile ilgili şunları yazıyordu:

“‘Yetim hakkı yedirtmem’ deyimi, ‘vicdanları dürtüp uyandırma’ söylemidir. Başbakan geçenlerde TEKEL işçilerini paylamak için ‘Size yetim hakkını yedirtmem’ derken deyimi doğru mu kullandı? Hayır! İşçiler yetim hakkı yeme peşinde değil, kendi haklarını koruma peşindeler.

Oysa çok örnek var.

Başbakan dikkat etseydi, 2010 Ocak ayının ilk haftasında bile ‘size yetim hakkı yedirtmem’ diye diklenme fırsatı yakalayabileceği ‘4 taze örneği’ peş peşe görecekti.

Örnek 1:

Güngör Uras’ın yazdığına göre, 29 Aralık 2009 tarihinde Tayyip Erdoğan hükümeti, ‘Tütün Fonu’nu sıfırlama kararı aldı. Böylece Türkiye’ye yurtdışından ithal tütünlerin 1 kilosundan 3 dolar, başka ülkelerde üretilmiş 1 paket yabancı sigaradan da 40 cent vergi almaktan vazgeçti. Bunun yerine sigara fiyatlarına yüzde 15 zam yaptı. Yabancı sigara ve tütün ithal edenlerin ödeyeceği vergi, yerli sigara tiryakisinin sırtına yüklendi.

Bu;

Yetim hakkı yedirmektir.

Örnek 2:

Vatan gazetesi Dış Haberler Servisi’nin haberine göre, Airbus şirketine ‘nakliye uçağı yaptırmak’ için 9 ülke baş vurdu. Bu 9 ülke arasında Türkiye de vardı. Paralar yatırıldı. Anlaşma yapıldı. 6 yıl geçti; tam uçaklar teslim edilecek, Airbus, ‘Her biri 175 milyon dolar demiştik ama zam yapmak zorundayım’ diye anlaşma dışı ilave para istedi. 9 ülkenin 8’i ilave parayı vermedi. Bir tek Türkiye’yi yönetmekte olan

Tayyip Erdoğan hükümetinin denetimindeki Milli Savunma Bakanlığının ilgili dairesi, Airbus'a ödenecek miktarı yükseltmeyi kabul etti.

Bu;

Yetim hakkı yedirmektir.

Örnek 3:

Özdemir İnce'nin yazdığına göre; **Tayyip Erdoğan** hükümetinin Kültür Bakanlığına bağlı TEDA Projesi, halktan toplanan vergilerle oluşmuş paralardan, Nobel ödülü almış **Orhan Pamuk**'un kitaplarını yayımlasınlar diye yabancı yayınevlerine destek verdi. **Para aktardı.**

Nobel almış, desteğe ihtiyacı olmayan **Orhan Pamuk**'un kitapları Slovakya, Güney Kore, Romanya, Brezilya, Estonya, Polonya, Ukrayna, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Gürcistan, İspanya, Mısır, Bosna-Hersek, Hindistan, İsveç, Letonya, Norveç ve İsrail'deki yayınevlerince yayımlandı.

Bu da;

Yetim hakkı yedirmektir.

Örnek 4:

Vatan Ankara ekonomi muhabiri **Gülümhan Gülten**'in yazdığına göre, geçiş ücreti alacaktık ve yılda 300 milyon dolar net kazancımız olacaktı. Oysa öyle bir anlaşma yapmıştık ki, Bakü-Ceyhan boru hattından geçecek olan petrolün varil başına 'geçiş ücretini' sabitlemişler.

Petrol varili 30 dolar. Geçiş ücreti 35 cent. Petrol varili 150 dolar. Geçiş ücreti yine 35 cent. Ayrıca boru hattının yıllık doluluk (throughput) garantisi de istenmemiş.

Sonuç:

'Yüzyılın projesi'nden yılda 300 milyon dolar üzerinden 3 yılda 900 milyon kazanması beklenen Türkiye'nin, bu boru hattından 3 yıllık zararı 210 milyon dolar oldu. BOTAŞ International'in Basın Danışmanı **İlhan Deneri**'nin söylediğine göre, bu anlaşma **Tayyip Erdoğan** döneminde değil,

Mesut Yılmaz Başbakan ve Cumhur Ersümer Bakan iken imzalanmış. Tamam da boru hattının açılışı Tayyip Erdoğan döneminde (2006'da) tantanalı törenle oldu ve 3 yıldır zarar etmesine rağmen itiraz edilmeyip Bakü-Ceyhan boru hattı, zararına çalıştırılmaya devam etti. Türk halkının sırtından yabancı petrol şirketlerine para aktarıldı. Aktarma devam ediyor.

Bu da;

Yetim hakkı yedirmektir.

Yetime saygınız olmayabilir.

Türkçeye saygınız olsun.

Kavramları doğru örnekle kullanalım. Paralar yabancıya akıyor, bari Türkçenin namusunu koruyalım."

FAKİR EDEBİYATI BU ÇANTADA SIRITİYOR

Tayyip, Belediye Başkanı olmadan evvel gecekonduda oturuyor, kapıları bile kapanmayan hurda renoya biniyordu.

Başkan olduktan sonra, önce hurda Reno son model Mercedes ve Passatlarla değişti.

Şirketler peş peşe açıldı. Ülker grubunun dağıtımıcılığını üstlendi. Araziler, apartman daireleri ve villalar aldı.

Başbakan olduktan sonra önce 20 bin, ardından 40 bin dolarlık Frank Muller marka saatler takmaya, 30 bin dolardan başlayan takım elbiseler, 10 bin dolara gömlekler, 5 bin dolara ayakkabılar satan Bijan'dan giymeye başladı.

Yetmedi;

12 bin dolarlık çelik gömlekler sipariş edildi.

Lüks giyimine, peygamberimizi bile şu sözleri ile alet ediyordu.

“Görüntünün farklı olması lazım... Mücadele ânında görüntüyü azametli hale getirmek için ipek tavsiye olunur. Peygamberimizin uygulamaları var. Harp halinde ipek tavsiye olunur.”

Tayyip tam bir saat tutkunuydu. Çok sık saat değiştiriyor. Birbirinden ünlü markaları kolunda taşıyor. Özellikle bugüne kadar dünyada sadece 25 tane üretildiği söylenen “Ulysse Nardin” marka özel saat takması günlerce medyanın konusu olmuştu.

Emine de marka düşkünüydü. Fransızların ünlü markası Luis Vuitton'un kıyafetlerini zaman zaman tecih ederken, eşarptaki tercihi de yine aynı markaydı. Emine'nin kendisine methiyeler düzdürdüğü kitaba göre kullandığı diğer markalar şunlardı:

“Gucci, Fendi, Furla, Fila, Celine, Prada ve diğerleri...”

28 Ocak 2011 tarihli *Yeniçağ* gazetesi, Emine'yi kolunda, Hollandalı modacıların imzasını taşıyan ve fiyatı 2.200 dolar olan V&R marka çantayla görüntülüyor ve *"Fakir edebiyatı bu çantada sırtıyor"* diyordu.

2.200 dolarlık Victor&Volf marka çantayla Erzurum'a gitti diye eleştirilen Emine, Şubat başında Kırgızistan'a giderken bu defa kolunda 6 bin euro'luk **Coco Chanel** çanta taşıyordu.

Öğrencilere yoksulu anlamayı öğütleyen, 4 milyon işçinin 629 liralık asgari ücretle sürüldüğü bir ülkede Tayyipgiller, geceliği 10 bin dolarlık lüks otellerde tatil yapmaya başlıyorlardı.

Oysa Başbakanlığının ilk döneminde Alman Başbakanına şöyle yakınıyordu:

"Bana verilen maaş çok düşük, yetmiyor. Bizim maaşımız 3 bin küsur euro. Ticarete kazancım olmasa bununla geçinemem. Sen ne kadar maaş alıyorsun?"

79 yılda tüm hükümetlerin yaptığı borçlanmaları tek başına 7 yılda gerçekleştirdi. Ülkenin tüm değerlerini ve kaynaklarını satmalarına rağmen, 225 milyar dolarla aldığı borç miktarını 560 milyar doların üzerine çıkardı.

Kendisinden önceki Başbakanlar örtülü ödenekten bir iki milyon lirayı zor harcarken Tayyip, sadece 2009'da 300 milyon TL harcıyor, 2010 yılında ise bu rakam 400 milyona çıkıyordu...

Başka ne diyordu Tayyip:

"Ben kendim için ne istiyorsam karşımdaki için de onu isteyeceğim. Bunu sorgulamalıyız..."

Şimdi geldi aklıma, **Baydemir**'in o bir kelimelik sözü!

1998, yılında yayımlanan *"MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri"* adlı kitabımda; Ali Kalkancı, RP'li bakanlar, milletvekilleri ve Tayyip ilişkisini şu şekilde kaleme almıştım:

"Aczimendi Şihü Müslüm Gündüz, bugünün küçük çocuk tacizcisi ve dinci Vakit gazetesinin köşe yazarı Hüseyin Üzmez'in evinde Fadime ile basıldığında Milli Görüşçü milletvekilleri ve belediye başkanları polisler ateş püskürüyordu. Dini bütün Müslüman olduklarını iddia eden siyasal İslamcılar, torunu yaşındaki biriyle basılan Müslüm Gündüz için değil de görevlerini yapan memurlar için soruşturma açılmasını istiyorlardı."

Aczimendi Müslüm-Şeyh Kalkancı ve dünün RP'lileri ile bugünün AKP'lilerinin ilişkisini o günlerde yazmaya şöyle devam etmiştim:

"Mekke'nin Fethi kutlamalarında dincilerin beklediği müjde dönemin Adalet Bakanı Şevket Kazan'dan geliyordu:

'Müslüm'ü yakalayan polisler hakkında soruşturma başlatılması için İçişleri Bakanlığı'na resmen başvurdum. Savcılara talimat verdim.'

Eski gezici vaiz, Refahyol iktidarının Adalet Bakanı böyle konuşurken, Akit gazetesi köşe yazarlarından Hüseyin Üzmez'in evinde Aczmendi Şihü Müslüm ile basılan Fadime'yi, daha önce de RP'nin kalesi Fatih'te bir başka tarikat Şihinin kandırıp tecavüz ettiği ortaya çıkıyordu. Bu tecavüzcü Şih'in müritleri arasında, RP Grup Başkan Vekili Sivas Milletvekili ve Devlet Bakanı Temel Karamollaoğlu'nun, kızı ile oğlunun da olduğu belirleniyordu.

Bu konuda bir açıklama yapan Temel Karamollaoğlu şunları söylüyordu:

'Oğlum ve kızım o adamın müridi değil, sadece arkadaşlarının ısrarı ile birkaç kez onun yanına gitmişler...'

Oysagerçeklerin Temel'insöylediklerininintamtersiolduğu, çok kısa bir süre içinde ortaya çıkıyordu. **Temel Karamollaoğlu'nun mahdumu Muhammed Zahid Karamollaoğlu'nun, tecavüzcü Şih'in ortağı ve müridi olduğu belgeleniyor, kızı Zeynep'in ise Şih'in müridi olduğu öğreniliyordu.**

Tecavüzcü **Şih Ali Kalkancı'nın** insanları kandırdığı ortaya çıkınca, çevreyi milyarlarca lira dolandırdığı gazete-lerde yer alınca siyasal İslamcılar hemen kendisini sahipleniyor, Milli Görüş'ün ağır toplarından İstanbul Milletvekili **Süleyman Arif Emre, cinci hoca lakaplı Ali Kalkancı'yı ta-nıdığını beyan ederek;**

'İstenildiği takdirde Aczimendi Müslüm'ün ve Ali Kalkancı'nın avukatlığını yapabileceğini' söylüyordu.

Cinci Hoca, Star TV'de ilişkisi olduğu bazı ünlü simala-rın isimlerini veriyordu:

Recai Kutan, Melih Gökçek, R. Tayyip Erdoğan, Burhan Özfatura ve daha birçok isim...

Kalkancı'nın resmi nikâhlı eşi Emire Deniz Ersoy, Cinci Hoca lakaplı Ali Kalkancı'nın, İstanbul Belediyesi ve Tayyip'ten aldığı ihaleleri ve Tayyip ile olan ilişkilerini TV'lerde açıklıyordu. Emire'nin anlatımlarının ardından Tayyip'in başkanı olduğu İstanbul Büyükşehir Belediyesi, HBB televizyonuna İETT'nin yani İstanbul'da yolcu taşıyan belediye otobüslerinin reklamını veriyor, balık istifi yolcu ta-şıyan otobüslerin ne denli konforlu ve rahat ulaşım sağladığı-nı anlatıyorlardı.

Reklâmlar adeta kamera şakası gibiydi. İstanbul Belediyesi'nin tarihinde kimsenin akıl edemediği bir şey gerçekleşiyor, belediye otobüslerinin reklamları ile HBB te-levizyonunun kasasına İstanbul halkından kesilen vergiler hortumlarla akıtılıyordu. Oysa reklamlara verilen paralar ile İstanbul'un ulaşım sorunu çok kolay çözüldü.

Reklamların ardından aynı kanalda yayımlanan 'Ceviz Kabuğu' programına katılan Tayyip, bu kere kendisinin reklamını yapıyor, **Kalkancı** olayını unutturmaya çalışıyordu.

Fakat yıllar geçse de bazı şeyler asla unutulmuyordu. 7 Şubat 2010 tarihli **Sözcü** gazetesinden **Mehmet Türker**, 'Manisalı Bülent, Ali Kalkancı'yı tanıyor mu?..' başlıklı yazısında bakın neler anlatıyordu:

'Manisalı Bülent iyi yakaladı!..

Baykal, Cübbeli Ahmet Hoca ile görüşmüş!..

Tabii ilk anda CHP'nin 'Çarşaf açılımı' akla geliyor ve insan sormadan edemiyor:

'CHP acaba şimdi de cübbe açılımı mı yapıyor?..'

Doğrusu büyük balık yakaladı Manisalı Bülent!..

Sen bu kadar irtica tehdidinden söz et, laiklik, cumhuriyet, cumhuriyetin değerleri üzerinde titizlen, sonra da **Cübbeli Ahmet Hoca** ile al takke ver külah; olacak iş mi?..

Sonradan anlaşıldı ki, bir eski AKP'li milletvekili ile konuşurken, ciddi bir ameliyat geçiren **Cübbeli** de onun yanındaymış!..

AKP'li eski milletvekili, 'Ahmet Hoca yanımda, geçmiş olsun demek ister misiniz?' diye sormuş, anlaşılan biraz da emrivaki ile karşılaşan **Baykal**, 'Geçmiş olsun' demiş!..

Hepsi bu kadar!..

Demek, **Baykal**'ın **Cübbeli**'ye 'Geçmiş olsun' demesi, onun bütün cumhuriyetçiliğini, laiklik anlayışını ve hatta sosyal demokratlığını yer ile yeksan edebiliyormuş!..

Manisalı Bülent'in ortaya attığı bu telefon görüşmesiyle **Baykal** şimdi oldu mu şeriatçı!

Ama Manisalı Bülent, artık bir mizah konusu haline gelmiş **Cübbeli**'yi ortaya atarken, partisinin Anayasa Mahkemesi kararıyla laiklik karşıtı eylemlerin merkezi olduğunu unutuyor!..

Aslında gülüp geçilecek bir olay ama siyasette nelerin istismar edileceğine dair en güzel örneklerden biridir bu!..

Baykal, Cübbeli'ye 'geçmiş olsun' demiş!..

İyi ki, CHP Genel Merkezi'nde bir gece yarısı buluşup konuşmamış!..

'Şimdi nereden çıktı bu?' diyeceksiniz!

Şuradan çıktı:

Bir siyasetçinin Cübbeli'ye telefonda 'Geçmiş olsun' demesi bu kadar önemliyse, bir zamanlar TV kanallarında dizi film gibi maceralarını izlediğimiz sahte Şeyh Ali Kalkancı ile Bülent Arınç'ın Genel Başkanı Recep Tayyip'in gece yarısı buluşmasına ne demeli?..

Manisalı Bülent ne çabuk unuttu?..

Hani zikir çekerken değme hokkabazlara taş çıkartan, ünlü müteahhit Haydar Ersoy'un kızı Emire ile evli meşhuuur Ali Kalkancı'dan söz ediyoruz.

Bu Ali Kalkancı'nın çok büyük bir mürit kitlesi olduğundan söz edilerek, zamanın İstanbul Belediye Başkanı ile buluşturuldu!..

İstanbul Belediye Başkanı ile sahte şeyh gece yarısı Belediye Sarayı'nda buluştular, baş başa verdiler ve acaba neler konuştular?

Niçin gece yarısı buluştular?

Sonra da belediye temizlik işçilerinin gömlek ihalesi sahte şeyh Ali Kalkancı'ya verildi mi verilmedi mi?..

Bütün bunlar o zaman açık açık yazıldı ve hiçbiri yalanlanmadı!..

Manisalı Bülent bunları duymadı mı, yoksa unuttu mu veya unutmak işine mi geldi?..

Sonra o Ali Kalkancı ne oldu?..

Karısı Emire bundan boşandı ve Ali Kalkancı kayıplara karıştı!..

Ve tekrar ortaya nereden çıktı?..

Uyuşturucu hap imalatından!..

İstanbul polisinin yaptığı uyuşturucu operasyonunda on binlerce hap ele geçirildi ve imalatçısının bir zamanlar siyasetçilerin, belediye başkanlarının kapısını aşındırdığı, Recep Bey'in de gece yarısı Belediye Sarayı'nda buluştuğu sahte şeyh Ali Kalkancı olduğu anlaşıldı!..

Ali Kalkancı elleri kelepçeli cezaevinin yolunu tutarken, onunla buluşan Belediye Başkanı Recep Tayyip artık Başbakan olmuş, Türkiye'ye hükmediyordu!..

Yaaa Manisalı Bülent, işte böyle!..

Bırak magazinle uğraşmayı da bunları hatırla, bunlara bak!..”

Tayyip'in savcıları bu olanları bilmediklerinden (!) olacak, Cinci Hoca'yı da Ergenekon'a bağlamak için epey çaba harıyorlar ve şimdilik gizli tanıklıkla idare ediyorlardı.

Bu arada Tayyip'i parlatma kitabını unuttuk, tekrar dönelim kitaba.

CEZAEVİNDE MANGAL SEFASI

“EĞER BİR GÜN BAŞBAKAN OLURSAM...”

Hasan ile Tayyip, “cezaevi” dedikleri yerde mangal partisi bile yapmış.

Nasıl mı?

Hasan anlatıyor, hadi gelin hep beraber okuyalım:

“Bir gün, ‘Kömür’ isimli restoranın sahibi, Erhan Şenol aracılığıyla haber göndermiş: Reis’e balık ziyafeti çekmek istiyor!

‘Olmaz kardeşim’ dedim. ‘Balığın kokusu her yanı tutar. Eğer bütün hapishaneye yetecek kadar balık getirmeyi göze alabiliyorlarsa sorun yok; ama sadece bizim için diyorlarsa, olmaz!’

Biz burada adaleti böyle sağlıyoruz. Ne yiyorsak, onlara da yediriyoruz. Ne giyiyorsak, onlara da aynısından giydiriyoruz. Parası olmayanın cebine para koyuyoruz. Hasta olanı, hastaneye gönderiyoruz. Aksi halde, adam sana kin tutar, pusu atar, seni gözünü kırpmadan satar.

Yan koğuştta yedi PKK’lı, karşı koğuştta beş tane DHKP-C’li var; diğer koğuşlar desen, ona keza.

Erhan Şenol ısrar edince, ‘Tamam’ dedim. Bir minibüs getirdiler, içinde gazlı ocakları var. Dışarıda pişirip, içeri servis yapacaklar. Fakat o gün de nasıl bir rüzgâr var anlatamam; ocaklar bir türlü doğru dürüst yanmıyor.

Dedim:

‘Alın ocakları içeri!’

İki aşçı, iki garson, iki ocak, tencere tabak, kapacak, ne varsa aldık içeri. Aşçılar pişirdikçe servis yapılıyor, biz afiyetle yiyoruz...”

“Bir şiir okudu cezaevinde yattı” sözlerinin kuyruklu bir yalan, kötü bir aldatmaca, tarihi bir palavra, büyük bir

martaval olduğunu Hasan'ın bu paragraflardaki cümleleri bir kere daha haykırıyordu.

Bırakın Türkiye'yi, dünyanın neresinde görülmüş, bir hükümlünün cezaevi içinde mangal yaptığı!..

Başka?

Yine cezaevinde, mangalda balık kızartıp, servis yapsın diye iki aşçı, iki garsonu cezaevine soktuğu!..

Ve yine;

Aşçıların pişirip servise sunduğu balıkları hükümlülerin topluca bir arada yediği!..

Biz aynı davada yargılandığımız insanlarla haftanın dört günü mahkeme salonlarında beraber olmamıza rağmen, cezaevinin koridorlarında karşılaşsak bile yan yana getirmiyorlar, iki kişi bir araya gelemiyor. Neredeyse selamlaşmak yasak...

Ama Hasan ve Tayyip, diğer mahkûm ve tutuklularla ızgarada balık şöleni düzenliyor...

Biz, senelerdir doğru dürüst balık görmediğimiz gibi, aylarca bir gram et yüzüne hasret kaldığımız çok oldu. Bilinen yemekler; konserve bamya, barbunya, içinde çok az et olan bol patatesli su gibi yiyecekler...

Ama Tayyip ve ekibi cezaevini lüks restorana çeviriyor, bonfile, pirzola, biftek ve balıkları afiyetle midelerine indiriyorlardı. Yemek ardından baklava türü tatlılarla ziyafet devam ediyor, kahve ikramı ziyafetin tadı tuzu oluyordu.

Ancak, Tayyip'in hakkını vermek gerekir. Sabah kahvaltıda "ekmek dahil üç çeşitten fazlasını" kabul etmemiş ve doğal olarak acıkmıştı.

Bakın daha neler oluyormuş, gelin yine Tayyip'in korumalarından ve baş kasalarından biri olan Hasan'dan dinlemeye devam edelim:

"Savcı Bey de keşiften dönüyormuş, ne var ne yok diyerek bir uğrayıp, bakmak istemiş; onu da buyur ettik. Yemeğin bitmesine doğru savcı;

'Şu arkadaşlar hangi koğuştan?' diye sordu.

'Kimi kastetmiştiniz?'

'Şu ikisini soruyorum' dedi, eliyle göstererek: 'Yelekli, papyonlu olanları?'

'Ha, onlar mı? Onlar garson sayın savcım. Servis için buradalar, mahkûm değiller!'

'Nee! Dışarıdan hapishaneye adam mı aldınız? Bunu mu demek istiyorsunuz?'

'Balıklar, dışarıdan gelince, haliyle garsonlar da...'

Sözümü tamamlamama fırsat vermeden, aşağı koştı. Ahçıları, ocakları, tavaları, takım taklavatı görünce savcımın feleği şaştı: 'Siz benim başımı mı yakacaksınız? Bu ne sorumsuzluktur kardeşim!' diyerek, öyle bir bağırıp çağırıyor ki, dışarıdan biri duysa hapishanede isyan çıktı sanacak.

Biraz sakinleşir gibi olunca, 'İşleri bitti zaten, toparlanıp gidiyorlar sayın savcım, siz hiç merak etmeyin' diyerek, durumu idare etmeye çalıştıysam da tutanak tutmasını engellem mümkün olmadı.

Aslında kimseyi taktığım falan yok da, adamın, huy-suzluğu ele alıp birtakım yasaklar getirmesinden korkuyorum. Daha doğrusu, kurduğum düzenin akamete uğramasından. Yoksa vız gelir, tırıs gider.

Patron'a baktım, acayip sakin. Oturduğu yerden bizim çektiğimiz rezilliği seyrediyor, gülümseyerek..."

Ya işte böyle... Ne diyor Hasan;

"Aslında kimseyi taktığım falan yok da."

Kim bu Hasan? Cezaevinde yatan hükümlü!..

O kadar, sadece o kadar!

Ama ne diyor?

"Kimseyi taktığım falan yok..."

Kitabın ***"Cezaevinde son akşam"*** adlı bölümünde, Tayyip'in tahliye ortamı da şöyle anlatılıyordu:

"Tayyip Erdoğan'ın, Pınarhisar cezaevindeki son günüydü; dört aylık mahkûmiyet, gece saat 24.00'te tamamlanmış oluyordu.

Çıkış hazırlıkları başlamıştı. Bir taraftan resmi prosedür tamamlanırken diğer taraftan da Tayyip Bey'in zati eşyaları toparlanıyordu. Mustafa Gündoğan 'Başkanım' dedi. 'Hamdolsun bu da bitti. Hiç ara vermemiş gibi yolunuza devam edeceksiniz ve inşallah bir gün, bu ülkenin Başbakanı da olacaksınız; lakin, biz o günlerde yanınızda olamayacağız.'

'Eğer bir gün Başbakan olursam...'

Tayyip Bey, birkaç saat sonra özgürlüğüne kavuşacak olması nedeniyle oldukça keyifliydi; gülümseyerek; 'Bak Mustafa!' dedi.

'İşte sana söz: Eğer bir gün Başbakan olursam, ilk görüşeceğim kişi sen olacaksın!'

Mustafa Gündoğan, 'Tahliye sevincine kapılıp, boyundan büyük laf mı ettim acaba?' diye ikirciklenirken, Tayyip Bey'in böylesine güzel bir karşılık vermesinden çok mutlu olmuştu..."

Yıllar sonra;

Tayyip Başbakan olmuş ve Mustafa ile özel olarak ilgilenmişti.

Bu özel ilgi sonucu Mustafa, Tayyip'in özel kalem müdürü olmuştu.

Bütün bunlara rağmen Mustafa, sanki yabancı biriymiş gibi de reklam yapıyordu.

Oysa...

Mustafa, Tayyip'in 1. derece de akrabasıydı... Kızının nikâh şahitliğini de Tayyip yapmıştı.

Başka?

Tayyip'in kardeşi Mustafa, kız kardeşi Vesile'nin eşi Ziya İlgen, gelinleri Sema'nın babası **Osman Ketenci**, Tayyip'in oğlu **Ahmet Burak** 10 Nisan 2006 tarihinde Turkuvaz Denizcilik ve Ticaret Anonim Şirketi'ni kurmuşlardı.

Şirket ismine bakıp aldanmayın. Sadece denizcilik yapmayacaklar, tır işletmeciliğinden uçak işletmeciliğine kadar her türlü işe gireceklerdi.

Bu şirketin bir diğer ortağı **Mustafa Gündoğan**'dı.

Tayyip'in Mustafa'ya söylediği sözlerde ilginç bir cümle vardı:

"Eğer bir gün Başbakan olursam."

İşte zurnanın zırt dediği yer de burasıydı. Normal şartlarda o suçtan yatan birinin, bırakın başbakan olmasını muhtar bile olması imkânsızdı.

Ama;

Amerika ve İngiltere için, Türkiye sahasında oynayacakları hiçbir oyunda **"imkânsız"** yoktu.

Kaldı ki;

Tayyip'e Pınarhisar'da parti kurdurtanlar da onlardı.

Neyse, Tayyip'i ululama kitabına geri dönelim:

"Hazırlıklar tamamlanmış, tahliye saati bekleniyordu.

Saatler gece yarısını gösterirken, hapishane içindeki bütün ışıkların birden söndüğü görüldü. Savcı, Tayyip Erdoğan'a suikast yapılacağı ihbarı almış, ilk önlem olarak da hapishane karartılmıştı.

İlave önlemler olarak, Tayyip Bey'e çelik yelek giydirilmesi ve tahliyenin arka kapıdan yapılması kararlaştırılmıştı.

Tayyip Erdoğan, çıkışın arka kapıdan yapılacak olmasına ses çıkarmadı; fakat çelik yelek giymeyi bütün ısrarlara rağmen kabul etmedi.

İki rekat şükür namazı kıldıktan sonra, yanında duran Hasan Yeşildağ'a döndü:

'Ben yeleşimi giydim!' dedi, 'çıkabiliriz...'

"Takunyalı Führer" adlı kitabımda "Sinek Kansa Korkardı Tatlı Canından" başlığı altında, Tayyip'e 12 bin dolarlık çelik gömlekler sipariş edildiğini yazmıştım. Beni mahkemeye veren Tayyip, diğer konular gibi bu yazdıklarıma da itiraz edememişti. Davayı da "dava açtım" demek için açtığı, hemen hemen hiçbir yerden şikâyetçi olamayışından anlaşıyordu.

Tayyip'i methetme kitabında suikast karşısında Tayyip'in hiç korkmadığı, çelik yelek giymeyi bütün ısrarlara rağmen kabul etmediği anlatılıyordu.

Fakat çelik yelek giymeyi kabul etmediği söylenen Tayyip, iki rekat şükür namazı kıldıktan sonra, yanında duran Hasan Yeşildağ'a dönmüş;

"Ben yeleşimi giydim!" demiş ve sonra da eklemiş:

"Çıkabiliriz..."

Breh brehh!

Tayyip'teki "cesareti, imanı ve Allah'a güveni gördünüz mü" diyeceğim, ama kitapta yazılanlar ile gerçek Tayyip arasında dünya kadar fark var.

Zira;

Tayyip'te cesaretin "c"si bile yok.

İmanın "i"sini Allah bilir. Bana göre, dini söylem ve davranışlarının hepsi reklam amaçlı...

Allah'a güvenmesi ise; zinhar yalan!

Neden mi?

Yanıt oldukça basit:

Eğer Tayyip'te cesaret olsa, iman bulunsa, Allah'a güvense, gerçekten kitaptaki davranışı sergilerdi.

Yani her zaman kılar namazı, çıkar "ben çelik yeleğimi giydim" der ve yoluna devam ederdi.

Oysa;

Tayyip'in kitapta yazılan o davranışı sergilediği de kuyruklu bir yalandı.

Çünkü;

Tayyip o gün o ruh haline sahip olsa, bugün de aynı duruşunu korurdu.

Tayyip Başbakan olunca koruma sayısını T.C. tarihinin rekor sayısına çıkarıyor ve rakamı 1400'e vardiıyordu. Koruma cipleri, **tanesi 12 bin dolara alınan onlarca çelik gömlekler** de işin cabası...

Eğer Tayyip, namaz kılarak, çelik yelek giydiğine ve böylece korunacağına inanıyorsa, binlerce korumaya rağmen tanesi 12 bin dolara alınan bu kadar çelik gömlek niye?

Parlatma kitabındaki Tayyip nere, şimdi izlediğimiz Tayyip nere!

PADİŞAHIM ÜŞÜMESİN

18 Aralık 2010 tarihli *Sözcü* gazetesi Tayyip'in bir cuma namazı macerasına yer veriyor, şunları aktarıyordu:

"Başbakan Erdoğan dün Şeb-i arus törenleri için Konya'ya gitti. Açılışını yapacağı ve cuma namazını kılacağı Zeki Altındağ Cami'sinde o gelmeden önce hummalı bir çalışma başlatıldı.

Her taraf iyice temizlendi. Erdoğan'ın üşümemesi için camiye 20'ye yakın elektrikli ısıtıcı kuruldu. Dışarı 10 dereceyken içerisi 23 derece oldu. Sonunda Tayyip geldi, sıcacık camide açılışı yaptı, namazını kıldı, konuşma yaptı."

Ne ilginç değil mi?

Aynı camide vatandaşlar soğukta titreyerek namaz kılar-ken Tayyip için 20 kadar ısıtıcı getiriliyor, güya Tayyip namaz kılıyor ve Allah'ın evini her zaman olduğu gibi siyasi çıkarla- rına alet ederek orada siyasi konuşma yapıyordu.

Böyle namazı Allah kabul eder mi?

Zor!

Cuma şovlarını sürdüren Tayyip'in 12 Şubat 2010 tari- hinde, yine İstanbul'daki Eyüp Sultan Camii'ne cuma namazı kılma bahanesiyle geleceği için vatandaşlar camiye alınmıyor, tabii bu durumda insanların haftada bir dinledikleri cuma va- azı da güme gidiyordu.

Sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Tayyip, namaza 15 dakika geç geliyor, bu nedenle ezan ve namaz vakti de 15 dakika tehir ediliyordu.

İslam tarihinde bugüne kadar böyle bir durum yaşanmış mı diye sormayın, haremelerini televizyonlardan izlediğimiz

Halifeli Osmanlı Hanedanı dahil bunun bir tek örneği yok. Çünkü içinde zerre kadar Müslümanlık olan biri bilir ki, **camiler Allah'ın evleridir**. Ve oraya kim erken gelirse istediği yere oturur. Çünkü camide tüm insanlar Allah'ın huzurundadır ve bu nedenle hepsi eşittir. İslam inancına göre kim olursan ol, ne vaazın dinlenmesini engelleyebilirsin ne de vatan-daşların camiye girmelerini...

Bırakın bu ülkeyi, dünyada bile, Allah'ın evini cuma günü vaaz saatlerinde kapatmayı İslam'ın en azılı düşmanları bile göze alamadı.

Ülkemiz düşman işgali altındayken bile böyle bir duruma cesaret edilemedi. Ne ezan vakti ertelendi, ne de namaz!

Hele cuma namazı!

Asla.

O gün, namaz öncesi içeri alınmayan 70 yaşlarındaki bir adam, Tayyip'in korumaları tarafından engellenince isyan ediyor, ***"Sen benim namazıma nasıl karışıyorsun? Padişah mısın!"*** diye bağıırıyordu.

Hatırlarsanız;

Aydınlı AKP Yöneticisi **İsmail Hakkı Eser**, yaklaşık iki sene önce Tayyip için **"peygamber"** benzetmesinde bulunuyor ve takdir edilip İl Genel Meclisi Üyeliğine aday gösteriliyordu. Ancak olay bu şekilde bir daha gündeme gelince, bu defa aynı adamın istifası isteniyordu.

Ancak,

Trabzon'un Of ilçesinin AKP'li Belediye Başkanı **Oktay Saral**, Tayyip için **herkesi her gün iki rekat şükür namazı kılmaya çağırıyordu**. Saral, utanmasa **Erdoğan** için **hâşâ "Tanrı"** bile diyecekti; ama şimdilik buna cesaret edememişti. Kısmet Meclis'e...

Zira;

Tayyip, **Saral**'ı unutmadı. Söylemlerini daha da geliştirsin diye, onu İstanbul 1. bölgeden milletvekili adayı yaptı.

Anlayacağınız,

Haşa sümme haşa;

Tanrılığa az kaldı...

PİPİ ÖLÇÜMCÜSÜ

Bakın; yandaş basından **Emre Aköz** de, “**Tayyip’e suikast**” diyerek “**sahte kahraman**” yaratmak çabalarında bulunanların korosundan nasıl şakıyordu:

14 Aralık 2010 tarihli *Sabah* gazetesinde **Emre Aköz**, “**Atatürk 11 Erdoğan 12**” başlıklı yazısında Tayyip’e suikast masallarını işliyor ve şunları yazıyordu:

“Biz sadece İzmir Suikastı’nı konuşuruz. Halbuki Atatürk hakkında 11 suikast hazırlığı yapıldığı söylenir.

Başbakan Erdoğan’ın durumu onu da geçti: Engellenen 12 suikasttan söz ediliyor...”

Aköz sayesinde, Tayyip’e yönelik suikast masallarının gerekçesi de aydınlanıyor, **Atatürk**’le bu konuda sahte bir yarışa girişiliyordu.

Emre Aköz de, tüm yandaş kalemler gibi insanlara Tayyip’e suikast tefrikaları anlatarak onları etkilemeye, böylece Tayyip’in gözüne girmeye çalışıyordu.

Bilindiği gibi **Emre Aköz**, bir elinde viski şişesi **Fethullah Gülen**’e de övgüler düzen yazılar yazıyordu.

Atatürk’ün Adalet Bakanı **Mahmut Esat Bozkurt** adına verilen ödülü alan HSYK Başkan Vekilini eleştiriyor, “**zül**” yani “**ayıplanacak şey, alçalma**” saydığını söylüyordu.

Sebeup;

Mahmut Esat Bozkurt’un “**milliyetçi**” olmasıymış.

Kim mi, bu **Emre Aköz**?

Açıklayayım:

Emre Aköz; porno dergisi olan *Penthouse*’un yayın yönetmeni idi.

Penthouse'u yayımlarken **"en uzun pipili adam"** yarışması düzenliyor, mizah dergilerinde elinde metre ile pipi ölçen halini gösteren karikatürleri yer alıyordu.

Bir elinde viski, diğerinde cetvel,

Oturmuş damadın gazetesine; bir Tayyip'e, bir de Fethullah'a övgüler düzüyor.

İşte budur;

Emre Aköz.

Emre Aköz, parasız eğitim isteyen öğrencilere ateş püskürüyor, onları asalaklıktan tutun beleşçiliğe kadar her türlü olumsuz tanımlamalarla suçluyordu.

Oysa;

Kendisi ise Robert Kolej'de, yine kendi deyimi ile **"beleş"** okumuştur.

Şimdi fakir milletin sırtından çarpılan paralarla alınan *Sabah* gazetesinde, Tayyip ve yoldaşlarına övgüler yazarak bol sıfırlı dolarları cebe indiriyor, bir nevi **"beleşçi"** dediği öğrencilerin bile hakkını gasp ediyordu.

Emre Aköz gibilerin, **Mahmut Esat Bozkurt**'u sevmemeleri için neden çoktu. Yargıtay Onursal Başsavcısı ve yazar **Vural Savaş**, **Bilgi Yayınevi**'nden çıkan **"Hukuk İle Aldatmak"** adlı kitabında **Bozkurt**'un;

Lozan'da doktora yaptıktan sonra, **Atatürk** tarafından **"Hukuk Reformu"** yapmakla görevlendirildiğini, savcılar için **"Cumhuriyet Savcısı"** unvanının isim babası olduğunu yazıyor ve şunları anlatıyordu:

"Atatürk'ün huzurunda yapılan bir tartışma sırasında, şu soru ortaya atılır: 'Cumhuriyet Başbakanı, Cumhuriyet Bakanı, Cumhuriyet Müsteşarı, Cumhuriyet Valisi, Cumhuriyet Büyükelçisi olmuyor da, neden Cumhuriyet Savcısı? Savcılara neden bu ayrıcalık tanınıyor?'

Atatürk, Bozkurt'a 'Ne diyorsun?' diye sorar.

Bozkurt'un cevabı çok net olur:

'Çünkü öyle zaman olur ki, Cumhuriyeti korumak için başbakandan, bakandan, müsteşardan, validen, büyükelçiden bile hesap sormak gerekebilir. İşte o Cumhuriyet Savcısıdır.'

Atatürk gülümseyerek hoşnut kaldığını belli eder ve 'Devam et Bozkurt' der."

Oysa;

Şimdiki savcıların çok büyük bir çoğunluğu başbakan ve bakanların, müsteşarın yani tam tek mil iktidarın kapıkulu durumunda bulunuyorlardı.

Bunlar, Zekeriya Öz örneğinde görüldüğü gibi, Adaleti Güçlendirme Fonu'nda biriken paraları bile paylaşma oyunlarına giriyorlardı.

İşadamlarının sırtlarından geçiniyorlardı.

İşadamlarına silah sattırmak istiyorlar ve aynı işadamları tarafından sinkaflı sözlerle rehin alınıyorlardı.

Başbakan, kullandığı makam arabasını kendisine tahsis ediyordu.

Böyle bir ahlak yapısına sahip olan savcılar, başbakan ve yakınları ne suç işlerse işlesin onlar hakkında işlem yapabilir mi?

Başka?

Başbakanın bir zamanlar çalıştığı sucukçudan, "hibe silah" yani bir nevi "rüşvet"i avuçluyorlardı.

Zekeriya Öz, 20 Aralık 2010 tarihinde işkembeci açılışına katılıyor, ertesi gün tüm basına malzeme oluyordu.

Zaten, Zekeriya tıynetindeki savcının yeri olsa olsa işkembeci olur.

Zekeriya ve arkadaşları; yolsuzluklarından dolayı yargı önüne çıkarmaları gereken Başbakanın makam otosuna kuru-larak, Atatürkçülere, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne yine Başbakan adına savaş açıyorlardı.

Bakın, 24 Ağustos 2008 tarihli *Zaman* gazetesinde, **Ergenekon** iftiranameleri ile yapılan tutuklamaların ardından Tayyip neler diyordu:

"Emniyet ile yargıyı tebrik ediyorum. Son olay gerçekten yürütme ile yargının gayet güzel bir dayanışma içinde bu işi yürüttüğünü gösterdi. Demek ki bu, dayanışmanın neleri olumlu istikamete götüreceğini gösteriyor. Bu operasyonda önemli olan, yürütme ve yargının gayet güzel bir dayanışma sergilemesidir.."

Tayyip böyle diyor, ama yürütme ve yargının dayanışma gösterdiği tek rejim diktatörlüktü.

Daha sonra Tayyip; **Ergenekon** iftiranameleri ile oluşan durum karşısında; ***"Ben bu davanın savcısıyım"*** diyecekti.

Normal bir hukuk devletinde, bu sözü söyleyen Başbakanın kuyruğuna teneke bağlanırdı.

Vural Savaş, kitabında bakın daha neler anlatıyor:

"Laikliğe aykırı eylemlerin odağı haline geldiği Anayasa Mahkemesi'nce saptanmış partililerden oluşan 'yürütme,' Recep Tayyip Erdoğan'ın da belirttiği gibi, etkili yerlere getirilmiş bazı yargı mensuplarıyla dayanışma içine girmişse; düzmece, sahte, Anayasa ve yasalarımıza aykırı şekilde elde edilen bulgulara dayanılarak, daha pek çok aydınımızı ve vatansever insanımızı sanık sandalyesinde göreceğiz demektir."

Emre Aköz gibilerin istediği; **Zekeriya Öz** gibi savcılar ve onları koruyacak Adalet Bakanları...

Böylece; insanlara istedikleri gibi iftiralar atabilecekler, kendi tıynetlerindeki savcılar onlara hesap sormayacaklardı.

Tayyip gibi bir Başbakan sayesinde tüyü bitmemiş yetimin hakkıyla alınan gazetelerde, binlerce dolar maaşla yağcılık yapacaklardı.

Aksi durumda ellerinde metre, asli görevlerine döneceklerdi.

“Takunyalı Führer” adlı kitabımda, Tayyip’in korkularından doğan koruma olayını şöyle anlatmıştım:

“Ülkemde yürütülen Ergenekon soruşturmalarının kaymağını yiye yiye doyamayan Tayyip, bu soruşturmaların sürmesi ve gerçek dışı suikast haberleri ile koruma sayısını gün ve gün artırıyordu.

Tayyip’i, CAT adı verilen Özel Operasyon Timleri başta olmak üzere 1400 civarında güvenlik mensubu koruyordu. Bu sayı yetmiyor, yeğeninin başında olduğu koruma ordusu da görev yapıyordu.

Bu kadar korumanın arasında, bir de 12 bin dolara çelik gömlekler sipariş ediliyordu.”

Yani övgü amaçlı yazılan kitapta yer alan, **namaz kılarak çelik yelek giyme işi katmerli palavra.**

Gerçekten namazın kendini koruyacağına inanan bir insan, hiç bu denli bir korumanın ardına sığınır mı?

Sevginin koruyacağını bilir sevileni...

Ama;

Tayyip, herkesten ve her şeyden korkarak bu fakir halkın sırtından kesilen paralarla sürdürdüğü sefa yetmiyormuş gibi, bir de koruma saltanatı yaşıyordu.

Ürkeklikten ne yapacağını şaşırان Tayyip, fakir halkın kesesinden **polietilen** adlı maddeden üretilen ve tanesi 12 bin dolar olan çelik gömleklerden yüzlerce sipariş veriyordu.

Çok geçmeden Tayyip'in korumaları için, Amerika'dan tanesi 100 bin dolardan 40 adet cip alınacağı ortaya çıkıyordu. Fakir halkın sırtından sürdürülen saltanatın tepki çekmesi için yine bildik bir oyun sahneye koyuluyordu:

"Başbakan'a suikast ihbarı!"

Tayyip, bu koruma ordusunun ardına sığınmasını mazur gösterebilmek için, başta Fethullahçılar olmak üzere yandaş basına aralıksız kendisine suikast yapılacağı haberlerini pompalattırıyor, böylece gündemde biraz da mağdur olarak kalmayı planlıyordu.

Tayyip'in tek amacı, mağdur rolünü oynamak da değildi. Kendisine suikast yapılacağı söylentileri sonucu, evinde aksamaları kalmadığı da oluyordu.

Tayyip'in çocukluğundan bu yana çetelerle iç içe olan yaşamı gereği hayatı hep korkuyla geçmişti. Meydanı boş bulduğunda **Atatürk**, Laik Cumhuriyet ve Devlet aleyhine yaptığı faaliyetlerin ve konuşmaların ortaya çıkmasının ardından korku dağları sarmış, karıştığı yolsuzlukların bir gün hesabının sorulacağından duyduğu endişe de bu korkularının tuzu biberi olmuştu.

Fethullahçı polislerin sürekli olarak Tayyip'in yanında kalıp onu kontrol etmek istemeleri sonucunda, basına sürekli olarak Tayyip'e suikast yapılacağı ihbarları servis ediliyordu.

BAŞDANIŞMANLARDAN AHMET ERGÜN

Tayyip'i Pınarhisar'daki dinlenme tesislerine bırakan ve sürekli yanında olan ve Tayyip'i göklere çıkarma kitabında övgüyle bahsedilen **Ahmet Ergün** kimdi?

Hadi gelin onu da tanıyalım:

Genel Meclis Üyesi Ahmet Ergün ile ilgili olarak İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 15 Ocak 2002 tarihinde İçişleri Bakanlığı'na yazılan 2002/7155 Hazırlık sayılı yazı ile şu suçlamalarda bulunuluyordu:

"Bir: Cürüm İşlemek İçin Kurulan Teşekkülün Kurucusu ve Yöneticisi Olmak;

İki: İrtikap;

Üç: Zimmet, İhaleye Fesat Karıştırmak;

Dört: Görevi Kötüye Kullanmak;

Beş: Özel Evrakta Sahtecilik ve Kamu Kurumunu Dolandırmak."

Ahmet Ergün'ün DGM'deki bu davalarında avukatlığını, Tayyip'in ve **AKSA** grubu yani **Kazancı**'ların da avukatı olan **Faik Işık** yapıyordu.

Ahmet Ergün, tam Tayyip'in aradığı niteliklere sahipti. Bu nedenle kaynaşmaları zor olmadı. **Tayyip Erdoğan**'ın Başdanışmanı, kapatılan Fazilet Partisi'nin İstanbul eski İl Meclis Üyesi sıfatıyla **Ahmet Ergün**, Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nde verdiği ifadesinde; **Belediye'den ihale alan firmalardan yüzde 3 ile 10 arasında komisyon aldıklarını çok açık bir şekilde söylüyor**, açıklamalarında birçok olayı aydınlatıyordu:

"Ben 1986-1994 yılları arasında Refah Partisi Yönetim Kurullarında görev yaptım. Son seçimlerde Refah Partisinden aday oldum ve İl Genel Meclisi Üyesi seçildim.

O dönemde Harun Karaca İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde başkan danışmanlığı yapmaktaydı. Tahminen görevini 1995 ve 1998 yılları arasında kesintisiz sürdürdü. Bu dönemlerde belediyeden ihale alan firmalar için Harun Karaca önemli bir isimdi.

Çünkü ihale şartnamelerini Harun Karaca inceler ve ihale alan firmalara, belediyelere yakın olan vakıflara veya başka birimlere bağış yapılmasını sağlar, bir firma ihaleyi aldıktan sonra, Harun Karaca direkt olarak firma sahibine, 'Hayırlı olsun, sen bu ihaleyi kazandın. Buradan para kazanacaksın. Bizim öğrencilere yönelik hizmet amaçlayan bazı vakıf ve kuruluşlarımız var. Buralara yardım ederseniz memnun oluruz' diyerek yüzde 3'ten başlayıp, yüzde 10'lara kadar varan miktarlarda kararlaştırılan komisyonu ilgili vakfa ve yurtlara kanallize etmek için beni arar ve söz konusu firma sahibi ile ben diyaloga geçerdim..."

Tayyip ve her daim danışmanı olan Ahmet Ergün, Harun Karaca ve diğerleri ne yapıyorlarmış?

İhale verdikleri firmalardan;

"Yüzde 3'ten başlayıp, yüzde 10'lara kadar varan miktarlarda kararlaştırılan komisyon" alıyorlarmış.

Yani zoraki rüşvet!

İrtikap!

Ve bu işleri çete olarak yaptıkları savcılık iddianamelelerinde sayfa sayfa yer alıyordu. Tayyip, dokunulmazlık zırhının ardına sığınmasıyla bu suçlamalardan şimdilik paçayı kurtarıyordu.

İHALE KOMİSYONLARINDAN SORUMLU DANIŞMAN

Tayyip'in danışmanlarından **Ahmet Ergün**'ün, ihale kazanan firmalardan komisyon yani daha açık bir deyişle rüşvet istediğini belirttiği **İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde Tayyip'in bir diğer danışmanı Harun Karaca**, 1986 yılında İstanbul Fatih İlçesi Refah Partisi teşkilatına üye olmuştu.

1989 ve 1991 yıllarında yapılan yerel seçimlerde memleketi olan Tokat Zile'den Refah Partisi adına belediye başkan adayı olur, ancak seçimleri kaybeder. 1994 yerel seçimlerinde Fatih Belediyesi Meclis Üyeliğine seçilir.

Parti listesinde 3. sırada olması nedeniyle de otomatik olarak Büyükşehir Belediye Meclisine de girer. Kendisindeki yetenekler Tayyip tarafından ânında keşfedilir. Bu tarihten sonra da Tayyip'in danışmanı olur. Bundan sonrasını adli makamlara verdiği kendi ifadesinden dinleyelim:

"...Benim Yönetim Kurulu Üyesi olduğum Belediye İktisadi Teşekküllerinde ihale olduğu zamanlar yönetim kurulu sıfatıyla görevim oluyordu. Büyükşehir Belediyesinin yapmış olduğu diğer ihalelerde bir görevim olmadığı gibi dosya inceleme yetkim de yoktur. Ancak danışman olmam sıfatıyla Recep Tayyip Erdoğan beni yanına çağırdığında ihale verilen firmalardan alınacak komisyonu görüşme ve yüzde miktarlarını belirleme görevlerini bana verdi..."

Neymiş?

Tayyip Erdoğan, Harun Karaca'yı yanına çağırıp, ihale verilen firmalardan alınacak komisyonu görüşme ve yüzde miktarlarını belirleme görevlerini ona vermiş...

Sonra;

O da Tayyip adına bu komisyonları, yani rüşvetleri toplamış.

Peki, bu rüşvetler ne amaçla toplanıyordu?

Bunu da; Tayyip'in sürekli olarak yanında bulunan danışmanlarından **Necmi Kadioğlu** açıklasın:

"Biz geleceğin Başbakanı için bunları yapıyoruz."

Yani;

Geleceğin takunyalı diktatörünü hazırlamak için...

Kendi yolsuzluklarının, ihanetlerinin bir gün hesabının sorulacağı korkusu içinde olanların heveslendiği tek makam diktatörlüktür.

Her diktatör adayı kendi suçlarını, dalaverelerini, düzenbazlıklarını, kalpazanlıklarını, entrikalarını muhaliflerinin üzerlerine yüklerken, onların muhalif olduklarını ya da onları siyasal ikbali karşısında tehlike gördüğünü açıklamaz. Muhalifleri içeri tıkarken yine onların muhalif olma nedenlerini ileri sürerek yapmaz, mutlaka bir suç üretmeleri, böylece halkı kandırmaları gerekmektedir.

Atatürkçülere, **Ergenekon** iftiralarının atılma nedeni budur...

Hadi tekrar dönelim **Karaca**'ya... Bakın **Karaca**, ifadesinde daha neler anlatıyordu:

"Yapılan ihale dosyası olsun, Genel Sekreterden geçen tüm dosyaları başkana ben ibraz ediyordum. Bu nedenle ihaleye giren ve kazanan kişilerle ilk görüşen ben oluyordum. Açılan ihaleleri de davet getiren firmalar arasında hangisi alacaksa kendi aralarında tespit ediyorlardı.

İhale;

Başkan tarafından onaylanan ve kendi görüş doğrultumuzda olan kişilere veriliyordu."

Gerek savcılık, gerek mahkemelerde bu tür ifadeleri veren kişi herhangi biri değil, Tayyip'in danışmanıydı...

Ne diyor bu danışman?

"İhaleleri Başkan'ın istediği firmalara verirdik."

Sonra da gelsin paracıklar...

Bakın danışman daha neler anlatıyor:

"İhaleyi alacak olan firma sahibini Başkanlık katındaki makamıma çağırıyordum. Firma sahibi ile görüşmemi yaptıktan sonra, alınacak komisyonla ilgili olarak Partimizin İI Genel Meclis Üyesi olan Ahmet Ergün ile görüşmesini sağlıyordum. İhaleyi alan firma sahibi de kendi görüşümüzde olduğu için Ahmet Ergün'ü hemen hemen hepsi tanımaktadır. İhale indirimine göre yani normal ihalede ise yüzde 35-50 civarında, anlaşmalı ihale ise yüzde 20-30 arasında olduğunu bu ihalelerden yüzde 3 ile 5 arasında bir komisyon alındığını, alınacak olan komisyonun anlaşması İI Genel Meclis Üyemiz Ahmet Ergün'ün bulunduğu bir ortamda yapılmaktadır.

Anlaşma sağlandıktan sonra paranın tahsilini de Ahmet Ergün yapmaktadır..."

Tayyip'in danışmanı, ihalelerden alınan komisyonun gittiği yerleri de şöyle açıklıyordu:

"...Alınan komisyonun Ahmet Ergün kanalı ile bağlı olduğumuz Partiye, Milli Gençlik Vakfı'na, Kur'an kurslarına gittiğini biliyorum. Alınan komisyon gayri resmi olduğu için yapılan bağışlar da gayri resmidir. Bu nedenle yapılan bağışlarda isim olarak herhangi bir şahsın ismi verilip, makbuz alınmaktadır. Bu konuları Ahmet Ergün daha iyi bilmektedir..."

şimdi burada kısa bir ara verelim ve Tayyip'in bayram kartları attığı İBDA-C'nin de ***"içsavaşlarda kale görevi görecek"*** dediği Milli Gençlik Vakıfları'nda verilen eğitimde konuşulanlardan kısa bir bölüm sunalım.

Konuşmayı yapan, Tayyip'in gençliğinden bu yana arkadaşı olan **Emine Şenlikoğlu'nun "hocam"** diye tanımladığı **İmdat Kaya**, bakın neler anlatıyordu:

"Namaz kılmayan şu idarecilerin yaptığı cinayetlere bakın. Ermeniye anamızı avradımızı sattırıyorlar ve hiçbiri de ne yapıyoruz demiyorlar.

Allah'ını sevenler ben duymadım, birileriniz duymuşsanız bize haber verin. 700-800-bin, 1 milyon kişilik modern silahlarla donatılmış Türk ordusu içinden, Türkiye Cumhuriyeti Ordusunun içinden üç-beş generalin, birkaç yarbayla, albayın bir araya gelerek, biz ne yapıyoruz, biz bu milletin ırzını, namusunu, canını beklemeyecek miydik? Ama ırzını Manukyan satıyor, biz nasıl askeriz, dediklerini duydunuz mu? Biz ne koruyoruz, dediklerini duyan var mı içinizde?

Peki, namusumuzu koruyamayan bir ordunun ne anlamı var ki? Ordu karargâhlarına ordu kışlalarına gidin, kimseniz varsa çocuğunuz mocuğunuz, subay veya er, merak edin, haftada bir mi, on beş günde bir mi, moral dersi vardır, merak edin, bir bakın bakalım.

Masanın üstüne, pistin üzerine bir kadın çıkartılıyor, anadan üryan soyunuyor, 3 bin, 4 bin kişilik askerin karşısına dikiliyor, orada akrobatik hareketler yaparak takla atıyor çırilçıplak. Peki, bunu bu şekil oynatan bir ordu namus bekler mi, inanıyor musunuz?

O zaman safsınız inanıyorsanız..."

Yine aynı İBDA-C'nin düzenlediği gecede, **"kâfir devlet yıkılacak elbet"** sloganları altında, Adalet eski Bakanı ve şimdiki Meclis Başkanı **M. Ali Şahin'in** kutlama telgrafları okunuyordu.

MGV'lerde verilen eğitimlerde; 23 Nisan, 19 Mayıs, 29 Ekim gibi milli bayramlarımız zulüm günü olarak nitelendiriliyordu.

Konferanslara katılan imamlardan, Atatürkçü ve laik insanların cenaze namazlarının kılınmaması isteniyor ve cenazelerine budaklı odunla tecavüz edilmesi öğütleniyordu.

Bu vakfa, Tayyip ve ekibi ihalelerden alınan rüşvetlerle destek çıkıyordu.

Neyse biz yine dönelim danışmanın ifadesine...

Tayyip Erdoğan'ın danışmanı **Harun Karaca**, taşıma ihalesini **Albayraklar**'dan başka hiç kimsenin kazanamayacağını da şöyle anlatıyordu:

*"...Büyükşehir Belediyesinin personel taşıma işlerini **Recep Tayyip Erdoğan** döneminde Personel Daire Başkanı **Akif Gülle** ve daha sonra Daire Başkanı olan **Hüseyin Gülsün** ile alt birim olan Sosyal İşler Müdürü **Necdet Berber** tarafından şartnamesi hazırlanıp ihale edilmekteydi. Personel taşımacılık ihalesinde **Albayrak** firması karşısına kimsenin çıkmadığını, çıksa da kazanamayacağını herkesin bildiği için karşısına hiçbir rakip firma çıkmamıştır. Benim bildiğimden beridir personel taşıma ihalesini **Albayrak** firması almaktadır..."*

İhaleleri kazanan firmaların verdiği komisyonların büyük bir bölümünün **Atatürk** ve Cumhuriyet düşmanlığının aşılandığı, Milli Bayramlar dahil tüm değerlerimize ağız dolusu küfürler edildiği yerlerin başında yer alan Milli Gençlik Vakfı'na gittiğini açıklayan Tayyip'in danışmanı, ifadesine şöyle devam ediyordu:

*"İhalelerde komisyon alma işi belli bir kadro işidir. Çünkü dışarıya bilgi sızması gerekmekte, sistemin bir parçası olması gerekmektedir. İlk başlarda ihalelerde indirim yüksek tutuluyordu. Ancak daha sonraları ihalelerin verildiği firmalardan komisyon alınabilmesi için bu indirimler fazla yüksek tutulmadı. Komisyon alınma işinde **Recep Tayyip Erdoğan**'ın en güvendiği kişilerden **İştirakler Daire Başkanlığını** yapan*

Necmi Kadioğlu yönetiminde olduğu BIT'lerle yapılacak ihalelerde yetkilidir.

Ahmet Ergün'ün konumunu yukarıda belirttiğim gibi benim belirlemiş olduğum komisyon oranlarını ilgili firmalardan tahsil eder ve bu paraları ilgili yerlere dağıtır. Aynı zamanda bu şahıs İI Genel Meclisi Üyesidir.

Yine aynı grubun içersinde yer alan Adem Baştürk ise o dönemde genel sekreter yardımcısı idi. Bu şahıslar başkana yakın olarak sistemin birer parçasıydılar. Alınan komisyonlardan bilgi sahibidirler..."

Dün İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ni bu şekilde zarara uğratanlar, İstanbul halkının milyarlarca dolarını ceplerine indirenler;

Bugün;

İktidara geldikten sonra;

Cumhuriyet kurulduğundan bu yana görev yapan Türkiye Cumhuriyeti hükümetlerinin gerçekleştirdikleri borçlanmaların kat be kat fazlasını tek başlarına gerçekleştirdiler.

79 yılda tüm hükümetlerin yaptığı borçlanmaları tek başına 7 yılda gerçekleştirdi. Türk Telekom'dan Tüpraş'a kadar ülkenin tüm değerlerini ve kaynaklarını satmalarına rağmen, 225 milyar dolarla aldığı borç miktarını 560 milyar doların üzerine çıkardı.

Kendisinden önceki Başbakanlar örtülü ödenekten bir iki milyon lirayı zor harcarken, Tayyip, iktidarı devrinde bir milyar dolardan fazla harcadı.

Bunca yapılan harcamalara rağmen; işçinin, köylünün, memurun aç olmasının yanında hastanelerde yatan insanlarımızı bırakın sargı bezini, kışın soğukunda donmalarına rağmen ısıtıcı bile verilmedi.

Hemen hemen her gün gazetelerde gördüğümüz hastane rezaletlerine birkaç örnek vermek gerekirse:

24 Aralık 2010 tarihli *Sözcü* gazetesinin haberine göre, Şanlıurfa Çocuk Hastalıkları Hastanesi'nde, kış mevsimi olmasına rağmen bir yatakta dört hasta bebek birden kalıyordu.

Aynı gün; Tayyip'in kardeşi Mustafa'nın arkadaşı **Cemil Kazancı**'ya, BOTAŞ'ta yapılan 3 milyar dolarlık doğalgaz kontrat devri ihalesine girmeden, kurumdan doğalgaz kontratı devredildiği ortaya çıkıyordu.

İnsanlar aç, açık, hastalıkla pençeleşip perişan olurken yandaşlar milyar dolarla dans ediyorlardı.

Hastanelerde bebek ölümleri yine Tayyip devrinde zirve yapmış, birçok hastanelerde onlarca bebek ardı ardına ölmüştü. Ölen bebekler ailelerine karton kutu içinde verilmişti.

Alın bu da turistik yörelerimizden Antalya'dan bir hastane manzarası:

23 Aralık 2010 tarihli *Sözcü* gazetesinin haberine göre;

Antalya Akseki Devlet Hastanesi'nin kalorifer kazanları çalışmadığı için, hastalar kendi imkânları ile elektrikli sobalarla ısıtılmaya çalışılıyordu. Bu nedenle bazı hastalar üşümek için gece evlerine gidiyor, gündüz ise hastaneye dönüyorlardı.

TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nun bir raporu, Mardin'in Mazıdağı İlçesi'ndeki yatılı bölge okulunda eğitim gören çocukların içler acısı halini ortaya çıkarıyordu.

Öğrenciler okulda inceleme yapan Komisyon üyelerine;

“Yemekler çok az. Banyo yapamıyoruz. Kaloriferler yanmıyor, üşüyoruz. Servis yok. Hafta sonları köye yürüyoruz” diye yakınıyorlardı.

Okulların hemen hemen hepsi, bu ve bundan daha da acınacak bir haldeydi.

Şanlıurfa'da üzerine çaydanlık devrilen ve kaldırıldığı Şanlıurfa Devlet Hastanesi'ndeki tedavide HIV'li kan verilen 12 yaşındaki çocuğun babasına, 500 TL'lik bir de icra senedi gönderiliyordu.

Ne acı değil mi?

Hem çocuğa HIV'li kan ver, hayatını karart, onu yaşarken öldür; ardından babasına 500 TL'lik icra emri gönder.

Bu da AKP adaleti...

Ama;

Oy verme zamanı yaklaştıkça sadaka ekonomisini canlandırıyor, sosyal yardım maskesiyle kendisine oy vereceğine inandığı insanlara devlet kesesinden milyarlarca liralık eşya dağıtıyordu.

2009 yerel seçimleri öncesinde, Devlet Bakanı **Hayati Yazıcı**'nın soru önergesine mecburen verdiği cevaptan öğrendiğimize göre, bu yardım yaklaşık 2.5 milyar TL idi.

Satılan bunca değerlere harcanan bu kadar paraya rağmen, ülkede bir tek fabrika yapılmadığı gibi hiçbir yere de bir çivi bile çakılmıyordu.

Yandaş firmalar milyar dolarlarına milyar dolar katarken, Türk insanı ay sonunu ekmek ve çayla zor getiriyordu.

TAYYİP'İ VE ÜLKEYİ KİM YÖNETİYOR?

Mücahit Arslan ya da nam-ı diğer **Ali Arslan**. AKP Diyarbakır Milletvekili **İhsan Arslan**'ın oğlu...

CIA istasyon Şefi **Graham Fuller**'in yakın dostu...

Bir dönem Mazlum-Der'in Başkanlığını da yapan **İhsan Arslan**, Haziran 2009'da **Atatürk**'ün 10. Yıl Nutku'nda yer alan *"Ne Mutlu Türküm Diyene"* özdeyişinin dağlardan, taşlardan silinmesini istiyordu.

Arslan, *"Kürt Soruşturması"* adlı kitabında ise, Türkiye'nin doğusunu *"Kürdistan"* olarak niteleyerek, *"Vatanım Kürdistan"* diyordu.

Diyarbakır Milletvekili **İhsan Arslan**, AKP'nin açılım yani barış planını anlatıyor ve dağdan inene iş, ölen teröriste *"gerilla"* sıfatını yakıştırarak, bunların ailelerine para verilmesini teklif ediyordu.

İ. Arslan, *"Öcalan'a mecburuz"* şeklinde konuşarak, **Öcalan**'ın muhatap alınması gerektiğini söylüyordu.

Tayyip'i yağlama kitabının 267 ve devamı sayfalarında, AKP ve Tayyip'in ortaya çıkma hikâyeleri bakın nasıl anlatılıyor:

"Gün geçtikçe İstanbul-Ankara trafiği de artmaktadır. Tayyip Erdoğan'ın Ankara seyahatlerinde en büyük yardımcısı, Mücahit Arslan ve arkadaşlarıdır.

Mücahit Arslan, 'Yaşım, kabiliyetlerim ve imkânlarım nedeniyle sürecin eli ayağı olmuştum' diye anlatıyor o günlerdeki durumunu. 'Yaşım gençti, imkânlarım yeterliydi. Daha kabiliyetli insanlar vardı ama yaşları gereği hareket kabiliyetleri azdı. O yüzden hareketin merkezinde oldum; ama kurucuların tespiti, MKYK ve MYK gibi bazı konulardan da hep uzak durdum.'

Yapılan tartışmalar sonunda yeni bir parti kurma fikri kesinlik kazanmış olsa da, harekete geçme konusunda bazı tereddütler yaşanmaktadır. Daha önce yaşadıkları acı tecrübeleri göz önünde bulunduranlar, özellikle **Abdullah Gül** ve **Tayyip Erdoğan** gibi yenilikçi kanadın sorumluluk mevkiinde olanlar, zamanlama ve şartların olgunlaşması anlamında son derece temkinli davranmaktadır.

Buna karşılık, gelişmeleri yakından izleyen ve fiilen destekleyen '**sivil kanat**', oldukça sabırsızdır ve bir an önce harekete geçilmesi gerektiğini düşünmektedir.

Sivil kanat, 28 Şubatın ekonomik ve kültürel olarak hedef aldığı kesimlerin, bir anlamda Anadolu sermayesinin, belli başlı özelliklerine sahip genç iş adamlarıdır.

Bu gençler, Milli Görüş Hareketi'nin kendi siyasal, ekonomik ve toplumsal taleplerinin gerçekleşmesine engel olduğunu düşündükleri ideolojik yükünden mümkün olan en kısa zamanda kurtulmak istemektedir. Sistemin sahipleriyle yıllardır oynanan tahterevalli oyunundan bir sonuç alınamayacağını farkındadırlar. Dolayısıyla, hem kendi politik taleplerini gözetcek hem de merkezin hassasiyetlerini dikkate alarak çatışmayı önleyecek yeni bir siyasi oluşuma ihtiyaç duymaktadırlar.

Ankara'da, öncülüğünü **Mücahit Arslan**, **Ömer Çelik**, **Faruk Koca**, **Ahmet Toprak**, **Yavuz Selim Aras** gibi gençlerin yaptığı yenilikçi hareketin sivil destekçilerine göre, '**yeni bir parti kurulmalıydı, hem de hemen kurulmalıydı.**'

Bu gençlerin ortak özelliği, hem **Abdullah Gül**'e hem de **Tayyip Erdoğan**'a aynı ölçüde yakın olmalarıydı. O günleri hatırlarken, '**Ben, en başından itibaren hareketin içindeydim**' diyor, **Mücahit Arslan**. 'Partiyle bir ilişkim yoktu; ama hareketin içinde hep oldum. Bizim yeni bir partinin kurulması konusundaki aceleci tavrımıza karşılık, **Tayyip Erdoğan** ve **Abdullah Gül** çok temkinli davranıyorlardı. Çünkü uzun yıllar birlikte çalıştıkları insanların hukukunu korumak zorundaydılar.

Bizimse, ne bir siyasi geçmişimiz ne de sorumluluğunu taşıyacağımız insanlar vardı. Aceleciliğimiz biraz da bundandı.

Her fırsatta sabırsızlığımızı açığa vurmaktan geri durmuyorduk. Yine o günlerden birinde, **Abdullah Gül** ve **Abdülkadir Aksu**'yla birlikte yemeğe gitmiştik. Harekete geçme konusunda ağır davrandıklarını ima ederek, 'Siz şu anda partinin başında bulunanlara çok mülayim davranıyorsunuz. Eğer bir gün aynı şeyler sizinle bizim aramızda söz konusu olursa hiç de sizin gibi davranmayacağımızı bilmenizi isteriz' demiştik. 'Makama yükselen insanlara karşı duygusal bakılmaz!' diyerek aklımız sıra daha katı ve kararlı olmalarını sağlamaya çalışıyorduk. Allah'tan onlar bizim gibi sabırsız değillerdi. Gelişmeler karşısında soğukkanlı hareket ettiler. Bu sayede de ne Milli Görüş ayrışmasında ne de AK Parti'nin kuruluş aşamasında, sonradan unutulmayacak kötü şeyler yaşanmadı."

28 Şubatın hışmından çekindikleri için sessiz kalmayı tercih etmiş olmakla birlikte **Milli Görüş** anlayışından bağımsız, daha liberal ve çoğulcu bir kimlik arayışına cevap verecek ve merkezin siyasal boşluğunu dolduracak yeni oluşumları desteklemeye hazır çevreler, **TÜSİAD** içinde de eksik değildir.

Hem **TÜSİAD** üyesi olması, hem de bu yapı içinde sözünü ettiğimiz çevrelerin konuya ilişkin duygu ve düşüncelerini yansıtmaları bakımından **Cüneyt Zapsu**'nun, arkadaşı **Fatih Saraç**'a yazdığı bir mektubu, kısaltarak buraya almak istiyoruz.

Yalnız önce kısa bir not düşmemiz gerekiyor: **Cüneyt Zapsu**, o sıralar **Tayyip Erdoğan**'la tanışmaktadır; ama **Fatih Saraç** kadar yakın değildir. **Fatih Saraç**, **Zapsu**'nun arkadaşı ve iş ortağı olduğu gibi babası **Emin Saraç**'tan dolayı camiada tanınan, hem **Tayyip Erdoğan**'la hem de **Necmettin Erbakan**'la iyi görüşen, onlarla dostluğu olan birisidir..."

Tayyip'i parlatma kitabında olmayan bölümlerle **Fatih Saraç** hakkında birkaç hatırlatma da ben yapayım. Böylece mektuba gelmeden, mektupta yer alan ve Tayyip'i yöneten insanların kimliğini bir kere daha hatırlayalım:

Mehmet Fatih Saraç, Tayyip'in en yakınında yer alan isimlerden biriydi. Gizli kasalarından biri olduğu iddia ediliyor ve daha sonra ayağından vuruluyordu.

M. Fatih Saraç, **Usame Bin Ladin**'in adamı olmakla da şöhret yapmıştı...

Usame Bin Ladin ile Tayyip, Sudan'da birçok kere gizli gizli buluşmuşlardı.

Saraç, Tayyip'le birlikte **Eyüp Sultan Vakfı**'nda faaliyet-te bulunuyorlardı.

Tayyip'in kefil olduğu **Yasin El Kadı** ile yine Tayyip'in kassası olduğu iddia edilen ve ayağından vurulan **M. Fatih Saraç** aynı şirketlerde ortaklıklar. **Saraç**'ın, Tayyip'in danışmanlarından ve yine Tayyip'in "**Özel asistanım**" ve "**Veri eşgüdüm-cüm**" şeklinde tanımladığı **Cüneyt Zapsu** dolayısıyla Ülker Grubu ile de ortak şirketleri vardı.

Saraç, Ülker Grubu'na bağlı **AK Gıda** ve **Bahar Su**'da Yönetim Kurulu Üyeliği de yapmıştı.

1990 yılında yayın hayatına atılan Risale Yayınları; laikliğin hor görüldüğü, **Atatürk**'ün ve silah arkadaşlarının yok sayıldığı, buna karşılık Vehhabi Şeriatına ve irticai örgütlere övgüler düzülen bir Sosyal Bilimler Ansiklopedisi çıkarıyordu.

Risale Yayınları'nın finansörü **Yasin El Kadı**'ydı. **El Kadı** bu dergiye çok miktarda para akıtıyordu.

Risale Yayınları aynı zamanda "**Vahdet**" adlı örgütle de işbirliği içerisindeydi. Risale Yayınları'nın piyasaya sürdüğü bu Ansiklopedi, **Emine Şenlikoğlu**'nun çıkardığı "**Mektup**" adlı dergi başta olmak üzere, birçok dini yayın ve yayıncı tarafından dağıtılıyordu.

Ansiklopedinin yazar kadrosuna baktığımızda, bugün hemen hepsinin AKP'li Belediyelerde, hükümette ve hepsinden önemlisi Anayasa Mahkemesi'nde bile görev yaptığı görülmüyordu.

Refah Partisi ve Fazilet Partisi'nin kapatılmasına karşı çıkan **Sacit Adalı**, ansiklopedinin hazırlayıcıları ve yazarları arasında yer alıyordu.

Sacit Adalı, Ocak 2011'de *"Türkiye'de irtica tehlikesi yok"* diyordu.

Anayasa Mahkemesi'nin Başkanı **Haşim Kılıç**, **İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi** ya da bilinen adıyla İBDA-C'nin yayımladığı *"Gölge"* adlı derginin Ankara temsilcisiydi. Dergi, İslam devrimi için silahlı mücadele çağrısıyla yayın yapıyor, bu uğurda yapılan eylemleri de kutsuyordu.

İBDA-C'nin lideri **Salih İzzet Erdiş** veya bilinen ismiyle **Salih Mirzabeyoğlu**, *"Tilki Günlüğü"* ve *"İşkence"* adlı kitaplarında **Haşim Kılıç**'tan, *"Sayıştay Müfettişi Haşim Kılıç"*, *"Arkadaşım Haşim Kılıç"* şeklinde bahsediyordu.

Haşim Kılıç, bütün bu iddialara karşı cümle dinciler gibi aynı taktiğe başvuruyor, önce inkâr ediyor, belgeler ortalığa döküldükçe suskunlaşıyordu.

Nakşibendî Tarikatı mensubu **Haşim Kılıç**, **Turgut Özal** tarafından Anayasa Mahkemesi Üyeliğine seçildiğinde, dinci tayfası yaptıkları toplantılarda zaferlerini kutlamışlar ve şu sözleri söylemişlerdi:

"Surda bir gedik açtık mukaddes mi mukaddes. Ey kahpe rüzgâr artık ne taraftan esersen es!"

Ansiklopedinin yazarlarından **Ömer Dinçer**, Başbakanlık Müsteşarlığının ardından, bugün Çalışma Bakanlığı koltuğunda oturuyor, **Davut Dursun** ise RTÜK Başkanlığına getiriliyordu.

Tayyip'in ve **Abdullah Gül**'ün danışmanlığının ardından Dışişleri Bakanı yapılan ve 39 bin TL'lik villada oturtulan **Ahmet Davutoğlu**, derginin yazarları arasındaydı.

Davutoğlu, fakir halkın cebinden jakuzili, saunalı villada gününü gün ediyordu.

Konutunda maaşları devlet tarafından ödenen tam 45 kişi görevliydi. Aşçılar, hizmetçiler, garsonlar, temizlikçiler, sekreterler, şöförler ve son model milyon dolarlık arabalar...

Villasının yanında **koruma müdürü** için kiralanan ev için de devlet, yine yoksul halkın cebinden tam 7 bin beşyüz lira kira ödüyordu.

Sadece **Davutoğlu** mu lüks içinde saltanat sürüyordu?..

Olur mu?

Abdullah Gül'den Tayyip'e, Tayyip'ten danışmanlara kadar her biri bir Karun hayatı yaşıyorlardı.

Fakir fukara Müslümanları Allah, Peygamber, din, iman diye kandırıp, onlara birkaç çuval kömür ve birkaç paket yiyecek veriyorlar, kendileri "**lale devri**"ni devam ettiriyorlardı.

AKP'nin ekonomiden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı ve Ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı **Nazım Ekren** de yazarlar arasındaydı. Aynı ansiklopedinin yazarları arasında, AKP'nin bir diğer Genel Başkan Yardımcısı **Nevzat Yalçıntaş** da vardı.

Nevzat Yalçıntaş'ın oğlu Murat, rüşvet suçlamasıyla tutuklanıyordu.

Tayyip'in Baş Müşaviri ve **Atatürk** ile Laik Cumhuriyete ağır hakaretler yağdıran İşaret Yayınları'nın sahibi **Nabi Avcı**, Tayyip'in danışmanlarından, Türkiye'de İran modeli bir düzen kurmayı amaçlayan "**Türkiyeli Talebeler Konseyi**" üyesi

ve *Zaman* gazetesinin çok eşli yazarı **Ali Bulaç** da ansiklopedi yazarları arasında yerini alıyordu.

Abdullah Gül gibileri kullanmak için yetiştirdiğini söyleyen **Sabahattin Zaim**, Tayyip tarafından Ziraat Bankası Yönetim Kuruluna getirilen **Nur Zahit Keskin**, Tayyip'in danışmanlarından **İ. Süreyya Sırma**, Merkez Bankası Başkanlığına getirilmek istenen **Al Baraka** kökenli **Adnan Büyükdeniz**.

Milli Gazete yazarı **Zübeyir Yetik**, *Akit* ve *Vakit* gazetesi yazarı **D. Mehmet Doğan**, yine aynı gazetede **Yusuf Kerimoğlu** takma ismiyle yazan **Hüsnü Aktaş**, gazetenin başyazarı ve **Fehmi Koru**'nun şirket ortaklarından **Abdurrahman Dilipak**... *Zaman* gazetesinden **Mustafa Armağan**, **Fethullah Gülen**'in Edirne'de vaiz olması için gayretler sarf eden ve **Gülen**'e en yakın isimlerden **Suat Yıldırım**, **Ali Ünal**, **Vehbi Yavuz**, ansiklopedide saf tutuyorlardı.

Prof. Dr. Mehmet E. Palamut, **Dr. Fehmi Cumalıoğlu**, **Doç. Dr. Abdülaziz Bayındır**, **Doç. Dr. Bilal Eryılmaz**, **Beşir Ayvazoğlu**, **Rasim Özdenören**, **Dr. Tayyar Arı**, **Doç. Dr. Şükrü Karatepe**, **Kürşat Demirci**, **Dr. Erol Göka**... Aynı cephede yer alan yazarlardandı...

İslam'ın kapitalizme karşı olmadığı, aksine kapitalizm ile kardeş olduğu tezi ile yola çıkan ve yeşil kuşak projesini hayata geçirmeye çalışan isimlerden **Reagan** döneminin Savunma Bakan Yardımcısı **Grover Norguis**, 1998 yılında merkezi Washington olan **İslam Piyasa Ekonomisi Enstitüsü**'nü kuruyordu.

ABD ve İngiltere, Müslümanlara İslam'ı öğretme (!) yolunda yerden pıtrak gibi biten Yahudi kökenli âlimler türetiliyor, Sion yıldızlarını ve Haç'larını koynunda taşıyan sözde

âlimlere Kur'an tefsir ettiriyor, hadis ilmine el attırıyor, hatta peygamberimizin hayatını bile bunlara yazdırıyordu.

Hal böyle olunca, o zaman "**İslam ve Kapitalizm**" dalında da önderliği Yahudiler almalıydı. Ve öyle de oldu. Orijinal adı **İslamic Free Market İnstitute**'nin ilk Başkanı **Grover Norguis** olurken, yardımcılığına CIA istasyon şeflerinden yırtık çoraplı **Paul Wolfowitz** getiriliyordu.

Paul Wolfowitz'i bildiniz değil mi?

Hani şu Tayyip'in 3 Kasım 2002 tarihinde;

"...Şuna eminim ki, şimdiye kadar hiç olmamış bir şekilde birleşerek, ülkemizin en yüksek menfaatleri için birlikte çalışacağız. Bu amaç için mümkün olan en kısa sürede, General Özkök ile gizli bir toplantı yapmak fırsatını bulacağımı ümit ediyorum. Şahsi cep telefon numaram şudur: 0 5333 7..." diye mektup yazdığı CIA istasyon şefi...

Enstitünün kurucu isimleri içerisinde yer alanların en ilginç **Abdurrahman Alamoudi**'ydi. Alamoudi, başta **Hizbullah** olmak üzere, **Müslüman Kardeşler** ve **Hamas**'ın destekçileri arasındaydı.

Ne güzel değil mi? Tayyip'in yalvar yakar olduğu CIA istasyon şefi Yahudi ve **Mason Wolfowitz** ile **şariat savaşçısı Alamoudi** aynı safta, el ele, omuz omuza...

Ortalarda bir yerde de Tayyip!

Böyle olmasa, 168 kişinin katili olan Hizbullahçı caniler, cezaevlerinden ellerini kollarını sallayarak, halaylar eşliğinde tüyebilirler miydi?

Usame Bin Ladin'in ailesi ile **Bush** ailesi de Amerika'da birçok şirkette ortak değiller mi?

Evet!..

Sadece Amerika'da mı?

Ladin ailesinin Türkiye’de; birçok AKP’linin de ortak olduğu şirketleri var.

Mesela;

Türk Suudi Yatırım Ortaklığı.

Amerika **Usame Bin Ladin**’i niye yakalayamıyor, ya da Tayyip ile Usame buluşmasına niye göz yumuyordu?

George Soros, “*Amerikan Üstünlüğü*” adlı kitabında kısmen de olsa bu soruların cevabını şöyle veriyordu:

“11 Eylül Başkan Bush’a aradığı düşmanı bahşetmiştir... 11 Eylül saldırılarından önce sadece kukla bir başkandı. 11 Eylülden birkaç gün sonra, kendisine tarihi görev verilmiş bir lidere dönüştü.”

Usame Bin Ladin taraftarlarının saldırısının ardından Amerika’nın en zeki lideri olan **Bush**, verdiği demeçte, kendisini Tanrı’nın görevlendirdiğini şöyle söylüyordu:

“Beni Tanrı yargılayacak. Tanrı bana; ‘George git ve Irak’taki diktatörlüğü devir’ dedi. Ben de bu buyruğu yerine getirdim. Bu bana Tanrı’nın verdiği bir misyon.”

Bu sözler karşısında Tayyip ne diyordu:

“Tanrı ABD Başkanını İsa Mesih’in yolundan ayırmışın.”

Başka;

“Kahraman evlatlarınızın anavatanına en az kayıpla dönmesi için dua ediyorum.”

Tayyip’in deyimi ile kahraman ABD’liler Irak’ta ne yapıyordu? Kimin anavatanına kimler dönecekti? ABD askeri kaybı neden Türkiye Cumhuriyeti Başbakanını bu kadar ilgilendiriyordu?

Kim camileri bombalıyor, kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'i nişangâh olarak kullanıyor, bebek, kadın, çoluk, çocuk, yaşlı ve genç demeden milyonun üzerinde Iraklıyı katle ediyor, kadınlara ve kızlara tecavüz ediyordu?

Öldürdükleri, tecavüz ettikleri Türkmenlerin sayısı binlerle ifade ediliyordu.

Usame, çöreklandığı Afganistan'dan ABD'ye eylem yapıyor, karşılığında ABD olayla hiç ilgisi olmayan Irak'a saldırıyor, böylece Irak'ın zenginliklerinin büyük bir bölümü **Ladin** ve **Bush** ailesine akıyordu.

Peki, Tayyip başka ne diyor?

"Ben Müslümanım!"

Bunu yiyene hıyar bile denmez.

Yine konuyu dağıttık, dönelim **Alamoudi**'ye.

Peki, **Alamoudi**'nin hepimizin yakından tanıdığı ortağının adı neydi?

Hani canım Tayyip'in *"Babama bile kefil olmam"* demesinin ardından kefil olduğu, *"hayırsever"* olarak nitelediği BM'nin küresel teröristler arasında saydığı isim:

Tabii ki, **Yasin el Kadı**!

Tayyip, **Yasin el Kadı**'yı eleştiren muhalefet üyeleri ve gazeteciler için *"onları hoplatacağım"* demeyi de ihmal etmiyordu.

Abdurrahman Alamoudi ve **Yasin el Kadı**, birlikte ABD'de bilgi teknolojisi sahasında faaliyet gösteren PTECH adlı şirketin ortakları arasında yer alıyorlardı.

Hizbullah, Müslüman Kardeşler ve Hamas'ın en önemli destekçileri arasında yer alan **Alamoudi**'nin kurucusu olduğu enstitünün başlıca hamileri arasında ABD Başkanları ve eşleri de yer alıyordu. **Clinton**'ın ve **Bush**'un eşleri bu destekçilerin öncüleriydiler.

Bu destek bugün de devam ediyor. Ancak tek farkla... **Alamoudi** 11 Eylül 2001 saldırılarının ertesinde, son kullanma tarihi dolduğundan 23 yıl hapse çarptırılıyordu.

Bevolonce International Foundation Inc., kısa künyesi ile BIF, bu tür örgütlerin hemen hemen tamamının destekçisi olan **Rabıta**'nın gözetiminde 1992 yılında Illinois'te kuruluyordu. **Usame Bin Ladin**'in en yakın adamlarından **Enam Mahmut Arnout** vakfın ilk başkanı oluyor, ondan sonra başkanlığa **Muhammed Loay Bayazıd** getiriliyordu. Türkçe adıyla Uluslararası Yardım Vakfı, **El Kaide** ile bağlantılı vakıflar arasındaydı.

Türkiye'de faaliyet gösteren **Maram Seyahat**'in ortaklarından ve El Kaide'nin kurucularından **Memduh Salim** vakfın müdürlüğüne getiriliyordu.

Vakfın ilk başkanı **Enam Mahmut Arnout**, sadece **Usame Bin Ladin** ile değil Tayyip'in dizlerinin dibinde oturduğu **Gulbeddin Hikmetyar** ve yine Sudan'da gizlice görüştüğü isimlerden **Dr. Fatih El Hassanein** ile örgütsel ilişki içindeydi.

Bu nedenle BIF, bir yandan Sudanlı **El Hassanein**'in kurduğu TWRA ve El Kaide'nin Sudan Şubesi Ulusal İslam Öncüleri (NIF) ile diğer yandan da Afganistan'da Hizb-i İslam ve **Gulbeddin Hikmetyar** ile sıkı işbirliği halindeydi.

BIF'in işbirliği içinde olduğu diğer kuruluşlar ise şöyleydi:

El Kaide kurucuları **Wa'el Hamza Juleidan**, **Memduh Salim**, **Muhammed Loay Bayazıd**'ın ortak olduğu **Maram Seyahat**.

Tayyip'in kasalarından olduğu söylenen ve ayağından vurulan **M. Fatih Saraç** ve **Yasin El Kadı**'nın **Caravan Dış Tic. Ltd Şirketi**.

BIF, **Selefi şeriatı** paralelinde propaganda yapan, filmler, broşürler, dergi ve kitaplar yayımlayan bir vakıftı.

Vakıf, bu çalışmalarını Müslüman Gençler Dünya Konseyi WAMY World Assemtly Of Müslim Youth ile birlikte gerçekleştiriyordu.

BIF, ayrıca Holy Land Foundation **“Kutsal Topraklar”** isimli bir vakıfla da çok sıkı bir işbirliği halindeydi.

Holy Land Foundation ya da kısa adıyla HIF Hamas’la bağlantılı olduğu gerekçesiyle terör listesine alınıyordu...

“Takunyalı Führer” adlı kitabımda yer alan ve tekrar gibi görünen ancak bu mecburi açıklamanın ardından gelelim, **Cüneyt Zapsu’nun**, arkadaşı **Fatih Saraç’a** yazdığı mektuba:

“Sevgili arkadaşımızın yanına gidiyorsun. Ne yapmak istediğimi, ne hissettiğimi anladığını sanarak, aşağıda yazdıklarımı kendisine okumanı ve onunla da tartışmanı rica ederim.

***Tayyip Erdoğan’a** yazık ediyorsunuz. Kısır döngüye sokmaya çalışıyorsunuz. Tek düşüncen, ‘aman hareket bölünmesin!’ Sırf bunun için üçkâğıtçıların yönetimde kalmasını veya tekrar gelmesini sineye çekebiliyorsun. ‘Aman hareket bölünmesin!’*

*Bunun için **Tayyip Erdoğan’ın** daha uzun seneler ikinci adam olarak beklemesini de sineye çekeceksin. Daha da önemlisi bunun için ‘küçük olsun, benim olsun’ düşüncesiyle hareket başladığından beri ilk defa karşına çıkan **“Türkiye’yi, Türk halkını gerçekten yönetme şansını”** tepiyorsun. Aman hareket bölünmesin!..”*

Şimdi burada mektuba biraz ara verelim. Ne diyor Tayyip’in **“aklımın yarısı”** diye nitelediği **Cüneyt Zapsu**, **Fatih Saraç’a**?

"Türkiye'yi, Türk halkını gerçekten yönetme şansını tepiyorsun."

O günlerde Başbakanın Tayyip olacağı söylenmiyor muydu?

Eğer Başbakan Tayyip olacaksa ve hâlâ Başbakan Tayyip ise, **M. Fatih Saraç; Türkiye'yi ve Türk halkını nasıl yönetecekti ve yönetecek?**

Bu mektuba göre; şu anda ülkemizi **M. Fatih Saraç** yönetiyor...

M. Fatih Saraç'ın Tayyip üzerinde nasıl bir etkisi var ki, o izin vermeden Tayyip hiçbir harekete katılamıyordu.

Üstelik bu mektup, herhangi bir yerde değil, bizzat Tayyip tarafından yazdırılan Tayyip'i övme kitabında yer alıyor.

Dünyanın neresinde görülmüş, küresel teröristlerle bağlantılı olan birinin izni ve talimatı ile Başbakanın hareket ettiği...

Bakın **Zapsu**'nun **Saraç**'a gönderdiği bu ibret dolu mektupta daha neler var:

"...Fatih kendini aş biraz. İlerideki büyük için şimdiki küçüğü bırak..."

Tayyip Erdoğan, ilk defa sağcısı, solcusu, Müslümanı, Hristiyanı, Yahudisiyle tüm halkın başına gelebilecek en büyük şans. Sen onu bir tek 'hareket'e dahil etmeye çalışarak bu şansı tepiyorsun.

Peki, sen hareketin başında beni nasıl yönetmeyi düşünüyorsun, bunu ben (bile) söylüyorsam Türk halkının geriye kalan yüzde seksenini nasıl yönetmeyi düşünüyorsun. Ha, şayet mesele iktidar değil sadece hareketse, gidin kendinize bir fikir kulübü kurun; partiler iktidar olmak için kurulmalıdır...

Neticeye bak, dünyanın gerçeklerine bak. Bu memlekette Müslim, Gayrimüslim olduğu gibi, dindarlar ve hiç dinle ilgisi olmayanlar da yaşıyor. Onları ne yapacaksın? Zorla cennete girebilmeleri için kılıçla mı yola getireceksin? Kılıçla bir şey elde edilemez... Bu zamandan sonra artık zümre hareketi değil, gerçek kitle, yüzde yüz kitle hareketi lazım. Bu şans kaçırmayalım.

Ben Tayyip Erdoğan'ın bunları gayet iyi gördüğünü ve ona göre davrandığını düşünüyorum. Ama geçen gün ağabeyimin dediği gibi sıkıntı senin içinde... Loyalite ya da sadakat sıkıntın var.

Lütfen kendini aş, Allah'a hizmetle Hoca'ya hizmeti karıştırma!

Çünkü sen ne kadar; 'Recep Tayyip yarının lideridir, hareket bölünmesin' diye düşünsen de gerçek bu değil. Tayyip Erdoğan bugünün, Hoca ise dünün lideridir. Hareket, daha da büyümesi için budanmaya başlamıştır. Bu budanmadır; budanmadan da büyüyemezsin. Değişiklikler; değişikliğe karşı çıkan da hep geri kalmıştır.

Tayyip Erdoğan'a yazık etmeyin. Şansınız onunla birlikte bitiverir... Lütfen!..

Bu gibi işlerden pek anlamayan, aklına geldiği gibi konuşan kardeşin Cüneyt."

Cüneyt Zapsu, Fatih Saraç'a gönderdiği mektupta;

"(Tayyip'i engelleyerek) Türkiye'yi, Türk halkını gerçekten yönetme şansını tepiyorsun."

Diyordu.

Başka?

"Peki, sen hareketin başında beni nasıl yönetmeyi düşünüyorsun, bunu ben (bile) söylüyorsam Türk halkının

geriye kalan yüzde seksenini nasıl yönetmeyi düşünüyor-sun?"

Şeklinde **Saraç'a** soruyordu.

O günlerde bu ülkenin Başbakan adayı **Tayyip'ken**, **Zapsu** bu soruyu niye **Tayyip'e** değil de **Saraç'a** yöneltiyordu?

Yani bu mektuptan çok açık bir şekilde anlayacağımız, gibi ülkeyi **Tayyip** değil **Saraç** avanesi yönetiyordu.

Tayyip'in "aklının yarısı" diye tanımladığı **Zapsu**;

Amerikalılara;

"Onu deliğe süpürmeyin, azami bir şekilde kullanın" şeklinde tavsiyelerde bulunmamış mıydı?

Tabii ki bulunmuştu...

Tayyip'se, **Zapsu'nun** bu açıklamasına **"gık"** bile diyememiş.

Böylece;

Zapsu, **"Tayyip'in bu denli kullanılmaya müsait yapısını nereden biliyor?"** şeklinde soranlara en iyi yanıt, yine **Tayyip'in** yazdırdığı **Tayyip'i** övme kitabından geliyordu.

TAYYİP'İ YÖNLENDİREN 7 AMERİKALI

Fikret Akfırat; "Tayyip'i yönlendiren 7 Amerikalı" başlığı altında, Tayyip'in Amerikalı akıldanelerini şöyle anlatıyordu:

"Morton Abromowitz, Henri J. Barkey, Philip Gordon, David Philips, Alan O. Makovsky, Lan O lesser, F. Stephen Larabee..."

Hepsi Abdullah Gül ve Tayyip Erdoğan ile teklifsiz bir şekilde ve sık sık görüşüyor.

Ekip, Amerikan derin devletinin en seçkin Türkiye uzmanlarından oluşuyor. Ekibin görevi, Türkiye politikasını yönlendirmek... Ama Amerikan devletinin Türkiye politikasını değil, doğrudan Türkiye'nin politikalarını...

Orduya karşı operasyonlarda, açılımlarda, anayasa paketinde, yargı reformunda bu ekibin düzenlediği yol haritası doğrultusunda takvimine kadar planlanıyor ve Tayyip Erdoğan ile Abdullah Gül'ün önüne konuluyor. Türkiye'deki psikolojik harekât operasyonunun beyni bu ekip...

Ekipteki görevliler, çok sık Türkiye'ye geliyor. Kumanda otomatik pilotta değil yani. Doğrudan yapılıyor. Ekip, Türkiye'ye normal havayolu tarifeli uçaklarıyla değil çoğunlukla İncirlik üzerinden geliyor, Türkiye'deki işlerini tamamladıktan sonra yeniden aynı yollarla ülkelerine dönüyorlar.

Hepsi, Türkiye'nin iç politikasında en küçük ayrıntıya bile büyük ölçüde hâkim. Üstelik Türkiye'nin iç politika konularında büyük bir pervasızlıkla açıklamalar ve konuşmalar yapıyorlar. Ama görevleri açıklama yapmaktan öte..."

Tabi bu arada, Tayyip'in ortaya çıkması dahil AKP'nin kurulmasında rol oynayan isimlerden, Graham Fuller, Tayyip'in mektup yazarak yardım istediği Paul Wolfowitz, MOSSAD

ajanı **Alon Liel** başta olmak üzere birçok Yahudi de Tayyip üzerinde çok büyük etki sahibiydi.

Ne yani,

Siz;

Şimdi Türkiye'yi Tayyip mi yönetiyor zannediyordunuz?

Güldürmeyin!..

Şair Eşref, döneminde, Yahudi kökenlilerin hâkimiyetini dile getirmek için çok anlamlı bir dörtlük söylüyordu:

*"Avdetiler ile hükümetimiz,
Benzedi devlet-i Yehuda'ya,
Bab-ı fetvayı da çiftlik edip
Verdiler en nihayet Musa'ya."*

Şair Eşref diyor ki;

"Hükümetimiz dönmeler yüzünden, adeta Yahudi devletine dönüştü. Fetva makamını da Yahudilerin kontrolüne sokup, sonunda Musa'ya verdiler."

Bugün de **Musa'nın çocukları** aynı şeyi yapmıyor mu?

AĞAÇLAR AĞLIYOR

Tayyip, ceza aldıktan sonra belediyenin balkonundan veda konuşması yapmış, odasına dönmüştü.

Onun odasına dönmesine rağmen dışarısı hâlâ kalabalıkmış. Tayyip odasının pencerelerinden ayrılamıyor, kendisine tezahürat yapanları tekrar tekrar selamlıyormuş. Gelin bundan sonrasını Tayyip'i pohpohlama kitabından okuyalım:

“O sırada yanında bulunanlardan Ahmet Ergün, Başkan’a seslenerek yolun karşı tarafına bakmasını ister; eliyle, Şehzadebaşı Camii’nin duvarına yaslanıp pankart açan bir kadını işaret etmektedir.

Tayyip Erdoğan, pankarttaki yazıyı okurken dudakları titremeye başlar; müthiş bir duygu sağanağına yakalanmıştır. Ağlamamak için kendini zor tutar.”

Tayyip'i pohpohlama kitabında, Tayyip'in ceza almasının kesinleşmesi sonrasında; *“Başkan! Diktiğin ağaçlar ağlıyor”* başlıklı bölümde, Tayyip döneminde İstanbul caddelerine dikilen ağaçların üzüntüden ağladığı, pankart açan bir kadının pankartında bu sözleri içeren yazı yazdığı referans verilerek anlatılıyordu.

Ne var ki;

Eğer ağaçlar gerçekten ağlıyorsa üzüntüden değil ancak sevinçten ağlıyorlardır.

Zira;

İstanbul halkı ağaçlar üzerinden yapılan yolsuzluklarla adeta soyulmuştu.

Şimdi Tayyip'i gerçek dışı anlatımlarla yüceltme kitabında bu bölümün devamını okuyalım:

"Gözyaşlarına engel olamayacağını anlayınca, kendini arkadaki küçük çalışma odasına atar; **Ahmet Ergün** de arkasından.

Koltuğuna oturup başını ellerinin arasına almıştır: Bir süre öylece kalır. **Ahmet Ergün**'ün de odada olduğunu ve sessizce kendisine baktığını fark edince, toparlanır. Başını iki yana sallayıp '**ne yapıyorum ben?**' diye kendi kendine hayıflanarak kalkıp dışarı çıkar.

Tekrar pencereye yönelir; kadın ve pankart, hâlâ oradadır.

Sonra bakışlarını her gün biraz daha dal budak salaarak yol boyunca uzayıp giden ağaçlara çevirir...

Yargıtay, mahkûmiyet kararını onaylamış olsa da '**gerekçeli karar**' Resmi Gazete'de yayımlanmadığı için **R. Tayyip Erdoğan**, hiçbir şey olmamış gibi görevine devam etmektedir.

Gereken açıklamayı yapmış, kapalı kapılar ardında hukuk ve demokrasi adına çevrilen dolapları, yapılan düzenbazlıkları halka tek tek anlatmıştır.

Doğrusu, dışarıdan bakıldığında öyle kırılgan ve küskün bir hali de yoktur. Çünkü '**tevekkül**' etmektedir.

Tevekkül, **Erdoğan**'ın alâmetifarikasıdır. En zor durumlarda bile tevekkülü elden bırakmayan saf ve içten bir inanmışlık hali içindedir. Tevekkül, onu kadercî; ama aynı zamanda da dirençli yapan bir duygudur. Çalkantılı ve çatışmalı politik kariyerinde..."

YOLSUZLUKLARA MİLLÎ GÖRÜŞÇÜLER BİLE DAYANAMADI

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde gerçekleştirilen yolsuzlukları araştıran Mülkiye Başmüfettişi tarafından bilgisine başvurulmuş İstanbul Büyük Şehir Belediyesi'nin eski Park ve Bahçeler Müdürü ve aynı zamanda kapatılan Refah Partisi Antalya Milletvekili adayı **Ali Karakoç** verdiği ifadesinde, **Erdoğan**'ın gerçek yüzünü belgeleyen açıklamalarda bulunuyordu:

*"Ben 1995 yılında Antalya'da bulunan Narenciye ve Seracılık Araştırma Enstitüsünde Dr. Ziraat Yüksek Mühendisi olarak görev yapmakta iken, 1995 yılında Refah Partisinden Antalya Milletvekili adayı oldum. Seçimleri kaybettim. Bilahare 1996 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreter Yardımcısı **Adem Baştürk** beni yanına çağırdı ve **Tayyip Erdoğan**'ın, beni **Park ve Bahçeler Müdürü** yapmak istediğini, birlikte çalışmamız halinde İstanbul'a daha faydalı olabileceğimizi söyledi.*

*Ben de uzmanlık dalım olan peyzaj ve çevre konularında İstanbul'a faydalı olabileceğimi düşünerek teklifi kabul ettim. Gerekli prosedürler tamamlandıktan sonra Tarım Bakanlığından yatay geçişle İstanbul Büyükşehir Belediyesinde **Park ve Bahçeler Müdürü** olarak göreve başladım..."*

Şimdi **Ali Karakoç**'un ifadesine kısa bir ara verelim ve **Tayyip**'e en yakın isimlerden **Adem Baştürk**'ü kısaca tanıyalım.

Baştürk: **Tayyip**'in Genel Sekreter Yardımcısı. Belediye'de kurulan teşekkülün kurucularından olmak, irtikap, zimmet, ihalelere fesat karıştırmak, görevi kötüye kullanmak, özel evrakta sahtekârlık ve kamu kurumlarını dolandırmaktan hakkında dosyalar açıldı.

AKP'den Kayseri Milletvekili yapıldı. Şimdilik dokunulmazlık zırhında...

Her zamanki gibi, AKP'de adı yolsuzluklara karışanlar Meclis'e giderken, yetim hakkını korumaya çalışanlar ise **Ergenekon**'dan Silivri'ye, yani günümüzün Malta'sına sürgüne yollanıyordu...

Baştürk'ü kendi haline bırakıp dönelim **Karakoç**'un ifadesine:

*"Göreve başlar başlamaz daha önceden tarafımca hazırlanmış çevre düzenlemesi ile ilgili projelerimi Belediye Başkanı **Recep Tayyip Erdoğan**'a sundum ve projelerin gerçekleştirilmesi halinde görevi bırakacağımı söylediğimde, 'projelerimi beğendiğini, aynen uygulanacağını' söyledi ve mutabık kaldık.*

Burada ben de projelerimi kamuoyuna anlattım. Ve 200.000 ağaç kampanyasını başlattık. Söz konusu 200.000 ağacın alınması işi, ben gelmeden önce Belediye İktisadi Teşekküllerinden olan İSTAÇ'a ihale edilmiş idi..."

MEMLEKETTE AĞAÇ MI YOKTU?

Dört bir yanı yeşillik olan ülkemizde ağaç kalmamış gibi, Tayyip'in başkanı olduğu Belediye, ağaç alımı için milyonlarca dövizi yurtdışına, özellikle İtalya'ya akıtıyordu. Milli Görüşçü **Ali Karakoç**'un ifadesine göre, şartnameye uymayan, yani kuruyacağı daha işin başında belli olan binlerce ağaç İtalya'dan ithal ediliyordu. Olayı **Karakoç**'tan dinleyelim:

*"O günlerde yapılan ihale kapsamında ağaçların bir kısmının yurtiçinden bir kısmının da yurtdışından satın alınması için gerekli girişimler yapıldığından, İtalya'dan satın alınması düşünülen ağaçların şartnameye uygun olup olmadığının tespiti için, İSTAÇ A.Ş. Park ve Bahçeler Müdürlüğünden yetkili teknik eleman istenmesi üzerine, İştirakler Daire Başkanı **Necmi Kadioğlu**'nun Başkanlığında, ben ve teknik elemanlarım ağaçların alınacağı yer olan İtalya'ya gittik.*

*Ben ve yanımdaki teknik elemanlar İtalya'da satın alınması düşünülen ağaçlardan bir kısmının teknik şartnameye uygun olduğunu, ancak çoğunun şartnameye uygun olmadığını tespit ettik ve alınması ve alınmaması gereken ağaçları yine İstanbul Büyükşehir Belediyesi İştirakler Daire Başkanı olan **Necmi Kadioğlu**'na söyledik. Türkiye'ye döndükten sonra bağlı bulunduğumuz Genel Sekreter Yardımcısı **Adem Baştürk**'ün başkanlığında değerlendirme toplantısı yapıldı.*

Bu toplantıda İtalya'da görmüş olduğumuz ağaçlarla ilgili teknik bilgileri aktardık. Akabinde İtalya'dan sipariş verilen ağaçlar gelmeye başladı. İSTAÇ A.Ş. tarafından ithal edilen bu ağaçlar, taşeron firmalar marifetiyle bizim daha önceden projelendirdiğimiz yerlere dikilmeye başlandı.

O günlerde Park ve Bahçeler Müdürlüğü olarak gelen ağaçların uygun gördüğümüz ağaçlar olup olmadığının kontrolü için her bölgede teknik şefler görevlendirdik. Teknik elemanların uygun gördüğü ağaçların dikilmesine, uygun görülmeyenlerin ise

dikilmemesine karar veriliyordu. Bu konuda teknik elemanları-
nın günlük raporları bana geliyor, ben de bağlı olduğum Genel
Sekreter Yardımcısı **Adem Baştürk**'e sonuçları iletiyordum.

İlk partide gelen 350-400 civarındaki ağaçların tamamı
İtalya'da incelediğimiz ve onay verdiğimiz ağaçlardandı. Bu
ağaçların tamamı dikildi. 2. partiden itibaren yine İtalya'da
bizim onay verdiğimiz ve vermediklerimiz karışık olarak gel-
meye başladı.

Ben hemen Genel Sekreter Yardımcımız **Adem Baştürk**'e,
onay vermediğimiz ağaçlardan da geldiğini, bunların dikile-
meyeceğini bildirdim ve tespitlerimi rapor halinde kendisine
sundum.

Aynı rapordan bir adet de İSTAÇ A.Ş'ye gönderdim.
Benim verdiğim rapor hiç dikkate alınmadı ve onay vermedi-
ğimiz ağaçlar da dikilmeye devam etti.

Bunun üzerine ben, **Adem Baştürk**'ün yanına giderek
itirazımı sürdürdüm ve onay vermediğimiz ağaçların dikimi-
nin engellemesini istediğimde, bana, 'Fidanları İSTAÇ A.Ş'nin
diktğini, tutmamaları halinde yerine yenisini dikeceklerini,
bunun parasının Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nden çıkmaya-
cağını, ağaç satın alınmasından benim sorumlu olmadığımı,
sorumluluğun kendisine ve İSTAÇ A.Ş'ye ait olduğunu, benim
itiraz etmeye yetkimin olmadığını' söyledi.."

2010 Kasımına geldiğimizde ağaç sökme ve dikme işle-
rinin hâlâ devam ettiğini görüyorduk. İstanbul Büyükşehir
Belediyesi'nin yayımladığı **İstanbul Bülteni** adlı derginin 38.
sayfasında;

"İstanbul Büyükşehir Belediyesi, kenti daha yaşanır hale
getirmek için pek çok alanda olduğu gibi yeşil alanlar için de
çalışmalar yürütüyor. Büyükşehir bu kapsamda, çürümüş ya
da hastalıklı olduğu belirlenen ağaçların yerine yeni ağaçlar
dikiyor."

Deniyor ve yazı şöyle devam ediyordu:

“Şişli ve Beşiktaş İlçe sınırları içinde yer alan Kadırgalar, Maçka, Eytam ve Abdi İpekçi ile Taşkılla Caddeleri üzerinde bulunan çınar ağaçlarında, geçen yıl kurumalar başladığı saptanmıştı...”

Ağaçlara “**stain canker**” adı verilen hastalık bulaşmış. Şimdi haklı olarak diyeceksiniz ki, bu “**stain canker**” de ne ola ki?

Anlatayım:

Normalde en az yüz sene yaşayan çınar ağaçları, İtalya’dan ithal olduğu için birkaç senede hastalanmış, zaten ithal olayındaki ifadelerden de anlayacağımız gibi ağaçlar hastalıklı olarak ithal edilmişti.

Niye?

Basit:

Geçim kapısı kapanmasın.

Ya İstanbul halkı?

Onların umurunda mı?

Şimdi ağaçlar ithal olunca buna paralel hastalık da ithal (!) oluyordu:

Bu “**stain canker**”, doku bozuklaşmasıymış.

Yani bu hastalığa yakalanan ağaçların güzellikleri biraz bozuluyormuş.

Şimdi yine diyeceksiniz ki;

Bunlar ağaç mı yoksa manken mi?

Valla o kadarını ben bilemem...

Onu da onlara sorun.

AĞAÇTAN ÇIKACAK BAKANLAR

AKP iktidara gelirse bakanlarında aranacak vasıfların neler olduğunu, Mülkiye Başmüfettişine ifade veren Milli Görüş kökenli Park ve Bahçeler Müdürü **Ali Karakoç**'un ifadelerinde çok açık bir şekilde görüyorduk.

Kuruyacak ağaçlara **"uygundur"** raporu veren Ziraat Mühendisinin, kurulacak kabinede Tarım Bakanı yapılması planlanıyordu.

İthal edilecek ağaçların kuruyacağını bile bile bu ağaçlar için ülkemizin kıt kaynaklarını dolar olarak yabancı ülkelere peşkeş çekenler ise, Maliye Bakanı olacaktı.

Bütün bu yolsuzlukların hepsine birden onay veren ise Başbakan!..

RP Antalya Milletvekili adayı **Ali Karakoç**'un samimi itiraflarına devam edelim:

"Ben de İSTAÇ A.Ş.'nin parasının da Büyükşehir Belediyesinden ödendiğini dolayısı ile zararın Belediyeye ve İstanbullulara ait olduğunu ve vicdanen rahatsız olduğumu söyledim..."

Karakoç'un bu sözlerinden Tayyip'in elemanları rahatsız olmuş mu?

Tabii ki hayır! Bakın **Karakoç**'u nasıl yanıtlamışlar:

"Hatta bu görüşme sırasında Necmi Kadioğlu'nun İtalya'da bana 'Bu ağaçların alımına itiraz etme, bunlar çok küçük hadiseler. Biz geleceğin Başbakanı için çaba sarf ediyoruz, ben geleceğin Maliye Bakanayım, sen de bizimle ters düşmezsen geleceğin Tarım Bakanı olursun' dediğini ve benim de bu tür organizasyonlar içerisinde yer almak istemediğimi kendisine söylediğimi hatırlatarak Adem Baştürk'ün odasından ayrıldım..."

Her ne kadar **Necmi Kadioğlu**, **Unakıtan**'ı tepeleyip Maliye Bakanı olamadıysa da, hizmetlerinin karşılığında İstanbul'un bir ilçesinde AKP'den Belediye Başkanı yapıldı.

Artık ağaç işleri dahil birçok işte tek patron kendisi olacaktı.

Tayyip Erdoğan'ın danışmanı **Harun Karaca**'nın savcılık ifadesinde belirttiği ve Tayyip'in sürekli yanında olan **Necmi Kadioğlu**; İştirakler Daire Başkanı, Tayyip'in danışmanı ve MSP döneminden beri en yakın arkadaşlarındandı. Onun sicili de Tayyip ve diğerleri gibiydi:

"Cürüm işlemek için oluşturulan teşekkülün yani çetenin kurucusu olmak, irtikap, sahtekârlık, zimmet, ihalelere fesat karıştırmak, görevi kötüye kullanmak, özel evrakta sahtekârlık ve kamu kurumlarını dolandırmak."

30 Ekim 2009 tarihinde, şimdi AKP'den Esenyurt Belediye Başkanı olan **Necmi Kadioğlu**'nun oğlu **Halil İbrahim**'in **İstanbul Grand Cevahir Otel**'de düzenlenen nikâh törenine Tayyip ve Emine de katılıyordu.

Törende; damadın şahitliğini Tayyip, gelinin tanıklığını Emine yapıyordu.

Karakoç, Tayyip ve çetesinin yolsuzluklarını anlatmaya devam ediyor, biz de okumaya devam edelim:

*"200.000 ağaç kampanyası ile ilgili olarak dikilen ağaçlardan sadece 12.000 adedine tarafımızdan onay verilmişti. Diğerlerine onay verilmemişti. Öyle ki onay verilmeyen ağaçların büyük bölümü dikiminden 2 ay geçtikten sonra kurumaya başladı. Bunun üzerine Belediye Başkanı **Tayyip Erdoğan** beni yanına çağırarak, kuruyan ağaçları, Park ve Bahçeler Müdürlüğünde görevli personel vasıtasıyla geceleyin halk görmeden söktürmemi istedi, bir kısmını da taşeron firmalara söktüreceğini söyledi. Ben personelimin yetersiz ol-*

duğunu ve bu hatanın benim personelimden kaynaklanmadığını, dolayısı ile kuruyan ağaçları İSTAÇ A.Ş'nin sökmesi gerektiğini söyledim.

Belediye Başkanı emrinde görevli olduğumuzdan ve verilen emri yerine getirmek için, kuruyan ağaçlardan çok az da olsa bir kısmını personelime geceleyin söktürdüm. Büyük bölümü ise İSTAÇ marifetiyle taşeron firmalara söktürüldü ve 1. Ağaç Kampanyamız bu şekilde sona erdi...”

ÜLKE KAYNAKLARI YURTDIŞINA

Karakoç, ülke kaynaklarının **Erdoğan** ve ekibi tarafından yurtdışına aktarılma yöntemlerini de şöyle anlatıyordu:

"...1997 yılında yine Büyükşehir Belediye Başkanlığı İstanbul'a 400.000 ağaç kampanyası başlattı. Bunun üzerine ben Adem Baştürk'ün yanına gittim ve 400.000 adet ağacın parasının yurtdışına gitmemesi için Orman Bakanlığında bir araştırma yapacağımı, olmazsa özel sektör üreticileri ile toplantı yapacağımı söyledim.

Baştürk, yurtiçinde temin edemememiz halinde o zaman yurtdışından alınabileceğini söylediğimde, bu olaya sıcak bakmadı, İSTAÇ A.Ş'nin bu konuda uzmanlaştığını, benim bu konu ile fazla ilgilenmememi, Taysip Erdoğan'ın düşüncesinin de bu yönde olduğunu söyledi.

Bunun üzerine ben de Adem Baştürk'ü ikna edemediğim için yine Büyükşehir Belediye Başkanlığı Genel Sekreteri olan Mustafa Açıkalın'ın yanına gittim, düşüncelerimi anlattım, o da kabul etti ve bana bu konuda yardımcı olabileceğini söyledikten sonra ben Orman Bakanlığı Bölge Müdürlerine ve Tarım Bakanlığı Müsteşarlığına davetiye göndererek toplantıya çağırdım.

Park ve Bahçeler Müdürlüğünde yaptığımız toplantıda, istenilen niteliklerdeki ağaçların büyük kısmını Türkiye'den temin edebileceğimizi tespit ettim. Sadece 7.000 adet ağacın Türkiye'de olmadığını tespit ettik. Toplantı neticelerini rapor halinde bağlı bulunduğum Genel Sekreter Yardımcımız Adem Baştürk'e sundum.

Raporu inceledikten sonra Taysip Erdoğan'la görüşeceklerini söyledi ve raporu aldı. Aradan biraz zaman geçtikten sonra Adem Baştürk'e hatırlattığımda, bu konularla benim ilgilenmememi, fazla ilgilendiğimden dolayı Müdürlüğümüzü Mustafa Öztürk'ün Başkanı olduğu Çevre Daire Başkanlığına

bağladıklarını söyledi. Bu olaydan sonra direk Genel Sekreterliğe bağlı Park ve Bahçeler Müdürlüğümüzü Çevre Daire Başkanlığına bağladılar.

Çevre Daire Başkanı **Mustafa Öztürk**, Genel Sekreter Yardımcısı **Adem Baştürk** gibi, İştirakler Daire Başkanı **Necmi Kadioğlu**'nun her dediğini yapan, istenilen her belgeyi imzalayan birisi olduğundan ve benim de ağaç seçimi olayında titiz olduğumdan ve sık sık itiraz etmem nedeni ile hem beni pasifize etmek hem de benim biriminin işlerini her dedikleri yapan **Mustafa Öztürk**'e yaptırmak için Müdürlüğümüzün bütün yetkilerini Çevre Daire Başkanlığına bağladılar.

Akabinde, benim teknik elemanlarımın, **Necmi Kadioğlu**, **Mustafa Öztürk** ve **Adem Baştürk**'ün talimatları ile hareket ettiğini, hatta bana bağlı elemanlardan **Necmi Kadioğlu**'nun akrabası olan **Ahmet Temel** ve **Şevket Abit Acaoğlu**'nun yurtdışına ağaç seçmek için gönderildiğine şahit oldum.

Bu gelişmeleri hazmedemediğimden dolayı **Tayyip Erdoğan**'la görüşmeye gittim, yaptığım görüşmede ve yukarıda izahını yaptığım konuların tamamını belgeler ile kendisine aktardığımda, konuların kendisi tarafından yönlendirileceğini, bu konularla ilgili **Necmi Kadioğlu**, **Adem Baştürk**'e gerekli talimatları verdiğini, onların gönderdiği evrakları imzalamak durumunda olduğumu söylediğinde, ben de kendisine aynı siyasi görüşe sahip olduğumuzu, buralara gelebilmek için halka bu şekilde söylemlerimizin bulunmadığını, söylemlerimizle icraatlarımızın çatıştığını ve bundan vicdanen rahatsız olduğumu, dolayı ile prosedürlere uygun olmayan evraklara imza atmayacağımı söyledim.

Tayyip Bey de bana 'imzalayan birisinin olacağını' söyledi. Bunun üzerine ben bu şartlarda çalışamayacağımı ve Park ve Bahçeler Müdürlüğünden ayrılacağımı söyledim ve o gün ayrıldım. Akabinde beni Danışman olarak görevlendirdi-

ler. O tarihten beri aktif bir görev verilmedi. Halen Florya'da sosyal ve turistik tesislerde memur olarak çalışmaya devam etmekteyim.

Tüm bu konularda yapılan usulsüzlüklere ilaveten şunları söyleyebilirim. Park ve Bahçeler Müdürlüğündeki ihaleler de dahil olmak üzere Büyükşehir Belediye Başkanlığına bağlı bütün birimlerde, ihale dosyaları hazırlanıp, bütün işlemler tamamlanıp, Belediye Encümeninin ve akabinde Belediye Başkanının onayından geçtikten sonra sonuçlanan ihale dosyaları, ilgili birimlere gönderilmesi gerekmekte iken, bu dosyalar ilgili birimlere gönderilmez ve **Tayyip Erdoğan**'ın danışmanı **Harun Karaca**'ya gönderilir; **Harun Karaca** ihaleyi kazanan firma yetkilileri ile görüşme yapar; bilahare dosya ilgili birimlere gönderilir.

Dosya **Harun Karaca**'ya geldikten sonra ihaleyi kazanan firma yetkilileri ile **Harun Karaca** arasında özel görüşmeler yapıldığı, bu görüşmelerde firma yetkilileri tarafından **Harun Karaca**'ya taahhütlerin verildiği, taahhütlerin yerine getirileceğine dair yeminlerin edildiği, ihaleyi alan kişilerden uzun vadeli çeklerin alındığı, ben de dahil olmak üzere pek çok kişinin duyduğu dedikodulardır.

Bu tür dedikodular Başkan Danışmanı **Harun Karaca**, Genel Sekreter Yardımcısı **Adem Baştürk**, İştirakler Daire Başkanı **Necmi Kadioğlu**, Çevre Daire Başkanı **Mustafa Öztürk** ve ihaleyi yapan BİT yönetim kurulları etrafında yoğunlaşmaktadır. Yapılan usulsüzlüklerin temelindeki amaç yukarıda da belirttiğim gibi **Recep Tayyip Erdoğan**'ı Başbakanlığa hazırlamaktır.

Konular hakkında şimdilik söyleyeceklerim bundan ibarettir. Bu konularda elimde mevcut olan bilgi ve belgeleri topladıktan sonra Müfettişliğinize ibraz edeceğim ve uygun görürseniz yeniden ifade vereceğim."

TAYYİP VE MAFYASI

Refah Partisi Antalya Milletvekili adayı **Ali Karakoç**'un ardından, İstanbul Büyük Şehir Belediyesi Genel Sekreter Yardımcısı **Mahmut Kuş** Mülkiye Başmüfettişlerine bildiklerini anlatıyordu:

"Albayrak Şirketinin İstanbul'da çok güçlü bir hale geldiğini, işlerini dışarıda mafyavari işlemlerle hallederlerken, içerde de adamları vasıtasıyla yürüttüğünü, kendisinin evindeki bilgisayarına dinleme cihazı koyduklarını, bunu Fiziksel Engelliler Vakfı aracılığı ile yaptıklarını" ifade ediyordu.

İstanbul Belediyesi Genel Sekreter Yardımcısının Fiziksel Engelliler Vakfı aracılığı ile bilgisayarına dinleme cihazı koyduğunu söylemesinin ardından, AKP Kurucularının yer aldığı *"Kurucular Kurulu"* adlı kitapçığı incelediğimizde, Fiziksel Engelliler Vakfı hizmet ödülü almış bilgisayar hocası olan **Lokman Ayva** ismini görüyoruz. **Lokman Ayva** aynı zamanda AKP milletvekili adayı ve ardından milletvekili olarak siyaset sahnesinde yerini aldı.

Tabii ki, **Lokman Ayva**'nın Genel Sekreter Yardımcısının bilgisayarına dinleme cihazı koydurduğu gibi bir iddiamız yok; olamaz da... İki farklı olayın bu denli kesişmesi, sadece bir rastlantı olarak bu tablodaki yerini alıyordu.

İstanbul Belediyesi Genel Sekreter Yardımcısı **Mahmut Kuş**;

"Milli Gençlik Vakfı ile Albayrak'ların ortak çalıştığını, Ruhsat Denetim Müdürü ve Hal Müdürünün Milli Gençlik Vakfının para kasaları olduğunu, Ruhsat Müdürünün eskiden Milli Gençlik Vakfı Başkanlığı yaptığını, Milli Gençlik Vakfı'nın mafyavari ilişkileri olduğunu ve kendisini tehdit ettiğini" Mülkiye Müfettişlerine anlatarak, Milli Gençlik Vakfı-Albayrak ilişkisine dikkat çekiyordu.

“İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nde Ali Müfit Gürtuna’nın hâkimiyeti ele geçiremediğini, Adem Baştürk’ü bile görevden alamadığını, Adem Baştürk’ün Tayyip Erdoğan’ın adamı olduğunu, kendisinin ilk göreve geldiği zaman önüne servis ihalesini getirdiklerini, 3-4 trilyonluk bir iş olan bu ihaleyi 4 parçaya bölmek istediğini, bu sıralar okul arkadaşı olan eski Maliye Müfettişi ve Defterdar Nurettin Canikli’nin kendisini ziyarete geldiğini ve 4 parçaya bölmek istediği ihaleden dolayı şirketin rahatsız olduğunu söylediğini, kendisini ikna etmek için uzun uzun konuştuğunu, karşı çıkması üzerine Nurettin Canikli’nin kendisine Albayrak’ları kastederek, *‘Bu adamlar senin bildiğin adamlardan değiller, bunlar mafyacı adamlar, bunlarla takışmazsan iyi olur. Ne yapacakları belli olmaz, senin güvenliğin için uygun olmaz, asarlar, keserler...’* şeklinde konuştuğunu ve kendisinin bu yolla tehdit edildiğini...

Genel Sekreter Yardımcısı, Mustafa Açıkalın’ın Albayrak’ların adamı olduğunu, Ali Müfit Gürtuna’nın Recep Tayyip Erdoğan ve Necmettin Erbakan arasında sıkıştığını, Recep Tayyip Erdoğan’ın halen belediyeyi yönettiğini, tüm kadronun Recep Tayyip Erdoğan’ın emrinde olduğunu, personelin Ali Müfit Gürtuna’yı dinlemediğini...

Bu yüzden Büyükşehir Belediyesi ile Albayrak’ların ilişkisinin kesilmediğini, Necmi Kadioğlu’nun hırsız başı olduğunu ve Tayyip Erdoğan’ın adamı olduğunu, Mustafa Açıkalın’ın Ali Müfit Gürtuna’yı hiç dinlemediğini, Belediyeye dahi gelmediğini, izinsiz yurtdışına gittiğini, bu yüzden kendisinin işlem yaptırarak müstafi saydığını, bunun üzerine partiden pek çok kimsenin telefon ettiğini, buna rağmen Mustafa Açıkalın’ın görevine son verdiklerini...

Belediye görevlilerinin hâlâ Tayyip Erdoğan’ın güdümünde olduğunu, özellikle çöp toplama ve süpürme işlerinde

kendisinin ihaleye hazırlık için Ağustos ayında talimat verdiği halde görevlilerin ihale dosyasını 31 Aralık tarihine kadar beklettiğini ve ihaleyi **Albayrak** şirketinden başka kimse almasın diye her yolun denendiğini, bir anlamda her sene çöp toplama, süpürme işlerini mecburiyetten ve alternatif bulmaya vakit olmadığından dolayı **Albayrak** şirketine verdiklerini...

Albayrak şirketinin kan emici vampir gibi İstanbul'un kanını emdiklerini, servis ihalesinde bir şirketi ihaleye girmesi için ikna ettiğini, **Albayrak**'ların bu şirketi tehdit ettiğini, kendisinin bunun üzerine ihaleyi iptal ettiğini, **Albayrak**'ların bunun üzerine tenzilatı % 13'lere kadar çıkarttığını, bu gelişmelerden sonra bir yandan **Albayrak** şirketinin adamları tarafından, bir yandan da Milli Gençlik Vakfı'nın adamları tarafından takip edildiğini, tehdit edildiğini, tavır koyması üzerine kendisini 'derin devletin adamı', 'MİT'in adamı' diye nitelendirdiklerini, **Albayrak** şirketinin servis işletmeciliği, çöp taşımacılığı, personel taşımacılığı alanında dışarıdan mafyavari yöntemlerle, içeriden de kendi adamları vasıtasıyla ihalelere 'tek katılımcı' olarak katıldıklarını ve ihaleleri aldıklarını, içindeki adamlarının başında **Tayyip Erdoğan**'ın da adamı olan **Mustafa Açıkalın**'ın geldiğini, bunun yanı sıra İşletmeler Müdürü **Kemal Öztürk** ve Sosyal ve İdari İşler Müdürü **Necdet Berber**'in de **Albayrak**'ların Belediyedeki adamları olduğunu, ayrıca **Necmi Kadioğlu**'nun şirketleri **Albayrak**'a peşkeş çektiğini, **Tayyip Bey**'in danışmanlığını da yapan **Harun Karaca**'nın her ihaleden yüzde aldığını ve **Albayrak**'ların yakın adamı olduğunu, **Harun Karaca**'nın ayrıca Milli Gençlik Vakfı'na da ihalelerden önemli miktarlarda bağış topladığını, ayrıca Mezarlıklar Vakfı, Zabıta Vakfı, İtfaiye Vakfı adında kurulan vakıflara yapılan usulsüzlükler karşılığında büyük paralar aktarıldığını, **Tayyip Erdoğan**'ın Zabıta Vakfı'na verdiği destek ile bu vakıf tarafından sahil boyunda baraka şeklinde dükkân-

lar yapıldığını ve büyük paralar alınarak kiraya verildiğini, kendisinin göreve geldikten sonra bu dükkânların hepsini yıktığını, bu vakıflara verilen belediye tesislerini geri aldığını; **Necmi Kadioğlu** ve **Harun Karaca**’nın baş aktörler olduğunu...

Albayrak şirketleri ile diğer şirketler arasında bağlantıyı **Enver** isminde bir adamın sağladığını, bu adamın ihalelerde organizatörlük yaptığını, bu yolla anlaşma sağlanmaz ise mafyavari yöntemlere başvurulduğunu, dosyanın kendilerine her türlü bağlantı bitmiş vaziyette geldiğini, İETT’den yapılan ihalelerden HADEP’e bile para aktarıldığını, bunu MİT’ten arkadaşlarının söylediğini, kendisinin Büyükşehir Belediyesine **Ali Müfit Gürtuna** ile yakın dostluğu yüzünden geldiğini, FP ile herhangi bir yakınlığının olmadığını...”

Belirtiyordu.

ÜNLÜ 1 MİLYAR

Wikileaks belgelerinde İsviçre’de sekiz ayrı hesabının yer alması üzerine önüne geleni tehdit eden Tayyip’in, **“Benim bir milyarım olduğunu söyleyen şu anda Ergenekon’dan içeride”** şeklindeki gözdağının kaynağı da yine Kuş’un anlatımlarındaydı.

Tayyip’in Genel Sekreter Yardımcısı **Mahmut Kuş**, Mülkiye Başmüfettişlerine yaptığı açıklamasında, Tayyip’in 1 milyar lirası olduğunu söylüyordu. **Kuş**’un ifadesi Müfettiş raporlarında şöyle yer alıyordu:

“Albayrak şirketince İstanbul Büyükşehir Belediyesinden çok büyük miktarlarda para hortumlandığını, **Recep Tayyip Erdoğan** ile **Albayrak** şirketi arasındaki her türlü ilişkinin istihbarat birimlerinin desteği ile sağlanabileceğini, özellikle MİT yetkililerinin bu konuya ciddi bir şekilde eğilmeleri gerektiğini, Belediye Genel Sekreter Yardımcısının Mülkiye Müfettişi, **Albayrak** Şirketinin Genel Koordinatörünün de Maliye Müfettişi ve Defterdar kökenli olması sebebiyle bu adamların evrak üzerinde hata yapmadıklarını, **Albayrak**’ların adamlarından birinin de İSKİ’de Daire Başkanı olan **Hüseyin Gülsün** olduğunu, Belediyeden **Albayrak**’lara para pompalanması için kullanılan en basit ve en önemli yolun ağaç işi olduğunu, **Recep Tayyip Erdoğan**’ın şu anda elinde nakit 1 Milyar Dolar olduğunu söylediği, bu paranın önemli bölümünün kaynağının ağaç işi olduğunu, ağaç işindeki yolsuzluğu yakalamanın imkânsız olduğunu, getirdik, diktik, kurudu mantığının olduğunu, **Necmi Kadioğlu** ve **Harun Karaca**’nın bu işleri organize ettiği, bunların Allah rızası için, cihat için çalışıyoruz şeklinde bir mantığının olduğunu, dosyalar üzerinde her hangi bir eksikliğin bulunamayacağını, en önemli kanıtın

tek katılımcı olmasının irdelenmesi olduğunu, araç kiralama işlerinde de büyük yolsuzluklar yapıldığını...”

Tayyip’in 1 milyarı olduğunu söyleyen **Mahmut Kuş Ergenekon** tertibinden içeri alınmadı ama o söylemleri kalem alan ben dahil birçok isim Tayyip’in dediği gibi şimdi **Ergenekon**’dan içeride...

Neyse biz yine dönelim müfettiş raporlarındaki **Kuş**’un beyanlarına:

“Albayrak’ların Belediye yetkililerine aldıkları arabaları daha sonra belediyeye kiraladıkları ve bu yolla da belediyeden iki yönlü bir şekilde para hortumladıkları, kendisinin Albayrak’ların belediyeden kiraladıkları araçların listesini çıkarttığını, bu listedeki araçların sahiplerinin kimler olduğunu araştırdığını, Belediye Hukuk Müşavirine, diğer firmalara yeterlilik vermemesi karşılığında Albayrak’ların Opel Omega araba aldıklarını, Hukuk Müşavirinin adının Osman Yıldırak olduğunu, mevcut organizasyonda Recep Tayyip Erdoğan’ın lider olarak isimlendirilmesinin kâğıt üzerinde zor olduğunu, bu bağlantının Harun Karaca ve Necmi Kadioğlu tarafından sağlandığını, bunun yanı sıra İşletmeler Müdürü Kemal Öztürk, Genel Sekreter Yardımcısı Mustafa Açıkalın ve Hüseyin Gülsün’ün bu organizasyonda kilit isimler olduğunu, Mustafa Açıkalın’ın mali müşavirlik bürosunun olduğunu, bu konularda Milli İstihbarat Teşkilatı’nda çok güzel bilgiler olduğunu, hatta kendisinin bilgisayarına dinleme cihazı yerleştirildiğini MİT’ten aldığı bilgiler sayesinde öğrendiğini, Albayrak’ların katıldığı bir ihalede encümen başkanı olarak bulunduğunu, bu ihale sırasında Albayrak’ların tenzilatı artırması için baskı yaptığını, buna kendisi hariç bütün encümen üyelerinin karşı çıktığını, hatta kararı yazan bayan personelin bile indirim yapılmaması için gayret sarf ettiğini, yani tüm belediyenin bu adamların elinde olduğunu an-

latmak istediğini, ihalelerde yapılan en büyük usulsüzlüğün hazırlanan şartnamenin **Albayrak** şirketine yönelik olarak hazırlanması olduğunu, örneğin şartnamede 'Kiralanan araçların sahiplerinden noter tasdikli taahhütname alınacaktır' şeklinde bir hüküm bulunması halinde ihaleye girmeye talipli diğer şirketlerin (500) araçlık bir ihalede araç sahiplerinden alacağı taahhütnameleri kendisine tanınan 15 gün içerisinde toplayıp getirmesinin mümkün olmadığını, bunun da zaten **Albayrak**'ların şirketinde hazır bulunduğunu, bu ve benzeri hükümler ile ihalelere başka firmaların katılımının engellendiğini, bu yolla engelleme sağlanamadığı takdirde bu sefer mafyavari yöntemlere başvurulduğunu...

İstanbul'da LPG benzin istasyonlarından da büyük menfaatler temin edildiğini, bunlara verilen geçici ruhsatlar karşılığında vakıflara 3-5 milyon dolar bağış alındığını, yine asfalt ve ağaç işlerinden büyük vurgunlar yaptıklarını, ancak bunların tespitinin mümkün olmadığını, bütün İstanbul'u bu doğrultuda bir tespite tabii tutmanın imkânsız olduğunu, örneğin ağaç işlerini **Necmi Kadioğlu**'nun ayarladığını, faturalarda belirtilen ağaçların getirilip getirilmediğinin tespitinin mümkün olmadığını, ağaçların **İtalya**'dan getirildiğini, bunun karşılığında büyük paralar ödendiğini, öyle ki çoğu zaman taze ağaç yerine kurumuş ağaç getirildiğini, bunu kendisinin bile **Çağlayan Parki**'nda tespit ettiğini, evrak üzerinde **İtalya**'ya ödendiği görülen paraların **Necmi Kadioğlu** vasıtası ile **İtalya**'dan çanta değişimi şeklinde geri getirildiği, Genel Sekreter **Adem Baştürk**'ün '**Vadi**' isminde bir şirket kurduğunu ve ağaç işlerini bu şirketin organize ettiğini, daha sonra gazetelerde bu hususta yazılar çıkınca şirketin isminin değiştirildiğini, başka paravan şirketler kurulduğunu, **Albayrak**'ların ve Belediyedeki adamlarının belediyeden para hortumlamalarında kullandıkları yolların başında ağaç işlerinin geldiğini, bunu çöp toplama ve araç kiralama işleri-

nin takip ettiğini, kendisinin servis ihalesindeki şartnameyi değiştirmesinin Albayrak şirketine çok koyduğunu, servis ihalelerini düzenleyebileceklerini ancak çöp toplama ihalelerinde bu firmaya mahkûm olduklarını, aksi bir uygulamada bu kişilerin bütün İstanbul'u çöplük haline getirebilecek bir organizasyona sahip olduklarını, bu tür bir olayın da Ali Müfit Görtuna'yı bitireceğini..."

Belirten, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreter Yardımcısı **Mahmut Kuş**, *"Tüm bu konularda Albayrak Şirketler Grubu'nun İstanbul Büyükşehir Belediyesi yetkilileri ile birlikte oluşturdukları organizasyonun kanuna aykırı faaliyetlerinin ortaya çıkarılmasının, devletin tüm birimlerinin birlikte ve uzun vadeli bir çalışması ile mümkün olduğunu"* da söylüyordu.

Tayyip'in bugün TBMM'de bekleyen üç ayrı dokunulmazlık dosyası yer alıyordu. Dosyalardan biri; görevi ihmaldi.

Bir diğer dosya; Tayyip'in İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde işlediği, savcılık tarafından iddianame haline getirilen; "Zimmet, bilet kalpazanlığı, resmi evrak ve kayıtlarda sahtecilik ile cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak" suçlarını kapsıyordu.

Tayyip ile birlikte aynı dosyadan aynı suçlarla yargılanan bir diğer isim, AKP Sivas Milletvekili **Mustafa Açıkalın**'dı.

AKP Genel Sekreteri **İdris Naim Şahin** de aynı suçlardan yargılanıyordu.

AKP'li Çalışma Bakanı **Ömer Dinçer**'in, "nitelikli zimmet, sahte belge, ihaleye fesat karıştırmaktan";

Maliye eski Bakanı **Kemal Unakıtan**'ın da; "Dolandırıcılık, nitelikli dolandırıcılık, zimmet, naylon fatura, hayali ihracat, vergi ve gümrük kaçakçılığı, emniyeti suiistimal, resmi mercilere yalan bilgi vermek, bankalar kanununa muhalefet etmek"ten dosyaları bulunuyordu.

Eski İçişleri Bakanı **Abdülkadir Aksu**; özel evrakta sahtecilik ve seçim kanununa muhalefet gibi suçlardan, şimdilik dokunulmazlık zırhıyla korunuyordu.

Ali Dibo'cu Adalet Bakanı **Sadullah Ergin** ile **Nihat Ergün**, **Dengir Mir Mehmet Fırat** başta olmak üzere, AKP'liler hakkında işlem yapılmayı bekleyen dosya sayısı 141'di.

Partinin adında **Adalet** diye bir kelime vardı ama başbakan, bakanlar, milletvekilleri gibi bazı isimlerin sicillerine bakınca, daha çok **"Dokunulmazlığın ardına sığınmış kalpa-zanlar ve sahteciler çetesini"** andırıyordu.

Dün;

Yukarıda açıkladığım yöntemlerle İstanbul Belediyesi'ni, daha başka bir deyişle İstanbul halkının birikimlerini yağmalayanlar,

Bugün;

Aynı yöntemlerle Türk milletinin zenginliklerini talan ediyorlardı.

Türk halkı gün be gün fakirleşirken, yandaş isimler ve şirketler servetlerine servet katıyor, ülke uçurumun kenarına geliyordu.

Tayyip'in, 1994 yılında İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olmadan evvel verdiği mal beyanı şöyleydi:

"Kasımpaşa'da bir daire, Maltepe'de kooperatif daire-si, Bolluca'da 346 metrekare arsa, Burak Gıda ve Ticaret Ltd. Şti'nin yüzde onluk hissesi..."

Tayyip'in bunlardan başka hiçbir serveti yokken, banka-da bugün milyon dolarlık servetini kendi açıklıyor, gizledikleri milyarlı hesapları ise başkaları...

"Geçinemiyorum" diye Alman Başbakanına yakınan Tayyip'in çocuklarının gemileri, daireleri, villaları, pırlanta

ticareti dahil birçok şirketleri, eşinin arabaları, mücevherleri vardı...

Neyse “ağanın malı marabanın çenesini yorar”mış...

Dün bu soruşturmalardan, dosyaların bir kısmının Esenler Cumhuriyet Başsavcılığı’na gönderilmesi ile kurtuluyorlardı.

Zira Esenler’de Cumhuriyet Başsavcılığı yoktu. Ardından **Rahşan affı**, peşine zaman aşımı, en önemlisi dokunulmazlık zırhına bürünerek şimdilik paçayı sıyırıp hükümet olan bu insanlar, bugün ülkeyi tarihin en büyük borç bataklığına sürüklüyorlardı.

BİR YANDA DEPREM BİR YANDA GÖBEK FASLI

Dolandırıcılık ve nitelikli dolandırıcılık kapsamında hakkında soruşturma bulunan bir başka isim eski Sanayi Bakanı **Ali Coşkun**'du. **Ali Coşkun** ve Çevre Bakanı **Kürşat Tüzmen**, yanlarında devlete milyarlarca borç takan işadamları olduğu halde, Gaziantep'teki bir oteldeki içkili bir eğlencede göbek fasılları düzenliyorlardı.

Yüzlerce insanın Bingöl depreminde enkaz altında kaldığı sırada... Bu insanların acılarıyla ilgilenmeyen Bakanlar, soluğu beş yıldızlı otellerde içkili ve göbek fasıllı eğlencelerde alıyorlardı.

Halk Bingöl'de enkaz altında inlerken, Sanayi Bakanı **Ali Coşkun**, türkücü **Ömer Danış**'la *"Kar mı yağdı şu Harput'un başına"* türküsünü de söylemeyi ihmal etmiyordu.

Basında yer alan göbek faslı, bu iktidarı kayıtsız şartsız destekleyen Şeriatçı ve Kürtçü yazarları bile çileden çıkarıyordu. *Vakit* gazetesinde **Abdullah Birisi** takma adını kullanan **Yılmaz Yalçiner** şöyle sızlanıyordu:

"Bay Ali Coşkun, depremden bir buçuk saat sonra Bingöl'e yetişiyor, güya acıları paylaşıyor, ardından Gaziantep'e geçip eğleniyor!.. Kusasım geldi, tiksindim! O gece önceden programlanmış mış... Yazıklar olsun. Enkaz altında kalan yavrucaklardan biri, herhangi birinizin evladı veya torunu olsaydı, o program hemen iptal edilmez miydi?.."

Deprem bile AKP'lilerce intikam duygularına alet ediliyor, çıkan olaylar sonucunda Tayyip'in ceza aldığı evrakını gönderen Emniyet Müdürü ânında görevden alınıyor, Tayyip ile ilgili soruşturmalarda Tayyip'i kurtaran raporlar yazan,

AKP iktidarının ardından Bingöl'e vali olarak atanan **Hüseyin Avni Coş** ise görevinde kalıyordu.

Hüseyin Avni Coş, daha sonra getirildiği Aydın Valiliği döneminde parti avukatı gibi davranıyor, muhalefet partilerin tabelalarını bile indirtiyordu.

Müteahhitliğini yaptığı Bingöl Lisesi'nin de hasar gördüğü deprem sonrasında, AKP Bingöl Milletvekili **Fevzi Berdibek**, Kızılay çadırlarının kendi yakınlarına dağıtıldığını ileri süren vatandaşların tepkilerine yol açıyordu. Polis'in MG3 silahlarıyla sıktığı yüzlerce mermiye karşı insanlar, "**Berdibek istifa**", "**Şerefsiz Erdoğan**", "**Katil polis**" sloganları atıyor, olayların büyümesi üzerine araya giren Jandarma birliklerini alkışlarla karşılayarak "**En büyük asker bizim asker**" şeklinde tezahüratta bulunuyorlardı.

CHP VE TAYYİP

27 Aralık 2010 tarihli Tayyipçi *Akit* gazetesinde “**Erdoğan’dan CHP’nin Cemaziyel Evveli**” başlıklı yazıda;

Tayyip’in, bütçe görüşmeleri sırasında CHP’nin bundan önce iktidar olduğu dönemlere ait bilgiler vererek, CHP’yi kötülediği aktarılıyordu.

Tayyip’in, 26 Şubat 1974 tarihinde şekerle CHP’li hükümet tarafından yüzde 25, akaryakıtta yüzde 65-79, çimentoya yüzde 52, Sümerbank ürünlerine yüzde 20-70 zam yapıldığını söylediği, o nedenle bugünkü CHP’ye de oy verilmemesini istediği belirtiliyordu.

Yani;

Tayyip, bugünkü CHP’de eleştirecek bir şey bulamamış, taa 1974 yılına, daha açık bir deyişle yaklaşık 37 yıl ötelere gitmişti.

O, CHP nire!

Bu, CHP nire!

Ancak;

Tayyip, yine de bir şeyi ya unutuyor ya da insanları enayi yerine koyuyordu.

O günkü CHP bu zamları yaparken, Tayyip’in içinden geldiği MSP hükümet ortağıydı.

Ve zamları,

“**Zamlar, milletimize hayırlı, uğurlu olsun**” sözleri ile her daim elini öptüğü **Erbakan** açıklamıştı.

İşte Tayyip’in tezgâhtarlığına bir örnek de bu açıklama...

Tayyip, insanları yanıltmak için her yolu mübah görüyordu.

O halde;

Tayyip'in hakkında düzenlenen fezlekenin konularını bir daha hatırlayalım.

“Görevi ihmal; zimmet, kamu taşıma biletlerinde **kalpa-zanlık**, resmi evrak ve kayıtlarda **sahtecilik** ile cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak.”

Tayyip, 24 Kasım 2010 tarihinde “**Öğretmenler Günü**” vesilesiyle yaptığı konuşmasında; “***Biz sadece üç kişinin elini öperiz; annemizin, babamızın ve bir de öğretmenimizin***” diyordu.

Oysa;

Tayyip, Erbakan'ı da her gördüğünde elini öpüyor, önünde adeta yerlere kadar eğiliyordu. Tayyip-Erbakan ilişkisi, Erbakan'ın sağ elinin üzeri ile Tayyip'in dudakları ve alnı arasındaki üçgen içinde gelişmişti.

Bu durum;

Yeniçağ gazetesinin, Tayyip'in Erbakan'ın elini öpüp alnına götürürken çekilmiş fotoğrafını 25 Kasım 2010 tarihli sayısında yayımlamasıyla bir kere daha belgeleniyordu.

10 Eylül 2010 tarihli gazetelerde Tayyip'in *The Wall Street Journal*'a verdiği demeç yer alıyordu. Yandaş medyadan *Star* gazetesi, Tayyip'in bu gazete ile yaptığı söyleşiden bazı bölümleri başlıklar atarak veriyordu.

Star gazetesine göre Tayyip, **"Komşu çocuğuna küfredince cezadan beni amcam kurtardı"** başlığı altında, daha önce benim **"Takunyalı Führer"** adlı kitabımda da yer alan bu bölüm ile ilgili *The Wall Street Journal*'e bakın neler anlatıyordu:

"Ben küçükken, Müşerref diye bir komşumuz vardı. Hemen bizim evin karşısında otururdu. Sürekli sırtıma vururdu, tam olarak hatırlamıyorum ama ben de ona küfürlü sözler söyledim. Babama Kaptan Amca derlerdi.

Bir akşam babam eve geldiğinde, Müşerref, 'Kaptan Amca, ben Tayyip'e bunu yaptım. O da bana bunu yaptı' dedi. Babam da beni eve götürdü ve evde salıncak kurmak için kullanılan bir ipi bacağıma bağladı. Daha sonra, büyük manevi amcam gelip beni kurtardı."

Ben bu olayı **"Takunyalı Führer"** adlı kitabımda, CIA Türkiye Masası Şefi **Graham Fuller**'in en sadık dostlarından **Ruşen Çakır** ve milliyetçiliği bir veba olarak gören siyasal şeriatçı *Vakit* gazetesi elemanlarından **Fehmi Çalmuk**'un yazdığı Tayyip'e övgü kitabından alıntılanarak aktarmıştım. Bu arada **Fehmi Çalmuk**'un, Tayyip'e övgü kitabının ardından TRT'de "Daire Başkanlığı" ile ödüllendirildiği ortaya çıkıyordu.

Ortaya çıkanlar sadece bunlar mı?

Olur mu?

Bakın **Fehmi Çalmuk** ve aynı zamanda sözde **Ergenekon** davasında mahkeme heyeti içinde yer alan **Hüsnü Çalmuk**.

Kardeşi, yani Tayyip'in yolsuzluklarını ortaya çıkaran gazeteciler ve yazarlar dahil Tayyip muhaliflerinin sürekli olarak tutuklu kalması için oy kullanan hâkim.

Yargılama sırasında **Avukat Vural Ergül** bu durumu kendisine sorunca, duvarlardan ses geldi de **Çalmuk**'tan çıt çıkmadı.

Bu kısa bilginin ardından, kitabıma mahkeme dahil hiçbir yerde cevap veremeyen Tayyip'in, *The Wall Street Journal*'a para karşılığı yazdırdığı iddia edilen yazıya bakalım:

"Kapı komşuları Müşerref Abla, Recep Tayyip'in ağzının bozukluğundan faydalananarak, ona küfrettirir, katıla katıla güler, sonra da poposuna vurarak cezalandırırdı. Bir gün öyle bir olay oldu ki Tayyip Erdoğan hayatı boyunca aklına her küfür geldiğinde bunu hatırlamaktadır. Erdoğan o olayı şöyle anlatır:

'Hava kararmadan önce eve girmek zorundaydık. Bizim evin karşısında Müşerref Abla dediğimiz bir komşumuz vardı. Ben, beş-altı yaşlarındayım. Çocuğum ya, küfür ediyorum ona... Beni almış karşısına. Ben küfrettikçe onun hoşuna gidiyor, o da benim popoma vuruyor. O vuruyor, ben küfrediyorum. Babam gelince hemen şikâyet etmiş beni. Bunlardan haberim yok tabii. Babam içeri giriyor... Allah rahmet etsin... Alıyor beni tavana asıveriyor. Ancak ellerimden mi, koltuk altlarımdan mı bağlamış, onu hatırlamıyorum. Orada 15-20 dakika kalmış olacağım ki dayım gelip beni kurtarıyor. O günden sonra küfür faslı da kapandı..."

Çakır ve **Çalmuk**, Tayyip'in ödediği bu fatura gününü yine Tayyip'in anlatımlarına dayanarak böyle anlatıyorlardı.

Tayyip, **Çalmuk** ve **Çakır**'a anlattıklarını unuttuğundan mı, yoksa başta **Çalmuk** ve **Çakır**'ın yayımladıkları kitap olmak üzere, babasını "Kaptan" olarak açıklamasının yalan olduğunu *"Takunyalı Führer"* adlı kitabımda belgelememin ar-

dından bu yalanını gizlemek için mi bilinmez, *The Wall Street Journal*'e verdiği beyanatta;

“Babama Kaptan Amca derlerdi.”

Diyordu. Bu palavrasına Müşerref Ablasını katmak istemesinden mi böyle bir değişiklik yaptı bilinmez. Ama bilinen bir şey varsa Tayyip, son açıklamasında daha önceki gerçek dışı açıklamalarını değiştiriyordu.

Öncelikle;

Tayyip, **Çalmuk** ve **Çakır**'a kendini övdürdüğü kitabında, Müşerref Ablasının babasına **“Kaptan Amca”** dediğinden bahsetmiyordu.

Ya ne yapıyordu?

Babasının **“Kaptan”** olduğunu kendisi söylüyordu.

Sadece orada mı?

Olur mu?

Partisinin internet sitesi dahil, sözde hayat hikâyesini anlattığı her yerde...

Hatta;

Tayyip, **Şanar Yurdatapan**'dan yürüttüğü ***“Bu Şarkı Burada Bitmez”*** sözleri ile Nurcu yayınevine yazdırdığı kitapta da bunları söylüyor ve kendi reklamını yaptırıyordu.

Kitabın kapağında yazar adının olduğu kısımda **Recep Tayyip Erdoğan** ismi yer alıyor, içindeki sayfalarda kitabın **İbrahim Ethem Deveci** adlı biri tarafından hazırlandığı belirtililiyordu.

Yani;

Tayyip, yazmadığı kitaba **“yazmış”** gibi adını koyuyor, her zamanki gibi insanları kandırıyordu.

Yurdum insanlarını bu şekilde yanıltan Tayyip, bu aparma kitapta da babasının “**Kaptan**” olduğunu üstüne basa basa söylüyordu.

“**Takunyalı Führer**” adlı kitabımdan dolayı beni mahkemeye veren ve benden faiziyle 50 bin TL isteyen Tayyip, babasının “kaptan” olmadığı konusundaki belgeli yazılarıma hiçbir itirazda bulunamıyordu.

Babasının Kaptan olmadığını, aksine basit bir sandalcı olduğunu kitabımda belgelememin ardından telaşa kapılan Tayyip, bi koşu *The Wall Street Journal*’ae gidiyor ve bu defa babasının kaptan olduğu yalanına sözde Müşerref adlı birini ortak ediyor, adeta suçu ona atıyordu.

Müşerref Abla ile ilgili gerçek dışı anlatımlar, sadece babasının “Kaptan” olduğu yalanıyla mı sınırlı?

Tabii ki değil!

Tayyip, **Çalmuk** ve **Çakır**’a kendisine methiyeler düzdürdüğü kitabında;

Müşerref Ablasına küfrettikçe onun poposuna vurduğundan bahsediyor ve şöyle devam ediyordu:

“O vuruyor, ben küfrediyorum. Babam gelince hemen şikâyet etmiş beni. Bunlardan haberim yok tabii. Babam içeri giriyor... Allah rahmet etsin... Alıyor beni tavana asıveriyor. Ancak ellerimden mi, koltuk altlarımdan mı bağlamış onu hatırlamıyorum.”

Peki;

Tayyip, *The Wall Street Journal*’e ne diyor:

“Ben küçükken, Müşerref diye bir komşumuz vardı. Hemen bizim evin karşısında otururdu. Sürekli sırtıma vururdu, tam olarak hatırlamıyorum ama ben de ona küfürlü sözler söyledim.”

Yani;

Çalmuk ve Çakır’ın kitabında Müşerref’in vurduğu yer Tayyip’in **popo**’su iken, *The Wall Street Journal*’de tokatlanan yer birdenbire **sırt** oluyordu.

Yine, **Çalmuk ve Çakır**’ın kitabında;

“O vuruyor ben küfrediyorum” diyerek küfür ettiğini net bir şekilde anlatırken, bu defa 9 Eylül 2010 tarihli *The Wall Street Journal*’de küfürlü sözleri için şöyle konuşuyordu:

“Tam olarak hatırlamıyorum ama...”

Fehmi Çalmuk ve Ruşen Çakır’ın Tayyip’i parlatma kitabında, tavana asılı olan Tayyip’in imdadına yetişen **“dayı”** olurken, *The Wall Street Journal*’de ise kurtarıcı olarak **“manevi amca”** sahne alıyordu.

Şimdi diyeceksiniz ki, dayı olmuş manevi amca olmuş ne fark eder?

Bir başbakan yoksul halkın kesesinden yabancı bir gazette bu tür demeçleri **“yayımlansın”** diye para akıtıyorsa, bu tür saçmalıkları kendi diliyle anlatıyorsa çok şey fark eder.

“Takunyalı Führer”’de **“Babası Kaptan”**’mış başlıklı bölümde, şunları kaleme almıştım:

“Rumca ismi Potamya ile bilinen yeşil ile mavinin adeta vals yaptığı Güneysu İlçesi, Rize İli’ne bağlıydı. Rize vilayeti İstanbul başta olmak üzere, Samsun, Kocaeli, Çorum, Ankara, İzmir gibi illere çok yoğun göçler veriyordu.

Teyyup Efendi’nin oğlu Ahmet de 13 yaşında gurbet kervanına katılanlar arasında yer alıyordu. Rize’de barınamayan Ahmet Erdoğan, yaşadığı köyden, gözünü büyük şehre dikeyor, tası tarağı topladığı gibi soluğu İstanbul’da alıyordu.”

Kapağında yazar olarak Tayyip’in adı olan ve Nurculara yakınlığı ile bilinen Nesil Yayınları’nca yayımlanan ve ismi **Şanar Yurdatapan**’ın şarkısından aparma **“Bu Şarkı Burada**

Bitmez” adlı kitabın 44. sayfasında, babasının “Kaptan” olduğu şeklinde gerçek dışı bilgileri Tayyip bakan nasıl veriyordu:

“Bizim gelişimiz çok manidardır. O zamanlar babam, Deniz Yollarında kaptandı. Babam da Rize’den 13 yaşında İstanbul’a hicret etmişti...”

Ne diyor Tayyip, ne diyor?

“Babam da Rize’den 13 yaşında İstanbul’a hicret etmişti.”

Bu satırlar; Türkiye gibi bir ülkenin ne tür insanlar tarafından yönetildiğini göstermesi açısından da tam bir ibret vesikasıydı. Hayatının hiçbir dönemini doğru olarak anlatmayan, anlatamayan, sürekli olarak bir şeyleri gizlemek zorunda kalan Tayyip, bu konuda da bir defa daha yalan söylemişti.

Çünkü;

AKP İstanbul Milletvekili ve Tayyip’in Başdanışmanlarından Hüseyin Besli, Ömer Özbay ile kaleme aldığı ***“R. Tayyip Erdoğan, Bir Liderin Doğuşu”*** adlı bir kitap yayımlıyordu. Kasım 2010 baskılı ve benim ***“Takunyalı Führer”*** adlı kitabıma gerçek dışı anlatımlarla dolu bir cevap niteliğinde olduğu görülen kitabın 17. sayfasında, babasının gurbet masalı Tayyip’in diğer açıklamalarından farklı olarak bakan nasıl anlatılıyordu:

“Babası Ahmet Erdoğan, Koça Dayı’nın ‘Arkamızda sıra dağlar, hemen önümüzde Karadeniz’ diye tarif ettiği bu coğrafyada fazla uzun kalmamış. 1918’lerde daha on beş yaşındayken Rize’den ayrılıp, Zonguldak’taki akrabalarının yanına yerleşmiş. Burada çalışarak geçirdiği dört yılın ardından da İstanbul’a göçmüştü.”

Şimdi Başbakan’ın yalanlarının hangisini düzeltelim.

Öncelikle Tayyip’in babası 1918’de 15 değil, 13 yaşındaydı.

Zira nüfus kayıtlarına göre **Ahmet Erdoğan** 1905 doğumluydu.

Diyeceksiniz ki, nüfusa geç yazdırılmıştır.
Tabii olur, olabilir.

Tayyip, hayatını anlattığı kendi internet sitesinde, yazdıkları kitaplar dahil her yerde **“Babam da Rize’den 13 yaşında İstanbul’a hicret etmişti”** demiyor muydu?

Tabii ki, diyordu:

O halde 1918’de Zonguldak’a göç ve buradaki akrabalarının yanında dört yıllık çalışma nereden çıkıyor?

Bir ülkenin Başbakanı, hiç babası hakkında bu kadar çelişkili bilgiler verir mi?

Vermez.

Vermemeli.

Ancak;

Bunun için de mazisi tertemiz olmalı...

Geçmişinde gizleyecek defoları olmamalı...

Kaldı ki; Tayyip’in bu sözleri, aynı zamanda insanların nasıl enayi yerine konulduğunun bir ibret belgesiydi. Hadi babasının kaptanlık masalını bir yana bırakalım. Fakat şu cümle ve o cümle içindeki, **“babam da”** sözleri oldukça ilginçti. Önce cümleye bakalım:

“...Babam da Rize’den 13 yaşında İstanbul’a hicret etmişti...”

Ve şimdi soralım: Tarihte, daha açık deyişle Tayyip’in imae ettiği bir biçimde İslam tarihinde **“Hicret”** eden kimdi?

Tabii ki sadece Hz. Peygamber!..

Tayyip, tam bir şark kurnazı edasıyla bunu açıkça söylemiyor, ya ne yapıyor?

Okuyanlar “**Hicret**” kelimesinden ve “**Babam da**” deyisinden anlasın diye kendince yol açıyor, soyu ile ilgili karışıklıkların önünü tıkamaya çalışıyordu.

Öyle ya;

Tayyip demiyor muydu?

“Önce soy gelir soy!..”

Devletin ve bu fakir milletin kesesinden yazdırılan Tayyip’e övgü kitabının 18. sayfasında, Tayyip’in babasının 63 yaşında kız çocuğunun olduğunu öğreniyor ve gülümsüyor-duk. Ama en garip durum da yine bu sayfada yer alıyordu.

Tayyip’in babasının 1918’lerde Zonguldak’a gidip, dört yıl orada çalıştığını yazan AKP kurucusu ve İstanbul Milletvekili Besli, kaptanlık hikâyesini de şöyle işliyordu:

“Ahmet Erdoğan, 1925 yılında Deniz İşletmeleri’nde ‘Kaptan’ olarak işe başlamış, emekliye ayrıldığı 1968 yılına kadar da kırk üç yıl orada çalışmıştı.”

Deniz Yolları, çobanlara iş bulma cemiyeti ya, geleni gideni ânında kaptan yapıp bin küsur kişilik gemiyi onların emrine veriyordu.

Böyle bir yalanın mumunun bırakın yatsıya kadar yanmasını, böyle bir mum ateş almaz bile.

1925 yılında Tayyip’in babası 20 yaşındaydı. Yine aynı kitapta, 15 yaşında Zonguldak’a gittiği, orada dört yıl çalıştığı söyleniyordu. Yani **Ahmet Erdoğan** 19 yaşında İstanbul’a gelmişti.

Tayyip’in babası Ahmet, 1924 yılında yani daha 19 yaşında iken ilk evliliğini kendinden 12 yaş büyük olan Sabit’ten olma Gülli’den doğma Havuli ile yapıyor, ardından ilk çocuğu Hasan, Hasan’dan sonra da Mehmet dünyaya geliyordu...

Tayyip'i övme kitabının son versiyonuna göre, Tayyip'in analığının çocukları daha Tayyip'in babası ile evlenmeden önce vardı.

Nasıl mı?

AKP Milletvekilinin övgü kitabından okuyalım:

"Rize'den ayrılmadan önce aile büyükleri, 'gurbete çıkacaksın, ne olur ne olmaz' diyerek, iki çocuklu bir kadınla baş göz etmişlerdi Ahmet Erdoğan'ı."

Şimdi:

Besli'ye bunları anlatan da Tayyip.

Çakır ve Çalmuk'a, çocukların, babası ile analığının evlenmesinden sonra olduğunu söyleyen yine aynı Tayyip!

Çocukları yani kardeşlerini önce kabul edip, sonradan tabiri caiz ise ***"babamdan değildi"*** demenin âlemi ne?

Bu konuda bile kıvrıp bükmenin gereği ne?

Ne diyordu Besli, Kasım 2010'da piyasaya çıkan, Tayyip'e methiyeler düzen ve Tayyip'in anlatımları ile yazılan kitabında:

"İki çocuklu bir kadınla baş göz etmişlerdi, Ahmet Erdoğan'ı."

Yani Havuli, Tayyip'in babasına iki çocukla gelmiş.

O halde;

Tayyip'in 17291716060 T.C. No'lu kütüğüne göre, Havuli'nin çocuklarının babası olarak, aynı zamanda Tayyip'in de babası olan Ahmet'in görünmesini kim nasıl izah edecek?

Alın bir başka gariplik daha;

Övgü kitabında;

"Rize'den ayrılmadan önce aile büyükleri, 'gurbete çıkacaksın, ne olur ne olmaz' diyerek, iki çocuklu bir kadınla baş göz etmişlerdi Ahmet Erdoğan'ı."

Diye yazmıyor mu?

Yazıyor...

Yine aynı kitapta, Babasının Rize'den çıkarken 15 yaşında olduğu, Tayyip'in kendisinin yazdığını iddia ettiği **"Bu Şarkı Burada Bitmez"** adlı kitapta da 13 yaşında bulunduğu ifade edilmiyor mu?

Ediliyor...

O zaman;

Babası, 13 yaşında mı 15 yaşında mı baş göz edildi sorusuna kim yanıt verecek?

Zonguldak'a giderken evli olması gerekmiyor mu?

Gerekıyor...

Ancak babası Zonguldak'a giderken değil İstanbul'a geldiğinde iki çocuklu kadın ile evlenmiş...

Zonguldak'ta bekârmış...

Normalde de öyle olması gerekiyor!

Neyse bu durumu da geçip, tekrar dönelim kaptanlık hikayesine...

Şimdi;

19 yaşında İstanbul'a gelen Tayyip'in babası, aynı yıl evleniyor ve kaptan oluyormuş.

Az önce belirttiğim gibi, Deniz Yolları, çobanlara iş bulma cemiyeti değil, hiçbir zaman da olmadı. Kaptan olmak için gemi adamı, çımacı, kamorot, lostromo, çarkçı, güverte lostromosu gibi görevlerde bulunacak, gemilerde ortalama yirmi yıl hemen hemen her birimde çalışacaksın ve daha sonra kaptanlık sınavına girecek, yine bir kaptanın gözetiminde bir süre görev yaptıktan sonra kaptanlık köşküne sahip olacaksın. Kaptan olmak için en az bu görevleri yapmak gerekir, öyle işkembe-i kübra'dan atarak kaptan olunmaz.

Yani sizin anlayacağınız, Tayyip'in babasının "**Kaptan**" olduğu kuyruklu bir yalandı.

Kitabımdan sonra da aynı yalana devam edilmesi karşısında, "**Takunyalı Führer**" adlı kitabımda Tayyip'in babasının kaptan olmadığının nasıl anlatıldığının hatırlanmasında yarar var:

"Bu satırların yazarının babası da şehir hatlarında kaptandı. Şehir hatlarında o yıllarda kaptanlık yapan insanları tanımama rağmen, nedense bu kişiler arasında Tayyip'in babasına hiç rastlamadım. Üstelik günlerimin çoğunu gemilerde geçirmeme rağmen, yine hemen hemen bütün gemilerin çalışma şartlarını gördüğüm halde daha ayaklarından, koltuk altlarından asılan bir kimseye ne rastladım, ne de böyle bir şey duydum.

O halde nereden çıktı bu kaptanlık hikâyesi?

Anlatayım:

Tayyip'in Kasımpaşa'da oturduğu ev; Kaptanoğlu Mahallesi'ndeydi. Mahallenin adı Kaptanoğlu'ydu ya, garip o nedenle babasını Kaptan kendisini de Kaptan'ın oğlu zannediyordu.

Gerçekte ise;

Babası, Hasköy ile Fener arasında sandalcılık yapan ve geçimini bu şekilde sağlayan biriydi. Tayyip'in babası Ahmet'in ideali Sütlüce ile Eyüp arasında yolcu taşımaktı. Zira o hat yolcu bakımından en verimli hatlardandı. Ahmet Efendi'nin ya da nam-ı diğer Reis Kaptan'ın sandalı dört yolcu alabiliyordu. Ahmet, yolcuları taşımak için akşama kadar kürek çekiyordu.

O halde Tayyip, neden babasının Kaptan olduğunu söylüyordu?

Basit.

Tayyip ileri derecede şizofren'di. Her şizofren gibi kurduğu hayallerle yaşıyordu.

Tayyip'e gerek çocukluğunda, gerekse gençliğinde 'Tayyip' de demezlerdi. 'Reco'ydu, lakabı...

*Ya da tamı tamamına;
'Paytak Reco.'"*

Kitabım hakkında 50 milyarlık dava açan ve açtığı dava-da kitaptaki önemsiz bir-iki ayrıntı yer dışında hiçbir yerden davacı olamayan Tayyip, bu bölümleri de yalanlayamıyor ve şikâyet edemiyordu.

Ya ne yapıyor?

Tüyü bitmemiş yetimlerin hakkı dahil, vatan ve millet parası ile harcama yaparak kendini övdüren kitaplar yazdırıyor, orada gerçek dışı bilgilerle kendini övdürüyordu.

Oysa zerre kadar iman sahibi bir Müslüman bilir ki, kişinin yaptığı işi ve görevi önemli değildir, önemli olan kazancının helal yollardan olmasıdır.

Ancak Tayyip, Müslümanlığı kendi açıklamalarında olduğu gibi sadece kullanma amacı ile sahiplendiği için, sürekli olarak kendince doğru olmayan anlatımlarla saf Müslümanlar nezdinde prim yapmaya çalışıyordu.

Çalışıyor da ne oluyor?

Ne olacak?

Battıkça batıyordu.

BABASI ASKERE GİTMEDİ Mİ?

Alın size bir garip durum daha!

Ama önce, babası ile ilgili son versiyon övme kitabında yazılanları bir daha hatırlayalım:

1918'lerde daha 15 yaşındayken Rize'den ayrılıp, Zonguldak'taki akrabalarının yanına yerleşmiş. Burada çalışarak geçirdiği dört yılın ardından da İstanbul'a göçmüş.

Şimdi alalım elimize kâğıdı kalemi ve başlayalım hesap yapmaya:

Ahmet Efendi, 1918'lerde daha 15 yaşındayken Rize'den ayrılmış.

Sonra?

4 yıl Zonguldak'ta çalışmış.

Olmuş 19 yaşında!

Sonra?

Aynı yıl, Havuli ile evlenmiş!

Güzel...

Güzel de yine aynı yıl Deniz Yollarına girmiş ve 1965 yılına kadar kesintisiz kaptan olarak görev yapmış.

Ben değil;

Tayyip'in anlatımları ile AKP İstanbul Milletvekili **Hüseyin Besli** böyle diyor:

O halde soralım?

Tayyip'in babası kaç yılında asker oldu?

Askerliğini nerede yaptı?

Rütbesi ve görevi neydi?

Kaç sene askerlik yaptı?

Bu soruların cevaplarını araştırmadan önce, bakın aklıma ne geldi:

Şimdi **Ergenekon iftiraları** ile tutuklu olmasaydım, bilgi edinme hakkımı kullanır, askerlik şubesinden durumu kolayca öğrenirdim.

Zaten, **Ergenekon iftiraları** ile Tayyip muhalifleri başta olmak üzere, Atatürkçüleri cezaevlerine doldurmalarındaki amaç, Tayyip ve şürekasının şaibelerinin, yolsuzluklarının ve ihanetlerinin ortaya çıkarılacağı korkuları değil mi?

Tayyip ve Emine her yerde, her ortamda; gerek kitap ile gazete ve gerekse de internet sitelerinde kendi özel hayatlarını en mahrem bilgilere kadar övünme amaçlı olarak kullanıyor, bu durumdan hiç çekinmiyorlardı. Sonra ben yalanlarını belgeleyince, başta yandaş ve yalaka basındaki tetikçilerine olmak üzere, dört bir yanda **“Başbakanın özel hayatına girilir mi”** şeklinde yaygara koparttırıyorlardı.

Şimdi, gelelim babasının askerliğine:

Tayyip’i parlatma kitabındaki anlatımlardan ortaya çıkan çok net bir sonuç; Tayyip’in babasının askerlik yapmadığı şeklindeydi.

Öyle ya;

Her memleket evladı askerlik yaparken, Tayyip’in babası neden askerlik yapmamıştı?

Sahi neden?

1919-1924 arası vatan evlatları memleketi düşmanlardan kurtarma uğruna kollarını, bacaklarını, canlarını feda ederken Tayyip’in babası ne yapıyordu?

Zonguldak’ta çalışıyor, gününü gün ediyordu.

Ben değil, bizzat Tayyip ve Tayyip’i parlatma kitabı söylüyor.

İnanmayan, devlet ve millet kesesinden yazılan “*R. Tayyip Erdoğan, Bir Liderin Doğuşu*” adlı kitaba baksın.

Evet, Tayyip’in babası askerlik yapmamıştı.

Dolayısıyla;

Neden yapmamıştı?

Sorusunun cevabı da oldukça basitti.

Çünkü o günlerde azınlıklar, vatani görevini yapmak istemediklerinde askere alınmıyorlardı.

Tayyip’in babası o sebeple askere gitmemişti.

Şimdi zurnanın zırt dediği yere gelelim. Kitapta yazıldığı gibi Tayyip’in babası, gerçekten o günlerde Zonguldak’a çalışmaya mı gitmişti, yoksa...

Şimdi:

Teyyup’un torunu, Ahmet’in oğlu,

Bu ülkenin vatansever insanlarını, Yunanı Kardak kayalıklarında denize döken ve PKK karşısında üstün hizmet veren kahraman askerlerini, başta Silivri olmak üzere zindanlara tıkarak görevinin gereğini yapan Tayyip,

Senden bu millet yanıt bekliyor.

21 Aralık 2010 tarihli *Yeniçağ* gazetesinde **Sebahattin Önkibar**; Yemen’de, Sina’da, Trablus’da, Sarıkamış’ta, Çanakkale’de, Dumlupınar’da, Kocatepe’de bu ülke için şehit ve gazi olan insanlarımızla ilgili bir anekdot anlatıyordu:

“Gazi Mustafa Kemal, Kurtuluş Savaşı’nın hemen sonrasında Anadolu yollarına düşüp milleti ile sarmaş dolaş olur.

Gittiği yerlerden biri de Mersin’dir.

Sahilde yürürken denize nazır muhteşem bir köşkü görünce sorar:

– *Bu kimin?*

– *Agop Efendi'nin Paşam.*

Yürüyüş devam eder, derken ihtişamlı bir konak daha:

– *Peki ya bu kimin?.*

– *Samuel Efendi'nin, Paşam.*

Sahil teftişi sürerken bir başka görkemli köşk ve aynı

soru:

– *Ya bu kimin?*

– *Yannis Efendi'nin Paşam.*

Gazi Paşa hiddetlenir:

– *Yahu Agoplar, Samuel'ler, Yannis'ler bu köşklere, konaklara sahip olurken siz Ahmetler, Mehmetler neredeydiniz?*

Heyet suspus olurken grubun arkasında topallayarak yürüyen Gazi Salih Çavuş cevap verir:

– *Biz Yemen'de, Sina'da, Trablus'ta, Sarıkamış'da, Çanakkale'de, Dumlupınar'da, Kocatepe'de bu ülke için ölüyorduk Paşam!*

Bu cevap karşısında gözü dolup dudaklarını ısırarak Mustafa Kemal Paşa'nın ağzından şu sözcükler dökülür: 'Çok haklısın. Biz Türkler bu ülke için hep öldük ve ölmeye hâlâ devam ediyoruz.'

Evet, ne hazindir ki bu ülkede azınlık mensuplarının ölümleri pek değerlidir de Türklerin şahadeti hiç önemsenmez."

Ya işte böyle. Bu ülkenin evlatları, kadını, kızı, erkeği, genci yaşlısıyla düşmanla boğuşurken, Tayyiplerin dedeleri ve babaları Zonguldak'a para kazanmaya gidiyordu.

Tabii yerseniz...

TAYYİP'İN DEDESİ

12 Ocak 2011 tarihinde Sözcü gazetesinde Emin Çölaşan, *"Tayyip'in dedesi gerçekten şehit mi?"* başlığı altında, Tayyip'in *"Dedem Rize Güneysulu Kemal Mutlu burada. Sarıkamış'ta şehit düşerek Hakk'ın rahmetine kavuştu"* şeklindeki açıklamaları ile ilgili şunları yazıyordu:

"Sevgili okuyucularım, Sarıkamış faciası Türk tarihinin en acı olaylarından biridir. 1915 yılının ilk günlerinde Harbiye Nazırı ve Başkomutan Vekili Enver Paşa tarafından Allahüekber dağlarına sürülen on binlerce Türk askeri, komutanları ve erleriyle birlikte Sarıkamış yakınlarında korkunç kış koşullarına yenilmiş, Rus ordusuna neredeyse bir tek silah bile atamadan donarak şehit düşmüşlerdi..."

Cünkü arkadan ikmal gelmiyordu. Zaten aç olan askerin üzerinde yazlık elbise, ayağında çarık vardı. Ordu Komutanı İzzet Paşa'nın karşı çıkmasına rağmen, Sarıkamış'ı ele geçirme harekâtı Enver Paşa'nın emriyle kışın ortasında başlatılmış ve bu acı sonla noktalanmıştı. Bazı kaynaklara göre orada donarak şehit düşenlerin sayısı 90 bin idi.

Şimdi bu yazıyı niçin yazdığımı herhalde başlıktan anladınız. Tayyip birkaç gün önce Sankamış'ta düzenlenen şehitleri anma toplantısına katıldı ve 'Benim dedem de Sarıkamış'ta şehit olmuştu' dedi. Biliyorsunuz, bu aile çok uzun yıllardan beri Rize'de oturur ve Gürcü kökenlidir. Esas yerleşim yerleri, adı şimdi 'Güneysu' olarak değiştirilmiş olan Potamya'dır.

Evet, Tayyip dedesinin Sarıkamış şehidi olduğunu açıkladı. Gerçi bu bilgiyi kendi ağzından ilk kez duyuyorduk ama olabilirdi. Sarıkamış'ta birkaç gün önce yaptığı konuşmada şöyle dedi:

'Neredeyse bütün Rize, rahmetli dedem de dahil olmak üzere cepheye, buraya (Sarıkamış'a) gelmişti. Dedem Rize

Güneysulu Kemal Mutlu burada. Sarıkamış'ta şehit düşerek Hakk'ın rahmetine kavuştu.'

Allah rahmet eylesin.

Bunun üzerine ben de, kendisini doğrulamak için kendi çapımda bir araştırma yaptım!

Elime Milli Savunma Bakanlığı tarafından 1998 yılında yayımlanan ve beş kalın ciltten oluşan bir kitaplar dizisi geçti.

Bu kitaplar devlet arşivlerinden yola çıkılarak hazırlanmış. Bilir misiniz bilmiyorum, devletin arşivlerinde bütün şehitlerimizin isimleri ve künyeleri mevcuttur.

Beş ciltten oluşan ve ağırlığı belki sekiz kiloyu bulan bu ciltlerde, 1878 Osmanlı-Rus harbinden başlayarak kitapların basım tarihine, yani 1998'e kadar –PKK terörüne kurban verdiklerimiz dahil– tüm şehitlerin memleketi, baba ve kendi adları yazılı. Ciltlerin adı:

'Şehitlerimiz'

Şimdi, devlet tarafından yayımlanan bu kitapları açıyorum, dördüncü ciltte yer alan (Sayfa 324-325) 'Sarıkamış şehitleri-Rize'den şehit düşenler' bölümüne bakıyorum.

Tayyip'in sülalesinin memleketi olan Rize'den, Sarıkamış'ta şehit düşen sadece üç askerimiz var:

Ahmet oğlu Aziz

Memiş oğlu Bayram

Şabail oğlu Bayram

Acaba Tayyip'in dedesi bunlardan biri mi? Sanmıyorum: Eğer Öyle ise Tayyip'in bunu kanıtlaması gerekir: Kaldı ki, 'Şehit dedesinin' adının Kemal Mutlu olduğunu kendisi söylüyor.

Bildiğimiz kadarıyla Kemal Bey, Tayyip'in anne tarafından dedesi. Yani annesinin babası... Hatta ismi Rize'de bir caddeye verilmiş.

Baba tarafından dedesi ise, yine arşivlerden çıktığı kadarıyla Teyyup.

Bu isimlerin ikisi de devletin Sarıkamış şehitleri listesinde yer almıyor.

Bir başka olasılık, devlet arşivindeki şehit isimlerinin, sözünü ettiğim kitaplarda eksik yayımlanmış olmasıdır.

Öteki olasılık ise Milli Savunma Bakanlığı'nın, geçmişte Tayyip'in dedesinin ismini bilerek isteyerek şehitler listesine koymamış olmasıdır. Ancak Tayyip o sırada henüz parti kurmamıştı, başbakan filan değildi. Dolayısıyla bu olasılık sıfır.

Şimdi gelelim esas konuya;

Bir ülkenin başbakanı eğer 'Benim dedem Sarıkamış'ta şehit oldu' diyorsa, ona inanmak isteriz. Ancak gelin görün ki, dedesinin ismi Rizeli şehitler arasında yer almıyor. Ya da yukarıda verdiğim üç isimden birisi onun dedesi olmalı. Ama ne yazık ki bu sefer de isimleri tutmuyor!

Bu durumda akla şöyle bir soru geliyor:

Acaba Tayyip'in 'Şehit dedesi' bu savaşa Rize'den değil de başka bir yerden katılmış olmasın!

Ne bileyim Siirt'ten, Antalya'dan, ya da başka bir yerden katılmış olabilir!

Ancak Tayyip'in sözleri bütün bu olasılıkları boşa çıkarıyor:

'Dedesi Kemal Mutlu Sarıkamış cephesine Rize'den katıldı ve şehit düştü.'

Burada akıllara bir soru daha düşüyor. Dedesinin adının 'Kemal Mutlu' olduğunu Tayyip söylüyor. Fakat 1915 yılında soyadı yoktu. O halde 'Mutlu' soyadı nereden geliyor?

Şimdi devletin tüm arşivleri Tayyip'in elinde ve emrinde. Bu şehitler listesini Milli Savunma Bakanlığı veya Genelkurmay arşivlerinden mutlaka bulmalıdır...

Ve madem dedesinin Sarıkamış'ta şehit düştüğünü söylüyor, bunu belgesiyle kanıtlamalıdır. Aksi takdirde önüne gelen ortaya çıkıp 'Benim dedem şehit düşmüştü' edebiyatı yapar ve şehit kavramı ucuzlar.

Sonracığıma, Tayyip'in 'Dedem Sarıkamış'ta şehit düştü' sözlerine inanmayanlar da ortaya çıkar, çok ayıp olur vallahi!"

"Dedem şehit düştü" diye ortaya çıkan olmadı. Ama **Abdullah Gül**'ün Yemen gezisinde Yemen türküsüyle ağlaması sırasında, İstanbul eski Valisi ve Kamu Güvenliği Müsteşarı **Muammer Güler**, Osmanlı'nın ayrılması sırasında babaannesinin annesinin Yemen'de kaldığını anlatıyordu.

TAYYİP'İ YAPAMAYINCA RUMLARI TÜRK YAPTILAR

Kitaplarımda Tayyip'in Türk olmayıp Rum, Gürcü kırmaması olduğunu belgelememin ardından, Siyasal Dinciler hep bir ağızdan Rumların ve Gürcülerin de aslında Müslüman olduğunu ileri sürmeye başlıyorlardı. Bunlardan en ilginç ise, *Akit* gazetesi başyazarı **Abdurrahman Dilipak**'ın "*Rumlar Türk'tür, Türk kalacaktır!*" başlıklı yazısıydı.

Dilipak'ın, Rumların Türk olduğunu ispat için yapmadığı cambazlık kalmıyor, Kur'an ayetlerini bile bu uğurda kullanıyordu.

Bakın **Dilipak**, yazısında daha neler yumurtluyordu:

"Helenler mi Yunan! Güldürmeyin insanı. Roma öncesi, Antik çağlarda yaşayan Anadolu uygarlığından söz ediyorsanız, Helenistik çağdan söz ediyorsanız... Onun tarihi mirasçıları da bizleriz. Hatırlayalım Zekeriya Aleyhisselam'ın eşinin adı neydi? Helen! Zekeriya Aleyhisselam'ın eşi Helen bizim de annemiz! Çünkü Peygamber eşleri Müslümanların annesidir..."

Siyasal Dinci **Dilipak**, Kur'an ayetlerini siyasi çıkarları için kullanmakla kalmıyor, Zekeriya Peygamber'in eşinin **Sara** olan ismini de, asıl idealleri olan **Helenizmi** şirin göstermek için **Helen** olarak değiştiriyordu.

Zira çok yakında maske olarak kullandıkları Milli Görüş fistanını yırtıp attıkları gibi, Müslümanlık gömleğini de çıkararak, Helen kardeşleri ile aynı safta buluşmanın yollarını yapıyorlardı.

Dilipak'ta hezeyan biter mi, bakın daha neler söylüyordu:

"İlk lanet ırkçılığadır. İlk faşist şeytandır."

O zaman soralım **Dilipak'a**:

Tayyip'in **Kılıçdaroğlu** hakkında ima ettiği ve daha sonra meydanlarda söylediği **“Önce soy gelir soy!”** sözleri, katıksız ırkçılık değil mi?

Tutucu illerimizde Müslümanlık satanlar utansın.

25 Kasım 2010 tarihli *Sözcü* gazetesinde **Emin Çölaşan**, AKP'lilerin Fener Patrikliği'ne verdiği inanılmaz tavizlerden bahsediyor ve şunları yazıyordu:

*"Rezaleti dün **Saliha Çolak**'ın haberinden öğrendim. AKP hükümeti, dünyanın çeşitli ülkelerinde yaşayan 13 adet papazı, İstanbul'daki Patrikhane'nin bastırmasıyla Türk vatandaşları yapmış. Olay özetle şöyle:*

Lozan Anlaşması uyarınca, Patrikhane'nin en üst düzey organı olan Sen Sinod Meclisi üyelerinin, Türk vatandaşları papazlardan oluşması gerekiyor. Heybeliada'daki Ruhban Okulu kapalı... Bu yüzden papaz yetişmiyor. (AKP çok yakında bu papaz okulunu da açacak.) Papaz yetişmeyince, Patrikhane'nin Sen Sinod Meclisi toplanamıyor.

Bunun üzerine Patrikhane ile AKP hükümeti arasında gizli pazarlık yapıldı. Listeyi Patrikhane verdi, dünyanın çeşitli ülkelerinde yaşayan 17 kişi, Türk vatandaşı olmak için başvuruda bulundu. Bunlardan 13'ü, Bakanlar Kurulu kararıyla bir gecede ansızın Türk (!) yapıldı!

*İthal malı yeni metropolitlerimizden bazıları: İtalya papazı **Tsambios Zervos**, Güney Amerika papazı **Panagiotis Antonopoulos**, Yeni Zelanda papazı **Adamantios Tsoukos**, Kasu papazı **Georgios Panagiotidis**, Arkolohori papazı **Stavros Nanakis**.. Liste uzayıp gidiyor.*

Şimdi Bakanlar Kurulu kararıyla bir gecede 'Türk (!)' yapılan bu adamların bazılarına 'Haritada Türkiye'yi göster' desek, vallahi gösteremezler.. Hepsine başarılar dilerim, en içten saygılarımı sunarım!

*İstanbul Rum Patriği **Bartholomeos** bundan bir süre önce 'Metropolit (papaz) neslimiz tükeniyor' demişti. Tayyip*

hükümetine son zamanlarda baskı zaten iyice artmıştı. Baskı AB ve özellikle Yunanistan'dan geliyordu:

'Heybeliada papaz okulunu aç... Yabancı papazları Türk vatandaşı yap ki, Patrikhane'nin Sen Sinod Meclisi toplanabilsin.'

MHP Milletvekili Mustafa Kalaycı, rastgele papazların Patrikhane ve Yunanistan baskısıyla Türk vatandaşı yapılma onursuzluğunu, Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'a sordu. Verilen yanıt tarihe geçecek nitelikteydi:

'Biz bazı yabancı futbolcuları da Türk vatandaşı yapıyoruz!'

Sevgili okuyucularım, dünyanın dört bir yanından yabancı papazların isim listesi Patrikhane tarafından AKP hükümetine veriliyor ve bunlar bir gecede, Bakanlar Kurulu kararıyla 'Türk (!)' oluveriyor. Ne için?

Efendim, Patrikhane'de Lozan Anlaşması uyarınca Türk uyruklu olması gereken papaz sayısı azalmış, Sen Sinod Meclisi toplanıp karar alamıyormuş, acele sıfır grubu RH pozitif kan aranıyor gibi, acele 'Türk papaz (!)' lazım olmuş.

Bari bunları toplamak için gazete ilanları verselerdi!

Dikkat ediniz sevgili okuyucularım, bunlar tutucu bölgelerimizde Allah, Peygamber, din, iman, Müslümanlık, türban vesaire diye ortaya çıkıp oy avcılığı yaparlar, iyi niyetli Müslümanları bu yolla kandırırlar.

Ama öte yanda gizlice, çaktırmadan, Patrikhane'yi –hem de AB ve Yunan baskısıyla– kurtarırlar. Müslüman mahallesinde salyangoz satmaktan utanmazlar.

Kendi generallerinin mahkeme kararlarını bile görmezden gelip, o kararları çöp tenekesine atarak açığa alırlar. Ama iş Patrikhane'ye gelince, AB ve 'Yunanistan karşısında süt dökmüş kedi gibi uysal çocuk olmayı' iyi bilirler."

TAYYİP'E GÖRE İSA'NIN YERYÜZÜNDEKİ TEMSİLCİSİ

Dimitri Arhondoni, Fener Rum Patriği olunca ismini **Dimitri Bartholemeos Arhondoni** olarak değiştiriyordu.

Dimitri Bartholemeos Arhondoni, 2 Kasım 1991 tarihinde yapılan taç giyme töreninde yaptığı uzun konuşmanın bir yerinde;

"...İrkımızı koruyacağımızdan ve destekleyeceğimizden, bu kutsal Taht'ın, benim de büyük bir hazla imza ettiğim ayrıcalık ve haklarımızı koruyacağımızdan emin olunuz..."

Patrik, kimi koruyacakmış:

"İrklarını!"

Başka?

"Destekleyecekmiş."

Neyi?

"İrklarını."

Bu ülkede **"Türküm"** diyeni ırkçı ilan edip neredeyse idam sehpaalarına gönderilme planları yapılırken, elin Rumu benim ülkemde bunları söylüyor, Fethullahçıların iftar görünümlü ziyafet sofralarının baş konuğu oluyor, Tayyip'in önünde eğildiği ruhani lideri!..

Patriğin bu sözleri dikkatle incelenirse, işine geldiğinde **"ekümenik"**im diye yırtınırken, burada din adına Rum ırkçılığı yaparak sadece Rum Patriği oluyordu.

Ankara 1. İdare Mahkemesi'nde 2010/2679 Esas No ile görülen Patrikhane'nin kapatılma davasında, Avukat Kemal Kerinçsiz'in dava dilekçesine 22 Ocak 2007 tarihinde cevap veren Tayyip'in başında bulunduğu Başbakanlık, **Fener Rum Patrikhanesi'ni** yere göğe sığdıramıyor, övgü üzerine övgü düzüyordu.

Cevap dilekçesinin 5. sayfasında, tabiri caiz ise bırakın **Bartholemeos'u**, İsa'ya bile küçük dilini yutturacak açıklamalarda bulunuluyor ve şunlar iddia ediliyordu:

“Hristiyan dini teoloji kuralları gereği Fener Rum Ortodoks Patrikhanesi'nde ruhani işleri görüşmek ve karara bağlamak üzere Patrik Başkanlığı'nda 12 metropolitten oluşan bir ruhani kurul (Sen Sinod Meclisi) mevcuttur.

En kıdemli ruhani Hz. İsa'yı, diğer ruhaniler de 12 havariyi temsil etmektedir. Fener Rum Ortodoks Patrikhanesi'nde de Ruhani işleri görüşmek ve karara bağlamak üzere Patrik başkanlığında 12 Metropolitten oluşan bir Ruhani Kurul (Sen Sinod Meclisi) mevcuttur.”

Ya, işte böyle!..

Ne diyor, Tayyip, ne diyor?

“En kıdemli ruhani Hz. İsa'yı, diğer ruhaniler de 12 havariyi temsil ediyor.”

Velhasılı;

Tayyip'in başında bulunduğu Başbakanlığa göre; Rum Papazı **Dimitri Bartholomeos Arhondoni**, İsa'yı temsil ediyormuş... Diğer papazlar da İsa'nın şakirtlerini, yani öğrencilerini...

Şimdi Papaz **Bartholemeos'a** İsa'yı temsil etme yetkisini kim verdi?

İsa mı, yoksa Tanrı mı?

Yoksa ikisi birden mi?

Ya da her ikisi adına Tayyip mi?

İsa bunları eline bir geçirirse şişe dizer ya!..

Yine de ortalıkta yanıtlanması gereken sorular var.

Bartholemeos İsa oluyorsa, bu durumda Vatikan'daki Papa ne yana düşünüyor?

Hay Allah mustehakını versin e mi Papa!..

Ben de seni Vatikan'ın başında görünce bir şey zannetmiştim. Sen, **Bartholomeos**'un yanında çırak bile olamazmışsın. Bir de **"Papa'yım"** diye dolaşıyorsun ortalıkta. Gel İsa'nın temsilcisine teslim ol.

Yunanistan'da yayımlanan *To Wima* gazetesi, Tayyip ile Fener Rum Patriği arasında **"kâğıda dökülmemiş gayri resmi bir gizli mutabakat bulunduğunu"** iddia ediyordu.

Tayyip'in 2009'un 15 Ağustosunda Büyükkada'daki Rum Yetimhanesi'ni ziyareti sırasında, karşılıklı çıkarlara dayalı bu gayri resmi anlaşmanın temellerinin atıldığını belirten *To Wima*, **Bartholomeos**'un Türkiye'nin dini özgürlüklerle ilgili dünyadaki konumunu güçlendirmeyi, **Erdoğan**'ın da Patrikhane'nin taleplerini yerine getirmesi için yolu açmayı kabul ettiğini ileri sürdü.

Bartholomeos'un, geçtiğimiz günlerde Yunan Dışişleri Bakanı **Dimitrios Drucas** kendisini ziyaret ettiğinde, **"Sorunlar birbiri ardına çözülüyor. Türk hükümeti doğru istikamette istikrarlı adımlar atıyor"** demesine dikkat çeken gazete, **"Ankara-Fener ilişkilerinde"** bir yılda atılan adımları da sıralandı.

Ekümeniklik.

To Wima'da Tayyip'in, Şubat 2010 Atina ziyaretinde **"Patrik'e ekümenik denmesi beni rahatsız etmez. Ecdadımı etmemiş, beni niye etsin"** şeklindeki sözleri yer alıyordu.

Öyle ya,

Patrik'in **"Ekümenik"** dayatmasından şikâyetçi olmayan sadece Rumlar ve onların ecdatlarıydı.

Bizim Atamız, Patrikhane'nin bırakın ekümenikliğini, varlığından bile rahatsız oluyor, onu **"Fesat yuvası, ihanet ocağı"** olarak vasıflandırıyor, yerinin Yunanistan olduğunu söylüyordu.

Atalarımız arasındaki fark buydu. Herkes kanının gereğini yapıyordu.

Gazete; Tayyip ile Fener Papazı'nın, mutabakatlarında Büyükaada Rum Yetimhanesi ile ilgili AİHM kararının hemen uygulanmasının kararlaştırıldığını ve Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması için gerekli ortamın oluştuğunda da anlaştıklarını yazıyordu.

Tayyip'in, hem ülkemizde hem de dünyada büyük yankılar uyandıran Yargıtay 4. Ceza Dairesi'nin **"ekümeniklik"** ile ilgili kararından, ya haberi yoktu ya da yok gibi davranıyordu.

Yargıtay 4. Ceza Dairesi'nin 2005/10694 Esas, 2007/5603 No'lu kararına göre Fener Rum Patrikhanesi;

"...Türkiye'deki Rum azınlığın bir kilisesi olarak sadece dini yetkilere haiz bir kilise niteliğinde tüzel kişiliği olmayan bir dini kurumdur."

Şeklinde tanımlanıyordu.

Patrikhane'nin İstanbul'da kalma gerekçesi Yargıtay'ca şöyle açıklanıyordu:

"Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarından Rum Kökenli Ortodoksların dini işlerini –yani ayin, nikâh, boşanma, vaftiz– yürütmek koşuluyla siyasi ve yönetsel bütün hak ve yetkilerinden arındırılarak İstanbul'da kalmasına izin verilmiştir..."

Yine aynı kararda; Patrikhanenin Türk yasalarına tâbi olduğu ve ekümenik'lik iddiasının yasal bir dayanağı bulunmadığının altı çiziliyordu.

Yani;

Patrikhane T.C. yasaları karşısında da ekümenik değildi.

Ne Bulgar Ortodoks kiliseleri, ne Türk Ortodoks kilisesi
ile Ruslar ve ne de bir başkası, Patrikhane'nin ekümenikliğini,
başka bir deyişle evrenselliğini tanımıyordu.

Kim tanıyor dersiniz;

Bir Rumlar;

Bir de **Rumların çocukları** ve onların cedleri...

BAŞPAPAZ TAYYİP'E DUACI

Son dönemde Fener Rum Patrikhanesi'ne yönelik AKP'nin başlattığı açılımlara yanıt, Ortodoks Patrik ya da başka bir deyişle Tayyip'in İsa'nın temsilcisi olarak tanımladığı **Bartholomeos**'tan geliyordu.

Yunanistan'da yayımlanan *Kosmos tu Ependiti* gazetesinde yer alan habere göre, **Bartholomeos**, 12 Aralık 2010 Pazar günü İstanbul'da bir grup Yunanlı ve Amerikalı akademisyen ve işadamı ile yerel seçimleri kazanan Yunanlı belediye başkanlarına konuşuyordu.

Yunanlı ve Amerikalı akademisyen ve işadamlarıyla konuşmakla kalmayan Rum Patriği **Bartholomeos**, Tayyip ve hükümetinin Haziran ayındaki genel seçimlerde tek başına ya da koalisyonla iktidara gelmesi için duacı olduklarını söylüyor, Rum Kilisesi'ndeki ayinde Tayyip için dua ediyordu.

CHP Adana Milletvekili **Tacidar Seyhan**'ın 18 ve 22 Ekim 2010'da Meclis Başkanlığı'na verdiği iki soru önergesiyle, Tayyip'in Yunan İstihbarat Başkanı ile gizlice görüştüğü ortaya çıkıyordu.

Seyhan, Başbakan **Erdoğan**'ın referandumdan hemen sonra 21 Eylülde tatile çıktığını ve nereye gittiğinin açıklanmadığını vurguladığı önergesiyle;

*"Tayyip'in tatilde Edirne Keşan'a giderek, Şapçı Prestij Otel'de bir görüşme yaptığını, görüştüğü kişinin Yunan İstihbarat Teşkilatı Başkanı **Kostantinos Bikas** olduğunu"* ortaya çıkarıyordu.

Tayyip ve **Bikas** görüşmesindeki ortak konulardan birinin, **Apo** ve onun istikbali olduğu da öğreniliyordu.

Bu görüşmelerin ardından PKK'lılar ve onların türevleri; iki dil ve demokratik özerklik istemleri ile sahne alıyorlardı.

6 Ocak 2010 tarihli *Hürriyet* gazetesinin 22. sayfasının başlığı, **“İne dikomas pedi”** yani **“Bizim çocuk Erdoğan”**dı. Maçka’ya Rum tarihi kıyafetleri ile gelen ve gösteri yapan Rum grubun Başkanı **Kostas Alexandridis**;

“Büyüklerimiz, Sayın Başbakan Erdoğan için ‘İne dikomas pedi-Bizim çocuk’ der” şeklinde konuşuyordu.

Yunan yaşlıları Tayyip için ne dermiş:

“Bizim çocuk.”

Alexandridis, **Erdoğan’ı “devrimci”** olarak da niteliyor, kendilerine gülmenin ve eğlenmenin tanrıçası Momo’nun yoldaşları adını veriyordu. **Alexandridis** ve grubu, bir Anadolu tanrıçası olduğunu iddia ettikleri Momo’nun Yunanistan’a Anadolu’dan geldiğini de belirtiyorlardı.

Momo’nun **“devrimci”** yoldaşları **Erdoğan’ın**, Ruhban okulu ve diğer meseleleri mutlaka çözeceğini, Sümela Manastırı’nda ayin yapılmasına izin vereceğini, **Bartholomeos’un** Sümela Manastırı’na ayin için mutlaka geleceğini de ifade ediyordu. **Alexandridis**, bu olayların gerçekleşmesinde Tayyip’in ilerici ve devrimci yönünün yol göstereceğini de söyleyebiliyordu.

Böylece, Tayyip’in ilerici ve devrimci olduğu açıklamaları ile bir yaşımıza daha giriyorduk.

Ne devrimci ama:

Rum devrimcisi!

Ne diyordu Momo’nun **“devrimci”** yoldaşları:

Erdoğan, Ruhban Okulu ve diğer meseleleri mutlaka çözecek.

Çözdü!

Milletin malını Rum Patrikhanesi’ne verdi.

Sümela Manastırı'nda ayin yapılmasına izin verecek.

Verdi.

Rumlar Sümela'da ayin yapmakla da kalmadılar. Pontus'un da bir gün gerçekleşeceğini iddia ettiler.

Bartholomeos'un, Sümela Manastırı'na ayin için mutlaka geleceğini de ifade ettiler.

Tayyip'in yardımcıları ile **Bartholomeos** Sümela'da ayin yönetti.

Boşuna mı diyor, Rumlar:

"İne dikomas pedi-Bizim çocuk Erdoğan"

“HİRİSTİYANLAR İÇİN BÖYLE ÇALIŞAN BİR BAŞBAKAN GÖRMEDİM”

Yukarıdaki sözler bana ait değil. Bu açıklamayı Fener Patriği **Bartholomeos**’un sözcüsü **Desitheos Anagnostopulos**, Almanya’da yayımlanan *Süddeutsch Zeitung* gazetesi yazarı **Kai Strittmatter**’e yapmış, ondan aktaran ise *Yeniçağ*’dan **Aslan Bulut**. Bakın **Desitheos Anagnostopulos** başka neler demiş:

“Hıristiyanlar için böylesine girişimde bulunan bir Başbakan görmedim.”

Başka?

“Bu insan tarihe geçecektir.”

Alman yazar da Tayyip için şunları söylüyordu:

“Erdoğan geçen yaz, Adalarda bir Ortodoks manastırını ziyaret ederek Patriğe yardım sözü verdi ve Hıristiyanların Türkiye’den kovulmalarının ‘faşistçe’ bir uygulama olduğunu söyledi.”

Yunan Başbakanı, Tayyip ile görüşükten sonra nasıl bir açıklama yapıyordu?

“İlk defa Atilla olmayan biriyle görüşüm.”

Peki,

Yunanlıların **Atilla**’dan anladıkları neydi?

Türk!

Fener Patriği **Bartholomeos**, her fırsatta **Tayyip** ve **Arınç**’ı yanına alarak gazetecilere pozlar veriyor ve ne güzel anlaştıklarını cümle âleme ilan ediyorlardı.

Oysa;

Bülent Arınç insanlarımızdan oy isterken Köln’de yaptığı konuşmada, Patrikhane hakkında ne diyordu:

*“Patrikhane Türkiye’nin bağına saplanmış bir hançer-
dir.”*

Bülent ve yandaşları dün böyle konuşurlarken bugün ne yapıyorlar?

O hançeri kanırtarak, açtığı yaranın daha da büyümesini sağlıyorlar.

Arınç; Amerikalıları **“köpek”** olarak nitelemeyi de ihmal etmiyor, Antalya’da katıldığı bir konferansta Amerikalılara verip veritiriyordu:

*“İncirlik’te Türk işçisine saldıran Amerikan köpekle-
rinden hesap soracağız. Irak’ta, İmam-ı Azam’ın türbele-
rini her gün bombalayan Amerikan katillerinden hesap
soracağız.”*

Dün böyle konuşan Arınç ve arkadaşları iktidar olunca, Amerikalıların yaptığı katliam ve tecavüzleri alkışlamakla kalmıyor, bir de onlar için dua ediyorlardı.

Başka?

ABD’lilerin Kur’an-ı Kerim’i nişangâh olarak kullanma-
larına, camilere kurşun yağdırmalarına karşı ise üsleri emir-
lerine vererek sınırsız destek sağlıyorlardı.

Bülent Arınç, Azerbaycan’da yurtlarından toprakla-
rından sürülen annelerin gözleri önünde katledilen çocuk-
lara karşı, *“Ermenistan’ın üzerine üç dakika bir bomba atıl-
sa, sizin hatırlığınız da gözetilse mümkün değil mi”* diyor ve
Ermenistan’ın bombalanmasını istiyordu.

İktidara geldiklerinde **“açılım”** dümeniyle Ermeniye **“kar-
daş”**, Azerbaycan’ı **“düşman”** ilan ettiler. Milli maçlarda bile
Azerbaycan bayraklarının stadlara sokulmasını yasakladılar,
topladıkları Azeri bayraklarını çöpe attılar.

AB konusunda ise; *“Türkiye’yi dört yüz milyonluk
Katolik dünyasının kapısında bekçi yapmak istiyorlar”*
sözleriyle yaman bir muhalifti.

Bugün en sıkı AB yandaşı...

Arınç, *Milli Gazete* ve Milli Gençlik Vakfı tarafından düzenlenen toplantıda Konya-Buldan'da yaptığı konuşmasında ise oldukça komik oluyordu:

"Çok yüzlü, çok dönek, 'Dün dündür, bugün bugündür' şeklindeki siyaset anlayışına karşıyız."

Gerçi **Arınç**'ın hakkını yemeyelim, çark etmediği konular da vardı:

Atatürk düşmanlığı!

Bakın Konya'da yaptığı konuşmada neler söylüyordu:

"Şunu istiyoruz, Türkiye'de. Atatürkçülük resmi ideoloji olmaktan çıkmalı..."

Dağlara taşlara Atatürkçüyüm diye yazsanız ne faydası var. Sizin Atatürkçülüğünüz doğudaki ateşi söndüremiyor. Atatürkçülüğünüz enflasyonu durduramıyor...

Açıkça söylüyorum. Bizim Atatürkçülük gibi bir meselemiz yok. İstiklal mücadelesi içinde O'na layık olduğu yeri vereceğiz.

Neresi layıkta tabii..."

SIRTINI SIVAZLADI, KODESE ATTIRDI

“Takunyalı Führer” adlı kitabımda Tayyip ile ilgili bazı tespitlerde bulunmuştum. Bunların hemen hemen hiçbirinden şikâyetçi olmayan Tayyip, nedense bıçak saplama bölümünden alınmış.

Şimdi o bölümü bir daha hatırlayalım ve arkasından iki olayı inceleyelim ve sonuçta kim haklı görelim:

“Tayyip hakkında, Akıncılar Derneği’nde yerleri paspasladığı dönemlerde şu tanımlamalar yapılıyordu:

‘O kadar geçimsizdi ki, gölgesi bile kendisini beş-on adım kadar arkadan izliyordu. Tayyip’e hizmet etmekten zevk duyacak bir tek insan vardı, o da; mezarcı! Fakat yine de hakkını yemeyelim son derece gelişmiş bir kardeşlik duygusu vardı.

Sopa yiyen bir eşek gördü mü hemen yardımına koşardı.”

Buraya kadar şikâyet yok.

Zira, burada kardeşlik (!) duygusunu anlattığımdan olacak sevinmiş bile...

Bundan sonrasında alınmış ve üzülmüş, onun için ben-den 50 milyar istiyor:

“Sırt sıvazlıyorsa dikkatli olunması gerekir. Çünkü bıçağı saplayacağı yeri bulmaya çalışıyordur. Sirtınıza bıçağı saplamakla da kalmaz, bir de ‘Bıçak taşıyor’ diye sizi polise ihbar ederdi!

Çünkü,

En önemli özelliklerinden biri; tavuk kümesindeki tilki kadar vicdan sahibi olmasıydı.”

25 Temmuz 2010 tarihli *Sözcü* gazetesinde, Tayyip’in 8. Kolordu Komutanı Korgeneral Korkut Özarıslan’a sarılıyor iken çekilmiş fotoğrafı yayımlanıyordu.

Tayyip bu fotoğrafta, sağ eliyle **Özarslan**'ın sırtına hem sarılıyor hem de sıvazlıyordu.

Çok geçmedi;

Balyoz operasyonu ile sırtı sıvazlanan Korgeneral gözüne alındı, ardından tutuklandı. Tutuklandığı gece bu acıya dayanamayan annesi hayatını kaybetti.

Buyurun bir başka örnek:

Tayyip, Konya'ya bir haftada iki kez gidiyor ve Konya'ya gitme sebebinin **Prof Dr. Mehmet Haberal**'a verdiği bir söz olduğunu söylüyordu.

Başkent Üniversitesi'nin Konya'da yaptırdığı Araştırma ve Uygulama Hastanesi'nin açılış töreninde protokolde kendilerine ayrılan yerde Tayyip, sık sık **Haberal**'ın kulağına eğilerek ona bir şeyler söylüyordu.

Töreni **Tayyip** ve **Haberal** taze sevgililer gibi el ele izliyorlardı. Kaldı ki, o günlerde AKP'nin etkinlikleri **Haberal**'ın **Patalya Oteli**'nde düzenleniyordu.

Haberal ve Tayyip'in elleri, sadece Tayyip'in kürsüye çıkıp konuşma yaptığı sırada ayrılıyordu. Tayyip, bakın o gün neler söylüyordu:

"İhsan Doğramacı bana, 'bu Haberal'a sahip çıkın' dedi. Biz görevde olduğumuz sürece Haberal'a sahip çıkacağız. Bu ülkede taş üstüne taş koyanı başımızda taşırız. Derdimiz üzüm yemek, bağcıyla işimiz yok."

Peki, şimdi **Haberal** nerede?

Tayyip'in **Öz Başsavcılığı**nda yürütülen Ergenekon iftiralarıyla tutuklu!

Ne diyordu, Tayyip?

"İhsan Doğramacı Haberal'ı bana emanet etti."

Peki, şu anda emanet nerede?

Ergenekon iftiraları ile;

Mahpus!

İslam'da en büyük günahlardan biri ne?

Emanete ihanet...

İslam'da münafıklığın en önemli işareti neydi?

Emanete hıyanet.

13 Ocak 2011 tarihli *Yeniçağ* gazetesinde **Sabahattin Önkibar, Haberal**'ın doktorunun tutuklanması üzerine bir yazı kaleme alıyordu:

"Prof. Dr. Erhan Kansız önceki akşam tutuklandı.

Kim midir Prof. Kansız?

İstanbul Üniversitesi Kardiyoloji Enstitüsü Müdürü'dür.

Niçin mi tutuklandı?

***Prof. Mehmet Haberal**'ı cezaevine sevk ettirmediği için!*

Görüyorsunuz Erhan Hoca, Prof. Haberal için risk almış ve hapishaneye girerek şimdi bedel ödüyor.

***Kuşkusuz Prof. Kansız ettiği Hipokrat yemininin gereğini yapmıştır ama o da bazıları gibi araziye uyabilir ve 'bana ne Mehmet Hoca'nın hastalığından' deyip Prof. Haberal**'ı cezaevine gönderebilirdi ama yapmadı bunu!"*

Önkibar yazısının devamında, kendisi dahil birçok kişinin **Haberal**'ı savunmak için bir şeyler yaptığını anlatıyor, ancak **Haberal**'ın TV kanalı olan *Kanal B* televizyonunun araziye uyduğunu söylüyor ve şöyle devam ediyordu:

***"Evet, Prof. Erhan Kansız gibi insanlar Haberal Hoca için hapislere düşüyor, biz ve bizim gibi bir grup azınlık Haberal için çırpınıp yırtınıyoruz ama ne hikmetse Mehmet Haberal**'ın sahibi olduğu televizyon kanalı hiç oralı değil..."*

Haberal'ın *Kanal B* televizyonunun bu yayın çizgisi, AKP'yi kızdırmamak için midir?

Değilse *Kanal B*'de AKP'yi eleştiren tek bir program nasıl ve niçin olmaz diye, **Önkibar** sormadan da edemiyordu.

Haberal'ın doktorunun tutuklandığı gün, bir başka ilginç olay yaşanıyor, uluslararası bültenle aranan organ mafyasına dahil "Frankeştayn" lakaplı doktor serbest bırakılıyordu.

Tayyip'in sevdiklerinin başlarına gelenler sadece bu kadar mıydı...

AKP Genel Başkan Yardımcısı **Nevzat Yalçıntaş** ile Tayyip ailesi çok yakındı.

Tayyip'ler ve Yalçıntaş'lar birbirlerine o denli yakındılar ki, **Nevzat Yalçıntaş**'ın eşi **Meliha Hanım**, Tayyip'in küçük oğlu Bilal ile **Reyyan Uzuner**'in evlenmesinde en önemli pay sahibiydi.

Öyle ki, çocukların tanışmasından kızın ailesinden istenmesine, istenmesinden düğüne kadar geçen süreçte hep **Meliha Hanım** önyak oldu.

Nevzat Yalçıntaş'ın oğlu Murat, referandumda Tayyip'i destekliyor, "yetmez ama evet" diyerek destekte herkesi geride bırakıyordu.

Ne olduysa oldu. Araya **Ceyda Erem** girdi.

Murat Yalçıntaş;

Ceyda ile anlaşmazlığa düştü.

Ceyda, **Remzi Gür** ile görüştü, Tayyip ile konuştu.

Ve;

Murat Yalçıntaş tutuklandı.

Bir süre sonra tahliye olunca, Tayyip'le görüşmek istedi. Hatta AKP Genel Merkezinin karşısında bulunan ve Tayyip'in cumaları reklam amaçlı gittiği camiye gitti ki, barışsınlar.

Ne çare!..

Tayyip bu defa Murat'la karşılaşmamak için başka camiye yöneldi.

Tayyip, Ankara havaalanında Papa ile görüşürken, Emine de **Kürşat Tüzmen**'in evinde görüşmeler yapıyordu. Erdoğan'lar ve Tüzmen'ler sıkı dost idi.

Ancak;

AKP Başkan Yardımcısı **Tüzmen**; "*Nevruz'da Türk bayrağı olmaması zoruma gidiyor*" deyince kıyamet kopuyor, Tayyip onu görevden alarak yerine Kürt kökenli **Ömer Çelik**'i getiriyordu.

Neyse biz devam edelim bir zamanlar Tayyip dostu olan insanlara;

Turhan Çömez, Tayyip'in özel doktoruydu. Onu milletvekili yaptı. Yanından hiç ayırmıyordu. Ne zaman ki yolsuzluklar hakkında gık diyecek oldu, hemen Ergenekoncu ilan edildi.

Abdüllatif Şener; AKP'nin kurucularındandı. Tayyip ile MSP dönemlerinden beri beraberdi. Özelleştirmeden Sorumlu Bakan oldu.

Özelleştirilen kaynakların Yahudilere peşkeş çekilmesine karşı çıktı.

Önce bakanlıktan ayrılmak zorunda kaldı.

Ardından;

O da Ergenekoncu damgası yedi.

“İYİ Kİ YAZIYORSUNUZ”

Tarih 2009, çok değil daha iki yıl önce Tayyip **Çetin Altan**’a ödöl veriyor, sonra *“İyi ki varsınız, iyi ki yazıyorsunuz, tebrik ediyorum”* diyerek konuşmasına şöyle devam ediyordu:

*“Eleştiriye tahammül olmadan yol alamayız. Söz olmadan, yazı ve fikir olmadan uygarlık iddiamızı gerçekleştiremeyiz. Demokrasinin temeli tahammül duygusudur... Türkiye artık ne **Çetin Altan**’ı mahkeme kapılarına çağıran, ne de **Nâzım Hikmet**’i hapiste tutan bir Türkiye’dir...”*

Ancak,

2011’in daha başında, kendisine balyoz iftiraları dahil her konuda sürekli destek veren *Taraf* gazetesi yazarı ve **Çetin Altan**’ın oğlu **Ahmet Altan**’a 50 bin liralık tazminat davası açıyor ve bir de cezaevine gönderilmesini istiyordu.

ARINÇ'IN ANNESİNİN YEMEK PARASI

2003 yılının 11. ayının başında Meclis Başkanı **Bülent Arınç**'ın annesi ölmüştü. Merhumeye Allah'tan rahmet dileriz. Biz burada rahmet dilerken, **Arınç**'ların evlerine gelen misafirlere yemek veriliyordu.

Yemek; çevre lokantalar varken Manisa Emniyet Müdürlüğü Vali Parkı Polis Lokali'nden gönderiliyordu. Emniyet Müdürlükleri ne yapsın, kapkaççı, soyguncu, hırsız, katil kovalamaktansa riski daha az olan lokantacılığa soyunmuştu. Tabii ki yapıp gönderdikleri bu yemeğin bir bedeli vardı. Yaklaşık 400 milyon lira tutan bu yemeğin ücretinden yüzde yirmi beş de indirim yapıldı...

Yemek bedelini **Bülent Arınç**, "tıkırt" diye ödemiştir, şeklinde bir düşünceniz varsa yanıldınız demektir. Yüzde yirmi beş indirimli hesap Vali Parkı Polis Lokali'nin kasasından 2. Sınıf Emniyet Müdürü **Yusuf Ünsal**'ın önerisi, 1. Sınıf Emniyet Müdürü **Kahraman Koçak**'ın 21 Kasım 2003 tarihli "Olur"larıyla ödenir...

Manisa Valiliği Emniyet Müdürlüğü, Müdürlük makamına bir yazı yazıyordu.

"Müdürlüğümüz bünyesinde faaliyet gösteren Vali Parkı Polis Lokalince TBMM Başkanı Sayın Bülent Arınç'ın annesinin vefatı nedeniyle 3 Kasım 2003 tarihinde ikametlerine taziye yemeği gönderilmiş olup, verilen yemeğin bedeli olan 400 milyon liradan yüzde yirmibeş indirim yapılarak toplam 300 milyon lirasının polis lokali gelirlerinden ödenmesi hususunu tensiplerinize arz ederim."

Yazının altında Emniyet Müdür Yardımcısının imzası vardı. En altta ise Manisa Emniyet Müdürü tarafından verilen “olur” ve imzası yer alıyordu.

Meclis Başkanı **Bülent Arınç** AKP Manisa Milletvekili. Evi Manisa’da. Annesi vefat ediyor. Emniyet Müdürlüğü tarafından evine yemek gönderiliyor. Ve parası ödenmiyor. Ödenmeyince de para, polis lokalinden çıkıyordu.

Dün yemek parası bedellerini Manisa Emniyet Müdürlüğü’ne ödettiren **Arınç**, son günlerde işadamlarının jetleri ile seyahat etmeyi de sevmeye başlamıştı.

5 Kasım 2010 tarihinde yanında zevcesi Münevver olduğu halde, Melikşah Üniversitesi’nin açılışı için Kayseri’ye, devletin uçağını kullanmak yerine devletten her türlü ihaleyi bekleyen **Boydak**’ların uçağıyla gidiyor, vatandaşlar ise bu duruma oldukça tepki gösteriyorlardı.

Alın bir yemek vakası daha:

Temmuz 2002 ayında Nevşehir’i ziyaret eden **Tayyip Erdoğan**’a ziyafet çekiliyor, çok geçmeden Nevşehir Belediye Başkanı’nın milyarlarca lira tutan yemek bedelini belediyenin kasasından ödettirdiği ortaya çıkıyordu.

Tayyip ve şürekası kuş sütünün eksik olmadığı sofralarda yemiş içmiş, para ise fakir halkın kesesinden çıkmıştı.

Başkan **Yalçın Demir** kendini şöyle savunuyordu:

“Erdoğan’a yemek vereceğim dedim. Ama bedelini cebimden ödeyeceğim demedim.”

YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN BÜLENT ARINÇ

Hürriyet gazetesinde eski İranlı Ahmet Hakan, “*Yeni başlayanlar İçin Bülent Arınç*” başlığı altında kendince bir dönemin Arınç’ını anlatıyordu:

“Bülent Arınç, eskiden ‘Manisalı içli bir avukat’ idi.

O kadar içliydi ki...

Ancak ‘Girdiği bütün davaları kaybederek sakinleşecek’ bir hali vardı. Bu özelliği hâlâ devam ediyor.

Görmüyor musunuz?

Türkiye Cumhuriyeti protokolünün ‘iki numarası’nda bulunmasına karşın...

Bir türlü huzur bulamıyor! Çünkü o bir ‘zafer adamı’ değil. İstikrar dönemlerinde canının sıkılması bundandır. Uzlaşmanın ön plana çıktığı anlarda bunalması bundandır.

O, hayatta en çok mazlum konumuna düşmeyi sever.

Yaptığı tüm çıkışların en derindeki amacı şudur:

‘Aman! Yetişin komşular, zulme uğradım!’ diye feryat etme imkânını elde edebilmek. Çıkışını yapar, olağan tepkiyi alır, mazlum konumuna düşer ve bir parça rahatlar.

Ta ki yeni bir ‘Zalimin zulmü varsa mazlumin Allah’ı var’ duygusunu yaşamasına zemin hazırlayacak çıkışa kadar.

O, Türk siyasetinin Sami Hazinses’idir.

Aşırı tevazusuyla terör estiren adamlardandır.

Gözyaşlarını silah olarak kullanmaktan kaçınmaz.

Şahane hitabetinin tek kusuru, tekdüzelik ve durgunluktur.

Tekin değildir. O müthiş nezaket ve kibarlığı, her an hiç olmayacak bir kabalığa dönüşme potansiyeli taşır.

Dişi (!) duygusallıktan delikanlı bir erkeksiliğe savrulur durur.

Güllerin içinden gelirken gözyaşlarını tutamaz; ama hoşuna gitmeyen soru karşısında da;

'Şeyini şey ettiğimin şeyi' yorumunu patlatıverir.

*Bir strateji adamı değil de bir gelgitler adamıdır **Bülent Arınç**.*

Bütün istediği, şöyle dört başı mamur bir zulümdür. Missisipi Eyaleti'nin o bezgin ve sıkıcı çölünde hoyrat beyazların elinde sıkışıp kalmış bir 'zenci' olmak ister.

Ya da...

*Güney Afrika'da İngiliz İmparatorluğu'na kafa tutan genç **Gandi**!*

Fakat... Ne yazık ki...

Meclis Başkanlığı'na kadar yükselebileceği bir ülkede yaşamaktadır.

Tamam, 'dünyayı boş vermiş bir derviş' edası taşımaktadır.

Tamam, 'bu dünyadan çok öteki dünyayı hesaba katıyormuş' gibi bir imaj vermektedir.

Ancak...

Kendisine yönelik en küçük bir eleştiri karşısında, o eleştiriye kaleme alan adamın isminin üstünü hışımla çizecek kadar da dünyevidir...

Zaten 'toplumun vicdanı' gibi görünme arzusunun ya da 'zulme uğramış bir mazlum' gibi görünmekten hoşlanması altında da bir parça bu dünyeviliğin etkisi vardır.

*Bu dünyadan vazgeçmiş havası atan bir dünyevidir **Bülent Arınç**...*

Ama hesapsız filan da değildir.

Gücün kimin elinde bulunduğunu bilir. Nereye kadar ilerleyebileceğinin farkındadır. Ne yüzde 10'luk bir kitlenin kahramanı olacak çıkışlarla Çankaya'ya çıkabileceğini düşünür...

*Ne de **Tayyip Erdoğan** ile bilek güreşine girişmeyi göze alacak kadar saftır.*

Onun tek bir amacı vardır: Huzursuz ruhunu bir parça rahatlatacak bir huzursuzluk!

'Yar bana biraz zulüm' diye haykırışı bu yüzdendir...

Arınç'in aradığı fırsat çok geçmeden ayağına kadar gelir. Oturduğu semtte görevli olan askerler hakkında, "**Arınç'a suikast yapacaklar**" balonu uçarurur. Böylece hem **Arınç** memnun edilecekti, hem de polis Genelkurmay'da giremediği yerlere de girecekti.

Askerler tertiple gözaltına alınır.

"Üzerlerinde Arınç'ın evinin adresi ve krokisi vardı" ya-ları yayılır.

Oysa o semtte 5 yaşındaki çocuklar bile **Arınç**'in evini biliyordu.

Nasıl bilmesin?

Anacadde üzerinde, önünde polis ordusunun görev yaptığı tek ev **Arınç**'inkiydi.

Kendi hallerinde görev yapan askerler gözaltına alındı. Yapılan soruşturmadan bir şey çıkmadı ama Genelkurmay'ın seferberlik bürosu yol geçen hanı oldu.

Arınç'ı kopan yaygaralar memnun etmeye yetmeyince, polis bu defa bir başka aracı çevirdi, **Arınç'a suikast yapacak** diye...

Ondan da çarşı alışverişine giden iki asker çıktı.

Ellerinde iki kilo pırasa, üç kilo patates ve birkaç kabak ile...

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin yan kuruluşlarından olan İGDAŞ'taki yolsuzluklar ile ilgili olarak, **Bülent Arınç**'in kardeşi **Ümit Doğay Arınç**'in da bulunduğu 142 sanık hakkında dava açılıyordu.

Arınç'ın kardeşi dahil sanıkların işledikleri iddia edilen suçlar şöyleydi:

"İhtilâsen nitelikli zimmet, sahte belge düzenlemek, Kara Paranın Aklanmasının Önlenmesine Dair Kanuna Muhalefet, ihaleye fesat karıştırmak..."

Arınç; Atatürkçü insanlara atılan **Ergenekon** iftirana-melerinin ardından; *"Türkiye bağırsaklarını temizliyor"* di-yordu.

Bir gün,

Bu ülke gerçekten bağırsaklarını temizleyecek; ancak o gün bırakın Türkiye'yi, ortaya çıkacak koku tüm dünyayı sa-racak...

BÜLENT ARINÇ'TAN HEM YALAN HEM İFTİRA

6 Nisan 2011 tarihinde Washington'daki Marshall Vakfı'nda konuşan Bülent Arınç, *"Gazeteci olmak melek olmak değildir"* diyor, Türkiye'de son günlerdeki basın özgürlüğüne yönelik tartışmaların AKP'yi yıpratma amaçlı olduğunu iddia ediyordu.

Arınç, benim kendisi aleyhine kitap yazdığımı, Ergenekon davası kapsamında tutuklu olduğumu anımsatıyor, meydana boş bulunca içinde hem yalan hem de iftira olan bir cümleyi, insanların gözlerinin içine baka baka, Allah'tan korkmadan, kullarından utanmadan sarf edebiliyordu.

Daha sonra kendi internet sitesinde de bu mesnetsiz savına yer veren Bülent Arınç'ın, ABD'de insanlara söylediği yalan ve iftira içeren cümle şöyleydi:

"Ergün Poyraz, birilerinin para vererek kendisine kitap yazdırdıklarını itiraf etti."

Kendisi hakkında yazdığım kitapta yer alan belgeli bilgilerin hiçbiri hakkında en ufak bir itirazda bulunamayan Arınç, bir zamanlar *"Amerikan köpeklerinden hesap soracağız. Irak'ta, İmam-ı Azam'ın türbelerini her gün bombalayan Amerikan katillerinden hesap soracağız..."* diye çılgınlıklar attığı Amerikalıların önünde;

"Müslümanlar ile Yahudiler harp etmedikçe kıyamet kopmayacaktır. Bu harpte Müslümanlar galip gelecektir. Öylesine bir galibiyet ki, Yahudiler taşların ve ağaçların arkasına saklanacak, ağaçlar haber verecektir, 'Ey Müslüman arkama Yahudi saklandı gel onu öldür'" şeklindeki yırtınmalarını da unutuyordu.

Bülent Arınç, Menemen isyanının ele başısı Derviş Mehmet'in torunu olduğunu belgelediğim *"Musa'nın Mü-*

cahidi" adlı kitabıma sesini çıkaramadığı gibi, itirazda da bulunamıyordu.

Ya ne yapıyordu?

Dün ağız dolusu sövdüğü Amerikalıların ve Yahudilerin ayaklarına giderek, bana ve **Ergenekon** iftiraları ile cezaevine atılan gazeteci ve yazarlara çamur üzerine çamur atıyordu.

Bizleri içeri attırdı ya...

İftiralarına yanıt verilmeyeceğini sanıyor...

Sürekli olarak **Müslüman** olduğunun reklamını yapan **Arınç**'ın yalanlarının aksine, **benim ne böyle bir itirafım var, ne de mahkeme dosyalarında bu durumu gösteren bir belge!**..

Ama,

Müslüman olduğunun duyurusunu sürekli olarak pompalayan **Bülent Arınç**, İslam'ın lanetlediği yalanı yüzü kızarmadan söylüyor, iftiraları ise büyük bir pişkinlikle sıralıyordu.

Bülent, niye yalan ve iftiraya sığınyordu?

Her şeyden önce, **"İslam'da takiyyecilerin takiyye yapmasından daha büyük bir tehlike yoktur"** gerçeğini hatırlatarak kısaca anlatayım:

Öncelikle kendisinin **Yahudi Sara**'dan aldığı dersleri, **"Musa'nın Mücahidi"** başta olmak üzere kitaplarımda belgeledim.

Keza atalarını ve dedelerini de...

Masonlar hakkında, **"Masonlardan daha gerici, daha iptidai, daha sapık düşüncelere sahip olan insanları düşünebiliyor musunuz?"** derken, en ünlü Masonlardan birini kendine başyardımcı yapmasını kanıtladım. Öyle ki **Raif Kardeş**'in, özgür Masonların locasına Meclis arabası ile gidip geldiğini de...

10 Nisan 2011 tarihli *Habertürk* gazetesi, "**Başbakan Erdoğan'ın yeni 'A' takımı**" başlığı altında takımda yer alan isimleri açıklıyordu.

Bu isimlerden **Fuat Tanlay**, Tayyip'in dış politikadan sorumlu danışmanı olarak yer alıyordu. **Tanlay**, Tayyip'in tüm telefon görüşmelerini ayarlıyor, yabancı konuklarla yaptığı görüşmelere tanıklık etmekle kalmıyor, Tayyip'in yurtiçi gezilerine de refakat ediyormuş.

Fuat Tanlay da, **Bülent Arınç**'in "*Masonlardan daha gerici, daha iptidai, daha sapık düşüncelere sahip olan insanları düşünebiliyor musunuz?*" sözleriyle hezeyanları da bulunduğu, **Ankara Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası Derneği**'ne bağlı **Kutup Yıldızı Locası** üyesiydi.

Peki;

Mehmet Haberal?

Ankara Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası Derneği'ne bağlı **Doğuş Locası** üyesiydi.

Mason adaylarına "**Nur-u Ziya**" yani "**Işık**" verildikten sonra, **Üstad-ı Muhterem** taze Masonlara nasıl sesleniyordu?

"Uçları sizlere doğru çevrilmiş kılıçlar, bundan sonra yaşamınız ve namusunuz bir saldırıya uğrarsa Masonların sizi savunacağını, biraz önce içtiğiniz anddan döner ve size düşen görevleri yapmazsanız, Masonluğun sizden öç alacağını simgeler..."

Peki;

Haberal'in saldırıya uğramayan hiçbir değeri kaldı mı?

Kalmadı...

Saldırı nereden geldi?

Öz savcı Tayyip'ten ve Fethullahçılardan...

Tayyip'in 'A' takımının başı Mason...

Tayyip'i destekleyen isimlerden **Eser Karakaş**'tan tutun **İshak Alaton**'a kadar hep Mason...

Keza Fethullah'ı ve Fethullahçıları da...

Gerek Tayyip'in yargılandığı davalarda Tayyip ve gerekse Fethullah için ve yine **Adnan Hoca**'nın görülen davalarında "suçsuzdurlar" raporu yazan **Çetin Özek** de Masondu.

Eyüp Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından İGDAŞ'taki yolsuzluklar için görevlendirilen bilirkişilerin başı **Prof. Dr. Osman Altuğ** da Mason biraderlerdendi.

Osman Altuğ ve ekibi, İGDAŞ'ta 350 trilyon lirayı bulan yolsuzlukları görmemişler, görememişlerdi. Bu yolsuzlukları göremeyen **Altuğ** ve ekibi, bir de Tayyip ve adamlarını "*Basiretli bir tüccar gibi davranmışlar*" diyerek yere göğe sığdıramamışlardı.

Ancak çok geçmeden, **Altuğ**'un raporlarının gerçeği yansıtmadığı ortaya çıkmıştı.

O halde;

Masonların kardeşlerini savunacağı kılıklı yeminler ne oluyor dersiniz, işte bunun cevabı yok!..

Ne diyordu, Tayyip:

"Çıraklık dönemini geçtim, kalfalığı tamamladım, şimdi sıra ustalıkta..."

Çıraklık, kalfalık ve ustalık hangi tarikatın evreleri?

Masonluğun!..

*"Tarikat Siyaset Ticaret ve Cinayet"*ten, *"Musa'nın Çocukları"*na kadar birçok kitabımda yer verdiğim ve yine Tayyip'in açtığı davalarda kalem oynatamadığı konuşmalarından ve eylemlerinden olan, Tayyip'in AKP Genel İdare Kurulu'nda söylediği iddia edilen sözler neydi?

Hadi bir daha okuyalım:

"Tüm dünyadaki Yahudi lobilerinin ve Masonların desteğini aldık. Türkiye'de her istediğimizi yapabiliriz. Ordu da Masonların kontrolünde... Tüm paşalar Mason ya da Masonların kontrolünde... İsrail'le stratejik işbirliği yapıldığı için paşaları İsrail bağlantılarımızla bağladık.

Masonlar, Mason Localarının kapatılmasının hesabını Kemalizm'i, Atatürkçülüğü, Atatürk'ü Türkiye'den silecek intikamlarını alacaklar. İshak Alaton bana bu konuda teminat verdi."

İshak Alaton, Nisan 2011'in ilk haftasında, eli kanlı terörist Apo'nun evine dönmesi ve Türkiye'nin doğusunda Kürdistan kurulması için herkesin hazırlanmasını isteyen çağrılar yapıyordu.

Tayyip'in Belediye Başkanlığı döneminde ve gerekse hükümet olduktan sonra en çok ihale verdiği ve hep yanında olduğu Yahudi işadama **İshak Alaton**, daha neler söylüyordu:

"Nasıl Mandela uzun bir hapis sonrası özgürlüğüne kavuştuysa, Abdullah Öcalan'ı da er ya da geç, hayatı sona ermeden, özgürlüğüne kavuşturmanın zamanı geldi!"

Bu açıklamalarına rağmen Tayyip ve yandaşları yüzleri kızarmadan ne diyor?

"Ergenekon ve PKK işbirliği yapıyor..."

PKK'nın militan alma bürosu gibi çalışan HADEP'in Genel Başkan Yardımcılığını yapan ve Tayyip'in en yakın adamları arasında yer alan **Mehmet Metiner**, Tayyip tarafından, 12 Haziran 2011 milletvekili seçimleri için **Yüksek Seçim Kurulu**'na verilen listede **Adıyaman**'dan AKP milletvekili adayı olarak gösteriliyordu.

Cem Boyner bir parti kuruyor, Tayyip'in beyninin yarısı **Mehmet Metiner** hemen **Boyner**'in yanında yer alıyordu. Aynı **Cem Boyner**, *"Türk Bayrağı, Türk Dili ve Başkent Ankara Anayasa'dan çıksın"* diyor, onu ilk kucaklayıp şapur şapur öpen, **Soros**'çu Yahudi işadama **İshak Alaton** oluyordu.

Tayyip'in akıl hocası **İshak Alaton**, **Cem Boyner**'i öpmeye doyamıyor ve ertesi gün **Leyla Zana**'nın alnına buseler konduruyordu.

Hadi bir daha tekrarlayalım. Ne diyor, Tayyip ve yandaşları:

“Ergenekon ve PKK işbirliği yapıyor.”

Utanma olmayınca...

Kurucusu olduğu partinin avuçlarından kaydığını hissedenden ve hapse attırdıklarına parti kurdurduğu günleri iyi anımsaması zorunlu olan **Arınç**, Meclis Başkanlığına adaylığı gündeme geldiğinde benimle görüşüp, *“Benim hakkımda değil, **Erdoğan** ile **Gül** hakkında yaz”* diye yalvardığını unutmuş görünüyor.

Arınç'ın gün yüzüne çıkardığım diğer utanmazlıklarına ne demeli...

Bugün huzuruna kabul edildiği **Rum Patriği** ve **Patrikhanesi** için, dün *“Türkiye'nin bağına saplanmış hançer”* demesini...

Mekke'de; sarı, kırmızı ve yeşil renkli çadırlarda yaptığı konuşma ve eylemlerini...

Ailesinin ve kendisinin karıştığı yolsuzlukları...

Özellikle;

Şehit polislerin dul ve yetimlerine verilmesi gereken paraların, Manisa Emniyet Müdürlüğü'nce **Bülent Arınç**'ın annesinin yemek bedellerinin ödettirilmesinde kullanıldığını belgeledim.

Şehitlerin dul ve yetimlerinin rızıklarını yiyen ve yediren **Arınç**, *Milliyet* gazetesi köşe yazarlarından **Melih Âşık** dahil herkese bana dava açacağını ilan etti ama yüreği yetmediği için mahkemeye gidemedi.

Kimbilir; belki de yandaş hâkim kadroları tamamlanınca açar.

Peki, o günlerde dava açamayan Arınç bugün ne yaptı?

Tam da Amerikano Müslümanlıklarına yakışacak biçimde yalanlar söyledi, iftiralar düzdü.

Oysa;

Dürüst bir Müslüman, yalana ve iftiraya sığınmaz, *“Ergün Poyraz, bizim yolsuzluklarımızı, ihanetlerimizi belgelediği için cezaevinde”* deme mertliğini gösterirdi.

Ancak bunun için önce İnsan, sonra Müslüman olmak gerekiyor.

Gelin hep beraber, Bülent Arınç'ın kardeşi Ümit Doğay Arınç İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde Tayyip'in bürokratiyen, hakkında açılan soruşturma ve davalardaki suçlamalara bir daha bakalım.

Bakalım ki, suçlu insanların, suçlarını devamlı olarak birilerine yansıtmalarına bir daha tanık olalım.

“Cürüm işlemek amacıyla teşekkül oluşturmak, yönetmek, teşekküle üye olmak, yardım etmek...”

Başka?

“Sahte belge düzenlemek, ihalelere fesat karıştırmak, hizmet sebebiyle emniyeti suistimal.”

“Daha var mı” der gibi garip garip bakmayın.

Olmaz mı?

“İhtisalen zimmet.”

Daha?

“Zincirleme zimmet.”

Yetmedi mi?

“Kara paranın aklanmasının önlenmesine dair yasa-ya muhalefet.”

Valla;

Bunların karıştığı yolsuzluk dosyalarından, bırakın kitabı, ciltler dolusu ansiklopediler olur.

Bundan gayrısını merak eden, başta **Eyüp Ağır Ceza Mahkemesi** olmak üzere diğer mahkemelerdeki uyutulan dosyalara baksın...

Hep biz mi yatacağız?

Öyle ya ben baktım, bakmakla kalmadım bir de yazdım ve daha sonra istikamet Silivri.

İnanın;

İhanetlere, alçaklıklara, hırsızlıklara ve yolsuzluklara sessiz kalmaktansa, Silivri’de esir alınmak cennette olmakla eşdeğer...

ARINÇ'IN ŞİVAN'I, TAYYİP'İN KAYA'SI

Bülent Arınç, yıllarca Manisa milletvekili olarak Meclis'te yer alıyordu. Boyaları dökülünce Manisa'da istenmez oldu. Tayyip de çaresiz onu Bursa'dan 1. sıra milletvekili adayı yaptı.

Bakalım bu dönem sonunda istikamet neresi olacak?

Şivan Perver eski Marksist türkücülerden... PKK destekçilerinden... Barzani ile de çok sıkı ilişkiler içinde...

Arınç; bu Şivan'ın Türkiye hasretinden yandığından bahsediyor, onu şirin göstermeye çalışıyor, yere göğe sığdıramıyordu. Bakın **Arınç**'ın Şivan'ının kendi gibi ünlü sözleri nasıldı:

"Kürtler bugün her tarafta direniş içindedir. Bu direnişin baş mimarlarından gerillayı selamlıyorum!.."

"Daha düne kadar bizi inkâr ettiler, çocuklarımızın kollarını kırdılar. Ve bizi öldürdüler."

Kürtlerin önderi Abdullah Öcalan'ı zindana attılar..."

Gerek Emine gerekse Tayyip'in ağıtlar düzerek gözyaşları döktüğü, **Ahmet Kaya** da PKK'ya yakınlığı ile tanınması yanında, sarı, kırmızı ve yeşil paçavraların önünde;

"Yeni aldığım arabamı şerefsizlerin ülkesinde bıraktım" diyecek kadar, bu ülkeye ve insanlarına düşman, *"Bir dostu sevdik, APO'yu sevdik"* sözleriyle de sıkı bir PKK yan-daşıydı.

KİN KAPISINI AÇTIRAMADILAR

Gazeteci ve yazar **Emin Çölaşan** 22 Eylül 2010 tarihinde *Sözcü* gazetesindeki köşesinde, **“Gücün yetiyorsa kin kapısını açtırsana”** başlığı altında Fener Patrikliğinin niyetlerinden birini açıklıyordu:

“Ülkenin dört bir yanında Ortodoks ayinleri, Ermeni ayinleri yapılıyor..

...İstanbul'da Fener Rum Patrikhanesi'nin hemen önünde çok uzun yıllardan beri kilit altında olan ve kapalı tutulan bir kapı vardır. Bu kapının öyküsü ilginçtir. Patrik Gregorius, 1821 yılında Mora ayaklanmasından sonra ortaya çıkan Osmanlı-Yunan savaşında ülkemize ihanet etmiş, Yunan emellerine hizmet vermişti. Patriğin ihaneti belgelerle ortaya çıkınca II. Mahmut, Patrikhane'nin bu ana giriş kapısında idam ettirir. Patrikhane yönetimi karar alır:

'Burada bir Türk devlet veya din adamı idam edilene kadar kapı kilitli kalacaktır!'

Sen devletsin, hükümete sin! Yabancılar yalakalık olsun diye ülkenin dört bir yanında kilise olmayan yerlerde ayinler yapılmasına izin veriyorsun. Haydi, gücünü bir kez de kendi yurttaşların adına Patrikhane'ye karşı kullanıp, şu kin kapısını açtırsana? Yooook o kadarını yapamazlar. Yürekleri ona yetmez.

Türk Milleti, uzun yıllar öncesinde savuşturduğumuz bir belanın, ne yazık ki, farkında bile değil. Osmanlı döneminde, özellikle Kurtuluş Savaşı döneminde, 1919 yılı ve sonrasında, Anadolu'nun dörtte biri Rumlardan oluşuyordu.

Ermeniler geçmiş yıllarda çok sayıda isyan çıkarmış, başkent İstanbul'u bile yakıp yıkmıştı. Son isyan Birinci Dünya Savaşı'nda gerçekleşti. Bunlar Doğu'da Rus Ordusuyla sava-

şan ordumuzu arkadan vurdular ve zorunlu olarak tehcire tabii tutuldular. Suriye, Kuzey Irak ve Lübnan'a sürüldüler.

*Yerli Rumlar Kurtuluş Savaşımızda düşman ordusuyla işbirliği yaptılar. Karadeniz'de Pontus Rum Devleti kurma sevdasına kapıldılar. Bunları ordumuzla birlikte **Topal Osman** temizledi. Kalanları ya kaçtı, ya da Lozan antlaşması uyarınca mübadeleye gittiler.*

Vatanımız bu düşman unsurlardan böylece temizlendi ama çok boğuştuk, çok kan kaybettik, çok zor günler geçirdik.

*Şimdi düşünüyorum, ya bunlar Türkiye'de kalmış olsalardı!.. Şimdi başımızda Kürtçülük ve PKK olayı dışında bir de Rum ve Ermeni baskısı, belki bunların terörü olacaktı. Vatani bu yabancı unsurlardan, isyancılardan, ihanet şebekelerinden kurtaran **Talat Paşa, Mustafa Kemal Atatürk, Topal Osman** gibi asker ve sivil kahramanlara hep teşekkür borçluyuz. Yatıp kalkıp onlara dua edelim."*

*Atatürk'ün "Hıyanet ocağı", "Fesat yuvası" olarak tanımladığı Fener Rum Patrikliği hakkında, Devlet Bakanı ve Tayyip'in danışmanlarından **Egemen Bağış**, "**Fener Rum Patrikhanesi gururumuzdur**" diyor ve onun bu sözleri 17 Kasım 2010 tarihli *Zaman* gazetesinin 15. sayfasına manşet oluyordu.*

*Tayyip'e yakınlığı ile nam salan *Star* gazetesi, 29 Kasım 2010 tarihli "**Patrikhaneye yortu hediyesi**" başlığı altında, yıllardan beri elimizde olan devlet millet malının Patrikhane'ye nasıl peşkeş çekildiğini sevindirik olarak yazıyordu:*

"Ortodoks kilisesinin kurucusu Aziz Andrea Yortusu'ndan bir gün önce, Rum yetimhanesinin tapusu Fener Rum Patrikhanesi'ne teslim edildi..."

Büyükada'daki Rum yetimhanesinin Fener Rum Ortodoks Patrikhanesi'ne devri, tüm Hristiyan dünyasında kutlanan Aziz Andrea Yortusu'na rastladı. 1898 yılında yapılan

ve 1960'lı yıllarda kapatılan Avrupa'nın en büyük ahşap binası olan yetimhanenin, tapu devrini bugün Fener Rum Patrikhanesi alacak. Yarın ise İstanbul Kilisesi'ni kuran Aziz Andrea Yortusu'nu kutlayacak Patrikhane çevresinden edinilen bilgiye göre, yetimhanenin devrinin yortudan bir gün öncesine rastlaması hükümetin patrikhaneye doğum günü hediyesi olarak değerlendiriliyor."

AKP Hükümeti ve Tayyip, daha önce de Sümela Manastırı'nda Yunanistan'dan gelenler dahil Rumların ayin yapmasına izin vermiş, onlara her türlü kolaylığı sağlamıştı. Rumlar ise ayin ile birlikte Pontus'u dirilteceklerini de ilan etmişlerdi.

Akdamar'da Ermenilerin ayin yapması için de hiçbir fedakârlıktan kaçınmayan Tayyip ve ekibi, Akdamar Kilisesi'ne 2,5 metre boyunda ve 110 kilo ağırlığında haç taktırmayı da ihmal etmiyordu.

CAMİYİ SATIŞA ÇIKARDILAR

Ülkenin dört bir yanını kiliselerle dolduran Tayyip ve yandaşları, her ne hikmetse başta Denizli olmak üzere birçok yerde cami yıkıyorlardı. Cami yıkmakla da yetinmiyorlar, camileri satışa dahi çıkarıyorlardı. 4 Kasım 2010 tarihli *Sözcü* gazetesinden **Veli Toprak**, *“AKP tarihi camiyi satışa çıkardı”* başlığı ile şunları aktarıyordu:

*“AKP Hükümeti bu kez de bir camiyi satılığa çıkardı. MHP İzmir Milletvekili **Erdal Sipahi**, Meclis Başkanlığı’na verdiği soru önergesinde, İzmir Foça’ya bağlı Kozbeyli Köyü’ndeki tarihi caminin satışa çıkarılıp bilirkişi tarafından tespiti yapıldığını hatırlatarak, şunları sordu: ‘Halk infial halinde 500 yıl önce köyü kuran Türk Beyi’nin evi ile bu caminin satışı işlemlerini öfke ve tiksinti ile takip etmektedir. Kozbeyli Köyü’ndeki caminin satılması işleminden haberiniz var mı? Varsa ne işlem yapacaksınız? Satış için sıraya konulmuş başka camilerimiz ve kutsal değerlerimiz var mıdır?..”*

Tayyip ve yoldaşları hızlarını alamıyorlar, kendi çocukluğunda gittiği Piyale Paşa Kur’an Kursu’nu da yıkıyorlardı. Oysa **yıkımın durdurulması için mahkeme kararı vardı**. Mahkeme kararı hiçe sayılıp, yasa dışı bir şekilde Piyale Paşa Kuran Kursu yerle bir ediliyordu.

Tayyip, ne diye övünüyordu:

“Müslüman’ım!”

Peki, hangi Müslüman, ülkesinin dağını taşını kilise ve havra ile doldururken camileri, Kur’an kurslarını yıkar, yıkmakla da yetinmez onları satışa çıkarır?

Rumlar, cümle âleme *“İne dikomas pedi”* ve devamı sözleriyle neyi ilan ediyorlardı?

El cevap:

“Bizim çocuk Erdoğan.”

O halde biz Tayyip’e **“bizim çocuk”** diyebilir miyiz?

Zor!

Hatta imkânsız.

Ya ne deriz?

“Onların çocuğu!”

KADİR BAŞKAN, CAMİ ARSASINA MUHALLEBİCİ YAPTI

Sözcü gazetesinde Necati Doğru, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanı'nın cami arazisine muhallebici dükkânı yapması karşısında bakın neler yazıyordu:

"Din adamları, camilere giden müminlere öğretiyorlar. Diyolar ki; Yüce Allah'ın küll-i iradesi, kişinin cüz-i iradesi-ne göre her zaman üstündür.

Camiyi yık.

Muhallebici yap.

Bu ne anlama gelir? Kulun iradesini Allah'ın evi olan caminin üstüne çıkartma anlamına gelir ki; bu da din adamlarının inanmış insanlara söyledikleriyle ters düşer. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın 'cami arsası üzerine Saray Muhallebicisi dükkânı yapması' kulun mülk edinme iştahının öne geçirilmesi değilse nedir? Bu konuya ben giremem.

Değerlendirmeyi din adamlarına bırakırım.

Olayın rant çıkartma yanı var.

Ben onu yazacağım.

Belgeleri gönderdiler. Belgelere dayanacağım.

Olay şöyle başlıyor: İstanbul'un Fatih İlçesi, Hasan Halife Mahallesi'nde 16. yüzyıl mimarisi tek revaklı kubbe ve taştan minareli Kaptan-ı Derya Halil Paşa'nın yaptırdığı cami 1929 yılında yıkılır.

Nedense yenilenmez. Nedense onarılmaz. Nedense sahip çıkılmaz.

Caminin 300 metrekare arsası özel mülkiyete geçer ve Halis Toprak'ın Adana'dan İstanbul'a gelip işlerini büyüüttüğü yıllarda ona satılır. Halis Toprak buraya 'Toprak Han' diye bir bina yapar. Saray Muhallebicisi'nin sahibi Kadir Topbaş'ın Beyoğlu Belediye Başkanlığı yaptığı yıllarda bu bina kiralanır ve Saray Muhallebicisi olarak çalışmaya başlar.

Yıllar akar, geçer.

Dükkân iyi iş yapar.

Siyaset rüzgârı keskin eser. Rüzgâr kimilerinin talihini keser. Kimilerinin kısmetini, şansını açar.

***Kadir Topbaş**, Beyoğlu Belediye Başkanlığı'ndan İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na halkın oyuyla seçilmeyi başarır. Kiracısı olduğu cami arsası üzerindeki binayı **Halis Toprak**'tan satın alır. Binanın sahibi olduğu tarihte yani 2005 yılında Büyükşehir Belediye Başkanıdır ve Belediye Meclisi'ne 1/5000 ölçekli bölge plan değişikliği önerisi gelir. Oybirliği kararı ile geçer. Yasaya göre, kararı Büyükşehir Belediye Başkanı **Kadir Topbaş**'ın da (kendisi seyahatteyse yardımcısının) onaylaması gerekir.*

Onaylama olur.

Cami arsası nitelik değiştirir.

Ticari alan arsası olur.

Görüyorsunuz değil mi?

*Kul iradesi, cami arsasına nitelik ve tür değiştirtebiliyor. Üstelik bu kul yani **Kadir Topbaş**, değişikliğe oybirliğiyle karar veren Belediye Meclisi'ne 'değişiklik önerisini havale eden' kişi de oluyor.*

Fakat bir vatandaş çıkıyor.

Askı süresi içinde itiraz ediyor. 'Burası 16. yüzyıldan kalma Kaptan-ı Derya Halil Paşa Camii'nin arsasıdır, burası ticari alan yapılamaz' diyor. Meclis bu itirazı da görüyor ve yeniden 'Hayır, burası ticari alan olacaktır' diye karar alıyor.

Bu mızrak bu çuvala girer mi?

Girmez diyenler çıkmış olmalı ki,

'Matbaa yanlışlığı yapmışız' diyerek karar yeniden görüşülüp, 'Burası cami arsasıdır' diye düzeltme yapılıyor. Bu cami arsasında 2004 yılından beri Saray Muhallebicişi müşterilerini kabul etmeye devam ediyor.

Nedense cami onarılmıyor."

BU DA CAMİ SOYGUNU

İranlı Şair Ömer Hayyam'ın;

"Biz bu camiye geldiysek

İbadet etmeye gelmedik

Geçen defa çaldığımız halılar eskidi

Yenisini almaya geldik"

Demesine benzedi. Kemal Kılıçdaroğlu'nun *"Elimde belgeleri var"* diyerek yaptığı açıklamaya göre, İzmir civarında 22 tarihi cami ve türbenin onarımı yandaş firmalara toplam 6 milyon 874 bin TL ödenerek verilmiş.

Ancak;

Yandaş inşaatçılar, işin ancak yüzde 56'sını yapmışlar, fakat yüzde 100'ünü yapmış gibi paranın hepsini almışlar. Cami onarımı yapılmadığı halde yapılmış gibi gösterilen işlerin toplamı 3 milyon 873 bin TL tutuyor.

Cami üzerinden büyük soygun!"

YILDIRIM AŞKI

AKP Milletvekili **Hüseyin Besli**'nin Tayyip'i övme kitabının 20. sayfasında, Tayyip'in Emine'ye yıldırım aşkı ile vurulduğu yazılıyordu.

Hani diyeceksiniz, “**özel hayatımıza giriyorlar**” şeklinde yırtınmalarına rağmen bu ne?

Öyle garip garip bakmayın, valla doğru!

Doğru olan:

Âşık olması değil,

Kendi kitaplarında böyle yazmaları... Kendileri yalan yanlış özel hayatlarını pazara çıkarırken hiçbir şey olmuyor.

Sen yalanlarını belgeler, eleştirirsen yandın...

“**Vay bizim özel hayatımız**” yaygaraları dört bir yanı sarıyor. Sadece onların mı?

Olur mu?

Yalamalarının gürültüleri arş-ı âlayı çevreliyor.

İnanmıyor musunuz?

O halde gelin “**Bir Liderin doğuşu**” adlı kitaptan birlikte okuyalım:

“1977 yılında parti teşkilatının düzenlediği bir toplantıda kendisini hayranlıkla izleyen mahcup bir çift gözle karşılaştığında içindeki boşluğun uzun sürmeyeceğini anlamıştı. O anki hissiyatını, ‘hakikaten o güne kadar hiç yaşamadığım bir duyguydu’ diye açıkladığına bakılırsa, belki de ilk kez sevdalanmıştı.

Tayyip Erdoğan açıkça itiraf etmekte zora düşse de o an hissettiği duyguların günlük dildeki karşılığı, en masum tarifi ile yıldırım aşkıydı ve ‘Biz de kendimizi muhabbet dünya-

mızın içinde hissettik' dediği bu genç hanımın adı: Emine Gülbaran'dı."

Şimdi diyeceksiniz ki yalan olur da bu kadarı da olur mu?

He valla; ama söz konusu Tayyip olunca oluyor.

"Takunyalı Führer" adlı kitabımda **Emine Erdoğan**'ın *"Birbirimize yıldırım aşkı ile vurulduk"* sözlerine karşı Tayyip'in, *"Maalesef hiç âşık olamadım"* şeklinde konuşmasını belgelemiştim.

Ayla Özcan tarafından **Emine Erdoğan**'ı övmek için kaleme alınan *"Emine Erdoğan"* adlı kitabın 56. sayfasında, *"Zorlu ama güzel bir aşk yolculuğu başlıyor..."* başlıklı yazıda, **Emine Erdoğan** mitolojik bir aşk efsanesinin kahramanı gibi lanse ediliyor, Emine'ye övgü üzerine övgü düzülüyordu. Övgülerden başlayarak okuyalım:

"Emine çok güzel ve alımlı bir kızdı. Bir giydiğini bir daha giymezi. Çok titiz, kişiliği oturmuş, ağır başlı, konuşurken çevresindeki herkesi etkilemeyi bilen yardımsever bir kızdı. Onun da tıpkı diğer genç kızlar gibi birçok talibi olmuştu. Ama o hiç kimseye yüz vermedi, kimseyi istemedi. Sanki olacakları bekler gibiydi. Hele de Şule Ablası onun evlenmesi için en çok baskı yapan, aracı olmak isteyenlerden biriydi. Hatta bir keresinde kendisine evlenmek için münasip bir kız arayan Doğulu bir doktorla Şule Yüksel Şenler Emine'yi tanıştırmak istemişti. Emine hiç istemiyordu, ama Şule Ablasını da kıramazdı. Sonra da 'İçim ısınmadı abla' diye geri çevirmişti."

Neymiş?

Evlenmek için münasip bir kız arayan Doğulu bir doktorla **Şule Yüksel Şenler** Emine'yi tanıştırmak istemiş, Emine hiç istemiyormuş ama Şule Ablasını da kıramazmış.

Sonra:

İçi ısınmamış da doktoru geri çevirmiş.

Yediniz mi?

Vallahi ben de yemedim!

Aslında işin gerçeği içi ısınmayan Emine değil, Siirtli doktordu. Sizin anlayacağınız olay tersinden anlatılıyordu. Biz de hıyarız ya Emine'nin attıklarını yiyorduk.

"İstemiyordum da Şule Ablamı kırmamak için kabul ettim. İçim ısınmadı."

Yerseniz!

Emine ile Tayyip'in âşık olma konularında yaptıkları açıklamaları ve verdikleri beyanatları da yine kendi sözlerinden belgeleriyle açıklamıştım. ***"Takunyalı Führer"*** adlı kitabıma açtıkları davada, ne Tayyip ne de Emine bu yazdıklarım karşısında bir kelime ile olsun itirazda bulunmadılar, bulunamadılar.

Bu defa daha ilgincini yaptılar. Kendi özel yaşamlarını kendilerinin adeta bit pazarlarına düşürdüklerine bakmadan, yandaş ve tetikçi yazarlarına özel hayatlarına girdiğimi yazdırıp kitabı kötülemeye kalktılar. Ancak kitap, aylarca en çok okunanlar arasında yer buldu.

Oysa;

Kendi hayatını yazdırdığı ***"Bir Liderin Doğuşu"*** adlı kitap, sıralamaya bile giremedi.

Emine Erdoğan'a övgü olarak yazılan ***"Emine Erdoğan"*** adlı kitap da, en çok okunanlar arasında yer alamadı.

Şimdi o kitabımdan ilgili yerleri görelim:

"Emine, 2 Kasım 1994 tarihli Meydan gazetesinde yayımlanan söyleşisinde şunları söylüyordu:

‘Evet, o beni beğendi, ben onu beğendim. Birbirimize yıldırım aşkı ile tutulduk. Ancak Tayyip Bey’le flört dahi edemeden evlendik.’

Emine, şimşek, yıldırım aşkı ile vurulduklarından bahsederken Tayyip, 20 Ekim 1996 tarihinde *Hürriyet* gazetesinden **Güliden Aydın** ile yaptığı söyleşide, Emine’yi şöyle yalanlıyordu:

“Aşkı reddetmiyorum ama maalesef âşık olamıyorum.”

Tayyip, yine **Güliden Aydın**’a verdiği röportajında, görücü usulü ile evlendiğini söylüyordu. Tayyip’in incileri sadece bu kadar mıydı?

Olur, mu hiç! Bakın daha neler anlatıyordu:

“16 yıllık evliyim ama hiç âşık olmadım.”

“Bu karmaşıklığın cevabı nasıl bulunacak” diye sorarsanız, yanıt herhalde; “ikisinin anlaşarak birinin sözlerinin yalan olduğunu açıklamasıyla bulunacaktır” şeklinde olacaktır. Öyle ya iki zıt açıklamanın ikisinin birden doğru olduğunu düşünmek, safdillikten de öte bir şey olurdu.

Hayatlarının en önemli kararlarında bile doğru konuşamayan, açıklama yapamayan bu insanlara güvenmek, ülke yönetimini bırakmak ne kadar doğrudur?

Bu da geldiğimiz sonuçla ortaya çıkmıyor mu?

Tayyip, 26 Aralık 1993’te RTÜK eski Başkanı **Zahit Akman**’ın yengesi **Nuriye Akman**’a verdiği söyleşide, gençleri genelevden kurtarmanın yolunun onları toplu olarak evlendirmek olduğunu söylüyor ve ilave ediyordu.

“Tabii. Ben kendi nefsimi uyguladım oldu. Bana olduğuna göre bir başkasına da olabilir.”

Tayyip’in bu sözleri üzerine **“Genelevlere gitmemek için evlenmiş”** şeklinde **“Musa’nın Çocukları”** adlı kitabımda ya-

zınca, bana çok kızıyor ve benden faizi ile yirmi milyar lira istiyordu. Ardından **Ergenekon** tezgâhı ile istikamet cezaevi.

“Aşkı reddetmiyorum ama maalesef âşık olamıyorum.” “16 yıllık evliyim ama hiç âşık olmadım.” “Tabii. Ben kendi nefsimi uyguladım oldu. Bana olduğuna göre bir başkasına da olabilir.”

Dün bunları söyleyen Tayyip, bugün kendisi hakkında yazılan parlatma kitabında ne diyor:

“Tayyip Erdoğan’ın açıkça itiraf etmekte zora düşse de o an hissettiği duyguların günlük dildeki karşılığı, en masum tarifi ile yıldırım aşkıydı ve ‘biz de kendimizi muhabbet dünyamızın içinde hissettik’ dediği...”

Gerçi, Tayyip yine kendine yakışanı yapmış, bir kıvırtma payı bırakmış, “yıldırım aşkı” ile ilgili sözleri AKP’li Besli’ye söyletmişti:

“Tayyip Erdoğan’ın açıkça itiraf etmekte zora düşse de o an hissettiği duyguların günlük dildeki karşılığı, en masum tarifi ile yıldırım aşkıydı.”

Niye böyle yaptığını bana sormayın. Daha önce de belirttim. Aileye en yakın olanların, “Nimet çarpsın bilmiyoruz” dediklerini...

Ben biliyor muyum?

Biliyorum.

Nereden?

Kürşat Tüzmen’in evindeki görüşmeden mi?

Size “**Abbas**” mahlası ile yazan Azerbaycan Milli Şairi **Ahmet Cevat**’ın sözleri ile cevap vereyim:

“Desem meni öldüreler, demesem men ölürem.”

Mesela,

O görüşmede; Tayyip'in soyu ile ilgili bilgiler konuşuldu mu?

Ya da;

Star başta olmak üzere, son zamanlarda alınan ve alınacak medya kuruluşlarının asıl sahipleri hakkında neler anlatıldı?

Tayyip ve ailesinin buralarda gizli hisseleri var mı?

Yoksa tamamı kendilerinin mi?

Veya;

Medikal cinsi hastaneler dahil, birçok hastanenin gerçek sahiplerinin isimleri havada uçtu mu?

Yahut,

Tayyip'in bazı danışman ve bazı özel kalemlerinin dağlardan aşırarak "koka koka" kendisine sağladığı çok özel durumlar (!)...

Hablemitoğlu cinayeti ile ilgili özel ayrıntılar?

Muhalf yazarların birçoğu nasıl yandaş yapıldı?

Tayyip'in gizli kasaları ve gizli şirketleri...

Hepsinden önemlisi Emine, baktığı ve tanesi 1 milyon dolar olan villayı kim için alacaktı?

Villayı alacağı isme daha neler vaat etmişti?

Söyledim ya:

"Deyirem ölürem, demirem olmur!"

Olacağı;

"Emine ile 33 saat'te"

Bekleyin, degecek...

OLAN KÜRŞAT'A OLDU, İBO'YA DA

Bu arada olan **Kürşat Tüzmen**'e oluyor, Tayyip 12 Haziran 2011 milletvekili seçimlerinde onu aday olarak göstermiyordu.

Şimdi diyeceksiniz ki, tek sebep sadece Emine'nin Kürşat'ın evinde biriyle görüşme yapması mı?

Tabii ki değil...

Kaldı ki Emine, Kürşat'ın evinde Kürşat ile bir araya gelmedi.

Üstelik o gün Kürşat Ankara'da bile değildi...

Bunun tanıkları Emine ile Kürşat'ın eşi!..

O zaman başka bir şey vardır dersiniz, onu da **Ceyda Erem**'e sorun...

Ya da **Murat Yalçıntaş**'a..

Kaldı ki, açıkta bırakılan bir tek Kürşat da değil...

İbrahim Tatlıses de ayazda kalanlardan.

İbrahim Tatlıses vurulunca Tayyip onu hastanede ziyaret etmiş, milletvekilliği başvurusunu elden almış ve bunu tüm Türkiye ile paylaşmıştı.

Üstelik;

İbo'nun kendisine çektiği mesajı da TV ekranlarından okumuştı.

İbo, kendisine "delikanlı" demiş, "delikanlılığına hayranım" demiş, demişoğlu demişti.

Ancak,

Listeler açıklanınca anlaşıldı ki, İbo olayı Tayyip açısından sadece bir reklammış. Romanlar ve **Balık Ayhan** mace-

rasında olduğu gibi... Zira Tayyip tüm sözlerinden yine çark etmişti.

Kimbilir, İbo iyileşince Tayyip için “**Delikanlım(!)**” diye bir şarkı yapar.

İnşallah “**civanım**”ı unutmaz.

Ancak o zaman,

Yakışır (!)...

Nasıl yakışmasın.

Nuh Mete Yüksel, Tayyip hakkında soruşturma başlatmıştı. Tayyip’in ifade verirken ayakları titriyor, tüm konuşmalarını inkâr ediyordu. İnkâr etmekle de kalmıyor, “**Bunlar akıllı adam sözleri değil**” diyordu.

Ancak;

Dönemin Adalet Bakanı **Aysel Çelikel**, **Nuh Mete**’yi bu görevden alarak Tayyip’i kurtarıyordu.

Çelikel, o günlerde yedek Adalet Bakanı’ydı ve “*Sadece **Nuh Mete** savcı değil*” diyordu.

Ardından görev, **Ömer Süha Aldan**’a veriliyordu...

Ve...

Savcı **Ömer Süha Aldan**, çok geçmeden Tayyip hakkında onca belge ve bilgiye rağmen “**takipsizlik**” vererek, onu siyaset sahnemize kavuşturuyordu.

Nasıl mı?

Onu da “**Emine ile 33 saatte**” anlatırım.

Talihin cilvesine bakın ki,

Ömer Süha Aldan AKP’den değil, CHP’den Muğla milletvekili adayı...

TÜRBAN YALANLARI

9 Ocak 2011 tarihli *Vatan* gazetesinde, doğuştan gazeteci (!) sülalenin torun kontenjanından gazeteci olan **Sanem Altan**, Emine'nin türban hikâyesini şöyle anlatıyordu:

"Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan, Şule Hanım'ın bir konuşmasını dinledikten sonra kapanmış.

17 yaşındaymış. Ağabeyinin ısrarlı tavrına rağmen kapanmak istemeyen Emine Hanım, Şule Hanım'ı görünce 'Böyle olursa kapanırım' demiş.

Şule Yüksel, o dönemi 'Başı açık gelen başörtülü olarak çıkıyordu' diye anlatıyor."

Sanem Altan;

Şule Yüksel'i, "Başörtüsünü rüzgârla uçmasın diye arkadan bağlayarak türban bağlama modelleri içinde en yaygın ve meşhur hale gelen Şule Baş Modelini yaratan kişi" olarak tanıtıyor ve onun şu sözlerine yer veriyordu:

"Kafamdaki sadece bir bez parçası, saçlarımı örtmeye yarıyor. Bir kadın olarak duygular aynıdır."

Neymiş?

Şule Yüksel'e göre "türban bir bez parçası"ymış!

Bülent Arınç ne diyordu:

"Türban bizim bayrağımız."

Bu halde, Şule ile Bülent'e göre, "onların bayrağı bez parçasıydı."

"Takunyalı Führer" adlı kitabımda;

"Emine, Tayyip'i önce rüyasında, ertesi gün de Tepebaşı Gazinosu'nda görerek şimşek pardon yıldırım aşkına tutul-

duklarını söylüyor, bu duruma yine düündeki cübbeli, sakallı ve sarıklı bir ihtiyarı tanık olarak gösteriyordu.

Oysa;

Daha önce de belirttim. Emine, İdealist Hanımlar Derneği'nin çiçekçisi, Tayyip de aynı derneğin hem sunucusu hem mikrofon tutucusuydu.

Emine birçok konuda olduğu gibi bu hususta da hafıza kaybı yaşıyordu. Zira MSP İstanbul İl Başkanlığı'nda 'Sekreter' olarak çalıştığı dönemlerde, Tayyip de Beyoğlu İlçe Başkanı'ydı. Ve hemen hemen her gün aynı binada bir araya geliyorlardı. 'Çok da büyük olmayan bu bina içinde nasıl olmuştı da hiç karşılaşmamışlardı da daha sonra rüyalarda buluşmuşlardı' şeklindeki bir soruya verilecek birçok cevapla birlikte, bir gerçek daha var ki burası da sözün bittiği yer oluyordu.

Tayyip, o günlerde İstanbul İl Başkanı'ndan randevu almak için sürekli Emine'ye müracaat ediyor, İl Başkanı ile olan görüşmelerine geldiğinde Emine'nin odasında bekliyordu, sıranın kendine gelmesi için...

Peki bu durumda şu karışık durumu çözmek için ne yap-sam, ne etsem, nerelere gitsem!..

Tuhafiyeci Ender'e mi sorsam, yoksa Sivaslı kuyumcuya mı, yoksa yoksa Oğuzhan Asiltürk'e mi?

Ya da başörtü takma nedenlerinde bile gerçeklere takla attıran, Emine'ye türban bağlama cezasının neden verildiğinin açıklamasını ağabeylerinden mi istesem?"

Demiştim.

Hanımfendi, kitabımdan dolayı beni mahkemeye verdi ve o da 50 milyar istiyor.

İster,

İsteyenin bir yüzü...

Diye düşünmüştür.

Ancak kitabımda yazdığım hiçbir şeye itiraz etmiyor, sadece **Türbanlı Katerina** sözüne üzüldüğünü belirterek benden şikâyetçi oluyordu.

Kitabımda;

“Emine’ye türban takmanın bir ceza olarak verildiğini, türban bağlama cezasının neden verildiğinin açıklamasını ağabeylerinden mi istesem” demiştim.

Cevap gecikmedi:

Emine’nin ağabeylerinden **Hasan Gülbaran**, hayatında hiç türban takmamış eşiyle 25 Ekim 2010 tarihinde *Milliyet* gazetesine verdiği demeçte; Emine’nin türban takmasını isteyen abisi Hüseyin olduğunu söyleyiverdi.

Emine’nin evin kraliçesi olduğunu da belirten **Hasan Gülbaran**, annesinin Emine’nin üzerine titrediğini de anlatıyordu.

Emine’nin erkek oyunlarına katılmak istediğini, ancak onu götürmediklerini de söyleyen Hasan, onun kendilerine kızdığını ve bu nedenle dut ağacına çıktığını da sözlerine ekliyordu.

Yani Emine’ye söz dinletemediklerini ifade ediyor, ama türban için nasıl ikna ettiklerini anlatmıyordu.

Ne demişti o günleri anlatırken Emine;

“Türban takacaksın dediklerinde dünya başıma yıkıldı zannettim. Günlerce ağladım.”

Yani Emine, Hasan’ın anlatımlarının aksine tüm ağabeylerinin türban takmasını istediğini belirtiyordu.

Hasan da yoksulluk içinde büyüdüklerini, şimdiki eşini tanıdığında pastaneye götürecek paralarının bile olmadığını söylüyordu.

Ama, Emine'yi övme kitabında yer verilen, Emine'nin bir giydiğini bir daha giymediği ve bir taktığı başörtüsünü bir daha takmadığı iddialarını yalanlamış oluyor, yaşadıkları yoksulluk gerçekliğini tüm çıplaklığıyla anlatıyordu.

Bu çelişkiden birilerinin utanması gerekmez miydi? Kimin umurundaydı bu ilkeler; doğru ve dürüst olmak, halka gerçekleri anlatmak ve geçmişinden utanmamak...

Emine'nin türban bağlama olayı, her zeminde Emine ve çevresi tarafından farklı farklı anlatılıyordu.

Bir yerde abilerinin zoruyla, diğer yanda Şule Ablasına özenerek...

Hangisini yerseniz.

10 Eylül 2010 tarihli yandaş ve sözde yandaş olmayan bilim gazeteler; Tayyip'in *The Wall Street Journal*'e verdiği demeçle çalkanıyor, ancak bu açıklamaları diğer anlatımları ile taban tabana zıt olmasına rağmen bunca matbuat ve matbuatçı arasında her ne hikmetse, **"Lan kardeş bu nasıl iş"** diye soran olmuyordu.

Tayyip, *The Wall Street Journal*'e yaptığı açıklamalarda İETT'den ayrılmasını şöyle anlatıyordu:

"1980 darbesinden sonra bir Albay, bütün İETT'den sorumlu genel müdürlük görevine getirildi. Sadece futbol takımında değil, bütün İETT'de bıyık bırakılmasına izin vermiyordu. Kimin uzattığına bakılmaksızın bütün bıyıklar ve sakallar kesildi. Geriye sadece ben kalmıştım. Bana, 'Ya bıyığını kesersin ya takımdan ayrılırsın' dedi. Ben de albayın bu dayatmasını protesto etmek için takımdan ayrıldım."

İETT'nin başına getirilen Albay Tayyip'e ne demiş?

"Ya bıyığını kesersin ya takımdan ayrılırsın."

Tayyip, bu balonu nerede uçuruyor?

The Wall Street Journal'de!..

Bizim sözde gazeteciler de bu tezvira dört elle sarılıyor, yalakalık namına...

Oysa Tayyip;

CIA İstasyon Şefi'nin arkadaşı olan **Ruşen Çakır** ile milliyetçilik düşmanı siyasal şeriatçı *Vakit* gazetesi menşeli **Fehmi Çalmuk**'un Tayyip'i cilalama kitabında, İETT'den ayrılma olayı şu şekilde yer alıyordu:

*“İran Devrimi’nin etkisiyle gençler arasında sakal bırakmak iyice yaygınlaşmıştı. Radikal çizgideki **Recep Tayyip Erdoğan** da sakal bıraktı. Bir yandan okuyor, diğer yandan İETT’de futbol oynuyordu. 12 Eylül 1980 darbesi sonrası İETT’nin başına Komando Albay atadılar. İlk emri, ‘Benim müesseselerimde sakallı görmek istemiyorum’ oldu.”*

Çalmuk ve Çakır’a göre, Tayyip’in İETT’den ayrılma gerekçesi neymiş?

“Sakal.”

Bunu nereden yazıyorlar?

Tayyip’in anlatımlarından.

Peki, Tayyip bugün ne diyor?

“Bıyığımı kesmemek için İETT’den ayrıldım.”

Bakın Çalmuk ve Çakır, Tayyip’i gerçek dışı anlatımlarla nasıl perdahlıyorlardı:

*“Bir yanda çocukluk aşkı futbol diğer yanda inancı gereği bıraktığı sakal vardı. Albay herkese teker teker bunu söyledi. Zaten **Erdoğan**’ın MSP içindeki göreviyle ilgili bilgi sahibi de olmuştu. Bir gün **Erdoğan**’ın yanına gelerek ‘yarın sabah ya istifa et ya da sakalını kes’ dedi. **Erdoğan** şaşırıp kalmıştı. İşin ucunda futbola veda etmek vardı. Sonunda İETT’den istifa etti. Ayrılır ayrılmaz, mahallesinin takımı olan ve Amatör 2. kümede oynayan Erokspor’a girdi. Askere gidene kadar orada futbol oynadı. Sakaldan taviz vermemişti...”*

Çalmuk ve Çakır’a göre Tayyip ne yapmış?

“Sakaldan taviz vermemiş.”

Ne diyelim:

Böyle katmerli yalanları sıralamak her kula nasip olmaz. Halbuki;

"Takunyalı Führer" adlı kitabımda, Tayyip'in futbolculuk balonlarını da tek tek patlatmıştım:

"İETT'den ayrılmak istemesinin bir başka nedeni ise o günlerde İETT'den 12 bin 500 lira aylık alıyordu. Oysa sucuk imal eden şirket kendisine 50 bin lira aylık teklif etmişti. Tayyip, hem futboldaki beceriksizliğini kapamak hem de paraya tamah etti dedirtmemek için, İETT'den ayrılma gerekçesi olarak sakal mazeretinin ardına sığınıyor, futbolculuktan sucukçuluğa yatay geçiş yapıyordu.

Tayyip, adına yatırılan primlere göre 26 yıl sigortalı olarak çalışıyor görülüyordu. Sigortalı yaşama 1974'te Coşkun Et ve Sucuk Mamulleri'nde çalışırken başladı. 1976 yılında İETT Spor'a geçti. Tayyip her ne kadar 'futbolcuydum' dıyorsa da, oynadığı futbolla herhangi bir mahalle takımında bile yer bulması imkânsızdı. Yetersiz futboluyla İETT'de bir varlık gösteremeyince, M. Ali Şahin'in Başkanı olduğu Erokspor'a sığındı. Burada da yetersiz kalmasına rağmen dava arkadaşı M. Ali Şahin kendisini bir süre idare etti. Yoksa bırakın futbolculuğu, bir futbol takımında malzemeci bile olamazdı.

Bırakın, Tayyip'in herhangi bir takımda malzemeci bile olamamasını, o günlerde kendisine tarlada bir karpuz ile bir futbol topunu gösterecek ikisini birbirinden ayıramazdı.

Yani; Tayyip'in, sakalını kesmemek için İETT'den ayrıldığı doğru değildi. Tayyip, o günlerde bugünün Meclis Başkanı M. Ali Şahin'in başkanlığını yaptığı Erokspor'a "sucukçu futbolcu" etiketiyle gitmişti. Buraya kadar iyi... İyi de iş bundan sonra çetrefilleşiyor.

Nasıl mı?

Şimdi İslami kuralları hafifçe bir yoklayalım. İslam'da sakal mı önce gelir yoksa örtünme mi? Tabii ki örtünme. Hiç kimse bunun aksini iddia edemez.

Sakal kesmemek için futbolu bıraktığını anlatan Tayyip, top oynarken kısa şort giydiğini söylüyordu. Hatta Tayyip, 1 Ekim 1994 tarihli Meydan gazetesine verdiği demeçte “Normal şort giydiğim için günahkâr olduğumu biliyorum” diyecekti. Kesmenin hiçbir günahı olmayan sakalını kesmemek için futbolu bıraktığını açıklayan Tayyip, ne hikmetse İslam’da günah sayılan kısa şortla futbol oynamaktan çekinmiyordu.

Oysa bugün bile giyilen biraz uzun şorttan giyse kimse kendisine karışamaz, hesap da soramazdı. Üstelik kendi deymi ile günah da işlemezdi.

Tayyip, her zaman yaptığı gibi şark kurnazlığına sarılmış, futboldaki başarısızlığını örtmek için bir albaya iftira atmış, dini hassasiyetlerin ardına sığınmıştı...”

“Takunyalı Führer” adlı kitabımda yer alan bu bilgiler karşısında çaresiz kalan, bunlara itiraz edemeyen Tayyip bu defa yeni bir senaryo yazıyordu.

Tayyip’in, yüreği bile sızlamadan suçsuz insanlara insafsızca iftiralar atarken dün malzemesi “sakal”dı.

Bugün ise;

“Bıyık.”

Tayyip’in askere ve albaylara o dönemde sınırlı kalan iftiraları, Hükümet olduktan sonra tavan yapmış, Ergenekon tertibi ile Albaylardan Generallere kadar birçok askere iftiralar yağdırılmıştı.

“Takunyalı Führer” ve “Musa’nın Çocukları” adlı kitaplarımı ve beni mahkemeye veren Tayyip, kitaplarımda yer alan bu bilgilere en ufak bir itirazda bile bulunamıyordu. Bu kanıtlı bilgiler karşısında çaresiz kalan Tayyip, şeytanın bile aklına gelmeyecek yöntemler icat ediyordu.

Bakın size bir ilginç olay daha aktarayım. Tayyip’in bana son açtığı 50 milyarlık davada avukatı, şeriat devleti kurmak

için silahlı mücadele yöntemi ile faaliyet gösteren İBDA-C'nin düzenlediği ve *"Kâfir devlet yıkılacak elbet"* sözlerinin edildiği gecede kutlama telgrafı okunan, eski Adalet Bakanı **M. Ali Şahin**'in oğluydu.

Tabii ki;

M. Ali Şahin de bu sözlerini inkâr edemedi.

Şahin'in oğlu da Tayyip adına uyduruk bir dava açarken, babası namına kalem bile oynatamadı.

AĞLADI!

Tarih;

20 Temmuz 2010 Çarşamba!

Bu tarihe kadar şehitler için bir damla gözyaşı dökmeyen, hatta şehitlere “**kelle**” diyen Tayyip’in, 20 Temmuz 2010 Çarşamba günü 12 Eylülde idam edilenler için gözyaşları sel olup akıyordu.

Oysa;

Aynı gün PKK, 7 askerimizi, 7 fidan gibi gencimizi kahpe bir saldırıyla şehit etmişti.

Asılanlar için ağlayabilir mi, tabii ki ağlar.

Ama önce 7 askerimiz için ağlaması beklenmez mi?

Bu olay Tayyip’in içini zerre kadar yakmıyor, şehit vatan evlatları umurunda bile olmuyordu.

Ya ne yapıyor:

O oy sevdasına 12 Eylülde asılanlar için ağlıyordu.

Sadece Tayyip mi?..

Olur mu?

AKP’li milletvekillerinin birçoğu da, Tayyip’in gözüne girebilmek amacıyla ağlama yarışına başlıyorlardı.

Ancak,

Sadece bizim ülke gibi muz cumhuriyetlerinde olabilecek bir olay burada da gerçekleşiyordu.

Öyle ya;

Tayyip,

Asker katili **Erdal Eren** için ağlamakla kalmamış, bir de ülkücü **Mustafa Pehlivanoglu** için de feryad-ı figan eylemişti.

Sadece **Mustafa Pehlivanoğlu** mu?

Olur mu?

Necdet Adalı ve **Hüseyin Karamahmutoğlu** da Tayyip'in ağlayıp dövündüğü ülkücüler arasındaydı...

Oysa aynı Tayyip ülkücüler hakkında;

"İt kopuk takımı, ırkçı, kafatasçı" yakıştırmalarında bulunuyordu.

Ne yaman çelişkidir ki;

Bugün ülkücüler için hüngür hüngür ağlayıp onlardan oy dilenen Tayyip, bir süre önce ülkücü bir gencin katilini milletvekili yapmıştı.

Nasıl mı?

Bakın:

15 Aralık 1977 tarihinde ülkücü **Hüseyin Uçar**'ı Ankara-Kızılay'da durduran arkadaşlarının üzerini aradığı sırada 5 kurşunla kallesçe öldüren, THKP-C kökenli **Kurtuluş Sosyalist** dergisinin ve THKP-C'nin de yöneticisi olan **Mahmut Esat Güven**'i, 2007 seçimlerinde AKP'den Kars milletvekili olarak Meclis'e sokuyordu.

Ne güzel değil mi?

Hem idam edilen ülkücünün ardından salya sümük ağlayacaksınız, hem de ülkücü katilini partinden Meclis'e taşıyacaksınız.

Ülkücü katili **AKP Kars Milletvekili Mahmut Esat Güven**'in suçu sabit görülüyor ve Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 8 Eylül 1982 tarihli kararı ile 20 yıl hapis cezasına çarptırılıyordu.

Güven 9 sene hapis yattıktan sonra ömür boyu kamu hizmetlerinden yasaklanarak cezaevinden çıkıyor, ancak 2007 yılında AKP'den Milletvekili oluyordu.

Ülkücü katili AKP'li milletvekili **Mahmut Esat Güven**'in, çok geçmeden eli kanlı katil **Apo**'nun da arkadaşı olduğu ve **Öcalan**'la 6 ay aynı evi paylaştığı kanıtlanıyordu.

Ülkücü katili **Güven**'in, İçişleri Bakanı **Beşir Atalay**'dan **Apo**'nun cezaevinde daha iyi bakılmasını ve hizmetinde kusur edilmemesini istediği de ortaya çıkıyordu.

22 Ağustos 2010 tarihli *Sözcü* gazetesinde **Veli Toprak**'a demeç veren ve **Güven**'in işlediği cinayette görgü tanığı olan **Rona Erdem**, **Katil Mahmut Esat Güven**'i o günkü Mimarlar Odası'nda, bugünün AKP'li Kültür Bakanı **Ertuğrul Günay**'ın sakladığını söylüyordu.

Oldukça ilginç değil mi?

Ülkücü gencin katili ve onun yatakçısı bugün aynı safta!

İşin bir başka garip yanı ise;

Tayyip de saf insanları kandırmak için idam edilen ülkücüler için ağlama numaraları yapıyor.

Yapıyor da ne oluyor?

Tayyip'in 12 Eylüldeki idamları onayladığı, ülkücülerini dağağaçlarına gönderen yönetime destek verdiği de çok geçmeden ortaya çıkıyordu.

12 Eylül döneminde çok sayıda idamlık mahkûmun avukatlığını yapan **Ali Rıza Dizdar**, o dönemde idam cezalarının infaz edilmemesi için çıktıkları destek turunda, dönemin Refah Partisi İstanbul İl Başkanı ve şimdinin Başbakanı Tayyip'i de ziyaret ettiklerini belirterek *Oda TV*'ye şu açıklamalarda bulunuyordu:

"O dönemde İstanbul İl Başkanıydı. Tarih 1984-1986 yılları arasındaydı. Kendisine bir ziyaret için gitmiştik. Ziyaret amacımız idam cezalarının infaz edilmemesiyle ilgiliydi, ken-

disinden randevu aldık ve oraya gittik. Konuşmaya başladık...”

Bakın bugün idamlar için salya sümük ağlayan Tayyip, o gün kendisine idamların infaz edilmemesi teklifini getirenlere ne cevap vermiş. **Dizdar** anlatıyor:

“‘Hayır, efendim’ dedi. Hepimiz orada buz kestik. ‘Ne demek idam cezalarının kaldırılması... Hâşâ idam cezalarının kaldırılması söz konusu değildir’ dedi.

Dün gibi hatırlıyorum. Kulaklarımda çınlıyor. ‘Söz konusu değildir, bu idam cezaları kalkmaz. Biz kısmet olur da iktidar olursak Fatih Sultan Mehmet kanunlarını getireceğiz. Ancak düzenin kurulması için idam cezalarının devam etmesini sağlayacağız. İdamları daha da arttırarak...’

Oradaki anneler daha da sarsıldılar. İkisi rahmetli oldu zaten şu anda. Tamamen sarsıldılar ve şaşırdılar.

Ben kendisine döndüm ve dedim ki;

‘Yani Fatih Sultan Mehmet kanunlarını getirirken kardeşin kardeşi katletmesi vacip midir diyeceksiniz?’

Hiç cevap vermedi, ‘evet’ dedi soğuk bir tavırla...”

Tayyip, hayatı boyunca hep idamdan yana oldu ve hep idamları savundu. Kurbanın suçlu veya suçsuz olmasına aldırmadan...

Ne zaman ki, idam karşıtlığı oy ve çıkar sağlamanın aracı oldu, işte o zaman başladı timsah gözyaşları dökmeye...

17 Ağustos 1995 tarihinde, Suudi Arabistan’da son derece ilkel ve taraflı bir yargılama sonucunda, 4 Türk vatandaşı vahşi bir şekilde kafaları kesilerek idam ediliyordu.

İdam edilen 4 Türk ile ilgili suçlamalar ise, Suudi Arabistan’da “**Captagon**” adlı ilacı satmak. Sırada bu ve buna benzer suçlamalarla idamı bekleyen onlarca Türk vardı.

Erbakan'dan Tayyip'e kadar birçok ismin kapısını çalan ve bu mazlumların idamının önlenmesi için girişimde bulunan insanlara, önce Erbakan *“La vallahi”* yani *“Hayır”* diyordu.

Erbakan'ın ardından çömezi Tayyip, idamların önlenme girişiminde bulunanlara, *“Suçu bilerek işliyorlar cezalarını çeksinler”* şeklinde yanıt veriyordu.

Tayyip, dün Suudi Arabistan'da iftiraya uğrayan Türkleri idamdan kurtarmak için kılını kıpırdatmıyor, 12 Eylül günlerinde suçsuz insanların bile idam edilmeleri için tempo tutuyordu. Bugün ise birden idam karşıtı kesiliyor, 12 Eylülde idam edilen gençler için yalandan sümüklerini çeke çeke ağlıyor, PKK militanlarına bile refah içinde bir hayat sunmak için çalmadık kapı bırakmıyordu.

Alın size Tayyip'in bir takiyyesi daha:

23 Temmuz 2010 tarihinde gazeteci **Mustafa Mutlu** *“12 Eylül mağduru işçileri işten atan belediye başkanı kimdi?”* diye soruyor ve şunları yazıyordu:

“12 Eylül darbesinin yapıldığı günlerde ve sonraki otuz yılda darbecileri bir kez bile eleştirmeyen; aksine, Kenan Evren'le defalarca görüşüp saygıda kusur etmeyen Başbakan, birdenbire darbe mağdurlarının hamiliğine soyundu.

Darbeciler tarafından asılan, öldürülen gençler için ağlamaya başladı.

Şimdi size bir soru:

Peki; kendisi acaba bu süreçte darbe mağdurlarına nasıl davrandı?

Bu sorunun yanıtını Nurettin Sözen döneminde İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde Kamulaştırma Müdürü olarak görev yapan Sendikacı İbrahim Söylemez veriyor:

12 Eylül mağduru 100'ü aşkın işçi 1990 yılında Kâğıthane Belediyesi'nde işe yerleştirildi. 1992'de Refah Partisi'nden se-

çilen başkan, bu işçilerin tamamının işine son verdi. Recep Tayyip Erdoğan o günlerde, bu partinin İstanbul İl Başkanıydı. Kendisine defalarca gidildi ama oralı bile olmadı.

İşçiler aylarca açlık grevi yaptı, sonuç çıkmadı. 12 Eylül faşizminin yaptıkları yetmezmiş gibi, tazminatları ödenmeden işten çıkarıldılar..”

Dün, 12 Eylülde mağdur olan insanların bu mağduriyetleri karşısında sevinen, zil takıp oynayan Tayyip ve ekibi, bu insanları tazminatsız olarak işten atarak bir darbe de kendileri vuruyordu.

Gün geldi devran değişti, bugün ise bir oy uğruna takiyye sanatının virtüözlüğüne soyunarak ağlama nöbetlerine girenler ise, yine Tayyip ve ekibiydi.

İnsanları aldatma konusunda sınır tanımayan Tayyip’in marifetleri bitecek gibi değildi.

Mutlu, bakın daha neler aktarıyor:

“1991’de, İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin iştiraki olan Suser’e, 12 Eylülde cezaevlerinde suçsuz olarak mağdur edilmiş işçiler yerleştirildi. 1994’te seçilen Recep Tayyip Erdoğan’ın ilk işi, Suser’i kapatıp Hamidiye Su Şirketi’ni kurmak oldu. Yüzlerce işçinin işine, hiç acımadan son verildi. Bu işçilerin çoğu 12 Eylül zindanlarında gençliklerini veren işçilerdi. İkinci mağduriyetlerini işsiz bırakılarak yaşadılar.”

AĞLADI AMA HATIRLAMADI!

10 Ekim 2010 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinde, **“Ağladı ama Hatırlamadı”** başlığı altında şunlar aktarılıyordu:

“Başbakan Tayyip Erdoğan, referandum kampanyasını başlatırken isimlerini anarak ağladığı, 12 Eylülün idam ettiği gençlerden Necdet Adalı ve Mustafa Pehlivanoglu’nun ölüm yıldönümlerini hatırlamadı. 8 Ekim gecesı ‘soldan’ Necdet Adalı, ‘sağdan’ da Mustafa Pehlivanoglu, 12 Eylül yönetiminde idam edildi.

Erdoğan referandumda ‘evet’ kampanyasını ‘12 Eylülle hesaplaşma’ tezi üzerine kurdu. Erdoğan kampanyanın startı anlamına gelecek mesajlar içeren konuşmasını da 20 Temmuz 2010’da partisinin grup toplantısında yaptı.

Erdoğan bu grup toplantısında 3’ü idam edilen, biri tüfek dipçığı ile öldürölen, 2’si sağdan, 2’si soldan 4 ismi andı. Soldan Necdet Adalı ve Erdal Eren, sağdan da Mustafa Pehlivanoglu ile Hüseyin Karamahmutoğlu’nun isimlerini ve ailelerine mektuplarını okurken gözyaşlarını tutamayan Erdoğan, AKP milletvekillerini de ağlattı. Erdoğan, bu isimleri saydıktan sonra referandumda her kesimden 12 Eylülle karşı tepkilerini koymak için ‘evet’ oyu isterken, ‘Yıllarca solcuları kullanan ama 12 Eylülle hesaplaşamayan CHP, siz hesaplaşamasanız da biz hesaplaşacağız. Ben MHP’li kardeşlerimden, CHP’ye gönöl vermiş kardeşlerimden, BDP’li kardeşlerimden bir daha 12 Eylül yaşamasin diye evet bekliyorum’ ifadelerini kullandı.

Erdoğan referandumun asıl amacı olarak tanımladığı ‘12 Eylül ile hesaplaşacağız’ mesajına simge olarak saydığı 4 isimden ikisinin idam edilerek öldürölmelerinin yıldönümleri olan 8 Ekim tarihini hatırlamadı...”

Bugün 12 Eylül'e hakaretler yağdıran Tayyip'in, 20 Ekim 2010 tarihli *Sözcü* gazetesinde, "*Paşam sizin desteğinizle İstanbul'u havaya uçururdum*" sözleri manşet oluyordu.

Tayyip, **Abdullah Gül**'ün yerine Başbakan olur olmaz **Kenan Evren**'i arıyor ve onunla mutlaka görüşmek arzusunu bildiriyordu. **Evren** kendisine randevu verdiğinde, sivil arabasıyla Kalender Orduevi'ne geliyor ve Paşa'ya sevgi ve saygılarını bildiriyordu.

Başka;

Evren'in bu ülkeye yaptığı iyiliklerden bahsediyordu. Gülmeyin, bunu bizzat 12 Eylül darbecisi **Kenan Evren** anlatıyor ve Tayyip de yalanlayamıyordu. Tayyip, Kalender Orduevi'ne de gizlice kimseye görünmeden girmiş.

Girmiş ve **Evren**'e bir de cam vazo hediye getirmiş.

Tayyip ve **Evren** buluşması sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Bakın;

Evren, Tayyip ile **Mehmet Ağar**'ın oğlunun düğününde buluşup konuşmalarını nasıl anlatıyor:

"Ağustos ayı idi... Bunu iyi hatırlıyorum...

Yanılmıyorsa yıl da... 1998 yılı falandı...

Oturduk nikâh masasına...

Ben de nikâh şahidiyim... Nikâhı da Tayyip Erdoğan kıydı.

Tören bittikten sonra Tayip Erdoğan yanıma, oturduğum masaya geldi...

Konuştuk...

Ona, Devlet Başkanlığım sırasında zamanın Belediye Başkanı Bedrettin Dalan'a yaptığım yardımlardan falan söz ettim.

Bunun üzerine Tayyip Erdoğan bana;

'Ahh Paşam, Ahh!' dedi... 'Sizin zamanınızda ben olacaktım ki Belediye Başkanı... Neler yapar, neler yapar... Sizin desteğinizle İstanbul'u uçururdum!..''

Kenan Evren ile Tayyip'in buluşmaları bitecek gibi değildi.

Evren, GATA'ya yattığında ilk ziyaretçisi Başbakan Tayyip ve dönemin Dışişleri Bakanı **Abdullah Gül** olur.

Nurettin Ersin'in cenazesi münasebetiyle de birlikte olurlar.

Evren de Tayyip'i Başbakanlık konutunda ziyarete gitmişti.

Hem de iki kere...

Bakın **Evren**, **Ertuğrul Akbay'a** ne diyor:

"Senin anlayacağın aramız iyiydi.

Ancak referandum sırasında 'Darbeci Evren' olup çıktık..."

Tayyip, işçiye emekliye, memura, köylüye ve bilumum gariban halka zırnık koklatmazken, darbeci **Evren**'in aylık maaşını 11.400 liradan 12.300 liraya çıkarıyordu.

Yapar;

Tayyip bu!

Bir öyle bir böyle...

Günlerce "bize muhtıra verdiler", "bizi şey ettiler" diye ağlamamış mıydı?

Evet...

Peki, aynı Tayyip ve AKP daha sonra ne yaptı?

Kenan Evren'in avukatı **Ahmet İyimaya**'yı AKP milletvekili yaptı.

Başka?

2008 yılında muhtıra veren **Yaşar Büyükanıt**'a şeref maddalyası taktılar, hem de **Abdullah Gül** eliyle.

11 Şubat 2011'de 12 Eylül darbecilerinden hesap sorulması için TBMM'ye teklif veriliyordu.

Referandumda ülkücü oyları almak için, partisinin grup toplantısında 12 Eylülde idam edilen **Mustafa Pehlivanoglu** adlı ülkücünün annesine yazdığı mektubu gözyaşları içinde okuyan ve *"Pehlivanoglu'nu asanlardan hesap soracağız"* diyen Tayyip, ekibi ile birlikte bu teklifin reddedilmesini sağlıyordu.

Oysa...

AKP ve Tayyip meydanlarda ne diyordu?

"Darbecilerden hesap soracağız."

Hesap sorma teklifi önlerine geldiğinde kıvırtan, yine Tayyip ve şürekası oluyordu.

PAŞA'NIN KAPLICASI

Tayyip her ne kadar darbecilerden hesap sorma havalarına girse de, hem kendisi hem partilileri darbecilerin kanatları altından çıkmıyorlardı...

25 Ağustos 2010 tarihli *Vatan* gazetesinde, 28 Şubatın kudretli generali **Çevik Bir**'in, ortakları arasında AKP'lilerin de olduğu bir kaplıca tesisine ortak olduğu yazılıyor ve şunlar aktarılıyordu:

"Dönemin Genelkurmay 2'nci Başkanı olan emekli Orgeneral Çevik Bir, Edremit Körfezi Kaz Dağlarındaki termal otelin ve devre mülklerin tanıtımında görev aldı.

Çevik Bir Paşa, Ankara'dan davet edilen yabancı diplomatlara termal tesisin özelliklerini anlattı.

50 milyon euro'ya mal olacak tesisin koordinatörlüğünü emekli Tuğgeneral Tayyar Elmas yapıyor...

Ortaklar arasında AKP'nin belediye başkan adaylarından Hadi Diler ile AKP kurucusu ve eski milletvekili M. Ali Bulut'un eşi Ülker Bulut da bulunuyordu."

M. Ali Bulut, Hizbullahçıların da avukatıydı.

Tayyip ve yandaşlarının ve Fethullahçıların, darbeyle hesaplaşma sözleri sadece bir fanteziydi. Bırakın hesaplaşmayı hemen hemen her konuda çok güzel anlaşıyorlardı.

Fethullah Gülen; Kenan Evren'i cennetlik olarak ilan etmemiş miydi?

Konseyn diğer üyeleri ve özellikle **Tahsin Şahinkaya** için sürekli dua etmiyor muydu?

Bunları yapmakla kalmıyor, 12 Mart muhtırasını övüyor, o günlerde askerlerle yaptıkları işbirliklerini anlatıyordu.

Hatta hızını alamıyor, Ziverbey Köşkü'ndeki işkenceli ifadeleri bile kutsuyordu.

KAYBEDİLEN İKİ ARKADAŞ

Şimdi tekrar olacak ama Tayyip ve ekibini daha yakından tanımak için önce Tayyip'in *The Wall Street Journal*'e verdiği beyanatı okuyalım, ardından "**Takunyalı Führer**"den Tayyip'in önünü açan cinayetlere bakalım.

Tayyip, *The Wall Street Journal*'e şunları söylüyordu:

"1970'li yıllardaki terör olaylarında **Mustafa Bilgi** ve **Sedat Yenigün** isimli iki arkadaşımı kaybettim.

Mustafa Bilgi, benim İmam Hatip Lisesi'nden ağabeyimdi. Çok başarılı biriydi ve çok çalışkan bir öğrenciydi. Aynı zamanda Milli Türk Talebe Birliği'nin de başkanıydı. Ne yazık ki, işyerine atılan bir bombaya kurban gitti.

Aynı şekilde, **Sedat Yenigün** de başarılı bir öğretmendi. Onlara Allah'tan rahmet diliyorum. Örnek aldığımız insanlardı. Çok sevdiğim ve saygı duyduğum büyük ağabeylerimdi."

"**Takunyalı Führer**" adlı kitabımda, Tayyip'in önünü açan cinayetler bölümünde en önemli cinayetin; Akıncı Gençliğin önde gelen ismi **Metin Yüksel**'in, Fatih Camii avlusunda MHP kökenli Nakşibendi tarikatı üyeleri tarafından öldürülmesi olduğunu belirtmiştim.

Eğer **Metin Yüksel** böylesi bir cinayete kurban gitmemiş olsaydı, bugün Tayyip, sadece ve sadece **Sucukçu Paytak Reco** olarak emekli maaşı ile geçinen biri olarak tarihteki yerini alırdı.

Tayyip, gerek o günlerde gerekse bugün bile Akıncı Gençliğin en sevilen ismi **Metin Yüksel**'e öylesine bir kin besliyordu ki, *The Wall Street Journal*'e verdiği röportajda;

"1970'li yıllardaki terör olaylarında **Mustafa Bilgi** ve **Sedat Yenigün** isimli iki arkadaşımı kaybettim" derken, **Metin Yüksel**'in adını bile anmıyordu.

Tayyip, AKP İstanbul Milletvekiline kendini övdürdüğü kitabında **Metin Yüksel**'den bahsederken, kendisini dinlemediğini ve o yüzden Metris'te gözaltına alındıklarını anlatıyordu.

Metin Yüksel'in Tayyip'i dinlememesi oldukça doğaldı. Zira Tayyip, **Metin Yüksel** sağken gerek Akıncılar'da gerekse MSP'de sapı silik bir konumdaydı. Yani emir verme makamındaki Tayyip değil, **Metin Yüksel**'di. Tayyip, **Yüksel** hakkında, kitabında bir satırla bile olsa övgüyle bahsettirmiyordu. Okuyalım:

*"Bayrampaşa Cezaevi, **Tayyip Erdoğan**'ın siyaseten yaşadığı 'mapusluk' hallerinin ne ilki, ne de sonuncusudur.*

Onun, hapishaneyle ilk tanışıklığı 12 Eylül öncesine dayanır...

*Sıkıyönetim ilan edildiği günlerde **Tayyip Erdoğan**, MSP Gençlik Kolları üyesi bir grup gençle birlikte Küçükçekmece taraflarında, öldürülen iki arkadaşının cenaze törenine katılmıştır. Grup epeyce kalabalık olduğu için trenle gidip, yine trenle dönmek zorundadırlar.*

*Dönüşte hava kararmak üzeredir. Yenikapı istasyonunda trenden inip Fatih'e doğru yürümeye başladıklarında başta rahmetli **Metin Yüksel** olmak üzere bazı gençler slogan atmak isterler; fakat 'Reis', uygun düşmeyeceğini söyleyerek izin vermez.*

*Grup, sessizliğini koruyarak Kıztaşı'na ulaştığında **Metin Yüksel** kendini tutamaz ve slogan atmaya başlar. Diğer gençler de zaten sabırsızlıkla bu ânı beklemektedir. Tereddütsüz koroya katılırlar.*

Polisin 'olay mahalline intikali' gecikmez ve tabii hemen ardından jandarma duruma 'vaziyet' eder. Grup, kendini bir anda Metris Cezaevi'nde bulmuştur.

*Metris Cezaevi'nde geçirilen ilk geceyi ve sonraki gelişmeleri, **Tayyip Erdoğan**'ın bizzat kendisinden dinliyoruz:*

'Metris'teki ilk gecemizin büyük bir kısmını, koridorda ve ayakta dikilerek geçirdik. Zaten istesek de oturamazdık, çünkü yerler su içindeydi.

Vakit gece yarısına yaklaştığı halde hiçbir şey yememiştik. El ayak çekilip ortalık sakinleştiğinde bir onbaşı geldi yanımıza. Asker tayinından arta kalan bayat ekmekleri toplamış, bir kazan da çorba kaynatmış, bizi yemeğe çağırıyordu. Nasıl makbule geçti anlatamam.

Bir süre sonra yatacak yer gösterdiler. Herkes bir köşeye kıvrılıp yatmıştı. Tam uykuya dalmak üzereyken acı bir fer-yatla irkildik; anlaşılan, birilerini işkenceye almışlardı.

Önce içimizden birini aldılar sandık. Sayımızı kontrol ettik, eksikimiz yoktu. Sonradan öğrendik ki, 'anarşistlere acı-mak sana mı kaldı' diyerek, bize çorba yapıp getiren onbaşığı falakaya yatırmışlar.

Bizi daha sonra Selimiye Kışlası'na sevk ettiler. Birkaç gün de orada kaldıktan sonra savcıya çıkarıldık. Savcı, dişe dokunur bir suçumuz olmadığını anlayınca çoğumuzu serbest bıraktı..."

Tayyip'in anlatımlarından açıkça görüleceği üzere, övgü kitabının yazarı AKP Milletvekili **Besli'nin** zoraki "**Rahmetli Metin Yüksel**" sözlerinden başka, onun için yazılmış tek bir iyi satır yoktu. Tayyip, Akıncı Gençliğin efsane liderlerinden **Metin Yüksel'e** "rahmetli" demeyi bile çok görmüş, hatta adını bile ağzına almamıştı.

İŞKENCE YALANI

Şimdi burada **Metin Yüksel** olayına kısa bir ara verelim ve Tayyip'in, Şubat 2011'in ilk haftasında "**Cumartesi annele-ri**" diye bilinen ve çoğunluğu PKK militanlarının yakını olan insanları kabul ettiğinde söylediği, "**12 Eylül öncesi işkence gördüm**" sözlerine bakalım.

Öncelikle; olayda **Metin Yüksel** değil, **Edip Yüksel** vardı. Zira o tarihte **Metin Yüksel** öldürülmüştü. Gerçek dışı işkenceden bahsetmenin heyecanından olacak, Tayyip'in danışmanı bu konuyu atlamıştı.

Tayyip ve danışmanlarının atladığı konular bu kadar mı? Olur mu?

Olay, Tayyip'in ifade ettiği gibi 1979'da değil, 1980 yılında gerçekleşiyordu.

Yer de Metris değil, Davutpaşa Kışlası'ydı.

Bu arada bu konuda o denli sallıyorlardı ki, insanların kafası karışmıştı. Yer Metris mi, Davutpaşa mı diye.

Her neresiyse...

Ama...

Bir gerçek var ki, Tayyip'in "işkence gördüm" dediği Metris Cezaevi daha o tarihlerde inşa edilmemişti.

Mehmet Metiner, Tayyip kendisine telefon edince, Davutpaşa'da kendilerine iyi davranıldığı konusundaki yazılarını değiştiriyor, oranın Davutpaşa değil, Metris olduğunu söyleyebiliyordu.

Ne güzel Müslüman bunlar değil mi?

Tayyip'in danışmanına göre, yerler su içindeymiş ve Tayyip ona bu konuyu anlatırken "**bu nedenle oturamadık**" demiş.

Kaldı ki daha üç ay önce yayımlanan bu biyografide bile net olarak bir işkenceden bahsedilmiyor, sadece yolu yapılmaya çalışılıyordu.

Oysa;

Aynı Tayyip, cumartesi annelerine **“ayaklarımızın yarısına kadar buz gibi suya oturttular”** diyor, kendilerine açıkça işkence edildiğinden bahsediyordu.

Tayyip’in **“Beynimin yarısı”** diye nitelendirdiği **Mehmet Metiner** **“Yemyeşil Şeriat”** adlı kitabında, o gün hiçbirine kötü muamele yapılmadığını bakın nasıl anlatıyordu:

“Recep Tayyip Erdoğan’la o dönemde tanışmıyorduk. Kendisinin MSP İl Gençlik Kolları Başkanı olduğunu biliyordum. Tayyip Erdoğan’ın da gözaltına alınıp götürülenler arasında olduğunu, götürüldüğümüz askeri kışlada öğrenecektim.

Davutpaşa Kışlası’na götürüldük. Hepimiz bir koğuşa yerleştirildik. Hiçbirimize kötü muamele yapılmadı. İfadelerimiz alındı. Ertesi gün salındık.”

Ne güzel değil mi?

Tayyip **“işkence gördüm”** diyor.

Danışmanı;

“Hiçbirimize kötü muamele yapılmadı.”

Şeklinde gerçekleri açıklıyordu.

Fehmi Çalmuk ve Ruşen Çakır da o günü bakın nasıl anlatmış:

“Şehitlerin defin merasiminde zorla ihdas edilen hadiseler sebebiyle gözaltına alınıp sonra Örfi İdare Mahkemesi’nce serbest bırakılan MSP Gençlik Kolları Başkanı ve İslamcı gençliğin gerçek liderlerinden Tayyip Erdoğan.”

21 Nisan 1980 tarihli Tayyipgillerin yayımladığı *Sebil* dergisi de, o günü anlatırken işkence olayından bir kelimeyle bile bahsetmemiştir.

9 Şubat 2011 tarihli *Sözcü* gazetesi, işkence olayındaki yalanı şöyle belgeliyordu:

✂ *"Mehmet Metiner 2010 yılında Star gazetesindeki köşesinde Komutanla Erdoğan'ın ayrılış sahnesine ilişkin şunları yazmıştı. 'Komutanın yanında Erdoğan gayet neşeli görülüyordu. Yanlış hatırlamıyorsam, ufak tefek şakalaşmalar da yapılıyordu. Meydanda bazı gençlerimiz güreşe tutuşmuştu.'"*

Ama;

Şehit ailelerini hor gören ve onlarla görüşmeyen Tayyip, Cumartesi Annelerine *"Ben de işkence gördüm"* masalını anlatıyordu.

Neyse, biz tekrar **Metin Yüksel** olayına dönelim. Ama önce kısa bir açıklama yapalım. Her ne kadar bazı konular tekrar gibi olarsa da, Tayyip'in birçok mevzuda değişik açıklamaları olduğu için bunların da tekrarlanmak zorunluluğu doğuyor. Tıpkı, **Metin Yüksel** olayında, Tayyip ile Emine'nin aşk yalanlarında olduğu gibi. Kamusallaşmış bir şahsiyet olan Tayyip'in halkımız tarafından nesnel bir şekilde anlaşılması zorunlu. O nedenle okuyucularım beni bağışlasınlar.

İster Akıncıların içinde olun, isterseniz onlara düşman. Ancak o günlerde **Metin Yüksel**'i takdir etmeyene, insan olarak bile bakılmıyordu.

Bütün bu gerçeklere rağmen Tayyip, **Metin Yüksel**'den neden nefret ediyor ve bugün bile onun adını ağzına almıyordu? Gelin *"Takunyali Führer"*den bir kere daha okuyalım:

"Tayyip gerek Kasımpaşa Akıncılarda, gerekse MSP Gençlik Teşkilatında oldukça silik bir isimdi. Peş peşe gelen

cinayetler yavaş yavaş önündeki engelleri kaldırmıştı. 1971 yılında atılan bomba **Mustafa Bilgi**'yi parçalarken MTTB'de Tayyip'in önü açılıyordu. Ve o güne kadar MTTB'ye giremeyen Tayyip, MTTB'de cirit atmaya başlıyordu. Ardından 5 Temmuz 1980 tarihinde **Sedat Yenigün**'ün öldürülmesi, MSP Gençlik Kollarında kendisini rahatlatıyordu.

Edebiyat öğretmeni olan **Sedat Yenigün** Akıncı Gençler arasındaki ününü, MTTB Ortaöğretim Komitesi'nde yaptığı çalışmalarla sağlıyordu. MTTB Yönetim Kurulu Üyesi de olan **Yenigün**, Basın Yayın Müdürlüğü de yapmıştı. Kendi çıkarttığı **İslami Hareket** başta olmak üzere **Milli Gazete** ve **Milli Gençlik** gibi basın organlarında kâh kendi adıyla kâh **Mehmet Mengüç** müstear ismiyle yazılar yazıyor, kitap tahlilleri yapıyor, edebi makaleler kaleme alıyordu.

Akıncı Gençliğin önde gelen ismi **Metin Yüksel**'in **Fatih Camii** avlusunda **Nakşibendi** tarikatı üyesi, eşi kara çarşafli ve MHP yöneticisi; **İhsan Barutçu**, **Ali Ağa** lakaplı **Ali Bilir** ve C.Y. tarafından M.A.P. marka el yapımı bir tabanca ile kurşunlanması sonucunda hayatını kaybetmesi, Akıncılar örgütünde Tayyip'in hâkimiyetine yol açıyordu.

Metin Yüksel'in katillerinin isimleri belliyken Tayyip ve ekibi ne hikmetse onlardan hesap sorma yerine işbirliğine gidiyor, katilleri 'kavmiyetçiler' diye nitelendirerek adeta gizliyorlardı."

AKP Hükümet ve Tayyip Başbakan olduğunda, **İhsan Barutçu** ve yandaşları ise THY'den ihale almaya bile başlıyorlardı.

Başka?

Neyse!

Metin Yüksel, MTTB Merkez Orta Öğretim Komitesi Tiyatro Bölümünde, hem orta öğretim komiteleriyle hem de

yüksek öğrenim komitelerinde görevli olan isimler arasında en önde gelen isimlerden biriydi. MTTB'nin Çanakkale Şehitlerini anma etkinlikleri dahil bütün etkinliklerde tek söz sahibiydi. Tayyip, biyografisinde MTTB'nin düzenlediği me-rasimlerde çok iyi şiir okuduğunu söylese de bu, gerçekleri yansıtmıyordu.

Çünkü **Metin Yüksel** ve ekibi o günlerde Tayyip'e, Gül'e ve **Arınç'a** metelik bile vermiyorlardı.

Metin Yüksel'in başını çektiği Akıncılar, o günlerde Fatih, Haydar Mahallesinde, cumartesi ve salı günleri insan-lara ücretsiz muayene hizmeti veren Akıncılar Derneği'ne bağlı çalışan bir dispanser açmışlardı.

Yüksel ve arkadaşları bu çalışmalarında Vakıf Gureba Hastanesi'nin Başhekimisi **Dr. Mazhar Özman**'dan önemli bir destek alıyorlardı. Vakıf Gureba Hastanesi'nin doktorları da düzenli olarak dispansere gelerek fakir hastaları bedava mu-ayene ediyor, ilaçlarını da bedava olarak eczanelerden temin ediyorlardı.

Fatih Akıncılar Derneği ile **Metin Yüksel**, Akıncılar ve MSP Teşkilatında adeta bir efsane gibi konuşulmaya başlan-mıştı. MSP Genel Merkezi'nden **Metin Yüksel** ve arkadaşla-rına kutlama üzerine kutlama telgrafları geliyor, ödül üzerine ödül alıyorlardı...

Bu arada **Metin Yüksel** başta camiler olmak üzere insan-lardan çuval çuval toplanan paraların akıbetini soruyor, para-ların nerelere harcandığı konusunda araştırmalar yapıyordu.

Gerek **Metin Yüksel**'in başarılı çalışmaları gerekse topla-nan paraların akıbetini araştırması, o günlerde başta Tayyip'in üye olduğu Kasımpaşa Akıncılar olmak üzere birçok derneğin tepkisine ve kıskançlığına yol açıyordu.

Akıncılar ve MSP teşkilatlarında sivrilmek isteyenler önce sol grupları **Metin Yüksel** ve arkadaşlarına karşı kışkırtıyorlar, bu tahriklerin sonucunda 26 Ekim 1977'de **Metin Yüksel** ve arkadaşları, **Ömer, Osman** ve **Muzaffer** silahlı saldırıya uğruyordu. **Yüksel**, vücuduna isabet eden 3 kurşun ile yaralanıyordu.

Kurşunlanma olayı **Metin Yüksel**'in şöhretini daha da artırıyor, onu, İslami Hareketin, yön vericisi durumuna getiriyordu. Akıncılar içinde her zaman olduğu gibi yine cadı kazanları kaynamaya başlıyor, Kasımpaşa Akıncılarından **M. Ali, Hüseyin, Abdullah, Recep** ve **Bülent**, ülkücülerle beraber gittikleri Fatih Camii'nin ayakkabılığına bırakılan ayakkabılara işiyorlar, suçu da **Metin Yüksel** ve arkadaşlarının üzerine atıyorlardı. O günlerde Fatih ülkücülerinin büyük çoğunluğu Nakşibendi ve İskenderpaşa dergâhı müridi olduğu için, aynı dergâha bağlı Akıncılarla yakınlıkları da fazlaydı. Bu yakınlığı kullanarak, **Metin Yüksel** grubunun **Humeyni** yanlısı ve "Şii" oldukları ve aralarını açmak gayesi ile bu davranışları sergiledikleri iftiralarına sarılıyorlardı.

Öyle ya o günlerde Ergenekon masalları akıllarına gelmiyordu ki, onlara da Ergenekoncu desinler.

Gelse de ne olacaktı?

O vakitlerde bugünkü gibi emir eri kıvamında çalışacak hâkim, savcı ve polisleri nasıl bulacaklardı?..

Kasımpaşa Akıncıları içinde yer alan bu grubun yalan, iftira, tahrik ve yönlendirmeleri sonucu, 23 Şubat 1979 tarihinde Fatih ülkücülerinden üç kişi **Metin Yüksel**'i cuma namazı çıkışında kurşunlayarak öldürüyorlardı.

Metin Yüksel cinayetinde rol alan isimlerden bazıları bu gün MHP ile yapılan türban ortaklığının altyapısını da oluş-

turuyor, geçmişten gelen şirket bağı, barut ve barutçu ortaklığı hâlâ devam ediyordu.

Gerek **Mustafa Bilgi** ve gerekse **Metin Yüksel** ile **Sedat Yenigün**, MTTB, Akıncılar ve MSP teşkilatlarında en çok sevilen ve sayılan isimlerdi. Onlarca kitapları, makaleleri, edebi eserleri vardı. Dergiler çıkarıyor, her kesimi kucaklamaya çalışıyorlardı.

O sıralarda sucuk imalathanesinde çalışıp, işkembe, mumbar, bağırsak temizleyen, insanlara at ve eşek eti yediren Tayyip ve ekibine ise hiç kimse yüz vermiyordu. Ne Akıncılarda, ne MTTB’de ve ne de MSP teşkilatlarında esameleri bile geçmiyordu.

Tayyip, **Metin Yüksel**, **Sedat Yenigün** ve **Mustafa Bilgi**’nin gerek edebi gerek diğer konulardaki bilgi ve birikimleri karşısındaki ezikliğinin acısını taşıyordu, nasıl taşımazın? Bu isimlerin her biri, başlı başına kendi camialarının bir entellektüelleriydi. Camialarında fakirin yanında, derdi olanın ardındaydılar. Kitapları, makaleleri vardı. *Milli Gazete* başta olmak üzere, İslami gazete ve dergilerde düzenli olarak yazıları çıkardı. Hem ilahiyatta hem de felsefede ve siyasette söz sahibiydiler... Arapçayı ve Türk dilini de çok iyi kullanıyorlardı. Bu iki dilin yanında bir de yabancı dil biliyorlardı.

Bu isimlerle Tayyip arasında dağlar kadar fark vardı. İki satır yazıyı bile kaleme alamayan Tayyip’in bildiği tek şey sucukçuluktu. Sucuğun içine at eti, eşek eti nasıl yerleştirilir, bir onu öğrenmişti. Kaldı ki o işi de eline yüzüne bulaştırmış, yakayı ele vermişti.

1998 yılında **Nesil Yayınları**’ndan çıkan ve **İbrahim Ethem Deveci** adlı birinin kaleme aldığı kitabı, kendi yazmış gibi gösteriyordu. Kitabın kapağında yer alan yazar bölümünde **Recep Tayyip Erdoğan** ismi yer alıyor, kapağın ortasında

kendi boy fotoğrafı bulunurken, kitap adı olarak da **“Bu Şarkı Burada Bitmez”** cümlesi yer alıyordu.

Sadece kitap mı, aparma idi?

Olur mu?

Kitabın adı olarak kapağa basılan **“Bu Şarkı Burada Bitmez”** beyiti de **Şanar Yurdatapan**’dan yürütmeydi.

Dün bunları yürüten Tayyip, bugün Türk milletinin geleceğini çalışıyordu.

Metin Yüksel, **Sedat Yenigün**, **Mustafa Bilgi** ve diğer isimlerin birer birer öldürülmelerinin ardından, **Graham Fuller** başta olmak üzere CIA elemanlarının desteği ile Tayyip’in önü açılmaya başlıyor, diğer eli kalem tutan, kültürlü insanlar başlarına geleceklerden korktukları için meydanı Kasımpaşalılara bırakıyordu.

Sucukçu Tayyip, o günlerde kalan ezikliğini ve eziklikten doğan kompleks ve hıncını bugün hâlâ sürdürüyordu. CIA Türkiye masası şefi **Graham Fuller**’in yakın arkadaşı **Ruşen Çakır**’ın, **Fehmi Çalmuk**’la beraber kaleme aldığı **“Tayyip’i parlatma”** kitabında; **Mustafa Bilgi** ve diğer arkadaşlarını kaybeden Tayyip’in günlerce ağladığından bahsediliyordu.

Oysa,

Tayyip, bırakın ağlamayı zerre kadar bile üzülmemişti. Öyle ki dava arkadaşlarının ölüm yıldönümlerine katılmadığı gibi, bir ileti bile göndermeyi zül saymıştı.

Sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Metin Yüksel’in öldürülmesiyle, meydan Tayyip ve ekibine kalıyordu. Tayyip, bırakın **Metin Yüksel**’in katilleri ile mücadele etmeyi, olayı kapatmak ve üzerine gitmemek için elinden geleni yapıyordu. Bu durum Tayyip’i övme kitabın-

da bile gizlenemiyordu. Methiye kitabının 27. sayfasında, Tayyip'in ve MSP teşkilatının olaylar karşısındaki tavrı bakın nasıl anlatılıyordu:

"Bir tarafta MTTB, diğer tarafta Akıncılar olmasına karşın Tayyip Erdoğan, MSP İstanbul Gençlik Kolları Başkanlığı sırasında inanılmaz bir denge kurmuştu. Bütün İslami Gençlik Hareketi neredeyse MSP Gençlik Kolları tarafından yönlendiriliyordu. Tayyip Erdoğan'ın ekibi, örneğin ülkücüler tarafından Fatih Camii avlusunda öldürülen Metin Yüksel'in cenazesinde çok etkin rol oynamadılar. MSP İstanbul Gençlik Teşkilatı 'Metin'in kavgası sürdürülecektir' şeklinde açıklama yaptı.

MSP İstanbul İl Gençlik Kolları Başkanlığı 25 Şubat 1979'da 'Milli Gazete'ye verdiği taziye ilanında ise, saldırganları isim vermeden 'Beşeri sistemlerin kölesi inancımızın istismarcısı münafık zihniyetler' şeklinde tanımlıyordu."

Otel-motel açılışlarını kaçırmayan, İBDA-C'ye bile tebrik kartı gönderen Tayyip, ne Metin Yüksel ve arkadaşlarının anmalarına, ne Mustafa Bilgi'nin ne de Sedat Yenigün'ün öldürülme yıldönümlerinde yapılan etkinliklere katılıyordu. Bu etkinliklere katılmadığı gibi en ufak bir mesaj bile göndermiyordu. Siyasal İslamcılar da, özellikle Metin Yüksel'in katillerinin isimleri belliyken ne hikmetse onlardan hesap sorma yerine işbirliğine gidiyor, katilleri "kavmiyetçiler" diye nitelendirerek adeta onları gizliyorlardı.

Kitabın 27. sayfasında; *"Metin Yüksel'in son zamanlarda ciddi bir İran sempatizanı olduğu biliniyordu. Hatta İran'a hicret etmek istediği bile ifade ediliyordu. MSP ise, İslami gençliği İran'ın aşırı tesiri altında bırakmamak için direniyordu."*

Deniyordu ki, bu doğruydu. **Metin Yüksel** ve ekibi İran karşı devriminden etkilenmişti. Tayyip'in "**Beynimin yarısı**" diye tanımladığı **Mehmet Metiner** o günlerde **Metin Yüksel**'in ekibindeydi. **Metin Aydın** kod adını da kullanan **Metiner**, İran'a gitmiş ve İran karşı devrimini öven "**Şafakta 10 Gün**" adlı kitabını yayımlamıştı.

Metiner, **Metin Yüksel**'in öldürölmesinin ardından Tayyip'in ekibine katılmıştı. **Yüksel**'in İran yanlısı eylemleri Türkiye'de Vehhabi Şeriatını yaymak için oluk oluk para akıtan Suudi yönetimini ve onların buradaki taşeron örgütü olan MSP'yi ve yan kuruluşlarını telaşlandırmıştı. Bu nedenle **Metin**'in kaleminin kırılmasına Genel Merkez de onay vermişti.

Metin Yüksel'in ekibinden son kalan iki isim de öldürölüp ekibinin enterne edilmesinin ardından meydanın kendisine kaldığını gören Tayyip, kolları sıvıyor, toplantılar yapıyor, etkinlikler düzenliyordu. Gençlere "cihad" ruhunu aşılamaya çalışıyor, teşkilatlar arasında dört dönüyordu.

Ve böylece;

Paytak Reco, olmuştu artık Mücahid Tayyip.

"Takunyalı Führer" adlı kitabımda;

"Tayyip, Metin Yüksel, Sedat Yenigün ve Mustafa Bilgi'nin gerek edebi gerek diğer konulardaki bilgi ve birikimleri karşısındaki ezikliğinin acısını sürekli olarak taşıyordu.

Nasıl taşımasını?

Bu isimlerin her biri kendileri başlı başına kendi camialarının bir entelektüelleriydi. Camialarında fakirin yanında, derdi olanın ardındaydılar. Kitapları, makaleleri vardı. Milli Gazete başta olmak üzere, İslami gazete ve dergilerde düzenli olarak yazıları çıkardı. Hem ilahiyatta hem de felsefede ve siyasette söz sahibiydiler...

Arapçayı ve Türk dilini de çok iyi kullanıyorlardı. Bu iki dilin yanında bir de yabancı dil biliyorlardı.

Bu isimlerle Tayyip arasında dağlar kadar fark vardı. İki satır yazıyı bile kaleme alamayan Tayyip'in bildiği tek şey sucukçuluktuktu. Sucuğun içine at eti, eşek eti nasıl yerleştirilir, bir onu öğrenmişti. Kaldı ki o işi de eline yüzüne bulaştırmış yakayı ele vermişti."

Demiştim ya;

Tayyip benim kitabımın ardından yayımlattığı kitabında, olmayan bir konuyu hayatına ekleme yapıyordu.

Daha önce yayımlanan birçok yayında, su ve simit satarak kazandığı parayı yol harçlığı yaptığı belirtilirken, son versiyon övme kitabında bakın nasıl bir değişim yaşanıyordu:

"Su ve simit satarak kazandığı parasını çoğunlukla kitaplara harcıyordu. Bu sayede daha ortaokuldayken ciddi bir kütüphaneye sahip olmuştu.

Kardeşi Mustafa Erdoğan, abisinin öğrencilik yıllarından söz ederken 'Serdengeçti'nin, N. Fazıl'ın kitapları ve Akif'in Safahat'ı başucu kitaplarıydı' diyor ve bunların ya-

nında çoğu Rus klasiklerini ve bilhassa Tolstoy'u abisinin kütüphanesinden alıp okuduğunu söylüyor..."

Kendi hayatı ile ilgili ilk verdiği bilgilerde, su ve simit satarak yol parasını bile denkleştiremediğini söyleyen Tayyip'in, son kitabına böyle bir kütüphaneye sahip olduğunu eklemesi, onun işkembeden atma sanatında oldukça iddialı olduğunun bir kanıtı olmanın ötesinde, uçak gezilerine aldığı yeni arkadaşlarının kütüphanelerine sanal olarak yetişme telaşından kaynaklanıyordu.

Koyu bir Rus milliyetçisi olan Tolstoy'un eserlerini bırakın kütüphanesine koymayı, o günlerde şariat devleti kurmak için yola çıkan ve milliyetçiliği bir veba gibi gören Tayyip, Tolstoy'un ismini ağzına alırsa bile çarpılacağına inanıyordu.

Tolstoy, din tacirlerini yerin dibine batırırcasına eleştiriyor, şunları söylüyordu:

"Bir din ne zaman bozulmaya başlamışsa, bu dinin koruyucuları, akli eylemlerini zayıflatmış oldukları insanlara kendi istedikleri şeye inandırmak için her türlü aracı kullanmışlardır..."

"İnsanlık ancak kendisine hükmeden papazların hipnotik etkisinden okumuşların onu sevk ettiği yoldan kurtulduğunda felaketten azade kılınabilir..."

Bırakın o günleri, bugün bile Tayyip'e Tolstoy'un kim olduğunu sorsalar, vereceği cevap sadece ve sadece "Erge-nekoncu mu?" olacaktır.

Tayyip, ABD'nin önde gelen gazetelerinden *The Wall Street Journal*'de yayımlanan söyleşisinde, **"Pera'ya yakın mahallede yaşadım ama gece hayatını hiç bilmem"** başlığı altında şunları söylüyordu:

"Elbette, ben Pera hayatı yaşamadım. Pera'yı biliyorum. Benim bölgem. Evimin hemen arka sokağıydı. Ama Pera'nın ne ifade ettiği başka bir konu. Pera'nın gece hayatı hakkında konuşuyorsanız, ben o hayatın parçası olmadım. Ama o hayatın içinde yer alan arkadaşlarım vardı. Eğlenirlerdi, alkol alırlardı vesaire..."

Ancak bu bizim yaşam şekillerimizin farklılığıydı. O zaman da muhafazakâr bir yaşam tarzımız vardı. Birbirimize saygı duyma konusunda, bir gün olsun sorun yaşamadık."

Amerikan gazetesine bu şekilde demeç veren Tayyip yine gerçeklere takla attırıyordu. **"Takınyalı Führer"** adlı kitabımda, mezarlıklarda şarap içen arkadaşlarını çok açık ve net bir şekilde anlatmıştım.

Kitabım ve benim hakkımda açtığı davada bu konular da da kalem oynatamayan, mihrabını ve minberini şaşırان Tayyip, sığınmak için Amerikan gazetesini buluyor, o gazete üzerinden yine insanları kandırma peşine düşüyordu.

Tayyip Amerikan gazetesi ile de yetinmiyor ve çok geçmeden AKP İstanbul Milletvekili Hüseyn Besli'ye, **"Bir Liderin Doğuşu"** adlı kendisini öven bir kitap yazdırıyordu.

Bakın kitabımda Tayyip'in kaçak Marlboro satıp, şarap sefası sürdüğü günleri şöyle yazmıştım:

"Tayyip'in artis olmak için evden kaçıp kötü yollara düşen kızların hayat hikâyesini andıran Çalmuk ve Çakır'ın

kitaplarında yer alan anlatımlarını dinleyen insanlar da çaresiz bütün bunları yiyordu. Yemeyip de ne yapsınlar?

Nereden bilsinler, Kasımpaşa'da o günlerde kaçak Marlboro satıldığını ve daha sonraları Kasımpaşa'nın üzerindeki mezarlıkta yan gelip yatarak şarap içildiğini...

Tayyip'in en yakın arkadaşlarından birinin **Kasımpaşalı Kudret** olduğunu.

Kasımpaşalı Kudret kim mi?

Duymadınız mı?

O halde anlatayım;

Hani Tayyip'in Kasımpaşa ile beraber yetiştiğini söylediği Hacıhüsrev'deki kapkaççıların 'Çeribaşı'sı olarak ünlenen **Kudrettin Gören** ya da nam-ı diğer '**Kasımpaşalı Kudret**' Kasımpaşa'da 'Ağa' olarak da tanınıyordu. Tayyip'in çocukluk arkadaşıydı. Uyuşturucudan hırsızlığa, cinayetten gaspa, gasptan ruhsatsız silah bulundurmaya kadar on beş ayrı suçtan sabıkalıydı.

Kasımpaşalı Kudret, 2001 yılının Mayıs ayında Şişli'de arabasının içinde uğradığı saldırıda hayatını kaybediyordu. Polisin **Kasımpaşalı**'nın arabasında yaptığı araştırmada, el freninin yanında ruhsatsız bir tabanca ve **Recep Tayyip Erdoğan**'ın oğlu Burak'ın düğününe davetiye buluyordu.

Kasımpaşalı Kudret'in cenazesine gidemeyen Tayyip'i, o günlerde Beyoğlu Belediye Başkanı olan **Kadir Topbaş** temsil ediyordu."

Ben "Takunyalı"da böyle yazdım ya, Tayyip açtığı davada bu yazdıklarım hakkında en ufak bir itirazda bulunamadı.

Ya ne yaptı?

Az önce de anlattım. AKP İstanbul Milletvekili ve Danışmanı **Hüseyin Besli**'ye yazdırdığı kitapta, kendini aklama yolunda yine gerçeklerden saptı. Buyurun, devlet millet kesesinden yazdırılan Tayyip'e methiye kitabından ve

Tayyip'in onayından geçen kitaptan **Kasımpaşalı Kudret'i** okuyalım:

"Tayyip Erdoğan Hacıhüsrev'e ulaşma konusunda kendisine yardımcı olabilecek bir bağlantı aramaktadır ve sonunda da aradığını bulur.

Tevfik Aydeniz vasıtasıyla tanışıp dost olduğumuz biri vardı; bizim Ruhi'nin ağabeyi Mustafa Bey, ona gittim, yardımcı olmasını istedim. Sağ olsun bizi kırmadı. Hacıhüsrev'de Kudret isminde bir arkadaşı varmış. Kumarhane işlerine falan bakarmış; ama muhitinde sevilip sayılan bir adammış. Mustafa Bey, telefon açıp haber verdi, geleceğimizi söyledi. Sanırım bir ikindi vaktiydi. Eve vardığımızda, Kudret Bey yeni uyanmıştı. Kapının önünde bir sürü kadın ayakkabısını görünce çekindik, içeri girmek istemedik.

Yengenin 'gün'ü varmış, içerisi kadın dolu. Kudret Bey, 'Buraya kadar gelip de girmemek olmaz!' diyerek ısrar edince, biz de fazla uzatmadık; utana sıkıla girdik içeri. Oturma odasını kadınlar işgal etmiş durumda; bizi doğruca yatak odasına götürdü. Alel usul yatağı şöylece bir düzeltip buyur etti. Yatağın kenarına ilişip durumu kısaca anlattık.

Kudret Bey, 'Mustafa Abimiz kalkıp ayağımıza kadar gelmiş, bize itibar etmiş, onu eli boş çevirmek ne haddimize!' diyerek, her türlü yardıma hazır olduğunu söyledi. Gerçekten de kampanya boyunca elinden gelen yardımı esirgemedi. Tanıdığı sanatçıların katılımını sağlayarak güzel bir gece düzenledi. Kahve sohbetlerimizde ve mahalle sakinleriyle görüşmelerimizde bize eşlik etti, yol gösterdi. Bizim işimizi bizden daha çok sahiplendi."

Aynı süreci **Mustafa Erdoğan** şu şekilde anlatıyor:

"Hacıhüsrev'de o zaman bize hiç oy çıkmıyor, solun kalesi orası. Kudret Yıldız diye çeribaşı mahiyetinde bir şahsi-

yet var. Genç, yakışıklı bir adam... Bir abimiz bizi tanıştırdı. Beyefendi ile aralarında fevkalade pozitif bir elektriklenme oldu. Bu tanışmadan sonra Kudret Abi, anormal şekilde çalışmaya başladı Hacıhüsrev'de.

Bir gün, o zamanlar çok popüler bir şarkıcı olan Vahdet Vural'ı çağırdı konser vermeye. Tesadüf bu ya, o gün de hava müthiş yağmurlu. Yine de şemsiyesini kapan gelmişti.

Kudret bey o gün binden fazla ayran ve lahmacun dağıttı misafirlere... Ablası vardı, Nigâr hanım; aldı mikrofonu eline, kendi üslubuyla bir güzel takdim etti ağabeyimi: 'Abe görüyorsunuz işte!' dedi, 'pırlanta gibi delikanlı. Epinizden oy istiyorum bu aslanıma! Biz, aile olarak bütün gücümüzle bu aslanımın arkasındayız!'

O seçimde bine yakın oy çıktı bize Hacıhüsrev'den.

Sonraki yıllarda, bir çekememezlik yüzünden öldürdüler Kudret Abi'yi. Biz hâlâ görüşüyoruz ailesiyle."

Tayyip Bey, kaldığı yerden anlatmaya devam ediyor:

"Kudret, işi o kadar sıkı tutuyor ki, seçim sabahı gün doğmadan kalkıyor, üstünde pijamaları, bizim seçim koordinasyon merkezine gidiyor. Bakıyor ki, kimse yok; in cin top oynuyor. Fena halde bozuluyor.

Öğleye doğru sandıkları dolaşıyordum. Baktım, her sandığın başına bir adamını yerleştirmiş; kuş uçurtmuyor. Beni görünce yanıma geldi; kızgınlığı hâlâ geçmemiş:

'Ya başkan! Bu seninkiler namaz da kılmıyor, haberin olsun!' dedi.

'Hayırdır?' dedim.

'Sabah, sizin seçim büronuza gittim. Namaz kılar, gelirler dedim kendi kendime; fakat baktım ne gelen var ne giden... Sen bunlarla seçim meçim kazanamazsın Başkanım!'

TAYYİP İÇKİ MASASINDA

Kendini övdürmek için yazdırdığı kitapta, **Kasımpaşalı Kudret**'in içki masasına oturduğunu söylüyordu.

Hadi gelin, Tayyip'in **Kasımpaşalı Kudret**'in masasına oturma hikâyesini kendi ağzından dinleyelim:

"Kudret Bey'le ilişkimiz daha sonra devam etti. Seçim çalışmalarında ne kendisi ne de arkadaşları ağızlarına içki koymamışlardı. Seçimden sonra evinde bir ziyafet verdi. Bahçeye iki masa kurmuş; biri bizim için içkisiz, diğeri içkili. Bizim masanın ağırbaşlılığına karşılık, Kudret'in masasında muhabbet almış başını gidiyor. Yerimden kalktım, 'Müsaade ederseniz ben sizin masanızda oturacağım' dedim Kudret'e.

Sohbetimizin bir yerinde, 'Başkanım!' dedi Kudret: 'Bu içki niye haram? Ne demeye kerahaten sayılmış rakı?'

Ona içkiyi yasaklayan ayetlerden söz ettim. 'İçkiliyken namaza yaklaşmayın' ayetine gelince, biraz kafası karıştı. 'Sarhoş kafayla namaza duran biri, sureyi okurken misal La A'budu diyeceğine La'yı unutup yalnızca 'A budu' dese, mana değişir, tamamen farklı bir şey söylenmiş olur' diyerek, durumu izah ettim.

'Anladım Başkan!' dedi. 'Lakin yazık olmuş, ufak bir 'La'ya kurban gitmiş gül gibi rakımız!'

Hacıhüsrev'deki kapkaççıların da "Çeribaşı"sı olan Kudret, övgü kitabında Tayyip ve danışmanının anlattıklarından açıkça görüleceği gibi Tayyip'e son derece yakındı. Bu nedenle, seçim çalışmalarında aktif rol alıyor, bir seferinde binden fazla ayran ve lahmacun dağıtıyor, sanatçılar getiriyordu.

Bu faaliyetleri ne karşılığı yapıyor diye soracak olursanız, yine Tayyip'den yanıltıcı cevap alırsınız:

“Allah rızası için.”

Oysa;

Tayyip’in seçimleri kazanması için harcanan paralar, Kudret ve benzerlerinin sabıka kaydına baktığınızda açıkça görüleceği gibi; kapkaçtan, yankesicilikten, uyuşturucudan, kadın satışından, gasptan, hırsızlıktan, dolandırıcılıktan, tehdit ve haraç gibi yüz kızartıcı suçlardan geliyordu.

Vee,

Tabii ki bir de örtülülerden...

Ancak Tayyip, kitabı yazdırırken uyanıklık yapıyor, sabıka kaydından ne mal olduğu ortaya çıkmasın diye, Çeribaşı’nın ismini **Kudret Yıldız** olarak veriyordu. Halbuki Çeribaşı’nın tam ve asıl ismi **Kudrettin Gören**’di.

Kudret Yıldız ise, Rizeli bir tarikat liderinin oğluydu. Tayyip ve ekibi, insanlar üzerinde iyi etki yapsın diye, ufak bir kelime oyunu yaparak **Kudrettin Gören**’i **Kudret Yıldız** yapıyordu.

Tayyip ve danışmanları, *“Sonraki yıllarda, bir çekeme-mezlik yüzünden öldürdüler Kudret Abi’yi. Biz hâlâ görüşüyoruz ailesiyle”* diyerek, Kudrettin’in öldürölme olayını bile gerçeklere aykırı olarak veriyorlardı.

Ne var ki;

Çeribaşı Kudret, Kasımpaşa’nın anası olarak bilinen **Gülseren Toprak**’ın 11 yaşındaki oğlunu adamlarına öldürttüğü gerekçesiyle, yine aynı kadın tarafından intikam amaçlı olarak öldürtölüyordu. **Gülseren Toprak**, yaptığı açıklama ile de bu olayı doğruluyordu.

Yani sizin anlayacağınız, oy kullanacak vatandaşlardan çarpılan paralar yani bir hastanın ilaç ve doktor parası, bir garibin çorba parası, bir yetimin ekmek parası, bir yoksulun

yakacak parası, çocuğunu evlendirecek babanın birikimleri, askere gidecek gençlerin harçlıkları, emeklilerin maaşları, bu Kudret ve benzeri çetelerin, gasp, kapkaç, yankesicilik gibi yasa dışı eylemleri sonucu, yine oy kullanacak insanları kandırmak için lahmacun ve ayran oluyordu.

Sadece bu kadar mı?

Gariban işçi, memur, köylü ve çiftçi ise satın alacak ekmeği zor buluyordu.

Tayyip'in kader arkadaşları, yoldaşları genellikle yeraltı dünyasındandı. Bunlardan biri de, gizli kasası olarak da nitelendirilen **Hasan Yeşildağ** idi. **Hasan Yeşildağ**'ın sicilinde uyuşturucudan cinayete kadar birçok suç yer alıyordu.

Tayyip, mafya ve çetelerle bu denli iç içe olmasına rağmen şunları söyleyebiliyordu:

"Bizim iktidarımızın döneminde olduğu kadar kimse mafyayla mücadele etmedi. Mafya ile mücadelemiz birilerini rahatsız etse de sürecek..."

Tayyip'in demecinin altında bir haber:

"AKP'li Belediye Başkanı işçiyi bacağından vurdu."

Alın bir başkası daha:

"Tayyip'in yeğeni esrardan tutuklandı..."

3 Ekim 2010 tarihli **Sözcü** gazetesinin haberinde, Tayyip'in, Venezuela'da alıkonulan bir gemi hakkında Venezuela Büyükelçisi'ne, ***"6 aydır Türk gemisini bırakmadınız?"*** dediği ve Elçi'nin de ***"Soruşturma devam ediyor efendim"*** cevabını verdiği yer alıyordu.

Büyükelçi'nin mahcup tavırlarla söylediği bu sözler üzerine Tayyip, büyük bir pişkinlikle;

"Kaptan'ın babası arıyor, hanımı her gün arıyor, ağlıyorlar... Bunu bir an önce halledin. Chavez'i mi arayayım" sözleri ile Büyükelçi'ye çıkışıyordu.

Büyükelçi, Tayyip'in bu çıkışına karşılık olarak "*ilgileneceğim*" diyordu.

Bu diyalog sırasında;

Büyükelçi, mahcup;

Tayyip, öfkeli ve pişkindi.

Meğerse,

Tayyip'in, "*serbest bırakın*" dediği gemide kokain varmış.

20 Şubat 2010 tarihinde Venezuela'nın Puerto Miranda limanında düzenlenen bir operasyonla gemiye el konuluyordu. Geminin su altında kalan bölümünde, dalgıçlar 100 paket kokain ele geçiriyorlardı.

Her ne hikmetse, yurtdışında başı derde giren hiç kimse Tayyip başta olmak üzere ulaşabilecekleri bir yetkili bulamazken, uyuşturucu nedeniyle el konulan geminin kaptanının eşi, babası Tayyip'i sürekli telefonda kolaylıkla arayıp ulaşabiliyorlarmış.

DEMOKRASİ ARAÇ

Tayyip, gazetenin *“Yine 1990’larda, demokrasinin bir amaç değil bir araç olduğunu söylemişsiniz. Hâlâ buna inanıyor musunuz?”* şeklindeki sorusuna, *“Hâlâ aynı şeye inanıyorum”* cevabını veriyordu.

Öyle ya...

Tayyip’e göre din, siyaset ve demokrasi hedefe varmak için birer araçtı. Tayyip, *“Bu Şarkı Burada Bitmez”* adlı yürütme sanatının ustası olduğunu belgeleyen kitabında, *“Biz dinlerin de bir araç olduğuna inanıyoruz”* diyordu.

Tayyip, bir zamanlar *“Elhamdülillah şeriatçiyim”, “Referansımız İslam”* diye diye dindar kesimden oy toplama-ya çalışıyordu.

Ancak;

Tayyip, Amerikan gazetesinin; *“Yani 1990’larda demokrasinin bir araç olduğunu söylediğinizde özel bir amacınız yoktu, herhangi bir dini amaç gütmüyordunuz”* yollu sorusuna; takiiye, riya ve yalan sanatının (!) da üstad-ı muhteremi olduğunu kanıtlayan şu yanıtı veriyordu:

“Asla.”

Ülke bugün, “Görevi ihmal, zimmet, kamu taşıma biletlerinde **kalpazanlık**, resmi evrak ve kayıtlarda **sahtecilik** ile cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak, suç ve suçluyu övmek, halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmekten” dokunulmazlık dosyaları olan ve devri iktidarındaki fiilleri “laikliğe aykırılığın odağı” kabul edilen bir Başbakan tarafından yönetiliyor.

Bu tür bir sicile sahip bir Başbakan, bu suçlarını kamufle etmek amacıyla sürekli olarak kendisine suikast yaptırılacağını öne sürüyor, dikkatleri hep bu yöne çekiyordu.

Amaç;

Tüm Cumhuriyet tarihinde yapılan borçlanmaların iki mislini 7 sene gibi kısa bir sürede yapmayı becerebildiğini ve örtülü ödenek harcamalarında da Cumhuriyet tarihinin rekorunun kırıldığını saklamaktı.

Başka?..

Ülkenin dört bir yanında yangın haline gelen yağma, talan, soygun ve vurgunların üzerini örtmekti.

Satılan bunca devlet malına rağmen...

Satılmadık, ne Telekom kaldı, ne Tüpraş, ne Petkim, ne de Tekel...

Ama borç gırtlakta iken zengin daha zengin, fakir ise daha fakir...

Yeşil sermaye milyarderler arası sıralamada ilk yüzde vals yapıyor, halk ise açlıktan kırılıyordu.

Kayseri'den fişkıran yolsuzluk dosyaları karşısında, başta dinci basın olmak üzere AKP birleşik cemaat komünü, telaş içinde ne yapacaklarını şaşırmış bir halde dört dönüyordu.

30 Aralık 2010 tarihli *Yeni Şafak* gazetesi, "**Kemal Bey Hıdır'ın çuvalını açamadı**" manşetiyle verdiği haberin girişinde oldukça ilginç bir cümle kuruyordu;

"Sabıkalı birinin beyanlarına dayanarak Kayseri Büyükşehir Belediyesi'ni suçlayan CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu."

Oysa;

Kayseri Büyükşehir Belediyesi'ndeki yolsuzlukların konusu tüm ülkeyi sarmış, onları aklamaya çalışan Savcı'nın eşinin de Belediye'de çalıştığı kanıtlanmıştı.

İşlerine geldiğinde **"Sabıkalı birinin beyanlarına dayanarak insanlar suçlanır mı?"** şeklinde yırtınan AKP yandaşları, yine işlerine geldiğinde, bırakın sabıkalıyı, katmerli sabıkalının iftiralarıyla Atatürkçü insanlara çamur üzerine çamur atmışlardı.

Homoseksüel bir haham yamağı olduğunu bizzat kendisi açıklayan **Tuncay Güney**'in hezeyanları ile coşan, yine bir başka sabıka rekortmeni **Osman Yıldırım** ile aşka gelen İslamcılar, Atatürkçü yurtsever insanları bunların yalan ve iftiraları ile bombardımana tutuyorlardı.

O, **Osman Yıldırım** ki; öz yeğenini para karşılığı erkeklere satmaktan sabıkalı, sahtecilikten, öldürmeye teşebbüsten, ablasını öldürmekten ve **Atatürk**'e hakaretten hükümlü, Danıştay saldırısından ve *Cumhuriyet* gazetesine bomba atmak ve attırmaktan tutuklu, bir söylediği bir söylediğini tutmayan, sürekli yalan üzerine yalan söyleyen biriydi.

Dincilere ve Fethullahçılara göre böyle bir adamın tanıklığı mübarekti. Günlerce bu insanı öven haberler yaptılar...

Öyle ya;

Nasıl olsa mayaları aynıydı, aynı bağın kargası, aynı dağın dikenini, aynı topun kumaşıydılar...

Ergenekon tezgâhında Danıştay soruşturmasını onun ifadeleriyle götürüyorlar, suçsuz insanları böyle birinin iftiraları ile hapiste tutuyorlardı.

Osman Yıldırım, “Ergenekon sanıklarından bazıları ile bir araya geldiğim evi elimle koymuş gibi bulurum” diyor, onun bu sözleri üzerine mahkeme keşif kararı alıyordu.

Ancak;

Keşif günü, iftiraya uğrayan isimlerden ve avukatlarından saklanmaya çalışılıyordu. Savcılar, Tayyip’i öven kitaplar yazan **Fehmi Çalmuk**’un kardeşi olan hâkim ve polisler kendi başlarına keşif yapmayı planlıyorlardı.

Böylece;

Kameralarla gazetecileri önüne doldurdukları meşhur evi,

Biri Osmanlarına gösterecek, Osman da onların gösterdiği evi keşifte işaret edecekti.

Buna bağlı olarak;

Tayyip’in, Fethullah’ın ve yandaşlarının ne güzel rüyaları vardı.

Osmanları, savcılarını ve hâkim, yandaş medya ile baş başa bir keşif yapacaklar, F tipi polis evi işaret edecek, Osman da “Aha bu ev” diye basacaktı feryadı.

Ondan sonra;

Yandaş medya günlerce, haftalarca, aylarca ve yıllarca, sürekli olarak o görüntüleri on beş dakikada bir millete daha birçok yalanla beraber servis yapacaktı.

Olmadı,

Olamadı!..

Kendi kazdıkları kuyuya düştüler.

Cesur bir avukat, tüm bunları sezmiş ve oyunlarını bozarak keşif heyetinde yer almış, Osmanlarının gösteremediği evi Savcının “Biz Osmanımıza gösterelim” teklifinin geri çevrilmesini sağlamıştı.

Avukat **Zeynep Küçük**’ün Osman’ın yalanlarını ortaya çıkarmasının ardından gazeteler, “*Eliyle koyduğu evi gösteremedi*”, “*Osman heyete İstanbul turu yaptırdı*” gibi manşetlerle çıkıyordu. Osman’ın ortaya çıkan iftiralarından davada yargılanan suçsuz insanlar onun adına utanırken, utanması gerekenler ise pişkinliği elden bırakmıyordu.

Kayseri Belediyesi’ndeki yolsuzluklar hakkında; “**Sabıkalı birinin beyanlarına dayanarak insanlar suçlanır mı?**” diyenler, Osman gibi birinin yalan ve iftiraları ile suçsuz insanlara zulüm üzerine zulüm yapıyorlardı.

Siyasal dincilerin bu ikiyüzlülükleri, **Hatip Dicle**’nin ifadelerinde de ortaya çıkmıştı.

Çünkü;

Hatip Dicle, **Beşir Atalay**’ın perde gerisindeki sözlerini, yani “**Habur’da hâkimler ayarlandı**” beyanını ifşa etti.

Adam nerede ve niçin yaptı bunu?

Mahkemede;

“**Bizi niye tutukladınız, bakın Habur’a gelen gerillalar, Bakan emriyle yani hâkim ayarlaması ile serbest bırakılırken biz niye buradayız**” dedi.

Başka bir ifade ile o sözü durduk yerde söylemedi, kendini savunurken söyledi. **Bakın, benim veya bir başka Atatürkçü'nün Hatip Dicle'nin dünya görüşüne katılması hiçbir zaman düşünülemez. O görüş ve o kesim bizim ezeli düşmanımızdır.**

Ancak burada hadise bir olayın afişe edilmesi olayı ile birçok AKP'linin başı çektiği, Fethullahçıların, siyasal dincilerin, tarikatçıların ve 2. Cumhuriyetçilerin ikiyüzlülüğüdür.

Öz yeğenini 200 TL'ye erkeklere pazarlayan, ablası dahil birçok öldürme eyleminin faili, **Atatürk** ve Cumhuriyet düşmanı, Danıştay ve *Cumhuriyet* gazetesi saldırganı, sahtecilikten mahkûm, yalancılığı ile nam salan **Osman Yıldırım**'ın iftiralarını mübarek bulan birçok AKP'liden, Fethullahçılardan, siyasal dincilerden, tarikatçılardan ve 2. Cumhuriyetçilerden oluşan ihanet şebekesi, iş **Hatip Dicle**'nin ifşaatına geldi mi şöyle çırpınıyorlardı:

"Tutuklu birinin sözü kabul edilebilir mi?"

Bu ne iki yüzlülüktür?

Böylece,

Beraber yürüdükleri yol arkadaşlarının PKK'lılar, **Apo** ve **Osman Yıldırım**'lar ve çeteciler olduğu çok net bir biçimde ortaya çıkıyordu.

SANKİ HİTLER'DEN KOPYA

Uğur Mumcu, Alman Millet Meclisi'nin **Hitler**'in tertibi ile yakılması olayını şöyle anlatıyordu:

"1933 yılının 26 Şubat akşamı Alman Millet Meclisi binasının dört bir tarafından ateşler fışkırmaya başladı. Siyasal tarihte 'Reichstag yangını' diye anılan büyük olay başlamıştı. Hitler göğe yükselen alevlere bakarak yanındakilere;

'Şimdi artık sosyalistleri demir yumrukla yok etmemize kimse engel olamayacak...' diye sesleniyor, Hitler'in propagandacısı Goebbels de;

'Bu bir sinyal ateşidir...' şeklinde bağıırıyordu. Ertesi gün Hitler yanlısı gazeteler bu başlıkla çıktı:

Sinyal ateşi...

Hitler yakın çalışma arkadaşları ile birlikte, konuşarak kesin emirlerini verdi:

Bütün sosyalistler tutuklanmalıdır...

Yangının nedeni henüz belli olmadan gece saat onbirde devrimci milletvekilleri, yazarlar, sendikacılar, öğrenciler, hukukçular birer birer, evleri basılarak tutuklanıyordu... Ülkedeki bütün ilericiler, 'anarşi çıkarma', 'milli bütünlüğü parçalama' gibi gerekçelerle suçlanmaktaydı. Anayasal özgürlüklerin hepsi bir gecede kaldırılmıştı...

***Dr. Goebbels** hatıra defterinde bu olayı şöyle tanımladı:*

'Führer ile olan konuşmamızda sosyalistlere karşı açılacak savaşın ana hatlarını çizdik. Şimdilik doğrudan doğruya karşı tedbirleri almaktan kaçınacağız. Devrim girişimi bundan önce alevlenmelidir. Uygun bir anda darbemizi indireceğiz.'

Uygun an, Alman Millet Meclisi binasının yakılmasıydı. Bu yangın ustaca planlandıktan sonra faşizm saldırıya geçti. Bütün ilerici aydınlar tutuklandı, küçük burjuva ilericileri

susturuldu. Anayasal haklar ortadan kaldırıldı. Binlerce kitap sokak ortalarında yakıldı. Hitler ve yakınları bu yangın için:

*'Tanrısızlık belirtisi... Bir devri başlatan sinyal ateşi...'
Diyordu kendi aralarında.*

Hitler'den önce 'Weimer Anayasası' döneminde Alman yargıçları bağımsızlardı. 7 Nisan 1933 tarihinde 'Genel Grevler Yasası' ile Hitler sempatisini olmayan, ona uşaklık etmeyen bütün hukukçular görevlerinden alınıyordu.

Aynı yasada şu hükme de yer veriliyordu:

'Nasyonal sosyalist devlette hiçbir zaman yer almayacakları anlaşılanlar mahkemelerde görev alamazlar.'

Hitler'in Baş Hukuk Danışmanı Adalet Bakanlığı Müşaviri Dr. Frank, 'Nasyonal Sosyalist' hukuk anlayışını bir konuşmasında şöyle özetliyordu:

'Nasyonal sosyalizm karşısında hukuk bağımsızlığı yoktur. Vereceğiniz her kararda önce kendinize şunu sorunuz:

Benim yerimde Führer olsaydı nasıl karar verirdi?

Her kararda şöyle söyleyiniz:

Bu karar Alman halkının nasyonal sosyalist vicdanıyla uyuyor mu? İşte o zaman nasyonal sosyalist halk devletinin birliğine karışmış ve Adolf Hitler'in idaresinin ölümsüzlüğünü tanımış olarak üçüncü Alman İmparatorluğu'nun otoritesini kendi karar alanımızda her zaman için sağlayacak temel buldunuz demektir'..."

Hitler açıkça ilan ediyor:

"Hukuk yoktur devlet vardır: Devleti ben temsil ederim ancak. Sadece ben..."

Tayyip de bugün aynı şeyleri söylemiyor mu?

Dün Ergenekon'un savcısıydı. Bugün, Soner Yalçın'ın tutuklanmasının ardından, "yazdıklarından değil, yaptık-

larından tutuklandı” diyerek, yargıçlığa soyundu. İnanın yarın da bu davanın celladı olarak karşımıza çıkacaktır.

Neyse biz tekrar dönelim **Hitler**’e:

1937 yılında **“Genel Grevler Yasası”** yeniden değiştirildi. Bu kez **“siyasal bakımdan şüpheli”** görülenler de görevlerinden kolaylıkla alındı. Bundan sonra bütün hukukçular, siyasal iktidarın güdümündeki **“Nasyonal Sosyalist Alman Hukukçular Birliği”**ne girmek yükümlülüğü altına sokuldular. Bütün hukukçular **Hitler**’in gözetimindeydi bundan sonra.

Bütün bu baskılara birkaç yargıç karşı koyabildi yine de. **Hitler** yönetimi, parlamento binasını yakarak, bunu bazı solcuların üzerine attı. **“Dimitrov”** ve arkadaşları Alman Yüksek Mahkemesi’nde yargılandılar. Mahkeme, sanıkları suçsuz görerek beraatlarına karar verdi.

Bu karar, Alman Mahkemeleri için bir dönüm noktası oldu. **Hitler**, bu kez, **“vatana ihanet”** davalarını yargılayıp karara bağlamak için **“Volks Gerichtsof”** adıyla bir olağanüstü mahkeme kurdurdu.

“Volks Gerichtsof”un Türkçe’si **“Halk Mahkemesi”**ydi. Mahkeme dokuz üyeden kurulmuştu. Dokuz üyenin dördü hukukçu, diğer beşi ordudan ve SS’lerden seçilmekteydi. **“Halk Mahkemesi”** olağanüstü bir askeri mahkeme görünüşündeydi.

Hitler faşizmine karşı olan birçok aydın, işçi ve siyasetçi bu mahkemede yargılandı. Mahkeme Başkanı **“Roland Freiser”** ise, Amerikan uçaklarının attığı bomba ile mahkeme içinde öldü. Sonradan;

“Halk Mahkemesi” dışında bir de bir başka özel mahkeme daha vardı **Hitler**’in emrinde. **“Sondergericht”** adıyla anılan bu mahkeme, üç kişiden oluşmaktaydı. Bu yargıçlar, Nasyonal Sosyalist ilkeleri benimsemiş parti üyelerinden seçilirdi.

Bu mahkemelere, sanıkları savunacak avukatlar sokulmazdı. Savunma avukatları da Nazi Partisi üyeleri arasından seçilirdi. Sanıkları savunmak isteyen birkaç avukat toplama kamplarına götürülürdü.

Yargıcıyla avukatıyla tüm hukukçular esir alınmıştı **Hitler** rejimince. Hukuk profesörleri birer papağan, yargıçlar ise oyuncaktı **Hitler**'in elinde...

Dün;

Hitler'in,

"Ben Almanya'nın en büyük yargıcayım" diyerek başlattığı süreç, bugün Türkiye'de Tayyip'in,

"Ben bu davanın savcısıyım" şeklindeki hezeyanları ile devam ediyordu.

Yukarıda da belirttim. *"Bu davanın celladıyım"* demesi yakındır.

Sözde Ergenekon davası denilen davada; keçilerin bile çıkmaya erineceği şehir merkezlerinden kilometrelerce uzak bölgelere kurulan özel mahkemelerde yapılan sözde yargılamalara, avukatların gelmemesi için her türlü önlem alınmadı mı?

Bütün bu engellemelere ilaveten, kesintisiz duruşma tezgâhı ile avukatların yeterli savunma yapması engellenmedi mi?

Bir Ergenekon tutuklusunun savunmasını alan avukat, kendini bu davaya adanmak zorunda kalacaktı. Ancak bu şekilde biraz olsun müvekkilleri için savunma yapma imkânı olabilecekti. Kilometrelerce mesafeyi sürekli olarak gelebilecek maddi imkânının yanında, hemen hemen her gün duruşma olması nedeniyle sadece Ergenekon davasına bakmak zorunda olacağı için, başka dava almaması gerekiyordu.

Her şeyi göze alanların hemen hemen birçoğu ya tutuklanıyor, ya da gözaltına alınıyorlardı.

Bugün, Hitler'e boyun eğmiş, uşaklıkta bulunmuş yargıçlara, "Hukukçu" demek mümkün müdür? Tabii ki değil, bugün o yargıçları Alman halkı lanetle anıyor.

Zira onlar;

Siyasal cinayetlerin kiralık katilleriydi.

Onlar;

Yağmanın, soygunun, vurgunun, talanın ve hortumlama-
ların kirli elleriydiler.

Yüksek bir kürsüye çıkmak, ne cellatlığa ve ne de suç ortaklığına hiçbir yasallık kazandırmamıştı.

Tıpkı bizim ülkemizdekilere kazandıramayacağı gibi...

Hitler, faşizme giden yolu kendi tertibi olan Alman Meclisi yangını ile başlatmıştı.

Tayyip ise;

Danıştay cinayeti ve Ümraniye'de işbirlikçilerine saklattığı bombalar ile...

Yoldaşı **Abdullah Gül**, 9 Temmuz 2007'de gazetelerin Ankara Temsilcilerine;

"Ümraniye soruşturmasına çok dikkat edin, bu iş çok büyüyecek."

Demiyor muydu?

Hiç kimse kendisine sormuyordu. Eğer bu bir siyasi soruşturma değilse, bir Dışişleri Bakanı nasıl olup da Ümraniye soruşturmasının büyüyeceğini, aylar öncesinden nereden biliyordu...

Onurlu bir Savcı veya Yargıcın, bu maddi gerçeklikleri bildiği halde istifa etmesi gerekmez miydi?

Ergenekon toprağının rantı o denli güçlüydü ve o kadar bereketliydi ki, çamura ve rezalete bir kez dokunanlar ve nasip-
lenenler, paçalarından akan irine rağmen geri çekilemiyordu.

Her birinin saiki farklıydı. Kimi makam veya kişisel hırs, kimisi de çocukluklarından beri kendisine aktarılan öğretilerin tüm ülkede egemen kılınmasını hedefliyordu.

Bu çamura saplananlar da yine yurtseverler tarafından çıkartılacak ve insanlık tarihinde hak ettikleri payeler kendilerine verilecektir.

Cezaevinden, demir parmaklıklar ardından tüm okurlarıma sesleniyorum: Bu sivil diktaya gidişi önleyecek sadece SİZLERSİNİZ.

Açın **Mustafa Kemal Atatürk**'ün *Nutuk*'nu, bir kez daha okuyun.

Sonra da *Bursa Nutku*'nu...

İhanetlere ve hainlere Türk Milleti'nin verdiği yanıtları göreceksiniz.

Ne deniyordu 18 Şubat 2008 tarihli gazetelerde? Ergenekon iftiranamesi için Tayyip'in söylediklerine yer veriliyordu;

"Sonuna kadar gideceğiz, başı var, Ümraniye olayı var, bitmiş değil. Devamı var, bize yardımcı olursanız bu konuda memnun oluruz. Akademisyenlerin, sivil toplumun yardımı olabilir. Biz de yasal anlamda yargıdan destek alıyoruz, yargı ve güvenlik güçlerinin istediklerini yapıyoruz, yasal düzenlemeyi yaparız, asla hukuksuzluğa fırsat verilmemeli, nasıl olacaksa, bu konuda parlamentoda ciddi bir muhalefet olacağını sanmıyorum. Sıkıntımız var hâlâ devletin içinde bu süreci yavaşlatmaya çalışan unsurlar var."

Tayyip'in bu konuşması ertesinde, adeta bir tertip senfonisinin kapısının aralandığı görülüyordu.

Tayyip, şöyle devam ediyordu:

“Bunlar bizim iktidara gelmeden önce tespitlerimizdi. Bunları ortaya çıkarma gayreti içindeyiz.”

İşte bu cümleler Tayyip’in suçüstü yakalanma belgeleri idi. Karşı devrimin iftiraları Ümraniye bombaları ile ortaya çıkmadı mı? O bombaları ve sahiplerini iktidara gelmeden önce tespit ettilerse bugüne kadar niye sustular? Yoksa o bombalar kendilerinin mi idi, kullandıkları piyonlara mı saklattılar?

O günlerin spordan sorumlu Devlet Bakanı ve “soruşturmanın büyütüldüğü” aşamada ise Adalet Bakanı yapılan **Mehmet Ali Şahin**, Danıştay saldırısının üzerinden daha iki saat bile geçmeden 17 Mayıs 2006 tarihinde ***“Sürprizlere hazır olun”*** açıklaması yapıyordu. Spordan sorumlu bir bakanın kendisi ile direk olarak ilgisiz bir konuda bu denli iddialı açıklamalar yapması ve daha açıklamanın üzerinden bir ay bile geçmeden 12 Haziran 2007 tarihinde Ümraniye’de işbirlikçilere saklatılan bombaların bulunması, ancak bu tertibi düzenleyenlerin ve bu tertibe ortak olanların hızı ile açıklanabilirdi.

APO İLE GÖRÜŞME

Tayyip, *“Apo ile görüştü”* şeklinde yapılan açıklamalar karşısında, her zaman olduğu gibi *“görüşen de ispatlayamayan da şerefsizdir”* şeklinde konuşuyordu.

Çok geçmeden;

Görüşmelerin 20 Temmuz 2010'da İmralı'da, MİT görevlileri tarafından yapıldığı ortaya çıkıp belgelenince, MİT'in kendine bağlı olduğunu, MİT Müsteşarının, MGK içinde mutabakat sağlanarak atanacağı yönündeki düzenlemelere rağmen, bu mutabakatı sağlamadan müsteşarı bizzat görevlendirdiğini unutmuş olacak ki, *“Devlet görüşür ama ben görüşmedim”* şeklinde konuşmaya başlıyordu.

25 Aralık 2010 tarihli *Yeni Şafak* gazetesi baş sayfasında, son model bir Mercedes içinde, Tayyip direksiyonda, Abdullah yanında olduğu halde bir fotoğraf yayımlıyor ve fotoğrafın üzerine büyük harflerle şu cümleyi ekliyordu:

“Devlet direksiyonda...”

19 Şubat 2011 tarihli *Yeniçağ* gazetesinin manşeti, *“İttifakı ortaya çıkaran ittifak”* şeklindeydi.

Gazete; BDP Genel Başkanı **Selahattin Demirtaş**'ın Tayyip hakkında söylediklerini şöyle yansıtıyordu:

“Bizi korku yaymakla suçlamak, kurnazlıktır. Başbakan Korku İmparatorluğu'nun kralıdır. 2002 seçimi dahil, ateşkes isteyen ve o ortamda seçime giden kendisidir.

2002'de ateşkes isteyen Erdoğan, o dönemde Başbakan değil, henüz 15 aylık olan AKP'nin lideriydi.”

Apo ile görüştüğünü açıklayanları yalancılıkla ve şerefsizlikle suçlayan **Tayyip**, 13 Nisan 2011 tarihine geldiğimizde, **“Öcalan** ile görüştüklerini” bu defa kendisi Avrupa Parlamentosu'nda itiraf ediyordu.

AKP'DEN EŞCİNSELLERE AÇILAN KUCAK

16 Mayıs 2008 tarihinde Eşcinsellerin Derneği KAOS GL tarafından düzenlenen “Homofobi’ye Karşı Bulaşma” toplantısının açılışına, AKP Mersin Milletvekili ve TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Zafer Üskül de katıldı.

Diğer partilerden hiç kimsenin katılmadığı toplantıda eşcinsellere hitap eden AKP’li Üskül;

“Haklarınızın ihlal edildiğini düşündüğünüz durumlarda adresiniz belli. Bize başvurunabilirsiniz” dedi.

Üskül’ün katılımının, bugüne kadar eşcinsellerin bu tür toplantılarına bu düzeyde ilk katılım olduğu ifade edildi.

100’ün üzerinde gay, lezbiyen, transseksüel ve travestinin katıldığı toplantının sonunda basının sorularını yanıtlayan Üskül;

“Muhafazakâr bir partinin üyesi olarak eşcinsel toplantısına katılmanız nasıl karşılanacak?” sorusuna, ***“Bizim partimiz herkese aynı bakar”*** diye yanıt verdi.

Tayyip’in Başbakanlığı döneminde homoseksüeller ve diğerlerine sonuna kadar açılan kapılar, şehit aileleri başta olmak üzere, bu ülke için kan ve ter dökenlere ise sonuna kadar kapandı.

Tayyip Başbakan olduktan sonra bırakın Türkiye’deki, dünyadaki homoseksüeller bile baş tacı yapıldı.

Kuşadası başta olmak üzere ülkemize gelen homoseksüeller, devlet törenleri ve kırmızı halılar ile karşılandı.

Gerek Tayyip’in Belediye Başkanlığı döneminde ve gerekse Başbakanlığı devresinde homoseksüeller ihalelerden önemli bir pay kaptı. Onlar bu dönemde altın çağını yaşıyor.

THY’den PTT’ye birçok ihaleyi homoseksüel ve sabeta-yist Cemil İpekçi aldı. İpekçi, AKP’lilerin verdiği davetlerde

baş konuk oldu. Olmakla da kalmadı, birçok AKP'linin alkışladığı ve iftihar ettiği şu sözü söyledi:

"AKP benimle sosyalleşiyor."

Tayyip'in en büyük destekçilerinden ve **Gülen** Cemaatinin yayın organı olan *Zaman* gazetesi 14 Şubat 2010 Sevgililer Günü'nde, **Cemil İpekçi**'nin Tayyip'e olan hayranlığını şu şekilde haberleştiriyordu:

"...‘One minute’ çıkışında ‘İşte benim Başbakanım’ diye bağırdım."

Gazete, homoseksüel modacının sevindirik olmasına şöyle devam ediyordu:

"Turgut Özal döneminde başlatılan açılım sürecinin AKP döneminde devam ettirildiğini savunan İpekçi, en çok da Başbakan Erdoğan'ın Davos çıkışından etkilenmiş. Ünlü modacı, o an yaşadığı duyguları şöyle aktarıyor. ‘Başbakan o konuşmayı yapıp oturumu terk ettikten sonra, Fransız sokağındaki atölyemde pencereyi açıp çiğlikler attım, ‘İşte benim Başbakanım’ diye. Büyük gurur duyduğum’..."

Tayyip'in en yakın destekçisi pembe mayolu, gözü boyalı, **Cemil İpekçi** Mardin'e gidiyor, ***"Erkek dediğin memleketine insanına sahip çıkandır"*** şeklinde konuşuyordu.

İpekçi, Kasım 2009 tarihli *Taraf* gazetesine şunu da söylüyordu:

"Erkek adam açılıma sahip çıkar..."

İpekçi'nin Tayyip ve AKP'ye yanaşmasının ardından, ülkemizde kullanılan ***"Her başarılı erkeğin ardında bir kadın vardır"*** sözü, ***"Her başarılı siyasal İslamcının arkasında bir homoseksüel vardır"***a çevriliyordu.

9 Şubat 2011 tarihli *Sözcü* gazetesi, Tayyip ve AKP'nin en önemli destekçilerinden Almanya'da faaliyet gösteren Yeşiller

Partisi'nin Eşbaşkanı **Cem Özdemir**'in, Alman *Der Spiegel* dergisinin internet portalı olan *Spiegel*'de de yazdığı ilginç bir yazıdan bahsediyordu. **Özdemir** makalesinde aynen şunları diyordu:

"AKP ile Türkiye daha liberal, daha feminist, daha eşcinsel bir ülke oldu."

"Elhamdülillah şeriatçiyım" diyerek oy toplayan ve daha sonra şeriatçılığı rafa kaldıran Tayyip'in, gerek Belediye Başkanlığı ve gerekse Başbakanlığı dönemleri, homoseksüellerin ve onların türevlerinin altın çağları oldu. Sürekli baş tacı edildiler. İhalelerde öncelikli oldular.

Oysa Kur'an-ı Kerim, homoseksüelliği lanetliyor, onlara meyleden Lût kavmini örnek vererek helak ettiğini, **Araf Suresi** 81-84. ayetlerde şöyle anlatıyordu:

"Lût'u da Peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: 'Sizden önce âlemlerden hiçbir kimsenin yapmadığı çirkin işi mi yapıyorsunuz?'"

"Hakikaten siz kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Hayır, siz haddi aşan bir toplumsunuz."

Kavminin cevabı ise sadece, 'Çıkarın bunları memleketinizden! Güya onlar kendilerini fazla temiz tutan insanlar!..' demek oldu.

Bunun üzerine biz de onu ve karısı dışında aile fertlerini kurtardık. Karısı ise azab içinde kalanlardan oldu.

Onların üstüne bir azap yağmuru yağdırdık. 'Bak, suçluların akıbeti nasıl oldu'..."

Sadece Araf Suresi mi?

Olur mu?

Bakın; **Şuara Suresi** 165-174. ayetlerde de homoseksüellik nasıl lanetleniyor:

“Rabbimizin, sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor da insanlar arasından erkeklere mi yaşıyorsunuz? Siz gerçekten haddi aşan bir topluluksunuz.”

Dediler ki: ‘Ey Lût! (İşimize karışmaktan) vazgeçmezsen mutlaka (şehirden) çıkarılanlardan olacaksın!’

Lût, şöyle dedi: ‘Şüphesiz ben sizin yaptığınız bu çirkin işe kızanlardanım.’

‘Ey Rabbim! Beni ve ailemi onların yaptıkları çirkin işten kurtar.’

Bunun üzerine biz de onu ve geri kalanlar arasındaki yaşlı bir kadın hariç bütün ailesini kurtardık. Sonra diğerlerini helâk ettik.

Onların üzerine bir yağmur (gibi taş) yağdırdık. (Başlarına gelecekler konusunda) uyarılanların yağmuru ne kadar da kötü idi!

Şüphesiz bunda büyük bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.”

Kur’an’da lanetlenen kavim ve insanların başlıcalarından biri eşcinsellerdi. Hicr Suresi 52. ayet ve devamında bu durum bir kere daha görülüyordu;

“Onlara İbrahim’in misafirlerinden de haber ver. Hani misafirler İbrahim’in yanına girmiş ve ‘Selâm’ demişlerdi. O da, ‘Gerçekten biz sizden korkuyoruz’ demişti.

Onlar, ‘Korkma, biz sana bilgin bir oğul müjdeliyoruz’ dediler.

İbrahim, ‘Bana yaşlılık gelip çatmış iken beni mi müjdeliyorsunuz? Bana neyi müjdeliyorsunuz?’ dedi.

‘Biz sana gerçeği müjdeledik. Sakın ümitsizlerden olma’ dediler.

Dedi ki: ‘Rabbinin rahmetinden, sapıklardan başka kim ümit keser?’

İbrahim, ‘Ey Elçiler! Göreviniz nedir?’ dedi.

Şöyle dediler: 'Şüphesiz biz suçlu bir millete gönderildik.

Lût'un ailesi başka (Onlar suçlu değildir). Lût'un karısı dışında onların hepsini kurtaracağız. Biz, onun geride kalanlardan olmasını takdir ettik.'

Elçiler (melekler) Lût'un ailesine gelince, Lût onlara, 'Gerçekten siz tanınmayan kimselersiniz' dedi.

Dediler ki: 'Evet, fakat biz sana (kavminin) şüphe etmekte olduğu azabı getirdik.'

'Biz, sana gerçeği getirdik. Şüphesiz biz doğru söyleyenleriz.' 'Gecenin bir bölümünde aile fertlerini yola çıkar, sen de arkalarından git. Hiçbiriniz arkaya bakmasın. Emrolunduğunuz yere (doğru) geçin gidin.'

Ona şu durumu kesin olarak bildirdik: 'Sabaha çıkar-ken onların sonu kesilmiş olacak.'

Şehir halkı sevinerek geldiler. Lût, dedi ki: 'Şüphesiz bunlar benim misafirlerimdir. Sakın beni rezil etmeyin.'

'Allah'a karşı gelmekten sakının, beni utandırmayın' dedi.

Onlar, 'Biz seni insanlarla ilgilenmekten men etmemiş miydik' dediler.

Lût: 'İşte kızlarım. Eğer yapacaksanız (onlarla evlenebilirsiniz)' dedi.

(Melekler, Lût'a:) 'Ömrüne andolsun ki onlar (şehvetten) gözleri dönmüş hâlde, sarhoşlukları içinde bocalayıp duruyorlar (Bu durumda asla seni dinlemezler)' dediler.

Derken güneşin doğuşu sırasında, o korkunç uğultulu ses onları yakalayiverdi.

Hemen onların altını üstüne getirdik. Üzerlerine de balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık. Şüphesiz bunda düşünüp görebilen kimseler için ibretler vardır. O şehrin kalıntıları hâlâ mevcut olan bir yol üstünde duruyor.

Şüphesiz bunda inananlar için bir ibret vardır.

'Eyke' halkı da şüphesiz zalim idiler. Onlardan da intikam aldık. İkisi de (Lût kavminin yaşadığı Sodom ile Şu'ayb kavminin yaşadığı Eyke) belirgin bir anayol üzerinde idiler'..."

Tayyip, bu ayetleri unutmuş olabilir (!) Buyurun bir başkasına; **Neml Suresi 53-58. ayetler:**

"İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınmakta olanları ise kurtardık.

Lût'u da (Peygamber olarak gönderdik.) Hani o, kavmine şöyle demişti: 'Göz göre göre, o çirkin işi mi yapıyorsunuz?'

'Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi varıyorsunuz? Doğrusu siz ne yaptığınızı bilmez bir toplumsunuz.'

Bunun üzerine kavminin cevabı ancak şöyle demek oldu: 'Lût'un ailesini memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar temiz kalmak isteyen insanlarmış(!)'

Biz de onu ve ailesini kurtardık. Ancak karısı başka... Onun geride kalıp helâk olmasını takdir ettik.

Onların üzerine bir yağmur (gibi taş) yağdırdık. (Başlarına gelecekler konusunda) uyarılanların yağmuru ne kötüydü!"

Kur'an-ı Kerim'de yer alan ayetlerden kolayca anlaşılacağı üzere Yaradan, Lut kavmini neden helak ettiğini çok açık bir biçimde anlatmaktadır. **"Benim Referansım İslamiyet"** diyen Tayyip ve türbanlı zevcesinin en yakınındaki kişilerden biri de, **"vücudumun her yerini ayrı bir kremle yağlarım"** diyen Lut kavminin çağdaş temsilcilerindendi.

"Bu ne yaman çelişkidir" diye kimsenin sormak aklına gelmese de, Kur'an-ı Kerim'de emredilenler karşısında, **"Referansı gerçekten İslam"** olan kişinin en azından bu konularda dikkatli olması beklenirdi.

İşin daha komiği ise, kara çarşafli Müslüman dini bütün yazarlar ile Tayyip gibi Gürcülüğüyle övünen **Emine Şenlikoğlu**'nun da, Lut kavminin çağdaş temsilcilerinden **Tuncay Güney** için “**heykeli dikilecek adam**” tanımlaması yapmasıydı.

Bu nedenle insan da merak ediyor tabi; bizim bilmediğimiz başka bir kutsal kitap daha mı var diye?

CAMİDE DEFİLE

Mardin'de içinde cami olan 700 yıllık **Kasımiye Medresesi**'nde **Cemil İpekçi**, AKP'lilerin desteği ile 15'i kadın 30'u erkek 45 mankenle defile düzenliyordu.

Mardinli sivil toplum örgütlerinin **"İçinde cami var, burada defile yapılamaz"** şeklindeki itirazları ve toplu namazla protesto etmeleri bir sonuç vermiyor, yarı çıplak hatunların dört döndüğü defile binlerce polisin koruması altında gerçekleşiyordu.

Defileyi; Mardin Valisi **Hasan Duruer**, Mardin'in AKP'li Belediye Başkanı **Beşir Ayanoğlu**, Mardin Cumhuriyet Başsavcısı **Fehmi Yılmaz**, Emniyet Müdürü **Mustafa Aygün**, Mardin Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı **Mehmet Ali Tutaşı** ile çoğunluğu AKP'li ve Fethullahçılardan oluşan 500 kişi izliyor, 1,5 saat süren defilede mankenler elbiselerini Türkçe, Kürtçe, Süryanice ve Arapça müzikler eşliğinde taşıyordu.

AKP'yi sosyalleştiren homoseksüel modacı **Cemil İpekçi**, 15 Ekim 2006 tarihinde *Milliyet* gazetesine verdiği demecinde açıldıkça açılıyordu:

"Vücudumun her bölgesinin kremi ayırır. Bıyıklarımı her gece yağlarım tararım."

Homoseksüel **İpekçi**, tam sayfa tutan söyleşisinde Tayyip ile ilgili adeta döktürüyor, **"Adamın tarzını seviyorum. Gözümü gönlümü dolduruyor"** şeklinde konuşuyor ve şöyle devam ediyordu:

"Erdoğan'ın tarzını seviyorum. Kravatı, saçı, başı, ağzı, burnu mis gibi..."

Hadi kravatını anladık. Saçını da anladık, başı birazcık karışık olsa da **İpekçi**, Tayyip'in ağzı ile burnunun mis gibi olduğunu nereden biliyor?

Duymamış gibi yapın!

Söylenmeyin!

Münafıklık edip de ortalığı karıştırmayın.

Bu sözlerin sahibine değil de “*Takunyalı Führer*” isimli kitabımda okurlara aktaran bana karşı tazminat davası açılırken, bu sözlerin sahibi **İpekçi** çok geçmeden koruma ile ödüllendiriliyordu. Bundan sonra yanında devletin kendisine verdiği koruma ve diğer imkânlardan yararlanacak.

Gerekçe;

Her zamanı gibi;

Suikast yalanı!..

Alın bir başka suikast masalı daha:

Tayyip’in “beynimin yarısı” diye tanımladığı **Mehmet Metiner** de suikasta uğrayacaklar kapsamında koruma ve benzeri olanaklarla ödüllendiriliyordu.

Bir dönem PKK’nın siyasal uzantısı partide üst düzey yöneticiliğe kadar yükselen **Metiner**’i de PKK’lılar öldürecekmiş!

Duy da inanma.

Neyse, suikast masallarına daldık, tekrar dönelim konumuza.

Kur’an şeriatçısı olduğunu iddia edenlerin büyük bir çoğunluğu, Allah’ın Kur’an’da açıkça lanetlediği bu gibi kişiler ile çok sıkı bir işbirliği içindeydiler. Gürcistan’dan göçüp ülkemize gelen ve her zeminde Gürcü olduğunu açıklayan Tayyip’in eski arkadaşı kara çarşafli **Emine Şenlikoğlu**, homoseksüel olduğunu cümle âleme ilan eden **Tuncay Güney**’i yere göğe sığdıramıyor, onun kendilerine çok büyük hizmetlerde bulunduğunu anlatıyor, **Tuncay Güney**’in heykelinin dikileceğini ve dikilmesi gerektiğini iddia ediyordu.

Kara çarşafli **Emine Şenlikoğlu**, 3 yıllık aradan sonra yayın hayatına tekrar başlayan *Mektup* dergisinin açılış töreninde; yakından tanıma imkânı bulduğu **Tuncay Güney**'e ilişkin bir dizi değerlendirmelerde bulunuyordu. **Şenlikoğlu**'nun bu değerlendirmeleri İslamcı basında geniş bir yer alıyordu.

23 Mart 2009 tarihli *Yeni Şafak* gazetesinde, **Şenlikoğlu**'nun, **Tuncay Güney**'in Ergenekon yapılanmasının ortaya çıkarılmasında önemli rol üstlendiği şeklindeki açıklamaları yayımlanıyordu. Gazetenin haberinde, **Şenlikoğlu**'nun,

"Onu tanıdığım için utanmıyorum. Tuncay Güney'in heykeli dikilmeli" şeklindeki sözleri yer alıyordu.

Şenlikoğlu'nun açıklamaları bu kadarla bitmiyor, konuştukça açılıyordu. **Şenlikoğlu Emine**, *"Tuncay Güney'in Türkiye'deyken birçok kişiyle muhatap olduğunu, ancak şu an o kişilerin sesinin çıkmadığını"* belirtiyor, *"Kimsenin Tuncay Güney benim evime de gelirdi, ben de onunla muhatap oldum demediğinden"* yakınıyordu. Tayyip'in dava arkadaşı **Emine Şenlikoğlu**, bu sessizliğin hesabını sormayı da ihmal etmiyor, **Tuncay Güney** ile sürekli telefon görüşmeleri yaptıklarını anlatıyordu.

Kara çarşafli şeriatçı **Emine Şenlikoğlu**, homoseksüel haham yamağı **Tuncay Güney** ile çok iyi bir arkadaşlıkları olduğunu sözlerine ekliyordu.

Tuncay Güney, katıldığı "Objektif" programında;

"Mehmet Metiner benim arkadaşım. Beraber çalıştık."

Şeklinde açıklamalarda bulunuyordu.

Ne güzel değil mi?

Siyasal şeriatçıların kılavuzları; eşcinseller, homoseksüel hahamlar, kendi öz yeğenini pazarlayan muhabbet tellalları, PKK'lılar ve diğerleri!

İSLAMOĞLU VE KÜÇÜK BİR ÇOCUK

Hilal TV'nin sahibi, ülkemizde büyük çoğunluğun okuduğu Kur'an meallerinin yazarı Mustafa İslamoğlu, Develi Ağır Ceza Mahkemesi'nde 12 yaşındaki tüyü bitmemiş bir çocuğa taciz ve tecavüzle yargılanıyor ve Mahkemenin, 1980/77 Esas ve 1981/309 No'lu kararında Mustafa İslamoğlu 2 sene 6 ay hapis ile cezalandırılıyordu.

Yakınları **Mustafa İslamoğlu**'na 12 yaşındaki çocuklarını, Kur'anı Kerim okumayı öğretsin, İslam ahlakı ile nasiplensin diye emanet ediyorlardı. **İslamoğlu** ise çocuğu kız kardeşinin evine götürüyor, orada banyo ettiriyor ve ardından iğrenç emelleri için kullanıyordu.

Vakit gazetesi yazarı da olan İslamoğlu, mahkemede yapılan yargılamasında;

"Kendisinin akıncı görüşü benimsediğini ancak bu görüşün sadece fikir ve inanç dünyasında kaldığını, herhangi bir eylemli davranış içine girmediğini ve bu nedenle ülkücü görüşü benimseyen müdahil tarafın kendisine iftirada bulunulduğunu" söylüyordu.

Ancak,

Yargılama sürecinde ve yine mahkeme kararında da yer alan bilgilere göre, **İslamoğlu** ile mağdurun ailesi bırakın hasım olmayı son derece yakın dostluk ilişkisi içindeydi ve bu nedenle kendisine **çocuklarını dini eğitim alsın** diye emanet etmişlerdi.

Bu durumun en yakın tanıkları arasında **İslamoğlu**'nun babası dahil ailesi de bulunuyordu.

1 Eylül 2010 tarihli **Gülen** cemaatinin yayın organı olan *Zaman* gazetesi, yere göğe sığdıramadığı çocuk tacizcisi **Mustafa İslamoğlu** ile ilgili;

"Tefsir dersleri ve eğitim hizmetleri ile tanınan Mustafa İslamoğlu da referandumda 'evet' diyeceğini açıkladı" başlıklı bir yazı yayımlıyordu.

Gazete, İslamoğlu'nun, halk oylamasını, *"koca bir milletin vesayete dur deyip dememe meselesi olarak değerlendirildiğini"* aktarıyordu.

Yine Fethullah Gülen yanlısı gazetede, tacizci İslamoğlu'nun, *"12 Eylül sabahı bir ibadet duyarlığı içerisinde sandığa gidilmesi gerektiğini"* anlatan sözleri de yer alıyordu.

İslamoğlu insanları tehdit etmekten geri durmuyor, şunları da söylüyordu:

"...Eğer acılarınıza, kayıplarınıza, geleceğinize, geçmişinize, kendinize saygı duyuyorsanız bu fırsatı kaçırmayın."

Fethullahçı gazeteye göre İslamoğlu, referandumdan *"hayır"* çıkması halinde vesayetçiler, gizli kapaklı dümen çevirenler ve çetelerin bayram yapacağını iddia ediyordu.

Tacizci İslamoğlu kimin bayram yapacağını iddia ediyormuş?

"Vesayetçiler, gizli kapaklı dümen çevirenler ve çetelerin."

Bu sözleri söyleyen kim?

"Kur'an okumasını ve İslam ahlakını öğrensin" diye kendisine emanet edilen 12 yaşındaki çocuğa tecavüz eden, Fethullahçı, siyasal dinci gazetelerin ve o kesimlerin medar-ı iftihar Mustafa İslamoğlu!

İslamoğlu ve benzerleri, *"Vesayetçiler, gizli kapaklı dümen çevirenler ve çetelerin"* faal olmaması için referandumda *"evet"* çıkmasını istediklerini söylüyorlardı. Ancak

bunların sabıkalarına bakıldığında asıl niyetleri ayna gibi sırtıyordu.

Eylemlerinde kendilerini ânında serbest bırakacak hâkim ve savcılara kavuşmak...

23 Mart 2008 tarihinde **Mustafa İslamoğlu Hilal TV**'de saat 19.50 sıralarında, *Hilal TV* Almanya etkinlikleri çerçevesinde Köln'de yaptığı konuşmada, erkeklere ve kadınlara şu tavsiyelerde bulunuyordu:

“O işi yaparken; niyet ettim Musa’ya, niyet ettim Ayşe’ye, niyet ettim Fatma’ya, niyet ettim güzeller güzeline, niyet ettim Hanne’ye deyin.”

Bunların pirlerinden olan **Hüseyin Üzmez** de 14 yaşındaki kız çocuğuna tacizden içeride değil miydi?

Vakit gazetesinin birçok yazarı onu savunmadı mı? Savunurken Kur’an-ı Kerim’i iğrenç emellerine alet etmediler mi?

Milliyet gazetesinde 7 Mayıs 2008 tarihinde, **“Vakit’e göre, tecavüzün ispatı için 4 şahit şart”** başlıklı yazıda, siyasal İslamcı *Vakit* gazetesinin tecavüzcü yazarını korumak için Kur’an-ı Kerim’i nasıl insafsızca kullandığı belgeleniyordu.

Gelin beraber okuyalım:

“Vakit gazetesi yazarı Hüseyin Üzmez’in 14 yaşındaki bir çocuğa cinsel istismar suçlamasıyla tutuklanması konusunu son olarak bu gazetenin yazarlarından Duran Kömürcü de ele aldı.

Kömürcü, bu konuda şu görüşleri ortaya koydu:

Bugün de Hüseyin Üzmez’e yöneltilen isnattan dolayı bütün Müslümanlar üzülmektedir.

Çünkü günahın ispatını Allah, ‘Bir’ de dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? Madem ki bu şahitleri getirmediler, o

halde onlar Allah nezdinde yalancılara ta kendileridir (Nur Suresi 13)' buyurarak, dört şahitle tespit edilmeyen zina suçlamasını yalancı olarak beyan etmektedir.

Kö mürcü ekliyor:

'Müfterilerin eline bir koz geçmiştir. Suçu işleyen (!) Hüseyin Üzmez değil de, bütün Müslümanlara mal edilerek inananlara yüklenmektedir. Bir suç işlenmişse o işleyene aittir.

Beşerdir hata yapabilir. İslami bir düzen olmadığına göre suç sabit olursa tövbeye davet edilir. Suç İslam'a göre tahakkuk eder, cezası da İslam'a göredir.'

Üzmez'in bu suçunun mahkeme tarafından kanıtlanmaması halinde, Türkiye'de İslami bir düzen olmadığına göre tövbe ederek kurtulması işten bile değil.

Zaten tecavüz olaylarında 4 şahit bulunabilmesi de güç. Ancak hâkimin bu teorilere itibar etmesi ihtimali pek yüksek görülüyor."

Ya işte böyle;

Suçun, telefon görüşmeleri, anne ve babanın ikrarı, kızın ifadesi, tanıkların beyanı ile ispatlanması dincilere göre önemli değil, tanık sayısı dörtten az ise mesela üç ise tecavüzcü kurtuldu.

Ve bunu bir de Kur'an ayetlerini kasıtlı olarak çarpıtarak veriyorlar. Oysa o ayetler kadınları, özellikle toplum içinde saygın bir yeri olan kadınları korumak içindi.

Dinciler her nedense, o referans verdikleri Nur Suresi'nin başındaki şu açıklamaları es geçiyorlardı:

"Namuslu kadınlara zina isnat edip sonra da dört şahit getiremeyenlere seksen değnek vurun. Artık onların şahitliğini asla kabul etmeyin. İşte bunlar fâsık kimselerdir."

Şimdi soralım?

Hüseyin Üzmez kadın mı?

Gelin Fethullah'ın sohbet toplantılarındaki konuşmalarından bir bölümü hatırlayalım.

Ne diyordu, **Fethullah Gülen**?

“Allah ötede; Gilman’a, Behçet’e, Nedret’e uyaracak.”

Behçet ile Nedret'i kendi haline bırakalım!

Ancak;

Gilman'ın ne olduğuna bakalım:

Cevabı yine kendi yazdıkları Arapça sözlükte bulalım:

“Tüyü bitmemiş küçük yaştaki erkek çocuk!..”

Fethullah Gülen referandum hakkında nasıl konuşuyordu?

“Referandumda mezardakilere bile oy kullandırın.” Ve **İslamoğlu** gibi o da herkese **“evet”** dedirtin şeklinde adeta fetva veriyordu.

Öyle ya, **“evet”** oyu vermeyi ibadetlerin en büyüğü sayıyordu.

Çocuklara tecavüz ibadetin ne yanına düşüyor dersiniz; işte onun cevabı yok.

“DAVA BİTTİ AMA BENİMLE İLGİLİ BİR KARAR YOK”

Deniz Feneri davası, Tayyip ve yandaşlarının insanları nasıl kullandıklarının bir başka ibret belgesiydi. Deniz Feneri dosyasında hakkında kuryelik yaptığı iddia edilen ve Tayyip’in sürekli koruyup kolladığı **Akman**, bakın nasıl meydan okuyordu:

“Kemal Kılıçdaroğlu davayı 6 gün izledi, benim suçlandığıma dair herhangi bir belge sunmadı. Benim hakkımda iddiaları ortaya atan kişi, mahkeme ile anlaşmış olan itiraşçı bir sanık. Suçlamadığı kimse yok. Mahkeme Başkanı kararı açıklarken bu şahsın iddialarına inanmadığını açıkça söyledi. Benim Deniz Feneri e.V iddianamesinde adımın geçmesini kullanmaya çalışıyorlar.

Sayın Baykal’ın adı da Ergenekon iddianamesinin birçok yerinde geçiyor. Hem Deniz Feneri davası sonuçlandı, karar açıklandı. Var mı benimle ilgili bir kararı.”

Her ne kadar bu şekilde feryat etse de, çok geçmeden **Akman**’ın davada sanık olduğu ortaya çıkıyordu.

Akman anlaşılan, Alman mahkeme başkanının, “*Asıl suçlular Türkiye’de*” diyerek verdiği isimleri tersten okumuştur. Hakkında neden yalan haber yapıldığı ve iddiaların arkasında neler olduğuna dair sorusuna ise, **Akman** yeni komplo teorileri ile yanıt veriyordu:

“4 yıllık RTÜK Başkanlığımız görevinde birçok icraata imza attık. Hakkımda yapılanların altında yabancı servisler var. Yaptığımız faaliyetlerle bu ülkenin çocuklarını ve gençlerini koruma altına almamız birilerini rahatsız etti. Beni bu yüzden RTÜK Başkanlığından uzaklaştırma çabaları çok anlamlı.”

Ama bu komplo iddiaları, hem kamuoyu hem de kendi yandaşları arasında bile inandırıcı bulunmamış olmalıydı ki, sinek vızıltısı kadar bile ses getirmede.

Savunmasına devam etti **Akman**:

“Benim dokunulmazlığım yok, her türlü yasal faaliyet için hazırım” dedi ama bu iddialar çıkmadan yedi ay önce TBMM’den geçen kanunu es geçti.

Çünkü 5785 sayılı yasa ile RTÜK üyelerinin yargılanması, nedense kamuoyuna duyurulmadan Başbakan’ın yani Tayyip’in iznine bağlanmıştı.

10 Temmuz 2008 günü TBMM Genel Kurulu’nda kabul edilen ve RTÜK yasasında değişiklik öngören 5785 sayılı kanun ile *“Üst Kurul Üyelerinin görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri iddia edilen suçlara ilişkin soruşturmalar 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanuna göre yapılır ve bunlar hakkında soruşturma izni, Başbakan tarafından verilir”* hükmü getirildi...

Böylelikle **Akman**’ın yargılanabilmesi Tayyip’in desturuna tâbi oldu.

Tayyip’in desturunu takmayan Almanlar, **Akman** için sanık sandalyesini hazırlıyorlardı.

23 Ekim 2010 tarihli *Sözcü* gazetesinde yer alan *“Resmen sanık oldular”* başlığı altında, Türkiye’nin belgeleri geç göndermesi nedeniyle 2 yıl geç açılan davada, RTÜK Üyesi **Zahit Akman** ve *Kanal 7*’nin patronu **Zekeriya Karaman**’ın sanık olduğu vurgulanıyor ve şu bilgiler aktarılıyordu:

“Almanya’nın Frankfurt eyaletinde sonuçlandırılan ilk Deniz Feneri e.V davasında, ‘asıl failler’ olarak tanımlanan ancak haklarında dava açılması için Türkiye’den dosya beklenen Kanal 7’nin eski patronu Zekeriya Karaman ve Zahit

Akman'a ilişkin olarak yürütülen adli süreç nihayet tamamlandı.

Zekeriya Karaman ve Zahit Akman artık resmen sanık... Buna ilişkin olarak Frankfurt Mahkemesi Deniz Feneri Hâkimi Wienz, Gazeteport'tan **Safile Usul'a** şu açıklamaları yaptı:

'Frankfurt Mahkemesi'nde yeni bir Deniz Feneri davasının sanığı oldukları **Zekeriya Karaman, Zahit Akman** ve diğer sanıklara tebliğ edildi. Tebligatımız ellerine ulaştı mı, bunu henüz bilmiyoruz. Davadan kaçmaları halinde ne olacağı konusunda şu anda bir spekülasyon yapmak istemem. Önce bir durumu görelim.'

Öte yandan Frankfurt Savcılık Sözcüsü **Doris Mülersch** da Gazeteport'a **Zekeriya Karaman ve Zahit Akman**'ın sanık haline gelme süreci hakkında şu bilgileri verdi:

'Ankara'nın cevabı çok gecikmiş olduğu için biz davanın bir an önce açılması talebini Frankfurt Mahkemesi'ne sunmuştuk. Biz Ankara'dan hem bazı bilgilerin toplanmasını hem de şüphelilerin sorgulanmasını istemiştik. Belgelerin yeterli olup olmadığı mahkeme sürecinde belli olacak.'

Vatandaş ise 'asrın yolsuzluğu' denilen davaya Türkiye'nin bu kadar kayıtsız kalmasına, dava açılmamasına tepki gösteriyor ve şöyle diyor:

'Deniz Feneri e.V için Türkiye'de kimse kılını bile kıpırtmıyor. Saygın isimler, sadece AKP muhalifi oldukları için 3 yıldır 'hüküm' bile giymeden cezaevinde yatıyor.'

Cemil Çiçek ise, bir gazeteye verdiği demeçte; Deniz Feneri ile ilgili iddiaları gündeme getiren CHP'li **Kemal Kılıçdaroğlu'nun**, 'Cesur savcı arıyorum' sözlerine tepki gösteriyordu. 'Cesur savcı arıyorum demek, görev yapan 2 binin üzerinde savcıya hakarettir' diyen Çiçek, 'Savcılar emirle, talimatla soruşturma açmazlar. Daha önce hükümeti yargıya baskı yapmakla suçlayanlar, şimdi savcılara

baskı yapılınsın diyorlar. Bu ikilemden kurtulmamız lazımdır. Eğer ortada suç unsuru varsa, araştırarak olan yargıdır. Sapla samanı karıştırıyorlar. Yanlış yapan varsa hesabını mahkemede verir. Kimse de 'hükümet nerede' diye yargıya baskı yapmamızı istemesin' şeklinde konuşuyordu.

Deniz Feneri ile ilgili böyle konuşan Cemil Çiçek, Erzincan Başsavcısı'nın Albayrak'lar ve tarikatlar ile ilgili başlattığı soruşturmada savcıya telefon etmeyi bile ihmal etmiyor ve daha sonra Gülen cemaati ile tarikatlar hakkında soruşturma yapan savcıya terör örgütü üyesi olma iftirası atılıyor ve ardından hukuksuz bir şekilde tutuklanıyordu.

Yolsuzluklara göbekten bağlı birçok AKP'li ile ilgili inceleme yapan savcılar ise hemen Ergenekon tezgâhına alınıyor, telefonları dinlenerek bunlara her türlü baskı yapıp evleri ve işyerleri aranıyordu.

Noterle ilgili inceleme

Bu arada dönemin Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin de, Milli Eğitim Bakanlığı Şûra Salonu'nda yapılan 6'ncı dönem 450 adli yargı, hâkim ve savcı adaylarının ad çekme törenine gelşi sırasında gazetecilerin sorularını yanıtlıyordu."

"Fenerekon" adlı kitabında Derya Kırıcı bu süreci de şöyle işliyordu:

"Şahin, Almanya'daki Deniz Feneri davasında ceza alan Mehmet Gürhan'ın, Almanya'da demir parmaklıklar ardındayken Kanal 7 Yönetim Kurulu Başkanı Zekeriya Karaman'a 'genel vekâletname' verdiği haberleri üzerine, Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün vekâletnameyi düzenleyen noterle ilgili işlem başlattığını duyurdu.

Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Hüseyin Boyrazoğlu da, Alman mahkemesinden Deniz Feneri e.V davasıyla ilgili kararı isteyeceklerini söyledi. Almanya ile yapılacak yazışma için dilekçe örneğinin Almanca'ya tercüme edildiğini dile getiren

Boyrazoğlu, soruşturmanın esasını, Alman mahkemesinin verdiği kararın oluşturacağını belirtti.

Boyrazoğlu, Almanya'dan karar geldikten sonra, soruşturmanın Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın görev alanına girip girmediğine karar vereceklerini söyledi. **Boyrazoğlu**, davanın yurtdışında olması ve dava konusu derneğin yurtdışında faaliyet göstermesi nedeniyle, soruşturmanın Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın görev alanına girdiğini düşündüğünü ifade etti."

CHP'den Deniz Feneri için suç duyurusu

Aynı gün, CHP Konya Milletvekili **Atilla Kart** ve dönemin CHP Grup Başkanvekili **Kemal Kılıçdaroğlu**; Almanya'daki Deniz Feneri davasında hapis cezasına çarptırılan **Mehmet Gürhan** ve Kanal 7 Yönetim Kurulu Başkanı **Zekeriya Karaman**, Haliç Deniz Taşımacılığı ve Turizm'in ortağı **İsmail Karahan** ve İstanbul 10. Noteri **İsmet Büyükkılıç** hakkında suç duyurusunda bulundu.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmek üzere Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusu dilekçesini veren CHP'li **Kart**, Adliye çıkışında gazetecilere açıklamada bulundu. **Kart**, Almanya'daki Deniz Feneri davasında hapis cezasına çarptırılan **Gürhan** ile **Karaman**, **Karahan** ve İstanbul 10. Noteri **Büyükkılıç** hakkında, 'örgütlü olarak, nitelikli dolandırıcılık' ile 'resmi evrakta sahtecilik' suçlarını işledikleri gerekçesiyle suç duyurusunda bulunduklarını bildirdi.

Ortada resmi bir belgenin söz konusu olduğunu bildiren **Kart**, sahteciliğin çok açık olduğuna işaret etti. Söz konusu suçlarla ilgili Ceza Kanunu'nun toplam 19 yıl hapis cezası öngördüğünü belirten **Kart**, 'Bu sebeple biz, ceza usulü bakımından da gerekli önleyici hükümlerin, tedbirlerin alınması hususunu, Cumhuriyet Savcılığının takdirine özellikle sunduk' diye konuştu.

Kart, bir gazetecinin, bu tedbirlerin ne olduğuna yönelik sorusu üzerine, 'Ceza usulü anlamındaki tedbirler... Bu nedir? Yurtdışına çıkış yasağıdır, tutuklamadır, o yolsuzluk kaynağı olan mal varlığına müsadere yoluyla el koymaktır, önleyici hükümleri almaktır. Ceza usulündeki önleyici tedbirler neyse, savcılık makamının uygun göreceği tüm bu tedbirlerin alınmasını talep ediyoruz' dedi.

Muhabire azar

Başbakan'ın sinirleri, Deniz Feneri'ne ilişkin çıkan haberler nedeniyle deyim yerindeyse keman yayı gibi gerilmişti. Aynı gün akşam Kocatepe Camii'nde kıldığı teravih namazı çıkışı, caminin avlusunda bulunan 27. Kitap ve Kültür Fuarı'nı gezerken, bu öfkesi Hürriyet ve Milliyet muhabirinde patladı.

Erdoğan, kendisini, fuarda bulunan Deniz Feneri Derneği'nin standıyla aynı karede görüntüleyebilmek için bekleyen iki muhabiri öfkeyle azarladi.

'Sen çok akıllısın!.. Ben senin aklını biliyorum. Terbiyesizlik, edepsizlik etme, çekil kenara! Böyle güzel bir akşamda yaptığına bak!' Bunun üzerine fuar alanında bulunan gazeteciler, korumalar tarafından karga tulumba dışarı çıkarıldı.

Kurulması ve gelişmesi için canla başla çalıştığı **Deniz Feneri** ile yıllar sonra aynı karede görüntülenmek, nedense Başbakan'ı inanılmaz sinirlendirmişti. Sanki kuruluşundan gelişimine koltuk çıktığını, hatta 5 Mart 2001'de bayramın ilk günü **Kanal 7'deki Deniz Feneri programına çıkıp, Deniz Feneri'ne yardım çağrısı yaparak destek verenin kendisi olduğunu unutturmak istiyordu."**

Kaldı ki Tayyip, yıllarca gurbetçileri Müslümanlık adına iliğine, kemiğine kadar sömürüp onların birikimini Milli Görüş gömleğiyle dolandıran İslami holdinglerden şikâyetçi

olan insanları “**sahtekâr**” diye azarlıyor, onları perişan eden sahtekârları ise bağrına basıyordu.

Tayyip; dolandırılan insanlarımıza “**sahtekâr**” demekle kalmıyor, bir de “*Parayı verirken bana mı sordunuz*” şeklindeki pişkince bir açıklama yapıyordu.

Oysa;

Paralar onun da katıldığı Milli Görüş organizasyonları ile toplanmıştı...

Neyse dönelim biz yine “**Fenerekon**”a:

“*Ertesi gün Türkiye Belediyeler Birliği’nin Eylül ayı olağan meclis toplantısında İçişleri Bakanı Beşir Atalay, toplantının sonunda kendisini bekleyen gazetecilerin Deniz Feneri’ne ilişkin sorularını adeta geçiştirdi. Atalay, basın mensuplarının Türkiye’deki Deniz Feneri Derneği’nin denetlenmesine yönelik sorularını, belli belirsiz ses tonuyla şöyle geçiştirdi: ‘Denetçiler çalışmalarına devam etmektedir.’*

Bu arada Almanya’daki savcı ise boş durmuyordu. Alman savcı, Burak Erdoğan’ın Almanya’yı sık ziyaret ettiğini ve Deniz Feneri Derneği’ne uğradığını belirterek, çok önemli bir iddiaya dikkat çekiyordu:

‘Bizzat oğul Erdoğan, derneğin bankadan yüklü para çektiği dönemlerde geliyordu...’

Burak Erdoğan, Başbakan oğlu olduğu için arama yapılmadan VIP salonlarından giriş-çıkış yapıyor ve üstü ile eşyaları aranmıyordu. Savcının burada demek istediği aslında çok açıktı.”

Şimdi burada yeni bir parantez açarak, bir mim koyalım ve Oda TV’den Ahmet Erhan Çelik’in Ahmet Burak Erdoğan’ın kuruluşu aynı dönemlere denk gelen ve adı önce “**Turkuaz**” sonra da “**Bumerz**” olan denizcilik şirketine ilişkin verdiği bilgilere bakalım:

"İstanbul'un güzide semti Emirgân sırtlarındaki Aykan Sokak 10 numarada güzel bir villa vardır. Bir genç adam, bir gün Aykan 10 numaradaki villayı gezer ve pek beğenir. Kısa süre sonra bu adam bir aracı vasıtasıyla villaya alıcı olur. Ancak sahibi olan Avusturyalı'nın villayı satmaya niyeti yoktur, o yüzden 1 milyon 700 bin dolar gibi uçuk bir rakam söyler...

Ama alıcı fiyata itiraz etmez ve önce 500 bin dolar nakit ön ödeme yapar. Sonra kalan bakiye olan 1 milyon 200 bin doları da yine nakit olarak tapu devri sırasında öder.

Genç adamın ortağı olduğu şirket, villaya taşınır. İşte bu genç adam Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan**'ın henüz 30'lu yaşların başındaki büyük oğlu **Ahmet Burak**, şirket ise **Bumerz Denizcilik ve Ticaret Anonim Şirketi**'dir.

1 milyon 700 bin dolarlık villaya taşınan bu şirketin sermayesi ise, taşındıkları dönem 1 milyon liradır.

Mazisi 10 Nisan 2006'da başlayan şirket, hemen 1 milyon 700 bin dolarlık villa satın alacak para kazanmış mıdır dersiniz?

Şirket, iş hayatına Turkuaz olarak başlamış, aralarında **Burak Erdoğan**'ın bulunduğu beş ortak, 10 Nisan 2006'da bir milyon lira sermaye ile Turkuaz'ı kurmuştur.

Ortaklar arasında Başbakan'ın ağabeyi **Mustafa Erdoğan**, eniştesi **Ziya İlgen** ile **Burak Erdoğan**'ın kayınpederi -taksici- **Osman Ketenci** vardır. Eylül ayında Turkuaz'ın adı değişir ve şirket, **Bumerz Denizcilik** adını alarak yoluna devam eder.

Bumerz'in 2006 yılı olağan genel kurulu 7 Şubat 2007 tarihinde toplanır. Şirket sermayesi 1 milyon liradan (1 trilyon eski TL) 2 milyon liraya (2 trilyon eski TL) çıkarılır. **Burak Erdoğan**'ın sermaye taahhüdü de 250 bin liradan (250 milyar eski TL), 500 bin liraya (500 milyar eski TL) yükseltilir."

Yani 1 yıl içinde şirket, adeta hormonlu gıda gibi büyümüş, 1 milyon 700 bin dolarlık villa nakit yeşil dolarlarla alınmış, sermaye 1 milyon (1 trilyon) TL'den 2 milyon TL'ye (2 trilyon) çıkarılmış, kısacası nakit dolar ve TL'ler havada uçmuştur...

Şimdi **Burak Erdoğan**'a ilişkin bu parantezi kapatalım ve devam edelim:

Alman savcı, sadece oğul Erdoğan'ı işaret etmekle de yetinmiyordu. Biz Ergenekon tutuklamaları ile haşır neşir olduğumuz gün, *"Uluslararası hukuksal yaptırımlardan faydalanarak, Recep Tayyip Erdoğan'ın ifadesinin alınmasını talep edeceğiz"* açıklamasını yapıyordu.

Mehmet Gürhan'ın Almanya'daki bütün hesaplarına el konulduğunu, bütün mal varlığının satışının durdurulduğunu belirten Savcı **Doris Möeller-Scheü** şöyle diyordu:

"Mehmet Gürhan aldığımız bilgilere göre Türkiye'de Temmuz ayında yapılacak seçimlerde AKP'den milletvekilliğine aday gösterilecekti. İncelediğimizde şahsın, Türkiye Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan ile görüşmelerini Ankara'ya giderek bizzat gerçekleştirdiğini tespit ettik. Erdoğan ailesi ile sıkı ilişkilerde olan Mehmet Gürhan'ın İzmir limanında demirleyen ve İtalya'dan Türkiye'ye gurbetçi taşımak için alınan geminin Deniz Feneri'ne yapılan bağışlarla alındığını belgeledik. Ayrıca uluslararası hukuksal yaptırımlardan faydalanarak Recep Tayyip Erdoğan'ın ifadesinin alınmasını talep edeceğiz."

1992 yılında sadece ayda 2 bin mark karşılığında taksi şoförlüğü yapan **Gürhan**'ın, birkaç yıl sonra 1,5 milyon euro değerindeki taksi filosuna nasıl sahip olduğunu, bir villa ve 4 daireden oluşan 4,5 milyon euro'luk mülkiyeti nasıl ve hangi parayla aldığını savcının aklı almamıştı. Savcı, *"Bunu*

Gürhan'a sorduk, Gürhan gibi avukatları da çelişkili açıklamalarda bulundular" diyerek, aslında bağış paralarının ne tarafa kanalize edildiğinin işaretini veriyordu.

Ergenekon davasını neredeyse tamamen cep telefonu trafiğinden Türkiye ortaya çıkarır da, Almanya aynı yöntemi kullanmaz mı? Bu sorunun yanıtı da, Frankfurt Mali polis şefi **Böhm**'un "*Telefon dinlemesi yapıldı mı?*" sorusuna sessiz kalışında gizliydi.

BAŞSAVCI, DOSYANIN İSTENMESİNİ TALEP ETTİ

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı 26 Eylül günü, Almanya'daki **Deniz Feneri** dava dosyası ve mahkeme kararının istenmesi için Adalet Bakanlığı'na başvurdu. Almanya'da karara bağlanan Deniz Feneri Davası sanıklarının, Türkiye'de bağlantısı olup olmadığı ile ilgili yapılan suç duyuruları üzerine inceleme başlatan Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın Almanca olarak hazırladığı dosya, Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü'ne gönderildi.

Bu arada, Almanya'da sonuçlanan dava ve Türkiye'ye ulaşan bağlantılara ilişkin dedikodular üzerine, azalan bağışlar nedeniyle tekrar bazı kesimler tarafından bağış için kampanyalar düzenlendi.

Derneğin yaptığı yardımlar kendi televizyon ve gazeteleri aracılığıyla şova dönüştürülürken, Ankara Büyükşehir Belediyesi de yurttaşlardan "Ramazan Kumanyası" ve "Kurban Bağışı"nın istendiği derneğe ait dergileri, Metro ve Ankaray istasyonlarında halka ücretsiz dağıtmaya başladı.

Dağıtılan dergide, yurttaşlardan Ankara'nın hemen hemen her yerinde bulunan Makromarket mağazalarından makbuz karşılığı ihtiyaç sahiplerine bir kumanya alması yönünde çağrılar yapılıyor ve *"Ramazan boyunca derneğimizin şube merkezlerine, Ulus irtibat bürosuna gelerek, kumanya bedelini makbuz karşılığı yatırabilirsiniz"* ve *"Hangi niyetle kurban kesecekseniz vekâlet yoluyla ya da bizzat başında bulunarak İslami kurallara uygun ve hijyenik ortamlarda derneğimize bağış yaparak kestirebilirsiniz"* deniliyordu.

Dergideki tarife göre, bir adet Ramazan kumanyasının bedeli 50 TL, bir adet Kurban yardımının bedeli de 210 TL

idi. Yani Ankara Büyükşehir Belediyesi, Kayseri'nin muhafazakâr ailelerinden **Songör**'lerin sahibi olduğu Makromarket'i bağışların alınması için adres göstererek hem markete kıyak çekiyor, hem de Deniz Feneri'ne yapılan bağışların bu market üzerinden akmasını sağlıyordu.

Zaten **Songör**'ler de 1990 yılında marketçiliğe Keçiören'de açtıkları iki market ile başlamışlar, AKP'nin oyları arttıkça onlar da semirmiş ve mağaza sayısını 100'ün üzerine çıkarmışlardı.

Almanya'daki Deniz Feneri davasının Alman hâkimi ile Frankfurt Başsavcısı'nın, *Posta* gazetesinden **Kâmil Taylan**'ın sorularına verdiği yanıt, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın Almanya'daki Deniz Feneri dava dosyasının istenmesi için Adalet Bakanlığı'na başvurduğu gün yayımlandı.

Alman hâkim **Johann Müller**, **Taylan**'a verdiği yanıtında şu gerçeğin altını çizdi:

“Kararımızda, ‘asıl suçlular Türkiye’de’ derken, Türkiye’deki Kanal 7’nin sorumlu yöneticilerini kastettik. Çünkü burada halktan bağış olarak toplanan paralar Türkiye’ye gönderiliyor ve orada Kanal 7’nin sorumlularına teslim ediliyordu.”

Hâkim **Müller**, **Zekeriya Karaman**, **Zahid Akman** ve **İsmail Karahan**'ın baş suçlular olduğu görüşünü de tekrarladı ama Türkiye'deki sağır kulaklar bu Alman hâkimin görüşünü duymadılar.

Frankfurt Başsavcısı **Doris Möller-Scheu** da, *“Zahid Akman, kooperatif davasında zanlı olarak görülüyor. Hakkında soruşturma başlatıldı. Dolandırıcılık ve sahte iflas suçları işlendiği şüphesiyle OFWG'nin eski yöneticileri hakkında soruşturma açtık”* diyerek şu bilgileri verdi:

“Soruşturma açılan yöneticiler arasında RTÜK Başkanı Zahid Akman da bulunuyor. Akman’ın da aralarında bulunduğu yöneticiler, kooperatife katılmak isteyen kişileri ayda ortalama 80 euro’ya üye kayıt etmişler. Üyelere, ‘Ödediğiniz aidatlar sekiz yıl içinde ikiye katlanacak’ vaadinde bulunulmuş. Ayrıca Alman hükümetinin de, ev yapım fonundan yarım vereceği vaat edilmiş.

Fakat bir süre sonra Alman hükümeti, bu kooperatifin konut alanında çalışmadığını gerekçe göstererek, devlet yardımlarını kesti ve üyelere devlet fonunu geri istemeye başladı. Üyeler de bunu kooperatifin yönetim kurulundan geri istemeye başladı. Bunun üzerine yöneticiler ödeme yapamayacaklarını beyan ederek, iflas ettiklerini açıkladılar. Bu kooperatifin 1026 üyesi vardı. Ne kadar paranın kaybolduğunu şu an bilemiyoruz.”

Savcı, Zahid Akman’ın *“Ben fahri üyeydim”* şeklindeki komik iddiasını da yanıtladı:

“Almanya’da fahri üyelik diye bir şey yok.”

Ve şöyle devam etti:

“Yöneticilerin mahkemeye kayıtlı olmaları gerekiyor. Kooperatifin mahkeme kayıtlarında bu zat kesin olarak ‘Sorumlu Yönetici’ olarak gözükmüyor. Bu soruşturmada da şüpheli kişidir. Yöneticilik görevini 2006 Haziranına kadar sürdürdüğünü tespit ettik. Zahid Akman, hem Deniz Feneri davasında, hem de kooperatif davasında zanlı olarak görülmektedir.”

Hâkim ve savcının verdiği bu bilgiler, ne yazık ki Türkiye için geçerli olmadı ve Zahid Akman istifa etmedi. Kanal 7 yöneticilerinin de RTÜK tarafından istifası istenmesi gerektiği halde, *“Hancı sarhoş, yolcu sarhoş”* bir ortamda bu da gerçekleşemedi.

Savcının anlattıklarından, *“gurbetteki insanın İslami dayanıklılığını kullanarak; önce Bosna’ya yardım bahanesiyle, sonra Deniz Feneri ile Kanal 7’lere, Yimpaş’lara, Kombassan’lara para toplanmasının yetmediği, gurbetçilerin bir de ev vaadi ile aynı kişiler tarafından alenen dolandırıldıkları”* sonucu ortaya çıkıyordu.

Dolandırıcılık bu kadar âyan beyan ortada olmasına karşın, Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan** ve diğer ilgililerden, **Akman**’a istifa etmesi yönünde en küçük bir imada bulunmak bir yana, tam tersine destekleyici ve kollayıcı yönde açıklamalar yapıldı.

Dolandırıcı olduğu Alman resmi makamlarınca açıkça birkaç kez altı çizilmesine rağmen, bu kişiye sahip çıkılması veya suskun kalınması, bazı gerçekleri aslında çok güzel açıklıyordu.

Ne demişti atalar: *“Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim!”*

O halde, **Deniz Feneri** yolsuzluğunda adı geçenlerle Tayyip’in ilişkilerine bakalım:

TAYYİP'İN DOSTLARI

Yimpaş Holding'in patronu **Dursun Uyar** 27 Aralık 2007 tarihinde, gurbetçileri dolandırdığı nedeni ile aldığı ceza sonucu Karabük Cezaevine giriyordu.

Kanal 7 ve Deniz Feneri Derneği'nin yöneticisi **Mehmet Gürhan** ise Frankfurt Cezaevi'nde aynı suç nedeniyle 8 ayını dolduruyordu. Birbirlerini çok iyi tanıyan ve beraber çalışan bu iki ismin ortak noktaları ise **Tayyip Erdoğan**'dı.

Almanya'da sürdürülen Deniz Feneri soruşturmasında Başkan **Mehmet Gürhan** ile her iki şirketin muhasebecisi **Firdevsi Ermiş** 24 Nisan 2007 tarihinde tutuklanıyorlardı. Deniz Feneri'nin Avrupa Başkanı olan **Mehmet Taşkan** da bu ikilinin ardından cezaevine gönderiliyordu.

Frankfurt Savcılığı, Müslümanlara yardım amacıyla toplanan 14 milyon euro tutarındaki bağışın 4 ayrı hesap numarasına aktarıldığını, 14 milyon euro'nun en az 8 milyon euro'sunun aralarında *Kanal 7*'nin de bulunduğu çeşitli firmalara aktarıldığını iddia ediyordu.

Tayyip ile çektiirdiği fotoğrafla dikkat çeken **Mehmet Gürhan**, 27 Aralık 2007'de cezaevine konulan YİMPAŞ'ın bir numaralı ismi **Dursun Uyar**'ı çok yakından tanıyordu. İktidar partisi AKP'nin destekçilerinin başını çektiği *Kanal 7*'nin Almanya'daki yayınlarını "*Kanal 7 INT*" logosuyla gerçekleştiren şirketin ismi, **Media 7 GmbH**'ydi. 20 Kasım 1995'te kurulan bu şirket, 25 Şubat 2000 tarihinde sermaye artırımına giderek toplam sermayesini 10 milyon marka çıkarıyordu. Bu sermayenin 9 milyon 950 bin marklık kısmı YİMPAŞ'ın Almanya'daki şirketi YİMPAŞ Verwaltungs GmbH'ye aitti.

YİMPAŞ *Kanal 7*'ye paraları, *Kanal 7*'nin Avrupa Genel Müdürü **Mehmet Gürhan**'a elden teslim etmişti. Bu para alış-

verişinden sonra hem Media 7 hem de YİMPAŞ Verwaltungs GmbH batıyordu.

Gürhan, uzun süre Almanya'daki Deniz Feneri'nin de başındaki isimdi. İki yıllık hapis cezasını çekmek üzere Karabük Cezaevi'ne giren **Dursun Uyar** da Tayyip'le belediye başkanlığı döneminden tanışlıyordu.

Cumhuriyet gazetesinden **Aykut Küçükakaya**, Alman Savcı'nın "**Yüzyılın yolsuzluk davası**" dediğı Deniz Feneri davasını yakından izledi ve Türkiye ayağına ilişkin araştırmalar yaptı. **Küçükakaya** bu izlenimlerini ve araştırmalarını "**Yüzyılın Yolsuzluk Oyunu**" adıyla kitaplaştırdı. *Aydınlık* dergisi 29 Mart 2009'da kitabı haber yaptı. Kitap, *Cumhuriyet* kitaplarından çıktı.

Kitapta, "**Kanal 7 ve Organize İşler**" başlığı altında şu bilgiler yer alıyordu:

"İddianameye göre, Deniz Feneri Yolsuzluğu, dudak uçuklatacak cinstendir. Bu nedenle 'Tarikat-Siyaset-Ticaret' yolsuzluğu şeklinde hikâye edilmiştir. Hikâyenin başlangıç tarihi 1993'tür.

Necmettin Erbakan, yaklaşan yerel seçimleri düşünerek, 1993 yılında Refah Partisi'nin İstanbul İl Başkanı olan Tayyip Erdoğan'a 'cihadın sesi olacak bir televizyon kurma' talimatı verir. Tayyip Erdoğan, Zahir Akman ve Zekeriya Kahraman ile birlikte Ankara'ya gider ve adı sonradan Kanal 7 olacak yeni bir televizyonun kuruluşu için girişimler başlatır.

O dönemde Refah Partisi'nin arkasında iki sermaye grubu vardır: Yimpaş ve Kombassan. Paralar önce Kombassan ve Yimpaş'ın yurtdışında dolandırdığı gurbetçilerimizden gelir. Fakat asıl sermayeyi oluşturmak için tam bir organize iş çevrilir. Para toplama işinin profesyonelleşmesi için şirket ve dernekler kurulur.

1994 yerel seçimlerinde İstanbul Belediye Başkanlığını kazanan **Tayyip Erdoğan**, belediyenin kanalı BRT'nin alt-yapısını tümünden Kanal 7'ye aktarır. Sonra da bu kanalın Almanya ayağı oluşturulur.

Televizyon kanalına sermaye bulmak için çeşitli Avrupa ülkelerinde etkinlikler düzenlenir. Bu etkinliklerde başta **Erdoğan** olmak üzere, RP'nin ağır topları yer alır. Amaç televizyonun '**Hisse senetlerini satmak**' ve '**yoksul yurttaşlara yardım**' adı altında yüklü miktarlarda bağışlar toplamaktır.

Nitekim şimdi **Fox TV**'de **çöpçatanlık** programı yapan **Uğur Aslan**'ın hem Türkiye'de hem yurtdışında gerçekleştirdiği **Deniz Feneri** programları da kullanılarak büyük paralar toplanır.

Ancak toplanan paraların yasal bir çerçeveye büründürülmesi zorunlu bir hale gelir. Bu amaçla önce Türkiye'de, hemen bir yıl sonra da Almanya'nın Frankfurt şehrinde '**Deniz Feneri Derneği**' kurulur.

Yurtdışında '**Milli Görüş**' dernekleriyle euro 7, içli dışlıdır; Türkiye'de de AKP ile Kanal 7...

Hem euro 7, hem de '**Deniz Feneri e.V.**', Frankfurt'ta aynı binayı kullanırlar, çünkü her ikisinin de tepesinde **Mehmet Gürhan** yer almaktadır.

Gürhan toplanan paraları bavullarla Türkiye'ye taşır ve taşıtır. Bu paraları Kanal 7'nin Eyüp'teki binasının üçüncü katında **Zekeriya Kahraman**'a teslim eder. Söz konusu miktar 50 milyon euro'dur. Karşılığında, bir bavul dolusu matbu boş '**alındı belgesi**' verilir. Kâğıtlar düzmece bir şekilde, yoksullara yardım dağıtılmış gibi doldurulur."

YİMPAŞ'ta bir dönem yöneticilik yapan isimler AKP'nin iktidara gelmesiyle birlikte bakan, milletvekili, belediye başkanı, il başkanı olmuştu.

Tayyip ise hakkını arayan gurbetçileri “*Sahtekârlık yapmayın, paraları verirken bana mı danıştınız*” şeklindeki sözlerle azarlamıştı.

Deniz Feneri yolsuzluğu olayında başoyunculardan biri olan **Zahid Akman**’ı, Tayyip ve AKP RTÜK’e önce üye ardından da Başkan yapıyorlardı. **Akman** RTÜK’ten binlerce dolar kira yardımı, harcırah, 3 adet makam otomobili gibi ayrıcalıklar sağlıyordu. Ortalıkta **Zahid Akman**’ın yolsuzluk dosyalarının uçuşmasına rağmen, Tayyip ve ekibi **Zahid Akman**’ı sürekli olarak koruyup kolluyorlardı. **Akman**’ı *Kanal 7*’nin avukatları **Şule Yıldız** ve **Hasan Yıldız** savunuyordu.

DENİZ FENERİ-VAKIFBANK İLİŞKİSİ

Burada da tekrar bir parantez açacağız ve Vakıfbank konusunu işleyeceğiz. Aslında Vakıfbank, hakkında bir kitap yazmayı hak ettiren bir banka... Ancak, olayı fazla dağıtmadan **Vakıfbank-AKP-Deniz Feneri** üçgenini elimizden geldigince sadeleştirerek anlatalım:

Polis fezlekesinde de Deniz Feneri e.V iddianamesinde de Vakıfbank'ın adı çok geçiyordu. Fezlekedede, 10 Eylül 2003 tarihinden bu yana Dernek için bir hesap tutulmasına rağmen, Vakıfbank'ın Viyana ve Frankfurt am Main şubesi tarafından, *"hiçbir dönemde para aklama zannı ile ihbarın yapılmamış olmasının dikkat çekici olduğu"*na işaret ediliyordu.

Bu dikkat çekici husus nedeniyle, Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu Madde 103 ve Madde 105 esasına ve 23 Nisan 2007 tarihli Frankfurt Asliye Mahkemesi kararına dayanarak, "arama tedbirleri" uygulandı.

Tedbirler esnasında Şube Müdürü **Metin Özetçi**, yönetici yardımcısı ve para aklama görevlisi **Roland Fritz** ve Müşteri Danışma Yöneticisi **Sedat Akcan** bütün gerekli belgeleri vermeyi kabul ettiler. **Akcan**, banka ile çalışan bir avukat ile temas kurmaya çalışırken, Müdür **Özetçi** ise, telefon ile Viyana/Avusturya'daki üstlerine bilgi verdi.

Polis fezlekesinde, davaya ilişkin olarak münferit belgeler, kredi dosyaları, hesap açma belgeleri, yazışmalar ve elektronik verilerin emniyete alındığı belirtilerek, *"Bu esnada Derneğin Vakıfbank elektronik hesap idaresinin ve sanıklar tarafından idare edilen şirketlerin 'ana hesabının' Deniz Feneri Derneği adı altında tutulduğu fark edildi. Emniyete alınan nesnelere ilişkin olarak kararların her iki esas numarasına –UA 13.1 yahut 13.2 olarak ayrılan– uygun kanıtlar hazırlanmış ve Bay Özetçi'ye devredilmiştir"* denildi.

İddianamede de Vakıfbank şöyle yer alıyordu:

“Euro 7 şirketi, Vakıfbank’tan bir kredi almış, daha doğrusu iki kredi mukavelesi yapmış ve bunların ikisi daha sonra birleştirilerek, bir kredi anlaşması haline getirilmiş. Kredinin miktarı 1,7 milyon euro. Vakıfbank’tan bu paranın gelmesinden sonra, bunun 150 bin euro’su Weiss (Almanya Beyaz Holding’e işaret ediyor) şirketine havale edilmiş, toplam 400 bin euro da Haliç Ltd. şirketine havale edilmiş, 400 bin euro’su da nakit olarak bulundurulmuş.”

İşte bu kredi ile 2007 yılının Şubat ayında, Deniz Feneri Derneği Başkanı **Mehmet Taşkan** bir yolcu gemisi aldı. **Taşkan**, bu gemiyi *Kanal 7* yöneticisi **Zekeriya Karaman**’ın oğluna ait olan Haliç Limited Şirketi’ne sattı.

Yani **Mehmet Taşkan**’ın aldığı **“Baltic Khristina”** adlı geminin parasını Vakıfbank vermişti. Deniz Feneri yöneticileri bu gemiyi 1 milyon 300 bin euro’ya satın almasına karşın, Vakıfbank Frankfurt Şubesi bu gemi için 1 milyon 700 bin euro kredi vermişti. Arada 400 bin euro fark var. Ama bu fark nerede, hâlâ belli değil! Ayrıca aynı tarihlerde Deniz Feneri e.V’ye gelen yardımlardan 400 bin euro da, İstanbul’daki Haliç Ltd.’ye aktarıldı.

Deniz Feneri’nin Almanya’daki izini süren CHP MYK üyesi **Ali Kılıç**, dosyayı Almanya’dan kendi olanakları ile getirdikten sonra düzenlediği basın toplantısında, bu şirketin **Zekeriya Karaman**’ın oğluna ait olduğunu hatırlatarak, **“Zekeriya Karaman’ın oğlu ile Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın oğlunun bacanak olduğuna”** dikkat çekti. **Kılıç**, **“Bu 400 bin euro ile Başbakan’ın oğlunun gemisinin parası mı ödendi? Acaba Başbakan’ın oğlu bu yıllarda Almanya’daki Deniz Feneri merkezine gitmiş midir? Gittiyse, yanında kırmızı pasaportlu biri var mıydı?”** diye sordu.

DENİZ FENERİ PARASINI GİZLEMELİK İÇİN KREDİ ÇEKİLDİ

Zaten itirafçı sanık **Ermış**, geminin parasının tamamının Deniz Feneri'nin parasından ödendiğini, ancak olayı kamufle etmek için geminin satın alınmasından hemen sonra Vakıfbank'tan kredi aldırıldığını söyledi. Yani, önce minare çalınmış, çalınan minareye kılıf ise sonradan uydurulmuştu.

İddianamede, Deniz Feneri'nin parası bulunan Vakıfbank Avusturya ve Almanya şubelerinden, toplam miktarı 8 milyon 868 bin euro olmak üzere parça parça 53 kez para çekildiği bilgisine yer veriliyordu. Alman polisinin yaptığı baskından sonra, Vakıfbank'tan da para hareketlerine ilişkin dökümler alınıyor ve Almanya Federal Bankacılık Denetleme Kurulu, Vakıfbank'taki yüksek miktartlı para transferlerinin bildirilmediğine dikkat çekiliyordu.

Ama şu tesadüfe bakın ki, Vakıfbank'ın Frankfurt Şubesi Müdürü **Metin Özetçi**'nin davanın başlamasının hemen ardından, Ankara'ya "eş durumundan" tayini çıktı.

Banka, 18 Şubat 2009'da yaptığı açıklamada, **Özetçi**'nin tayinini doğruladı ve *"Söz konusu şube müdürünün devlet memuru olan eşinin ücretsiz izin talebi, eşinin çalıştığı kurum tarafından 657 Sayılı Kanunun 108'inci maddesi neden gösterilerek kabul edilmediğinden, 'aile birliğinin muhafazası' amacıyla kendisinin talebiyle tayini gerçekleştirilmiştir. Bu tayin iddia edildiği gibi terfiyle değil, aynı unvanda gerçekleşmiştir"* bilgisini verdi.

Açıklamada, "Frankfurt Şubesi tarafından Deniz Feneri yöneticilerine kredi kullandırıldığı" konusunda ise, "müşteri sırrı" gerekçesi arkasına sığınarak açıklama yapılmazken, ayrıntılara yer verilmesinin yasal olarak mümkün olmadığı bildirildi.

Deniz Feneri yolsuzluğunun Almanya ayağındakiler çeşitli cezalara çarptırılırlarken, Türkiye’de ise bu dolandırıcılar korunuyordu.

Bilim adamlarının, 80 küsur yaşındaki gazeteci ve yazarların, siyasilerin, emekli generallerin evlerine yüzlerce maskeli polislerle gece yarısı baskınları düzenleyen savcılık ve emniyet, iş Deniz Feneri’ne gelince, 16 Ekim 2009 tarihinde aramayı öğlene doğru yapıyor ve pasta börek ziyafetleri arasında görevlerini (!) yerlerine getiriyorlardı.

VAKIFBANK-ERDOĞAN İLİŞKİSİ

Şimdi bir de **Recep Tayyip Erdoğan** ile Vakıfbank ilişkisine bir göz atmakta yarar var. Çünkü Vakıfbank ile Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan**'ın, Belediye Başkanlığı döneminden gelen içli dışlı bir hukukları var.

Recep Tayyip Erdoğan'ın Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu dönemde, Valide Sultan Şubesi'nin Müdürlüğünü **Maksut Serim** yapıyordu. İşte zurnanın zırt dediği yer de burasıydı. Çünkü İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve aralarında İSKİ, Kiptaş, İETT gibi 30'un üzerindeki belediye şirketinin parası bu şubede tutuluyordu. Belediye ve şirketleri tüm mevduat hesaplarını burada tutmanın yanı sıra, tüm kredi işlerini de bu şube aracılığı ile yürütüyordu.

Maksut Serim de hakkında pek çok şaibeleri barındıran bir isim. İsterseniz bu şaibelere kısaca bir göz atalım. Ki, sonra bu **Maksut Serim**'in çok önemli ve kilit görevinden de söz edeceğiz. Bu önemli ve kilit görevin, hangi ellere teslim edildiği konusunda az çok fikir sahibi olun.

1999'da Organize Suçlar Şubesi Müdürü olan **Adil Serdar Saçan**, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin tam 1 milyar 250 milyon dolarının (dikkat; milyon dolar değil, milyar dolardan söz ediyoruz) buharlaştırıldığını açıklamıştı. **Saçan**, belediyeye ait 1 milyar 250 milyon doların, Vakıfbank Valide Sultan Şubesi'nde, EFT ve takla attırmak suretiyle buharlaştırılmasına yönelik somut raporlar olduğunu açıklarken;

"Kasıtlı olarak mahkemelerin önüne götürülmeyen, mahkemelerden kaçırılan ve hasıraltı edilen raporlar var.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin Valide Sultan Şubesi'ndeki havuz hesabıyla ilgili banka müfettiş raporlarını, lütfen kamuoyuna açıklasınlar" demişti.

Belediyenin her bir kuruluşu ayrı bir şirket... Kazançlarının da ayrı hesaplarda tutulması şart... Ancak iddiaya göre bu ya-

pılmamış ve tüm gelirler Vakıfbank Valide Sultan Şubesi'ndeki havuz hesapta toplanmıştı. Bu hesaptaki paralar yasadışı olarak *off-shore* hesaplarına aktarıldı ve daha fazla faiz geliri elde edildi. Ancak faizden gelen kazanç gizlenmiş ve bu kazanç, AKP'nin 'kuruluşunda kaynak olarak' kullanılmıştı.

1999 yılında bu iddiaları ortaya koyan **Adil Serdar Saçan**, bu raporu yazdıktan yaklaşık 9 yıl sonra Eylül 2008'de, Ergenekon soruşturması kapsamında tutuklanarak Silivri Cezaevi'ne kondu. **Saçan**, 15 Ocak 2010'da, yani yaklaşık 1,5 yıl hapislikten sonra, "*Dosya kapsamı, delil durumu, suç vasfının değişme ihtimali ve tutuklu kaldığı süre dikkate alınarak*" tahliye edildi. Şimdi bazılarının neden hukukçuların işine karışıp da, "*Ben bu davanın savcısıyım*" dediği daha net olarak anlaşıyor mu?

Devam edelim:

Vakıfbank, Refah Yol iktidarı döneminde yoğun RP kadrolaşmasına da sahne olan bir banka. **Maksut Serim**, belediyenin ve **Erdoğan**'ın hesaplarına göz-kulak olmasının karşılığını görmekte gecikmedi. Refahyol döneminde Vakıfbank Genel Müdür Yardımcısı yapıldı. İşte dananın kuyruğu da burada koptu.

Refahyol iktidardan düştükten sonra, bu bankadan sorumlu bakanlığa bir ihbar mektubu geldi. Mektupta, bankanın genel müdür yardımcılarında birinin lise mezunu olduğu belirtiliyordu.

Sizce kimdi bu lise mezunu genel müdür yardımcısı?

Banko!

Tabii ki **Tayyip Erdoğan**'ın Belediye Başkanlığı döneminde, belediyenin ve Tayyip'in her türlü akçeli işlerini yürüten Valide Sultan Şubesi Müdürü **Maksut Serim**'den başkası değildi bu kişi. Vakıflardan Sorumlu Devlet Bakanı **Metin Gürdere**'nin talimatı üzerine, hemen bir soruşturma başlatıldı.

Genel Müdür Yardımcısı **Maksut Serim**'in dosyasında yapılan inceleme sonunda, dosyasında üniversite diploması yerine çıka çıka ticari bir okul olan Kazakistan Al Farabi Devlet Üniversitesi'nden alınmış bir mezuniyet belgesi çıktı.

Bunun üzerine Vakıfbank Genel Müdürlüğü, YÖK'e başvurarak, **Serim**'in Kazakistan'dan alınmış bir üniversite diploması olup olmadığını ve bu diplomanın denkliğinin YÖK Denklik Komisyonu tarafından onaylanıp onaylanmadığını sordu.

YÖK, **Serim**'in Al Farabi Üniversitesi tarafından verilmiş diplomayla denklik için başvurduğunu bildirdi. Ancak, **Serim**'den Kazakistan'a okumak için gidip gitmediğinin belirlenmesi için pasaport ile ders notları ve aldığı derslerin içeriğine ilişkin bilgi istenmişti. Fakat **Serim**, ders notları ile pasaportunu verirken; aldığı derslerin içeriğine ilişkin olarak YÖK'e belge sunamadı.

Serim'in pasaportundan yurtdışına giriş-çıkış yaptığı, ancak 4 yıllık süre içinde sadece ve sadece 2-2,5 ay süreyle yurtdışında bulunduğu belirlendi. Bunun üzerine Vakıfbank Genel Müdürü **Hasan Kılavuz**, **Serim**'den diplomanın aslını kendilerine sunmalarını istedi. Ancak **Serim** diplomasını getiremedi. **Serim**, diploma yerine YÖK'ten üniversitenin denk sayıldığına ilişkin bir yazı getirdi.

Ancaak bu yazının da sahte olduğu anlaşıldı!.. Yükseköğretim Kurulu'na yapılmış başvuruya, YÖK'ün cevabıymış gibi bankaya ibraz edilen, 1 Ağustos 1997 tarihli ve üniversitenin denkliği taşıyormuş gibi gönderilen yazısında şöyle deniliyordu:

"Kurulumuza gönderdiğiniz ilgi dilekçeniz incelendi. Kazakistan'daki Kazakh State University Alfarabi, uluslararası katalogta yer alan ve kurulumuzca tanınmakta olan yükseköğretim kurumudur. Bilgilerinizi rica ederim. Genel Sekreter yardımcısı Dr. Kamil Serdaroğlu."

Sahtekârlık üzerine **Maksut Serim**, Genel Müdür Yardımcılığından alındı ve hakkında Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunuldu.

Maksut Serim, “**sahte belge**” düzenlenmesiyle ilgili olarak mahkemeye verildi. Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi de “**sahtecilik**” suçlamasıyla yargılanan **Maksut Serim** hakkında, gerekli delillere ulaştıktan sonra “sahte resmi belge düzenlemek” suçundan açılan davayı, 17 Mayıs 2008’de sonuçlandırdı.

Mahkeme, **Serim**’in “**sahte resmi belge düzenlemekten TCK’nın 342/1 maddesi gereğince 2 yıl ağır hapis cezasıyla cezalandırılmasına**” karar verdi. Ama burası “torpilli kişilerin cenneti”ydi ve **Serim**’in suç tarihi dikkate alınarak 5 yıllık süre içinde suç işlememesi kaydıyla hükmün açıklanması ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilerek, hapse girmesinin önüne geçildi.

Sahte belge düzenlediği mahkeme tarafından kanıtlanan ve bu nedenle de mahkûmiyet cezası alan ve birçok akçeli iddiaların odak noktasında olan **Serim**’e sonra ne oldu dersiniz?

Hemen yanıtlayalım: Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan** tarafından “**Örtülü Ödenek**”in başına getirildi.

Siz ne zannettiniz! **Maksut Serim** tam Tayyip’in aradığı özelliklere sahipti. Sahtecilikte gözü karaydı.

Serim, önce sahte diploma ile emekli oluyor, yine bu sahte bilgilerine dayanılarak kıdem tazminatı alıyordu.

Bu da yetmiyor, özlük haklarında iyileşme yine sahte diploma ile sağlanıyordu.

Serim, yüksek dereceden emekli maaşı alıyor ve bu başarılarının ardından örtülü ödeneğin başına getiriliyordu.

Yani **Serim**, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin “**kaydı bile tutulmayan**” çok gizli paralarını yönetiyordu.

Oysa;

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin 1 milyar 250 milyon dolarının buharlaştığı bile müfettiş raporlarına dayanılarak açıklanıyordu. Bu yolsuzluğu ortaya çıkaranlar Silivri'ye, yolsuzluk figürleri ise devletin kilit noktalarına getiriliyordu.

"Bu nasıl adalet" dersiniz,

Cevap oldukça basit:

Tayyip adaleti.

Siz hiç;

"Zimmet, kamu taşıma biletlerinde kalpazanlık, resmi evrak ve kayıtlarda sahtecilik ile cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak" suçları dahil hakkında 84 dosya sahibi olan Tayyip'in, böyle akçesi bol bir göreve sicili temiz birini getirebileceğini düşünebiliyor musunuz?

Hiç olur mu?

Olmaz!..

Devam edelim:

Maksut Serim'in ardından Vakıfbank Valide Sultan Şubesi'nin müdürlüğüne, 1998'de **Bilal Karaman** getirildi. **Karaman**'ın, şube müdürüyken bir başka görevi daha vardı: **Karaman**, aynı zamanda Deniz Feneri'ne ait mevduat ve kredi işlemlerini de organize ediyordu. **Karaman** da, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin en akçeli işlerinin döndüğü bu bankayı 4 yıl idare ettikten sonra 2002 yılında emekli oldu.

Serim gibi **Karaman**'ın da önlenemez yükselişi, **Tayyip Erdoğan**'ın Başbakan olmasıyla değişti. **Karaman** önce Halk Bankası'nın İstanbul ve Trakya Bölge Koordinatörlüğü görevine getirildi. Mayıs 2004'te ise, Vakıflar Bankası'nın Yönetim Kurulu üyeliğine atandı. **Karaman** bir yıl sonra Başbakan **Erdoğan**'ın talimatıyla Vakıfbank Genel Müdürü yapıldı.

Karaman, parlak kariyerini burada da sürdürdü (!) Örneğin, *Sabah* ve *ATV*'yi almak isteyen AKP'ye yakın **Çalık Grubu**'na hiçbir özel banka kredi vermezken, gözünü budaktan sakınmadan "**tak**" diye 325 milyon dolarlık kredi verdi.

Üstelik bu kredi ilk 3 yıl anapara ön ödemesiz, 10 yıl vadeli olarak verildi. Konuyla ilgili hakkında birçok kurum suç duyurusunda bulunurken, *Sabah-ATV*'nin yıllık cirosunun faiz ödemelerini karşılamadığı söylentileri yayıldı.

Karaman'ın adı daha sonra, **İsmailağa** ve **Fethullah Gülen** soruşturmasını sürdürdüğü için Erzurum Özel Yetkili Cumhuriyet Başsavcılığı'nca yaptırılması gerektiği öne sürülerek tutuklanan, Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı **İlhan Cihaner** olayında da gündeme geldi.

Erzincan Başsavcısı **İlhan Cihaner**'in **İsmailağa** cemaatine yönelik yürüttüğü soruşturma kapsamında yapılan dinlemelerde **Bilal Karaman** da vardı. Cemaatin dinlemelere takılan konuşmalarında, cemaatin iş bitiricilerinden olan *Yenişafak* gazetesinin patronu **Ahmet Albayrak**'ın, **Bilal Karaman** ile yaptığı iş görüşmeleri ortaya çıktı.

Karaman, bu olay gazetelerde yer aldıktan 1 ay sonra, apar topar gerekçesiz olarak görevinden istifa etti.

VE KATİL, TRT'DE

2010 Kasım ayında gazeteci **Abdi İpekçi**'nin katili **Mehmet Ali Ağca**, insanlarımızın sırtından kesilen vergilerin aktığı TRT'de boy gösteriyordu. TRT'de Ağca adeta sadrazam gibi karşılanıyor, iltifatlara boğuluyordu.

Tayyip ise Ağca'nın TRT'de arz-ı endam eylemesini, *"Gazetecilik başarısı ve özgürlüklerin öne çıkması"* olarak nitelendiriyordu.

Oysa;

Bu, gazetecilik başarısı değil, sadece ve sadece bir katile arka çıkmaktı. Siyasal çıkarları için onu kullanmak, bildiklerini söylemesini engellemek amacıyla yapılmış bir organizasyondu.

Zira,

Medya karar almıştı, ne yaparsa yapsın o gazeteci katilini ne TV'lere çıkartıyor ne de gazetelerde yer veriyordu.

Hürriyet gazetesi yazarı **Mehmet Yılmaz**, *"Mehmet Ali Ağca TRT ekranında 'suçsuz' mu ilan edildi?"* başlığı altında şunları yazıyordu:

"Yakın bir gelecekte Hrant Dink'in katillerini de devlet televizyonunda izlersek şaşırmayın sakın..."

Ve katil, TRT ekranında 'suçsuz' ilan edildi.

Sonunda bu da oldu ve Abdi İpekçi'nin katili devlet televizyonunun haber kanalına çıkıp konuştu.

Yakın bir gelecekte Hrant Dink'in katillerini de devlet televizyonunda izlersek şaşırmayın sakın. Çünkü programın sunucusuna göre 'Bunu yapmayan, gazeteciliği bırakıp limon satmalıymış!'

Zaten programı izleyen ve geçmişteki olayları bilmeyen bir insan Ağca'nın Abdi İpekçi'yi öldürdüğü için mahkûm edildiğini de öğrenemeyecekti, çünkü bu konuda herhangi bir soru da sorulmadı. Bununla ilgili bir bilgi de verilmedi.

Programın sunucusuna göre zaten Ağca artık 'suçsuz' bir insanmış. 'Bugün konuşacağımız Ağca, İtalyan ceza yasasına göre de Türk ceza yasasına göre de sabit olan suçlarından dolayı hükümlerini yatmış, bugün yasalar karşısında suçsuz bir insan' diyor.

Nezaketi de elden bırakmıyor, sorularını sorarken 'Şu soruyu sormama izin verin' diyor. Programın sunucusunun röportajda söylediği bir söz var ki unutulmasın diye burada aktarıyorum:

'O mesafeden öldürmek istediğiniz birini ıskalamanız pek mümkün değil.'

Bunu Ağca'nın, Papa'yı 'ıskalaması' ile ilgili olarak söylüyor. Nereden biliyor dersiniz? İşte TRT'nin bugünkü zihniyetinin vardığı nokta burası.

Gazetecilerin bu röportaj ile ilgili olarak sordukları 'Ağca'nın devlet televizyonuna çıkmasına ne diyorsunuz?' sorusuna Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın verdiği yanıt da şu:

'Bunu özel kanal, devlet kanalı diye niye ayırıyorsunuz?'

Başbakan, 'Artık devletçilik geride kaldı, özgürlükler öne çıktı' demeyi de ihmal etmiyor ve Ağca'nın devlet televizyonuna çıkmasını bir "özgürlük meselesi" olarak ele alıyor.

Madem artık 'devletçilik yok,' o zaman TRT'yi neden vergilerimizle finanse etmeye devam ediyoruz?

Başbakan'a, vatandaşların ödediği vergiler ile finanse edilen ve hükümetin borazanı olarak görevini sürdüren bir kuruma 'devlet televizyonu' demek zorunda olduğumuzu nasıl anlatsak acaba?"

AĞCA'LI OPERASYON, YURTDIŞINDA DA YANKI UYANDIRDI

Karen Krüger, Frankfurter *Allgemeine* gazetesinde 15 Kasım günü yayımlanan makalesini TRT'deki Ağca programına ayırıyor ve olayı “**Provokasyon**” olarak niteliyordu. **Krüger**, TRT'de yayımlanan programın yöneticisi **Rıdvan Memi'nin**;

“**Mehmet Ali Ağca**, *İtalyan ve Türk hukukuna göre cezasını çektiği için suçsuzdur*” şeklindeki açıklamalarını sert bir dille eleştiriyordu. **Rıdvan Memi'nin** “provokatif” değerlendirmelerde bulunduğunu vurgulayan **Karen Krüger**, görüşlerini açıklamaya şöyle devam ediyordu:

“**Memi**, **Ağca**'ya ‘Papa suikastını, Doğu Bloku ülkeleri gizli servislerinin planladığı tezi var’ şeklinde bir soru yöneltiyordu.

Ve devamlı;

‘Moskova, Papa'nın antikomünist tutumundan provoke oldu ve Papa'nın tüm Hristiyan âlemini etkilemeden ortadan kaldırılmasını planladı’ sorusunu soruyordu.

Ağca, ‘Gördünüz mü? Vatikan, tüm dünya böyle düşünsün istiyordu. Bu suikastı, Vatikan düzenletti’ diye söze devam ediyor ve ayrıntılara giriyor... Program böyle devam ediyor...”

Krüger makalesinde, **Erdoğan**'ın “**Gelecekte televizyonlarda bu konular çok konuşulacak, tartışılacak**” diyerek, programı sahiplenmesini de eleştiriyordu.

Zaman gazetesi 14 Kasım 2010 günü, Pazar ekinin tam sayfasını **Ağca**'ya ve kitabına ayırıyordu.

Gazetenin haberi **Ağca**'nın kitaptaki yeni iddialarına odaklanmıştı. **Ağca**, kitabında **Abdi İpekçi**'yi kendisinin değil, **Oral Çelik**'in öldürdüğünü ileri sürüyordu!

Ağca, siyasal İslamcı yandaş medyanın gözdesiydi. TV'lerinde röportajlar yapıyor, gazetelerinde yazı dizisi gibi söyleşilerde bulunuyordu.

Çok geçmeden kervana **Akit** gazetesi de katılıyor ve bir **Ağca** dizisi piyasaya sürüyordu.

Dinci gazeteler buldular ya saksağanı, öttürüp duruyorlardı. 1 Aralık 2010 tarihli **Akit** gazetesinde dizi röportajı yayımlanan **Ağca**; 1 Aralık 2010 tarihli söyleşisinde **Fethullah Gülen** için şu sözleri söylüyordu:

“O, insanlığa hizmet eden gönül adamı...”

Ağca, hızını aldı ya durdurabilene aşkolsun, başlıyor yumurtlamaya:

*“Öncelikle **Fethullah Gülen** cemaatine düşman olanlara bakın; hepsi satanist, hepsi siyonist.”*

Ağca'ya göre, Ergenekon davasında adı geçen sanıklar fikir suçlusu değilmiş.

Ağca, hayal âleminde yaşıyor ya; Vatikan'ı çökertmiş, Hıristiyanlığı ise bitirmiş.

26 Kasım 2010 tarihinde **Ağca** tek başına kaçtığını iddia ediyor; ama Ortaklar Öğretmen Okulu'nda kendisini saklayanlardan bahsetmiyordu. Aynı gün **“Ben Mesih'im”** diyor, dünyada “Mesih'im” şeklinde konuşan yüzlerce insandan bahsedilince; **“Psikopat, akıl hastası onlar kardeşim”** şeklinde ithamlarda bulunuyordu.

Hasan Mezarıcı'nın Mesih olduğunu iddia etmesi karşısında ise; **“Hasan Mezarıcı hangi Hıristiyanlık mucizesinin merkezindeymiş? Önce onu izah etsin bakalım”** diyordu.

30 Kasım 2010 tarihli **Akit** gazetesinde ise; Tayyip'in dünya lideri olduğunu ve adam gibi çalıştığını söyleyebiliyor ve **“Erdoğan'ı takdir ediyorum”** diyordu.

Kullanılıp kullanılıp atılan Ağca, 29 Kasım 2010 tarihli *Akit* gazetesinde komedi üstü açıklama yapıyordu:

“Beni kullanacak kişi daha anasından doğmadı.”

Oysa;

Ağca o demeçleri verirken bile nasıl kullanıldığının farkında değildi.

Mehmet Ali Ağca’nın kardeşi Adnan’ın, “Başbakan’ın gizli kasası Hasan Yeşildağ. Her gün gizli gizli görüşme yapıyorlar. Mehmet Ali Ağca’nın suç ortağı Hasan Yeşildağ, Kartal’da beraberlerdi” açıklaması hakkında ise, kimseden ses çıkmadığını da not edelim...

YURTTAN SESLER KOROSU

GİZLİ TANIK YAPILSIN

8 Ocak 2011 tarihli *Hürriyet* gazetesinde **Yılmaz Özdil**, Balyoz iddianamesinin TRT spikerleri tarafından okunmasıyla ilgili bakın neler yazıyordu:

"Ve, balyoz iddianamesini TRT okuyor, sayın seyirciler...

El bombalarını bulan TRT.

Lav silahlarını bulan TRT.

Haham'ı canlıya çıkaran TRT.

Tutuklanacakları duyuran TRT.

E iddianameyi de okuyacak tabii.

Konuya bu kadar hakim olduklarına göre, bi kameramanı da 'hâkim' filan yaptılar mı, tamamdır bu iş.

Bana sorarsanız... Pulitzer verilmeli TRT'ye.

Pulitzer..

Çünkü, olmuş haberi babam da verir.

Bunlar, olmamış haberi veriyor.

Sabih Kanadoğlu'nun evinin basıldığını, henüz ev basılmadan dört saat önce duyurdu mesela.

Sanırsın, medyum getirdiler

TRT haber dairesinin başına...

Veya, istihareye yattıyorlar.

(Bakın, geçen ay personel almak için sınav yaptılar, Osmanlı'nın son şeyhülislamının kim olduğunu sordular.

Medeni Nur Efendi'ymiş... Açtım okudum, aslında kadı'ymiş. Bakmışlar ki 'hukuktan' anlıyor, şeyhülislam yapmışlar... Ki, babası da müneccimbaşıymış iyi mi!)

(Ömrü vefa etse, şu anda banko haber dairesi başkanı, ya babası, ya kendisi.)

Bi gün hiç unutmam, TRT'de görüp telaşla polisi aradık, 'Vadiyi kazıyormuşsunuz' diye; polisin haberi yoktu, polis de

*telaşlandı... Yurttaşlık görevidir, son dakika diye geçen altya-
zıyı okuyup, adresi verdim, dut a acıyla kuyunun arasına ba-
kın, ordaymış... Ki, polis kazı yerine intikal edene kadar, TRT
spikeri ele geçirilen bombaları okumaya başlamıştı bile!*

*Bakanların, bakan olduklarını TRT'den öğrendikleri bir
 lke burası... Devamlı TRT ekranına bakıyorlar ki, görsünler,
bakan olmuşlar mı, olmamışlar mı?*

Onun için onlar 'bakan' zaten.

*Peki, dersiniz ki, dünyada var mıdır, bizden başka böyle
bir  lke?*

Anlatamıyoruz galiba.

Olsaydı, söylerdi TRT."

Tayyip'in "*Beynimin yarısı*" diye tanımladığı **Mehmet Metiner**, **Hizbullah**'ın lideri **Hüseyin Velioğlu** ve bazı AKP'lilerden oluşan ekip; dünün en hızlı İran devrimi savunucularından **Ahmet Hakan**'ı İngiltere'de düzenledikleri toplantıya götürmemişlerdi.

Bursa İlahiyat Fakültesi'nde okuyan **Ahmet Hakan** ülkemizin gördüğü en hızlı İrancılardan biriydi. Kendi deyimiyle Antiparticiydi. Yani ülkemize İslam devriminin partiyle değil İran modeliyle geleceğine inanıyordu. *TGRT*'de muhabir olarak başladığı yayın hayatını daha sonra *Kanal 7*'de sürdürdü.

Erbakan'ın kızına talip olmasının ve red cevabı almasının ardından, Tayyip'in kerimesi Sümeyye'ye gönül veriyor, ancak buradan da boynu bükük dönmesi sonucunda önce *Sabah* gazetesine yatay geçiş yapıyordu. Ardından iyice entel dantel olarak bugün *Hürriyet* gazetesinde durumu kurtarmaya çalışıyor."

Ahmet Hakan "*Takunyalı Führer*" isimli kitabımda bu yazdıklarımı itiraz edemiyor, ancak daha ilginçini yapıyor, Tayyip'in arkasına saklanarak kitabım hakkında tam kendisine yakışacak şekilde çirkin iftiralarda bulunuyordu.

"Değişmemişsin be Ahmet Hakan"

Ahmet Hakan'a, 16 Ağustos 2010 tarihli *Sözcü* gazetesinden **Aytun Çıray** bakın nasıl yanıt veriyordu:

"**Ahmet Hakan** 'değiştim, birey oldum' havaları basıyorsa da...

Yazıları, 'Kırk yıllık Kâni'nin Yani olamayacağını' açıkça ortaya koyuyor.

Hakan ne yaparsa yapsın, aldığı 'cemaat' kültüründen kurtulamıyor.

Yoksa başlığı 'İğrenç bir kitap: 'Takunyalı Führer' diye yazı yazar da...

'Bu kitabı okumayın' der miydi?

Halbuki Kur'an'ın ilk emri 'Oku!' olmuştur. 'Eğiten, öğretmenin (Allah) adıyla oku (İkra bismi Rabbik).'

'Başkasından dinle de öyle karar ver' değil.

Kusura bakmasın Ahmet Beyler...

İtaatim O'nadır, sadece O'na.

Doğrusu bugüne kadar Ergün Poyraz'ın hiçbir kitabını okumamıştım.

Ama Hakan'ın, eleştiri sınırlarını aşan...

'Kitabı yakmasanız da okumayın' anlamına gelecek yazısını 'özgür birey'e faşizan bir saldırı olarak algıladım.

Okuma kararı aldım.

'Tayyip Erdoğan'a...

Rum diyor... Mehdiliğe soyundu diyor... Kilise açtı diyor... Şeriatçı diyor... Türk değil diyor...

Karşı olunan kişiye alçakça iftiralar atmak kallesliğin daniskasıdır.'

Hakan, özetle böyle yazmış.

Yazmış da doğru mu yazmış; bakalım...

'Rum olmayı, Yahudi olmayı 'suçmuş gibi' –ki Poyraz öyle yansıtmamış– yansıtan bir adam, faşistin önde gidenidir. Hiçbir faşist, siyasal rehber olamaz' sözün doğru da...

Kendini ve siyasetini sürekli 'ırklar üzerinden' tanımlayan siyasetçi rehber olabilir mi?

'Mozaik siyaseti' kimin?

Erdoğan, 11 Ağustos 2004 günü Gürcistan gezisi esnasında; 'Ben de Gürcüyüm, ailemiz Batum'dan Rize'ye göç etmiş bir Gürcü ailesidir' dememiş miydi?

Ya Mehmet Metiner?

O da, 'Laz kökenlidir. Türk değildir' dediğinde...

Niye 'iftira' diye zıplamadın be Ahmet Bey?

'Erdogan'ın şeriatçı olduğunu sanmıyorum. Şeriatı da iftira vesilesi kabul edeni de Allah'a havale ederim.'

Ama Erdogan'ın partisi 'İrticanın odağı olmak'tan suçlu bulunmadı mı?

Başbakan'ı koruyacağım derken...

Kilise açmasını da kötü bir eylem sınıfına sokmuş Hakan.

'Merdi kıpti şecaat arz ederken sirkatin söyler' sözüne uygun bir tutum yani.

Diyelim ki öyle...

Daha dün, 15 Ağustosta yani, tesadüf bu ya Fatih'in Trabzon'u fethettiği günde, Sümela Manastırı'nda ayin yapılmasını sağlayan AKP hükümeti değil mi?

Yine tesadüf; 12 Eylül referandum gününde...

'Van Akdamar Ermeni Kilisesi'nde de ilk ayin yapılacak. Aralık 2009'da Fener'in sözcüsü Anagnostopulos, 'Hıristiyanlar için böyle çalışan Başbakan görmedim' derken haksız değildi yani!

Ahmet Bey aslında bunu hep yapıyor.

'Liberal' gösterip, 'Sağ' vuruyor.

Okuyun 'Villa Raconu' başlıklı yazısını, ne demek istediğimi anlarsınız?

Sözde 'Yandaş medyayı' eleştirirken... Aslında Kılıçdaroğlu'na nasıl vurmaları gerektiğini öğretiyor."

Ahmet Hakan için Star gazetesinden Ergun Babahan bakın neler yazıyordu:

"Senin kişiliğini eski çevrenle konuştukça daha iyi anlıyorum.

Ben 28 Şubatta yanlış yaptığımı, yanlış yerde durduğumu hiçbir zaman inkâr etmedim.

O yüzden hangi adla olursa olsun yazdıkların beni incitmez.

İş korkum olsa, Senin Kanal 7 günlerinde yaptığın gibi Belediye Başkanı Erdoğan'ı telefonla aradığında bile ayağa kalkıp önümü ilikler öyle konuşurdum.

Ya da senin Sabah'taki ilk günlerinde olduğu gibi içki içtiğimi gizlemek ihtiyacı duyardım.

Ya da senin gibi, Erdoğan'ı kızdıran bir yazının ardından Hüseyin Besli'yi araya sokar, Lütfi Kırdar'da sabaha karşı 1.30'a kadar kapıda bekler, beni affetmesi için yalvarır yakarırdım.

Onun için kapa çeneni ve sus."

Ahmet Hakan, *"Takunyalı Führer"* adlı kitabımdaki bilgiler karşısında çaresiz kalınca, kurtuluşu kitap hakkında cirkeleşmekte bulmuştu.

Ahmet Hakan'a destek; *"Tarikat Siyaset, Ticaret ve Cinayet"* adlı kitabımda **"mason"** olduğunu yazdığım **Tufan Türenç**'ten geliyordu.

Masonluğu konusunda bir şey söyleyemeyince, o da hır-sını kitaba saldırmakla çıkaracağını sanmıştı.

Böyle yapacağına masonluğun iyi bir şey olduğunu açık-layabilseydi, daha iyi olmaz mıydı?

Oysa;

Tayyip'in yazdırdığı, *"Bir liderin Doğuşu"* adlı kitapta karısı hakkında söylenenler karşısında kitabı eleştirememişti bile...

Yalçın Küçük *"Fitne"* adlı bir kitap neşretmiş. Kitabın 246. sayfasında;

"Nilli ile Nili'yi birbirine karıştırmamak gerekiyor; Arabi'de şedde var ve bir tek 'l' yazmak yetebiliyor. Ergun Poyraz'ın, Emine Gülbaran Erdoğan'ın nüfus kütüğünü ya-zarken böyle bir hataya düşmüş olması mümkündür."

Diyordu.

Şimdi diyeceksiniz ki ne var bunda?

Ne yok ki?

Birincisi ben kitabımda “Nili”yi hep tek “I” ile yazdım. Yani, **Küçük**’ün bahsettiği gibi iki “I” ile yazılmış bir “Nilli” yer almıyor.

Bunu **Yalçın Küçük**’ün yaşının çok ilerlemiş olması nedeniyle oluşan göz bozukluğuna verelim.

Ancak,

Hoca biraz dikkatsiz de;

Kitabımın kapağındaki ismimin olduğu yere baksa idi, orada adımın “**Ergun**” değil, “**Ergün**” olduğunu görecekti.

Yani;

İsmimde “u” harfi yok, onun yerinde “ü” var.

Şimdi bunu dikkatsizliğe de yorabiliriz, şeytana bile küçük dilini yutturacak, kurnazlığına da...

Neden mi?

Anlatayım:

Yalçın Küçük, 248. sayfaya kadar “Nili” ile ilgili bir şeyler karalamış, 248. sayfanın ortasında “**İRGUN/ERGUN**” başlığı altında ise tabiri caiz ise kelimenin tam anlamıyla halt etmiş:

“İklim-i Türki’de, 1936 yılından önce doğmuş olanlarda bu ada rastlamıyoruz. ‘İzel’ ve ‘Ezel’ misli, ‘i’ ya da ‘e’ ile söyleniyor, ‘alef’ ile başlamaktadır ve her ikisi de uygundur, ama ‘Ergun’ diyoruz.

Yahudiler taşınmazlar, ‘Ergun’, teşkilat ya da ‘Örgüt’ demektir, taşımamaları için bir neden göremiyoruz. 1936-1939 arasında Filistin’de çok büyük bir Arap isyanı olmuştu, önce Yahudilere çok zarar verdiyse de, ‘Ergun’, Arap isyanını bastırdı ve çok güçlü ve şanlı terör örgütü oldu...

...Arap isyanını söndürdü. Arapların iradesini çökertti, İsrail tarihinde önemli bir yer edinmişti. Türkiye’deki

İbrani asıllılar bunları takip ediyorlardı, sevindiler, 1936 yılından sonra doğan oğul ve kızlarına, 'Ergun' adını koydular..."

Küçük; Yahudilerin kız ve erkek çocuklarına bu adı koymalarından dolayı, "Ergun" adının "biseksüel", yani hem erkek hem de kadın ismi olduğunu iddia ediyor ve yine kitabının devam eden sayfalarında şunları yazıyordu:

"İsrail politikasında 'Ergun' ve 'Ezel' birer paroladırlar; Ben Gurion'un, Begin için, 'sen Ezel Partisi'sin ve Hagana ile savaşıyorsun' demesi de bunun işaretidir. 'Ezel', şiddetin ve Araplara karşı nefretin adıdır. İsraililer için ise 'Ergun', 'liberasyon ordusu' demektir..."

Küçük, kitabının 250. sayfasında ise şunları yazıyordu:

"Yişuv ve Hagana, hep Ben Gurion'un elindeydi. Jabotinskiy ve taraftarları, Hagana'yı fazla yumuşak buldular ve önceleri Hagana-B denilen Ergun'u kurdular. 'Ezel' adı daha yaygındır. Bizde İbrani 'Ergun' adının daha önce veya daha sonra taşınması, kamuflaj zenginliğinden kaynaklanıyor."

Prof. **Yalçın Küçük**'ün kitabının birçok sayfasında hep bu konuyu işlemiş olması, kitabı eline alan hemen hemen herkesin, nerdeyse bu kitabın "Ergun" isminin Yahudilere ait olduğu yalanına insanları inandırmak için yazıldığı inancına kapılmasına yol açıyordu.

Hem de ne Yahudi!..

Kitabı okurken, neredeyse bir arkadaşımın bazı profesörler için söylediği şu söz aklıma geldi:

"İnsanı cahil olduğunu ispat etmesi için profesör olmasına gerek yok."

Kitabın; 135-137-138-139-140-141 ve devamı sayfalarında da yine "Ergun"un Yahudiliği (!) anlatılıyordu:

139. sayfada özetle; *“Türkiye’de ve Türkçe’de ‘Ergun’ adına, 1936 veya 1937 yılı öncesi doğumlularda rastlamıyoruz. Bizde, Filistin’de terör örgütü Ergun’un başarılı çıkışından ve Örgüt’ün Türkiye’de duyulmasından sonra ‘Ergun’ ismi konulmaya başlanmıştır”* diyor ve ekliyordu:

“1936 ve 1937 öncesinde doğmuş bir Ergun bulmak zordur. Bu hem bir kanıt ve hem de yepyeni bir açıklıktır, not ediyorum...”

Şimdi;

Yalçın Küçük’e bir hatırlatmayla başlayayım.

Ne diyor **Yalçın Küçük**?

“Türkiye’de ve Türkçe’de ‘Ergun’ adına, 1936 veya 1937 yılı öncesi doğumlularda rastlamıyoruz.”

Desin!

Ben yine de söyleyeyim:

Sinemanın hep **“Ergun Abisi”** olarak anılan **Ergun Köknar**, aynı zamanda tiyatrocuymuş ve **Arena Tiyatrosu** kurucuları arasında yer aldı.

Şimdi **Küçük Yalçın** diyecek ki, ben sinema ve tiyatrocuları nereden bileyim?

Ergun Köknar, sinema ve tiyatronun yanında; televizyon dizilerinde de oynadı. **Suna Pekuysal**’la evlendi.

Ergun Köknar, 1973 yılında *Hürriyet* gazetesinde gazeteciliğe başladı. *Günaydın* ve *Yeni Günaydın* gazetelerinde çalıştı. *Bizim Gazete*’nin sanat editörlüğünü yapan **Köknar**, ayrıca *Dünya* gazetesinde görev almıştı.

11 Eylül 2000 tarihinde kalp krizi nedeniyle hayatını kaybeden **Ergun Köknar’ın doğum tarihi neydi?**

El cevap:

1934!

Ne diyordu, **Yalçın Küçük**?

“Türkiye’de ve Türkçe’de ‘Ergun’ adına, 1936 veya 1937 yılı öncesi doğumlularda rastlamıyoruz.”

Soralım o vakit, Sayın Profesöre;

Ergun Köknar, Saygon’da mı yaşıyordu?

1936 ve 1937 yılından önce yüzlerce, binlerce **Ergun** ve **Ergün** vardı, bundan sonra da olacak.

2 Ekim 2010 tarihli *Hürriyet* gazetesinde, **Levon Van** isimli bir Ermeni vatandaşın **Şişli Ermeni Mezarlığı**’ndaki kabri başında yapılması planlanan “**Ayin-i ruhani**” ilanı vardı. İlanda bu şahsın evlatları arasında, bir “**Yalçın**” ismi bir de “**Ergün**” adı yer alıyordu.

“Mezar taşlarının okunmadığı ve isim bilimin gelişmediği bir ülkede tarih biliminin varlığından söz etmek zordur.”

Diyen **Yalçın Küçük**, yukarıdaki ilanda yer alan isimleri nasıl açıklayacak?

Ferit Devellioğlu’nun Aydın Kitabevi’nden çıkan “*Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügati*”ndeki “**Ergun**” isminin karşılığı; bu kelimenin Farsça olduğu ve “*sert başlı, oynak ve hızlı giden at*” anlamına geldiği idi.

Ergun; Nil Peri **Gökçe** tarafından kaleme alınan ve Sis Yayınları’ndan çıkan “*En Güzel Çocuk İsimleri*” adlı kitapta da “**Farsça**” olarak geçiyor, İbranice olduğuna dair en ufak bir imada dahi bulunulmuyordu.

Ergün ismi ise, aynı yayında “**Türkçe**” olarak tanımlanıyordu.

SİLİVRİ KİTAPLARI

1 Ağustos 2010 tarihli *Sözcü* gazetesinde gazeteci ve yazar Emin Çölaşan, “*Silivri kitapları: Ergün Poyraz*” başlığı altında şunları yazıyordu:

“Bugün size iki ‘Silivri kitabından’ söz edeceğim. Bu kitaplar mutlaka ama mutlaka okunmalı. İlki 2007’den bu yana Silivri Cezaevi’nde yatmakta olan Ergün Poyraz’ın kitabı: ‘Takunyalı Führer.’ Burada size bir soru soruyorum:

‘Tayyip’i iyice, kökeni, ailesi, geçmişi, yaptıkları ve bilinmeyen marifetleri ile tanımak istiyor musunuz?’

Yanıtınız ‘evet’ ise, bu kitabı okumaya eliniz mahkûm. Zaten öyle bir şey ki, kitabın kapağındaki fotoğrafı görünce irkiliyor ve ilk satırı okuduktan sonra bırakamıyorsunuz. Karşınızda hiç bilmediğiniz Tayyip var.

Tekmili 36 kısım muhteşem bir Tayyip belgeseli. Bu kitabı Tayyip de mutlaka okumalı.

‘Takunyalı Führer’ muhteşem bir Tayyip belgeseli olmuş, hemen okunmalı. Ellerine sağlık Ergün Poyraz.”

SİLİVRİ'DEN ESEN POYRAZ

Yavuz Selim Demirağ, 7 Ekim 2010 tarihli *Yeniçağ* gazetesinde **“Silivri'den Esen Poyraz”** başlığı altında bakın neler yazıyordu:

*“Uzun süredir böylesi heyecanla sabahlara kadar altlarını çizerek kitap okumamıştım. Girdiğim okuma kampında beni en çok etkileyen kitap, **Ergün Poyraz**’ın ‘**Takunyalı Führer**’i oldu. Oysa **Poyraz**’ı Silivri’ye götüren kitaplarındaki sert üslubu çoğu kez beğenmemiş, belgeden çok söylentilere; şehir efsanelerine yer verdiği için eleştirmiştım de. Ancak, üç yıldır tutulduğu cezaevi koşullarında bile insanın bu kadar üretken olmasına, düzenli olarak oluşturduğu gazete, dergi ve kitap arşivlerinden süzdüklerini kendine has üslubu ve ironi ile kitap haline dönüştürmesine de gıpta ettim.*

*Kitabı iki gecede bitirebildim. **Ergün Poyraz**, **Recep** beyin yıllar öncesine dayanan ve ‘**Beynimin yarısı**’ dediği **Mehmet Metiner** ile olan dostluğunu belgeleriyle beraber ortaya koymuş. **HADEP** Genel Başkan Yardımcılığından tanınan **Mehmet Metiner**, malumunuz şimdilerde her gün bir televizyon kanalında **AKP** ve **Erdoğan**’ın avukatlığını yaparken açılım tezahüratını sürdürüyor.*

***Recep** bey ile **Metiner**’in ilişkilerini gün yüzüne çıkaran **Ergün Poyraz**, eğer üç yıldır içeride olmasa daha hangi çamaşırları ortaya sererdi diye düşünmeden edemedim.*

Düşünen bir insan, hele hele bir gazeteci için okumak, ekmek, su, hava gibi hayat kaynağıdır. Çoğumuz çeşitli sebeplerden bu görevi aksatıyor, eksik bırakıyoruz. Yardakçılığın, yağdanlıkçılığın, yandaşlığın had safhaya tırmandığı günümüzde hepsini birden takip etmek de neredeyse imkânsız.

***Ergün Poyraz**, **AKP**’nin kuruluşundan bu yana **Erdoğan** ve **Gül**’ü yakın takibe alıp bu konuya odaklandığı için bizi*

bazı zahmetlerden de kurtarıyor. Dedim ya, sipariş kitapları okumak zahmetine katlanamıyorum. İslamcı kadın yazar **Emine Şenlikoğlu** ile ilgili de çok şey öğrendim **Poyraz**'ın kitabından.

Meğerse **Emine Şenliklioğlu** ile **Tayyip Erdoğan**'ın tanışıklığı çok uzun yıllara dayanıyormuş. **Şenliklioğlu** ile ünlü haham **Tuncay Güney**'in muhabbeti de var bu kitapta.

'**Takunyalı, Führer**' adlı kitabın içinde onlarca kitap, yüzlerce belge, binlerce gazete haberi var.

Bu arada Şişli Belediye Başkanı **Mustafa Sarıgül**'ün milletvekilliği döneminde karıştığı imza ile gensoru olayını da öğrendim. Ünlü CASA uçaklarının alım ihalesini yani.

Bugüne kadar 16 kitap yazan **Ergün Poyraz**, **Çılgın Türkler**'in yazarı **Turgut Özakman**'dan sonra en çok kitabı satılanlar listesinde üçüncü sırada.

En başında belirttiğim gibi daha önce sert üslubundan dolayı sadece birkaçını okuduğum **Ergün Poyraz**'ın kitaplarının tamamını temin etmeye, böylelikle güçlü bir arşiv sahibi olmaya karar verdim.

Seversiniz, sevmezsiniz. **Ergün Poyraz**'ın kitapları için yüzlerce dava açıldı. Trilyonluk tazminat talepleri oldu. Ne toplatma kararı, ne de ceza aldı. Yani hukuken sakıncası bulunmadığı gibi yazdıklarının yalan ve iftira olduğuna dair bir karar da yok.

Ben asıl **Poyraz**'ın 'İplikçi' adını verdiği kitabını merak ediyorum. Yazıp bitirdiği halde baskı için cezaevi dışına çıkarılması yasaklanan eseri hukuki mücadeleyle kazanmış. Yakında ekleri ile beraber piyasaya çıkacak. Şimdi aynı cezaevinde yatmakta olan **Hanefi Avcı**'nın kitabını bir solukta okuduğuna inandığım **Ergün Poyraz**'ın, '**Haliç'te Yaşayan Simonlar**' ile ilgili en az üç kitap daha yazacağından eminim.

Togan Yayınevi'ni **Poyraz** ve diğer kitaplarından dolayı kutluyorum."

Yargıtay Onursal Başsavcısı **Vural Savaş**'ın *"Takunyalı Führer"* adlı kitabımdan bahseden 6 Ağustos 2010 tarihli yazısından bir cümleyi buraya alıyor ve CIA İstasyon şefi **Graham Fuller**'in işbirlikçisi **Ruşen Çakır**'a dikkatle okumasını tavsiye ediyorum:

"Ergün Poyraz, bana göre yaşarken heykeli dikilmesi gereken yazarlardan biri."

BİR DİKTATÖRÜN SONU

Tayyip'in "**beynimin yarısı**" diye nitelendirdiği **Metin Aydın**, nam-ı diğer **Mehmet Metiner**, 20 Ocak 2011 tarihli yengesinin *Star* gazetesinde "**Bir diktatörün sonu**" başlıklı yazısında diktatörlere dersler veriyordu. Şimdi yazıyı okuyup bazı hatırlatmalar yapalım.

"Nihayet Tunus'ta da diktatörlük rejimi çöktü.

23 yıllık Zeynel Abidin bin Ali'nin militarist despotik düzeni yıkıldı..."

Tabii ki her diktatörlük sonunda layığını bulacaktır. İslam'ın en önemli öngörülerindendir:

"Zulm ile abad olanın sonu berbat olur."

Zeynel Abidin bin Ali'nin "Militarist (!)" despotik düzeni yıkıldı da, **Takunyalı Paytak**'ın F tipi polis ve F tipi yargı ile kurduğu zorba rejimi çökmeyecek mi?

Tabii ki çok geçmeden yerle bir olacak.

Ancak **Metiner**, uyanıklık yaparak "**Militarist despotik düzen**" diyerek asıl despotluk maşalarını gizliyordu. **Bin Ali** diktatörlüğünü polis gücüyle sürdürüyordu.

Metiner;

"Tunus'un kravatlı diktatörü çareyi kaçmakta buldu. Sıra diğer diktatörlerde..."

Demokrasi yüzyılında diktatörlere yer yok.

Halkını silahla sindiren, baskıyla hizaya getirmeye çalışanların akıbeti en iyi ihtimalle ülkeden kaçmak oluyor. O diktatörler gittikleri ülkede rahat mı yaşayacaklar sanki?

Gücünü/iktidarını yitirmiş bir diktatöre efendileri de sahip çıkmaz. Sığındıkları ülkelerin başını da ağrıtırılar" diyor...

El hak doğrudur.

Buradaki kravatlı diktatör de çok geçmeden kaçacaktır. Gerçekten demokrasi yüzyılında diktatörlere, **Führer** özentilerine yer yok. Bu ülkede de takunyalı ve çetesine yer olmadığı çok yakında görülecektir.

80 küsur yaşındaki yazarların, bilim adamlarının, siyasilerin, emekli askerlerin evlerine polislerle gece yarısı baskınları düzenleyen, aydınları, kitle önderlerini, işadamlarını, akademisyenleri, üniversiteleri, sivil toplum örgütlerini, sendikaları Ergenekon dümeni ile sindiren despotların sonunun, en azından kaçmak olduğu **Bin Ali** örneği ile bir defa daha görölüyordu.

Tayyip'in "**beyninin yarısı**" bakın daha neler söylüyor:

"Zeynel Abidin bin Ali'ye dünya dar gelecek, yaşarken cehennem azabı çekecektir. Öte dünyadaki sonu ise malum. O büyük hesap gününde; kaçış yok. Bazı diktatörlerin hesapları bu dünyada da görülür, defterleri bu dünyada da dürülür. Ama bilcümle diktatörlerir öte dünyada varacakları yer cehennemdir.

Yıkılmazsanılan nice diktatörlükler yıkıldı. Diktatörlükler ebedi değildir. Öte dünyada o astığı astık kestiği kestik diktatörlerin forsu sökmez. Şimdi Zeynel Abidin bin Ali ne yapacak? Asıl Zeynel Abidin bin Ali'ler ne yapacak?.."

Bu sözlere ne denir?

Her **Führer** özentisine bu dünya dar gelecektir. Cehennemi bu dünyada yaşarken tadacaktır. Öte yanda onları şeytan bile çevresine kabul etmeyecektir.

Metiner'in dediği gibi, bazı diktatörlerin hesabı ise bu dünyada da görülür. Görülecektir.

Onlar;

Akıttıkları kanlarda, döktükleri gözyaşlarında boğulacaklardır.

Kaçınılmaz son...

Tayyip, 23 Nisanda makamına oturttuğu çocuğa *"Artık Başbakansın, istediğini asar istediğini kesersin"* şeklinde konuşarak içindekileri dışarı vuruyordu.

Metiner ne söylüyor:

"Yıkılmaz sanılan nice diktatörlükler yıkıldı. Diktatörlükler ebedi değildir. Öte dünyada o astığı astık kes-tiği kestik diktatörlerin forsu sökmez.

Şimdi Zeynel Abidin bin Ali ne yapacak? Asıl Zeynel Abidin bin Ali'ler ne yapacak?.."

Ben de Metiner'e ufak bir ekleme yapayım:

Şimdi Ahmet bin Tayyip ne yapacak? Asıl onların sırdaş ve yandaşları ne edecek, nereye kaçacak, nereye sığınacak?..

Gizli hesapları olduğu İsviçre'ye mi, Dubai'ye mi, yoksa emirlerinden çıkamadığı ABD'ye tedaviye mi?

Sahi nereye?

Metiner'in diktatörlere sorularını ben de ilgisine yönelteyim:

Tunus diktatöründen ders almadan yollarına devam mı edecekler? Kendi halklarına tepeden mi bakacaklar, onlara karşı ayrımcı, dışlayıcı ve zorba politikalar izlemeye devam mı edecekler?

Kendileri bilir elbet; Diktatörlerin sonu ortada...

Bakın diktatörlerin daha ne gibi başka özellikleri var-mış:

"Diktatörler birbirine hem benzerler, hem benzemezler. Kimisi kravatlı olur, kimisi sarıklı, kimisi üniformalı. Kimisi sivil kılıklı..."

Yani diktatörler zahiren birbirine benzemezler ama hepsinin özelliği aynıdır, yöntemleri ve yönetme tarzları aynıdır... Demokrasi yüzyılında artık diktatörlere yer yok. İstedikleri gibi kılık değiştirsinler, kendilerine başka kılıflar bulsunlar, fark etmez..."

Diktatör özentilileri, sarıklarını beyinlerinin içinde saklıyor. Bijan'dan giydikleri yaklaşık 30 bin dolarlık takım elbiselerle yoksul halka çalım satıyorlar.

"Tarih sahnesine artık halk çıkıyor. Halkın iradesi karşısında kimse duramaz. Halkın iradesini kayıtlara ve şartlara bağlayan bütün diktatoryal rejimlerin ömrü sonsuz değildir. Halkın diktatör olacağı rejimlere de, halkı hiç yerine koyan rejimlere de yer yok bu dünyada."

Metiner bir tespitte de bulunuyor ve şöyle devam ediyordu:

"Diktatörlük tahtına kimin oturduğunun bir önemi yok. Bütün diktatörlükler kötüdür."

Doğru.

"Demokrasi yüzyılında halk diktatörlüklerine de, halka yönelik kişi, zümre ve parti diktatörlüklerine de yer yok."

Bu da doğru...

"Diktatörler artık şunu bilmeli, süngülerin üzerine oturtulan tahtlar gün gelir yıkılır..."

Bu hepten doğru...

Tayyip türü olanlar da şunu çok iyi bilmeli:

Amerika hiçbir eşeğin sırtına iki dönemden fazla binmez. En azından bu kural bizim ülke için böyle.

F Tipi Polis, F Tipi Yargı ile kurulan tahtlar da gün gelir adamın başına yıkılır.

Metiner'in dediği gibi;

"Silahların gölgesinde ebediyen kalınmaz."

Ama yine **Metiner**'in şu sözleri de anlamlı:

"Bir ordu halkın ordusu olmaktan çıkıp halkını hizaya getirmeye çalışan despotların ordusuna dönüşmüşse, o ordu iflah olmaz..."

Gün gelir ölümden korkmayanların karşısında o ordunun silahları susmak zorunda kalır, o silahlara dayanarak hükmeden zorbalar da kaçacak delik ararlar kendilerine..."

Metiner'in yazısındaki **"Ordu"** kelimesi yerine **"Polis"** konulursa, gerçekler çok daha kolay anlaşıldığı gibi insanlar da yanıltılmazlar:

Öyle değil mi?

"Bir polis halkın polist olmaktan çıkıp halkını hizaya getirmeye çalışan despotların polisine dönüşmüşse, o polis iflah olmaz..."

Polis, iflah olmayınca ne olur?

Her zaman olanların aynısı...

"Gün gelir ölümden korkmayanların, zulümden yılmayanların, Silivri'de direnenlerin karşısında o polisin silahları susmak zorunda kalır, tezgâhları kafalarına geçer, kendi kazdıkları kuyulara kendileri düşerler."

O silahlara ve iftira dolu tertiplere dayanarak hükmeden zorbalar da kaçacak, saklanacak delik ararlar kendilerine..."

Ama bulamazlar;

Hiçbir zaman da bulamayacaklar...

Tunus diktatörünün acı sonundan herkes ders almalı, bu dünya hiç kimseye kalmadı, kalmıyor işte.

Kalmayacak da!

Bugün olmazsa yarın, mutlaka ama mutlaka devrilip gidiyorsun.

İnsanlar içinde sersefil, hain ve alçak olarak anılıyor-
sun, öte yanda ise nâr-ı cehennemi boyluyorsun.

Değer mi hiç?

Tayyip'in hukuk dışı icraatlarına artık yandaşlar bile is-
yan ediyordu. AKP'nin sesi gazetesi olarak tanımlanan *Star*
yazarı **Hidayet Şefkatli Tuksal**, Tayyip'i köşesinden ağır şe-
kilde eleştiriyor;

***"Başbakan'ın her yaptığını alkışlamak, apaçık yanlış-
lara dahi destek olmak, yalakalıktır"*** diyordu.

Tuksal, ***"Başbakan'ın hiddetinden çekinip hem onu,
hem de ülkenin selametini tehlikeye sokanları bir dize ile
uyarıyorum"*** şeklinde yazısına devam ederek, şu dizeyi söy-
lüyordu. Gelin biz de sözlerimizi o dize ile bitirelim:

"Hak sillesinin sedası yoktur.

Bir vurdu mu devası yoktur."

KALPAZAN

Refah'ın Gerçek Yüzü, Musa'nın Çocukları, Patlak Ampul, Takunyalı Führer gibi çok ses getiren araştırmalarıyla tanınan ve Ergenekon'la ilişkili olarak Silivri Cezaevi'nde tutulan **Ergün Poyraz**'ın son kitabı.

Hasan Yeşildağ, hapisanede suikasta uğrayacağı endişesiyle Tayyip Bey'i yalnız bırakmamaya karar verdiğinde, ilk iş olarak bankasına gidip bir çek defteri alır. Amacı, yakın bir arkadaşına çek kesip, vadesi geldiğinde ödemeyerek karşılıksız çek kesmekten "içeri" girmektir.

Kendisini mahkemeye vermesi için arkadaşına bir de avukat tutar.

Çekin üzerindeki rakam 370.000 TL'dir. O günlerde "ha" deyince bulunacak kadar basit bir meblağ değildir ve sonuçta "karşılıksız çek" yazmaktan mahkemelik olur. Dava aleyhine sonuçlanırsa 12 ay hapis cezası alacak ve bunun 4 ayını fiilen yatmak zorunda kalacaktır.

Duruşmada, yana yakıla hâkim'den kendisini hapse mahkûm etmesini talep eder...

Hâkim, yirmi yıllık meslek hayatında ilk defa, böylesine "saçma" bir taleple karşılaşmanın şaşkınlığı içindedir.

Peki Hasan, Tayyip'e mapushanede "can yoldaşı" olabilecek midir?..

EMİN ÇOLAŞAN: "Birkaç yazımda onun kitaplarını tanıttım.

Şimdiye kadar yüzlerce yazar için yazdığım kitap tanıtma yazılarını **Ergün Poyraz** fazlasıyla hak ediyordu.

Nice gerçekleri onun kitaplarından öğrendim, nice hatalarını da onlardan öğrendim.

İyi yönetenler, o kitaplar sizin önünden geçti.

k böyleymiş!' dedik.

ve sormuştum:

ve bilgiyi nereden buluyorsun?

damdı. Yanıtı kısa ve öz oldu:

